

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara Mācības

XII Sējums

Mācības 339–366

12 sējumu darbs „Libro de la Vida Verdadera” („Īstās dzīves grāmata”) ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par spāņu valodas oriģinālo izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgie par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu, paskaidrojumiem, zemsvītras piezīmēm, komentāriem un norādēm par darbu:

Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā ortogrāfija un makets):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bāze

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-pasts: manfredbaese@gmx.de

Grāmata „Patiesā dzīve” tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju ar DeepL Translator.

Tās ir īstās, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevusi izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo sodu.

Kunga vārdi Annai Marijai Hostai:

2017. gada 25. marts

Jēzus viņai saka: „*Zīmogu laikmeti*” ...

... un saka:

„Izmanto to. Es šodien esmu tevi izvēlējis, lai tu saņemtu manas mācības un tās nodotu tālāk cilvēkiem.”

Par šo iniciatīvu atbildīga ir Anna Maria Hosta, rīkojoties Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, šo rakstu īpašnieka, vārdā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Stāvoklis: 2026. gada septembris

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Saturs.....	4
Priekšvārds	6
Levads.....	8
Mācība 339	13
Mācība 340	22
Mācība 341	32
Mācība 342	41
Mācība 343	51
Mācība 344	60
Mācība 345	68
Mācība 346	85
Mācība 347	94
Mācība 348	103
Mācība 349	112
Mācība 350	122
Mācība 351	131
Mācība 352	141
Mācība 353	150
Mācība 354	158
Mācība 355	167
Mācība 356	177
Mācība 357	191
Mācība 358	199
Mācība 359	208
Mācība 360	218
Mācība 361	229

Mācība 362	238
Mācība 363	248
Mācība 364	257
Mācība 365	264
Mācība 366	272
Satura rādītājs	292
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	298

Priekšvārds

Ar prieku un pateicību mēs iepazīstinām ar sērijas „Īstās dzīves grāmata” noslēdzošo XII sējumu. To, tāpat kā pārējos sējumus, Traugots Göltenbots ar rūpību un izpratni ir tulkojis no spāņu valodas vācu valodā. Kā vienmēr, mēs iesakām lasīt tikai nelielus fragmentus, iekšēji koncentrējoties, un pārdomāt katru izlasīto, lai pilnībā atklātos Kristus vārdu garīgā jēga.

Visos laikos Radītāja Gars dažādos veidos ir runājis uz saviem radījumiem. Pirmajā laikmetā Tēvs saviem bērniem atklājās tiešā veidā caur sirdsapziņu, turklāt Viņš runāja caur vēstnešu, vadītāju un praviešu mutēm. Kunga kalpu pareģojumi un atklāsmes vēstīja par cilvēka gara augšupejošo attīstību un Meistara atnākšanu.

Ar Jēzus dzimšanu Palestīnā sākās Otrais laikmets, kurā „Vārds” iemiesojās Dievišķajā Bērnā, lai runātu uz cilvēkiem: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.”

33 gadu laikā, ko Jēzus Kristus pavadīja starp cilvēkiem, Viņš liecināja par savu dievišķo izcelsmi, un, sagatavojot savus mācekļus savai aiziešanai, Viņš teica, ka atgriezīsies, taču ne miesā, bet mākonī — garīguma simbolā —, apņemts ar savu eņģeļu pulkiem.

Atklāsmes Meksikā tika gudri sagatavotas ar Dieva roku. 1866. gadā vispirms caur Roque Rojas prātu atklājās pravieša Ēlija gars un sacīja: „Es esmu pravietis Ēlijs, tas, kurš tika pārveidots uz Taboras kalna.” Viņš paziņoja sapulcējušajiem, ka sākas Trešais laiks – Svētā Gara laikmets. Pēc dažiem gadiem, kad kopiena bija paplašinājusies un Kristus bija sagatavojis savus darba rīkus, Viņš 1884. gadā pirmo reizi atklājās kā „ ” caur sava izraudzītā darba rīka Damianas Oviedo prātu — un pēc tam katru svētdienu arvien vairākās, galu galā simtiem sapulču telpās visā Meksikā. Pēc Dieva gribas atklāsmes Meksikā turpinājās līdz 1950. gada beigām. Pēdējos apmēram 20 atklāsmes perioda gados, sākot apmēram ar 1930. gadu, lielākā daļa Kunga mācību tika pierakstīta stenogrāfiski. Bagātīgās pamācības, mācības, pravietojumi, atklāsmes utt. tika sniegtas daudzās dažādās sapulču vietās, kas bija izveidojušās visā valstī. Neliela grupa, kas iepriekš bija kalpojusi kā „balss nesēj ” un rīkojās saskaņā ar Dievišķā Gara skaidru norādījumu, apkopoja 12 sējumus, kuros ietilpa 366 no sludinātajām pamācībām. Viņi tiem deva nosaukumu:

„LIBRO DE LA VIDA VERDADERA“
latviski: „Īstās dzīves grāmata”

Katra no šīm mācībām veido harmonisku dievišķo mācību vienotību; lai gan tolaik tās bija vērstas pie klausītājiem Meksikā, tās tomēr — kā tajās vairākkārt uzsvērts — ir mantojums visai mūsdienu cilvēcei un nākamajām paaudzēm.

Ne dievišķā vārda burtiskais teksts, bet gan tā dziļā, iekšējā jēga pacilā cilvēku un ir barība un balzams viņa izsalkušajai dvēselei. Vienlaikus tā kalpo par vadlīniju viņa rīcībai ikdienas dzīvē.

Levads

Turpmākie izvilkumi varētu sniegt lasītājam pirmo ieskatu šajā sējumā. Numuri iekavās attiecas uz pamācību un pantiņu numerāciju.

Lielā dzīves grāmata — Trešais Testaments

Mans Vārds paliks uzrakstīts uz visiem laikiem, no tā jūs sastādīsiet Trešā laikmeta grāmatu, Trešo Testamentu, Tēva pēdējo vēstījumu; jo visos trīs laikmetos Dievam bija Viņa „zelta spalvas”, lai atstātu cilvēcei Savu gudrību.

Mozus bija pirmā „zelta pildspalva”, ko Tēvs izmantoja, lai Pirmā laika notikumus ar neizdzēšamām burtiem uzrakstītu uz pergamenta ruļļa. Mozus bija Jēhovas „zelta pildspalva”. Starp maniem apustuļiem un pēctečiem Otrajā laikmetā Jēzum bija četri „pildspalvas”, un tie bija Matejs, Markuss, Lūkas un Jānis. Tās bija Dievišķā Meistara „zelta pildspalvas”. Taču, kad pienāca laiks, kad Pirmajam Testamentam bija jāsavienojas ar Otro Testamentu mīlestības, atziņas un garīgās attīstības saitēs, no tā izveidojās viena grāmata.

Tagad Trešajā laikmetā, kad jums atkal ir mans Vārds, Es esmu iecēlis arī „zelta spalvas”, lai tas tiktu saglabāts rakstveidā. Kad būs pienācis laiks, jūs sastādīsiet vienu grāmatu, un šī Trešā laikmeta grāmata — kad būs pienācis laiks — tiks apvienota arī ar Otrā un Pirmā laikmeta grāmatām, un tad no triju laikmetu atklāsmēm, pravietojumiem un vārdiem radīsies **Lielā Dzīves grāmata** visu dvēseļu stiprināšanai. Tad jūs atzīsiet, ka visi vārdi — no pirmā līdz pēdējam — ir piepildījušies patiesībā un garā, ka visas pravietojumi bija iepriekš paredzētais vēstures gaita, ko atklāja cilvēces Tēvs. Jo tikai Dievs vienīgais var likt pierakstīt notikumus, kas notiks. Kad pravieši runāja, to nedarīja viņi paši, bet Dievs to darīja ar viņu starpniecību.

Nu, mani mīlie bērni: kurš piešķir nozīmi grāmatai, kuru jūs sākat sastādīt? Patiesībā — neviens! Taču pienāks brīdis, kad cilvēce, pilna ilgu un ziņkāres, lūgs jūsu grāmatu, un tad tā atmodīsies, pētīs manu Vārdu un diskutēs par to. Šajā ideju cīņā parādīsies dažādas puses — zinātnieki, teologi un filozofi. Jūsu Vārda liecība un Gudrības grāmata tiks nogādāta tautām, un visi runās par manu mācību. Tas būs jaunas cīņas sākums — vārdu, domu un ideoloģiju karš; taču beigās, kad visi patiesībā un garā būs atzinuši, ka Lielā Dzīves grāmata ir rakstīta no Kunga, viņi brālīgi apskausies un mīlēs viens otru, kā tas ir mana griba.

Ir nepieciešams, lai šīs trīs grāmatas veidotu vienu veselu, lai šis Vārds apgaismotu visu pasauli. Tad cilvēce sekos šai gaismai, un Bābeles lāsts tiks atcelts, jo visi cilvēki lasīs Lielo Patiesās Dzīves Grāmatu, visi sekos vienai

un tai pašai mācībai un mīlēs viens otru Garā un patiesībā kā Dieva bērni.
(358, 58–66)

Kristus Garīgās mācības ietekme

Mana gaisma, izplatoties pa visu pasauli, ir panākusi to, ka cilvēki meklē manu patiesību katrā mācībā. Tas ir iemesls cilvēku rīcībai atbilstoši viņu dažādajiem ticības uzskatiem. Tā ir to pravietojumu piepildīšanās. Kurš no viņiem pārstāv patiesību? Kurš slēpj izsalkušu vilku aitas ādā? Kurš, tērpies *tīrā* tērpā, apliecina savu absolūto iekšējo tīrību? Jums jāpielieto spiritisms, lai atklātu manu patiesību; jo cilvēce ir sadalījusies tik daudzās ticības apliecībās un pasaules uzskatos, cik tas atbilst cilvēka domāšanas attīstībai. Tādējādi ir veidojušās arvien vairāk sektu un konfesiju, un jums būs ļoti grūti novērtēt patiesības saturu, kas ir ietverts katrā no tām.

Mana mācība apgaismo cilvēku domas un priekšstatus, un pamazām ikviens sapratīs pamatus, lai pilnveidotu savus darbus un virzītu tos uz pilnīgāku un augstāku ceļu. (363, 4–8)

Jēzus brīnumi

Es caur Jēzu jums dāvāju Viņa radīto būtņu dziedināšanu, daudzu cilvēku izbrīnu. Neticīgie, kuri bija dzirdējuši par Jēzus varu un zināja par Viņa brīnumdarbiem, pieprasīja visgrūtākos pierādījumus, lai Viņu uz brīdi satricinātu un pierādītu, ka Viņš nav nepieļaujams. Taču šī apsēsto atbrīvošana, fakts, ka Es viņus atgriezu normālu cilvēku stāvoklī, vienkārši pieskaroties viņiem, uzlūkojot vai vēršoties pie viņiem ar pavēles vārdu, lai tie gari pamestu viņu prātu un abi tiktu atbrīvoti no smagā sloga, viņus sajauca.

Saskaroties ar šo spēku, farizeji, zinātnieki, rakstu zinātāji un muitnieki reaģēja dažādi. Vieni atzina Jēzus pilnvaras, citi viņa spēku piedēvēja nezināmiem spēkiem, bet vēl citi nespēja par to neko teikt. Taču slimie, kuri bija izdziedināti, svētīja Viņa vārdu.

Daži bija apsēsti ar vienu garu, citi ar septiņiem, piemēram, Marija no Magdālas, un daži ar tik lielu skaitu, ka paši teica, ka tie esot vesela leģiona.

Visā Meistara dzīves laikā viena garīgā parādība sekoja otrai. Dažas no tām piedzīvoja divpadsmit mācekļi, citas — tauta — gan brīvā dabā, gan mājās. Tas bija brīnumu, „brīnumu” laiks. Vīrieši un sievietes saņēma zīmes un aicinājumus no aizsaules. Arī veci ļaudis un bērni bija šo parādību liecinieki, un dienās, kas priekšgāja Glābēja nāvei uz krusta, Debesu Gaisma iespraucās cilvēku sirdīs; Garīgās ielejas būtnes aicināja cilvēku sirdis; un tajā dienā, kad Meistars kā cilvēks izelpoja pēdējo reizi un Viņa gaisma iespiezās visās alās un visos stūros, gan materiālajās, gan garīgajās mājvietās, ilgojoties pēc būtnēm, kas Viņu jau sen gaidīja —

materializējušās, apmulsušās un slimas būtnes, kas bija novirzījušās no ceļa, saistītas ar sirdsapziņas pārmetumu ķēdēm, vilkdamas līdzī netaisnības nastu, un citas dvēseles, kas uzskatīja sevi par mirušām un bija piesaistītas saviem ķermeņiem — tad visi pamodās no sava dziļā miega un atdzīvojās. (339, 21–22)

Fizisko un garīgo ciešanu dziedināšana

Es runāšu ar jums no gara uz garu un vadišu jūs pa ceļu. Taču Es vēlos, lai jūs, pirms nākat pie cilvēkiem kā skolotāji, nāktu kā ārsti, un, kad būsiat remdējuši viņu sāpes, viņi varēs dzert no mana Vārda tīro ūdeņu avota. Vispirms meklējiet brūci, čūlu vai slimību un dziediniet viņu ciešanas, lai pēc tam varētu vērsties pie viņu dvēselēm. Dodieties pie saviem līdzcilvēkiem tāpat kā Jēzus Otrajā laikmetā un nesiet viņiem dziedinošo balzamu *pirms* mana Vārda. Bet no kā sastāv šis balzams, o mācekļi? Vai tas ir avotu ūdens, kas tiek svētīts un pārvērsts par zālēm slimajiem? Nē, tauta. Šis balzams, par kuru es jums runāju, atrodas jūsu sirdīs. Tur Es to esmu ielicis kā dārgo esenci, un tikai mīlestība to var atvērt, lai tā neapturami plūstu. Ja jūs vēlaties to izliet pār kādu slimu cilvēku, tad ne jūsu rokas būs tās, kas dziedinās, bet Gars, kas pārplūst ar mīlestību, žēlsirdību un mierinājumu. Tur, kur jūs vēšat savas domas, notiks brīnums.

Jūs varat daudzveidīgi ietekmēt dabas būtnes un elementus, lai visiem sniegtu mierinājumu. Bet Es jums saku arī šo: nebaidieties no slimībām un esiet pacietīgi un žēlīgi pret visiem.

Attiecībā uz apsēstajiem un tiem, kuri ir apmulsuši savā cilvēciskajā prātā, jūs varat arī dziedināt, jo jums piemīt šī spēja, un jums tā jāliek kalpošanā tiem būtnēm, kas ir nonākušas izmisumā un aizmirstībā. Atbrīvojiet viņus un atklājiet šo pilnvaru neticīgajiem. Viena no šīs tautas lielajām misijām ir nest gaismu tur, kur valda tumsība, salauzt jebkādu verdzību un netaisnību un panākt, lai šī pasaule atzītu savu Kungu un ieraudzītu sevi, savu iekšējo būtību, pilnībā apzinoties patiesību. (339, 39–41)

Debesis un elle

Nesatraucieties, dzirdot šos atklājumus; gluži pretēji, priecāieties par to, ka šis vārds iznīcinās jūsu priekšstatu par mūžīgo sodu un visus skaidrojumus, kas jums pagātnē tika sniegti par mūžīgo uguni.

„Uguns” ir sāpju, pašpārmetumu un nožēlas simbols, kas mocīs dvēseli un to attīrīs, tāpat kā zelts tiek attīrīts kausēšanas krāsnī. Šajās sāpēs ir mana griba, un manā gribā ir mana mīlestība pret jums.

Ja būtu taisnība, ka tieši uguns iznīcina cilvēku grēkus, tad visiem grēcinieku ķermeņiem šeit, zemes dzīvē, būtu jāmet ugunī – dzīves laikā, jo

pēc nāves viņi to vairs nejūtu. Jo ķermenī nekad neceļas Garīgajā telpā — gluži pretēji, kad tie ir pabeiguši savu uzdevumu, tie nogrimst zemes iekšienē, kur saplūst ar dabu, no kuras tie smēla dzīvību.

Bet, ja jūs uzskatāt, ka tas, ko jūs saucat par „mūžīgo uguni”, ir paredzēts nevis ķermenim, bet dvēselei, tad tā ir vēl viena smaga kļūda, jo Garīgajā valstībā nav materiālu elementu, kā arī uguns neietekmē dvēseli. Tas, kas dzimis no matērijas, ir matērija, tas, kas dzimis no gara, ir gars.

Mans Vārds nenāk, lai apstrīdētu kādu ticības pārliecību. Ja kāds tā domā, viņš ļoti kļūdās. Mans Vārds izskaidros visu to, kas nav ticis pareizi interpretēts un kas tādēļ ir radījis kļūdas, kuras cilvēces vidū tiek nodotas no paaudzes paaudzē.

Kāda būtu mana likuma un mana mācības vērtība, ja tie nespētu glābt dvēseles no kļūdām un grēkiem? Un kāda jēga būtu manai klātbūtnei kā cilvēkam šajā pasaulē, ja būtu daudzi, kuriem būtu jāiet bojā uz visiem laikiem, bezgalīgā izpirkšanā? (352, 44–48)

Dieva gādība un palīdzība

Jūs nekad neesat dzīvojuši pamesti. Kopš sākuma, kopš jūs atdzīvojāties, jūs esat bijuši manas mīlestības aizsardzībā.

Jūs, cilvēku vecāki, kas mīlat savus bērnus ar maigumu: vai jūs spētu atstāt viņus likteņa varā, ja viņi tikko ir nākuši šajā dzīvē, ja viņiem visvairāk vajadzīga jūsu rūpēšanās, jūsu atdeve, jūsu mīlestība?

Es esmu redzējis, kā jūs rūpējaties par saviem bērniem, pat ja viņi jau ir sasnieguši pieaugušā vecumu; pat par tiem, kuri grēko, kuri jums ir nodarījuši pāri, jūs rūpējaties ar vislielāko mīlestību.

Bet, ja *jūs* šādi reaģējat uz savu bērnu grūtībām, kāda tad, domājams, būs jūsu Debesu Tēva mīlestība, kurš jūs mīlēja jau pirms jūs vispār bijāt?

Es vienmēr esmu nācis jums palīgā; un šajā laikā, kad es jūs sastopu ar lielāku garīgo attīstību, es esmu jums mācījis, kā jums jācīnās, lai iznīcinātu jaunos spēkus, un kā palielināt labā vibrācijas. (345, 40–42)

Svarīgi aspekti pilnīgai lūgšanai

Cīnieties, cīnieties, lai sasniegtu garīgo pilnību. Es esmu jums parādījis ceļu, kā sasniegt šo mērķi. Es esmu uzticējis jums lūgšanu kā „ieroci”, kas pārspēj jebkuru materiālu ieroci, lai aizsargātu jūs dzīves ceļā pret viltību. Bet labāko ieroci jūs iegūsi, ja pildīsiet manu likumu.

No kā sastāv lūgšana? Lūgšana ir lūgums, aizlūgšana, pielūgsme un garīgā pārdomāšana. Visas tās daļas ir nepieciešamas, un viena izriet no otras. Jo patiesībā Es jums saku: lūgums ir tas, ka cilvēks lūdz Man, lai Es piepildītu viņa vēlmes, apmierinātu viņa ilgas — to, ko viņš uzskata par vissvarīgāko un vislabvēlīgāko savā dzīvē. Un patiesi, Es jums saku, mani

bērni, Tēvs uzklausa lūgumu un dod katram to, kas viņam visvairāk nepieciešams, kad vien tas ir viņa labā. Bet sargieties lūgt kaut ko, kas ir pretrunā jūsu dvēseles pestīšanai. Jo tie, kas lūdz tikai pēc materiālām lietām, pēc miesas baudām un pārejošas varas, lūdz, lai viņu dvēseles tiktu iesprādzētas ķēdēs.

Otrais lūgšanas veids – aizstāvība – izriet no mīlestības pret tuvāko, no tās mīlestības, ko Es jums kā Skolotājs mācīju, kad ierados šajā pasaulē. Lūdzieties par saviem tuviem un tāliem brāļiem un māsām, par tiem, kas dažādās tautās cieš no kara sekām, kas pacietīgi panes šīs pasaules pārejošo valdnieku tirāniju.

Sagatavojieties, ak, mani bērni, lūdziet par saviem līdzcilvēkiem, bet arī šajā aizstāvībā jums *jāprot* lūgt, jo svarīgākais ir dvēsele. Ja brālis, jūsu vecāki vai bērni ir slimi, lūdziet par viņiem, bet neuzstāji, lai viņi paliktu šajā dzīvē, ja tas nav tas, kas nepieciešams dvēselei. Labāk lūdziet, lai šī dvēsele kļūtu brīva, lai tā attīrītos savās ciešanās, lai sāpes veicinātu dvēseles garīgo attīstību.

Trešais lūgšanas veids – Dievišķā Gara godināšana – nozīmē visu pilnīgo godināšanu; jo ar šāda veida lūgšanu jūs varat apvienoties ar pilnību, ar mīlestību, kas aptver visu Visumu. Dievkalpošanā jūs varat atrast *to* pilnības pakāpi, kuru jums visiem ir jāsasniedz, un dievkalpošana jūs ved tālāk uz garīgo kontemplāciju, kas kopā ar dievkalpošanu ved jūs uz vienotību ar Dievišķo Garu, Mūžīgās dzīvības avotu — avotu, kas jums katru dienu dod spēku, lai nonāktu Tēva valstībā.

Tā jums jālūdz: sākot ar lūgšanu līdz garīgajai kontemplācijai. Tas jums dos spēku. (358, 10–16)

Mācība 339

Mans miers lai ir ar jums!

1. Jūs nākat pie Manis ar sagatavotu dvēseli, pilni pazemības un lēnprātības, lai piekļauvētu pie Tā durvīm, kurš ir mīlestība un mūžīgā piedošana saviem bērniem. Un jūs ar ilgu gaidīšanu cerat uz vārdu, kas mīkstina jūsu sāpes, atbild uz jūsu sūdzībām vai iededz gaismu jūsu tumsā, lai jūs justos laimīgi.

2. Es redzu, kā jūs nākat no dažādiem ceļiem, katrs pildot savu uzdevumu. Bet jūs visi tiecaties uz vienu un to pašu mērķi un cenšaties kļūt vienoti ar Mani, lai justos tuvu pilnībai. Un jūs ar prieku uzņemāt Manu vārdu, kas vienlaikus jūs glāsta un labot. Jūs to interpretējat tā patiesajā nozīmē un sākat Mani patiesi mīlēt. Jūs vairs nebaidāties no Manis, kā to darījāt agrāk, jo šodien jūs zināt, ka Es esmu pilnīga mīlestība un taisnība, ka Es jūs nesodu un ka jums pašiem ir jābaidās no sevis, jo jūs esat vāji un pieļaujat smagas kļūdas, kuru dēļ vēlāk jums nāksies raudāt un kuras jums būs jālabo par ļoti augstu cenu. Taču šī pieredze liek jums dzīvot modri, lai izvairītos no kļūdām, kas satrauc dvēseli un rada ciešanas.

3. Ikviens, kurš to tā ir sapratis, ir uz pareizā ceļa. Jūs vēl neveicat darbus ar visaugstāko pilnību, bet esat ceļā uz to, lai tos veiktu, jo esat mani mācekļi. Gaisma ir izklienējusi jūsu šaubas, dvēseles spēks ir pārvarējis vājumu, un uzticība liek jums ar patiesu mīlestību veltīties savas liktenīgās misijas papildīšanai.

4. Tagad jūs nemanāmi ieejat garīgajā ceļā, dzīvē vienkāršībā un tīrībā, ko Es no jums esmu prasījis, un jūs jūtaties apmierināti šajā jaunajā dzīvē. Jūs vairs nejautājat sev, kāpēc Es esmu atgriezies pie jums vai vai mans vārds jums rāda kādu jaunu ceļu. Šodien jūs zināt, ka tas, ko Es jums teicu Otrajā laikmetā, nebija viss, ko Man bija jums jāmača, ka mācība nebija pabeigta, un ka Es biju jums saglabājis žēlastības laiku, kurā Man bija jāatsāk savi mācījumi, lai parādītu jums ceļu, kas ved uz garīgo dzīvi, patieso sarunu ar Mani un skaidrojumu par maniem vārdiem, ko Es teicu tajā laikā, kad dzīvoju jūsu vidū, un kurus jūs vēl nebijāt sapratuši.

5. Padomājiet, un jūs beidzot sapratīsiet, ka ne Pirmajā, ne Otrajā laikmetā jūs nespējāt uztvert, izjust un noticēt tik lielai mācībai. Taču Tēvs, kurš ir laika un mūžības Kungs, ar vislielāko pacietību un gudrību ir vedis jūs pa dzīves ceļu, neko nesteidzoties, un šodien jūs esat ienākuši jaunā laikmetā.

6. Tagad ir Svētā Gara laiks, kas drīz sasniegs savu kulmināciju — lielu atklāsmju un taisnīguma laiks, kurā daudzu noslēpumu plīvuri tiek pacelti, lai viss kļūtu par gaismu un skaidrību!

7. Es esmu atvēris jūsu acis, lai jūs pārsniegtu to, ko esat zinājuši, un varētu ienākt manā dārgumu krātuvē; jo Es, Tēvs, saviem bērniem neesmu noslēpums. Es vēlos, lai jūs mani pilnīgi un visaptveroši atzītu un mīlētu, tāpat kā Es jūs mīlu. Es vēl neesmu ticis mīlēts un godāts tā, kā man pienākas, un jūs nezināt, kādu prieku jūs sagādātu manam Garam ar vienu mirkli sapratnes un cieņas pret Likumu.

8. Kopš jūsu ierašanās uz Zemes jūs esat uztvēruši Manas atklāsmes savas saprašanas robežās, taču, kad jūs spērāt pirmos soļus attīstības ceļā, jūsu izpratne vēl bija ļoti neliela, tāpat kā bērns, kas piedzimst, ir mazs. Man bija jāierobežo Sevi, lai jūs varētu Mani redzēt un dzirdēt, lai jūs varētu Mani saprast.

9. Sākumā Es neatklāju Sevi pilnībā, jo tas būtu sajaucis jūsu *prātu*, un jūs būtu jutušies pilnīgi sagrauti. Tāpēc Es jūs esmu gatavojis garu laikmetu garumā un novietojis jūs ceļa sākumā, lai jūs to veiktu soli pa solim un tādējādi nonāktu līdz šim laikmetam, kurā jūs varētu labāk saprast un mīlēt savu Tēvu.

10. Visos laikos Esmu sūtījis vēstnešus uz šo pasauli, kuri runāja par dvēseles turpināšanos, par tās nemirstību un par augstāko dzīvi, ko tā iegūst, kad ir pilnveidojusies.

Jau no pirmajām dienām, kad cilvēks apdzīvoja Zemi un viņam piemita gan nevainības pazīmes, gan lielāka grēcīguma pazīmes, un tagad šajos materiālisma un viltus zinātnes laikos, mani garīgi vēstneši ir snieguši liecības par to augsto pacelšanās pakāpi, kādā dzīvo dvēsele, kas ir pratuši saglabāt pastāvīgu saziņu ar savu Kungu.

11. Tomēr senāko laiku vēstneši nespēja cilvēcei izskaidrot tos garos laika posmus, kurus dvēsele izdzīvo, un tās dzīvi aizsaulē. Patriarhi, kuri prata saglabāt sevi tikumībā un mīlestībā pret savu Radītāju, apmierinājās ar to, ka vadīja savu ģimeni, cilti vai tautu pa taisnības un godīguma ceļu. Taču, lai gan viņiem bija zināšanas par savas garīgās, vispārējās Dieva eksistenci — intuitīva izpratne par augstāku dzīvi dvēselei pēc nāves —, viņi, neskatoties uz visu savu gaismu un tikumību, nespēja atklāt dvēseles attīstības ceļu un iemeslu tās lielajiem pārbaudījumiem.

12. Pravieši runāja ar lielu patiesīgumu; gandrīz vienmēr viņi ieradās uz Zemes sajukuma un apmaldīšanās laikos. Viņi brīdināja tautas un aicināja tās uz grēku nožēlu un atgriešanos, vienlaikus paziņojot par lielām taisnības sodībām, ja tās nepievērsīsies labajam. Citos gadījumos viņi paredzēja svētības par Dievišķā likuma ievērošanu un paklausību.

Taču tas, ko teica šie pravieši, bija pamudinājums darīt labu, rīkoties taisnīgi un izrādīt savstarpēju cieņu. Viņi neatklāja dvēseles dzīvi, tās likteni un attīstību. Pat Mozus, kuru Es izvēlējos, lai padarītu par Savu vietnieku,

un caur kuru Es nodevu Likumu uz visiem laikiem, nerunāja jums par garīgo dzīvi.

13. Tēva likums ietver gudrību un taisnīgumu. Tas māca cilvēkiem dzīvot mierā, mīlēt un cienīt viens otru un manā priekšā pierādīt, ka viņi ir cilvēki, kas ir tā vērti. Bet Mozus cilvēcei neparādīja, kas atrodas aiz fiziskās nāves sliekšņa, nedz arī to, kāda ir nepaklausīgo dvēseļu atlīdzība vai atalgojums tiem, kuri savā dzīves uzdevumā ir bijuši gudri un centīgi.

14. Vēlāk valdīja Dāvids, piepildīts ar garīgajām dāvanām un iedvesmu, un savos pacilātības brīžos, savās ekstāzēs viņš dzirdēja himnas un garīgās dziesmas, no kurām viņš radīja psalmus. Ar to palīdzību viņam bija jāaicina Izraēla tauta lūgties un dāvināt savam Kungam labāko upuri no sirds. Taču Dāvids, neskatoties uz visu savu mīlestību un iedvesmu, nespēja atklāt tautai dvēseļu brīnišķīgo eksistenci, to attīstību un mērķi.

15. Un Salamons, kurš pārņēma varu pēc viņa un arī apliecināja lielās gudrības un varas dāvanas, kas viņam bija piešķirtas un kuru dēļ viņš tika mīlēts un apbrīnots, un kura padomi, spriedumi un teicieni tiek pieminēti vēl šodien — ja viņa tauta būtu vērsušās pie viņa un jautājušas: „Kungs, kāda ir garīgā dzīve? Kas ir pēc nāves? Kas ir dvēsele?” — Salomons visā savā gudrībā nebūtu spējis uz to atbildēt.

16. Bet patiesi, Es jums saku: Mozus ar savu ticības dedzību un paklausību, pravieši ar saviem brīdinājumiem, patriarhi ar savu piemēru, padomdevēji, zinātnieki un tiesneši ar saviem dziedinošajiem padomiem un labiem spriedumiem atstāja jums savu paraugu, lai jūs — sekojot tam — panāktu, ka jūsu pirmie soļi no šīs zemes ceļā uz Apsolīto zemi Augstajā Pēcdzīvē būtu droši. Jums vajadzētu sākt darīt labu šajā pasaulē, jums jābūt taisnīgiem savā starpā, lai atrastu taisnīgumu uz zemes. Šeit jūs atradāt savu lauka darba augļus vai ražu. Šī mājvieta tolaik cilvēkiem bija atspulgs, tēls garīgās mūžīgās dzīves.

17. Vēlāk nāca Mesija, kļūstot par cilvēku, lai atklātu jaunu laikmetu un sniegtu cilvēcei jaunu mācību, kurā Viņam bija jāsniedz tai lielas atklāsmes, lai teiktu: „Jūs esat Gaismas bērni, un Es jūs pārveidošu par saviem mācekļiem. Patiesi, Es jums saku: visu, ko jūs redzat Man darām, arī jūs varat darīt Tēva vārdā.”

Un patiešām, Mesija, kurā atklājās mans Gars, atnesa atslēgu, lai atvērtu vārtus uz Otro laikmetu, un spēku, lai atraisītu zīmogus, kas aizslēdza Dzīvības, Gudrības, Taisnīguma un Mūžības grāmatu.

18. Pirms Viņa ierašanās Es atļāvu, lai cilvēku pasaule saņemtu apmeklējumus no Garīgās pasaules. Meistara pavadībā darbojās Gaismas gari un gari ar augstu garīgo līmeni, kā arī tādi ar zemāku garīgo līmeni. Gan vieni, gan otri šajā laikā bija klāt. Pirmie parādījās kā pazemīgi kalpi,

pilni ar pakļautību. Starp viņiem bija tas, kurš Marijai paziņoja par viņas augsto aicinājumu – savā nevainīgajā klēpī uzņemt Tēva „Vārdu”. Cits apmeklēja Betlēmes ganiņus, lai paziņotu viņiem ziņu par Glābēja piedzimšanu, un vēl viens vēstnesis brīdināja Svēto ģimeni par briesmām, kas tai draudēja, un vadīja un sargāja viņus bēgšanā uz Ēģipti.

19. Šajā laikā daudzas parādības tika uztvertas ar prieku un daudzu ticību. Taču citi — naidīgi un neticīgi pret garīgo dzīvi — šaubījās un noliedza šo patiesību. Bet manas garīgās armijas, kas bija izklīdušas, tika piesaistītas gaismā, ko izstaroja Meistars.

20. Gaismas būtnes, kas kalpoja dievišķajam darbam, un citas, kas bija nepaklausīgas un neziņā, visur lika par sevi manīt, un starp šo cilvēci parādījās apsēstie, kurus zinātne nespēja atbrīvot un kurus tauta izraidīja. Ne likuma skolotāji, ne zinātnieki nespēja atgriezt veselību šiem slimajiem.

21. Taču visu to Es biju paredzējis, lai jūs mācītu un sniegtu jums mīlestības pierādījumus. Es caur Jēzu jums dāvāju Viņa radījumu dziedināšanu, daudzu cilvēku izbrīnu.

Neticīgie, kuri bija dzirdējuši par Jēzus varu un zināja par Viņa brīnumdarbiem, pieprasīja visgrūtākos pierādījumus, lai Viņu uz brīdi satricinātu un pierādītu, ka Viņš nav nepieļaujams. Taču šī apsēsto atbrīvošana, fakts, ka Es viņus atgriezu normālu cilvēku stāvoklī, vienkārši pieskaroties viņiem, uzlūkojot vai vēršoties pie viņiem ar pavēles vārdu, lai tie gari pamestu viņu prātus un abi tiktu atbrīvoti no smagā sloga, viņus sajauca.

Saskaroties ar šo spēku, farizeji, zinātnieki, rakstu zinātāji un muitnieki reaģēja dažādi. Vieni atzina Jēzus pilnvaras, citi Viņa spēku piedēvēja nezināmiem spēkiem, bet vēl citi nespēja par to neko teikt. Taču slimie, kuri bija izdziedināti, svētīja Viņa vārdu.

Daži bija apsēsti ar vienu garu, citi — ar septiņiem, piemēram, Marija no Magdālas, un daži — ar tik lielu skaitu, ka paši teica, ka tie esot vesels legions.

22. Visā Meistara dzīves laikā viena garīgā parādība sekoja otrai. Vienas no tām piedzīvoja divpadsmit mācekļi, citas — tauta — gan brīvā dabā, gan mājās. Tas bija brīnumu, „brīnumu” laiks.

Vīrieši un sievietes saņēma zīmes un aicinājumus no aizsaules. Arī veci ļaudis un bērni bija šo parādību liecinieki, un dienās, kas ievadīja Glābēja nāvi uz krusta, Debesu Gaisma iespraucās cilvēku sirdīs; Garīgās ielejas būtnes aicināja cilvēku sirdis; un tajā dienā, kad Meistars kā cilvēks izelpoja pēdējo reizi un Viņa gaisma iespiezās visās alās un visos stūros, gan materiālajās, gan garīgajās mājvietās, ilgojoties pēc būtnēm, kas Viņu jau sen gaidīja – dematerializētās, apmulsušās un slimas būtnes, kas bija

novirzījušās no ceļa, saistītas ar sirdsapziņas pārmetumu ķēdēm, vilkdamas līdz netaisnības nastas, un citas dvēseles, kas uzskatīja sevi par mirušām un bija piesaistītas saviem ķermeņiem — tad visas pamodās no sava dziļā miega un atdzīvojās. Bet pirms viņi atstāja šo zemi, viņi sniedza liecību par savu augšāmcelšanos un eksistenci tiem, kuri bija bijuši viņu tuvinieki. Tādējādi pasaule piedzīvoja šos notikumus tajā sēru un sāpju naktī.

Cilvēku sirdis satricinājās, un bērni raudāja, ieraugot tos, kuri jau sen bija miruši un šajā dienā atgriezās tikai uz brīdi, lai liecinātu par to Meistaru, kurš bija nācis uz Zemi, lai izsētu savas mīlestības sēklu, un kurš vienlaikus apstrādāja garīgos laukus, kuros dzīvoja bezgalīgi daudz dvēseļu, kas arī bija viņa bērni un kurus viņš dziedināja un atbrīvoja no neziņas.

23. Zināšanas par šiem faktiem tika nodotas no paaudzes paaudzē, un apustuļi ceļoja pa pasauli, atvēra acis šai miega apņemtās cilvēces daļai, rādīja ceļu, kas ved uz augstāku dzīvi, izveidoja caurumu uz Augsto Pasauli un izskaidroja sava Meistara mācību. Arī viņi atbrīvoja apsēstos, dziedināja slimos ne tikai miesā, bet arī dvēselē. Viņi iedrošināja un ar līdzjūtību raudzījās gan uz tiem, kas apdzīvo šo pasauli, gan uz tiem, kas dzīvo tālajā pasaulē. Viņi sajuta gan vienu, gan otru sāpes, jo tam, kurš mīl, nav ne svešu, ne tālu sāpju. Tas, kurš ir sagatavojies, spēj uztvert sūdzību, lūgumu vai bēdas, kur tās arī atrastos. Un šie mācekļi mācīja citus, lai tie sekotu viņiem, pildot savu misiju uz Zemes.

24. Es atļāvu šīs parādības, lai pasaule pārdomātu un saprastu, ka dvēsele nemirst, ka tās dzīve ir mūžīga un ka katrā mājvietā, kurā tā dzīvo, tai ir iepriekš iezīmēts ceļš, tai ir uzticēti pienākumi un tai ir jāizpilda uzdevums.

25. Es pats atgriezos pēc krustā sišanas, lai liecinātu par savu patiesību un pārvarētu cilvēces neticību. Un pat savu mācekļu vidū Man bija jāparādās, lai pierādītu, ka Es esmu dzīvība un ka mana dzīvība ir visā radītajā. Es panācu, ka tie, kas sekoja Man, redzēja Mani un pieskārs Man ar saviem pirkstiem, lai atbrīvotu viņus no viņu mokām. Jo pēc tam, kad Es biju pabeidzis Savu darbu Golgātā, viņi bija satriekti, un bija nepieciešams, lai Mana klātbūtne viņus mierinātu un iedrošinātu. Taču tas nebija šī notikuma vienīgais mērķis; tā bija priekšnojauta par Manu atkārtoto atnākšanu, dziļas nozīmes mācība, ko Es jums devu, parādoties garā, izraisot pārsteigumu un prieku tiem mīļajiem mācekļiem. Tad viņi saprata, ka pienāks laiks, kad Es tā — garīgā veidā — atnākšu, lai visu izskaidrotu un jums atnestu jaunu vēsti.

26. Tolaik Es jums teicu šādi: „Tas, ko Es jums esmu teicis, nav viss, ko Man jums jā māca. Lai jūs visu uzzinātu, Man vispirms jāaiziet un jums jānosūta Patiesības Gars, lai Viņš izskaidrotu visu, ko Es esmu teicis un

darījis. Es apsolu jums Mierinātāju pārbaudījumu laikā.” Bet šis Mierinātājs, šis Izskaidrotājs, esmu Es pats, kas atgriežos, lai jūs apgaismotu un palīdzētu jums saprast gan iepriekšējās mācības, gan šo jauno, ko Es jums tagad nesu.

27. Es esmu Tas, kurš ir atklājis Trešo Laiku, lai jūs, veicot padziļinātu pētījumu, atpazītu visu Manu parādīšanos pamatu un iegūtu izpratni par Maniem atklājumiem.

28. Otrajā laikmetā — gados, kad Es dzīvoju šajā pasaulē, Es biju ieskāvis pārdabiskos notikumus, parādības un būtnes, un tas viss liecināja par šī laikposma nozīmi, par Manu apsolījumu piepildīšanos, kas kopš laiku sākuma bija doti mīļajai cilvēcei. Un šodien, kad Es jums sniedzu vēl vienu mācību un ļauju iepazīt garīgo dzīvi, Es dodu jums spējas un dāvanas, lai jūs kļūtu par dvēseļu ārstiem un šajā ceļā būtu nenogurstoši sējēji, patiesās gudrības skolotāji. Un šai misijai Es vispirms esmu izvēlējis „Izraēlas tautu”, lai tā būtu tā, kas māca citas tautas.

29. Šodienas cilvēce, lai cik liela tā arī šķistu jūsu acīs, ir ļoti maza salīdzinājumā ar garīgo būtnu pasauli, kas to ieskauj. Ar kādu spēku šie leģioni iebrūk cilvēku ceļos; taču cilvēki neievēro šo pasauli, kas tos apņem, viņi to nejūt un nedzird.

30. Es jūs sagatavoju, mani mācekļi, lai jūs katrā dvēselē iedegtu gaismu, lai jūs būtu viens otram patiesi draugi, brāļi un māsas, padomdevēji un ārsti, un lai jūsu intuīcija jums pateiktu, kas ir jūsu apkārtnē un kādas ir viņu vajadzības, viņu misija vai atgriešanās ceļš. Bet jūs, nodarbojoties ar šo lielisko darbu, cieniet un mīliet to likteni, ko Esmu piešķīris katrai būtnei, un neiedziļinieties zinātnēs, kas jūs noliek no augstās vietas, kurā jūs ir novietojusi Mana žēlsirdība.

31. Jūs vairs neesat neziņā. Šodien jūs ejat ar stingru soli, jo savu darbu esat sākuši jau sen. Sākot no patriarhu un praviešu laikiem un turpinot ar Mozus laikiem, kad jūs tika gudri vadīti un padomāti, visas jūsu darbības, lūgšanas un vārdi ir pierakstīti un atstāj ietekmi jūsu dvēselē. Tie bija sākums, kas jūs padarīja cienīgus saņemt manas pirmās lielās atklāsmes un arī piedzīvot manas ierašanās.

32. Mana atklāsmē šajā laikā nebūs neauglīga, un tiem, kuri Mani ir klausījušies un izmantojuši Manas mācības, tā būs dārgums, kas nes garšīgus augļus. Kad Es pārtraukšu atklāties caur cilvēkiem, Es atstāšu savus lieciniekus, savus mācekļus, kuri turpinās strādāt, un pēc tam Es no šīs tautas klēpja radīšu jaunas sējēju paaudzes, kas ļaus šai sēklai vairoties.

33. Es aicinu jūs atgriezt patriarhu laimīgās dienas. Iedomājieties uz brīdi, ka jūs dzīvojat tikpat tikumīgu un vienkāršu dzīvi kā toreiz, kad valdīja miers, labklājība un dzīvesprieks.

Atcerieties tos laimīgos laikus, kad cilvēks, pateicoties savai ticībai un tikumībai, prata saglabāt veselību un spēku gan miesā, gan dvēselē, un prata attēlot Mani taisnīgumā, enerģijā un spēkā — tos laikus, kad arī sievietē bija pilna tikumības, maiguma, morālā spēka, skaistuma savā dvēselē un ķermenī, klēpis un šūpulis, labestības avots un dievbijības paraugs saviem bērniem, vīram un tēvam.

34. Atcerieties tos laikus, kad viena cilvēka jumts paplašinājās, lai pasargātu citus, kad valdīja viesmīlība un žēlsirdība, mīlestība un iecietība. Kad jūs atkal piedzīvosiet tādus laikus un pieņemsiet par savu vēlmi mīlēt un kalpot savam tuvākajam, veicināt savas tautas mieru, savas sirds un savas mājas mieru, Es aicināšu citas tautas piedalīties šajā priekā. Šeit, jūsu sabiedrībā, tās atradīs brālību un draudzību, jūsu sirdī — sirsnību. Jūsu jumta zem viņi atradīs godīgumu un morāli, uz jūsu galda — svētības dāvanas, bet jūsu vārdos — gaismu un patiesību. Un pēc tam, kad šīs miera alkstošās tautas būs jūs apmeklējušas un piedalījušas jūsu garīgajā ideālā, tās atgriezīsies savās zemēs pa saviem tāliem vai īsiem ceļiem, atstājot pēdas — garīguma un patiesības piemēru. Viņos radīsies vēlme būt tādiem kā jūs, jo pie jums viņi būs atklājuši miera, veselības un dzīvesprieka noslēpumu, ko jūs esat atraduši, pildot manus likumus un garīgumu, kas visās darbībās ir vienkāršība, pacilātība un patiesums.

35. Vai redzat šo cilvēci, kas savā nenoteiktībā un sāpēs vērtās šurpu un turpu? Vai jūtat to skumju un drūmo priekšnojautu plīvuru, kas apņem jūsu planētu? Meistars jums saka: tā pasaule, kurai nav zināšanu par manu atgriešanos un kura nedzīvo, iedvesmojoties no maniem vārdiem, — cik tālu tā jūtas no garīgās dzīves! Bet arī tās iedzīvotāju apgaismībai pietiks ar vienu pierādījumu, vienu aicinājumu, lai viņi atgrieztos un saprastu, ka vienīgais uzdevums, kas viņu dvēselēm ir uz Zemes, ir pilnveidoties caur pārbaudījumiem, ko Es viņiem sūtu.

36. Daudzi sapratīs šo lielisko patiesību, pirms būs atstājuši savu ķermeni zemē un šķērsojuši sliekšni uz to „ieleju”, kas gaida visus. Cilvēce ir „tikai viena soļa attālumā no šīs atziņas”. Plīvuri tiks pārplēsti, un visu acis atvērsies, lai sastaptos ar slēpto zināšanu, un šī pasaule, ko jūs uzskatāt par tik lielu — ar tās plašajiem kontinentiem, tās tik plašajiem jūriem, kā arī tās tuksnešiem, tās tik garajiem ceļiem, tās jums nepieejamajiem cilvēkiem, tās jums tik nesaprotamajām rasēm — tiks uzvarēta ar mācību, ar vārdu, ar atklāsmi. Taču tas neatstās nekādas asins, nāves vai sāpju pēdas.

37. Cilvēks tiks apgaismots ar vārdu, kas aprij ugunis. Bet šī uguns sastāvēs no mīlestības, un pēdas, ko tā atstās savā ceļā, sastāvēs no dzīvības, veselības, mierinājuma un miera. Šī mācība ir Mans likums, Mans

vārds un Mans mūžīgais darbs, ko Es atkal piedāvāju Saviem bērniem, un tā ar spēku izlauzīsies no visu sirdīm, jo tā ir ierakstīta katrā dvēselē, un tās zīmogs ir neizdzēšams.

38. Kāds būs šī darba sākums un kā šīs zināšanas nonāks pie cilvēkiem? Esmu visu pilnīgi sagatavojis: lielu daļu es uzņemos kā savu uzdevumu. Taču jūs un manas garīgās armijas Es iesaistu šajā darbā, tāpat kā manus vēstnešus, kuriem Esmu uzticējis bezgalīgi daudz misiju, lai jūs kā Gaismas leģioni dotos ceļā, lai nestu šo atklāsmi un skaidrojumu par garīgajām atklāsmēm, kas ir kļuvušas par realitāti pagātnē un šajā laikmetā, kurā tikai ļoti nedaudzi ir nojautuši to nozīmi. Taču šī gaisma ir jāsniedz visiem, nešķirojot pēc sociālajām klasēm vai rasēm. Jo jums nevajadzētu atturēties no tā bailēs no neticīgo sprieduma vai soda.

39. Es jums došu norādījumus, *kad* jums jāķeras pie darba; jo tas būs laiks, kad parādīsies tik lieli un skaidri zīmējumi, ka jūs dzirdēsiet Garīgās pasaules aicinājumu un šīs pasaules aicinājumu, kas ar saviem notikumiem norādīs, ka ir pienākusi jūsu cīņas stunda. Es runāšu ar jums no gara uz garu un vadīšu jūs pa ceļu.

Taču Es vēlos, lai jūs, pirms nākat pie cilvēkiem kā skolotāji, nāktu kā ārsti, un, kad būsiat remdējuši viņu sāpes, viņi varēs dzert no mana Vārda tīro ūdeņu avota. Vispirms meklējiet brūci, čūlu vai slimību un dziediniet viņu ciešanas, lai pēc tam varētu vērsties pie viņu dvēselēm.

40. Dodieties pie saviem līdzcilvēkiem tāpat kā Jēzus Otrajā laikmetā un nesiet *viņiem* manu vārdu kā dziedinošu balzamu. Bet no kā sastāv šis balzams, ak, mācekļi? Vai tas ir avotu ūdens, kas tiek svētīts un pārvērsts par zālēm slimajiem? Nē, tauta. Šis balzams, par kuru Es jums runāju, atrodas jūsu sirdīs. Tur Es to esmu ielicis kā dārgo esenci, un tikai mīlestība to var atvērt, lai tā neapturami plūstu ārā. Ja jūs vēlaties to izliet pār kādu slimu cilvēku, tad ne jūsu rokas būs tās, kas dziedinās, bet Gars, kas pārplūst ar mīlestību, žēlsirdību un mierinājumu. Tur, kur jūs vērsāt savas domas, notiks brīnums.

41. Jūs varat daudzveidīgi ietekmēt dabas būtnes un elementus, lai visiem sniegtu mierinājumu. Bet Es jums saku arī šo: nebaidieties no slimībām un esiet pacietīgi un žēlīgi pret visiem.

Attiecībā uz apsēstajiem un tiem, kuri ir sajukuši savā cilvēciskajā prātā, jūs varat arī dziedināt, jo jums piemīt šī spēja, un jums tā jāliek kalpošanā tiem būtnēm, kas ir nonākušas izmisumā un aizmirstībā. Atbrīvojiet viņus un atklājiet šo pilnvaru neticīgajiem. Viena no šīs tautas lielajām misijām ir nest gaismu tur, kur valda tumsība, salauzt jebkādu verdzību un netaisnību un panākt, lai šī pasaule atzītu savu Kungu un ieraudzītu sevi, savu iekšējo būtību, pilnībā apzinoties patiesību.

42. Mīlestībā palīdziet tiem, kuri dzīvo sajukumā un apmulsumā savā dvēselē, maldīgi domājot, ka joprojām pieder šai pasaulei, atrast ceļu ārā no viņu lielās kļūdas. Nelietojiet vardarbību, bet piepildiet savas sirdis ar maigumu un līdzjūtību, lai pareizi izturētos pret visām būtnēm.

43. Vai jūs šīm apmulsušajām būtnēm neesat nesuši ne gaismu, ne mierinājumu? Jā, saka jums Meistars. Kopš Es jums esmu devis šīs zināšanas, jūs esat apgaismojuši šo radību ceļu. Bet cik liela ir jābūt jūsu ticībai un lūgšanai, lai jūs varētu atgriezt šīs dvēseles.

44. Cīņa, kurā tiek sakautas tumšās varas, jau ir uzliespojusi no vienas pasaules uz otru. Lielā kauja norisinās Visumā, un ir nepieciešams, lai cilvēks par to pārliecinātos, lai viņš varētu uzņemt ieročus.

Kamēr pasaule gatavojas un virzās pretī pēdējam pārbaudījumam, kas tai nesīs gaismu, jums jālūdz, jābūt nomodā un jāsniedz dziedinošais balzams visiem, kas cieš. Dodieties pie viņiem savās lūgšanās un sniedziet viņiem patvērumu zem jūsu garīgā apmetņa. Jo, kamēr jūs izstaroat savu būtību mīlestībā, Es aptversu visu Visumu ar Savu Garu.

45. Lūdzieties, tauta, nezaudējiet drosmi ne uz brīdi, ņemot vērā to, ka mana atvada stunda tuvojas. Stiprinieties ar maniem vārdiem un lūdziet par tautu mieru.

46. Turpmāk vairs nemēģiniet uzzināt, kas jūs bijāt agrāk un kas jūs būsiet rīt. Domājiet tikai par to, ka jūs jau esat bijuši, ka jūs tagad esat šeit un ka jūs atkal būsiet šeit, un ka jūs nonāksiet pie Manis pa ceļu, ko Es jums esmu iezīmējis — ka jūs esat Izraēlas gars, izredzētā tauta, lai pildītu augstus uzdevumus Manā darbā. Centieties, lai jūs iegūtu mieru uz zemes un laimi aizsaulē.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 340

1. Ar mīlestību un žēlsirdību Es jums atgādinu Savus vārdus, ko Es jums devu Otrajā laikmetā, kad Es jūs mācīju mīlēt cits citu un atstāt skaidras manas mīlestības pēdas savā ceļā.

2. Es jūs mācīju mīlēt savu Dievu vairāk nekā jebko citu, kas radīts. Taču šajā Trešajā laikmetā Es atkal vēršos pie jūsu dvēseles, lai tai dāvinātu savu mīlestību, savu gaismu un savu žēlsirdību.

3. Neattālinieties no manas klēpja, jo jūs nezināt, ko jums nesīs nākotne, un Es nevēlos, lai jūs tajā laikā būtu vāji. Jūs esat izredzētā tauta, kas dosies ceļā, lai parādītu pasaulei drošo ceļu un burtu pa burtam nodotu tai mācību, ko Es esmu uzticējis jums. Taču Mans darbs nav vēl viena reliģija — tie ir bijuši cilvēki, kuri ir radījuši reliģijas atbilstoši savam saprātam. Mans darbs ir mācība, ir likums, ko Es esmu jums nesis kopš laiku sākuma.

4. Šodien cilvēce izdzer ciešanu kausu un saka: „Tā ir Dieva sods.” Bet Tēvs jums saka: „Es esmu Mīlestība un jūs nesodu. Jūs paši esat tie, kas esat izpelnījušies savu attīrīšanu.”

Šajā laikā Es jums sniedzu mācību, un jūs to saņemat caur Vārdu, caur intuīciju, caur redzējumu dāvanu un caur atklāsmi. Es stiprinu jūsu dvēseli, lai tā netiktu pārsteigta ar kārdinājumu, kas vienmēr cenšas novirzīt jūs no Gaismas ceļa.

5. Es dzirdu tos, kuri man sirds dziļumos saka: „Padari mūs cienīgus, lai mēs varētu būt daļa no Tavas apustuļu saimes.” Bet Es jums saku, ka pēc 1950. gada Es audzināšu jaunus savus mācekļus un kalpus, kuri saņems manas vēstis caur intuīciju un iedvesmu, lai tie runātu uz cilvēci.

6. Jūs jautājat sev, kāda nozīme ir „septiņiem debesu kāpņu pakāpieniem”, un jūsu Skolotājs jums noteikti saka: skaitlis septiņi nozīmē garīgumu, un tieši šādu garīgumu Es vēlos redzēt savā izredzētajā tautā Izraēlā. Jums jānāk pie Manis ar visām savām tikumībām un attīstītajām spējām. Septītajā pakāpē vai posmā jūsu attīstībā jūs nonāksiet pie Manis un redzēsiet, ka debesis atver savas vārtus, lai jūs uzņemtu.

Es jūs ne pametu ne uz brīdi, un, ja jūsu sirdī ir sāpes, tad ne tādēļ, ka Es būtu jūs pametis; jo mana mīlestība ir bezgalīga. Iemesls tam ir tas, ka Tēvs ir atļāvis, lai sāpes sasniegtu jūs, lai jūs atmostos un būtu nomodā.

7. Tu, mīļā tauta, esi pie Manis kā cilvēces pārstāve. Tu veido daļu no Izraēla ciltīm — 144 000 iezīmēto no Manas izredzētās tautas. Taču daži no jums atrodas garīgajā sfērā, bet citi — materiālajā.

8. Šo miera un mierinājuma vēsti jums jānes uz visām zemes vietām, jo cilvēces bēdas ir lielas. Es esmu jūsu ceļojuma somu pilnībā piepildījis ar

manām mīlestības dāvanām un esmu ielicis zobenu jūsu rokās, lai jūs izskaustu tumsību, kas vēlas jūs apturēt jūsu ceļā.

9. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu jums klājis galdu un apdāvinājis jūsu dvēseles ar garīgo barību. Jo tas ir Svētais Gars, kas jūs apgaismo, lai jūs sasniegtu garīgumu.

10. Elija šajā Trešajā laikmetā ir bijis ceļa sagatavotājs. Viņš jūs ir apvienojis manas mīlestības aplokā un palīdz jums turpināt iet pa šo ceļu, lai jūs iemācītos viens otram piedot un mīlēt. Ikviens, kas ievēro manas mācības, sasniegs gaismu un dvēseles mieru, un prieks pārplūdis viņa būtībā.

11. Savā mīlestībā Es esmu jums piešķīris gribas brīvību, lai jūs ar savu pašu gribu nāktu pie Manis. Taču, tā kā jūs nespējāt pacelties, Es esmu nācis pie jums, lai ar savas dievišķās mīlestības maigumu jums iemācītu ceļu.

12. Patieso garīgo cilvēku atpazīs ne pēc viņa vārdiem, bet pēc viņa labiem piemēriem. Lai palīdzētu jums jūsu pacelšanās ceļā, mans spožais stars nāk uz jūsu pasauli, lai apgaismotu un paceltu jūsu dvēseles.

13. Cilvēkiem ir vajadzīga Mana mīlestība, Mans Vārds, kam jānonāk līdz pat viņu sirdi dziļumiem. Meistars nenogurstoši cīnās par to, lai jūsu dvēseles katru dienu kļūtu arvien vairāk apgaismotas, lai, atbrīvojoties no neziņas, tās varētu pacelties uz augstākām sfērām.

14. Manas Valstības vārti ir atvērti, un Tēva „Vārds” nāk pie jums ar bezgalīgu mīlestību, lai atkal parādītu jums ceļu.

15. Es atkal esmu nācis pie cilvēces, taču tā Mani nav sajutusi, jo Esmu parādījis garīgi, bet viņu materiālisms ir liels. Tā kā jūsu dvēsele ir cēlusies no Mana Dievišķā Gara — kāpēc tad cilvēki Mani nav sajutuši? Tāpēc, ka viņi ir piesaistījuši savas dvēseles materiālismam, zemajām kaislībām. Bet šeit ir Dieva Jērs, kas nāk pie jums kā gaisma, lai jūs apgaismotu un atnestu patiesību.

16. Mans Vārds ir barība jūsu dvēselei, tas ir kristāldzids ūdens, kurā tā attīrīsies, lai no sava Dieva saņemtu to, kas jums pienākas. Necenšaties pēc zemes dārgumiem, cenšaties pēc mūžīgajiem dārgumiem, lai atpazītu krāšņumu, kas jūs apņem.

17. Grūtos brīžos, kad jūtaties skumji un nomākti, pacelieties lūgšanā, lai saņemtu žēlastību no sava Tēva.

18. Mana tauta, jūs jūtaties nomākti, jo jums ir trūcis ticības un pašārvības. Bet patiesi, Es jums saku: ja jums trūkst ticības, jūs zaudēsiet drosmi, un jūsu dvēsele jutīsies vāja, skumja un nomākta. Es vēlos, lai jūs liktu savu ticību un pašārvību uz savu Tēvu, lai jūs iegūtu visu, kas jums

nepieciešams. Mīliet, lai jūs būtu laimīgi, esiet labi un nepretenciozi, pacietīgi panesiet ciešanas un piedodiet savu tuvāko aizvainojumus.

19. Es esmu jūs aicinājis, lai jūs atkal saņemtu Manas mācības un lai jūs ļautu Man dzīvot savās sirdīs un pildītu Manu gribu — lai Es caur jums atklātos ar labiem darbiem.

20. Otrajā laikmetā Es, Kristus, atklājos caur Jēzus no Nācaretes lūpām, un, kad cilvēki atņēma Man dzīvību kā cilvēkam, šis gaismas vēstījums turpināja apgaismot jūsu pasauli, un tā tas darīs visos laikos.

21. Izpētiet katru Manu vārdu, tad jūs varēsiet nonākt pie patiesības gaismas, un jūsu dvēsele kļūs arvien lielāka un kāps augšup pa Manas garīgās gaismas pilnīgajām pakāpēm.

22. Mana gaisma vienmēr ir bijusi kopā ar cilvēkiem un atklājusies caur maniem vēstnešiem. Otrā laikmeta apustuļi — apgaismoti ar Svētā Gara gaismu — ir sējuši manas mācības garīgo sēklu.

Trešajā laikmetā Es jūs mācu ar bezgalīgu mīlestību, vienlaikus izmantojot arī cilvēka saprātu, lai, kad jūs reiz sajūtīsiet šo Gaismu un šo žēlsirdību, jūs nestu šos Gaismas starus un šo žēlsirdību cilvēcei.

Tā, kā Es jūs mācu, tā arī māciet — tā, kā jūs saņemat no Manis, tā arī nesiet saviem līdzcilvēkiem Manu Vārdu ar bezgalīgu mīlestību. Neuzsveriet savu tuvāko pārkāpumus, jo Es neesmu nācis, lai atklātu jūsu pārkāpumus. Ejiet pa Manu ceļu un sējiet rozes, pat ja jums nāksies pļaut ērkšķus. Ja ērkšķi ievainos jūsu sirdi, Es dziedināšu jūsu brūces. Es jums došu dziedinošu ziedi, mierinājumu un dvēseles spēku.

23. Mana tauta: pasaulē valda bēdas; bet patiesi, Es tev saku, ka tās nebūs mūžīgas. Jo Es esmu nācis, lai izskaustu pasaules tumsību un atstātu tai garīgo gaismu, lai šīs lielās bēdas tiktu izskaustas uz visiem laikiem, lai cilvēce justos laimīga, kā tas ir mana griba. Tomēr nevainojiet Tēvu par jūsu ciešanām, ne arī par jūsu kariem, jo tā nav bijusi mana griba.

24. Es esmu jums piedāvājis mieru, vienotību, brālību un labu gribu un esmu jūs mācījis, kā jums jāmīl viens otru. Es nevēlos, lai jūsu pasaulē būtu karotāji, nedz arī lai sāpes pārņemtu jūs. Tie ir bijuši cilvēki, kas to tā ir vēlējušies, jo viņi nav pratuši mīlēt un piedot viens otram. Es kā Tēvs esmu jums piedēvis; jo, tā kā jūsu grēks ir bijis liels, arī jūsu ciešanas ir bijušas ļoti lielas. Jūsu sāpju dēļ Es esmu jums piedēvis, jo ikviens, kas cieš un raud, ir pelnījis jūsu Debesu Tēva līdzjūtību un žēlsirdību, un šajā laikā Es nosusinu jūsu asaras.

25. Mīliet un piedodiet, lai jūs nonāktu manā valstībā un valkātu gaismas tērpu uz savas dvēseles. Jūsu Skolotājs rāda jums ceļu, lai jūs varētu izglābties. Taču tāpat, kā Es jums sniedzu roku, arī jums tā jāpiedāvā

saviem līdzcilvēkiem, maigi vadot viņus pa ceļu un apliecinot viņiem savu mīlestību un labo gribu.

26. Kas ir bijis iemesls tavām sāpēm, mana tauta? Tavas kļūdas. Tās ir pārvērtušās par ērkšķiem, kas ievainojuši jūsu sirdis. Bet mana mīlestība dziedē jūsu brūces.

27. Es jums saku: nedodiet iemeslu, kāpēc jūs būtu pelnījuši sāpes. Nāciet pa manu ceļu, tērpušies tikumības baltā tērpā, lai jūs varētu ieiet Debesu valstībā.

28. Jums jāveido daļa no garīgajām armijām, ko veido mirdzošas būtnes, jo Es esmu jums devis Svētā Gara gaismu, lai jūs varētu mirdzēt kā zvaigznes debesīs.

29. Es jums atkal saku: Es esmu Patiesība, Ceļš, Gaisma un Dzīvība. Nāciet pie Manis, jo Es jūs aicinu, lai jūs izmantotu šīs manas Dievišķā Gara augstās īpašības.

30. Šajā laikā Es parādu jūsu garam plašus apvāršņus, lai jūs atbrīvotos no materializācijas un pārdomātu visu to labo, ko varat darīt cilvēces labā.

31. Ar labprātību un paklausību jums jāizpilda mani uzdevumi un jākontrolē savs ķermenis, lai jūs, dvēseles un ķermeņa sadarbībā, pildītu manu gribu.

32. Jums pieder Mana mīlestība un Mani garīgie labumi. Jūs, kam pieder Mans miers, lūdziet par tām tautām, kas atrodas haosā.

33. Es daru sevi jūtamu cilvēku cietajās sirdīs — to sirdīs, kuriem ir nodoms kurināt karus — lai viņi atzītu, ka mana griba ir spēcīgāka par viņu karojošajiem nodomiem. Ja šo cilvēku sirdis paliks cietas un neļausies pārliecināt par manu gribu, mana taisnība kļūs jūtama visā pasaulē.

34. Lūdzies par cilvēci, mīļā tauta, cīnies un strādā, lai tā caur tavu starpniecību saņemtu manu žēlsirdību. Jo tā ir tava misija un izlīdzināšana, kas šajā laikā ir tavai dvēselei, lai tu iegūtu nopelnus.

35. Neaizmieg, Izraēl, virzies uz priekšu Svētā Gara gaismā, pildot savu grūto misiju. Šajā laikā jaunatne dodas prom, un, tāpat kā Kains, brāļi savstarpēji atņem viens otram dzīvību.

36. Celieties un nesiet pasaulei Manu Gaismu un zāles pret tās lielajām ciešanām. Cīnieties ar gaismas zobenu un glābiet pasauli no tās grēkiem. Ar savām lūgšanām iznīciniet jaunās ietekmes, kas maldina cilvēkus. Es vēlos, lai pasaule jūs atzīst par manas dievišķības vēstnešiem un lai šajā laikā, kad Es jūs visus tiesāju, jūs būtu mani kalpi, kuros Es esmu ielicis gaismu un spēku, lai sagrautu pasaules tumšās intrigas.

37. Šajā laikā pasargājiet savus bērnus no elku pielūgšanas. Dažādās reliģiskajās kopienās daudzi man jautā: „Kungs, Tu teici, ka atgriezīsies. Kāpēc Tu neparādies pie mums?” Tie ir cilvēki, kuri mani nav sapratuši, jo

es šobrīd pildīju savu vārdu un daru savu gribu starp saviem izredzētajiem, lai viņi būtu vēstneši, kas atmodina cilvēci un liecina par manu klātbūtni šajā laikā.

38. Izraēla: Šajā Trešajā laikmetā tevi gaida lielas cilvēku pūļi. Tev vajadzētu būt kā miera un gaismas varavīksnei, kad tu viņiem nesīsi Labo Vēsti.

39. Jums ir jārunā ar tiem, kuri slēpj Manu Vārdu un sagrozī . Runājiet ar viņiem pilnīgi skaidri, Es jums palīdzēšu, lai jūs varētu aizstāvēt savu viedokli pret viņiem. Jo tieši šie cilvēki ir iemesls tam, ka rīt tiks kritizēts Mans darbs un sagrozīts Mans likums, jo viņi Manam darbam ir pievienojuši kaut ko, kas tam nepiederas.

40. Cilvēce pieņems manu mācību pārlicībā, taču mani patiesie kalpi neuzvedīsies kā kungi cilvēku priekšā. Rīt jums būs drosmīgi jāiziet ceļā, lai pildītu savu misiju tuvās un tālās vietās, lai pasaule pievērstos sevī un pildītu manu gribu. Bet cik daudz pārbaudījumu tevi gaida, Izraēl! Cik daudzi no maniem bērniem celsies kā izsalkuši vilki, jo viņi vēlas jūs iznīcināt! Un, ja jūs nebūsiat sagatavojušies, jūs izjutīsiet lielas sāpes, lai gan tā nav mana griba. Esiet gatavi un ievērojiet katru manu norādījumu, lai jūsos un cilvēces vidū valdītu laime.

41. Jūs ļaujiet savai dzīvei paiet garām un sakāt Man, ka Man jāpiedod jūsu pārkāpumi, tāpat kā jūs piedodat saviem līdzcilvēkiem. Bet patiesi, Es jums saku: tikai lūpas atkārtos šos no galvas iemācītos teikumus, bet nav jūsu sirds, kas Man sniedz patiesu un īstu jūsu darbu augli.

42. Dažreiz, kad jūs apgrūtinā kāds pārbaudījums un jūs to kļūdaini uzskatāt par dievišķu sodu, jūs Man sakāt: „Kungs, tā kā es esmu piedēvis savam brālim — kāpēc Tu „man” nepiedod?” Tā vietā, lai teiktu: „Tēvs, piedod man, ja es, iespējams, neesmu piedēvis savam brālim ar to patiesību un sirsnību, kādu Tu mums esi mācījis.”

43. Ja jūs iemācītos katru dienu uz Īsu brīdi meditēt un ja jūsu meditācija attiektos uz garīgo dzīvi, jūs atklātu bezgalīgi daudz skaidrojumu un saņemtu atklāsmes, kuras jūs nekādā citā veidā nevarētu iegūt.

44. Jūsu dvēselē jau ir pietiekami daudz gaismas, lai Man uzdotu jautājumus un uzklausītu Manu atbildi. Cilvēka dvēsele jau ir sasniegusi augstu attīstības līmeni. Novērojiet savus līdzcilvēkus no pieticīgiem apstākļiem, kuri, neskatoties uz zināšanu trūkumu, pārsteidz ar saviem dziļdomīgajiem novērojumiem, kā arī ar to skaidrību, ar kādu viņi izskaidro to, kas daudziem citiem šķiet neizskaidrojams. Vai viņi to gūst no grāmatām vai skolās? Nē. Bet, vadoties no intuīcijas vai nepieciešamības, viņi ir atklājuši meditācijas dāvanu, kas ir daļa no garīgās lūgšanas. Savā nošķirtībā, pasargāti no ietekmēm un aizspriedumiem, viņi ir atklājuši ceļu,

kā sazināties ar Mūžīgo, Garīgo, Patieso; un vieni vairāk, citi mazāk – visi, kas ir meditējuši par dzīves patieso būtību, savā saprāta spējā ir saņēmuši garīgo gaismu.

45. Cilvēks ar sava gara palīdzību atklās patiesību, visi sajūtīs Manu klātbūtni; jo Es jau savulaik jums teicu, ka katra acs Mani ieraudzīs, kad būs pienācis laiks.

46. Nu, šis laiks, kurā jūs dzīvojat, ir tieši tas, kas tika paziņots caur Manu Vārdu un Maniem praviešiem pagātnē, kurā visi cilvēki Mani ieraudzīs ar savu gara sajūtām un spējām.

47. Nebūs nepieciešams, lai viņi Mani redzētu ierobežotā cilvēciskā veidolā, lai varētu teikt, ka ir Mani redzējuši, bet pietiks ar to, ka viņu gars Mani sajūtīs un prāts Mani sapratīs, lai pilnīgi patiesi varētu teikt, ka ir Mani redzējuši.

48. Mīlestība, ticība un saprāts spēj redzēt bezgalīgi tālāk, nekā to spēj jūsu acis. Tāpēc Es jums saku, ka nav nepieciešams, lai Es savu klātbūtni ierobežotu ar cilvēka tēlu vai kādu simbolisku figūru, lai panāktu, ka jūs Mani redzat.

49. Cik daudzi no tiem, kas Mani redzēja tajā Otrajā laikmetā vai devās kopā ar Mani, pat nezināja, kas Es biju. Savukārt cik daudzi, kas pat nezināja par to, ka Es piedzimu kā cilvēks, ieraudzīja Mani garā, atpazīna Mani pēc Manas gaismas un priecājās par Manu klātbūtni, pateicoties savai ticībai.

50. Atveriet visas savas acis un ar savu ticību pierādiet, ka esat Gaismas bērni.

51. Jūs visi varat Mani redzēt, taču tam ir nepieciešams, lai jums būtu laba griba un ticība.

52. Valstības vārti – tās garīgās dzimtenes, kurā jums jānokļūst, lai visu iepazītu, – stāv vaļā, gaidot jūsu dvēseli.

53. Dariet šajā dzīvē visu iespējamo, lai iegūtu nepieciešamo spēku pacelties uz Gaismu, kad pienāks jūsu dvēseles atbrīvošanās brīdis. Bet esiet bagāti mīlestībā un piedošanā, žēlsirdībā un gaismā, lai, kad pienāks stunda, kad jums būs jāatstāj ķermenis, jūs viegli atbrīvotos no savas zemes nastas un tad brīvi, neklupdami, nonāktu miera mājvietā pa pārliecības ceļu.

54. Lai palīdzētu jums jūsu attīstībā, mans Vārds atkal nāk pie cilvēkiem, lai parādītu viņiem glābjošo ceļu. Mīlestībā es ņemu labvēlīgos cilvēkus aiz rokas, lai vadītu viņus uz Gaismu un katrā ceļa solī parādītu viņiem līdz šim neatrastās skaistuma puses.

55. Kad Es runāju ar jums par skaistumiem, Es nedomāju dabu, jo šim nolūkam jūs jau esat atmodinājuši un attīstījuši savus maņas. Es runāju par

garīgās dzīves skaistumiem, kurus jūs nepazīstat. Jo, tā kā jūs pret tiem esat bijuši aukstsirdīgi vai vienaldzīgi, jūs apmierināsit ar attēliem vai tēliem, ko radījis cilvēka prāts.

56. Es dodu jums atslēgas, lai atvērtu durvis uz jūsu mūžīgo laimi. Šīs atslēgas ir mīlestība, no kuras izplūst žēlsirdība, piedošana, sapratne, pazemība un miers, ar kuriem jums jāiet cauri dzīvei.

57. Cik liela ir jūsu gara laime, ja tas valda pār matēriju un priecājas Svētā Gara gaismā!

58. Šīs dzīves pārbaudījumi liek jums uz īsu brīdi zaudēt ticību. Bet paļaujieties uz Mani, Es jūs iedrošinu, lai jūs pildītu savu misiju, un dienu no dienas Es turpināšu stiprināt jūsu ticību.

59. Es esmu jūs sagatavojis, lai ar jūsu starpniecību notiktu cilvēces attīrīšanās — lai jūs nestu Manu Gaismu tautām, kas stāv priekšā savām lielajām problēmām. Cilvēce raud un meklē brīvību, lai uzsāktu ceļu uz garīgumu.

60. Katru dienu Es gaidu Manu jauno mācekļu ierašanos, lai uzticētu viņiem Manu darbu un padarītu viņus par pazemības paraugu un tīru spoguļi cilvēcei. Viņiem jānododas ceļā, neuzpūšoties ar to, ka viņi ir Mani izredzētie, un kā ticības sludinātājiem jācīnās un jāstrādā, lai nestu Manu Gaismu pasaulei.

61. Liels ir to cilvēku pūļu skaits, kas šajā laikā Mani dzird, taču maz ir to, kuri savu sirdi ir sagatavojuši kā Manas dievišķības svētnīcu.

62. Laiks, kas atvēlēts manai atklāsmei jūsu vidū, ir īss, un tādēļ Es gribu redzēt jūs sagatavotus. Es saku jums, mani bērni: manas Valstības vārti gaida jūs, tāpat kā tas bija Pirmajos laikos, kad jūs kopā ar Mozu šķērsojāt tuksnesi, lai nokļūtu Kānaānas zemē. Jūs esat kā „pazudušais dēls”, jo atgriežaties pie mana Tēva krūts, no jauna sajūtat manu mīlestību un saņemtat manus mācījumus, un, ja esat nākuši pie Manis kaili, Es esmu jūs apklājuši ar savu garīgo apmetni, lai jūs nejostos apkaunoti. Es esmu jums parādījis jaunu dienu un apdāvinājis jūs ar ēdienu no mana galda. Jo Es esmu redzējis jūsu kritienus, un kā Tēvs Es esmu līdzjūtis jūsu sāpēm. Taču šajā laikā Es esmu jums nesis mierinājumu — savu Vārdu kā mūžīgās dzīvības maizi, savu mieru un prieku jūsu dzīvē, lai jūs justos sava Tēva apskāvienos.

63. Arī Garīgā pasaule ir sajutusi prieku, redzot, ka jūs atkal esat pie Manis. Tā ir pievienojusies jums, lai strādātu Manā laukā, lai uzņemtu nelaimīgos un slimos, lai izdzītu tumsību un sniegtu balzamu garīgi slimajiem.

64. Tieši tad, kad jūs attālināties no Manis, Es vēl ciešāk raugos pār jums, lai jūs neiekristu bezdibenī, jo Mana mīlestība ir bezgalīga. Tieši jūs

esat tie, kurus Es esmu izglābis no nemierīgajiem viņiem, lai parādītu jums glābjošo ostu. Es vadīšu jūs pa ceļu, un Mana Garīgā pasaule jūs sargās un palīdzēs jums pacelties pie Manis.

65. Manu kalpu skaits ir daudzkāršojies, bet tikai nedaudzi būs paklausīgi, kad mana atklāsme caur cilvēka saprātu būs beigusies. Taču Es jums saku, ka tad jūs saņemsiet manu atklāsmi garīgā veidā. Pēc tam, kad esat saņēmuši manas mācības lappusi pēc lappuses, tagad jūsu uzdevums ir doties ceļā, lai izplatītu aicinājumu cilvēcei.

66. Jūs savās dvēselēs nesat Svētā Gara dāvanas un Manu mīlestību, lai jūs tiktu atzīti par spiritistisko Trīsvienības un Marijas tautu.

67. Svētais Gars jūs apgaismos, Mācību grāmata paliks atvērta, un zilbe pēc zilbes jūs sapratīsiet visu, ko jūsu Skolotājs jums šajā laikā ir devis. Tas būs Trešais Testaments, kas nonāks pie cilvēces — Vārds, ko Es jums šajā Trešajā laikmetā esmu nesis caur cilvēka saprātu.

68. Kad mana Svētā Gara gaisma jūs pilnībā apgaismos, jūs ar sirsnību un mīlestību sagatavosieties, lai izprastu mana Vārda jēgu un to nestu cilvēcei kā barību un zāles.

69. Šīs cilvēces nopūtas un raudas sasniedz Mani. Bet Es jums jautāju: kas jūs ir ievainojis? Jūs klusējat, un tādēļ Es jums saku, ka tie ir bijuši jūsu pašu kļūdas, kas jūs ir mocījušas. Jo cilvēki ir izkaisījuši savu ceļu ar asiņojošiem ērkšķiem, nevēloties saprast, ka vēlāk viņiem pa tiem būs jāiet.

70. Dažreiz jūs domājat, ka ir netaisnīgi ciest no to kļūdu sekām, kuras izdarīja tie, kas jau sen atstājuši šo zemi. Bet kurš no jums var apgalvot, ka nav bijis starp tiem, kas ceļu apsēja ar ērkšķiem?

Daudziem cilvēkiem šis mācījums izraisīs smaidu, bet tas nebūs viņu dvēsele, kas par to izsmejas — tā būs viņu sirds. Jo cilvēks vienmēr ir bijis skeptisks un neticīgs, kad runa ir par garīgo. Bet Man pietiks ar to, ka mans Vārds viņiem ir pazīstams, lai, neraugoties uz viņu ironiju un neticību, kaut kas viņos teiktu, ka šajā Vārdā var būt kodols, ko viņi mūļķības dēļ nespēj atpazīt.

71. Kurš no tiem, kas pazīst Manas mācības, vēl centīsies izvairīties no Dievišķās taisnības? — Nevienš.

72. Cik daudzi cilvēki, dzīvojot grēcīgu dzīvi, visu savu dzīvi ir uzskatījuši, ka viņiem nav jācieš ne no ciešanām, ne sāpēm, un, kad pienāca viņu pēdējā stunda uz zemes, viņi domāja, ka ir izsmējuši Dievišķo taisnīgumu vai vismaz izvairījušies no tā. Kad viņi nonāca „Garīgajā ielejā”, šīs būtnes — tā vietā, lai sastaptos ar mūžīgajām mokām, par kurām viņiem stāstīja uz zemes — ar pārsteigumu ieraudzīja, ka ir ietītas gaismas un miera plīvurā, kas rosināja uz pārdomām un sirdsapziņas pārbaudi. Kam gan tajos

brīžos bija jāpasaka viņiem, ka viņiem atkal jāiet ceļš, ko viņi bija mērojuši uz Zemes? Tad dvēsele sajūt gudras un neizbēgamas taisnīguma nastu. Bet tā ir materializējusies un nesaprot neko par mūžību, ne arī par dvēseles pilnveidošanos. Tā sacēlas, jo uzskata par netaisnīgu visu to, kas patiesībā ir absolūti taisnīgs un mīlošs.

73. Ja jums visiem jau būtu šīs zināšanas, veids, kādā jūs panesat savas pūles un ciešanas, būtu citāds. Jūsu ciešanās nebūtu izmisuma, bet, gluži pretēji, jūs iekšēji justu gandarījumu par to, ka pildāt atlīdzību, lai attīrītu savu dvēseli, un tā vietā, lai zaimotu un saceltos – ar ko jūs padarāt šo atlīdzību vēl garāku un sāpīgāku — jūs dienu no dienas centītos atvieglot šo nastu ar cerību sajūst savu dvēseli brīvu no kauna plankumiem.

74. Šajā Trešajā laikmetā, kas ir Tiesas laikmets, kurā garīgajai atlīdzībai ir jāsasniedz kulminācija, lai pēc tam dotu vietu jaunam laikmetam, Es ļauju manai balsij skanēt pasaulē, lai pamodinātu cilvēkus no viņu miega un parādītu viņiem veidu, kā pārvērst savu ciešanu kausu par mūžīgās dzīvības vīna kausu.

75. Es esmu jums atklājis, kā saīsināt bēdu dienas, atbrīvojot jūs no ērkšķa, ar kuru esat sevi ievainojuši, un esmu jums teicis, ka Es nevēlos, lai jūs turpinātu sevi ievainot ceļā. Es cīnos pret jūsu kļūdām, dodot gaismu jūsu prātam, lai tas saprastu savu ciešanu cēloņus un zinātu, kā tos novērst. Tādējādi jūs vairs nevainosiet likteni vai savus līdzcilvēkus par visu to, kas ar jums notiek. Jo doma, ka paši esat par to atbildīgi, neļaus jums gaidīt, līdz jūsu nelaimes beigsies, bet jūs nekavējoties dosieties ceļā un veltīsiet visas savas pūles un gribasspēku, lai atbrīvotos no ciešanu, grēka un neziņas jūga.

76. Gaisma ir izplatījusies visā zemeslodes apkārtnē; nevienam cilvēkam, kurš dzird šo vārdu, nebūs tiesību teikt, ka tas viņu ir ievēdis apmulsumā. Pirms šī mācība sasniegs zemes tautas, mana garīgā klātbūtne būs tās pamodinājusi, un tās jau iepriekš sajūtīs labas vēsts atnākšanu.

Mana vēsts nāks, lai jūs svētītu, mierinātu un palīdzētu jums atbrīvoties no materiālisma un pacelties uz labāku dzīvi, kas ir tuvāka patiesībai.

77. Tātad, mācekļi: ja jums ir jāatgriežas šajā pasaulē vienu vai vairākas reizes, tad tam jānotiek tā, lai jūs novāktu garšīgus augļus, kurus agrāk esat kopuši, lai jūsu dvēsele izjustu gandarījumu, ka tai ir dota iespēja pabeigt kādu iesākto darbu.

78. Neatstājiet šo planētu, pirms neesat pabeiguši darbu, kas uzticēs jūsu garam.

79. Cik sāpīgi ir tam, kam jāatgriežas, ja viņš atrod to darbu, ko tikko bija sācis un pametis, un tagad redz, ka tam pievienojušies jauni uzdevumi, atbildības un pūles!

80. Es nāku, lai palīdzētu jums labot savas kļūdas, atklātu jums noslēpumu, kā *vienā* dienā atgūt zaudētu gadu un *vienā* gadā – slikti izmantotu gadsimtu, un tādējādi dotu jums iespēju iegūt mūžību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 341

1. Ja kādreiz būtu saprasts mans mīlestības vēstījums, cilvēce dzīvotu mierā. Taču cilvēks dod priekšroku pašapmierinātībai un ir aizmirsis manu likumu.

2. Tauta: Savos centienos izplatīt Manu darbu tu nedrīksti strādāt tikai savas personīgās attīstības labad; izplati šo gaismu visiem bez izņēmuma.

Tie, kas garīgi joprojām turas pie ierastajām priekšstatām, kas nodotas no paaudzes paaudzē jau gadsimtiem ilgi, un tādēļ nav atbrīvojušies no sava fanātisma, neredzēs manu gaismu tā, kā jūs to redzat.

Jūsu gars ir pieņēmis šo dievišķo atklāsmi — taču kāds ir jūsu pienākums pret cilvēci? Nodrošināt tai to zināšanu pieejamību, ko esat ieguvuši, ar saviem darbiem liecinot par patiesību.

3. Es esmu jūs izvēlējis, lai jūs izplatītu mīlestības vēsti, ko Es jums esmu devis. Es esmu jums atklājis, ka Es esmu jūsos un ārpus jums. Bet jūs man jautājat: „Kungs, kā mēs varam sasniegt pilnību, lai nonāktu pie Tevis?” Un Es jums atbildu, ka ar saviem nopelniem jūs celsieties arvien augstāk, līdz nonāksiet pie Manis. Tāpēc Es jums vienmēr iesaku garīgi attīstīties, pacelties un izmantot savas dāvanas.

4. Jums vairs nav vajadzīgas konkrētas pielūgsmes formas vai rituāli, nedz arī attēli, kuriem nav ne dzīvības, ne spēka. Jūs esat radīti pēc sava Dieva „tēla un līdzības”, jo jums ir „gars, spēks un dāvanas, lai darītu labu”. Pildot savu uzdevumu, iedvesmojieties no radības, kurai ir dzīvība un kura atklāj jūsu Kunga spēku un varenību.

Apskatiet debesis, novērojiet savu apkārtējo vidi, kā viss pilda savu uzdevumu. Redziet, kā šīs dabas karaliskais zvaigznājs dod dzīvību un kāda harmonija valda starp tās dzīves elementiem un sēklu, kas dīgst no zemes. Viss pilnīgā saskaņā atklāj Dieva varenību.

5. Kristus savā pilnībā valdīja pār matēriju, un tādēļ viņš paveica brīnumu, atgriežot redzi akliekiem un liekot klibajiem staigāt. Tas bija Gars, kas atklājās caur ķermeni. Jums vēl jāattīstās, lai jūsu Gars varētu valdīt pār ķermeni un atklāties caur to.

6. Es atkal nāku pie jums kā mīlestība un žēlsirdība. Taču mana gaisma izplūst pār visiem, jo pasaulei ir nepieciešama garīgā orientācija.

7. Labas gribas cilvēki, kuri pamāca citus, atsakoties no jebkāda personīga labuma un iedomības — tie, kuri patiesi zina, ka cilvēki ir attālinājušies no sava garīgā Tēva un ka viņiem ir nepieciešams iedziļināties sevī, atgriezties pie prāta un klausīties Gaismas vārdā, lai kļūtu garīgāki — tie, kas iestājas par savu līdzcilvēku labumu, neatkarīgi no tā, kādai reliģijai vai mācībai viņi pieder — viņi sludinās patiesību, un patiesība ir Dievs.

8. Mana mācība ir universāla, un tiktāl, ciktāl cilvēka dvēsele attīstās, tā izgaismos visu nebūtisko un meklēs garīgumu, Gaismu un ceļu uz savu pilnību.

9. Mīliet savu Dievu un savu tuvāko, jo uz to balstās pasaules mēroga sapratne.

10. Es esmu uzticējies jums savu darbu, lai pasaule caur jūsu starpniecību saņemtu manu Vārdu. Dodieties pie visiem vienādi, nedarījiet atšķirības starp rasēm vai ādas krāsām, jo visiem ir vajadzīgs viens un tas pats garīgais barojums. Par katru labo darbu, ko jūs veiksiet, jūsu dvēsele tiks piepildīta ar prieku. Jūs sajūtīsiet manu mieru un lielāku spēku, lai virzītos uz priekšu savas garīgās vienotības īstenošanā.

11. Ar mīlestību Es gaidu to aidu atgriešanos, kas ir pametušas ganības — to, kas tagad iet pa citiem ceļiem. Šajā laikā jūsu Skolotājs šķērso tuksnesi, lai meklētu apmaldījušos — tos, kurus Es tagad, lai gan Esmu viņiem dāsnī dāvājis Savu žēlastību un mīlestību, redzu iepinusies viņu lielajās vētrās.

12. Mīlie mācekļi, dvēseles, kas esat cēlušās no Manis: šajā laikā Es esmu jūs sagatavojis ar Savu spēku un Savu mīlestību, lai jūs netiktu aizrauti ar apmulsumu, kas apņēm pasauli.

13. Drīz beigsies laiks, kad mans vēstījums tiek uztverts ar cilvēka prātu, un pēc tam jums jāiziet, lai liecinātu cilvēcei. Es esmu jūs ievēdis glābšanas laivā un esmu jūs padarījis par maniem Trešā laika karavīriem, kuriem jāiziet cīnīties ceļos, lai pasaulei padarītu jūtamu uzticību un mīlestību pret savu Dievu.

14. Jums jābūt kā skaidram spogulim pasaules priekšā. Jūs redzēsiet, kā piepildās Mans vārds no pirmā līdz pēdējam. Jo jūs esat Mani kalpi, kas ar pazemību un paklausību pildīs Manas pavēles un savās sirdīs nesīs ierakstīto likumu.

15. Kā Skolotājs Es jūs mācu pazemību, lai jūs, ņemot Mani par paraugu, dotos ceļā un ietu visās provincēs. Jo cilvēki ir izsalkuši un izslāpuši pēc Maniem vārdiem.

16. Mīļā tauta, tev ir jāiziet pa dažādiem ceļiem uz Zemi. Jo redzi, pat Meksikas tautā daudzi nav iepazinuši manu darbu. Saproti, ka pasaulē jau parādās tie, kuri apgalvo, ka darbojas manā vārdā, lai gan paši ir garīgi nabadzīgi.

Bet jūs, kas esat bagātīgi apdāvināti ar manu dievišķību, — kāds ir jūsu uzdevums? — Izplatīt manu mācību. Jums nevajadzētu slēpties no pasaules, nedz arī atteikt tai žēlsirdību, kuras tai trūkst.

17. Sekti, baznīcas un dažādas mācības stāsies jums ceļā un centīsies novirzīt jūs no ceļa, pasludinot sevi par patiesības īpašniekiem un

apgalvojot, ka ir mani mācekļi. Bet jums jādodas ceļā, lai izpildītu manus uzdevumus. Es jums dodu šo brīdinājumu, lai jūs būtu gatavi cīņai. Es būšu ar jums un darīšu jūs pazīstamus cilvēku vidū kā mana miera starpniekus, kā balzamu, kas mīkstina viņu sāpes.

18. Pateicoties jūsu paklausībai, jūs soli pa solim pacelsieties augšup līdz kalna virsotnei. Tur Es gaidu tos, kas ir iezīmēti no svētītās Izraēlas tautas divpadsmit ciltīm.

19. Mans mācījums šajā laikā ir Trešais Testaments, kurā jūs atradīsiet Manus baušļus un kuru Es esmu jums devis gan tēlainā, gan skaidrā veidā, lai jūs no tā izvilkto to, kas katram no jums ir paredzēts. Es esmu iegravējis Savu Vārdu tevī, Izraēl, ar neizdzēšamām burtiem, un nekas nespēs panākt, ka tas pazudīs, un tādējādi jūs varēsiet liecināt par to, ko Es savā pilnīgajā gudrībā visos laikos esmu uzticējis cilvēcei.

20. Ar lūgšanu jūs nonākat pie Manis, atbalstīti no Manas Garīgās pasaules, kas jūs sargā. Jūs jau pazīstat šo ceļu, jo Es esmu jūs paņēmis aiz rokas mācībās, kuras Es jums devu Trešajā laikmetā, un esmu jūs mācījis, kā ar lūgšanu nonākt pie Manis.

21. Mana Vārda gaisma ir jums kā bāka, kas apgaismo jūsu dzīvi. Jūs vairs nevarēsiet apmaldīties, jo Es esmu jūsu priekšā. Jūs esat steigušies atsaukties uz Manu aicinājumu, jo jūs Mēni mīlat un esat sastapuši Mēni visā Manā godībā. Tie, kas garīgajā redzējumā ir ieraudzījuši Manu klātbūtni, bija laimīgi; taču jūs visi esat Mani redzējuši ar savas mīlestības un ticības acīm. Jūs visi esat baudījuši Manu Vārdu kā nektāru, kā izsmalcinātu maltīti un kā balzamu, kas arī dziedē.

22. Jūs vairs nevarēsiet sajaukt mana Vārda augli ar citiem augļiem, jo tagad jūs pazīstat tā garšu un zināt, ka tajā ir visa pilnība. Šobrīd Es jūs sagatavoju, lai jūs runātu ar citiem, kad tam būs piemērots laiks, kad jūsu sagatavotība būs liela un jūs atbrīvosieties no sava materiālisma.

23. Es izlieku uz visām dvēselēm sava Vārda, savas mīlestības un savas gaismas būtību, un ikviens, kas Mani meklē, Mani atrod.

Visās reliģijās, mācībās un ticības apliecinājumos, kas pastāv uz Zemes, Esmu atradis augstprātīgus cilvēkus, kuri Mani meklē garīgajā ceļā — dvēseles, kas ir atbrīvojušās no jebkāda materiālisma un savā iekšējā pasaulē ir uzcēlušas Mani veltītu templi. Viņi intuitīvi ir saņēmuši no Manis, jo Es viņiem — tāpat kā jums — esmu atklājis visu, kas pieder pie Trešā Laika. Arī viņi ir lasījuši Rakstos, manos Otrā Laika vārdos, kā arī skaidrojumos un apspriedēs, ka Es ar to izlieku savu Gaismu jūsu vidū, un Es ar mīlestību esmu pieņēmis viņu gara augļus.

24. Viņi gatavo lielus darbus, redzot, ka cilvēce ir apmaldījusies un dezorientēta. Viņi ir saņēmušies, ir nopelnījuši un Man teikuši: „Piedod

tiem, kas ir neziņā. Mums ir Tava gaisma, dāvanas un spēks, lai varētu pildīt Tavas pavēles.” Viņi balstās uz Likumu, uz Manu Vārdu, kas dots pagātnes laikos, un pēta pravietojumus un paziņojumus, kurus Esmu devis Saviem mācekļiem, un saka sev:

„Tagad ir pienācis šis laiks.” Tāpēc viņi meklē Mani, un tāpēc Es esmu kopā ar viņiem, jo Es neesmu slēpies no cilvēkiem. Katrs, kas Mani meklē, Mani atrod sevī.

25. Es esmu Visuma Tēvs, mana mīlestība nāk uz visām sirdīm. Es esmu nācis pie visām zemes tautām. Taču, ja Esmu izvēlējis šo *Meksikas tautu*, lai Mans Vārds un Manas atklāsmes pilnā pilnībā izplūstu pār to, tad tas notika tāpēc, ka Es esmu atradis to pazemīgu, jo Esmu atklājis tās iedzīvotājos tikumus un ļāvis tajos iemiesoties „Izraēla tautas” dvēselēm.

Taču ne visi pieder *šai* tautai, ne visi ir iemiesojušies. Visā pasaulē joprojām ir izkaisītas dvēseles, kas pieder pie izredzēto skaita. Tās ir iezīmētas, Es esmu atvēris to acis, esmu padarījis to sirdis jūtīgas, un no gara uz garu tās runā ar Mani.

26. *Jums* ir bijis mans Vārds un manas atklāsmes, ko esat uztvēruši ar cilvēcisko saprātu, un, pateicoties jūsu dāvanām, jūs esat redzējuši šī darba attīstību Trešajā laikmetā. Tāpēc, tauta, jūs esat mani liecinieki, kuriem ar pilnu pārliecību jārunā par to, ko esat redzējuši un dzirdējuši, kuriem jāizpēta katrs mans vārds un jāinterpretē mans Likums. Jo citi, neraugoties uz savu intuīciju un apmācību, nepārzina visu to, ko zināt jūs. Viņu nopelni ir lieli, jo viņi nav Mani dzirdējuši tādā veidā, kādā jūs Mani esat dzirdējuši. Tomēr domās viņi ir vienoti ar jums.

Nāks diena, kad jūs satiksieties ceļā un atpazīsiet viens otru. Jūsu garīgais skatiens atklās tajos dvēseli, ko viņi nes sevī — viņu spēku un tikumību, un šajā brīdī jūs pasniegsiet viens otram roku un sapratīsiet, ka šis ceļinieks, kurš šķērsoja jūsu ceļu, arī pieder pie maniem izredzētajiem.

27. Ne visi dzirdēs manu vārdu šādā veidā. Kāpēc, Izraēlas tauta? Tu to nezini, tu nezini, vai tas ir jūsu vienotības trūkuma dēļ vai jūsu vājās garīguma dēļ. Tomēr esiet viņiem uzticīgi, jo viņi, tāpat kā jūs, ir atbildīgi par cilvēci.

28. Jums jāuzņemas sava daļa, jālūdz par viņiem un jāvadī viņus. Starp maniem izredzētajiem ir arī tie, kas ir veltījušies manas dievišķības kalpošanai un valkā garīdznieku tērpus. Starp izredzētajiem ir vispazemīgākie, kas dzīvo nepazīstami tautas pūlī. Ir arī tādi, kas pārstāv zemes likumus un valdības. Tikai Es viens zinu to skaitu un varu tos atpazīt. Tu, Izraēl, tos atpazīsi ar savu garīgo sagatavotību. Jums visiem jāveido viens ķermenis un viena griba pārbaudījuma brīdī, kad Man būs jāpieprasa no Izraēlas tautas tās izkliedēšanās, lai visur sētu Manu sēklu. Šajā brīdī

neesiet satriekti. Daži no jums dosies iestāžu vidū un tur pildīs savu mīlestības, žēlsirdības un mācīšanas misiju. Citi dosies pie lielpilsētu iedzīvotājiem. Jūs dosieties šo neziņā esošo cilvēku vidū un tur cīnīsieties pret jūsu līdzcilvēku fanātismu un neziņu.

29. Jūsu misijas piepildīšanās brīdis vēl nav pienācis. Es vēl neesmu pilnībā izvēlējies jūsu skaitu. Jūs vēl atrodaties mācību laikā, esat mani skolnieki un mācekļi. Taču pienāks laiks, kad jūs kļūsiat par skolotājiem, kad cilvēki lūgs jums vārdu, un šim vārdam, kas nāks no jūsu lūpām, jābūt patiesībai, jābūt manai tīrajai mācībai. Jums tā jāpaziņo, neko nepievienojot.

30. Es jūs pašlaik gatavoju. Es pats esmu uzņēmies šo lielo uzdevumu – veidot jūsu sirdis. Es to neesmu uzticējis cilvēkiem, jo redzu viņos egoismu. Es pats esmu kopis jūsu sirdis, un tās ir tikušas izkoptas caur pārbaudījumiem, kurus esat piedzīvojuši savā ceļā. Kad esat klupuši, Es jums esmu teicis: „Šis pārbaudījums jums dos lielu gaismu.” Un, kad jūs pārdomājāt, jūs sapratāt, ka šis pārbaudījums, ko Es liku jūsu ceļā, bija nepieciešams — ka tas bija jūsu sirds posms, kas bija jāizlīdzina. Vai jūs saprotat, cik pilnīgs ir Mans darbs? Kā tad jūs varētu izmantot Manu Vārdu, lai runātu ar cilvēkiem, ja jūs nebūtu attīrīti, ja jums nebūtu lielas gaismas un lielas garīguma?

31. Es viens pats jūs vadu, Es viens pats pazīstu katra no jums iekšējo pasauli, un atbilstoši jūsu dvēseles stiprumam Es esmu jums sūtījis pārbaudījumus. Tā Es esmu jūs mācījis, jo katram no jums pienācis laiks doties ceļā kā Manas dievišķības apustulim. Neskaitāmi ir mācības, ko Es esmu jums devis. Cik bieži Es esmu jums stāstījis par pagātnes laikiem!

Šajā Trešajā laikmetā Esmu apvienojis trīs Testamentus un ar to palīdzību radījis vienu grāmatu. Taču šajā 1950. gadā, kad Es jums caur cilvēcisku starpniecību dodu pēdējo lappusi, Meistars jums patiesībā saka: ar šo lappusi grāmata nebūs pabeigta. Es turpināšu rakstīt jums jaunas un neskaitāmas lappuses. Es turpināšu izstarot gaismu, lai jūs iedziļinātos manā Vārdā, lai jūs turpinātu to pētīt, un laika gaitā jūs sasniegsiet lielāku garīgumu, jo jūs neapstājaties.

32. 1950. gadā jūs vēl neesat sasnieguši vislielāko garīgumu — jūs esat tikai tā sākumā. Taču pēc tam jūs attīstīsiet šo dāvanu, kas slēpjas katrā no jums.

33. Sagatavojies, Izraēlas tauta! Es esmu Meistars visos laikos. Es neaiziesu prom, tāpat kā nebiju prom pēc savas ierašanās pasaulē kā cilvēks. Pēc savas aiziešanas Es vienmēr esmu bijis klātesošs. Es jau iepriekš esmu bijis klātesošs visos laikmetos un visās cilvēku darbībās, vienmēr esmu pierakstījis viņu darbus, vienmēr esmu vadījis viņu dzīvi. Kas

man to liegs darīt? Kas var jums liegt pacelties pie Manis un mīlēt Mani? Kas var man liegt mīlēt jūs, sargāt jūs, mierināt jūs un tiesāt visas jūsu darbības?

34. Jūs, kas veidojat cilvēci, esat tie, kas attālināties no Manis, kas vairs neesat piepildīti ar mīlestību pret Manu dievišķību, kas grimstat materiālismā, kas ļaujaties kaislībām un aizmirstat savu garīgo uzdevumu. Bet Tēvs ir nemainīgs un nepielūdzams Savos likumos un Savos spriedumos. Es vienmēr esmu tas pats. Nedomājiet, ka mans Gars kādā noteiktā laikā atklājas ar lielāku mīlestību nekā citā laikā. Es esmu tas pats Gars, kas runāja caur Mozu un praviešiem — tas pats, kas runāja caur patriarhiem un apustuļiem, un tas pats, kas runāja caur visiem vēstnešiem.

35. Atceries Manu dievišķību, tauta! Esi tāds kā Tēvs! Mīli Mani ar tādu pašu mīlestību! Nepārej no mīlestības uz aukstumu! Neesi šodien dedzīgs un rīt auksts! Es gribu redzēt jūs vienmēr mīlošus, vienmēr ticīgus, vienmēr pacilātus un garīgus, vienmēr tuvojamies Man pa ceļu, kas ved uz augšu. Jo tas ir jūsu gara mērķis.

36. Kāpēc vienā dienā jūs parādāt Man savu mīlestību un ticību, bet citā dienā Man neuzticaties? Kāpēc jūsu sirds ir tik nepastāvīga? Es gribu redzēt jūs kā stingru klinti, jūsu ticībai vienmēr jābūt vienādai, jūsu mīlestībai — arvien pieaugošai. Es gribu, lai jūs būtu kā augi, kurus jūs audzējat uz zemes, lai jūs neapstātos savā attīstībā, lai jūs īsā laikā varētu sasniegt visu savu dāvanu pilnību un briedumu, lai jūs varētu Mani atpazīt.

37. Es esmu žēlsirdība, kas jūs kopj; esiet labprātīgi augi. Uztveriet rasu, dzīvību, ko Es jums dāvāju, un izmantojiet to sava gara augstumam.

38. Šodien bērni Mani dzird, un Es runāju ar viņiem tāpat kā ar pieaugušajiem vai vecajiem cilvēkiem. Kāpēc Es nerunāju ar bērniem citādāk, ņemot vērā, ka viņu saprāts ir ierobežots? Tāpēc, ka viņu gars ir tikpat liels kā jūsu gars, jo viņi spēj Mani saprast. Jo Es nerunāju ar „miesu”, bet gan ar garu. Tāpēc Es jums saku: neuzskatiet bērnus par mazvērtīgiem un nelieciet viņiem domāt, ka viņi Mani nesaprot. Ļaujiet viņiem nākt klāt! Viņu gars ir izsalcis. Es viņus audzināšu tāpat kā jūs. Viņi ir rītdienas paaudzes, kurām uz jūsu pamatiem jāliek vēl viens akmens šajā celtniecības darbā, garīguma veidošanas darbā.

39. Tās ir pēdējās rīta lūgšanas, kurās jūs dzirdēsiet Manu Vārdu šādā veidā, taču Es redzu, ka to skaits, kas Mani dzird, joprojām ir neliels. Cilvēku sirdis ir nocietinājušās, tās mīl tikai naudu un izklaides. Tās ir ļāvušas, lai dvēsele tiktu satricināta un pazustu naidīguma, kaislību un ambiciozu mērķu virpulī.

40. Tikai Izraēla tauta spēja atmodināties un modina tos, kas gul; tādēļ vienmēr esiet nomodā. Es pārvēršu klintis par auglīgiem augiem, piemērotā brīdī sēšu savu sēklu.

Tāpat kā Es jums esmu teicis: „Necelt uz smiltīm”, tāpat Es zinu arī, kad man jāsēj, kad sirds ir gatava uzņemt, kad ir pienācis laiks. Jūs, mani mācekļi, rīkojieties tā, kā rīkojas Meistars: sējiet, kad redzat gatavu sirdi, kad tā ir atvērta — izsalcis pēc šī darba gaismas. Jūsu intuīcija jums norādīs šo brīdi. Es jums atklāšu lielas mācības, un jūs, vadīti no intuīcijas, paveiksiet daudzus darbus.

41. Kad Mans vārds būs beidzies — kurš tad jūs mācīs uz Zemes?: Katrs no jums saņems no Manis iedvesmu un sagatavošanu. Tāpēc mācieties lūgties un savienoties ar Mani. Pēc šīs atklāsmes jūs vēl kādu laiku turpināsiet pulcēties. Jūsu domu spēks nodrošinās, ka jūs varēsiet saņemt no dzīvības un gaismas avota jebkuru iedvesmu, kas jums nepieciešama jūsu ceļam, jūsu dzīves ceļam.

Es iedvesmošu visus, bet starp jums būs daži, kas izcelsies, jo tiem piemīt liela intuīcija, un tieši viņi būs tie, kas sniegs padomus, kas runās, neuzskatot sevi par meistariem, neuzskatot sevi par Maniem sekotājiem. Esiet visi gatavi, jo tajā laikā Es pārbaudīšu jūsu ticību, jūsu progresu, un Es gribu redzēt, ka jūs visi izmantojat Manas mācības un ka Mans Vārds ir nesis augļus katra no jums sirdī.

42. Es negribu tajā laikā redzēt jūs raudošus, nedz arī redzēt, ka jūs izjūtat kailumu, badu vai pamestību. Es negribu redzēt jūs kļīstam kā tuksnesī, bet gan kā ģimeni, kas pilna ar dzīvību, enerģiju un garīgajām spējām. Es gribu, lai jūs mīlat, saprotat un palīdzat viens otram.

43. Es esmu jūsu mācītājs mīlestību, esmu lūdzis jūs par brālību, esmu jums palīdzējis saprast, ka jūs visi esat radīti ar vienādu mīlestību, ka jūs visi esat cēlušies no Manis un tādēļ jums visiem piemīt vienādas īpašības, vienāds pilnīgums. Jo lielāki būs jūsu nopelni, jo lielāka būs iedvesma un jo lielāki būs jūsu darbi.

44. Ja kādreiz neesat pārliecināti, vai spert drošu soli, tad pagaidiet. Apvienojiet visas savas spēkas, izvērtējiet visus „augļus”, lai jūs varētu virzīties uz priekšu savā attīstībā. Es „svētīšu katru jūsu labo lēmumu. Es sagatavošu jūsu dvēseli tā, lai tā ar pilnīgu skaidrību saprastu sirdsapziņas norādījumus. Jo jūs nepaliksit vienalīdzīgi, kā tas ir šajos laikos.

45. Jums priekšā stāties daudzi pārbaudījumi. Jums nāksies cīnīties ar daudziem šķēršļiem. Bet jūs jau esat izgājuši cauri pirmajiem pārbaudījumiem, jūs jau esat tikuši nepareizi novērtēti no savu tuvinieku puses manas lietas dēļ. Jūs esat zaudējuši visu un palikuši uzticīgi. Taču pie Manis jūs esat visu atguvuši. Es esmu jums dāvājis dvēseles mieru, ko jūsu

tuvinieki nespēja jums dot. Pie Manis jūs esat atraduši gara un dvēseles mieru. Ko tad jūs varat baidīties, ja pasaule rāda ar pirkstu uz jums, ja tā izsmejas par jums?

46. Neuztraucieties! Esiet pārliecināti par savu ticību, esiet stingri tajā, lai pārbaudījuma brīdī cilvēku priekšā jūs varētu dot liecību par to, kas ir mana mācība — par to, ka tas, ko esat ielikuši savās sirdīs, ir pareizi, labi un vērtīgi. Katrs no jums ir mana darba pārstāvis. Kur vien jūs atrodaties, tur tiek vērtētas jūsu darbības. Tāpēc uzmanieties uz savām darbībām, uz saviem vārdiem, lai jūs visur varētu būt mani mācekļi.

47. Katrs no jums ir kā stiprs pīlārs jūsu dzīves ceļos. Jūs varat atgriezt ticību tam, kurš to zaudējis. Jūs varat izglābt no apmulsuma to dvēseli, kas novirzījusies no ceļa. Jūs varat dot dzīves drosmi, mieru un mierinājumu tam, kam tas nepieciešams. Tāpēc atceries, tauta, cik liela ir tava atbildība. Nem vērā, ka Es tevi neesmu aicinājis nejauši, bet ka tu, atklājot Manu darbu, esi uzņēmies lielu atbildību pret Mani un cilvēci.

48. Es neesmu nācis, lai iepriecinātu jūsu ausis vai sirdis. Es esmu nācis, lai jūs mācītu garīgajās atklāsmēs, un, kad jūs pēc tam būsi piepildīti ar gaismu, jūsu uzdevums būs mācīt citus. Ja Es esmu jūs nosaucis par izredzēto tautu, tas nenotika tādēļ, ka Es gribētu jūs izcelt priekšā citiem. Tas notiek tāpēc, ka Es vēlos jums sniegt savus mācījumus, izskaidrot jums visus noslēpumus, lai jūs varētu ar pilnīgu skaidrību runāt ar citiem un mācīt viņus sekot Man. Es tomēr vienmēr būšu jūsu Skolotājs.

49. Katru reizi, kad sastopaties ar šķēršļiem vai grūtībām, saprotot savus līdzcilvēkus, — katru reizi, kad jauni pārbaudījumi pārsteidz jūsu dvēseli, Es jums teikšu: „Mans miers lai ir ar jums“, un pēc šā sveiciens jūs Mani atpazīsi un sevi teiksi: „Meistars ir pie manis, tagad es saņemšu no Viņa iedvesmu, jo, neraugoties uz visu manu sagatavošanos, man trūkst gaismas šajā pārbaudījumā.“ Es jums došu gaismu, piepildīšu jūsu dvēseli ar enerģiju un panākšu, ka jūsu vārdi būs pareizi, pilni ar patiesību, pilni ar būtību.

50. Es runāju ar jums visiem kā ar saviem mācekļiem. Es vairs nevēlos redzēt „bērnu skolniekus“ 1950. gada beigās. Tāpēc es esmu tik daudz runājis ar jums, mani mācījumi ir bijuši ilgstoši, lai katrs no jums varētu mācīties un īsā laikā kļūt par manu mācekli.

51. Es redzu patecību jūsu sirdīs. Jūs man sakāt: „Meistars, mana dzīve un mani darbi nav pelnījuši, lai es būtu pie Tevis un saņemtu Tavu mācību.“

Nerunāiet tā, ļaujiet Man jūs pārvērst par Maniem mācekļiem, ļaujiet Man jūs mīlēt tikpat stipri, kā Es to vienmēr esmu darījis. Ļaujiet Man parādīties jūsu vidū un atklāt jums, cik ļoti Es jūs mīlu, lai arī jūs varētu

mīlēt viens otru, lai atmiņas par šiem mācījumiem, kas ir mīlestības straumes, vienmēr paliktu jūsu sirdīs un jūsu sirds, piepildīta ar šo mīlestību, varētu veltīties citiem, jūsu līdzcilvēkiem.

52. Es esmu jums iedvesmojis tādus tikumus kā mīlestība pret tuvākajiem, labvēlība un piedošana. Cik ļoti šie tikumi ir nepieciešami šajā laikā, jo Es redzu, ka cilvēcei tie vairs nepieder! Plaukst tikai egoisms, nesaskaņas un bezmīlestība; visur Es dzirdu savstarpējus apmelojošus izteicienus. Atcerieties, ka Es jums esmu teicis: nerunājiēt slikti par saviem līdzcilvēkiem, pat ja jums ir pamatoti iemesli tam. Esiet gatavi atstāt šo lietu Manā ziņā. Es neesmu jūs iecēlis par tiesnešiem. Es esmu jūs visus sūtījis ar vienādām dāvanām, lai jūs uzskatītu sevi par brāļiem un māsām.

53. Joprojām uz Zemes pastāvošā tieslietu sistēma neparāda taisnīgus darbus. Es redzu žēlsirdības trūkumu, nesapratni un sirdu cietību. Taču ikviens vēl saņems savu pilnīgo spriedumu.

Es esmu atļāvis šos pārbaudījumus, un tik ilgi, kamēr cilvēks nepilda Manus likumus, kamēr viņš novēršas no to baušļu ievērošanas, uz zemes būs kāds, kas salauž viņa sirdi, kas to ievaino.

Ja jūs pildītu likumu, pasaulē nebūtu vajadzīgi tiesneši, nebūtu sodu, jums nebūtu vajadzīgas valdības. Katrs pats noteiktu savas darbības, un visus valdītu Es. Jūs visi būtu iedvesmoti no maniem likumiem, un jūsu rīcība vienmēr būtu labdarīga, tās mērķis būtu garīgums un mīlestība.

Bet cilvēce ir nogrimusi dziļās bezdibenīs: amorālums, netikums un grēks ir pārņēmuši cilvēku sirdis, un šādas ir sekas: jums jāizdzer rūgtas kausas, jums jāpacieš pazemojumi no to cilvēku puses, kuri, lai gan ir jūsu brāļi, tomēr izmanto varu uz zemes. Tomēr esiet pazemīgi, pacietīgi panesiet sodus, atcerieties, ka *Es* esmu pilnīgais Tiesnesis.

54. Šajā dienā Es jūs sagatavoju ar Sava Gara gaismu un lūdzu jums lūgšanu un pašrefleksiju savā dzīvē, lai jūs varētu saprast Manu Vārdu, nevis tikai to dzirdēt. Pētiēt to, bet ne tikai pētiēt, bet arī ievērojiet to, lai saprastu tā vērtību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 342

1. Mācekļi: Jūs atkal ar pilnu ticību piedalāties manas mācības nodošanā, jo zināt, ka tās ir pēdējās nodarbības, ko Es jums sniedzu. Svētais Gars māca savus mīļotos bērnus. Tas ir laiku kulminācija, tas ir 1950. gads, kas Izraēlas tautai ir paziņots kā pēdējais gads, kurā tā saņems manu Vārdu šādā veidā.

Pasteidzieties un sagatavojiet savas sirdis, lai tajās saglabātu visu šo jēgu — to būtību, ko Es savā žēlsirdībā izlieju. Jūs sagatavojat savas dvēseles un lūdzat Man sapratni, lai izprastu katru manu teikumu. Jūs raugāties uz cilvēci, kas palikusi aiz jums, kas nav dzirdējusi šīs atklāsmes, kas joprojām dzīvo tumsā, un jūs raudājat savas dvēseles dziļumos. Jūs vēlaties ļaut saviem līdzcilvēkiem piedalīties šajos mācībās, taču Dievišķais Meistars jums saka: saglabāiet savu cerību, bet vispirms sagatavojieties, lai varētu iesēt savu pirmo graudu.

2. Ne visi Mani dzirdēs šādā veidā, tauta. Ir daudz aicināto un maz izredzēto. Atstājiet šo lietu Manā rokā, taču Es tiesāšu *jūsu* darbu no brīža, kad jūs esat dzirdējuši Manu Vārdu. Es tiesāšu paaudzes, kas ir nākušas un aizgājušas no 1866. gada līdz šim gadam, un katram Es došu atbilstoši viņa darba rezultātiem. Tev, tauta, Es varu teikt tikai to: tu vēl vari labot savas kļūdas, tev vēl ir iespējas izpildīt savu misiju. Ja līdz šim jūsu lūpas ir bijušas neveiklas, ja sirdis ir bijušas kā akmeņi un nav dzirdējušas aicinājuma balsi, tad turpiniet cerēt. Es šobrīd sagatavoju visu cilvēci, vadu tās garu un apstrādāju tās sirdis. Visi pārbaudījumi, ko tā šobrīd piedzīvo, ved to uz vēlamo mērķi, kas ir garīgums. Taču vispirms tai būs jāiziet attīrīšanās.

3. Lai jūs, cilvēki, varētu nonākt pie Manis, ir nepieciešams, lai jūs attīrītos, lai jūs attīrītu savu dvēseli, lai jūs varētu Mani redzēt un sajust. Kad Es jums vēršu aicinājumu, neslēpiet savu seju, nekaunieties par savu pagātni, jo pirms tam Es ļaušu jums izlīdzināt visus savus pārkāpumus un kļūt cienīgiem.

4. Tāpēc, tauta, neuztraucies, ja tu neredzi lielus cilvēku pūļus, kas pulcējas ap Mani. Vispirms sagatavojieties kopā ar saviem tuviniekiem. Man ir jāizmanto katrs no jums, un šīs sēklas, ko Esmu sējis, vairojas; pienāks labvēlīgi laiki garīgajai attīstībai. Šodien jūs sastopaties tikai ar šķēršļiem — ķēdēm, kas traucē jums virzīties uz priekšu. Taču garīgās atbrīvošanās laiks pienāks visiem, un tad jūsu domas un vārdi būs kā straume, kas pārpludina šīs cilvēces laukus.

5. Šodien jūs izjūtat atbildību par to, ka esat Mani klausījušies, ticējuši Manam vārdam, ka katrs Mans mācījums jums ir pienākums, ka Mans likums mīt jūsu garā un ka Es to esmu izskaidrojis tūkstoš dažādos veidos, izmantojot cilvēka saprātu.

Es redzu soļus, ko jūs rīt spersiet, un tādēļ Es esmu jūs sagatavojis, Esmu runājis ar jums un bruģējis ceļus, lai jūsu dvēsele pārbaudījumos neklupētu. Es esmu devis jums pravietajumus, lai jūs neapstātos, bet gan slepenajā dārgumu krātuvē, ko Esmu radījis jūsu sirdīs, meklētu gaismu, kas jums nepieciešama, lai izturētu pārbaudījumu, kas parādīsies ceļā.

6. Kurš no jums var teikt, ka ir neziņā vai neapzinās, lai gan Es esmu jums devis Gaismu, lai gan Es esmu jūs apmācījis, lai gan Mans Vārds ir atvēris ceļu jūsu vidū un Es kopju sēklu, ko Esmu iesējis jūsu sirdīs? Nebaidies, Izraēlas tauta, ja tu tici dāvanām, ko Es tev esmu devis. Virzies uz priekšu, katru dienu kļūsti stiprāks ticībā, nelokāmāks savā gribā, lai nekas un neviens nevarētu tevi apturēt tavā ceļā.

Es jūs apmācu par karavīriem, jo jūs cīnīsieties pret tumsību, jo jūs cīnīsieties pret ļaunumu. Jo jums ir jāmīkstina cietās sirdis un jāizgaismo prāts cilvēkiem, kuri ir nocietinājušies savtīgajās zinātnēs un kļūdainajos ticības uzskatos.

7. Tāpēc Dievišķais Meistars aicina jūs lūgties un meditēt. Es jums vienmēr esmu teicis: izpētiet manu Vārdu un katru manu izpausmi, lai jūs varētu kļūt par maniem mācekļiem un tādējādi stāties pretī visiem pārbaudījumiem un nelaimēm, kas jums sastapsies.

Taču jūs ļoti labi zināt, ka savā dzīves ceļā neesat vieni. Jūs pavada garīgās būtnes, Manas Dievišķības kalpi, tikumīgās būtnes — tās, kas, redzot jūsu vājumu, nāk pie jums, lai palīdzētu, lai sniegtu jums garīgos spriedumus, ja jums to trūkst — tās, kas stiprina jūsu ticību, kad jūs kļūstat vāji.

8. Es esmu atļāvis, lai šajā laikā šai pasaulei piekļūtu augstākās garīgās būtnes, tās tikumīgās garīgās būtnes, kas dzīvo pie Manis. Tāpēc, tauta — tā kā visi jums palīdz, tā kā jūsu Skolotājs jūs vada, tā kā mans mācījums ir jūsu aizsardzība — no kā jums būtu jābaidās? Kāpēc jūsu sirdīm būtu jāzaudē drosme, ja jūs esat sagatavoti?

9. Pētiet sevi garīgi, pārbaudiet savas domas un sirdis, lasiet grāmatā, ko Es jums esmu nodevis jau no aicinājuma brīža, un apdomājiet, cik daudz lappušu Es esmu ierakstījis jūsu sirdīs, cik daudz pravietajumu Es esmu jums uzticējis, cik daudz paziņojumu jums ir devis Elija un cik daudz sagatavošanas jums ir devusi Garīgā pasaule.

10. Ir pagājuši daudzi gadi kopš dienas, kad Es atvēru šo grāmatu Trešajā laikmetā, un daudzi no jums to jau sen esat dzirdējuši. Tāpēc, tauta — ja jūs esat saglabājuši šīs mācības savā garā, pienāks diena, kad jūs varēsiet atvērt grāmatu tajā lapā, kas jums būs nepieciešama, un izlasīt to, kas jums vajadzīgs.

Šī grāmata, kas satur neskaitāmas lekcijas, 1950. gadā netiks aizvērta, bet paliks atvērta mūžībā, tikai citādākā veidā nekā tā, kāda tā ir jums šodien.

11. Es esmu runājis ar jums caur cilvēku, lai iemācītu jums garīgo saziņu ar Mani un ar garīgajām būtnēm, kas apdzīvo augstās sfēras, lai jūs šādā veidā vienmēr varētu lasīt šajā lielajā grāmatā.

12. Kad jūs attīstīsiet dāvanu sazināties ar Manu Garu, jūs vairs nepievērsīsieties zemes grāmatām, jo šajā grāmatā jūs varēsiet izlasīt un uzzināt visu, kas jums nepieciešams. Jums tiks atklātas zināšanas par labo; mīlestība atrisinās lielas problēmas; miers un žēlsirdība būs dārgās dāvanas, kas jums palīdzēs, un jūs jutīsieties tik stipri, kā nekad agrāk. Jo jūs saņemsiet lielu mācību skaidrojumus, varēsiet lasīt saviem līdzcilvēkiem šajā iekšējā grāmatā, ko Es jums esmu atstājis mantojumā, lai dotu jums gaismu. Un cilvēki vēršies pie tevis, Izraēlas tauta, jo tu esi manu atklāsmju glabātājs. Taču šī privilēģija nepieder tikai jums, šī dāvana ir paredzēta visiem maniēm bērniem. Visi sekos garīguma ceļam un meklēs saziņu no gara uz garu.

13. Jūs būsit šo atklāsmju ceļa brucēji, kā vienmēr esat bijuši, jo Es jūs esmu sūtījis uz Zemi un devis jums savus uzdevumus, sacīdams: „Nesiet cilvēcei manu pestīšanas vēsti! Runāji ar visu pārliecību! Sludiniet un pravietojiet tā, kā tas ir saskaņā ar manu gribu!”

14. Tu vēl atrodi sagatavošanās posmā, tauta, tu vēl nevarēsi teikt, ka esi sasniedzis savu dāvanu pilnīgu izpausmi. Tu esi spērusi pirmos soļus šo sapulču pazīstamībā. Bet pēc tam, kad no tevis prasīs pierādījumus un Es tos — ja tā būs Mana griba — piešķiršu ar tavu starpniecību, tad izrādi žēlsirdību. Lai gan Es jūs iepriekš apveltīju ar pazemību, neievērojiet Manu vārdu, nesēji neauglīgā zemē. Attīstiet savu intuīciju, lai piemērotā brīdī jūs runātu saskaņā ar Manu gribu, lai vadītu cilvēku grupu pie sava Meistara galda, kuru Es jums norādīšu.

15. Šodien jūs dzīvojat zemē, ko esmu jums piešķīris pēc savas gribas, kurā uzplaukst miers, pieticība un viesmīlība. Šī tauta ir bijusi jūsu mājas, un tās klēpī jūs esat piedzīvojuši manu vārdu piepildīšanos. Es jums paziņoju par savu atgriešanos un esmu turējis savu vārdu. Mans darbs ir paveikts.

Ja jūs vēl neesat izpildījuši savu uzdevumu, Es jums tam atvēlēšu nepieciešamo laiku. Taču Es kā Tēvs esmu izpildījis savu uzdevumu jūsu vidū, un atbilstoši jūsu progresam Esmu runājis ar jums. Atbilstoši jūsu sagatavotībai Esmu izpludinājis Savu Vārdu, lai jūs to uztvertu un saprastu. Es neesmu runājis ar jums nesaprotamā valodā, bet ar vienkāršiem vārdiem, kurus visi var saprast, lai jūs tos varētu uztvert. Es esmu jūs

sapulcējis, sagatavojis un iepazīstinājis ar dāvanām, kas jau bija jūsu garā, un es tās tikai apstiprināju, jo jūsu miesas daba tās nepazīna.

16. Jūs, kā Izraēla tautas bērni, zinājāt to, kas bija pierakstīts jau no paša sākuma. Jūs zinājāt savu likteni, sajūtāt savu atbildību, bet jūsu iemiesošanās laikā uz Zemes bija nepieciešams, lai mans Vārds kļūtu cilvēcisks, lai jūs saprastu manu gribu un manus uzdevumus. Jūs esat nākuši cilvēcei palīgā brīžos, kad tā bija nogrimusi, kad tā izdzēra savu ļoti rūgto kausu, kad izpirkšana sasniedza savu kulmināciju. Jūs esat iemījuši savu pēdu šajā tautā, un Es jums teicu: visa jūsu būtība ir sagatavota, lai kļūtu par balzamu un žēlsirdību starp cilvēkiem.

17. Rīkojieties aktīvi, lai viņi varētu jūs atpazīt, un lieciniet par to, ka esat mani sūtīti. Tam es jūs esmu sagatavojis. Tomēr dažos es joprojām redzu šaubas. Bet lūk, pārbaudījumi dos jums gaismu, kas jums nepieciešama — neskaitāmi mīlestības pārbaudījumi, kurus es jums sagatavoju.

18. Sagatavojieties un vienmēr iedziļinieties, jūs, kas klausāties manu mācību vārdu. Neuzskatiet to virspusēji, iekļūstiet tā jēgā, lai šajos brīžos jūs varētu atrasties garīgajās sfērās, tuvu Man, un redzēt notikumus Augstajā Pasaulē.

19. Es esmu atklājies vienkāršā veidā, bez pompas, lai jūs mācītu pazemību, un tā ir Mana griba, lai jūs šajos vienkāršajos atklājumos varētu atpazīt un nojaust to lielumu. Es esmu jums devis garīgās dāvanas, lai jūs caur tām varētu Mani redzēt, dzirdēt un sajust visā savā būtībā. Es esmu pieskāries visām jūsu sirds jūtīgajām stīgām un jūs lutinājis ar saviem vārdiem. Neviens cilvēka vārds nav jums devis to atspirdzinājumu, mieru un priekus, ko jums ir dāvājis šis mācījums, un pēc šīs „garšas”, pēc šīs būtības, ko Es tajā ielieku, jūs varat atpazīt Mani.

20. Pēc 1950. gada jūsu ticība būs stingrāka. Jūsu pārliecība būs stiprāka. Jūs ar cieņu un godbijību varēsiet atcerēties tās stundas, kad Mans Vispārējais Stars, kas tika pārraidīts caur cilvēka saprātu, kļuva par vārdu, lai jūs iedrošinātu, vadītu un mierinātu. Arī Otrajā laikmetā Es teicu saviem mācekļiem: „Cilvēka Dēlam ir jāmirst, lai viņam ticētu.” Trešajā laikmetā Es jums saku: pēc tam, kad Mans Vārds caur cilvēku būs pabeigts, Es atradīšu lielāku ticību un būšu vairāk mīlēts.

21. Jūs esat atcerējušies šos gadus, kad Es sludināju — tos trīs gadus, kuros Es sagatavoju savus mācekļus, kuros Es dzīvoju kopā ar viņiem. Viņi visi redzēja manus darbus, un, gatavojoties, viņi spēja iekļūt manā sirdī un ieraudzīt tīrību, visu majestātiskumu un gudrību, kas bija Meistārā.

Mani darbi toreiz nenotika, lai piesaistītu uzmanību; mana dzīve uz Zemes bija pieticīga; taču tie, kas bija sagatavoti, nojauta manas

klātbūtnes un laika, kurā viņi dzīvoja, diženumu. Tāpēc Es izvēlējos savus mācekļus, no kuriem dažus Es satiku upes krastā un kurus Es aicināju, sacīdams: „Nāciet Man līdzī.” Kad viņi vērsa skatienu uz Mani, viņi saprata, kas bija Tas, kurš ar viņiem runāja, un tā Es izvēlējos vienu pēc otra.

22. Viņi sekoja Man — paliekot uzticīgi savam garam, paklausot Maniem pavēlēm, saprotot Manu mīlestību, un savās sirdīs glabāja to dārgumu, kas viņiem bija uzticēts. Viņi nevēlējās, lai šis bagātums pazustu, un pēc kāda laika pēc Manas aiziešanas viņi pierakstīja Manu Vārdu un pavairoja to, lai tas neizzustu ne no prāta, ne no sirds nākamajām paaudzēm, kā arī tiem, kuri Mani nebija dzirdējuši. Viņi rakstīja, iedvesmoti no Manis, lai šie raksti netiktu sagrozīti. Tomēr cilvēki ir sagrozījuši, ir nepareizi interpretējuši. Bet sākotnējie raksti bija Mans patiesais vārds.

23. Es esmu jums paziņojis uzdevumus, esmu jūs visus izvēlējis un esmu jūs iezīmējis uz pieres ar savu zīmi. Dažiem no jums Es teicu: „Sagatavojieties, lai jūs varētu pravietot”; citiem: „Sagatavojieties, lai jūs varētu paziņot garīgo iedvesmu tautas pūļiem”; un vēl citus Es esmu sagatavojis, lai Vispārējais Stars, kas tiek pārraidīts caur viņu prāta spējām, varētu darīt zināmu Manu Vārdu.

24. Es esmu uzticējis jums visiem dārgas dāvanas — Gara dāvanas, mūžīgas dāvanas. Jūs neesat izraudzīti tikai šajā laika posmā, ko jūs pašlaik piedzīvojat; jau agrāk jums bija šī spēja, un arī pēc šī laika jūs to turpināsi paturēt. Taču Es jums saku, ka tās attīstība būs atkarīga no tā, kāda bija jūsu sagatavošanās. Es neļaušu, lai jūsu dvēsele apstātos. Es sagatavošu to ceļam, kas vienmēr ved uz augšu, kāpnēm, kas ved pie Manis. Jo Manā Valstībā ir vieta, kas sagatavota katram no jums, un laiks steidzas. Jums jāpaātrina soli, lai īsā laikā varētu ieņemt vietu, kas paredzēta jūsu garam.

25. Vai manā valstībā pastāv hierarhijas? Jūs to nezināt. Es jums saku tikai to: pielietojiet pūles! Cīnieties, lai jūs varētu attīstīt visas savas spējas, lai jūs caur tām varētu saprast Mani, lai jūs varētu Mani mīlēt un jebkurā brīdī pildīt savu uzdevumu.

26. Šodien jūs apdzīvojat Zemi, bet rīt jums jāgatavo jauns ceļš. Tajā brīdī, kad dvēsele sasniegs tās pasaules sliekšni, Es to aicināšu, lai pieprasītu no tās atskaiti un vadītu to uz jaunu dzīvi.

27. Šobrīd es nerunāju tuksnesī. Lielas cilvēku pūļi dzird manu balsi visās draudzēs, visās sanāsmēs, kas ir sagatavojušās. Taču Elija ir jūsu vadonis, tieši viņš, , sniedz jums pravietojumus, tieši viņš jūs sagatavo. Viņš ir ceļa sagatavotājs. Sajūtiēt viņu savā priekšā, vienmēr ap jums.

28. Katru reizi, kad jūs skars kāds pārbaudījums, aiciniet Eliju, kurš ir Gaisma, kurš ir tas, kurš sagatavo ceļu. Šajā pārbaudījuma brīdī tad Elija un Es būsīm kopā ar jums.

29. Tagad ir mana Vārda pēdējie laiki, tāpēc Es šādi runāju ar jums. Jo Es nevēlos, lai jūs būtu satraukti, nedz arī izkaisīti.

30. Jums joprojām jāsanāk kopā un jāpalīdz viens otram. Katram jāizpauž savas dāvanas: kurš ir redzētājs, tam jāsapatavojas, lai saņemtu vēstījumu, ja tā ir Mana griba

– paziņojumu, gaismu, kas vadīs šo tautu, un tāpēc ikvienam saskaņā ar savām dāvanām jārikojas bez egoisma, dziļā pazemībā, ar pilnīgu dvēseles pacilātību, apzinoties, ka tādējādi viņš raksta Lielajā Mūžības grāmatā – ka katrs jūsu darbs tiks vērtēts no jūsu bērnu, jūsu pēcteču puses – apzinoties, ka darbs, ko Es jums esmu uzdevis, ir Svētā Gara darbs.

31. Šodien Es jūs apvienoju, Es jūs atstāju sagatavotus kā vienu ģimeni. Esiet modri! Sagatavojieties visi, lai ar savām lūgšanām varētu atbalstīt tautas, valdniekus, visus tos, kam ir liela atbildība. Jo pār visu šo radību gribu stāvēt mana griba, mans neizbēgamās taisnības likums, un līdzās izpiršanas likumam — mīlestības likums.

32. Tas paliek nemainīgs: ikvienam, kas izdara pārkāpumu, ir jālabo savs pārkāpums, jāizpērk to. Taču viņa izpiršanā būs mierinājums caur Svēto Garu.

33. Es esmu Mierinātājs, es esmu apsolītais Patiesības Gars. Jau kopš patriarhu laikiem tika paziņots par šo laiku, kad cilvēki izdzers visrūgtāko kausu. Jau kopš tā laika tika teikts, ka Mierinātājs nāks pie jums, lai stāvētu jums blakus pārbaudījuma stundā.

34. Tātad Es esmu piepildījis Savu vārdu, Esmu tevi sagatavojis, Izraēlas tauta. Arī jūs, mani mācekļi, Es piepildīšu ar žēlsirdību, mierinājumu un mīlestību. Atzīstiet savas dāvanas, izmantojiet tās ceļā, rīkojieties ar savām domām un lūgšanām, lai jūs varētu būt balzams cilvēcei, lai jūs varētu apturēt jaunuma uzbrukumu.

35. Mans likums ir katrā no jums, tāpat kā uzdevumi un slēptās dāvanas; maņas un spējas ir sagatavotas, dvēseles acis ir atvērtas. Gars ir uzņēmīgs, jo tas ir Dievišķā dzirkstele, lai jūs varētu saprast laiku, kurā dzīvojat, un saskaņā ar maniem norādījumiem lūgties, aizlūgt un darboties.

36. Es jūs svētīju. Es uzklausu visas cilvēces sūdzības un ņemu vērā katru tās lūgumu.

37. Es vēlreiz apstiprinu jums šīs dāvanas, lai jūs varētu tās izmantot, pilni mīlestības pret cilvēci. Apņemiet cilvēci ar savu mīlestību, ar mieru, ko Es jums dodu, un ar gaismu, ko Es izstaro no saviem vārdiem. Es uzticu viņus jūsu gādībā kā savu māsu.

38. Jūsos Es svētīju visu cilvēci, kā rakstīts, un saku tai, lai tā gaida labos laikus, kad Es tai dāvināšu pārpilnību un mieru.

39. Šodien jūs atrodaties laiku kulminācijā, un Es jūs stiprinu tikai tādēļ, lai jūs varētu izturēt pārbaudījumu. Taču katrā no jums ir apsolījums, ka pēc izpirkšanas būs miers, visiem būs svētība un sāksies jauns ceļš, kuru cilvēce iesojos garīguma virzienā.

40. Mans Dievišķais Gars novāks augļus, ko jūs esat izaudzējuši ar savu garīgo misiju.

41. Jūs esat nenogurstošie strādnieki, kas audzējuši zelta sēklu, kuru Es jums uzticēju šajā Trešajā laikmetā, un no šīs labās sēklas jūs Man parādāt daļu. Es to aplūkoju un garā redzu, ka daži no jums Mani ir sapratuši un, pateicoties Maniem mācījumiem un Manai gudrībai, pārvēršas par mīļajiem mācekļiem, kuri, pārstāvēdami Mani, visos ceļos nodod labo vēsti saviem līdzcilvēkiem. Citi savukārt norāda Man uz pūlēm, ko viņi ir pielikuši pārbaudījumos, kuros viņu dvēsele spēja uzvarēt un pārvarēt visu, kas viņiem ceļā sastapās. Jo jūs esat dzirdējuši Manu balsi, kas lika jums drebēt un neļāva jums atkal aizmigt savā ceļā.

42. Jūs pēc Mana aicinājuma steidzīgi esat piecēlušies, lai dzirdētu Manu bausli, kas ir likums, ko Es esmu iegravējis jūsu sirdīs, un, pilni nožēlas, esat spējuši atzīt, ka laiki jūs ir pārsteiguši un ka jūs esat slēpuši šo tik lielo un cēlo darbu, kam ir neapprēķināmā vērtība, ko Es esmu uzticējis jūsu garam. Taču jūsu nožēla ir nonākusi pie Manis, Mans skatiens kā Tiesneša ir atzinis, ka jūsu dvēsele ir raudājusi par zaudēto laiku, un pēdējā brīdī jūs lūdzat piedošanu, žēlsirdību un žēlastību.

43. Tādā veidā Es uzņemu tos, kuri ir pamodušies no sava dziļā miega un parāda Man savu apņemšanos pildīt uzdevumu un paklausīt, jo viņi saprot, ka Es esmu uzticējis viņu garam grūtu misiju, un ka pasaule ir atkarīga no tā, vai jūs dosieties ceļā, lai tā ar jūsu starpniecību iegūtu pestīšanu un izvairītos no pazudināšanas, lai atspirdzinātos gaismā, ko jūs esat ieraudzījuši šajā Trešajā laikmetā.

44. Es esmu jūs sagatavojis un atkal apveltījis ar vislielākajām dāvanām. Mana Gaisma ir apgaismojusi jūsu sirdis un prātus, un jūsu sirdsapziņā jūs jūtat atbildību, kas jums ir Manā darbā, lai jūs kā Manas dievišķības vēstneši dotos ceļā un pasludinātu cilvēkiem mieru, ko viņi dažādos veidos ir meklējuši, lai jūs Manā Vārdā dotu dzīvību dvēselēm, kas gadsimtiem ilgi ir bijušas mirušas žēlastības dzīvei. Tāpēc Es tevi esmu aicinājis, Izraēlas tauta, un Mans vārds, ko pārnes balss nesēji, ir atbalsojies tavā vidū kā skaļš zvans. Taču ne visi no jums Mani ir sapratuši.

Bet tie, kas ir izpratuši Manu gribu, ir pacēlušies pie Manis, lai saņemtu uzdevumus, kurus tiem jāizpilda dzīvē, lai atpazītu Mani un atpazītu sevi, lai atbrīvotos no verdzības, ko viņu dvēseles ir izcietušas gadsimtiem ilgi.

45. Jūs esat tās dvēseles, kurās mīt brīvība, ko jums var dot tikai Mans žēlsirdīgums, un jūs vairs nebūsiat vergi, nedz arī kritīsiet, ja pilnībā pacelsieties un apvienosiet savu garu ar Manējo.

46. Es vēlos, lai jūs sajustu Manu mieru un Manu mīlestību un stiprinātos šajā mīlestībā, lai jūsu kājas vairs neapstātos, bet vienmēr virzītos uz priekšu, līdz sasniegsiet kalna virsotni — lai, pateicoties pacilātībai un saskaņai, kas valda starp jūsu garu un Manu Garu, jūs varētu atzīt to daudz ko, ko cilvēcei caur jūsu starpniecību ir jāsaņem no Manas žēlsirdības, un lai jūs būtu Manu lielā labumu un atklāsmes, kuras Es jums esmu devis kā Svētais Gars, nesēji.

47. Mana griba ir, lai jūs kā karavīri, apustuļi, mācekļi un strādnieki dotos ceļā un veltītu sevi maniem bērniem, kuri gaida savas atbrīvošanas brīdi, kuri, tāpat kā jūs, cer atrast galdu, kas klāts ar dzīvības maizi.

Šī cilvēce ir izjūtusi tikai grūto laiku smagumu, un grūtības ir iesakņojušās tās garā. Tagad ir laiks, kad pasaule dreb, jo tās attīrīšana ir liela, sāpes to satricina, un tā apzinās, ka Mans rakstītais Vārds tagad piepildās.

48. Šī cilvēce tagad mostas savas sāpes vidū, lai ieraudzītu jaunas dienas gaismu. Bet tu, mīļā tauta, manā vārda piepildījumā esi mans liecinieks un nes šo miera vēsti visur, visiem atkal rādot ceļu uz pestīšanu.

49. Izraēla: cīņa, ko tava dvēsele ir izcīnījusi ar tumsību, ir bijusi liela. Jūs devāties ceļā, lai sekotu manām pēdām, un jūs pārsteidza pārbaudījumi. Daži no jums saprata Mani un atzina viens otru. Jo viņi redzēja, ka manam darbam nav nekādu trūkumu, ka tas ir tīrs kā sniegpārslas, un, pilni ar atdevi un garīgu ilgu, viņi devās ceļā, lai panāktu, ka cilvēce varētu priecāties par manu darbu. Citi, kas barojas ar maniem mācījumiem, nav iekļuvuši patiesajā jēgā, ko nes mans vārds. Viņi nav sapratuši, kādā piepildījumā slēpjas tas, ko Es gaidu no katra no maniem izredzētajiem.

50. Es vēlos redzēt jūs garīgi vienotus, vēlos jūsu sirdīs atrast mīlestības augli, ko Es jums esmu dāvājis, vēlos redzēt jūsu roku savienotu ar manu labo roku. Tuvojas laiks, kad jums būs jādod liecības par Manu klātbūtni saviem līdzcilvēkiem, kad jums ar gaismu un patiesību, ar skaidriem vārdiem būs jārunā ar viņiem, jāparāda viņiem savas sirdis kā Manas Dievišķās Gara mājvietu un jāliek viņiem saprast, ka jūs esat garīgo labumu nesēji, kas šajā laikā ir izplūduši no Manas dārgumu krātuves.

51. Celies, Izraēl, kā gaismas bērns, kas ir pārvarējis tumsību, kas tev stājusies ceļā. Parādi pasaulei savu atjaunošanos, savu garīgumu, jo Es tevi esmu apveltījis ar spēku. Ar savu labo piemēru un lūgšanu pamodini savus līdzcilvēkus, kas gul, un runā ar viņiem tā, kā to dara Mans Dievišķais Gars. Nekļūstiet par Dieva zaimoņiem, nedz arī par sirdīm, kas ir nocietinājušās

pret manu mīlestību un jūsu tuvāko mīlestību. Jo jūsos ir izlijušas manas žēlastības un Svētā Gara dāvanas, lai jūs kā laba sēkla vairotos.

52. Es pieņemu pūles, ko jūsu dvēsele šajā laikā ir veltījusi, lai kļūtu par Manu kalpu, un jūsu dienas darba beigās Es jums došu atalgojumu, ko esat nopelnījuši: tā būs lauru vainags jūsu dvēselei.

Es esmu jums apsolījis, ka, ja jūs man parādīsiet kaut mazliet sapratnes un paklausības, Es būšu kopā ar jums, jūs rotāšu un dosu jums to, kas jums pienākas kā Gaismas bērniem, kā šī Trešā Laika izredzētajiem — kā tiem, kurus Es esmu attīrījis ar savu dievišķo asinīm, lai jūs būtu tie, kas liecina par Mani.

53. Jūs esat izpētījuši paši sevi un ieraudzījuši savu vājumu un nepilnību. Brīžiem jums ir trūcis ticības, un pārbaudījumi jūs ir pārsteiguši negaidīti. Taču jūs esat nodrebējuši Manā dievišķajā skatienā, kas redz jūsu būtības visnoslēpumaināko daļu.

Es vēlos, lai jūs sajustu apsveikumu, ko Mans Gars izsaka jūsu garam par to, ka esat rīkojušies un strādājuši saskaņā ar Maniem likumiem, Manu dievišķo uzdevumu, un par jūsu pūlēm, par sāpēm, ko esat pārcietuši, lai sekotu Man, kad esat stājušies pretī pārbaudījumiem un tos uzvarējuši, Es uzticu jums dārgakmeni, kura vērtība ir neaprēķināma: Manu gudrību.

54. Kā Svētais Gars Es izlieju savus starojumus jūsos, taču katru dienu pielieciet vēl vienu pūli, lai jūsu gars sasniegtu lielu pacelšanos un jūsu sirds – lielāku garīgumu. Jo tā ir Mana griba, lai tu, Izraēl, būtu kā tīrs spogulis saviem līdzcilvēkiem un ar saviem darbiem liecinātu par Mani. Parādi dvēseles pestīšanas augli, izplati manu miera vēsti starp cilvēkiem.

55. Es esmu jūs šajā laikā apvienojis un sapulcējis, lai jums dotu apustuļa, karavīra „tērpu”, lai jūsu dvēseli rotātu ar Manu žēlastību un Manu gaismu. Jūsu dēļ mans darbs nedrīkst tikt sagrauts, izsmiets vai apsmiets. Šo atbildību Es atstāju jūsu rokās, lai cilvēku pūļi, vadoties pēc jūsu piemēra, paceltos žēlastības dzīvē, lai cilvēce dzirdētu manu aicinājumu un nāktu pie Manis, jo Es to gaidu.

56. Mans gaismas zobens šobrīd cīnās un uzvar tumsību. Es sagatavoju ceļus, lai jūs paceltos ar sirsnību un izpildītu manu likumu manā Dievišķajā darbā. Es esmu jums uzticējies daudz no savas žēlsirdības, lai jūsu sirdis satricinātu cilvēces sāpes un postu. Es esmu ļāvis jums ieraudzīt visas sāpes, ko šajā laikā piedzīvo pasaule, un dvēseļu ciešanas, lai jūs būtu nomodā un lūgtu, lai jūs rīkotos, sludinot manu patiesību un kopjot tikumību savās sirdīs.

57. Es negribu, lai jūs justos tālu no Manis; jo Es jums esmu teicis, ka jūs visi, pateicoties savai garīgajai attīstībai, sajūtīsiet Mani, tieši uztversiet Mani. Jūsu gars dzirdēs Manu balsi, un garīgi jūs redzēsiet Manu klātbūtni.

Tā Es gribu redzēt jūsu garu uz visiem laikiem apvienotu ar Manējo; jo tā ir Mana griba.

58. Sagatavojies, Izraēl, lai tu Man kalpotu ar paklausību un mīlestību. Jo Es esmu jūs svaidījis, lai jūs būtu patiesi mācekļi.

59. Šobrīd Es jūsos celu Svētā Gara templi un gatavoju jūsu ierašanos Jaunajā Jeruzalemē.

60. Ļaujiet saviem līdzcilvēkiem, kuri ar labu gribu nāk pie jums, baudīt manas gudrības augļus, dodiet tos visiem, kas pēc tiem ilgojas, dodiet tos pirmajam un pēdējam. Barojiet viņus ar manu mieru, sargājiet to un izplatiet to starp cilvēci kā liecību par manu klātbūtni jūsu vidū.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 343

1. Es esmu atklājies visiem, kas Mani meklē, kā žēlsirdība un mīlestība. Cilvēki staigā pa dažādiem ceļiem, taču Elija nenogurstoši bruģē ceļu un šajā laikā kā spožs bāka rāda jums glābjošo ostu.

2. Tu, Izraēlas tauta, nes manu vārdu visā pasaulē, dodies ceļā, nebaidoties no vētrainās jūras viļņiem, nepievēršot uzmanību nesaskaņām, ko cilvēce kurina. Jums jāaizstāvās ar mīlestības ieročiem, kurus Es esmu uzticējis jūsu garam, un ar Maniem likumiem jums jānoņem tumsas saites. Tādējādi cilvēce atpazīs Mani un kļūs par daļu no Manas mīļotās tautas.

3. Neuzpūstieties savu līdzcilvēku priekšā, esiet pazemīgi un rādiet viņiem labu piemēru.

4. Visos laikos cilvēce nav spējusi novērtēt Manu žēlsirdību, tā ir nepareizi izpratusi To, Kurš ir radījis visu, kas pastāv Visumā. Meistars jums ir atklājis visu lietu pamatu, lai jūs būtu saskaņā ar Radību, pildot Manu likumu — to likumu, kas jums nerada sāpes, bet gan vedīs jūsu dvēseli uz mūžīgo mieru.

Cilvēki ir radījuši dažādus likumus un rādījuši saviem līdzcilvēkiem dažādus ceļus. Taču, sekojot tiem, viņi ir piedzīvojuši tikai sāpes un apmulsumu, un lielas cilvēku masas ir nogrimušas bezdibēnī.

5. Es ierobežošu cilvēces jaunumu — tos, kas sašķel tautas. Tās apvienosies un pārtrauks iznīcināt nevainīgas dzīvības. Paskatieties uz atraitnēm, bērniem, kas bez aizsardzības un bāreņi kļūst pa saviem ceļiem. Šī sūdzība nonāk pie Manis, ak, mīļā tauta!

6. Cilvēki savā aklumā zaimo Manu dievišķo Vārdu, kad tos pārņem sāpes. Vai varbūt Mani svētības dāvanas, kuras Es viņiem esmu devis no Savas pilnīgās žēlsirdības, ir iemesls viņu ciešanām? Nē, mani bērni. Cēlonis slēpjas viņu pašu grēkos.

7. Visas viņu sāpes ir auglis, ko viņi paši ir izpelņījušies ar savu nepaklausību. Bet jums ir jāved tautas uz mīlestību, uz saskaņu, uz to mieru, ko Es viņiem šobrīd piedāvāju.

8. Es esmu jums paziņojis, ka starp cilvēkiem parādīsies viltus Kristus, un arī starp jums daudzi tiks apmānīti, piekāpsies kārdinājumam un sajauks cilvēci. Taču katrai dvēselei būs jāstājas manā tiesas priekšā, un tad Es jautāšu viņai, ko viņa ir darījusi ar manu uzdevumu, ar manu mācību. Es arī jautāšu dvēselēm, kādā veidā izpaudās mīlestība un žēlsirdība, ko viņas ir nesošas pasaulei.

Mana gaisma izdzīs tumsību, lai izglābtu cilvēci no grēka un noņemtu tumšo plīvuru no tās acīm. Tā mana mīlestība palīdzēs jums atvairīt kārdinājumu, lai visi ieraudzītu gaismas ceļu, ko Es jums esmu iezīmējis.

9. Cīņa tuvojas, ak, mīļais Izraēl! Taču pasaules uzskatu jucekļos, kas parādīsies cilvēces vidū, jums jābūt kā miera varavīksnei, dodot garīguma un mīlestības piemēru un salaužot ķēdes, kas cilvēkus saista pie materiālisma. Jums jārunā ar pazemīgiem vārdiem un savā garā jāparāda Likums. Tādējādi pasaule jūs atpazīs.

10. Kad būsiet gatavi, jums jādodas ceļā un ar savu piemēru jānes augstu garīgais trinitāriski-marianiskais karogs, nesot ticību, cerību un žēlsirdību, šķērsojot jūras, gaisa telpu, tuksnešus un ielejas, lai mīkstinātu cilvēces sāpes un nestu manu mieru tiem, kas izdzēruši ciešanu kausu.

11. Es esmu jums devis gaismu, mācības un savus uzdevumus Trešajā Testamentā, kas kopā ar Pirmo un Otro veido vienotu mīlestības un žēlsirdības mācību, lai cilvēki mīlētu cits citu, lai viņi vairs neizveidotu Zelta teļu, nebarotu fanātismu un elku pielūgšanu, kas ir tas, kas viņus ir attālinājis no patiesā ceļa.

12. Es glābju dvēseles, lai tās vairs nepabarotu to lieko un ļauno, ko tām ir iemācījis kārdinājums. Šī ir tava cīņa, ak, Izraēl! Mana mīlestība atklāsies visos zemes ceļos, un neviens nespēs atņemt jums to žēlsirdību, ko Es esmu ielicis jūsu dvēselēs.

Es esmu jūsu Tēvs, kas nāk pie jums, lai mācītu jūs runāt mīlestībā, kas jūs iedrošina ar savu mieru, kas savu Vārdu iegravē ar neizdzēšamām burtiem jūsu sirds visdziļākajās vietās.

13. Es nāku, pilns maiguma, lai jūs ņemtu Mani par paraugu. Es runāju caur dažādiem vēstnešiem, piepildot to, ko teikuši pravieši, un jūs sajūtat mieru un mierinājumu, kad esat kopā ar Mani. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu atgriezies ar lielām garīgām bagātībām, lai tās uzticētu jūsu garam.

14. Kā Skolotājs Es jums dodu vēl vienu lappusi no Manu mācību grāmatas. Savos vārdos Es jums dodu mierinājumu un žēlastības dzīvi, lai jūs turpinātu iet pa ceļu, kas garīgi ved pie Manis, kur jūs atradīsiet patieso laimi.

15. Mazs ir to skaits, kuri ir sagatavojušies sajūst Manu mieru un dzirdēt Manu balsi savas būtības dziļumos, lai kļūtu par šī miera vēstnešiem.

16. Jūs esat mana tauta, kas jau Pirmajos laikos tika iezīmēta ar Jēra asinīm — tā tauta, kuru Es izglābu no faraona verdzības.

17. Laika gaitā jūsu dvēsele ir attīstījusies, izmantojot dažādus zemes ķermeņus. Tikai Es viens zinu to sāpi, ko jūs esat pārdzīvojuši. Taču, pateicoties iegūtajai pieredzei, jūs esat arvien vairāk tuvinājušies Tēvam.

18. Šis laiks ir iezīmēts ar atlīdzināšanu, lai jūs rīt neciešat Garīgajā ielejā. Es esmu nācis, lai atbrīvotu jūsu dvēseli no visām tās važām, lai tā varētu pacelties pie Manis un nonākt dievišķajā mājvietā, kur Tēvs jūs gaida.

19. Liela ir Mana mīlestība pret jums. Es vairs nevēlos redzēt, kā jūs savā ceļā ciešat un raudājat. Es vēlos redzēt jūs priecīgus un laimīgus, kamēr jūs pildāt Manu likumu ceļā, ko Es esmu jums sagatavojis. Mana Garīgā pasaule ir gatava palīdzēt jums jūsu grūtās misijas izpildē.

20. Mans Vārds ir dievišķais mierinājums jūsu dvēselei. Vienmēr nesiet to savā sirdī, lai jūs būtu kopā ar Mani. Piedodiet saviem līdzcilvēkiem, ja viņi noniecina Manu darbu, ja viņi saplēš „tērpu”, ar ko Es jūs esmu izrotājis. Atstājiēt šo lietu Man. Rādiēt labu piemēru, tāpat kā jūsu Skolotājs, tad jūs pieredzēsiet, ka jūsu līdzcilvēki vairs netraucēs jūsu mieru un nāks pie jums tikai tādēļ, lai jautātu, kā jūs esat ieguvuši tik lielu augstsirdību.

21. Nav Mana griba, lai jūs pierastu pie sāpēm. Ja tās jūs ir attīrījušas, tad tādēļ, ka jums tas bija nepieciešams. Tagad, kad esat ieguvuši pieredzi, meklējiet Manu mieru un sekojiet Manam ceļam. Strādājiēt nenogurstoši, lai Mans Vārds nonāktu pie cilvēkiem.

Tie ir sagatavotie lauki, kur šī sēkla uzplauks un nesīs augļus. Jo visur, kur satiekas trīs sirdis, kurās mīt žēlastība, ar ko Es šajā Trešajā laikmetā esmu apdāvinājis dvēseli, Es nāksiu pie viņiem, lai dāvātu viņiem savu siltumu un mīlestību. Tās ir dvēseles, kas pieder Man, kuras Es esmu aicinājis — tās ir tās, kuras ir barojušas fanātismu un elku pielūgšanu, un kuras Es esmu izvēlējis no dažādām ticības apliecībām un rituāliem.

22. Mīļā tauta: Visos laikos Es esmu aicinājis jūsu dvēseles, taču jūs neesat pratuši savaldīt savu materiālo dabu, lai izpildītu Manus dievišķos uzdevumus.

23. Ne visi no jums saprot, ko katra no septiņām Debesu kāpnēm nozīmē inkarnētajām dvēselēm. Tās simbolizē attīstību, kas jāsasniedz katrai dvēselei, jo jums ir jāatgriežas pie Manis tikpat tīriem, kādi jūs bijāt, iznākot no Manas Gara. Taču savās dažādajās reinkarnācijās jūs esat aptraipījuši savu dvēseli un neesat ievērojuši Manus baušļus. Tāpēc, mīlie bērni, jūs esat atkal nākuši šajā pasaulē, lai to labotu.

24. Es esmu jūs uzklaušījis tajos garīgajos līmeņos — pilnus nožēlas par to, ka neesat pildījuši Manu likumu. Jūs Man esat teikuši: „Tēvs, Tēvs, piešķir man zemes ķermeni, lai caur to es varētu pildīt Tavas baušļus.” Un Es esmu jums piešķīris šo iespēju, esmu jūs sūtījis šajā pasaulē, lai jaunā ķermenī jūs varētu pildīt savu uzdevumu.

25. Vai šajā laikā tikai tas nelielais skaits, ko jūs pārstāvat, dzird Manu Vārdu? Patiesi nē! Arī bezķermeniskās dvēseles saņem šo vēstījumu.

26. Visos laikos Es esmu atklājis jums, kā tas bijis Mana griba, lai darītu jums zināmu vienu likumu, vienu pavēli no viena Dieva, kurš jūs ir izglābis ar Savu Dievišķo mīlestību.

27. Mans likums ir mīlestība un žēlsirdība. Jau Pirmajā laikmetā tas jums tika dots caur Mozu, lai jūs ļautu sev vadīties pēc tā.

Otrajā laikmetā Es runāju ar saviem mācekļiem par Savu otro atklāsmi, un viņi man jautāja: „Kādas zīmes būs tajā laikā, kad Tu atnāksi?” Bet Es viņiem teicu, ka cilvēki viens otru noraidīs, ka būs lieli, asiņaini kari, ka viņi cīnīsies viens pret otru, ka ļaunums uzvarēs. Šodien Es jums saku: bērni jau agrīnā vecumā tiek inficēti ar ļaunumu, nav miera ne ģimenēs, ne tautās. Vecāki nedod saviem bērniem labu piemēru par cieņu un morāli. Cik ļoti mans Gars cieš no visa tā!

28. Mans Vārds ir bijis pie jums, lai jūs parādītu gaismu saviem tuviniekiem, lai jūs viņus neatstātu tumsā. Es esmu jums devis gaismu, lai jūs izskaustu aklumu un neziņu.

29. Es esmu nācis, lai dotu jūsu dvēselēm diženumu — diženumu, kas balstās uz mana likuma izpildi, kas ir mana mīlestība. Taču šim diženumam jums jāizrāda sevi par cienīgiem, pildot savu misiju, sekojot savam Skolotājam.

30. Es esmu atklājies caur balss nesējiem, jo Es nevēlos, lai jūs būtu izsalkuši un izslāpuši, jo Mans Vārds ir mūžīgās dzīvības maize. Tas ir Gaisma un mācība, ko Es jums esmu devis, lai jūs būtu labi mācekļi, kurus Otrā Laika cilvēki ņem par paraugu.

31. Klausītāju pūļi kļūdās un uztver balss nesēju tā, it kā viņš būtu mana dievišķība. Nē, mīlie bērni. Es esmu šī vārda jēgā, tajā gaismā, ko Es jums sūtu no pilnības.

32. Es esmu Tēva mīlestība, un Es pacietīgi gaidu jūs uz kalna virsotnes, lai no turienes parādītu jums kāpnes, pa kurām jūsu gars spētu uzkāpt. Taču tos no jums, kuri bijuši pārāk vāji, apmeklēs dažādu sektu un reliģisko kopienu pārstāvji.

33. Ne visi no jums kļūsi par maniem patiesajiem kalpiem, ne visi no jums būsi stipri. Kad pienāks šis pārbaudījums, daudzi no jums Mani noliegs, tāpat kā mīļotais māceklis, kurš Mani noliedza, lai gan viņš piederēja pie Skolotāja.

34. Laiks, kurā Es joprojām atklājos jums caur balss nesējiem, ir īss. Bet pirms savas atvadas Es piepildīšu jūs ar spēku un varu, lai jūs neapņemtu tumsība un jūs neiekristu bezdibenī. No Augstajām Aizsaules Es sūtīšu jums savu iedrošinājumu un manas Garīgās pasaules lielos pulkus, lai tie jums palīdzētu. Jums jāaizstāvās ar mīlestības ieročiem.

35. Es esmu jums devis šos ieročus, no kuriem gaismas dzirksteles sasniegs lielas cilvēku pūļus. Visos laikos Es esmu jūs aizstāvējis un neesmu no jums atdalījies. Taču šajā laikā jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesēju, lai pēc tam saņemtu Manu atklāsmi no gara uz garu.

36. Mans likums nav diktēts no cilvēka puses, tas ir cēlies no Manis. Taču pasaule, balstoties uz Maniem mācījumiem, ir radījusi dažādas reliģijas, ticības apliecinājumus un rituālus atbilstoši savai izpratnei, lai pēc tam teiktu cilvēcei: „Šis ir patiesais ceļš.” Taču Es neesmu radījis reliģijas, bet visos laikos esmu jums rādījis likumu.

37. Lai tas jums paliktu neaizmirstams, Es esmu jums atdevis Savu ķermeni un Savas asinis, un šī Dievišķās Mīlestības upuris jums mūžīgi teiks: „Mīliet viens otru.”

38. Patiesā Izraēla ir tā, kas balstās uz Garu, un tai Es esmu dāvājis savu Vārdu bagātīgi, lai tā neapmaldītos un ar Gaismas un mīlestības zobenu aizstāvētu Manu darbu.

39. Es neesmu vēršies pie jūsu ķermeņa, jo tas, pildījis savu uzdevumu, nogrims zemē. Tāpēc Es jums saku: centieties saglabāt dvēseles tērp un rotājiet to ar labajiem darbiem saviem tuvākajiem.

40. Es jūs mīlu ar dievišķu mīlestību. Es jums vēlreiz saku: piedodiet saviem līdzcilvēkiem, tāpat kā Es piedodu *jūsu* kļūdas. Es jūs neizdodu, ne arī nosodu. Es jūs mīlu jūsu sirds un dvēseles dziļumos. Ja jūs atstāsiēt Man to lietu, kas attiecas uz tiem, kuri jūs aizvairo, Es pareizajā laikā nosvēru katra darbus uz manas pilnīgās taisnības svāriem.

41. Parādiēt viņiem tikai maigumu un smaidu uz sejas, lai, sekojot jūsu piemēram, pakļautos tie, kuri sevī nes šīs pasaules tumsību — lai jūs būtu tie, kas viņiem rāda glābšanas laivu, un lai jūs glābtu šīs dvēseles, kas pieder Man.

42. Nebaidieties no cilvēces izsmiekla; sniedziet viņiem Manu mācību un sakiet, ka Mana Valstība nav no šīs pasaules. Dievs, kas radīja šo pasauli, viņus nedzird, nedz runā ar viņiem, nedz arī viņi Viņu redz tādā veidā, kā to tic reliģiskās kopienas. Bet Es dzirdu visu, redzu visu un zinu visu. Es zinu, ko katra sirds simboliski lūdz no Manis. Šodien Es jums saku, kā Es teicu Otrajā laikmetā: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.”

43. Vēršieties pie slimā un atstājiēt viņā savu mīlestību un žēlsirdību, kamēr jūs no gara uz garu pacelāties pie Manis. Ņemiet par paraugu Manus Otrā Laika piemērus. Es esmu ielējis jūsu sirdīs jūtīgumu, esmu jums dāvājis gaismu un dziedināšanas dāvanu. Paceliet savu dvēseli, un Es caur jūsu starpniecību sniegšu slimajam dziedinošo balzamu.

44. Man nav vēlmes pēc akmens baznīcām, Es tiecos pēc baznīcas jūsu dvēselē un sirdī, lai tajā mājotu, ja jūsos ir garīgums.

45. Pēc 1950. gada jūs pulcēsieties manās lūgšanu mājās un gatavosieties, lai jūsos būtu garīgums. Jūs vairs neuzklausīsiet manu Vārdu ar cilvēcisko saprātu, taču jūs varēsiet sarunāties ar Mani no gara uz garu, un jūsu dziesmas būs jūsu dvēseles pacelšanās.

46. Pārbaudījumi būs smagi, un ne visi no jums izrādīsies stingri. Daudzi no jums kritīs bezdibenī un zaudēs gaismu, ko Es jums devu, lai iekļūtu tumsā. Bet tie no jums, kas paliks neatlaidīgi un stingri, izrādīsies cienīgi manai Debesīm. Es jums dodu mācību, bet jūsu uzdevums ir to pētīt un saprast.

47. Izraēla: Ir pagājuši 66 gadi, kuros Es esmu jums parādījis žēlastību pēc žēlastības. Es esmu jums dāvējis savus labvēlības darbus, lai jūs atzītu Mani kā Mīlestību un lai jūs spētu pildīt Manu likumu.

48. Es esmu runājis uz jūsu dvēseli un to sagatavojis, lai mans dievišķais „Vārds” atklātos caur cilvēka saprātu — lai, kad būs pienācis šīs atklāsmes pēdējais brīdis, jūs Man neteiktu: „Mēs neko neesam sapratuši no Taviem mācījumiem, joprojām esam kā bērni, kuri nav sapratuši atbildību par misiju, ko Tu mums esi uzticējis.” Tāpēc, mīļā tauta, Es tevi nekad neesmu pametis un nenogurstoši esmu devis jums Savu Vārdu, un līdz pat šim brīdim Mans Visuma Stariņš turpina nolaisties pie jums.

49. Es esmu Pilnība, Es esmu Dzīvība, Es esmu Mīlestība, un nav jūsu Skolotāja griba, lai jūs ceļā apmaldītos — lai pēc tam, kad Es esmu jūs izvilcis no grēka netīrumiem, jūs atkal apmaldītos uz iepriekšējiem ceļiem, zaudētu Manu žēlastību un atgrieztos tumsā, lai sajauktos ar cilvēces muļķību un materiālismu. Nē, mīļais Izraēl, Es esmu tevi nosaucis par garīgo, trinitāri-marianisko tautu, lai tu cilvēkiem apliecinātu to bezgalīgo žēlastību, ko esi saņēmis no Manis.

50. Es tev esmu daudz ko pravietojis un teicis: „Sagatavojies, Izraēl, jo nāks laiki, kad starp jums būs viltus Kristus. Jūs tiksiet piemeklēti, un jūsu ausīs skanēs daiļrunīgs cilvēku vārds, un, ja jūs tad būsiat nesagatavoti, jūs iekritīsiet kārdinājuma tīklos. Jūs paši sevi padarīsiet par mantas zaudētājiem un atturēsieties no manām žēlastības dāvanām. Maizi, ko Es esmu devis, jūs izmetīsiet, un jūs tad patiešām jutīsieties izsalkuši, nabadzīgi un noplucis, lai gan tā nav mana dievišķā griba.

51. Tāpēc saproti, Izraēl, ka Es ar Savu vārdu esmu jums norādījis patieso ceļu, ka Es esmu jums devis Savu likumu, lai jūs pildītu Manu gribu, lai jūs būtu mācekļi, kas rāda labu piemēru un uzticīgi pilda savu misiju.

52. Es no jums nepieprasu neko neiespējamu. Viss, ko Es no jums gaidu, ir iespējams. Krusts, ko Es jums uzliku, nespiedīs jūsu plecus, un, ja jūs to reizēm sajūtat kā smagu, tad tādēļ, ka neesat sapratuši savu Skolotāju un nespējāt atbrīvoties no sava materiālisma.

53. Sākotnējā laikā Mozus stāvēja Izraēlas priekšgalā, lai četrdesmit gadus vadītu to cauri tuksnesim uz Kānaānas zemi. Bet nepaklausības, neticības un materiālisma dēļ daži zaimoja, citi atkrita, bet vēl citi sacēlās. Tomēr Mozus šajā situācijā runāja ar viņiem gudri un pacietīgi, lai viņi

neaizskartu Augstākā gribu, bet būtu pazemīgi un paklausīgi pret to Tēvu, kurš — neņemot vērā viņu nepaklausību — lika mannai krist no debesīm un ūdenim plūst no klints.

54. Es jums, mīļā tauta, stāstu šos piemērus, lai jūs ietu pa pareizo ceļu un nemeklētu sānceļus, jo tad jūs radītu sev sāpes. Es esmu jūs novietojis uz patieso ceļu, lai jūs cīnītos un strādātu un kļūtu cienīgi manai žēlsirdībai un manam bezgalīgajam žēlsirdīgumam, lai jūs savas ceļojuma beigās varētu atrast Apsolīto zemi.

55. Nāks brīdis, kad jūs lūgsiet Man, lai Mans Dievišķais Vārds turpinātu atklāties caur balss nesēju prāta spējām, un jūs nomētīsieties ceļos pie simboliem, ko Es jums esmu devis, lūdzot Dievišķību, lai tās stars nolaistos, lai runātu ar jums par Likumu un piešķirtu jums mīlestību, lai jūs varētu turpināt ceļu. Bet, ja tas notiks, jums jāatceras, ka tāpat kā Otrajā laikmetā, kad bija noteikts Jēzus aiziešanas brīdis, jūs vairs nedzirdēsiet Manu balsi šādā veidā, un no šī brīža jūs sapratīsiet, ka Mana klātbūtne ir bijusi ar jums un ka jūs esat pieraduši pie Mana Vārda, būdami piesaistīti savām maņām.

56. Tava atmoda, Izraēl, būs vēla, ļoti vēla, un tas būs iemesls, kāpēc mana mīlošākā Tēva sirds bezgalīgi cieš.

57. Mīļā tauta, Es vēlos priecāties par jūsu dvēselēm — Es vēlos, lai, kad jūs nonāksiet pie Manis, Es jums teiktu: „Mīļie bērni, saņemiet atalgojumu. Mana mīlestība uzliek lauru vainagu uz jūsu pierēm un atver jums manas Debesu vārtus, lai jūs manā mīlestībā baudītu to laimi, kas ir Tēvā.”

58. Cilvēciskā griba izsaka savu viedokli un apgalvo, ka Mans Dievišķais Vārds nebeigs izpausties caur cilvēka saprātu, ka Mans Visuma Stariņš arī pēc 1950. gada vēl kādu laiku nāks uz leju un izpaudīsies caur balss nesējiem.

Tās dvēseles, kas iemiesojušās šajos ķermeņos, ir pieļāvušas lielu kļūdu un smagu pārkāpumu, jo tās ir aizmirsušas, ka Es esmu pilnība — aizmirsušas, ka Es esmu neizbēgamais likums — aizmirsušas, ka Mans vārds ir karaļa vārds un to nevar atsaukt. Jo Es jums esmu teicis, ka drīzāk karaliskā zvaigzne pārstātu spīdēt, nekā mans vārds Visumā nepiepildītos.

Taču Es esmu jums norādījis brīdi, kad beigsies mana atklāsme caur cilvēka saprātu, un tas notiks. Bet Es esmu jums arī teicis, ka Es jūs nepametīšu, ka Es redzēju jūsu sagatavošanos un dzirdēju mācekļu lūgšanas — tiem, kuriem pēdējā brīdī man jāsniedz pēdējie norādījumi, lai viņiem būtu orientieris un lai viņi spētu izmantot dzīvi, ko es viņiem šajā pasaulē esmu dāvājis, līdz pēdējam brīdim, lai sagatavotu jaunas paaudzes, lai tās atstātu šo zemi sagatavotu ar mīlestību, sapratni un žēlsirdību. Es izveidošu ceļus, pa kuriem staigās mana mīļā tauta.

59. Patiesi, Es jums saku: pēc 1950. gada jums vairs nebūs šīs atklāsmes, un, ja cilvēks gatavojas neievērot Manu gribu un veidot darbu pēc savas patikas, lai to tādu nodotu pasaulei, viņam par to būs jāatbild Manā priekšā. Es esmu jūs sagatavojis un esmu jums teicis, mīļā tauta: mana griba tiks izpildīta, mans vārds piepildīsies visos laikos, un es jums saku: pienāks brīdis, kad jūs to vairs nedzirdēsiet šādā veidā. Tāpēc uzkrājiet Manu Vārdu savās sirdīs un saglabāiet šo atklāsmju jēgu. Jo rīt jūs veltīgi lūgsiet Tēvu, jo Mans Vispārējais Stariņš vairs nenāks uz leju, lai atklātu Mani caur cilvēka saprātu.

60. Sagatavojieties, paklausiet, strādājiet un dodiet saviem līdzcilvēkiem to, ko Es esmu devis jums. Runājiet un izplatiet Labo Vēsti, lai visi atmodinātos. Bet tie, kuri vēlas radīt materialistisku darbu un pievienot to maniem likumiem, apgalvojot, ka Meistars turpinās atklāties caur balss nesējiem, ja viņi par to centīsies, ja viņu vēlme pēc tā būs liela, dzirdēs tikai neīstas atklāsmes.

61. Šodien, kad mana Svētā Gara gaisma ir ar tevi, Izraēlas tauta, — cīnies un rīkojies tāpat kā tavš Meistars.

62. Liels ir mans gudrības spēks, taču jūsu uzdevums ir pētīt un izskaidrot manu Vārdu. Sāciet cīnīties un strādāt, jo savā ceļā jūs sastapsiet tos, kas ilgojas pēc manas gaismas un maniem mācījumiem. Jūs sastapsiet pazudušos, pazemīgos un arī augstāk stāvošos cilvēkus, un jums jārunā ar viņiem visiem un jāparāda viņiem mans darbs. Tuvojieties šo cilvēku sirdi durvīm un piekļauvējiet vienu, divas un trešo reizi. Bet, ja tās paliek aizvērtas, tad ejiet tālāk. Ja viņi ne tikai neklausās jūsos, bet arī izsmejas, tad esiet pacietīgi un dodieties pie ļaužu pūļiem, kuriem nepieciešams iedrošinājums, mierinājums un balzams viņu dvēselēm. Tuvojieties viņiem un „iesmērējiet” viņus ar maniem vārdiem.

63. Attālinieties no visa, kas apmulsina jūsu prātu, un veltieties lūgšanai, lai jūsu dvēsele būtu savienībā ar jūsu Dievu un Kungu, un esiet paraugs saviem līdzcilvēkiem, kuri ir akli — parādiet viņiem garīgumu. Jūsu prāts tiks apgaismots, lai jūs spētu mācīt cilvēku pūļus ar manu patiesību.

Ir sirdis, kas jūsu vārdos sajūt mierinājumu; tā jums jāmodina visa cilvēce. Tad vairs nebūs ne egoisma, ne ļaunprātības, ne rūgtuma, ne nesaskaņas, un, kad viņi būs pie Manis, Es viņiem teikšu: „Laimīgi esat jūs, kas nākat pie Meistara, lai paņemtu vienu atomu no Manas Gaismas savas dvēseles attīstībai.”

64. Cilvēki alkst pēc Maniem vārdiem. Tie ir trūcīgie, kas klauvē pie Manām durvīm, kurus Es esmu uzticējis jūsu aprūpei, lai jūs uzņemtu jaunas paaudzes.

65. Meditējiet katru dienu un sazinieties ar Mani no gara uz garu. Ceļus ir sagatavojis Elija, viņš jūs ir apgaismojis kā bāka. Viņš nav bijis tikai Manas atklāsmes ceļa sagatavotājs šajā Trešajā laikmetā — viņa misija beigsies tikai mūžībā.

66. Pēc 1950. gada no cilvēku pūļiem, kas Mani ir dzirdējuši, daži turpinās būt kopā ar Mani, bet citi dosies pa saviem dažādajiem ceļiem. Tāpat būs arī ar Maniem izredzētajiem: daži steigsies, lai apvienotu tos, kuri virzās uz priekšu caur savu garīgumu, bet citi atkal paliks savā materiālistiskā.

67. Mani patiesie mācekļi dosies ceļā, būdami sagatavoti, un uzticīgi pildīs manus uzdevumus. Viņi būs kā mans dēls Lats — tas, kurš prata saglabāt tīrību Sodomā un Gomorā, kad saņēma manu pavēli pamest tās zemes, kuras tiks attīrītas. Arī mani mācekļi izturēs jebkuru pārbaudījumu.

68. Iegravējiet savā dvēselē un vienmēr turiet prātā Ābrahama piemēru: kad Es no viņa pieprasīju upurēt savu paša dēlu, viņš Man uzticējās un parādīja Man savu lielo ticību un paklausību. Taču, kad viņš gatavojās upurēt savu mīļoto dēlu, Es viņam nosūtīju Savu eņģeli, lai tas atturētu viņa roku. Tad Es viņam par viņa ticību un paklausību devu lielu apsolījumu, ka cilvēce caur viņa starpniecību iegūs labumu. No jums Es gan neesmu prasījis upurēties ar nāvi — Es jums atgādinu par Ābrahamu tikai tādēļ, lai jūs ņemtu viņu par paraugu viņa ticībā un paklausībā, un Es jums apsolu, ka jūs iegūsiet mūžīgo dzīvību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 344

1. Jūs dzirdat Vārdu, ko Es jums katru dienu esmu rādījis kā atvērtu grāmatu. Es esmu jums atklājis tā saturu, esmu jums nesis patiesību un gaismu. Es esmu jums devis sava Vārda un savas mīlestības būtību, lai jūs pārveidotu.

2. Laimīgi esat jūs, kas esat augšāmcēlušies manā darbā. Uz jums Esmu vērsts savu garīgo skatienu, lai jūs būtu tie, kas rīt liecinās par Mani cilvēcei.

3. Daudzi nāks no dažādām tautām, lai saņemtu kaut ko no Vārda, ko Es jums esmu nesis. Tie ir nelaimē nonākušie un kuģa avārijā cietušie, kuriem Es parādīšu šo glābšanas laivu.

Atcerieties, ka Es esmu izmantojis grēciniekus, lai izglābtu citus grēciniekus. Šodien viņi ir klintis, no kurām plūst kristāldzids ūdens, viņi ir aitas, kas atrodas manā ganāmpulkā, viņi ir manas izredzētās tautas cilts. Es esmu viņus izmantojis un veltījis savam kalpojumam. Viņi ir Trinitāriešu-Marijas garīgisti, kas apvienojas vienā lūgšanā, lai godinātu Tēvu un Viņam ziedotu savu sirds ziedus.

Es esmu ielicis viņos savu žēlsirdību un gaismu, lai viņu dvēseles kļūtu pilnīgas. Viņi ir izredzētie, lai saņemtu un caur sevi nodotu tālāk cilvēcei. Viņi ir mani karavīri, mani darbinieki, mani mācekļi šajā Trešajā laikmetā. Esmu uzticējis viņu aprūpē kristāldzido ūdens avotu un koku ar tīriem augļiem. Tieši viņi ir tie, kuriem ir bijusi pietiekama ticība, lai atkal šķērsotu tuksnesi. Tieši viņi ir tie, kuri, tāpat kā Elija, dosies ceļā, lai sapulcinātu lielas tautas pūļus.

4. Izraēla, izredzētā tauta: tev ir uzticēts Meistara uzdevums liecināt par Mani saviem līdzcilvēkiem. Tu esi stiprā Izraēla, ko atzīs cilvēce, jo uz tevi Esmu izlējis Savu žēlastību un Svētā Gara gaismu.

5. Neļauj šim laikam iet veltīgi, Izraēl. Ir nepieciešams, lai tev nākotnē būtu pārpilnība ar maniem mācījumiem, lai jūs nebūtu vāji un trūcīgi. Es esmu jums teicis, ka pēc savas aiziešanas Es no jums nešķiršos. Tomēr tādēļ pārāk nepaļaujieties uz sevi un neļaujiet manam vārdam, ko Es jums šobrīd uzticu caur cilvēka saprātu, palikt nepamanītam. Es gribu, lai jūs jau tagad sagatavotos, lai tad, kad Es jūs sūtīšu pie cilvēces, jūs intuitīvi uztvertu manu vēstījumu un garīgi sajustu manu klātbūtni.

6. Ikviens, kurš prot sagatavoties, būs Mans vārda vēstītājs. Kad šis 1950. gads būs pagājis, jūsu acis redzēs daudzus brīnumus, jo cilvēces bēdas ir lielas. Sagatavojies, Izraēl, cīņai, bet pilnībā apzinoties šo dievišķo lietu. Jo tev būs jāizskaidro pasaules kļūdas un jānovērš to balsu nesēju prātu apsēstība un apmulsums, kuri turpinās teikt, ka Es joprojām izpaužos

caur viņiem. Taču tad tas vairs nebūs Mans Gaisma viņu prāta orgānos, un viņi vairs nesniegs mierinājuma un gudrības vārdus, kādus Es dodu jums.

7. Jūs esat ierobežoti un nevarat iekļūt savu līdzcilvēku plānos un domās. Bet Tēvs ar savu caurspīdīgo skatienu var redzēt visu, kas notiks rīt.

8. Es vēlos, lai jūs būtu mani patiesie mācekļi, lai jūs spētu rādīt patieso ceļu, lai jūs būtu mani vēstneši, kas cilvēcei iepazīstina ar manu darbu. Ar gaismu, ko jūs nesat sevī, izdziniet tumsību un parādiet, ka esat gaismas bērni.

9. Nezaudējiet drosmi, sastopoties ar pārbaudījumiem, kas parādās jūsu ceļā, un neesiet kautrīgi pret tiem, kas nāk pie jums, jo tie būs garīgi nabadzīgie, kuri bez labiem darbiem atrodas manas dievišķības priekšā. Jums jābūt pazemīgiem, gataviem mīkstināt sāpes un sagatavot savu līdzcilvēku sirdis, neuzpūšoties ar žēlsirdību, ko Es esmu jums parādījis, un tādējādi panākot, ka no jūsu lūpām izskan mīlestības un gaismas vārdi.

10. Es negribu redzēt nekādu melu pie tevis, Izraēl, jo kādu dienu tas tiks atklāts, un tad pasaule teiks: „Vai tie ir Meistara mācekļi? Ja viņi ir viltus mācekļi, tad arī Meistars bija viltus, kurš dzīvoja viņu vidū, lai nodotu viņiem melus.”

11. Jums jāliecina par Manu patiesību ar labiem darbiem, ar savu atjaunošanos un garīgo pilnveidošanos. Es negribu, lai rīt cilvēce Man teiktu: „Kāpēc Tavi izredzētie, lai gan viņi ir saņēmuši dievišķo Vārdu, neizrāda mums žēlsirdību – mums, kas lūdzām viņus, lai justu mierinājumu savās ciešanās un saņemtu ziedi, kas dziedē mūsu slimības?”

Viss tas jums ir jādara, lai barotu ticību šajās sirdīs un lai pasaule jūs atpazītu.

12. Jūsu uzdevums ir panākt, lai ceļotāji sajustu koka vēsumu un atgūtos no savas trakulīgās skriešanas. Es savukārt garīgi runāšu ar viņiem, panākšu, ka viņi sajūtīs nožēlu un atzīs savus pārkāpumus manam Dievišķajam Garam. Tad Es viņiem darīšu saprotamu, ka Es viņus uzņemu ar atvērtām rokām un ka Es viņus neatraidu, lai gan viņi joprojām ir lieli grēcinieki. Viņi garīgi dzirdēs manu balsi, kas viņiem saka: „Mīlie bērni, es esmu cietis lielas ciešanas jūsu dēļ, taču tagad ir piemērots laiks, lai jūs atjaunotu un ļautu jūsu dvēselei kļūt brīvai.” Es panākšu, ka viņi nožēlos visus savus pārkāpumus un kaunsies par saviem ļaunajiem darbiem.

13. Tāpēc Es tevi mācu dienu no dienas, Izraēl, lai Mans likums paliktu ierakstīts tavā sirdī. Es runāšu ar jums caur sirdsapziņu un parādīšu jums, kāds ir Mans likuma bauslis, kuru jūs neesat ievērojuši, un tādējādi jūs soli pa solim kļūsiat par atjaunotu un ar Manu gudrību piepildītu tautu.

14. Jūs paši piedzīvosiet savu pārvērtību, redzēsiet, kādi bijāt agrāk un kādi esat tagad, un tad pat viscietākās sirdis pieņems jūsu vārdus. Jūs

būsiet viņu padomdevēji un ar tīrību savās sirdīs darīsiet viņiem labu, kā arī rādīsiet viņiem patieso ceļu.

15. Kādu vadību cilvēce varētu gaidīt no akliem vadītājiem? Tikai no jums viņi to saņems, jo jūs esat Gaismas bērni, jo Es atklāšos caur jums.

16. Nāks laiks, kad cilvēci piemeklēs lielas pārbaudījumi. Taču jūs, kas atrodaties manā aizsardzībā, būsiet kā putni, kas nestrādā, bet tomēr tiek pabaroti. Tad cilvēce būs pārsteigta, ka jūs tik lielas nelaimes un postības vidū saglabājat dzīvesprieku un ka tumšie spēki jūs neaizskar, jo jūs esat Man paklausījuši.

17. Jūs esat tie, kam uzticēts mīkstināt cilvēku sāpes, mācīt lūgties Dieva zaimojošajiem, kuri ilgu laiku lūgšanā nav pacēlušī savu dvēseli.

18. Taču, lai to paveiktu, jums ik dienas ir jāpadziļina savs garīgums un jāatbrīvojas no materialitātes. Jo Es negribu, lai jūs būtu pārspīlēti spiritualisti, nē. Fanātisms manā skatījumā ir pretīgs, un tieši to Es vēlos izskaust jūsu vidū. Sirdsapziņa jums pateiks, kā jums jādzīvo saskaņā ar visu.

19. Laiks, kurā jūs dzirdēsiet šos vārdus, ir īss. Tāpēc ir Mana griba, lai jūs iedziļinātos Manos mācībās, lai jūs tās saprastu un varētu būt gatavi.

20. Mācieties no Dievišķā Meistara, kurš jums sniedz mācības, kas tiks saglabātas rakstveidā un par kurām jūs rīt priecāsit. Jo laiks, kurā jūs dzirdēsiet savu Meistaru caur cilvēcisko saprātu, jau ir īss.

21. Tēva žēlsirdība ieplūst jūsu dvēselēs, iedrošina tās un saka: mācieties no maniem mācījumiem, jo jūs joprojām esat trausli bērni, kas nejūt manu spēku. Katrā brīdī Es runāju uz jums arī caur jūsu sirdsapziņu, lai jūs atpazītu savu misiju.

22. Manā labajā rokā Es turu Likumu, bet kreisajā – svarus. Šajā atklāsmes veidā Es atvadišos no jums. Bet nebaidieties, jo Es garīgi barošu jūs ar saviem vārdiem, un jūs nejutīsieties pamesti. Jūs nesīsiet Mani sevī, jo Es vairs neizpaudivos caur cilvēka saprātu. Taču Es esmu sagatavojis jūsu dvēseli, lai tā sazinātos ar Manu Dievišķo Garu, un jūs saņemsiet Manus norādījumus, kad vien tā būs Mana griba.

23. Pēc Manas atvadas sāksies jūsu cīņa.

24. Es uzticu jums Savu likumu, lai jūs to pētītu un neizdarītu pārkāpumus. Nopelniet nopelnus savam Kungam, jo tagad ir laiks, kad jums ar patiesu pakļautību savā dvēselē jāsaka Man: „Kungs, izpildi mūsos Savu gribu.”

25. Ar lielu mīlestību un pacietību Es esmu jūs atbrīvojis no netīrumiem, dažādajām pasaules uzskatu sistēmām un elku pielūgšanas. Jo jūs bijāt noliekušies priekšā tēliem, priekšā Zelta teļam. Cik daudz neprāta ir bijis

visos laikos! Taču Es vienmēr esmu atklājies jums kā Gaisma, kā žēlsirdība un mīlestība, lai jūs neietu savu ceļu aklī.

26. Šajos laikos Es esmu jūs atkal izglābis no dažādajiem ceļiem, kurus jūsu dvēsele ir mērojusi un kuros jūs esat piedzīvojuši sāpes. Es esmu jums piešķīris dažādas inkarnācijas, lai jūsu dvēsele, ierodoties uz šo planētu, attīstītos. Taču šajos laikos Es esmu jūs atradis dziļā letargijā. Es neesmu atradis nevienu sagatavotu sirdi, kas jums atgādinātu par Otrā laika praviestojumiem. Bet tā ir bijusi Mana griba atklāties caur cilvēka saprātu, lai jūs atkal mācītu, lai jūs mīlētu viens otru.

27. Mana mīlestība un mana gaisma ir nolaidušās kā žēlastības rasa uz jūsu dvēselēm, lai rīt jūs pasaulei parādītu Manu likumu. Ja jūs protat sagatavoties, nebūs nevienas rokas, kas jūs iezīmētu un radītu jums sāpes.

28. Jums jānododas ceļā kā Otrā laika apustuļiem. Viņi prata sagatavoties un gaidīt pareizo brīdi, lai dotos ceļā un izplatītu Manu mācību. Es izvēlēšos no dažādajām sektām un reliģiskajām kopienām tos, kuri pieder Man. Viņi atpazīs Mani un prās pildīt savu misiju.

29. Jums jānododas ceļā, lai nestu cilvēcei Manas mācības, lai pie tās nonāktu mana Debesu Valstības miers. Jo Mans skatiens redz viņu sāpes, viņu bezcerību.

30. Tas ir tas, ko Es esmu piedāvājis jums, mīļā tauta, un jūs redzēsiet, kā piepildās Mans solījums. Jūsu dvēseles pakāpienu pa pakāpienam celsies augšup, līdz sasniegs kalna virsotni.

31. Nebaidieties ne no cilvēku runām, ne no viņu spriedumiem, bet baidieties no sava Dieva tiesas. Atcerieties, ka Es jums esmu teicis, ka Es kā Tiesnesis esmu nepielūdzams. Tāpēc vienmēr lūdziet Mani kā Tēvu, kā Dievu, lai jums nekas netrūktu jūsu dzīves ceļā.

32. Es nāku, lai ļaunumu sasietu kūlīšos, lai to iemestu ugunī. Jo katra slikta sēkla tiks nogriezta ar manu Dievišķo sirpi, kas ir šis vārds, kurš nonāk pie jums, lai jums dāvātu žēlastības dzīvi.

33. Kā Skolotājs Es jūs vienmēr gaidu, lai jūs mācītu, lai vadītu jūs pa ceļu. Laimīgi esat jūs, kas nākat, lai klausītos Manu Vārdu, jo vēlāk jūs dosieties ceļā, lai nestu Labo Vēsti saviem līdzcilvēkiem. Tas, kurš Mani ir sapratis un īsteno Manas mācības, izpelnīsies laimi savai dvēselei.

34. Daži no jums man saka: „Kāpēc mēs Tevi neesam sajutuši, Kungs?” Bet es jums saku: vai jūs mani neesat sajutuši, veicot labu darbu, izrādot žēlsirdību saviem līdzcilvēkiem? Vai jūs nejūtat gandarījumu, pildot savu uzdevumu? Jo šis gandarījums, ko jūs tajā brīdī izjūtat, ir tāds, it kā jūs Mani sajustu. Jo tas, kurš dara ļaunu, attālinās no Manis, un tad viņš vairs gandrīz nespēj sajust Manu klātbūtni.

Es esmu katrā labā darbā, žēlsirdībā, ko jūs izrādāt — ne tikai tad, kad dalāties ar savu maizi, bet arī tad, kad sniežat mīlestības un mierinājuma vārdus, lai iedrošinātu dvēseles, lai mierinātu sirdis šīs dzīves ciešanās. Cik daudziem ir vajadzīga nedaudz mīlestības, cik daudzas pamestas sievietes ilgojas pēc iedrošinošiem vārdiem, un jums, mani izredzētie, jādodas ceļā, lai ikvienam, kam tas nepieciešams, nestu mīlestību, iedrošinājumu un stiprinājumu.

35. Pasaule savā deģenerācijā, haosā un trakulīgajā skrējienā pretī ļaunumam iet uz bojāeju. Taču jums Esmu uzticējis šo laivu, lai glābtu nelaimē nonākušos — tos, kuri nav dzirdējuši Manu Vārdu, bet kuru dvēseles jūt vajadzību to saņemt. Tāpēc Es gribu, lai jūs viņus pamodinātu un liecinātu cilvēcei par Manu klātbūtni šajā laikā.

36. Lieciniet, ka šajā laikā Esmu atklājies caur cilvēka saprātu, un sakiet neticīgajiem: ja Otrajā laikmetā Es kļuva par cilvēku, lai dzīvotu kopā ar cilvēkiem, — kāpēc tad šodien Es nevarētu atklāties caur grēciniekiem, kurus Esmu sagatavojis ar Savu žēlastību?

37. Kāpēc jūs vairāk ticat cilvēku darbiem un šaubāties par sava Dieva un Kunga brīnumiem un lielmutību?

38. Atcerieties Manus soļus uz Zemes kā Jēzum, atcerieties, ka jau agrā bērnībā Es runāju ar likuma zinātājiem. Es mācīju jums lūgties un būt pazemīgiem. Es piedzimu kūtī un nomiru pie krusta. Un tā kā Es jums devu šo mācību — kāpēc jums šajā Trešajā laikmetā, kad pasaule ir sasniegusi samaitātības virsotni, nevajadzētu klausīties manu vārdu, un kāpēc Man nevajadzētu jums rādīt ceļu, ko Es jums mācīju Otrajā laikmetā?

39. Cilvēki sevī nes naidu un ļaunprātību un tiecas pēc liekā, un arī fanātisms ir bijis viņu sirdīs.

40. Tauta, tu Man jautā: „Kāpēc, Kungs, mūsu ceļā ir pieauguši pārbaudījumi, kopš Tu mūs esi sagatavojis ar Savu žēlastību?” Un Es jums atbildu: Otrajā laikmetā Es jūs mācīju ciest un būt pazemīgiem. Atcerieties: viņi aizveda Mani pie krusta, uzspieda ērkšķu kroni uz Maniem pieres un niedri Manā rokā, lai pēc tam izsmietu Mani. Bet Es paliku maigs un pazemīgs. Es zināju, ka Manas asinis bija jāizliej kā cilvēces glābšanas simbols. Kad jūs esat dzirdējuši, ka Es būtu noraidījis šīs rūgtības, šīs nepatīkamības, šos bēdīgos pārbaudījumus? Nekad. Es cietu mīlestības dēļ pret jums visiem un izliju savas asinis, lai jums parādītu ceļu uz pestīšanu. Bet jūs šodienas laikmetā neizliesiet savas asinis, jūs tikai ar labu gribu sagatavosieties, lai pasaulei sludinātu manu patiesību.

41. Es esmu jums devis zobenu un esmu jūs nosaucis par saviem karavīriem. Jūs esat daļa no maniem karaspēkiem, kurus Es iedrošinu ar savu vārdu, un Es jums saku: cīnieties un nebaidieties no pasaules, jo Es

esmu jūsu Tēvs un Es jūs aizstāvēšu, jūs apgaismos, lai jūs neklātu par cilvēces upuriem.

42. Mīļā tauta: Jūs drīz sapratīsiet, ka Mans vārds jūs izglābs. Es esmu bijis jūsu mīlošais Tēvs, lai jūs neciestu un neklupētu.

43. Es jūs turpinu vadīt ar pacietību, lai rīt jūs būtu paraugs saviem līdzcilvēkiem.

44. Attālinieties no pasaules, lai jūsu dvēsele saņemtu Manu žēlsirdību un nezaudētu Manu mieru un Manu mīlestību — lai jūs nesastaptos ar ērkšķiem, ko pasaule radījusi ar savu ļaunumu. Es esmu jūs izvilcis no bezdibeņa un vadījis, lai jūsu dvēsele soli pa solim tuvinātos Man.

45. Mana gaisma nekad nav attālinājusies no cilvēkiem, Es vienmēr esmu tuvu viņu sirdīm. Jo kā gan Es varētu pamest savus bērnus ceļa vidū? Un atstāt viņus šajā laikā, kamēr Es dzirdu sāpju vaidus, bez Manas žēlsirdības?

Es esmu atbrīvojis jūs no sāpēm un ļāvis jums atpūsties zem dzīvības koka, barojot jūs ar tā augļiem. Pēc manas aiziešanas jums nebūs ne bada, ne slāpju, un jūs dalīsieties ar augļiem, ūdeni un maizi ar tiem, kam slāpst un kas izsalkuši, ar tiem, kam tas nepieciešams.

46. Paskatieties uz tautām to bezcerībā, kuras piemeklējušas smagas vētras. Tāpēc Es jūs sagatavoju, lai jūs apgaismotu, lai jūs, tāpat kā jūsu Skolotājs, dotos ceļā un lai caur jūsu starpniecību no Manis viņi tiktu atbrīvoti no savas garīgās nomāktības. Jo Es ļaušu viņiem atzīt patiesību, apgaismos viņu dvēseles un prātus un atbrīvošu viņus no apmulsumiem, kas ir iestājušies pasaulē.

47. Sagatavojieties, mani bērni, lai ar Manu spēku un Manu gaismu jūs vadītu zemes tautas un ļautu tām sajust Manu mieru.

48. Svētītā nevainība ir inficēta ar pasaules samaitātību; jaunieši seko tās ceļam ar apstulbojošu ātrumu, un arī jaunavas ir zaudējušas kautrību, šķīstību un pieklājību. Visas šīs tikumības ir pazudušas no viņu sirdīm. Viņi ir barojuši pasaulīgās kaislības un ilgojas tikai pēc izklaidēm, kas viņus ved uz pazudināšanu. Es runāju ar jums pilnīgi skaidri, lai jūs celtos un spertu stingru soli savas dvēseles attīstībā.

49. Es vēlos, lai jūs paceltu galvu un būtu kopībā ar savu Dievu, lai jūs atklātu žēlsirdību, kas ietverta manā darbā.

50. Mīļā tauta: jūs pašlaik kāpjat pakāpi pa pakāpei, lai sasniegtu kalna virsotni. Sestā svečtura gaisma apgaismo Visumu, un Es vadu dvēseles un pacelju tās, lai tās nonāktu pie Manis.

51. Es esmu jums uzticējis laiku, lai jūs atkal saņemtu manas mācības, lai mana Svētā Gara gaisma izdzītu tumsību no jūsu dvēselēm. Izmantojot

grēcinieku saprātu, Es esmu jums devis savu gudrību vienkāršos vārdos, kuros tomēr slēpjas patiesība.

52. Rīt jums jādodas ceļā, lai pa dažādiem zemes ceļiem nestu Labo Vēsti un liecinātu par Mani, lai cilvēki atbrīvotos no ļaunuma, grēka un nesaskaņām, lai visi atzītu sevi par viena Tēva bērniem. Jo Garam nav sociālo šķiru, nav rasu, nav arī dižciltīgo dzimtu. Jūs visi esat cēlušies no viena Tēva, un pie Manis jums jāatgriežas.

53. Cilvēce šobrīd savas nepaklausības dēļ piedzīvo lielu attīrīšanos; taču tā nav sapratusi, ka šo ciešanu kausu tā ir radījusi pati. Bet Es kā Tēvs esmu atnācis šajā laikā, lai atvieglotu krustu, ko jūs nesat uz pleciem.

54. Tautas visos laikos ir cits citu nicinājušas, tāpēc tās radīja robežas un atšķirīgas ideoloģijas un attālinājās viena no otras.

55. Es esmu atklājis jūsu vidū, lai jūs ņemtu Mani par paraugu, lai tuksnesī jūs nenogurdinātu karstie saules stari. Es esmu jūs apmācījis ar savu gudrību, lai jūs rādītu cilvēcei ceļu.

56. Otrajā laikmetā Es sagatavoju savus divpadsmit apustuļus, lai tie mācītu cilvēci. Bet šajā Trešajā laikmetā Es esmu apvienojis 144 000, lai tos sagatavotu, lai cilvēce caur šo tautu atkal saņemtu Manu žēlsirdību.

57. Mīļais Izraēl: cik ļoti cilvēki ir atpalikuši savas nepaklausības dēļ, ķermeņa vājību dēļ, kas ir novājinājušas dvēseli un neļāvušas tai garoties, kā tas ir mana griba!

58. Pētiēt un izpētiēt manu mācību, lai rīt jūs to varētu nodot saviem līdzcilvēkiem. Es šajā laikā neesmu nācis, lai sajauktu cilvēci ar savu mācību. Es esmu nācis tikai, lai atbrīvotu viņus no grēkiem, lai viņi uzsāktu patieso ceļu un iegūtu manu mieru. Es stiprinu tevi, mīļā tauta, lai tu uzsāktu cīņu.

59. Tuvinās brīdis, kad jūs vairs nedzirdēsiet šos vārdus caur balsi. Taču Es nešķiršos no saviem bērniem. Jūs gan sajūtīsiet šīs atklāsmes trūkumu; bet tāpat kā Es no paša sākuma esmu bijis garīgi kopā ar jums, tāpat Es būšu kopā ar jums līdz pat galam, jo tā ir Mana griba.

60. Mīļie mācekļi: Es vēlos, lai jūs ar saviem darbiem liecinātu par to, ko Es jums esmu uzticējis šajā Trešajā laikmetā. Jau Otrajā laikmetā Es jums teicu: „Mīliet viens otru.”

Kad cilvēki nāks pie jums, lai jūs uzklausītu, jums jāparāda viņiem ceļš, jāpalīdz viņiem saprast, cik ļoti viņi bija novirzījušies no ceļa, un jāizskaidro katrs no mācījumiem, ko Es jums esmu devis. Jums jāpasaka viņiem, kāpēc jūs esat spiritisti, kāpēc jūs esat izraēlieši un kāpēc jūs esat Marijas trinitārieši. Atcerieties, ka Es jums esmu teicis, ka jūs esat izraēlieši — ne pēc miesas, bet pēc gara, jo jūs esat Ābrahama, Īzāka un Jēkaba patiesie pēcnācēji, kuru Es nosaucu par „Izraēlu”, jo viņš pārbaudījumā pierādīja

savu stiprumu, tāpēc arī jums kā izraēliešiem jābūt stipriem. Jūs esat spiritualisti, jo Es esmu jūs mācījis meklēt un mīlēt Mani ar savu garu.

61. Kāpēc jūs meklējat un mīlat Mariju? Tāpēc, ka Otrajā laikmetā Es jūs uzticēju viņas kā Mātes gādībai, un viņas Gars iestājas par jums un par visu cilvēci.

62. Levi cilts tika izraudzīta jau Pirmajā laikmetā, lai tās locekļi kļūtu par Dieva kalpiem un priesteriem. Un šajā Trešajā laikmetā Levi cilts atkal ir veltīta manas dievišķības kalpošanai. Tie ir tie, kas veltī sevi savas misijas izpildei.

63. Tauta, nerīkojieties kā Jūdass, nenoliedziet Mani kā Pēteris, nešaubieties par Mani kā Toms. Bet, ja jums būtu tādas vājības — cik daudz sāpju jūs sagādātu Manam Garam!

Esiet nomodā un lūdzieties, ņemiet par paraugu manus apustuļus viņu paklausībā, un, tāpat kā viņi, nevienam nevajadzētu vēlēties būt lielākam par citu, jo man jūs visi esat vienlīdzīgi, un atbilstoši jūsu darbiem būs jūsu dvēseles pacelšanās uz . Es jums saku, kā Es teicu saviem mācekļiem: „Tēva namā ir daudz mājokļu.” Taču jums jāklūst cienīgiem tajos dzīvot. Daži no jums ieradīsies agrāk, citi – vēlāk. Ļaujiet jūsu dvēselei pacelties ar labiem darbiem, pildot likumu.

64. Kad jūs nonāksiet aizsaulē, Es jums parādīšu grāmatu, kurā ir pierakstīti jūsu labi un slikti darbi, un jūsu dvēsele priecāsies, ja manas taisnības svāri nosvērsies jūsu nopelnu pusē. Bet, ja tā nebūs, jūs atgriezīsieties uz šo planētu un vēlreiz izlīdzināsiet rēķinus. Tie no jums, kas ir izpildījuši savu uzdevumu, no Garīgās sfēras turpinās gūt nopelnus, lai turpinātu pacelties, un jūs cīnīsieties un strādāsi cilvēces labā, tāpat kā to dara eņģeļi un mana Garīgā pasaule, kas ir uzvaroši izgājusi cauri pārbaudījumu krāsnij.

65. Tādā veidā jūs pakāpeniski izcīnīsiet patieso laimi, un galu galā jūs saplūdsiet ar Manu Dievišķo Garu, jo jūs taču zināt, ka esat cēlušies no Manis un ka jums jāatgriežas pie Manis tīriem un nevainīgiem.

66. Ja jūs saprastu, cik ļoti jūsu dvēsele tiek attīrīta caur sāpēm, jūs mīlētu šīs sāpes. Taču „miesa” liek dvēselei kļūt vājai. Bet Es esmu runājis ar jums par lūgšanu, lai jūs aizsargātos pret kārdinājumiem.

67. Kad šis vārds vairs nebūs dzirdams jūsu ausīs, jums jāuzsāk ceļš, lai nodotu cilvēcei visu to, ko esat uzkrājuši. Tad jūs atzīsiet manas mācības diženumu un sapratīsiet, kā pacelties un no gara uz garu sazināties ar manu dievišķību. Kad reiz būsiet pie Manis, Es jums teikšu:

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 345

Mans miers lai ir ar jums!

1. Laipni lūgti visi pie Meistara!

2. Mīļā tauta: Ir pagājušas tikai dažas rīta lūgšanas, kopš Es esmu bijis starp jums kā Tiesnesis, kopš Esmu tiesājis savu tautu Izraēlu līdz pašai sirds dziļākajai būtībai un atradu vienus lūdzamies un aizlūdzamies, bet citus – vienaldzīgus pret garīgajām atklāsmēm un atvērtus tikai pret pasaules kārdinājumiem. Dažus Es sastapu ar patiesu garīgo sagatavotību un atvērtību, citus – iegrimušus atkāpē – daļa manu bērnu bija ieslīguši rutīnā, un daži bija bez garīgās sagatavotības.

3. Es novērtēju tautas mīlestību un atklāju, ka tā vēl nemīlēja viena otru brālīgi, ka mana izredzētā tauta vēl nejuta un nedzīvoja garīgo harmoniju.

4. Es uzklauzīju draudzes lūgšanu, un vieniem tajā izpaudās nožēla par pārkāpumiem, citiem — nedroša lūgšana par pasaules mieru un Izraēlas tautas vienotību. Taču cik maz patiesībā bija to, kuri, apzinoties savu atbildību Dieva un pasaules priekšā, ar patiesu garīgo redzējumu prata pazemīgi pacelties Meistara priekšā, ilgojoties pēc pamācības — kuri prata stāties tiesneša priekšā ar noliektu galvu, ielīst Tēva rokās kā bērni, kuri zina, ka Dievs pirmkārt ir mīlestība.

Šajā svētītajā brīdī, šajā žēlastības mirklī Tēvs izlēja savus garīgos labumus. Viņš nodeva savas iedvesmas, savu taisnīgumu un savus norādījumus daļēji ar cilvēku starpniecību, bet lielā mērā arī no gara uz garu, jo īpaši savai tautai, bet arī visai pasaulei un visai zemeslodei.

5. Šī jau bija mana pēdējā mācību runa, kurā Es pie jums atnācu kā Tiesnesis, kurā mans caur cilvēka saprātu pārraidītais stars bija pie jums, ieskaujot „darbiniekus” no visām provincēm, visu draudžu pārstāvjus, spiritistiskos Trinitāriešu-Marijas kalpus, caur kuru saprātales paziņoja savu darbu un stiprināja klausītāju pūļu ticību.

6. Nākotnē es jūs atkal redzēšu tikpat vienotus, bet vairs ne šāda veida sapulcē. Tā tauta savā garā to sajuta jau iepriekš un raudāja. „Miesa” bija vāja un pretojās gaidāmajai atvadu brīdim un šo sapulci beigām.

7. Elija jūs bija sagatavojis, ar savu garīgo rādītājpirkstu jau iepriekš norādījis uz šo brīdi, lai viss tauta būtu nomodā, atmodināta un modra, lai šīs tiesas un žēlastības brīdis to nesastaptu vienaldzīgi. Jo Elija dvēseļu ceļā vienmēr parādās kā ceļa sagatavotājs un sakārto takas, novērš ērkšķus un akmeņus, lai manu bērnu kājas ceļā nesavainotos. Viņš skanina garīgo zvanu, kas caur sirdsapziņu runā līdz pat dvēseles dziļumiem, lai jūs būtu nomodā, piepildīti ar gaismu, lai dzirdētu Tā balsi, kurš nāk — Tā, kurš vienmēr saka: „Šeit Es esmu.” Jo Tēvs ir klātesošs katrā brīdī un katrā vietā.

8. Es pētīju cilvēku sirdis katrā Tiesas brīdī un atklāju, ka tās ir pilnas ar sāpēm, nenoteiktību un tumšām priekšnojautām. Es tuvojos, lai sadzirdētu tās sirdspukstus, lai uzklausītu tās lūgumus, kas kļūst arvien mazāk garīgi, kas arvien vairāk attālinās no saviem avotiem, jo tie ilgojas pēc materiālā, tikai pēc zemes zināšanām un tieksmēm. Tā Es sastapu cilvēci, cilvēku, kurš nodarbojās tikai ar pasaules labumiem, bet kura dvēsele bija piepildīta ar bailēm un kurā bija saglabāties vienīgi viens stariņš, viena cerības dzirkstele. Taču šo dzirksteli Es neizdzēsu — gluži pretēji, Es to atdzīvināju ar Savu patiesību, ar Savu mierinājumu, Savu iedrošinājumu un Savu būtību. To Es garīgi izplūdināju visā zemeslodes apkārtnē tajā žēlastības brīdī, lai mana klātbūtne tiktu sajūta un mana būtība bez jebkādiem izņēmumiem būtu visos, jo arī Elija jau iepriekš bija par sevi paziņojis.

Kad Es atnācu, dvēseles un sirdis jau bija sagatavotas ar Elijas garu — Dieva ceļa sagatavotāju visos laikos un visās laikmetās. Jo Elija ir tas, kurš vienmēr ir bijis kopā ar jums un kuru jūs esat sajutoši tikai reti.

9. Elija ir liels Gars, kas atrodas Dieva labajā pusē un savā pazemībā sevi dēvē par Dieva kalpu; ar viņa starpniecību, kā arī citu lielu Garu starpniecību Es vadu garīgo Visumu un īstenoju lielus un augstus lēmumus. Jā, mani mācekļi, manā rīcībā ir daudzi lieli Gari, kas pārvalda radību.

10. Tad jūs jautājat sev: „Vai tad Tēvs nav tas, kurš visu dara?” Bet Es jums atbildu: Es esmu Tas, kurš visu paveic, jo Es esmu visos gariem. Es esmu visās radībās, un bez Manis nekas nekustas. Bet tāpat kā Es daudziem gariem esmu devis dzīvību, Es visiem viņiem esmu devis daļu no Mana darba, no Manas darbības, vietu Manā radībā — cienīgu vietu Manā labajā pusē.

Pēc tam, kad Es biju jūs visus, no pirmā līdz pēdējam, sagatavojis tai žēlastības rītai, kas jau ir pagājusi, Elija parādīja savam Kungam laukus, kas bija pilni ar nezālēm. Bet Tēvs viņam teica: „Ļauj tam notikt! Nezāles vēl nedaudz vairojas, tās vēl turpinās augt, padziļināt savas saknes un vēl vairāk izplatīties pa zemi.” Bet drīz pienāks ražas laiks, drīz tiks pacelts sirpis, un tad starp ļauno sēklu būs arī kvieši, lai gan patiesi reti. Bet tie tiks uzglabāti manās klētīs, lai tos atkal iesētu, kad būs pienācis laiks un zeme būs piemērota un auglīga, kamēr nezāles, sasietais kūlīšos, tiks iemestas ugunī.

11. Ļaunums ir pieaudzis cilvēku vidū, mana tauta. Labestība, tikumība un mīlestība ir bijušas vājas salīdzinājumā ar ļaunuma, slimību, postu, epidēmiju un nelaimju uzbrukumu. Viss, kas ir samaitāto sēkla, ir inficējis labo cilvēku sirdis, daudzus ir likusi paklupt, ir samazinājis uzticīgo skaitu, jo ļaunums ir izrādījis lielu varu pār cilvēci.

12. Es esmu jāvis, lai tas notiktu, jūsu brīvās gribas dēļ. Jo aiz visa cilvēku samaitātības, visa tumsa un apmātības slēpjas dievišķā gaisma – Gars, kas neizzūd un nekad neizzudīs. Pastāv sākotnējā būtība, kas ir gaismas dvēsele, kura nevainojami glabā Tēva tai doto skūpstu, kas ir dievišķais zīmogs, ar kuru Es esmu sūtījis visus savus bērnus cīņas ceļā. Pateicoties šai pazīmei, neviena no šīm dvēselēm neiet zudumā.

13. Liels ir apmaldījušos skaits. Bet uz zemeslodes, dažādu tautu klēpī, kas veido zemes iedzīvotājus, nenožīmīgās apdzīvotās vietās un zemienēs netrūkst daudzu sirdīm, kas prot pacelties, kas ievēro ar savu Kungu noslēgto derību un ir paraugs un garīgs atbalsts tautu pūļiem. Kad viņi lūdza, viņi Man jautā: „Kāpēc ir tik daudz ļaunuma? Kāpēc cilvēku sirdīs nerodas nožēla? Kāpēc cilvēce neatsaucas uz labo, uz mieru? Kāpēc cilvēki nespēj saprasties, lai mīlētu viens otru, lai atzītu viens otru par brāļiem un māsām Dievā?”

14. Taču Tēvs dod tiem, kas nomodā un lūdz, dvēseles mieru un cerību, un saka viņiem: „Pagaidiet, līdz tie, kas visvairāk grēkojuši — tie, kas šai cilvēcei nodarījuši vis āko sāpi, — vēlāk kļūs par jūsu lielākajiem labdariem, jo viņi patiesībā „nemirs”. Mirs grēks, pazudīs tā ķermenis, pazudīs tumšie spēki kā cilvēku grēka cēlonis. Bet dvēsele, ko vada tās gars, nekad neizzudīs, pat ja tai nāksies iziet cauri lieliem pārbaudījumiem, lielām atgriešanās un dvēseles attīrīšanas procesiem, pat ja tai nāksies piedzīvot fizisko nāvi, pat ja tai šķitīs, ka tumsas, kas to apņēma atgriešanās laikā, ilgs mūžīgi — pat ja tai šķiet, ka viņas nožēlas uguns ir elles uguns. Tas viss pagaisīs, un no visa tā viņa iznāks vesela un tīra — tīrāka par zeltu, kas izgājis cauri kausēšanas krāsnij.

15. Jūs nevarat iedomāties vai novērtēt dzīvi, vadoties pēc cilvēka ārējā izskata. To, kas notika pirms jūsu zemes dzīves citās pasaulēs, jums neizdibināmajā aizsaulē, jūs nezināt. Bet atcerieties manus mācījumus, tie ir jūsu ceļš.

16. Pastāv spēki, kas ir neredzami cilvēka acīm un neuzkrītoši cilvēka zinātnei, bet kas nepārtraukti ietekmē jūsu dzīvi. Ir labi un ir slikti spēki, gan gaismas, gan tumsas spēki.

17. No kurienes nāk šīs ietekmes? No gara, no prāta, no jūtām.

18. Visas šīs svārstības caurvij telpu, cīnās savā starpā un ietekmē jūsu dzīvi. Šīs ietekmes nāk gan no inkarnētām dvēselēm, gan no būtņiem bez zemes ķermeņa. Jo gan uz Zemes, gan aizsaulē ir gan gaismas dvēseles, gan apmulsušas dvēseles.

19. Ja jūs Man jautājat, kāds bija šo spēku sākums, to izcelsme, Tēvs jums atbild:

20. Pirms pasaules radīšanas, pirms visas radības un matērija atdzīvojās, jau pastāvēja Mans Dievišķais Gars. Taču kā Visuma Vienotība Es sevī sajutu neizmērojamu tukšumu, jo Es biju kā karalis bez pavalstniekiem, kā skolotājs bez skolniekiem. Tāpēc Es izstrādāju plānu radīt sev līdzīgas būtnes, kurām Es veltītu visu savu dzīvi, kuras Es mīlētu tik dziļi un sirsnīgi, ka – kad pienāktu laiks – Es nevilcinātos upurēt viņiem savu asini uz krusta.

21. Neapvainojieties, ja Es jums saku, ka Es jūs mīlēju jau pirms jūs pastāvējāt. Jā, mīlie bērni!

22. Lai Dievs varētu saukties par Tēvu, Viņš no savas klēpja radīja garus — būtnes, kas Viņam līdzinājās Viņa dievišķajās īpašībās. Tas bija jūsu sākums, tā jūs atdzimāt garīgajā dzīvē.

23. Taču, tā kā Tēvs ir bezgalīgs un, radījis jūsu dvēseli, ilgojās pēc tā, lai Viņa bērni Viņu saprastu, Viņš radīja materiālo dzīvi, Viņš radīja vienu no jūsu pagaidu mājvietām — pasauli.

24. Tēvs visu veidoja un sagatavoja ar pilnīgu, bezgalīgu pacietību, lai bērns nesastaptos ar nekādu nepilnību, bet katrā solī un katrā darbā atrastu sava Tēva pēdas. Jo viss jau no paša sākuma bija ielānots kā grāmata, kuras lapās jūs laika gaitā atrastu ilgi gaidīto atbildi uz jautājumu, ko jūs Man uzdotu: „Kas es esmu, no kurienes esmu nācis un kurp es dodos?”

25. Kad viss bija sagatavots, Es devu dvēselei zemes ķermeni, kas tai kalpotu kā nūja, kā apģērbs, lai apdzīvotu brīnišķīgo pasauli, kas tai bija radīta ar gudrību un pilnību — grāmatu, kas Kunga bērniem ar visām savām mācībām un skaistumiem piedāvājās kā kāpnes, kas sākās šajā pasaulē un sniedzās līdz bezgalībai.

26. Un kad viss bija sagatavots, Es teicu iemiesotajai dvēselei, cilvēkam: „Šeit ir tava pagaidu mājvieta. Ej savus ceļus, dzer no avotiem, garšo un baudi augļus, atpazīsti Mani visā šajā.”

27. Tas bija jūsu sākums materiālajā dzīvē, bet tas, ko Tēvs jums šeit stāsta, ir noticis sen, un laika gaitā ir apraksts.

28. Jūsu aprēķini, jūsu augstākās zinātnes, lai mērītu un aprēķinātu laiku, nebūtu pietiekami, lai noteiktu tā darba sākumu, ko var paveikt tikai Dievs, jo Viņš ir Vienīgais, kurš vienmēr būs ārpus laika.

29. Tā kā zinātnieks nevar precīzi noteikt šīs pasaules vecumu — kā tad viņš varētu izprast Visuma dzīves sākumu, ja Es to viņam neatklātu? Tomēr — lai jūs nelauztu galvu, cenšoties uzzināt to, kas ir ārpus jūsu sasniedzamības robežām, jums jāapmierinās ar to zināšanu, ko Tēvs, Visuresošais, kurā ir klātesošs tas, kas ir bijis, kas ir un kas būs, jums šodien ir teicis: Jūsu dzīves sākums ir ļoti senā pagātnē, un zināšanas par to laika gaitā ir zudušas.

30. Kad cilvēks sāka dzīvot uz zemes, viņš dzīvoja garīgu dzīvi, pilnu tīrības un nevainības. Bet Tēvs jums jautā: vai jūs domājat, ka Es biju apmierināts ar šo radību tīrību — tīrību, kas izrietēja no viņu neziņas, no zināšanu trūkuma? Nē, mācekļi, šīs neziņas dēļ Tēvu nevarēja atzīt, saprast vai mīlēt; šī garīgo nopelnu trūkuma dēļ nevienu no Viņa dievišķajām īpašībām nevarēja novērtēt, un Es negribēju, lai jūs būtu zemākas būtnes, kas pakļautas Manai augstākajai gribai; vai kaut kas līdzīgs tām mašīnām, ko jūs konstruējat — bez savas gribas, bez savas dzīves.

Tāpēc Es piešķīru dvēselei gribas brīvības dāvanu, un ķermenim Es atļāvu atklāt dvēselei cilvēciskās dzīves noslēpumus. Bet Es ar intuīcijas palīdzību darīju dvēselei zināmu Radītāja-Tēva eksistenci. Ņemot vērā ķermeņa vājumu, dvēseles spēks bija vadīts no Gara gaismas, kurā atrodas mana taisnība, mana gudrība un mana balss.

31. Brīdī, kad dvēsele, vadīta savu fizisko maņu „balss”, atmodās cilvēciskajā dzīvē, tā atteicās no savas garīgās dzīves, un sākās pārbaudījumi, cīņa, grūtības, sāpes, visu domu, vārdu un darbu sekas, kā arī sākās dvēseles un cilvēcisko spēju attīstība.

32. Jā, mani bērni, visu domu, vārdu un darbu sekas, ko cilvēks kopš sākuma piedzīvoja, pamatojoties uz gribas brīvību, radīja neredzamās spēkas — tās labā un ļaunā svārstības.

33. Tie, kuri, izmantojot gribas brīvību, sāka dzīvot veselīgā veidā un centās panākt savu un tuvākā labklājību, radīja dziedinošas, labvēlīgas svārstības. Taču tie, kuri, izmantojot to pašu gribas brīvību, neklausīja sirdsapziņas balsij un vadījās pēc savtīgajām tieksmēm, kas piemita viņu ķermenim, radīja postošas, vilinošas spēkus.

34. Abas šīs svārstības palika telpā — gatavas pastiprināt vai vājināt savu intensitāti atkarībā no cilvēku domām un viņu iepriekšējiem darbiem. Bet šīs neredzamās spēki nepaliktu nošķirti no dvēseļu attīstības — nē, mācekļi. Šīs svārstības paliktu latentā veidā pār visām dvēselēm un pakļautos tām atbilstoši to domām un darbiem.

35. Tie, kurus iedvesmoja sirdsapziņas gaisma, spēja atvairīt ļaunās ietekmes un pievērsās labvēlīgajām, dziedinošajām svārstībām. Taču tie, kuri, izmantojot gribas brīvību, darīja darbus, kas bija pretrunā ar Dievišķajiem likumiem, piesaistīja postošas, nelaimīgas vibrācijas un tādējādi pastiprināja savu apmulsumu, un no šīs nelīdzsvarotības cēlušās slimības un zemiskās kaislības, kas cilvēkus mocījušas līdz pat jūsu dienām.

36. Es, kas pazīstu jūsu sākumus un jūsu nākotni mūžībā, devu pirmajiem cilvēkiem ieročus, ar kuriem viņiem bija jācīnās pret ļaunuma spēkiem. Bet viņi tos noraidīja, dodot priekšroku ļaunuma cīņai pret ļaunumu, kurā neviens patiesi neuzvar, jo abi no tās iznāk sakauti.

37. Ja jūs Man jautājat, kādi bija ieroči, ko Es devu cilvēcei, lai cīnītos pret ļaunumu, tad Es jums saku, ka tie bija lūgšana, neatlaidība Likuma ievērošanā un mīlestība vienam pret otru.

38. Es esmu jums runājis par labā un ļaunā spēku izcelsmi, un tagad Es jums saku: šīm svārstībām bija jāsasniedz visas pasaules, kuras Es radītu, lai pārbaudītu Kunga bērnus. Taču ar to Es nevēlējos jūs pazudināšanu, bet gan jūs pilnveidošanos. Pierādījums tam ir tas, ka Es vienmēr esmu atklājis Saviem bērniem — vai nu runājot ar jums caur sirdsapziņu, vai mācot jūs caur Saviem vēstnešiem, vai arī kļūstot par cilvēku starp Saviem bērniem caur Jēzu, kā tas notika tajā Otrajā laikmetā.

39. Nav tādu rasu vai cilšu, lai cik neattīstītas tās jums arī šķistu — pat tās, kuras jūs nepazīstat, jo tās dzīvo nepieejamos mežos —, kas nebūtu piedzīvojušas manas mīlestības izpausmes. Briesmu brīžos tās ir dzirdējušas debesu balsis, kas tās aizsargā, sargā un vada.

40. Jūs nekad neesat dzīvojuši pamesti. Kopš sākuma, kopš jūs atdzīvojāties, jūs esat bijuši manas mīlestības aizsardzības vairoga pasargāti.

41. Jūs, cilvēku vecāki, kas mīlat savus bērnus ar maigumu: vai jūs spētu atstāt viņus likteņa varā, ja viņi tikko ir nākuši šajā dzīvē, ja viņiem visvairāk vajadzīga jūsu rūpība, jūsu atdeve, jūsu mīlestība? Es esmu redzējis, kā jūs raizējaties par saviem bērniem, pat ja viņi jau ir sasnieguši pieaugušā vecumu; pat par tiem, kuri grēko, kuri jums ir nodarījuši pāri, jūs raizējaties ar vislielāko mīlestību. Bet, ja *jūs* šādi reaģējat uz savu bērnu grūtībām — kāda tad, domājams, būs jūsu Debesu Tēva mīlestība, kurš jūs mīlēja jau pirms jūs vispār bijāt?

42. Es vienmēr esmu nācis jums palīgā; un šajā laikā, kad es jūs sastopu ar lielāku garīgo attīstību, es esmu jums mācījis, kā jums jācīnās, lai iznīcinātu ļaunos spēkus, un kā palielināt labā vibrācijas.

Jo senajiem ticības uzskatiem, attēliem, tēliem un simboliskajiem vārdiem, ar kuriem pagātnes cilvēki attēloja ļaunumu, piešķīra tam cilvēciskas iezīmes un piedēvēja tam garīgu eksistenci — ticības priekšstatiem, kas ir saglabājušies līdz pat mūsdienu paaudzēm — ir jāizzūd. Jo, pat to neapzinoties, jūs ar tām esat radījuši aizspriedumainus mītus un kultus, kas nav cienīgi garīgajai attīstībai, ko cilvēks šajā laikā ir sasniedzis.

43. Jūs Man sakāt: „Tēvs, ja mēs, ļaunprātīgi izmantojot gribas brīvības dāvanu, neesam klausījušies sirdsapziņas balsī un ar saviem Tava likuma pārkāpumiem esam piešķīruši ļaunuma svārstībām lielāku spēku — ko mums jādara, lai būtu garīgi brīvi un sasniegtu Debesu valstības mieru?”

Tēvs jums atbild: Brīvību, pēc kuras ilgojas jūsu gars un Mans gars, jūs iegūsiat, pateicoties jūsu atgriešanās nopelniem.

44. Kad jūs sasniegsiet savu garīgo atbrīvošanos? Tēvs jums to šobrīd neatklāj, viņš vienīgi aicina jūs cīnīties pret ļaunuma spēkiem ar ieročiem, ko jums iedvesmo mana mīlestība, palikt uzticīgiem manam likumam un būt stipriem lielajos pārbaudījumos. Tad jūs redzēsiet, kā tiek nodibināta Mana Valstība cilvēces sirdīs, kas šodien ir sadalīta pēc rasēm, valodām un ādas krāsām, sašķelta ar dažādām ideoloģijām, doktrīnām, varas tieksmēm un naidiem. Jūs redzēsiet, kā cilvēki paliks Garā un patiesībā, turpinās ievērot tikumus, turēsies pie Maniem mācījumiem un ar godbijību izrunās Manu Vārdu. Bet, ak! Cik daudz sāpīgu brīžu un cik daudz kārdinājumu jums būs jāpārdzīvo!

45. Esiet nomodā un lūdzieties, uzvariet manā vārdā, tad jūs patiesi būsiet sasnieguši savu garīgo pārveidošanos. Debesis ienāks pie jums, un parādīsies miera un patiesas prieka smaids. Parabolas „Pazudušais dēls” atgriezīsies Tēva mājās, un jūs pieredzēsiet, ka cilvēce pēc tik daudzām cīņām un kritieniem beidzot iegūs mieru, kas apsolīts cilvēkiem ar labu gribu.

46. Stiprinieties ar maniem mācījumiem un dalieties šajā gaismā ar cilvēci. Pastāstiet viņiem, kāds ir ļaunuma avots un kā to var apkarot, ķeroties pie mīlestības un tikumības ieročiem.

47. Jūs sakāt, ka labā un ļaunā svārstības jau pastāvēja, kad cilvēks parādījās šīs pasaules virsū, un ka mana gudrā un mīlošā taisnība jau no paša sākuma ir jāvusi šajā pasaulē iemiesoties gan sirdsapziņas gaismai uzticīgām dvēselēm, gan brīvās gribas vadītām būtnēm — vienām, lai izpirktu cilvēci, citām, lai to svētītu. Tāpēc jūs visos cilvēces dzīves laikmetos esat redzējuši, kā parādījušies lieli gari — vieni labā, citi ļaunā — dvēseles, kas pilnas ar varu un spēku, un, redzot šo cilvēkos iemiesoto dvēseļu parādīšanos, kuras veic labdarīgus darbus, jūs neesat sapratuši, kāpēc ne visi cilvēki ir tādi. Cilvēce ir kļūdījusies, uzskatot šos cilvēkus par izciliem, jo tajā pašā laikā, kad citi cilvēki attīstās tik maz, viņi spēj atklāties ar tik lielu spēku, tik daudz gaismas, tik daudz mīlestības, gudrības vai tikumības. Iemesls tam ir tas, ka šīs dvēseles nav piedzimušas, lai uzsāktu savu attīstību uz Zemes, bet gan tāpēc, ka tās ir dvēseles, kas ir attīrījušās citās pasaulēs, citās vietās, kas arī jums nav zināmas — jo tās nav atnākušas pie jums, lai sētu skopu sēklu, bet gan lai atnestu līdzīgu ražu, audzētos augļus, kurus tās ir nogatavinājušas citos laikos un citās vietās. Tās ir nesis to garšu, to dzīvības spēku, to būtību līdz jūsu lūpām un ir pārpludinājušas jūsu dzīvi ar labklājību. Viņi ir devuši piemēru jūsu dvēselei un iedrošinājumu un atbalstu jūsu cilvēciskajai sirdij. Daži no viņiem ir

bijuši pravieši, citi — patriarhi, zinātnieki vai karaļi, daži — tiesneši vai skolotāji. Citi ir nodevuši dabas, sirds un dvēseles skaistumu, lai jūsu sirdij padarītu jūtamam radības skaistumu.

48. Jūs bijāt pārsteigti arī par vardarbību, ko vīrieši un sievietes savā jaunprātībā ir atklājuši visās jūsu cilvēciskās eksistences laikmetos. Jūsu vēstures grāmata ir apkopojusi viņu vārdus. Jūsu eksistences atmiņu grāmatā, grāmatā, kurā Dievs pieraksta un fiksē visus jūsu darbus, visus jūsu darbus, ir iekļauti arī viņu vārdi, un jūs esat brīnījušies par to, ka dvēsele, cilvēka sirds, var slēpt sevī tik daudz ļaunuma spēka, saglabāt tik daudz drosmes, lai neizjustu šausmas par saviem darbiem; ka tā spēj aplusināt sirdsapziņas balsi, lai nedzirdētu Dieva prasību pēc atskaites, ko Viņš caur to prasa no visiem Saviem bērniem. Un cik bieži šo dvēseļu dzīves ceļš uz šīs planētas ir bijis garš un ilgstošs.

Šos cilvēkus, kuri, izmantojot brīvo gribu, ir pretojušies manai mīlestībai un manai taisnībai, Es esmu izmantojis un tieši viņu nepaklausību esmu izmantojis, lai padarītu viņus par mani kalpiem. Domājot, ka rīkojas brīvi, visas viņu domas, vārdi un darbi bija mana taisnīguma instruments — gan attiecībā uz sevi, gan uz citiem.

49. Bet kad beigsies šī valdīšana? — Tēvs jums saka: Ļaunuma valdīšana nekad nav (pilnībā) valdījusi pār cilvēci, jo pat vislielākās samaitātības laikos bija cilvēki, kas Man bija uzticīgi, paklausīja Maniem mācījumiem un bija Manas likuma apustuļi. Bet cīņa ir pastāvējusi jau no paša sākuma.

Kura no šīm divām spēkiem līdz šim ir bijusi pārāka cīņā? Ļaunuma spēks! Tāpēc Man bija jāparādās jūsu vidū fiziski, lai palīdzētu jums, lai atjaunotu jūsu cerību un ticību Man, lai sildītu jūsu sirdis un teiktu jums: jūs neesat *vieni* šajā ceļā, Es nekad neesmu jums melojis. Jūs nedrīkstat nekad mainīt principus, ko Es esmu ielicis jūsos. Tas ir Labā un Mīlestības ceļš.

50. Dievam nav ne reliģiju nosaukumu, ne reliģisko organizāciju. Tēvam nozīme ir tikai tām darbībām, ko dvēseles ir veikušas saskaņā ar Viņa taisnīguma un mīlestības likumu.

Es patiešām vienmēr esmu bijis kopā ar jums un esmu visās radības būtnēs. Bet, ja bija nepieciešams Mani ierobežot, Mani tuvināt un padarīt Mani sajūtami uztveramu, pamatojoties uz Manu mīlestību, Es to vienmēr esmu darījis — vai nu padarot savu balsi cilvēciski dzirdamu, kā tas notika Sinaja kalnā, vai runājot caur praviešu mutēm, kā arī tad, kad kļuva par cilvēku, iemiesojot savu „Vārdu” tajā Otrajā laikmetā, lai kļūtu par dzīvo Vārdu un brīnumu, lai iegūtu cilvēka asinis, lai būtu redzams un uztverams pat katra cilvēka vismateriālākajai acij. Tāpat kā tas ir tagad šajā Trešajā laikmetā, kad Es izvēlos jūsu vidū vīriešus un sievietes dažāda vecuma,

dažādu tautību un sociālo slāņu, lai caur vieniem, caur otriem un caur visiem sniegtu to pašu Vārdu, to pašu jēgu, to pašu atklāsmi un to pašu liecību.

51. Bet patiesi, Es jums saku: Elija vienmēr ir bijis klāt jau iepriekš. Pirms cilvēks apdzīvotu šo planētu, Elija ieradās, lai tai piešķirtu garīgu atmosfēru, lai visas jūsu mājvietas teritorijas pārpludinātu ar garīgo būtību, lai šo planētu pārvērstu ne tikai par zemes paradīzi, bet par svētnīcu dvēselei, lai cilvēks ne tikai noliektos dabas priekšā, lai to pielūgtu, bet lai caur dabu atklātu sava Dieva klātbūtni. Jau pirms jūs ieradāties, Elija bija šeit. Kāpēc? Tāpēc, ka Tēvam bija jānāk, lai darītu zināmu Savu balsi no pirmajiem iedzīvotājiem līdz pēdējiem. Un patiesi, pirmie Mani dzirdēja, un, lai gan viņi neredzēja Mani visā Manā godībā un neredzēja Manu Dievišķo Garu kādā simbolā, tomēr viņi zināja, ka Es esmu Gars, un sajuta Manu klātbūtni. Viņi zināja, ka Es esmu, ka Es runāju, ka Es esmu viņu Tēvs, ka Es viņus vēroju un tiesāju, ka Es piedāvāju visu labo un sodīju un pārmestu viņiem par visu ļauno.

52. Taču, lai jūs varētu liecināt par Elijas eksistenci, Es viņu sūtīju Pirmajā laikmetā, lai viņš iemiesotos un liecinātu par sevi un savu Tēvu. Un patiešām, viņš bija viens no tiem neparastajiem gariem, kuri pārsteidza cilvēci, kuri ar savām parādībām, darbiem un vārdiem izraisīja cilvēkos izbrīnu — cilvēks, kurš, nebūdams zinātnieks, savās rokās turēja dabas spēkus — cilvēks, kurš, lai gan bija cilvēcisks, spēja pārvarēt nāvi un izdzīvot pēc tās — cilvēks, kurš ar savu aicinājumu piesauca dabas spēkus, lai pārsteigtu cilvēces neticību un materiālismu — cilvēks, kurš — nebūdams burvis — patiesi valdīja pār bezķermeniskajām dvēselēm, un par to visu viņš sniedza lielus pierādījumus tiem, kas viņu apņēma.

53. Elija kļuva par pravieti, izsakot pravietojumus, kas drīz piepildījās un kurus tie paši liecinieki, kas tos bija dzirdējuši, redzēja piepildāmies, kā arī pravietojumus, kas tika sniegti par ilgu laiku, kurus apliecināja jaunas paaudzes. Un viņš aizstāvēja arī Kunga kalpus, ar taisnības roku sodīd pagānus. Viņš arī stiprināja to labo ticību, kuri ticēja savam neredzamajam Dievam un Viņu pielūdza, kurš sodīja pagānu tautu materiālismu, aizspriedumus un pagānismu. Es atklāju Sevi caur viņu, Es runāju caur viņa muti uz cilvēkiem. Es ieliku Savu spēku viņa labajā rokā, un lai jūs būtu liecinieki tam, ka pats Elija izdzīvoja nāvi un atradās patiesajā dzīvē, Es ļāvu viņam atgriezties.

54. Viņam bija jānāk pirms Mesijas, lai sagatavotu ceļus, lai izmodinātu cilvēkus no viņu dziļā letarģijas, lai atdzīvinātu to cerības, kuri dienu no dienas un no paaudzes paaudzē, no vecākiem uz bērniem ar tik lielu mīlestību gaidīja Meistara, Mesijas, atnākšanu. Es panācu, ka Elija

patiesībā un garā būtu Kristītājs, ceļa sagatavotājs — tas, kurš jums teica: „Sagatavojieties, nožēlojiet grēkus un lūdzieties, jo Debesu valstība ir tuvu.” Un Izraēla tauta, kas ticēja Kristītāja pravietojumiem, kas, dzirdot viņa vārdus, izjuta bijību, gavēja un lūdza, attīrīja savu dvēseli un sirdi un sajuta tajās Labās Vēsts, Meistara Valstības, drīzo atnākšanu.

55. Es panācu, ka Kristītāja dzīve būtu neparasta jau pirms viņš kļuva par cilvēku, jau pirms viņš piedzima savas mātes klēpī, un tādējādi arī viņa bērnībā un jaunībā, un pat viņa pēdējā brīdī, lai viņa klātbūtne jūs pamodinātu, tāpat kā zvans pamodina to, kurš gul, lai viņš jūs apvienotu, kā gans apvieno savu ganāmpulku, lai vestu jūs uz upes krastu, lai jūs attīrītu, lai mazgātu jūsu ķermeņus kā simbolu dvēseles attīrīšanai, kura tikai tādā veidā var saņemt kopību ar savu Kungu.

56. Kad Elija bija izpildījis savu uzdevumu – visu sagatavot kā paklausīgs un pazemīgs kalps –, viņš nodeva lietu Kunga rokās un sacīja Viņam: „Tēvs, šeit ir ļaužu pūlis, šeit ir garīgais pulks, ko es nododu Tavās rokās, jo tur tas ir drošībā, jo drošākā sēta ir Tava paša Tēva sirds.”

57. Es ļāvu Elijam atgriezties Trešajā laikmetā, un Es kā Meistars biju viņu paziņojis tajā Otrajā laikmetā, sacīdams: „Patiesi, Elija ir bijis starp jums, un jūs viņu neesat atpazinuši. Es atgriezīšos pasaulē, bet patiesi, Es jums saku: pirms Manis tur būs Elija.”

Tā kā katrs Meistara vārds piepildās, Elija Trešajā laikmetā ir ieradies pirms Manis, lai atmodinātu dvēseles, lai tās nojaustu, ka Svētā Gara stunda ir atvērusi savas durvis, lai katrai dvēselei teik, ka tai jāatver acis, ka tai jāsaprotas, lai šķērsotu sliekšni no Otrā laikmeta uz Trešo. Lai Elijas vēstījums šajā Trešajā laikmetā būtu saprotamāks, Es ļāvu viņam izpausties caur taisnīgu vīru: Roque Rojas.

58. Elija no aizsaules garīgi apgaismoja šo vīru, iedvesmoja viņu, stiprināja un vadīja visos viņa ceļos no sākuma līdz galam. Bet patiesi, Es jums saku: ne *viņš* izvēlējās Roque Rojas no cilvēku vidus. *Es* viņu izvēlējos, nosūtīju viņa dvēseli, ko sagatavoju ar Savu žēlsirdību. Es viņam devu ķermeni, ko arī Es biju sagatavojis, un jūs zināt, ka viņš bija pazemīgs, ka Tēvs caur viņa pazemību un tikumību paveica lielus darbus. Viņš bija pravietis, balss nesējs, redzētājs un vadonis. Ar to visu viņš atstāja tautai spožu paraugu.

Viņu izsmēja un apsmēja viņa paša tauta, tāpat kā tas notika ar Mozu tuksnesī; viņu vajāja kā pravieti Eliju, un viņam nācās atkāpties uz kalnu virsotnēm, lai tur lūgtos par savu tautu un aizstāvētu to.

Tāpat kā viņa Skolotājs, arī viņu izsmēja un notiesāja priesteri un rakstu zinātāji. Tāpat kā viņa Skolotājam, arī viņam ticēja, sekoja un bija blakus tikai nedaudzi. No viņa rokām plūda dziedinošas spējas, tās darīja

brīnumus, kas vieniem modināja ticību, bet citiem radīja apmulsumu. Dažiem no viņa lūpām izskanēja pravietiskas vārdus, kas piepildījās burtiski. Viņa mute deva padomus, kas bija pilni ar mierinājumu sāpinātām sirdīm.

Viņa prāts spēja uzņemt lielas iedvesmas un, tāpat kā taisno, apustuļu un praviešu prāts, varēja nonākt ekstāzē. Viņa gars spēja atdalīties no šīs pasaules un savas miesas, lai ienāktu garīgajā sfērā un pazemīgi nonāktu pie Kunga slepenās dārgumu krātuves durvīm. Ar šo pacelšanos Elijas gars atklājās pirmajiem lieciniekiem, vēl pirms ieradās Meistara stars.

59. Tieši Elijas gaisma bija tā, kas viņu sagatavoja, apgaismoja un deva viņam pārliecību klātesošo priekšā, liecinot un sakot: „Es esmu pravietis Elija, tas, kurš tika pārveidots Taboras kalnā.”

Viņš runāja par tiesu, par uzdevumiem un par nāvi, un klātesošie patiešām bija satriekti, un šis satricinājums radās no ticības, uzticības un atdeves Kungam. Taču pēc tam, kad Elija bija sagatavojis šo ceļu jaunajai atklāsmei, lai Trešajā laikmetā ienāktu Tēva klātbūtne, pēc tam, kad viņš bija sagatavojis šo ceļu, lai Kungs caur cilvēcisko starpniecību ienāktu šajā pasaulē, viņš sagatavoja cilvēka ausis, sirdi un visu būtību, lai ar uzmanību uzklautu Svētā Gara vārdu.

Elija garīgi palika klātesošs cilvēces vidū, lai pamodinātu visus guļošos, lai attīrītu visus aptraipītos, lai visus salstošos ietītu sava Gara ugunī, lai izveidotu ceļus, takas un ielas, kas visas dvēseles vestu uz Patiesības ceļu. Jo Elija darbojas ne tikai šīs tautas vidū, viņa Gars savā cīņā aptver visu cilvēci. Kad viņš bija atklājies caur Roque Rojas, pasaulei atvēra Trešā laika vārti. Jo šis ir laiks, kurā 144 000 gari pakāpeniski ierodas inkarnācijā.

60. Roque Rojas bija pirmais iezīmētais. Es runāju ar viņu no gara uz garu un teicu viņam: “Patiesi, ap manu vārdu pulcēsies lielas tautas pūļi, lai atspirdzinātos. Taču, tā kā viņi vēl nav nobrieduši, man būs jāatklāj mans vārds un mani darbi caur balss nesējiem. Man būs jāiezīmē viņu fiziskās pieres ar trīsstūri, lai viņi atpazītu, ka pieder pie 144 000, ka pieder pie tiem, kurus Es jau Otrajā laikmetā caur citu pravieti paziņoju, lai šajā laikā pildītu grūtu un lielu misiju cilvēces vidū — pestīšanas, garīguma un pacelšanās misiju.

61. Caur Roque Rojas Es jums darīju saprotamu, ka jūs atradāties Sestā zīmoga laikā, ka grāmata jums atvēra savu sesto nodaļu, savu sesto daļu. Šī grāmata ar septiņiem zīmogiem ir cilvēces eksistences iepriekš paredzētā vēsture, jo tikai Dievs vienīgais varēja uzrakstīt cilvēku vēsturi, pirms viņi to piedzīvotu. Un tā kā šī grāmata bija noslēgta noslēpumā, to varēja atvērt tikai *viena* roka — svēta un tīra roka, pilnīga roka, lai tās saturs tiktu atklāts cilvēcei, un tā bija Jēra roka, kuru jūs iepazīnāt caur paša Dieva mācībām

un Viņa upurīgo nāvi Otrajā laikmetā — cēlu mīlestības upuri. Viņš bija vienīgais, kurš bija cienīgs atvērt šo grāmatu. Jo ne uz Zemes, ne debesīs, ne radības telpā, ne kādā citā pasaulē nebija neviena gara, kurš būtu bijis cienīgs atvērt grāmatu un atklāt tās saturu dvēselēm.

62. Ar šo atklāsmi Es esmu jums darījis zināmu, ka jūs piederat pie sestā zīmoga. Bet jūs piederējāt arī pie pieciem iepriekšējiem un jums ir jāiziet cauri Septītajam, līdz jūs ieiesiet mūžībā.

63. Septiņi zīmogi ir jūsu dzīve, jūsu vēsture, jūsu cīņas, jūsu uzvaras un sakāves, jūsu ciešanas, kaujas un, visbeidzot, jūsu pestīšana, pilna ar godību, slavināšanas dziesmām un garīgajiem svētkiem jūsu Kunga labajā pusē, pavisam tuvu Viņam. Bet manā tautā ir bijusi apmulsums, un pēc šīs apmulsuma es savos balss nesējos neesmu atradis patieso sagatavošanos, lai es kā Meistars, kā Svētais Gars, jūs atbrīvotu no viņiem.

64. Elija neatvēra Septiņus zīmogus, nedz arī viņš tos iestādīja jūsu tautā. Roque Rojas neatvēra Septiņus zīmogus. Septiņu uzvaru grāmatu atvēru Es pats. Tikai Dievs vienīgais varēja saviem bērniem atklāt intīmās lietas, noslēpumus par Sevi. Protams, Svētais Gars caur maniem praviešiem un apustuļiem jums atklāja lielas mācības. Bet tikai jūsu Kungs ir Tas, kurš var atvērt Savu sirdi, lai jūs varētu ielūkoties Viņa iekšējā pasaulē. Pravieši ar jums runāja tēlainā nozīmē, taču Tēvs jums ir atnesis pravietojumu piepildījumu un īstenošanos.

65. Jūs jau saprotat, ka Esmu bijis kopā ar jums visos laikos un esmu piešķīris spožumu jūsu primitīvajiem ieročiem, jūsu sākotnējiem ieročiem, lai jūs varētu uzvarēt ļaunumu, kas pastāvēja jau pirms jūsu ierašanās, lai jūs vienmēr ļautu ienākt labajām iedvesmām, lai jūs ar savām lūgšanām un tikumību vienmēr piesaistītu Garīgās Gaismas pasaules labās izstarpes — lai jūs savos sapņos, darbā, pārbaudījumos vai kritiskos brīžos nekad neiekrītu kārdinājuma tīklos, kas vienmēr ir jūsu gaidījis, kas vienmēr ir solījis jums ļaunuma ceļu, pilnu ar baudām un pārejošām bagātībām, viltus gaismām, erudīciju un godinājumiem, kas šodien ir, bet rīt vairs nepastāv, bet atstāj lielu rūgtumu.

66. Jūs jau saprotat, ka jums vienmēr ir bijis gans, kurš jums ir sagatavojis ceļu un vienmēr ir gājis jums pakaļ: Elija. Un, ja jūs Man sakāt: „Meistars, šajos pēdējos laikos mums ir trūcis lielu paraugu, lai sekotu Taviem pēdām”, tad Meistars jums atbild: ņemiet par labu paraugu Roque Rojas! Viņš ir Elijas tēls, viņš kā gans rūpējās par jums, viņš veltīja savu dzīvi manam kalpojumam, un viņā bija tīrība, cēlums un mīlestība, jo viņš palika uzticīgs misijai „”, ko Es viņam kā labam vēstniekam uzticēju no Augstajām sfērām.

67. Ne Roque Rojas izdeva likumu, ne arī viņš to deva cilvēcei. Viņš bija tikai Tēva balss, lai caur viņa prāta spējām un lūpām Tēva likums vārdos nonāktu cilvēku sirdīs. Kā balss nesējs viņš spēja nodoties manās rokās, spēja smelties iedvesmu no Manis un nonākt ekstāzē, kurā Elija caur viņu runāja, lai pasniegtu pirmās maizes, pirmos vīna pilienus, pirmos ēdienus tiem pirmajiem dalībniekiem, kuri Trešajā laikmetā sēdās pie Kunga galda.

Kā vadonis viņš jūs vadīja pa patiesības ceļu, lai jūs neklupētu, un rūpējās, lai jūs neiekristu ne fanātismā, ne elku pielūgšanā — viņš rūpējās, lai jūs nesajauktu spiritismu ar materialistiskajām zinātnēm, kuras gan runā par „garu”, taču ne visas māca maniem bērniem — ne sektās, ne baznīcās — žēlsirdības praktizēšanu un nesniedz jums tīru vārdu.

Kā redzētājs viņš spēja Mani redzēt un sniegt uzticamu liecību tiem, kas viņu klausījās, lai viņi stiprinātos savā ticībā, un viņa liecība vienmēr ir bijusi patiesa.

68. Taču pēc Roque Rojas jums ir bijuši citi paraugi — ja ne pilnīgi, tad vismaz tādi, kas jūsu sirdīs atstājuši sēklu. Ļaujieties iedvesmoties no jūsu brāļu, kuri iet priekšā, laba piemēra. Tomēr nevērtējiet viņus ar pilnīga tiesneša stingro spriedumu, jo tad jūs nespētu atrast to pilnību, ko meklējat viņos. Bet, ja kādā no jūsu brāļiem un māsām meklēsiet uzticību, jūs to atradīsiet — jūs atklāsiet arī drosmi, kā arī centību, sevis noliegšanu un upurēšanos.

69. No visām tikumībām jūs savos brāļos un māsās atklāsiet tikai vienu atomu, vienu daļiņu. Bet tas tomēr ir kaut kas, jo tā ir sēkla, ko Es sēju savu mācekļu sirdīs, jo jūs visi esat tādi. Bet, ja vēlaties atrast pilnību, meklējiet to Manā Vārdā. Jo Manā Vārdā ir Meistars no Meistariem, un Viņš bez lepnuma saka jums: Viņš patiešām ir pilnīgs!

70. Mana atklāsme, ko Es jums sniedzu kopš 1866. gada, drīz beigsies. Bet, ja Meistars vairs nerunās caur cilvēka prātu, ja šī atklāsme Man un jums būs beigusies — ko tad darīs Elija?

71. Es jau esmu jums teicis, ka, pēc tam, kad jūs esat Mani saņēmuši caur cilvēku starpniecību, jūs Mani saņemsiet no Gara uz Garu. Vai jūsu saruna jau nākamajā dienā pēc Manas atvadas būs pilnīga? Vai Izraēlas tauta jau no pirmās dienas pēc Manas atvadas sāks saņemt lielās iedvesmas un pilnīgās sarunas ar Manu Dievišķo Garu? Jau tagad Es jums saku: nē. Es jau šajos izklāstījumos esmu jums paziņojis un pavēlējis laiku meditācijai un sagatavošanai. Jo es jums jau iepriekš noteikti norādu, ka šajā pārdomu un sagatavošanās laikā Elija būs kopā ar jums; bet tas notiks garīgi. Redzētāju garīgais skatiens liecinās par to, un jūsu sirdis sajūtīs viņa klātbūtni, sirsnību, praviotojumus un iedrošinājumu.

72. Kad mana tauta būs sagatavojusies, Meistars ieradīsies uz sava „mākoņa”, uz tā garīgā un vispārējā mākoņa, lai sarunātos ar ikvienu, kurš patiesi ir sagatavojies, lai palīdzētu tam, kurš vēl nav sagatavojies, un lai pamodinātu tos, kuri varbūt ir attālinājušies no šiem mācījumiem. Tad Es ne tikai pie jums atradīšu piekļuvi, ne tikai šajā apgaismotajā tautā Es atradīšu atvērtas durvis savai garīgajai sarunai. Patiesi, visā pasaulē cilvēki jau gaida Mani.

Ne visi būs sagatavojusies tā, kā Es jums esmu teicis, bet tie būs uzticīgie, izturīgie, tie, kas daudz cietuši un atgriezušies, kā arī tie, kas saglabājuši savu sagatavotību — tur mani gaida. Es viņus redzu un nepievilšu. Es būšu kopā ar viņiem Garā un patiesībā.

73. Visā pasaulē parādīsies redzētāji un pravieši, kas paziņosies no Gara uz Garu. Vīrieši un sievietes dažāda vecuma un dažādām tautībām runās par lielām iedvesmām. Šis laiks jau ir tuvu, ak, tauta! Tāpēc Es jūs modinu, apmācu un mācu, lai jūs neiekrīstiet ne kārdinājumā, ne apmulsumā. Jo nākamajos laikos starp šo cilvēci parādīsies lielas novirzes.

74. Garīgums, kas ir mana paša Valstība, tuvojas ar lieliem soļiem, tāpat kā tie vēji, kas nāk no ziemeļiem, visu nogāž, visus kokus saliec, visus mežus satricina, klauvē pie durvīm un pērst visus būtnu sejas. Tāpat arī spiritisms nāks kā gaismas un mīlestības vētra — vētra, kas visu aiznes un nogāž. Taču tā norisināsies cilvēku sirdīs, visu iestāžu sirdīs, visu nāciju un visu rasu klēpī. Tā ir mana valstība, Svētā Gara valdīšana, garīgās pārcelšanās, miera un mīlestības valdīšana.

75. Patiesi, jūs tad pieredzēsiet, kā cilvēce, no cilvēka uz cilvēku, no sirds uz sirdi, atmodīsies un ieies templī, svētnīcā, Svētā Gara patiesajā baznīcā, kas ir Vispārējais Darbs, kas ir Dieva likums — taisnības un mīlestības likums. Bet jūs redzēsiet, ka cilvēki nonāk apmulsumā, pateicoties spiritismam — neatkarīgi no tā, vai viņi to cenšas sasniegt, vai to vajā, vai arī priecājas, ka to ir atraduši.

Jūs redzēsiet, kā cilvēki nonāk garīgā apmulsumā, lielā fanātismā. Jo, lai mācība patiesi iesakņotos cilvēka sirdī, tai vispirms jābūt kā cilvēces fanātisma un elku pielūgšanas ganībai.

Trešajā laikmetā cilvēku garīgais fanātisms būs ļoti liels. Viņi vēlēties tam nodoties ar tādu spēku, ka neievēros pat sabiedrisko dzīvi, neievēros savu ķermeni, neievēros daudzus zemes likumus, lai pilnībā un vienīgi veltītos garīgajam — lai domātu, sapņotu un dzīvotu tikai dvēseles eksistences labad un aizmirstu zemes lietas. Bet tad tieši materiālajam piemītošie likumi, kuriem garīgajā sfērā piemīt taisnīguma princips, uzņemsies uzdevumu viņus pamodināt, sodīt, pārvest un labot.

76. Arī jums, kā šī darba mācekļiem, kā 144 000 iezīmētajiem, kā Garīgajam Izraēlam, ko visos laikos ir mācījis Tēvs, būs liels pienākums ar savu lielisko garīgo gudrības grāmatu, ar savu miera karogu, vienotības un labas gribas karogu, ar saviem taisnīguma ieročiem, ar savām atklāsmes, pravietojuma, intuīcijas, interpretācijas un pētniecības dāvanām atvērt manu Vārdu, lai teiktu cilvēcei: „Šis ir Tēva darbs! Tas ir patiesais spiritisms, un tas ir pareizais veids, kā to praktizēt! Tā ir pielūgsmē, dievkalpojums, ko Tēvs kā Svētais Gars ir mācījis!”

77. Tur tad būs jūsu bezgalīgie lauki, tur būs jūsu darbs, kas jūs gaida. Tur būs diena bez nakts, darbs bez noguruma un kauja bez nāves. Tur būs svētki jūsu dvēselei, mīlestības un pestīšanas svētki, cīņas svētki!

Jo lielāks būs jūsu darbs, jo lielāka būs jūsu prieks, un jūs pāriesiet no šīs dzīves uz nākamo, savā dvēselē nesot savas misijas izpildes ražu kā labāko pierādījumu tam, ka esat piederējuši pie Kunga uzticīgajiem — pie tām dvēselēm, kas šajā pasaulē ir ieradušās vienīgi tādēļ, lai sētu mieru un mīlestību.

No Augstajām sfērām jūs redzēsiet šīs pasaules cīņas. No turienes jūs redzēsiet, kā gaismas un mīlestības sēkla iesakņojas visur, pārveido visu, satricina visus cilvēces principus līdz pat to pamatiem, un jūs pakļāvīgi un paklausīgi gaidīsiet Tēva rīkojumus nākt, atgriezties šajā pasaulē, kā tas ir Tēva griba.

Tiem no jums, kuri nav pabeiguši savu darbu, kuri nav pabeiguši savu uzdevumu, būs jāatgriežas, bet citiem būs jādodas uz citām pasaulēm, citu dvēseļu kopienu klēpī. Bet tas jums nedrīkst radīt skumjas — nedomāriet par mūžīgo mieru Dieva klēpī.

78. Par atpūtu domā jūsu „miesa”, jo tā ir vāja. Taču dvēselei atpūta būtu vislielākais sods, jo labākā atlīdzība dvēselei ir darbība, darbs, cīņa, jo tādējādi tā godā savu Tēvu, ņemot par paraugu savu Dievu, kurš nekad neatpūšas, nekad neguļ un nekad nenogurst. Dvēselē, kas atrodas pilnīgā attīstībā, nav ne noguruma, ne nakts, ne izsalkuma, ne slāpju.

79. Pietiks ar to, ka nāve atmodinās jūsu dvēseli Augstajā Pasaulē, un jau no šī brīža tā sapratīs visu, nevis būs apmulsusi, un teiks Man: „Mans Tēvs, šodien manas spārnas atveras, lai aptvertu bezgalību, un šodien es varu saprast visu caur Gaismu, ko Tu man esi devis visos laikos. Parādi man manu uzdevumu, manu misiju.” Vai jūs zināt, vai tieši jūs, kas šodien jūtaties nenožīmīgi, nedosieties uz citām pasaulēm, lai tur parādītos kā lielas dvēseles, kā pravieši, kā meistari, kurus iedvesmo Visuma skaistie darbi?

80. Jūs to nezināt, bet Tēvs jums skaidri saka, ka jūsu ikdienas darbs nebeigsies ar nāvi, ka jūsu ceļš nebeigsies, kad jūs garīgi ieradīsieties pie

Manis, ka jums vēl daudz kas ir priekšā, ko redzēt un piedzīvot, daudz ko mācīties un arī darīt.

81. Šo Manu vārdu jūs uz Zemes dzirdat, izmantojot cilvēka saprātu, un augstākos dzīves līmeņos nekā jūsu pašu to dzird arī šo līmeņu iemītnieki, citas dvēseles; tāpat to dzird arī garīgās būtnes citos, vēl augstākos dzīves līmeņos, kurās tās mīt. Jo šis „koncerts”, ko Tēvs Trešajā laikmetā rīko kopā ar Gaismas gariem, ir vispārējs. Es esmu teicis: Mans stars ir vispārējs, mans vārds un mana (tajā ietvertā) garīgā būtība arī ir vispārējās, un pat visaugstākajā līmenī, ko gari ir sasnieguši, viņi Mani dzird. Jūs pašlaik šo atklāsni dzirdat visnepilnīgākajā veidā, kāds ir cilvēkam raksturīgs.

82. Tāpēc Es tagad jūs sagatavoju augstākiem vēstījumiem, lai, ienākot garīgajā pasaulē un pilnībā atstājot šo Zemi, jūs varētu apvienoties ar jaunu dzīves līmeni, lai dzirdētu to „koncertu”, ko Tēvs izpilda kopā ar jūsu garu.

Šodien jūs vēl atrodaties matērijā, atspirdziniet savas sirdis un garu ar šo vārdu, un tās būtnes, kas piederēja pie jums uz Zemes, kuras jūs joprojām saucat par tēvu, vīru, sievu, brāli, bērnu, radnieku vai draugu, atrodas citos dzīves līmeņos un dzird to pašu vārdu; taču viņiem tā jēga, tā būtība ir citāda, pat ja viņi bauda to pašu laimi, to pašu atspirdzinājumu, to pašu iedrošinājumu un to pašu maizi.

83. Vai šis koncerts — jautā jums Meistars — nav brīnišķīgs? Vai jūsu dvēsele nepriecājas un negūst baudu no domas, ka tas, ko jūs šeit saņemat kā garīgo barību, ir arī prieka un garīgās dzīves avots citās pasaulēs — citās pasaulēs, kurās dzīvo būtnes, kuras jūs mīlat — būtnes, kuras jūs esat pazinuši un kuras jums caur spiritismu ir tik tuvas un vienlaikus tik tālas?

84. Tā Es jūs, o mani mācekļi, sagatavoju, pilns gaismas, tā Es jūs mierinu un ļauju jums ieraudzīt bezgalīgos apvāršņus, ko jums atklāj Mans darbs, lai jūs nestu šo cerības un gaismas vēsti visai cilvēcei, lai jūs ļautu tai atzīt cilvēciskās dzīves un garīgās dzīves patieso jēgu.

Tomēr nesiet manas mācības ne tikai vārdos, bet arī darbos. Jo Es gribu, lai jūs pilnībā veltītos manas mācības īstenošanai un tādējādi būtu labi spiritisti, kas „prot dot pasaulei to, kas pieder pasaulei, un Dievam to, kas pieder Dievam”. To, kas pienākas jūsu ķermenim, tam jādod ar taisnīgumu, žēlsirdību un mīlestību, un to, kas pienākas jūsu dvēselei, tai jādod tāpat ar mīlestību un žēlsirdību. Jums jābūt laikam jūsu zemes pienākumiem, kā arī laikam jūsu garīgajiem vingrinājumiem, garīgajai rīcībai un tās attīstībai.

85. Tādējādi jebkura fanātisma, elku pielūgšanas, materiālisma un pat 迷信 pazīme, jebkura to pēda atkritīs no jūsu dvēseles un tiks izskausta no jūsu sirdīm, un, praktizējot spiritismu ar šo tīrību, šo patiesumu, šo

vienkāršību un pacilātību, jūs sniegsiet cilvēcei patieso piemēru tam, kādai jābūt pielūgsmei, ko Tēvs no jums sagaida Trešajā laikmetā.

86. Esiet stipri — ne tikai tāpēc, lai jūs būtu šī darba mācekļi, bet arī meistari, pilni dziedinošas spēka, pārpilni ar dāvanām. Atklājiet visas šīs spējas savā sirdī, tajā neredzamajā šķīstā, ko Es esmu ielicis katra no jums sirdī.

87. Ienāciet savā iekšējā pasaulē, un tur jūs atradīsiet svētnīcu, Derības lādi. Jūs atklāsiat avotu, žēlastības un svētību strūklu.

Nav nevienas bezpalīdzīgas dvēseles, neviens nav atstumts. Ņemot vērā Manu dievišķo žēlsirdību, visā Visumā nav neviena, kurš varētu saukt sevi par nabagu, par Tēva atstumtu; nav neviena, kurš varētu saukt sevi par izraidītu no Kunga zemēm.

Tas, kurš jūtas atstumts, tā jūtas tādēļ, ka nav atklājis sevī žēlastības dāvanas vai tādēļ, ka ir apmaldījies grēkā, tādēļ, ka ir apmāts, vai tādēļ, ka jūtas nevērīgs. Jums vienmēr jāatklāj šīs žēlastības dāvanas sevī; tad jūs pieredzēsiet, ka jums nekad netrūks manas klātbūtnes, ka jūsos vienmēr būs „maize”, „dziedinošais balzams”, „ieroči”, „atslēgas” un viss, kas jums nepieciešams, jo jūs esat manas Valstības un manas godības mantinieki.

88. Šis ir Mans vārds, ko Es šajā žēlastības dienā ierakstu jūsu sirdsapziņā.

89. Modieties un lūdzieties, ak, tauta! Jo tāpat kā atjaunošanas sēkla, pestīšanas sēkla ir ļoti tuvu jums un cilvēcei, tāpat arī sēkla, ko izplata nezāles, plašā mērā dīgst manu mīļoto bērnu sirdīs!

90. Esiet nomodā un lūdzieties, jo tuvojas pļaujas sirpis! Sirpis nav cilvēka rokās — tas ir Manējās.

91. Es ļaušu, lai cilvēka roka nes iznīcību, nāvi un karu, bet tikai līdz noteiktām robežām. *Pāri* šīm robežām cilvēku netaisnība, samaitātība, apmātība un varas kāre nespēs iziet.

Tad nāks mana sirpis, un tas ar gudrību nogriezīs to, ko nosaka mana griba. Jo *manam* sirpim piemīt dzīvība, mīlestība un patiesa taisnība. Bet tu, tauta, modies un lūdzies!

92. Tā Es gribu jūs redzēt, un jūsu lūgšanu spēkā Esmu atradis arī iemeslu piedot. Jūsu aizstāvības dēļ Es savā sirdī sajūtīšu vēlmi atturēties no savas taisnības īstenošanas. Jūsu lūgumos Es atradīšu balzamu, ko nest raudošajiem. Jūsu dvēseles pacilājumā Es tāpat atradīšu iemeslu apturēt iznīcināšanu, ko veic cilvēki.

93. Tāpēc Es gribu, lai jūs aizlūdzat, lai jūs lūdzaties, lai jūs piedodat un mīlat, ak, Izraēl!

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 346

1. Es dodu jums Savu Vārdu, lai nomierinātu jūsu sirdis, lai jūsu gars sajustu Manu mieru.

2. Es esmu Gaisma un Dzīvība, un ikviens, kas nāk pie Manis, saņem daļu no šīs žēlastības. Kā Tēvs Es ciešu, ja jūs zaudējat garīgās vērtības, ja, izmantojot savu brīvo gribu, barojat materiālistiskas tieksmes un tādējādi piesaistāt sev sāpes. Ja jūs ciešat un raudājat, tad tas ir jūsu pašu bezdievības dēļ. Taču Es no jums atbrīvoju tumsību un attīru jūsu ceļu no ērkšķiem un akmeņiem, lai jūs meklētu Manu ceļu, lai jūs aizmirstu savu pagātni un skatītos tikai uz savu nākotni.

3. Es vienmēr būšu kopā ar jums, būšu labs padomdevējs un uzticams ceļabiedrs un runāšu ar jums caur jūsu sirdsapziņu, lai jūs neiekristu kārdinājumā.

4. Jūs esat kā augs, ko Tēvs ir kopis. Kā labs dārznieks Es esmu starp jums, izrauju nātres un iznīcinu grauzošo tārpu. Es kopju jūsu dvēseli, lai tā būtu saskaņā ar Mani.

5. Jūs esat kuģa avārijā cietušie, kuriem Es rādu glābšanas laivu, lai jūs neietu bojā nemierīgās jūras viļņos. Ejiet pa ūdeni, kā Es teicu Pēterim, bet nesakiet Man tāpat kā viņš: „Meistars, glāb mūs, mēs grimstam!” Kad ticība kopā ar mīlestību veidos vienotu spēku, jūs sajūtīsiet lielu spēku savā dvēselē, un pat jūsu ķermenis spēs staigāt pa ūdeni, jo jūs atbalstīs jūsu Tēva spēks. Tomēr nekad necenšaties pārbaudīt savu Kungu.

6. Laimīgs tas, kurš ar saviem darbiem iepriecina Tēvu, jo Es viņu klusi atalgoju, dodot viņam daudzkārt vairāk par to, ko viņš ir ziedojis.

7. Liels ir to cilvēku skaits, kuri cieš, kuri ir akli, kuri ir apmulsuši. Bet Es kā Tēvs tuvinos viņiem, lai dāvātu viņiem Savu žēlsirdību.

8. Šī vēsts būs pie jums līdz 1950. gadam un paliks ierakstīta jūsu sirdīs. Bet līdz brīdim, kad pienāks šis laiks, Es jūs vadu, lai jūs tuvinātos Man. Es esmu jūsu mācītājs, jo ir pienācis Trešais Laiks, un tajā jūs esat dzirdējuši Debesu Trompetes balsi, kas ir atmodinājusi jūsu dvēseli.

Daži no jums Mani ir jautājuši: „Tēvs, kāpēc esmu atgriezies, lai dzīvotu uz zemes?” Un Tēvs jums atbild: Lai jūsu dvēsele atgūtu zaudēto tīrību. Bet patiesi, Es jums saku: laimīgs ir tas, kurš ir nonācis līdz izlīdzināšanai, jo viņš būs Manā Valstībā, jo tad viņš būs attīrīts un būs izpildījis savu misiju.

9. Jūs esat daļa no izredzētās Izraēlas tautas, kurai Esmu devis gaismas tērpu, lai rīt jūs dotos ceļā kā skolotāji, kā cilvēces vadītāji. Šajos laikos Es aicinu visus savus bērnus, un ikviens, kas ir ar Mani un Mēni mīl, dosies ceļā, lai cīnītos un darboties.

10. Kārdinājums jūs vēl apņem, taču pienāks laiks, par kuru Es jums esmu paziņojis, kad kārdinājums tiks saistīts, lai jūsu ceļos būtu tikai gaisma, kas jūs vada.

11. Jūs atrodaties cīņas un darba laikā, kurā jums jāattīrās un jāsakārto sava pagātne. Jo Es neesmu uzticējies mantojumu jūsu „miesai”, bet gan jūsu dvēselei, kas cēlusies no Manis.

12. Man ir jāattīra un jāiztīra dvēsele, lai tā atgrieztos pie Manis, lai uz visiem laikiem saplūstu ar Manu Dievišķo Garu un lai tā priecātos par Manu Debesu Valstību.

13. Mīlie bērni, kas esat ieradušies nelielā skaitā, patiesi, Es jums saku: Mans caururbjošais skatiens visur atklāj Manus izredzētos, kuri savā garā jūt, ka tagad ir laiks Manai klātbūtnei. Viņi nav dzirdējuši Manu Vārdu tā, kā jūs; tomēr savā garā viņi dzird balsi, kas viņiem saka, ka Es atkal esmu cilvēces vidū, ka Es garīgi esmu atnācis „uz mākoņa”. Vieni Es ļaušu redzēt Mani ar gara acīm, citiem – ar intuīciju, pārējiem Es ļaušu spēcīgi sajust Manu mīlestību, lai viņi sajustu Mana Gara klātbūtni.

14. Šobrīd Es klauvēju pie cilvēku sirdu durvīm. Dažus Es atrodu sagatavotus, citi gul, jo ir iestrēguši dažādās sektās un reliģijās un uz īsu brīdi novirzījušies no ceļa. Taču ir pienācis laiks, kad Mans skaļais zvans izsūta aicinājumu, lai visi nāk pie Manis, saņemtu savas dvēseles augšāmcelšanos un apvienotos, lai uz Zemes sajustu Manu mieru un nonāktu Apsolītajā zemē.

Pravietojums

15. Liels Kungs, pilns tikumības un varas, atradās uz augsta troņa, un Viņa varas sfērā Viņu apņēma lielas cilvēku pūļi, miljoni un miljoniem radību. Bet neviens no šiem cilvēku pūļiem nevarēja pietuvoties valdniekam, viņi varēja Viņu redzēt tikai no attāluma. Taču savās sirdīs viņi ilgojās pietuvoties, lai būtu pavisam tuvu Viņam.

Pēkšņi atvēra durvis, un tajās parādījās asiņojošs jērs un uzraksts, kurā bija teikts: „Šeit ir gaisma, šeit ir atvērtas durvis ikvienam, kas vēlas ienākt — ikvienam, kurš savā sirdī nes tikumību. Nāciet, nāciet šurp!” Bija redzama spoža gaisma, un cilvēku pūļi, pilni prieka, devās uz šīm durvīm. Daži nonāca klāt un iegāja tajā ēkā. Taču ne visi tur nokļuva, jo ceļā sastapās ar ērkšķu krūmiem un nevarēja iet tālāk. Citi saskārās ar lieliem šķēršļiem, kas viņiem liedza ienākt caur tām durvīm.

Bet tas Valdnieks, tas visvarenais Kungs, no augstumiem skatījās uz cilvēku pūļiem un sacīja viņiem: „Ienāciet, ienāciet, jo Jērs ir izlējis savas visšķīstākās asinis, lai jums parādītu ceļu, pa kuru jūs visi nonāksiet manā valstībā.”

16. Svētītie bērni: Ar savu augsto mīlestību Es esmu dāvājis jūsu dvēselēm brīvību un atbrīvojis jūs no grēka važām. Ar savām dārgākajām asinīm Es esmu devis jums iespēju, lai jūsu dvēsele varētu nopelnīt atalgojumu un pacelties augšup, līdz tā sasniedz manu Valstību. Pravietojuma beigas

17. Vai tu saproti Mani, tauta? Šis Valdnieks ir jūsu mūžīgais Tēvs, Lielais Jēhova. Durvis, kas atveras, ir Jēzus, jūsu Skolotājs, upurētais Jērs, kurš nāca pasaulē, lai jūs glābtu, un kurš izlēja savas asinis līdz pēdējam pilienam, lai jūsu dvēselēm dāvātu gaismu un augšāmcelšanos.

18. Šajos laikos Es esmu jums atkal uzticējis fizisko apvalku, lai jūs izlīdzinātu savus grēkus, lai jūs novērstos no grēka un visām pasaules kārībām, lai jūs soli pa solim kāptu kalnā, kur Es jūs gaidu ar atvērtām rokām.

19. Es esmu jums iemācījis, kā pacelties lūgšanā, lai jūs attālinātos no grēka, lai jūs atvairītu kārdinājumus. Jo ir rakstīts: vairs nebūs dvēseles nāves, jo Es esmu Ceļš un Dzīvība, un pienāks laiks, kad Es jums atgādināšu: „Kur, ak, nāve, ir tava vara? Kur, ak, kops, ir tava uzvara?” Jo patiesībā grēks ir nāves cēlonis, un šajā laikā Es iznīcinu grēku ar Sava Svētā Gara gaismu.

20. Nāks laiks, kad jūs redzēsiet ražu no tā, ko pakāpeniski sējat cilvēces vidū. Es esmu uzticējis jūsu rokām darba rīkus, lai jūs apstrādātu laukus un cilvēce tiktu pabarota ar to labajiem augļiem.

21. Es apstrādāju jūsu sirdis ar mana Vārda smalko kalti un apgaismoju jūs ar Svētā Gara gaismu. Es esmu vislabākais Skolotājs un esmu nācis, lai jums sniegtu mācības, lai jums piedotu, lai vadītu jūs pa patiesības ceļu, un arī kā vislabākais Ārsts es esmu starp jums, lai dziedinātu jūsu dvēseli no tās spītības un atbrīvotu to no sāpēm.

22. Es dodu jums savus mācības vārdus, lai jūs tos pielietotu, lai jūs savās sirdīs nesētu mīlestību un tīrību, un lai, kaut arī kārdinājums nāk pie jums, tam jūšos neatrastos vieta, jo Es jūs stiprinu ar savu gaismu un mīlestību, lai jūs atvairītu jebkādu vājumu.

23. Svētītā tauta: aplūko pasauli ar tās kariem, kā tā iztukšo ciešanu kausu. Bet no visa tā Es tevi esmu pasargājis; neuzskati to par nejaušību, svētītā tauta. Tu esi apdāvinātā tauta, lai tu sagatavotos ar Maniem vārdiem, lai tos parādītu pasaulei, jo tā ir Mana griba.

24. Tu esi mans instruments, izredzētā Izraēlas tauta; tavās rokās Esmu uzticējis savu spēku un gaismu, lai jūs izdzītu cilvēces tumsību.

25. Ar savu paklausību un uzdevuma izpildi jūs garīgi pārveidosieties un sajūtīsiet vienotību ar garīgajiem pulkiem, lai jūs turpinātu būt Mani kalpi tajā Augstajā Pasaulē un nekad vairs nešķirtos no Manis.

26. Es esmu uzticējies jums šo laiku jūsu sagatavošanai, lai jūs atjaunotos un soli pa solim kāptu kalnā.

27. Patiesi, Es jums saku: mana mīlestība un Svētā Gara gaisma ir izlieta pār visu cilvēci. Taču kari ir pārsteiguši tautas, kā to redzēja mans apustulis Jānis Otrajā laikmetā. Vai Es esmu sagatavojis šīs ciešanas jums? Vai Es esmu nāve? Nē, mani bērni, Es esmu dzīvība, un dzīvību Es esmu devis visiem saviem bērniem.

28. Katrā reinkarnācijā, ko Esmu uzticējies jūsu dvēselei, Esmu vienmēr vērsies pie jums ar aicinājumu uz patieso dzīvi. Taču šī gaisma nav paredzēta tikai tev, Izraēlas izredzētā tauta, jo tu esi visas cilvēces pārstāvis.

29. Es runāju uz jūsu garu, klauvēju pie jūsu sirds durvīm un daru Sevi jūtamu caur sirdsapziņu, lai jūs apzinātos atbildību, kas gulstas uz jūsu garu.

30. Es esmu jums iezīmējis vienīgo ceļu, jo Es esmu viens Dievs un viens likums, un visos laikos Esmu nodevis vienu un to pašu mācību, lai dvēsele varētu pildīt Manu gribu.

31. Ar mīlošiem vārdiem Es ļauju jums saprast, ka jūs nespējāt izpildīt savu misiju. Jo Es redzu, ka cilvēce ir nomaldījusies un savā aklumā un materiālismā ir ļāvusies novesties pa ceļiem, ko radījis cilvēks, un tā ir it kā cilvēks valkātu tumšu saitī uz savas dvēseles un būtu atbrīvojies no Manas žēlastības.

32. Saproti, mana tauta, cik daudzās kļūdās cilvēce ir iekļuvusi. Savā neziņā tā meklē Mani savā materiālismā, un tās sirds pielūdz viltus dievus. Tāpēc tā nav garīgi sajutusi Manu klātbūtni. Mani bērni priecājas par skaistiem vārdiem un tic, ka staigā gaismas un patiesības ceļā, šajā laikā nespējot atpazīt Manu Garu kā glābjošu zvaigzni, kas sūta savu gaismu no bezgalības.

33. Es esmu jūs izvēlējis no pasaules, un, lai gan jūs esat neizglītoti un nenožīmīgi, Es caur jums esmu izteicis Savu Vārdu, lai pasaulei izskaidrotu Manu patiesību Svētā Gara gaismā, lai šī cilvēce vairs nekristu maldu varā un lai tās gars būtu piepildīts ar žēlastības dzīvi, lai tā Mani sajustu savā sirdī un būtu garīga.

34. Es esmu jūs izvēlējis, lai padarītu jūs par Manas žēlastības saņēmējiem un lai jūs — tiklīdz jūs Mani saprotat — dotos ceļā, lai pasargātu savus līdzcilvēkus no pazudināšanas, lai izglābtu kuģa avārijā cietušos no ļaunuma bagātā jūras, lai atbrīvotu kārdinājuma vergus.

35. Trešajā laikmetā Es vienādi aicinu visus, lai visas Manas avis atgrieztos ganāmpulkā.

36. Es glābju dvēseli no tumsas un pamodinu to no miega, jo Es esmu jūs radījis un ļoti mīlu jūs, un Otrajā laikmetā Es mīlestības dēļ pret cilvēci izliju savas asinis jūsu glābšanai.

37. Es esmu jums snieguši daudzus garīgus labumus, lai jūs sagatavotos un kļūtu par manas dievišķās lietas karavīriem. Es esmu jums uzticējies savus vēstījumus atklāsmes veidā un caur intuīciju, lai jūs saprastu manu gribu.

38. Es tev esmu teicis, mīļais Izraēl, ka pienāks laiks, kad celsies ļauni runātāji, lai atvērtu ceļu *viltus* Jēzum, un savās materiālajās tieksmēs viņi maldinās un teiks, ka caur viņiem runā Meistars. Parādīsies viltus „vadītāji” un viltus „praviēši”, viltus „karavīri”, kuri ar saviem vārdiem un materiālajām tieksmēm centīsies novirzīt jūs no Gaismas un Patiesības ceļa.

39. Es jūs esmu brīdinājis. Atcerieties, ka katru gadu esmu jums teicis: „Sagatavojies, mīļā tauta, izmanto manu klātbūtni un uzkrāj savā sirdī manu vārdu, lai tas rīt tev būtu iedrošinājums un lai laiks tevi šādā veidā neaizsteigtu nesagatavotu.”

40. Es esmu jums uzticējies pēdējos trīs gadus, lai jūs savāktos un sagatavotos kā paraugs balsotājiem, lai viņi jūs atzītu par patiesiem karavīriem un Dievišķā Meistara īstiem mācekļiem. Taču daudzi no jums ir kavējuši šo žēlastību un nav to ņēmuši vērā.

Es esmu teicis Izraēlai: paskaties uz cilvēci, kā tā ir ietīta savā tumsā, fanātismā un elku pielūgšanā, un tādēļ tās sirdī ir atmodusies tieksme pēc varas, alkātība un augstprātība, kas padara to iedomīgu, un tas viss maniem caururbjošajiem acīm ir pretīgi! Bet jūs Esmu apgaismojis, Esmu jūs paņēmis aiz rokas, lai jūs dotos ceļā, lai parādītu pasaulei Gaismas ceļu.

41. Jau Otrajā laikmetā Es jums devu savu pravietojumu, lai paziņotu par pārbaudījumiem, kas notiks. Es teicu, ka zeme drebēs, ka dabas spēki tiks atbrīvoti, ka epidēmijas, bēdas un nāve izpostīs zemes, ka ziņas par karu piepildīs cilvēku sirdis ar bailēm.

42. Es esmu Tas, kurš cilvēcei parādās kā Gaisma — Es esmu Tas, kurš dod dvēselei virzienu un uztic tai Savu spēku un Savu mīlestību, lai tā valdītu pār ķermeni un tas pildītu Manu gribu.

43. Mana taisnība apturēs cilvēces karošanas tieksmi, un cilvēki mīlēs viens otru. Vairs nebūs ne egoisma, ne augstprātības, ne nesapratnes. Visi vadīsies saskaņā ar Dievišķajiem likumiem, visi paklausīs Radītāja gribai. Uz zemes valdīs miers, un tautas vairs necelsies karā viena pret otru. Arī zinātne Mani atzīs. Visi dosies ceļā un meklēs vienu un to pašu ceļu,

tiecīsies uz vienu un to pašu mērķi, un šajā pasaulē valdīs morāle, žēlsirdība un patiesa saskaņa.

44. Tieši tu, mīlā tauta, esi tā, kas attīrīs ceļus un padarīs tos ejamus. Jo lielas cilvēku pūļi nāks pakāļ jums, un šos cilvēku pūļus Es apbruņošu ar Savu vārdu.

45. Kāds laiks tas būs, Izraēl? Tu to nezini, bet Es tev saku: celies cīņā, lai cilvēce saņemtu Manu mieru un Manu mīlestību un lai tā paliktu aizsargāta ar Manu dievišķo žēlsirdību.

46. Ļoti īss ir laika posms, kurā jūs vēl varēsiet uztvert manu vārdu ar cilvēcisko saprātu. Tomēr daži, vadoties no savas saprašanas, saka: „Kā gan Tēvs varētu mūs pamest, ja Viņš ir Mīlestība? Viņam kā Mīlestībai ir pienākums būt mums tuvu, ļoti tuvu – šodien, kad mēs esam briesmās, kad mēs vēl neesam sapratuši Viņa mācības, kad mēs vēl neesam sevī uzkrājuši to daudzumu, ko Viņš mums devis, un kad mēs vēl esam vāji. Viņš ir mīlošais Dievs, kurš nevar mūs atstāt laika plūduma nežēlībai. Viņš ir augstākā mīlestība, kurš nevar mūs pārmest, ja mēs pārkāpjam Viņa likumu. Viņš, būdams mīlestība, nevar mūs saukt pie atbildības, ja mēs nepakļaujamies Viņa augstākajai gribai. Viņa Vārds tiks atņemts tikai tajās vietās, kurās nav pildīts Viņa likums — noteiktās vietās tiks atcelta Viņa gaisma un Viņa Vārds. Taču tajās vietās, kurās mēs aktīvi ķeramies pie darba, Viņš paliks kopā ar mums.”

Tomēr Meistars jums saka: „Es zināju, ka cilvēku nesapratne kļūs par šķērslī manam patiesajam vārdam. Bet Svētā Gara templī tiks apvienotas visu sektu, visu reliģisko kopienu idejas.”

47. Ilgu laiku Meistars ir bijis kopā ar jums. Es esmu jūs sagatavojis, esmu jūs kā savus izredzētos iezīmējis ar savu Gaismu, esmu jums devis savu miera skūpstu, lai jūs dzīvotu stingri un paklausīgi. Tam, kurš ir sagatavojies, ir dota iespēja iekļūt Tēva noslēpumos, lai viņš atzītu, ka mans darbs nav noslēpums.

48. Nejustieties pamesti šajā pasaulē, izmantojiet žēlsirdību, mieru un mierinājumu, ko Es jums katru dienu sniedzu savos vārdos. Es vēlos, lai jūs rīt spētu vadīt sevi un uztvertu manu domu vibrācijas. Ir nepieciešams, lai rīt, kad jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesēju, jūs piemērotu man os mācījumus un iemācītos garīgi uztvert manu Gaismu. Mana Garīgā pasaule būs kopā ar jums katrā garīgajā atklāsmē.

49. Kad jūs būsiet sagatavojušies, jums nebūs nekādu šķēršļu vai attālumu, kas traucētu jums nest cilvēcei šo gaismas un miera vēsti. Jūs būsiet saviem līdzcilvēkiem pazemības un maiguma paraugs; caur jums Es viņiem sniegšu dzīvību un iedrošinājumu. Laimīgi tie no jums, kas savā darbā Manā laukā ir novecojuši — tie no jums, kas jau jaunībā ir

novērsušies no pasaules izlaidībām, jo jūs baudīsiet mūžīgu prieku. Tomēr nemeklējiet atalgojumu šajā pasaulē un negaidiet, ka jūs slavēs, jo šādas iedomības atņemt jums žēlastību, ko Es esmu uzticējis jūsu dvēselēm. Cieniet cilvēces labos vai sliktos ideālus, taču klausieties tikai manā balsī caur savu sirdsapziņu, lai jūs būtu vienoti un pazemīgi, lai jūs izrādītu sevi cienīgus cilvēku cieņai. Parabola

50. Kādā apvidū bija daudz trūcīgo. Bet kāds kungs, kam piederēja lieli bagātības un īpašumi, lika tos aicināt un norādīja dienu, kurā viņiem dos to, kā trūka.

Kad šis brīdis bija pienācis, trūcīgie cilvēki piegāja pie šī kunga un sacīja viņam: „Kungs, mēs esam steigušies uz tavu aicinājumu, tagad mēs esam tavā klātbūtnē.”

Redzot šo trūcīgo cilvēku kailumu un nabadzību, šī Kunga skatiens bija pilns līdzjūtības un žēlsirdības. Tad viņš jautāja viņiem, kur ir viņu mājvieta, lai nosūtītu viņiem mīlestības dāvanas, ko viņš viņiem piešķirs. Tad viņi sacīja viņam: „Kungs, mums nav ne mājvietas, ne pajumtes. Tur, kur mūs pārsteidz tumšā nakts, tur mēs atpūšamies.”

Tad katrs Kungs dāsni dalīja ar viņiem no saviem bagātībām un sacīja: „Ja jums trūks šīs dāvanas, nāciet atkal, kad jums tā būs vajadzīga. Tagad turpiniet savu ceļu.”

51. Tāpat pie šī Kunga nonāca bāreņa sieviete un atraitne, un viņš ielika mīlestības dāvanu viņu rokās. Atnāca jaunieši un jaunavas ar savu sērojošo raudāšanu, bez miera un bez mierinājuma, un tas kungs, kurš visu redzēja, arī viņiem deva no savas bagātības un apklāja viņu kailumu ar savu apmetni. Atnāca veci ļaudis, kuru spēki bija izsmelti, un viņiem viņš deva iedrošinājumu, mieru un labklājību.

52. Gan vieni, gan otri pameta šo pilsētu. Taču pienāca diena, kad šim Kungam, kurš viņiem bija daudz devis, radās vēlēšanās atkal redzēt šos cilvēku pūļus, lai redzētu, vai viņi bija pratuši izmantot bagātības, vai arī atkal bija nonākuši nabadzībā. Taču šis Kungs redzēja, ka viņus atkal bija pārņēmis sāpju vilnis. Pravietojuma beigas

53. Meistars jums jautā: „Par ko Es jums runāju?” Un jūs Man atbildat: „Meistars, par mums pašiem.”

54. Pēc 1950. gada, kad jūs vairs nedzirdēsiet Mani šajā veidā, cilvēci piemeklēs lielas pārbaudījumi. Bet tu, mīļā tauta, ļaujies uz Manu varu, uz Manu mīlestību un uz Manu žēlsirdību. Tev jābūt paraugam saviem līdzcilvēkiem, lai Es caur tevi viņus glābtu no pazudināšanas.

55. Cilvēce iztukšo savu ciešanu kausu, un tās sūdzības nonāk pie Manis. Taču kā Mīlestība un Žēlsirdība Es vienmēr esmu bijis kopā ar cilvēkiem. Es esmu Tēvs, bet ko darīt, saskaroties ar cilvēces sūdzībām? Izlīt Manu Mīlestību un iedrošināt dvēseles, kā tas bijis visos laikos.

56. Kas ir vājš, tas vairāk cieš no tā, ko saņem no pasaules, nekā no tā, kas viņa dvēselei ir uzdots kā uzdevums. Tie, kas uz jums skatās ar šķību skatienu un redz, ka esat vāji un pārkāpjat Manu likumu, būs arī tie, kas jūs apmelos un norādīs uz jūsu nepilnību Manu baušļu izpildē.

57. Es bieži esmu jūs brīdinājis par kārdinājumu, kas jūs apdraud, lai novirzītu jūs no ceļa. Taču jums jābūt stingriem karavīriem cīņā un nedrīkstat būt vājiem ne pārbaudījumos, ne ļaunuma viltībās.

58. Mazs ir to manu ļaužu skaits, kuri patiesi ir sagatavojušies, lai saņemtu manu gudrību.

59. Es esmu atklājis caur pazemīgiem, peticīgiem un izglītības ziņā neizglītotiem cilvēkiem, lai pasaulei sniegtu liecības par Manu varenību un Manu gudrību.

60. Es esmu jums nodevis Savu Vārdu caur dažādiem saprāta līdzekļiem, lai jūs labotu un dāvinātu jums Savu mīlestību, Savu gaismu, Savu žēlsirdību, lai jūs mācītu tikumību, lai klausītāju pūļi atdzīvotos žēlastības dzīvē.

61. Cilvēks izjūt izsalkumu un slāpes pēc manas patiesības, taču viņa sirdī slēpjas naidis, nezāles, ļaunprātība, un viņu ir pārņēmis apmātums, jo dažādie pasaules uzskati ir centušies viņu apmānīt ar atšķirīgu mācību un citiem likumiem.

62. Meklējiet kopību ar savu Dievu, mīļā tauta, un nepielūdziet materiālos priekšmetus, nedz arī tos godājiet, jo Es jums to nekad neesmu mācījis, nedz arī esmu jums nesis mistiku. Es esmu jūsu dvēselēs izlējis tikai Savu Gaismu un Savu žēlsirdību, lai materialisms jums neklātu par šķērsli.

63. Ja jūs modīsieties un lūgsieties, ja jūs studēsiet un pētīsiet, jūs daudz saņemsiet no Manis, kad beigsies 1950. gads. Jo jūs esat attīstītas dvēseles, kurām Es uzticēšu daudz no Manas žēlsirdības. Taču Es jums esmu teicis, ka, ja jūs nepietiekamas sagatavotības dēļ neprotat liecināt par Mani, akmeņi runās un liecinās par Manu klātbūtni cilvēces vidū.

64. Savos vārdos Es esmu jums izskaidrojis to, ko jūs neesat sapratuši, lai jūs novērstu kļūdas, ko esat ielikuši Manā darbā. Jo kā jūs varētu dot labu piemēru saviem līdzcilvēkiem, ja iepriekš neesat attīrījušies no saviem iepriekšējiem ieradumiem?

65. Es esmu jums piedēvis un jūs izrotājis, lai jūs vēlāk cilvēkiem sniegtu tādu pašu labvēlību. Es esmu uzticējis jums Savu Vārdu kā gaismas zobenu,

lai jūs celtos cīņā un izskaustu tumsību un fanātismu, kas ir iesakņojies cilvēka sirdī. Jo tas ir kā slikta sēkla, kas ir spēcīgi vairojusies, un tādēļ cilvēce ir novirzījusies no patiesības ceļa un nav spējusi tiekties pēc dvēseles pilnības.

66. Es nāku ar nolūku, lai pasaule atzītu savas kļūdas; lai tā vairs neattālinātos no ceļa, ko Es tai esmu iezīmējis. Šajā ceļā nav ērkšķu un akmeņu šķembu, kas liek jūsu kājām asiņot.

67. Cilvēks ceļas, lai Mani pārbaudītu, neapzinoties, ka jūs visi šajā laikā esat pakļauti lieliem pārbaudījumiem. Jo pasaule ir kļuvusi lepna par savu zinātni un bagātībām un ir noliegusi Mani kā savu Karali un Kungu. Tāpēc cilvēki noliegs arī to, ka Es esmu atklājies jums caur cilvēka saprātu. Taču tie, kas Mani tā noliedz, savā dvēselē tiks apmeklēti ar mīlestību un žēlsirdību, lai viņi atmosfot un saprastu, ka tas, ko viņi ir radījuši, ir pārejošs, un ka Augstā un Mūžīgā Dzīvība ir Manī.

68. Tauta, neļaujiet, lai pēdējie brīži, kad Es atklājos caur balss nesējiem, paliktu neizmantoti, jo ar Savu vārdu Es jūs sagatavoju, lai jūs izturētu visus pārbaudījumus, lai jums būtu Gaismas ieroči, ar kuriem jūs cīnīsties pret cilvēces apmātību un egoismu.

69. Neuzskatiet sevi par vājiem vai nenoīmīgiem, jo Es esmu jūs bagātīgi apdāvinājis ar savu žēlsirdību, saviem mācījumiem un savu mīlestību, lai jūs paceltos kā Trešā laikmeta karavīri.

70. Cilvēka sirds sajūtīs Manu mīlestību un slavēs Manu dievišķo Vārdu. Kā Tēvs Es nevienam neatsaku Savu žēlsirdību. Es izkļiedēšu apmāto cilvēku tumsību; jo Mana Svētā Gara gaisma izdzina pasaules tumsību, lai atbrīvotu dvēseles, un tieši tās Es esmu glābis visos laikos.

71. Ja tu kļūsi garīgs, Izraēl, — kurš tad spēš tevi atgrūst no tava ceļa? Kāds skatiens tad kā bultiņa iesprauksies tevī? Jūs tikai smaidīsiet, sirdīs ieraudzīsiet prieku un rokas, kas stiepjas, lai jūs apskāvētu, un tas būs kā iepriekš paredzēta atlīdzība par jūsu cīņu, lai jūsu dzīves ceļā jūs nepiedzīvotu tikai sāpes.

72. Es jums vēl daudz ko uzticēšu savā mācībā, lai jūs būtu karavīri, kas nēsā līdzī gaismas ieročus, mīlestības zobenu un augsti tur ticības, cerības un žēlsirdības karogu.

73. Kas tev vēl trūkst, Izraēl?: Lai tu, apvienojot domas un darbus, paceltos, lai tu atjaunotos, lai tu būtu skaidrs spogulis, kurā cilvēce varētu atpazīt savu nepilnību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 347

Mans miers lai ir ar jums!

1. Šajā dienā Es jūs uzņemu un svētīju. Jūsu dvēsele ir sagatavota, uzmanīgi klausoties jūsu gara balsī, lai saņemtu manu mācību. Es lasu jūsu sirdīs, mīlu jūs un dodu jums savu vārdu, un tas būs balzams, kas mīkstina jūsu dzīves ciešanas.

2. Taču Es ne tikai mierinu jūs šajā laikā, bet aicinu jūs kļūt par Maniem mācekļiem. Es saku jums: ņemiet savu krustu un sekojiet Man! Katrā savā solī atcerieties Manus paraugus Otrajā laikmetā. Mana ierašanās kā cilvēkam tajā laikā nav bijusi veltīga.

3. Manas ciešanas, Mans Vārds un Mani augstākie baušļi ir ierakstīti jūsu dvēselē. Tur atrodas grāmata, ko Esmu uzrakstījis trīs laikmetos, tur ir Mans Vārds, ko Esmu nodevis caur visiem vēstnešiem, tur ir liecības un darbi. Jūs visu varat atrast sevī, ja iemācīsieties iekļūt savā dvēselē. Garīgi jūs vairs neesat mazi bērni, jo esat izgājuši ceļu un atrodaties briedumā, savā augstākajā punktā. Jūs, kas esat dzirdējuši manu Vārdu Pirmajā, Otrajā un Trešajā laikmetā — kā jūs varētu šaubīties par šo vēstījumu? Kā jūs varētu izdzēst tos paziņojumus, ko Es ierakstīju jūsu dvēselēs, jo Es jums apsolīju atgriezties — jo Es jums teicu: „Es vēlreiz būšu kopā ar jums.” Tomēr Es jums nepasaku, kādā veidā, Es jums tikai darīju zināmu laiku un notikumus un norādīju tos, kas liecinātu par Manu atgriešanos — visu Es jums iepriekš paredzēju. Tagad Es jums saku, ka būs lieli pārbaudījumi, lai jūs būtu pārliecināti, ka Svētais Gars ir nolaidies uz jūsu garu, lai pabeigtu savu misiju cilvēces vidū.

4. Tagad ir pienācis šis laiks! Visi Mani paziņojumi ir piepildījušies. Ir piepildījušās visas pravietojumi to cilvēku, kuri runāja Garā un patiesībā.

5. Es esmu klātesošs šeit, vienmēr kopā ar jums, Es neesmu slēpies. Šajā laikā, tas ir, sākot no Manas atvadas Otrajā laikmetā līdz Manai atnākšanai Trešajā laikmetā, Es vienmēr esmu bijis klātesošs cilvēces vidū. Vienmēr mana gaismā ir spīdējusi jūsu vidū, mana mīlestība ir tā pati, tāpat arī mana mācība un mani piemēri — tas ir tikai cits atklāsmes posms.

Šajā laikā Es esmu padarījis Savu Vārdu fiziski dzirdamu, lai padarītu Sevi jums saprotamu. Es esmu izmantojis jūsu valodu, lai jūs varētu saprast Manas atklāsmes, un šeit Es esmu, tauta, pilns mīlestības starp jums ar atvērtām rokām, un tāpat kā Tēvs uzņem savu pazudošo dēlu, tāpat Es esmu jūs uzņēmis.

Taču Es gribu jūs padarīt par saviem mācekļiem — Es gribu, lai jūs būtu liecinieki visiem maniem vārdiem un atklāsmēm. Es gribu jūsu sirdīs ierakstīt Trešā laika Testamentu, dārgo grāmatu, kas atbilst šim laika posmam.

6. Jūs esat dzirdējuši Manu Vārdu, ko pārnesuši daudzi vēstītāji. Katram no viņiem šajā laikā ir uzdevums no Manis – pildīt ļoti svarīgu daļu. Viņu atbildība ir ļoti liela, un, kad šis atklāsmes laiks caur cilvēka prātu būs pagājis, Es pieprasīšu atskaiti no katra no šiem vēstnešiem, un viņiem būs jāatbild Man par Maniem vārdiem, par Gaismu, ko Es esmu dāvājis viņu prātam, lai tā tiktu pārvērsta vārdos un uzticīgi nodota tautai — tautai, kas Mani mīl, — un viņiem būs jāatbild Man. Taču arī tauta Man būs jāatbild par visiem vārdiem, ko tā ir saņēmusi, un, kad būs pienācis pilnīgas darbības laiks, Es pieprasīšu atskaiti no visiem.

7. Šodien Es esmu nācis pie jums kā Tēvs un kā Skolotājs; Mans tiesas spriedums Izraēlas tautā vēl nav sācies, Es vēl neesmu pieprasījis no jums ražu. Šodien Es jums vēl dodu laiku, bet Skolotājs saka jums: izmantojiet to, lai rīkotos, lai mācītos, lai iedziļinātos Manā mācībā, kas ir dziļa, lai jūs, pamatojoties uz to, varētu Mani mīlēt un vienmēr sekot Man.

8. Man ir vieta savā Garā katram no jums. Kad jūs būsiet nopelnījuši šo augsto atalgojumu, jūs nāksiet pie Manis. Cīnieties līdz tam brīdim uz zemes un pēc tam ceļā, uz kuru mana griba jūs sūtīs, lai jūs varētu Man upurēt savu uzdevuma izpildi. Atcerieties, ka Es vienmēr esmu kopā ar jums, ka Mans skatiens seko jums visur, ka Mana aizsardzība katram no jums ir neierobežota, ka Jūsu sāpes Man nepaliek nepamanītas, ka Es lasu jūsu sirdis un zinu jūsu nākotni.

9. Tātad, tauta: mīliet Mani, pētiēt Manu mācību, lai jūs varētu saprast visu, ko Es jums vēlos pateikt, un to, ko Es jums vēlos atstāt mantojumā. Es kā Tēvs nāku pilns mīlestības, lai jums dotu baušļus un uzdevumus, jo jūs esat cilvēci atbildīgā tauta, kurai jābūt skolotājiem, paraugiem un vadītājiem. Tāpēc Es jums esmu mācījis dienu no dienas, tāpēc Mans „Vārds” nav klusējis. Es esmu jums devis ilgu laiku, lai jūs varētu Mani uz klausīt, lai jūs beidzot varētu atvērt savu prātu un sagatavot savu sirdi, lai saprastu Mani.

10. Otrajā laikmetā Es runāju ar jums tikai trīs gadus. Mans Vārds skanēja nepārtraukti. Toreiz Es runāju dienu un nakti ar mācekļiem — ar tiem, kuri nāca klāt, lai Mani uz klausītu. Es dzīvoju kopā ar jums, jūs visi redzējāt visus Manus darbus. Jūs bijāt liecinieki Manai dzimšanai, piedzīvojāt Manu augšanu kā cilvēkam. Es neesmu slēpies no jums, Es gribēju, lai visi mani darbi kļūtu zināmi, taču tu, tauta, esi Mani tiesājis, nebūdams tiesnesis. Tu esi vērtējis manu bērnību, manu jaunību, esi vērtējis manu ciešanu ceļu, un, lai gan tu esi Mans radījums, tu dažreiz Mani esi nepareizi sapratis. Lai gan jūs esat daļa no Manis Paša, esat Mani bērni, jūs esat nosodījuši Manas darbības kā Tēvs.

11. Es esmu Mīlestība un Piedošana. Es ar žēlsirdību raudzījos uz jūsu spriedumu un teicu jums: kādu dienu, pēc ilgām pārbaudījumiem, lielām pieredzēm jūsu dzīvē, jūs atpazīsiet mīlestību, ko Jēzus izlēja pār cilvēci — Viņa likumus, Viņa žēlsirdību, un nekad vairs jūs nenovirzīsieties no ceļa, ko Viņš jums iezīmēja. Jūs nožēlosiet savu pagātni un lūgsiet Man iespējas atlīdzināt visus savus pārkāpumus, ievērot Manas norādes un brīvprātīgi kļūsiel par Maniem kalpiem.

Taču Es negribu jūs redzēt kā kalpus. — Es gribu, lai jūs vienmēr būtu mani bērni, mani mācekļi, jo Man nav kalpu. Jūs visi esat mani radījumi, kuriem Esmu devis savas īpašības, savu varu un savu žēlastību. Jūs visi piederat Man. Pat ja pasaule Mani neatzīst, tā pieder Man, un Man ir tiesības to mīlēt.

Cilvēce, tu nevari Mani atturēt no mīlestības pret tevi, bet tev jācīnās, lai no sava ceļa atturētu visus traucējumus un meklētu gaismu, kas tevi aizvedīs uz glābjošo ostu.

12. Šajā laikā jūs esat saskārušies ar bezgalīgi daudz pārbaudījumiem, mīļās dvēseles. Jūs bieži esat paklupuši, pat jūsu „miesa” liek jums izliet asaras. Bet vai gars nav spēcīgāks par „miešu”? Vai Es neesmu jums devis neizmērojamu spēku, lai jūs cīnītos pret visām grūtībām? Vai jūs neesat daļa no mana paša gara?

Jums ir spēks, spēja un enerģija — viss nepieciešamais, lai cīnītos pret visiem draudiem jūsu dvēselei, ar kuriem jūs saskarsieties. Es šodien brīdīnu jūs, tauta, jo savā ceļā jūs saskarsieties ar vēl lielākiem draudiem nekā tie, ar kuriem esat saskārušies šodien. Tomēr tāpēc neapstājieties ceļā, tāpēc neļaujiet, lai jūsu domas nonāktu apmulsumā.

13. Es esmu jums paziņojis par vajāšanu laiku, par to cilvēku nosodīšanu, kuri pārstāv citas ticības pārliecības. Bet jūs esat mani mācekļi, jums ir spēks un gaisma, un ar to jūs varēsiet uzvarēt visas pasaules uzskatu sistēmas, visus „gaismas avotus”, ko cilvēki jums piedāvā. Sākumā jūs nevarēsiet viņiem parādīt ne materiālas grāmatas, ne kādu materiālu darbu. Jūs varēsiet parādīt tikai savu ticību un mīlestību, un šīs garīgās tikumības viņi nespēs aizskart. Jūs sajūtīsiet sevi, ka liela ticība pārņem jūsu būtību, un ar to pietiks, lai izturētu. Jūs būsiel citu ceļā kā neiznīcināms pīlārs.

14. Pat ja pie jums nonāks materiālistiskas pasaules uzskatu sistēmas, pat ja cilvēki vēlēsiel jūs apmānīt ar zinātnes palīdzību, jums nevajadzēs noliekt galvu viņu priekšā. Jūsu sirdīs pilnībā pulsēs mana mīlestība, jūs sajūtīsiet, kā dzīvojat saskaņā ar manu likumu, kas ir neizbēgams, kas laika gaitā paliek nemainīgs, un jūs prāsiel to nodot tālāk paaudzēm, kas izaugs no jums. Jo Es atstāšu šo tautu kā citu tautu skolotāju. Es katru no jums

izmantosiu kā liela koka sakņu stumbru, kuram Es pēc savas gribas piešķiršu zarus. Jo lielākas būs jūsu tikumības, jo lielāka būs gaisma tiem, kas sekos jūsu pēdās.

15. Cīnieties par saviem tuviniekiem, rūpējieties par to radību ticību, kuras Esmu uzticējis jūsu aprūpei. Viņi nes līdzī žēlastību un spējas un spers soli uz priekšu garīguma ceļā. Viņi apstiprinās jūsu vārdus, un, kad jūs vairs nebūsiet kopā ar viņiem, viņi atcerēsies likumu, ko viņu vecāki ievēroja uz Zemes, un paliks tam uzticīgi.

16. Šis ir Izraēlas tautas stāsts — tās tautas, kas Man uzticīgi sekos, jo Es to esmu nosaucis par Manas Gaismas un Manas gudrības pārvaldniekiem. Jums ir grūts uzdevums attiecībā uz cilvēci; jūs nevarēsiet reiz sliecoties uz vienu pusi, reiz — uz otru. Jūs pazīstat savu ceļu — ziniet, ka jūsu Tēvs ir nācis pie jums, padarot sevi fiziski uztveramu, lai runātu ar jums, lai vadītu jūs, jo jūs vēl nebija gatavi sazināties ar Mani no gara uz garu.

17. Es esmu padarījis savus vēstījumus saprotamus un savu vārdu skaidru, lai jūs varētu Mani saprast. Bet, kad šis laiks būs pagājis, pēc 1950. gada, jūs noteikti zināsiet ceļu, pa kuru jums jāiet. Jūs sazināsieties ar Mani, un jūsu intuīcija jums pateiks, kā jums jāīsteno mana mācība, kā jums šī dārgā sēkla jānes uz tām sirdīm, kurām tā ir vajadzīga. Jūs neizšķērdēsiet nevienu sēklu, nedz arī sēsiet to uzliksmi, bet ieliksiet to tur, kur zeme ir sagatavota — tur, kur jūsu intuīcija jums saka, ka šī sēkla dīgs, un tādējādi jūs būsiet kā sējējs.

18. Jūs dosieties ceļā, sekojot apustuļu piemēram, un cilvēku ceļos sēsiet sēklu viņu sirdīs un dvēselēs. Bet grāmata, ko jums būs jāparāda, būs jūsu pašu dzīves grāmata, jūsu pašu piemērs, jūsu ticība un uzticēšanās Man. Tas būs pārliecinošāks nekā tas, ko jūs varētu pateikt vārdos. Tāpēc jau šodien, tauta, izvirziet sev lielus mērķus, lai izpildītu šo uzdevumu.

19. Es jūs atstāšu savā vietā. Vārdu nesēju lūpas klusēs, bet jūsu lūpas būs sagatavotas, jūsu sirdis — iedvesmotas. Es vadīšu jūs pa šo bezgalīgo iedvesmu ceļu, un rīt jūs runāsiet par mācībām, kas jums vēl ir nezināmas.

20. Es ļaušu jums iekļūt to sirdi dziļumos, kas Mani gaida. Jūs dosieties ārā kā Mani vēstneši, lai ar to pašu godbijību un mīlestību, ar kādu jūs Mani esat dzirdējuši caur cilvēka starpniecību, runātu par svētajām atklāsmēm. Jūsu mute būs pieradusi, bet jums jāuzmanās no saviem vārdiem, jo jūsu lūpas nekad nedrīkst melot. Es jūs novērošu no Augstajām Augšējām sfērām, un jūsu piemēri paliks ierakstīti ar neizdzēšamām burtiem. Jā, Izraēla tauta, soli pa solim Es ļauju tev virzīties ceļā uz uzdevuma izpildi. Visiem darbiem ir nepieciešams zināms laiks, lai tos

saprastu. Es esmu jums devis šo laiku, lai jūs varētu sasniegt pilnību, nobriedumu un uzsākt ceļu uz garīgumu.

21. Es neesmu jums uzreiz atņēmis jūsu agrākos ieradumus, bet esmu ļāvis jums pamazām atteikties no tiem, kas Man nebija tīkami. Es esmu jums mācījis lūgties Garā, es esmu jums teicis, kā jums jārunā ar savu Tēvu, ieejot klusumā, meditācijā un sadraudzībā ar savu Dievu.

22. Tā tev jāturpina savs ceļš, tauta. Lūgšana būs tava aizsardzība, ticība – tava glābšana. Pārbaudījumu brīžos mana klātbūtne būs ar jums. Savā sirdī jūs dzirdēsiet manu sveicienu, tāpat kā šajā laikā: „Mans miers lai ir ar jums”, un jūs sajūtīsiet pārliecību, ka mana spēcīgā roka ir jūsu rokā un ka tas, ko jūs darīsiet, paklausot maniem vārdiem, tiks no manis svētīts un apstiprināts.

23. Līdz šim jūs esat palikuši manā tuvumā kā bērni un mācekļi, un Es esmu jums mīloši mācījis, esmu ielējis savus mīļākos vārdus jūsu sirdīs, lai jūs ar tiem barotos. Dvēsele barojas no mīlestības, tai nav citas barības. Tāpēc, ja jūs attālināties no šīs mīlestības, no šīs būtības, kas ir manos vārdos, jūs sajūtīsiet tukšumu, pamestību, nepieciešamību saņemt šo mīlestības glāstu. Un, ja jūs atgriezīsieties pie Manis, jūs atkal piepildīsiet savas sirds tukšumu ar šo kristāldzidro ūdeni.

24. Esmu piepildījis šo avota trauku līdz malām, lai jūs nejutos izslāpuši, lai jūs vienmēr būtu pilni ar žēlastību un iedvesmu, lai jūsu sirdī dzīvotu mana Gara mīlestība.

Šis avots neizsīks, tauta, pat ja mans vārds šādā veidā vairs nebūs dzirdams. Tad jūs saņemsiet manas izpausmes, manus teikumus savās lūgšanās, savos ekstāzes brīžos. Viss jums būs saprotams; es tad nelietošu svešvalodu, bet turpināšu runāt ar jums tajā garīgajā izteiksmes veidā, kādā es ar jums esmu runājis, un jo lielāka būs jūsu sagatavotība, jo augstāku mācību saturu jūs spēsiet saprast.

25. Cik daudz atklāsmju Es tev došu, tauta! Visu, kas nav teikts ar cilvēka starpniecību, Es jums pēc tam teikšu no gara uz garu. Bet tam jums ir jāturpina lūgties ar pilnīgu atdevi. No lūgšanas jūs nonāksiet līdz ekstāzei, un, kad jūsu dvēsele būs pacelta, tā sajūtīs, kā Dievišķais Meistars izskaidro Savu Vārdu, kā ar vienu teikumu jums visu pasaka, un šo teikumu, ko Es jums dodu, jums jāizpēta, jums jāpazīņo saviem līdzcilvēkiem, un tādējādi tauta pēc 1950. gada varēs turpināt mācīties šādā veidā.

26. Es neļaušu jums ne dienu pavadīt bezdarbībā. Kad jūs būsiet sagatavoti, mana iedvesma būs nepārtraukta. Katru reizi, kad es jūs atrādišu sagatavotus, es jums atklāšu lielus mācības, kas attiecas uz dvēseli, un sniegšu jums lielas pravietojumus, kas kalpos jaunajām paaudzēm, jo jūs atstāsiet daudzus rakstiskus mācību materiālus.

Pēc 1950. gada Es ļaušu jums pierakstīt šīs iedvesmas, lai tās neizzustu no vājās atmiņas, lai tās uz visiem laikiem paliktu kā mantojums cilvēcei, un lai tiktu apmierināta tā neizmērojamā slāpe, ko Man atgādina šī pasaule — — tas slāpes pēc mīlestības un patiesības, pēc sapratnes, pēc garīgajām atklāsmēm caur mācībām — tiktu remdētas, kuras Izraēlas tautai kā vēstniekam ir jānes uz visām malām, pie lielajām tautu pūlēm.

27. Ir pienācis visaptverošā tiesas laiks, un visi darbi un visas reliģiskās kopienas tiks tiesātas Manā priekšā. Cilvēka dvēselei izlauzīsies sēru kliedziens, jo viss, kas ir nepareizs, tiks atklāts; spīdēs vienīgi patiesība. Cilvēces vidū notiks atmoda, un tad cilvēki Man teiks: „Tēvs, dod mums Savu palīdzību, dod mums patiesu gaismu, kas mūs vada.” Un šī gaisma un šī palīdzība būs Svētā Gara mācība, tā būs mācība, ko Es esmu devis jums un kas pieder arī viņiem visiem, jo Es esmu visu Tēvs.

28. Mans Gars jau redz cilvēku pamestību — to tukšumu, ko ikviens jūt savā sirdī. Es redzu, kā viņi mēģina aizpildīt šo tukšumu ar zemes baudām, bet neatrod neko, ar ko varētu remdēt savu slāpi. Visur viņi meklē šo atvieglojumu, šo balzamu, un arī to neatrod. Bet kad — jautā cilvēce — un pie kā mēs atradīsim šo balzamu un šo mieru?

Taču Tēvs saka tev, cilvēce: Es gaidu tevi; viss, kas tev nepieciešams, ir Manī un ir jūsos, bet jūs neesat pratuši to meklēt. Jūs esat apmaldījušies dažādos ceļos un meklējuši mieru tur, kur tā nav. Jūs esat meklējuši patieso mīlestību un patieso gaismu tur, kur tās nav. Meklējiet Mani, un pie Manis jūs atradīsiet mīlestību, kas piepildīs jūsu sirdis, un pie Manis jūs atradīsiet dvēseles mieru, gaismu un dziedinošo ziedi.

Jūs jau esat noguruši no saviem meklējumiem un vairs nepieklaujat pie mana Gara durvīm. Jūs esat muļķīgi, bet Es gaidu jūs, un, ja jūs pieklaujat pie manām durvīm, tās ātri atvērsies un ielaidīs jūs iekšā. Es jums parādīšu visas Valstības bagātības un mierināšu jūs par jūsu agrākajām ciešanām, un tad jūs nožēlosiet izšķērdēto laiku, nožēlosiet savus pārkāpumus un lūgsiet Man piedošanu un jaunu iespēju. Es jums visu došu. Visu, ko jūs lūgsiet no Manis jūsu un jūsu līdzcilvēku labā, Es jums došu. Mani bagātības ir bezgalīgas, bet tās ir garīgas. Ja jūs lūgsiet Man šo dārgumu, Es jums visu došu un teikšu: izmantojiet to! Jo katra no žēlastībām un dāvanām, ko Es jums dodu, ir no mūžīgās dzīvības un paredzēta visiem.

29. Tā Esmu atnācis šajā laikā, tauta, un daži no jums Mani esat redzējuši kā svētceļnieku, kurš klauvē pie durvīm pasaules tautu mājās. Daži ir atvēruši savas durvis, citi ir palikuši aizslēgti. Bet Es turpināšu klauvēt, pildīšu savu misiju kā Tēvs un kā Skolotājs, soli pa solim vadīšu jūs pa savu ceļu, dosu jums gaismu, un jūs visi atgūsiet prātu un sapratīsiet savas dzīves jēgu.

Galamērķis ir mīlestība, Manu likumu izpilde, un kamēr jūs to nedarīsiet, kamēr jūs nepraktizēsiet mīlestību, kamēr jūs nepildīsiet Manus baušļus, jūs turpināsiet klīst maldu ceļos. Taču Es esmu noteicis robežu, un šī robeža drīz tiks sasniegta.

30. Pēc tās pasaules mēroga lielās pārbaudījuma, kas ir paziņots un kurā jums būs jāizdzer pēdējie ciešanu kausa pilieni, sāksies atjaunošanās. Tajā brīdī cilvēcei ir jānožēlo un jāatgriežas uz pareizā ceļa. Tai ir jāatzīst visi savi pārkāpumi un jāatrod Mani.

31. Jā, Izraēlas tauta, tu kā liecinieks Manai atklāsmei, kas dzirdi, kā Es runāju un tiesāju cilvēci, arī tu Man uzmanīgi klausies: saglabā Manus vārdus, jo tu esi daļa no šīs cilvēces. Arī jūs esat parādījuši Manam Garam savu sirdi tukšumu, arī jūs esat ieradušies slāpīgi un izsalkuši. Jūs esat remdējuši savu slāpi mīlestības avotā. Tāpēc domājiet par tiem, kuri vēl nav tik tālu, lai atrastu Mani, jo ļaunums viņos ir bijis spēcīgāks. Bet kādu dienu šis ļaunums tiks sasaistīts.

32. Cilvēcei ir jāatrod plašs lauks, lai pildītu Manus likumus, atjaunotos un dzīvotu mierā ar Mani. Es esmu ļāvis viņiem iet visos ceļos, jo vēlos viņus sastapt bagātus ar pieredzi.

Cilvēks, Mans bērns, kurš pēc Manas gribas ir ieradies uz Zemi, ir izgājis cauri tūkstošiem pārbaudījumu, kas mocījuši viņa dvēseli. Bet pēc tam, ja viņa ticība paliks stingra — cik liela būs atlīdzība, ko viņš iegūs! Pēc bēdām, apmulsumiem un briesmām viņš atradīs Manas Gara gaismu.

33. Tāpēc, mana tauta, nebaidieties iziet pārbaudījumus, nebaidieties nonākt lielos konfliktos. Jūs tajos neiet bojā. Es visiem saviem bērniem piešķiršu sagatavošanu, lai atmodinātu viņu jūtīgumu. Pēc pārbaudījumiem, pieredzes un augļiem Es runāšu ar jums un teikšu: „Redziet, cik noderīgs ir bijis šis pārbaudījums, cik jūs tajā esat kļuvuši stiprāki un cik veseli un sveiki jūs tagad esat! Mana griba nav, lai jūs ietu bojā, mana griba ir tikai tāda, lai jūs padarītu savu dvēseli izturīgu un mīlētu Mani un atzītu Mani, neskatoties uz pārbaudījumiem un vētrām.”

34. Ir tautas, kas ir izturējušas uguns pārbaudījumus, rūgtus pārbaudījumus, taču tām Esmu sagatavojis atalgojumu. Visi tie, kas pacietīgi cietuši un paļāvušies uz Mani, iegūs garīgo mieru, pacelsies pāri visām šīm ciešanām un liecinās par Mani, un Izraēlas tauta pieņems šo liecību.

35. Mans Vārds ietekmē visas jomas. Es tev esmu parādījis visas tautas, tauta. Sazinoties ar jums, Es esmu runājis par šo tautu ciešanām un to bēdām un teicu jums: „Lūdzieties, tauta, dzīvojiet atturīgi, nožēlojiet grēkus, lai jūs varētu palīdzēt šīm tautām to pārbaudījumos.” Tu esi stiprs, jo esi uzkāpis uz cietas zemes. Lūdzies un sagatavojies, lai tu būtu

cietoksnis citiem, lai tu izstieptu savu roku un izrādītu žēlsirdību ikvienam, kam tā ir vajadzīga.

Jūs varat izrādīt žēlsirdību saviem līdzcilvēkiem, pat ja jūs tos nepazīstat. Jūsu gars, kam piemīt liela vara un kas ir apveltīts ar žēlastību, var sūtīt viņiem to labo, ar ko Es esmu jūs apveltījis.

Tāpēc, tauta, es lūdzu jūs vispirms par mīlestību — par mīlestību, lai jūs varētu atpazīt Mani un sevi pašus. Mīlestība ir mana likuma pamatprincips. Mīlestība ir visu darbu galamērķis, tā ir tas, ko es jums esmu mācījis visos laikos. Mīlestība, miers un žēlsirdība — šīs tikumības ir jūsos, jums pat nav jāiemācās mīlēt.

36. Mīlestību nevar iemācīties, to jūt, to nes sevī, un jūs, tāpat kā visas radības, radīšanas brīdī esat saņēmuši visas tās spējas un īpašības. Tādēļ iedziļinieties sevī, meklējiet tās tikumus, ko Es esmu ielicis jūsu būtībā, un īstenojiet tos savos ceļos.

37. Cik laimīgs tu būsi, Izraēl, ja varēsi pildīt savu misiju cilvēces vidū, ja varēsi attīstīt un padarīt jūtamas savas dāvanas, ja sēsi un novāksi augļus, kas ir patīkami un apmierinoši Manai Dievišķībai. Laiks pilnīgai darbībai vēl nav pienācis, bet tas jau tuvojas. Tas ir laiks, kad jūs stāsities cilvēces priekšā un jums būs jāizmanto visa gaisma, visa gudrība, lai jūsu soļi būtu droši, lai jūsu liecība būtu patiesa.

38. Tā Es jūs sagatavoju un brīdinu. Katru dienu, kad jums ir Mans vārds, jūs dzirdat brīdinājumu, jūsu Tēva padomu, jo rīt tas jums būs nepieciešams. Šodien jūs esat mierā, jo jūs Mani klausāties. Bet nāks laiki, kad notiks lielas cīņas, un Es gribu, lai jūs būtu gatavi šiem laikiem, lai jūs būtu vienoti un lai šī vienotība jūs padarītu stiprākus, lai vairs nebūtu neviena neaizsargāta vieta, bet lai tieši brīdī, kad Es atvadīšos, Izraēlas tauta pulcētos ap Mani, lai dzirdētu Manus pēdējos vārdus, tāpat kā tēvs uz zemes, apņemts ar visiem saviem bērniem, dod savus pēdējos padomus, un bērni gaida šīs dzīves pēdējos mirklus — un apsola mīlēt viens otru un stiprināties Viņa tikumos, lai būtu viens ķermenis un viena griba, kas vada cilvēci.

Tā Es gribu tevi atstāt, tauta — pilnu atbildības, bet arī pilnu žēlastības, lai tu katrā brīdī būtu stipra.

39. Es tevi svētīju, Izraēl. Dažādajās mājās, kur jūs pulcējaties, Es svētīju jūsu labos darbus. Es dodu jūsu sirdīm lielāku jūtīgumu un saku jums: atbrīvojieties no visa, kas nav pilnīgs, kas neved pie Manis — atbrīvojieties no tā, lai piemērotā brīdī Es to tiesātu un Izraēlas tauta nesaņemtu sāpīgu spriedumu, nedz arī vēlreiz redzētu savu Kungu, kas savas nepilnības dēļ asiņo un mirst pie krusta, bet gan redzētu, kā Viņš ar mīlestību māca visu cilvēci.

40. Šajā žēlastības dienā, kurā Es jūs stiprinu, dodu jums Savu Vārdu, kas ir jūsu barība, Es jūs atstāju sagatavotus un brīdinātus. Tās ir mana Vārda pēdējās dienas, un Es gribu, lai jūs tajās klausātos Mani līdz pēdējam brīdim, lai šis Vārds iegravētos jūsu dvēselē, apgaismotu jūs un stiprinātu jūs laikiem, kas nāks.

41. Šī ir mana mācība šajā dienā, tauta. Lūdzieties par sevi un par Izraēlas tautu, kurai priekšā stāv liels tiesas spriedums. Lūdzieties par pasauli, kurai tāpat priekšā stāv liels pārbaudījums! Neļaujiet pagāt ne vienai dienai, ne paceldami savu dvēseli un neapdomājot visus šos pārbaudījumus. Es esmu uzklaušījis jūsu lūgumus un piepildīšu tos saskaņā ar savu gribu.

42. Esiet svētīti, jūs, pazemīgie, kas cerat uz Manu žēlsirdību, kas, apzinoties, ka pār jums valda augstāka griba nekā jūsu pašu, piešķirat Man tiesības rīkoties ar jūsu dzīvi. Es svētīju jūs, mani bērni, jūsu krusts būs viegls.

43. Tiem no jums, kuri neatlaidīgi jautā Man, kāpēc jūs esat tikuši pārbaudīti, Es saku: klusējiet, nejautājiet Man par iemeslu! Vai jūs zināt savu vainu pret Mani? Vai jūs zināt, kādā veidā Es attīrīšu jūsu dvēseli, lai tā atgrieztos pie Manis tikpat tīra, kā tā izrietusi no Manis? Tāpēc Es jums saku: pieņemiet pārbaudījumus, ko Es jums ik dienas sūtu, tikai ar pacietību un gatavību; jo Mans spēks vienmēr ir ar jums.

44. Es jums dodu gaismu, kas jums nepieciešama, lai pareizi vadītu sevi un vestu savus tuviniekus uz pestīšanas ceļu.

45. Es jums piešķiru dārgo dāvanu — sarunu ar jūsu Tēvu, kas jūs izglābs visos pārbaudījumos. Šajā rītā mans dziedinošais balzams un mans mierinājums ir ar jums visiem, ar pasauli un ar visām radībām, kas cēlušās no Manis.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 348

1. Mīļā tauta: Meistars jums lappusi pēc lappuses dod savu mācību grāmatu, lai jūs to iemūžinātu savās sirdīs un nēsātu līdzī. Šīs mācības rīt jums būs neatsverams dārgums, kas palīdzēs jums pildīt savu misiju uz Zemes un nopelnīt atalgojumu savai dvēselei. Pateicoties jūsu cīņai, šis mācījums paliks iegravēts cilvēku sirdīs, un jūs sāksiet dziedāt triumfa dziesmu, kad sasniegsiet Apsolīto zemi.

2. Es atļauju jums savā sagatavošanās laikā no manas dārgumu krātuves paņemt to, kā trūkst, lai to dotu saviem līdzcilvēkiem. Jo dažādos ceļos ieradīsies mani izredzētie, lai kļūtu par maniem mācekļiem, strādniekiem un karavīriem, kas aizstāv manu darbu.

3. Visa radība ir pakļauta maniem likumiem, un viss Mani godā savā harmonijā. Paceliet skatienu uz debesīm, un jūs redzēsiet mirdzošās zvaigznes, ko radījusi mana gudrība. Skatieties uz tām kā uz paklausības un harmonijas paraugu, iedvesmojieties no šīs krāšņuma, no šīs pilnības, lai jūs pārdomātu un ļautu manai Tēva balsij runāt uz jums caur jūsu sirdsapziņu. Koki dod savus augļus, kas vienmēr ir garšīgi. Visā atklājas Tēvs un runā uz jums, lai jūs pārdomātu un paklausītu likumam, ko Es jums esmu devis.

4. Es esmu radījis ciltis, tautas un nācijas, un visiem esmu devis to, kas viņiem nepieciešams garīgajai attīstībai. Jūs esat pielūguši Mani zvaigznēs un cilvēku roku darinātajos priekšmetos. Tagad meklējiet Mani sevī. Laimīgs ir tas, kurš ieiet iekšējā klusumā, jo viņš sajūtīs Manu klātbūtni un iegūs savas dvēseles mieru.

5. Jūs esat saņēmuši Manu Vārdu caur neapmācītiem prātiem, kuri nav izglītoti cilvēku zinātnē. Taču Es esmu tos sagatavojis, lai tie būtu taburete, uz kuras atpūšas Mans Visuma Stariņš.

6. Kad jūs dzirdat Manu Vārdu, jūs vēlaties, lai Tēvs parādītos jūsu fiziskajām acīm. Bet Es jums saku: sagatavojiet savas sirdis, un jūs Mani sajūtīsiet. Jo Es nāku ne tikai, lai jūs mierinātu šajā sāpju laikā, bet arī, lai jums sniegtu to mācību, ko Es jums jau biju apsollījis, kad Otrajā laikmetā biju kopā ar jums Jēzū.

7. Mani piemēri, mana Ciešanu vēsture ir ierakstīti jūsu dvēselē. Tur atrodas grāmata, ko Esmu uzrakstījis trīs laikmetos, tur ir Manu sūtņu vārdi, liecības, darbi. Jūs varat atklāt visu, ja iemācīsieties iekļūt savā dvēselē.

8. Šajā laikmetā Meistars runā uz jums no kalna virsotnes, kur Es jūs gaidu. Es dodu dzīvību jūsu dvēselēm, lai tās paceltos pie Manis. Sajūtiel Manu mīlestību un glabājiet Manu mieru sevī. Meklējiet tos, kas apmaldījušies, gan šajā pasaulē, gan Garīgajā ielejā. Laimīgi ir tie starp

jums, kas Man teikuši: „Kungs, mēs sekosim Taviem pēdām, padari mūs par drosmīgiem karavīriem, lai aizstāvētu šo lietu.”

9. Es jums atkal rādu ceļu, pa kuru jūs atradīsiet patiesību. Es jūs mācu, lai jūs liecinātu par Mani cilvēcei, lai jūs ar savu piemēru sagatavotu nākamās paaudzes, un lai tās sevī nes manu mīlestību un sajustu manu mieru. Tad jūs būsiet pārvērtušies par mācekļiem, kuri par paraugu ņem manus Otrā laika apustuļus.

Es sūtīšu dažus no jums uz dažādām provincēm un tautām, lai parādītu ceļu tiem, kas apmaldījušies. Taču jums jādodas ceļā ar pilnīgu pazemību un jābūt tīram paraugam cilvēku pūļiem, kurus Es jums uzticēšu. Jums jābūt kā lāpām, kurās mirdz Svētā Gara gaisma.

10. Es apmācu savus izredzētos ar savu Vārdu, neņemot vērā viņu pārkāpumus. Es dziedinu viņu dvēseles, jo Es esmu vislabākais Ārsts. Es viņus uzmundrinu un saku: „Sekojiet šim patiesības ceļam, ko Es jums piedāvāju, tad jūs drīz nonāksiet pie Manis.”

11. Jūs esat Izraēla, no kuras Esmu izvēlējies 144 000, kuri nes Manu Dievišķo zīmogu, lai cilvēce caur jūsu starpniecību iegūtu pestīšanu.

12. Vīrieši, sievietes un bērni no dažādām tautām meklēs Mani, un tu, izredzētā tauta, esi starpnieks, esi tas, ko Esmu apdāvinājis, lai izkaltsie lauki un tuksneši tavā ceļā pārvērstos par auglīgiem laukiem.

Pravietojums

13. Uz plašas zemes platības dzīvoja neliels iedzīvotāju skaits. Viņi zināja, ka pienāks laiks, kad ceļotāji no planētas četriem debespusēm, dažādām rasēm un ādas krāsām ieradīsies, lai apmestos uz dzīvi šajās zemēs. Vienam pazemīgam jauneklim viņus mācīja ar patiesības, miera, gaismas un mīlestības vārdiem. Viens vecs vīrs apmeklēja cilvēku pūļus un izplatīja aicinājumu, ka viņiem jādodas uz šo zemi. Viņš vadīja viņus, sagatavoja un stāstīja par šīm izredzētajām zemēm.

Pienāca laiks, kad pamazām ieradās cilvēku pūļi, un tad jauneklis sacīja vecajam vīram: „Ko tu man atnes?” Un vecais vīrs atbildēja: „Lūk, tev ir šie cilvēku pūļi, kurus esmu sagatavojis un atvedis līdz šejieni, lai viņi kļūtu par taviem mācekļiem.” Tad jauneklis viņam sacīja: „Esi svētīts, turpini meklēt apmaldījušās avis dažādos ceļos un maldu ceļos. Kā spožs bāka apgaismo zemes četrus galus, nes uz saviem pleciem apmaldījušos ait.”

14. Šis vecais vīrs ar pilnīgu pakļautību un paklausību turpināja savu ceļu, lai apvienotu un sapulcinātu lielās tautas masas. Tad jauneklis vērsās pie šo zemju iedzīvotājiem un sacīja viņiem: „Es esmu jūs sagatavojis ar savu mīlestību, esmu jums devis savus mācījumus, jo jūs būsiet starpnieki, caur kuriem Svētā Gara gaisma apgaismos lielās cilvēku masas, kas drīz

ieradīsies. Lūk, esmu klājis galdu ar mūžīgās dzīvības maizi, un ar šo pašu maizi jums būs jābaro cilvēce.”

Pravietojuma beigas

15. Tā Es runāju uz jums, mani bērni. Pētiēt manu mācību jēgu un saprotiet, kurš ir jauneklis un kurš ir vecais vīrs. Es esmu Tas, kurš jūs māca un sagatavo jūs gaidāmajai pasaules uzskatu cīņai. Vecais vīrs ir Elija, labais gans, kurš apvieno un savāc manas ganības aitas.

16. Tauta, kas lūdās, lai atjaunotos miers un mazinātos sāpes, — tu drīz ar prieku dzirdēsi liecību par savu līdzcilvēku dzīvo balsi un pārliecināsies par lūgšanas vērtību.

17. Šodien Es ļauju jums dzirdēt Manus padomus un brīdinājumus, jo rīt tie jums būs nepieciešami. Es prasu no jums, lai jūs būtu vienoti, lai jūs būtu stipri un lai jums nebūtu neviena vājā vieta. Tāpat kā tēvs, kurš jūt, ka viņa dzīves beigas tuvojas, aicina savus bērnus, lai tie pēdējā brīdī būtu kopā ar viņu un saņemtu viņa pēdējos padomus, tā arī Es runāju uz jums un lūdzu jums, lai jūs Man apsolītu mīlēt un saprast viens otru, kļūt stipriem tikum, lai veidotu vienotu garu, kas sargā un lūdz par pasauli.

18. Es jums atstāju lielu uzdevumu, bet Es dodu jums mieru un spēku. Jūs paši nespēsiet izvērtēt savus darbus. Bet Es, Tiesnesis, nosvēru jūsu darbus, pieņemšu jūsu augļus un beidzot parādīšu jums visu jūsu pūļu un centienu rezultātu.

19. Laimīgi esat jūs, pazemīgie, kas atzīstat, ka augstāka griba vada jūsu likteni. Jūs to piedēvējat manai dievišķībai un piešķirat Man tiesības rīkoties ar jūsu dzīvi, jo zināt, ka Es jums vienmēr dodu pierādījumus par savu mīlestību pret jums.

20. Jūs esat garīgā tauta, uz kuru Tēvs ir vērsts savu skatienu, lai jūs atmodinātu pasauli, lai tā saņemtu Svētā Gara gaismu.

21. Cilvēce meklē Mani caur reliģijām, starp kurām ir arī tādas, kas savā rīcībā parāda garīgumu.

22. Es esmu uzticējies jums Savu darbu un esmu jūs apgaismojis, lai jūs nenogurstoši koptu Manu Vārdu cilvēku sirdīs — lai jūs dotos ceļā ar Likuma karogu un kā labi karavīri ar mīlestību aizstāvētu to lietu, ko Es esmu jums uzticējis.

23. Mans Gars priecājas par labo strādnieku ražu, bet Viņš arī cieš, redzot, ka strādnieks ir aizmigušs, ka viņš nav pratis kopt sēklu, ko Es viņam uzticēju.

24. Kad jūs iztukšojat ciešanu kausu, Tēvs klusībā jūs dzird un garīgi jūs mierina.

25. Liels ir to skaits, kuri šajā laikā manā darbā ir piedzimuši žēlastības dzīvē. Taču jums, kas bijāt pirmie, jāsapatavojas, lai jūsu līdzcilvēki rīt, kad vairs nedzirdēsiet manu vārdu caur balsi, nejūtos pamesti vai apmulsuši.

26. Cilvēce pazīst tikai Pirmā laika likumu un to, kas rakstīts Pirmajā un Otrajā Derībā; taču Trešā Derība tagad apvienos un labos to, ko cilvēki ir sagrozījuši, trūkstot sagatavotībai un izpratnei. Cilvēcei būs jāpēta Mans vēstījums, lai, iedziļinoties katra vārda būtībā, tā atklātu vienu ideālu, vienu patiesību, vienu un to pašu gaismu, kas to vadīs uz garīgumu.

27. Sapatavojies, mīļā tauta, lai tu spētu sargāt šo dārgumu, ko Es tev esmu uzticējis.

28. Laimīgi tie, kuri katrā manā atklāsmē saprot Mani ar cilvēcisko saprātu. Laimīgas tās ģimenes, kurās visi locekļi — no pirmā līdz pēdējam — atrodas Manas Garīgās darbības klēpī. Tās būs paklausīgās ģimenes, svētītā sēkla, ko Es par paraugu rādīšu cilvēcei.

29. Es esmu jums runājis par dvēseles dzīvi — par to, ko jūs saucat par aizsauli, un par Manu dievišķo augstību. Bet Es jums saku, ka šajos mācījumos nav nekāda noslēpuma. Jo tas, kurš ir tīrs, iegūs privilēģiju ieraudzīt un saprast Augstā Aizsaules dzīvi — to garīgo pasauli, ko apgaismo Svētā Gara gaisma, un tās iemītniekus, kuri kopā veido mīlestības saiti. Viņš ieraudzīs to kalna virsotni, par kuru jums stāsta redzētāji. Tur ir vieta, kur Tēvs gaida visu cilvēci.

30. Mana Garīgā pasaule nenogurstoši strādā, iedvesmo un baro jūs, lai jūs sasniegtu garīgumu. Tā palīdz jums, lai jūs gūtu lielākus panākumus savas misijas izpildē.

31. Jau sen jūs esat dzirdējuši manās atklāsmēs, ka pienāks diena, kad jums būs jābūt tādiem kā jūsu Skolotājs, lai mācītu savus līdzcilvēkus, kuri nepazīst garīgumu. Nāks brīdis, kad Svētā Gara gaisma jūs pilnībā apgaismos un izgaismos, lai jūs pasaulei darītu zināmu Manu darbu, Manu šajā laikā doto Vārdu — gaismu, kas katru dvēseli vadīs uz dievišķajām mājām.

32. Dzīvojiet saskaņā ar to, ko Es esmu jums uzticējis jūsu cilvēciskajā dzīvē. Barojieties no dzīvības koka augļiem, saprotiet, ka zem tā zariem jūs atradīsiet atpūtu un patvērumu. Kopiet to paši, lai redzētu, ka tā zari un augļi vairojas.

33. Avots izlies savu kristāldzidro ūdeni straumēs, lai remdētu ceļotāju slāpes — to, kuri šķērso tuksnesi — lai viņi justos stiprināti.

34. Vilks aitas ādā gaidīs jūs ceļā. Taču jums jābūt modriem un jālūdz, kā arī jāuzmanās, lai neiekristu bezdibenī. Reizēm jūs sajūtīsiet, ka saules stari nežēlīgi iedarbojas uz jūsu būtību. Bet Es panākšu, ka mana Garīgā pasaule

būs kā aizsargājošs apmetnis jūsu ceļā. Jūs palīdzēsiet Man radīt jaunu pasauli šīs cilvēces vidū.

35. Jūs esat mācekļi, kas ir gatavi cīnīties rīt. Jūs būsiet drosmīgi un nodosiet tālāk to daudzumu, ko Es esmu uzticējis jūsu rokās cilvēces labā.

36. Es nevēlos, lai jūs pārkāptu likumu. Dažus no jums ir pārņēmis tumsa, un tas ir noticis tāpēc, ka jūs nevēlējāties klausīties sava Gana balsi, kurš jūs aicina ar tik lielu mīlestību.

37. Jūs esat pieraduši pie mana vārda un šaubāties, ka Meistars vairs nerunās ar jums caur cilvēka saprātu. Bet Es jums saku: kāpēc jūs iejaucaties manos augstajos lēmumos? Es esmu jums norādījis laiku, un nav mana griba, lai jūs Man teiktu: „Meistars, ņem vērā, ka likteņa triecieni un kari iebiedē pasauli. Tas ir pārbaudījuma laiks cilvēcei — un Tu vēlies no mums atdalīties?”

Tad jūsu sirdsapziņa jums atbildēs un liks apzināties to ilgo laiku, kurā Es esmu jums uzticējis Savu Vārdu. Taču kā Tēvs un kā Meistars Es pēc 1950. gada tāpat kā šodien dzirdēšu visas jūsu lūgšanas caur jūsu lūgšanām.

Pēc manas atvadas jums visiem vienlīdzīgi jāvelta sevi manu uzdevumu izpildei, jāattīsta jūsu dāvanas, un Es ļaušu jums caur jūsu sirdsapziņu, lai jūs atjaunotos, un Es ļaušu jums caur mana Svētā Gara gaismu atpazīt patieso ceļu, lai jūs nekristu pazudināšanā.

38. Kad kādreiz pie jums nāks lielas tautas pūļi, ilgojoties pēc mierinājuma un manas žēlsirdības savām dvēselēm, Es jūs apgaismos un iedvesmos, lai viņi caur jūsu starpniecību saņemtu manu Vārdu. Es esmu uzticējis jums savu žēlastību, lai jūs tiktu atzīti par Gaismas bērniem.

39. Es esmu tevi attīrījis, mīļā tauta, jo šajā laikā esmu uzticējis tavam garam lielus uzdevumus, lai tu nopelnītu atalgojumu, lai tu liecinātu par manas mācības patiesību, darot labu cilvēcei — lai tu pēc nāves baudītu manu mieru un vairs neietu bojā tumsā. Es vēlos, lai jūsu dvēsele, ierodoties pie Manis, Man teiktu: „Meistars, es savā ceļā esmu izpildījusi Tavu gribu, un šeit es esmu atkal, lai Tu manam garam uzticētu norādījumus un uzdevumus saskaņā ar Tavu dievišķo žēlsirdību.”

40. Ja jūs kļūsiat garīgi, jūsu bērni jums paklausīs, un ļaužu pūļi jūs cienīs, jo redzēs, ka esat attīstītas dvēseles, kuras sevī nes Svētā Gara gaismu. Tad tie, kas ir atpalikuši, redzot jūsu piemēru, atgriezīsies uz ceļa, satvers jūsu labo roku un sekos jūsu soļiem. Kad pie jums nāks tie, kas alkst pēc patiesības, jums jānodod viņiem mani vārdi, lai viņi kļūtu par maigiem jēriem.

41. Šajā laikā jaunums tiks sasiets ķekaros un iemests ugunī. Es darīšu visus šos darbus, un tu, Izraēl, pasaulei stāstīsi par laiku, kurā tā šobrīd dzīvo, un par iemeslu visiem notikumiem. Es esmu uzticējis jums savu

patiesību, jo mana mīlestība pret jums ir liela. Jūs esat lielu atklāsmu un pravietojumu glabātāji.

42. Ar jūsu starpniecību likums atkal tiks darīts zināms jaunajām paaudzēm. Tāpēc Es jums esmu teicis, ka jums jābūt gataviem. Jo jūs esat nākuši, lai sagatavotu ceļu nākotnei, lai nākotnē jaunās paaudzes vairs nebūtu elku pielūdzēji un lai starp tām neparādītos viltus pravieši, kas maldina cilvēci.

43. To visu tev, Izraēl, ir jāatklāj pasaulei. Šajā laikā, kad ir radušās dažādas pasaules uzskatu sistēmas, viena sekta celsies pret otru, konfesijas cīnīsies savā starpā un noraidīs arī jūs.

Bet, tā kā jūs esat gaismas un miera bērni, jums jāsaka viņiem: „Patiesība ir ietverta Trešā Testamenta saturā, tur ir liecība par Kunga klātbūtni un atnākšanu šajā laikā.” Jums jānorāda cilvēcei uz šo grāmatu un, pildot Manu likumu, jāliecina par tās patiesību.

44. Bet, ja tu, Izraēl, aizmigi, — cik daudz sāpju tad būs, jo tautas tiks skartas ar manu taisnību. Tās nespēs meklēt patieso Dievu un tikai apmaldīsies savās pasaules uzskatās, un vēlēsies, lai jūs atzītu to viltus dievus, lai tādējādi jūs sajauktu.

45. Esi modrs, mana tauta, jo Es tev esmu uzticējis Savu Vārdu bagātīgā mērā, lai tu nebūtu neziņā. Jo tu spēji sajūst Manu klātbūtni, un Es tevi esmu mācījis atpazīt Mana Vārda jēgu.

46. Pēc Manas aiziešanas daudzi centīsies jūs pārliecināt, ka Es turpinu atklāties caur viņu prāta spējām. Taču Es neizpaudivos šajos prātos, un arī Mana Garīgā pasaule to nedarīs, jo arī tā pēc 1950. gada vairs neizmantos cilvēka prātu, lai atklātos jums. Jūs varēsiet sazināties ar manu Garīgo Gaismas pasauli tikai garīgi.

47. Esiet paklausīgi bērni, lai nepadotos nekādai maldībai, jo pēc manas aiziešanas notiks lieli notikumi. Jums gan jāpamodina tie, kas gul, un nedrīkst atkal iekrist elku pielūgšanā. Tad brīdī, kad pacelsieties lūgšanā, jūs sajūtīsiet manu iedrošinājumu un saņemsiet manas žēlastības plūsmu. Tādējādi Es jums sniegšu pierādījumus, ka neesat pakļāvušies nekādai kļūdai.

48. Mans skatiens vienmēr uzmanīgi būs vērst uz jums, es jūs nekad nepametīšu. Mans Gars būs kopā ar jums, vēros jūsu cīņu un aizsargās jūs pret intrigām un briesmām. Pildiet Manu likumu, lai cilvēks ar saviem likumiem nekļūtu jums par šķērslī. Ja jūs Man būsiat tīkami, jūs izturēsiet pārbaudījumus pasaules priekšā un sajūtīsiet brālību ar visiem saviem tuvākajiem. Tagad ir pienācis laiks, lai pasaule atzītu Manu Gaismu un neatteiktos no Maniem vēstnešiem.

49. Jums ir vara izdzīt tumsas būtnes no jūsu līdzcilvēkiem, lai jūsu tuvākie cilvēki viens otram ar vardarbību neizrautu dzīvības pavedienu.

50. Nelielu laiku Es jaušu pasaulei darīt pēc savas gribas, taču pēc tam visā pasaulē piepildīsies Mana griba. Esiet nomodā un lūdzieties, ņemot vērā ciešanu kausu, ko cilvēce iztukšo. Jo gadi ir pagājuši, un laiks jums ir pagājis pārsteidzoši ātri.

Es esmu jums parādījis ceļu, pa kuru jums jāiet, un esmu jums devis visu, kas jums nepieciešams, jo esmu sargājis jūsu dvēseli. Esmu to barojis ar mūžīgās dzīvības maizi un esmu to pamodinājis no miega, lai tā atzītu savu misiju un sajustu savu atbildību manā darbā.

51. Liels ir bijis materiālisms un nesapratne, un tādēļ, mīlie mācekļi, jūs esat palikuši ierastajā rutinā, neļaujot savai dvēselei attīstīties.

52. Katru brīdi Es ar Savu mīlestības vārdu esmu ļāvis jums atzīt to, ko esat palaiduši garām, lai cilvēcei darītu zināmu darbu, ko Es jums esmu uzticējis. Bet, ja *jūs* neesat sagatavojušies, — kā tad cilvēce caur jūsu starpniecību varēs iegūt Manu mieru, Manu gaismu un Manu mīlestību? Jūs esat tie, kuriem Es esmu uzticējis misiju visur izplatīt Manas mācības. Es esmu jums atklājis augstību, kuras nesējs ir jūsu gars.

Es jums esmu teicis, ka esmu jūs izvēlējis un svaidījis mīlestības un savas žēlastības dēļ, nevis tāpēc, ka jūs būtu to nopelnījuši. Es jūs esmu izvēlējis, lai jūs būtu apustuļi, kas pasaulei parāda manu mācību, kas iegravēta jūsu sirdīs.

53. Laiks ir pagājis, bet jūs vēl neesat nopelnījuši. Jums jāizstiepj roka, lai paceltu to, kurš ir kritis. Jums jāparāda gaišās dienas gaisma saviem līdzcilvēkiem, kuri atrodas tumsā, lai viņi atzītu, ka Esmu atklājis pie jums un cilvēces vidū visos laikos.

54. Pirmajā laikmetā Es jūs atbrīvoju no faraona verdzības ar Mozus palīdzību, kuru Es iecēlu par savas tautas vadoni, lai viņš to vadītu uz Apsolīto zemi, uz Kānaānas zemi.

55. Otrajā laikmetā Jēzus, Dievišķais Skolotājs, deva jums liecības par Manu gribu, klātbūtni un varu. Taču cilvēks savā egoismā un materiālismā noraidīja Mani.

56. Šodienas laikmetā jūs atkal esat vergi — tagad vairs ne faraona, bet kārdinājuma. Jo tas jums ir dāvājis bagātības, izklaides un varu, lai jūs pakļautu, un daudzi no jums ir krituši un novirzījušies no Gaismas ceļa, jo bijuši vāji. Es neesmu jums atņēmis žēlastību, jūs paši esat to aizturējuši, nepildot Manu likumu. Taču pasaule savā nesapratnē to nav apzinājusies, un cilvēki nodod saviem līdzcilvēkiem darbu, ko paši ir radījuši.

57. Cik liela ir kļūda, kurai ir pakļāvušies „Pirmie”, un cik liela ir kļūda, kurai esat pakļāvušies arī jūs, jo neesat ņēmuši vērā, ka tas ir bijis viens un

tas pats Dievs, kurš ar jums ir runājis, un ka tādēļ jūs neesat saņēmuši ne atšķirīgu mācību, ne citu likumu.

58. Vienīgais Dievs vienmēr ir atklājies jums, Es nekad neesmu jūs pametis, Es vienmēr esmu bijis tuvu jūsu sirdīm. Jēzus Otrajā laikmetā atklāja Manu Dievišķo mīlestību, un kā Skolotājs viņš jums deva paklausības paraugu attiecībā uz likumu. Es jūs mācīju lūgties un parādīju jums ceļu.

59. Šajā Trešajā laikmetā piepildās Dievišķā griba, jo jūs esat saņēmuši manu mācību – mūžīgās dzīvības maizi jūsu dvēselei. Taču es jums esmu paziņojis, ka pēc 1950. gada jūs vairs nedzirdēsiet manu Vārdu caur cilvēka saprātu, bet sazināties ar mani no gara uz garu tikai caur jūsu dvēseles attīstību.

60. Es esmu uzticējies jums šos trīs pēdējos gadus, kad Esmu atklājies caur balss nesējiem, lai jūs apdomātu un saprastu savu atbildību, lai jūs pamestu savu ierasto rutīnu un ļautu savai dvēselei attīstīties. Bet daudzi no jums turpināja gulēt un palika bez izpratnes un pacelšanās.

Kāpēc, Izraēl, tu neesi veltījis sevi to izsmēlošo mācību pētīšanai un izpratnei, kuras Es tev esmu devis? Akli joprojām nav ieraudzījuši gaismu, tu neesi spējis dziedināt klibus, lai tie varētu sekot Man, un ļaužu pūļi ir apmulsuši un jautā sev, vai tie patiesām ir atraduši patieso ceļu?

61. Daudzi no jums ir domājuši, ka pilda Manu likumu, taču atrodas smagā kļūdā, jo saviem līdzcilvēkiem rāda tikai sliktu piemēru. Tieši viņi ir iemesls tam, ka cilvēki ir apmulsuši un turpina barot elku pielūgšanu, meklējot patieso Dievu ar dažādu cilvēcisku priekšstatu palīdzību.

62. Mīļā tauta, tu paliksi kā bāreņa stāvoklī pēc manas atklāsmes beigām. Taču, tāpat kā Otrajā laikmetā, tu sapratīsi Mani pēc manas aiziešanas. Kad vairs nedzirdēsiet Manu vārdu, jūs atzīsiet to, ko Es jums bieži esmu mācījis, taču jūsu atmodšanās būs novēlota.

Tāpēc, tauta, ar lielām sāpēm savā Tēva sirdī es tev pārmetu tavu nespēju ievērot likumu un paklausību. Es nevēlos, lai cilvēce rīt uzskatītu jūs par tautu, kas nav cienīga saņemt manu dievišķo žēlastību. Taču daudzi — neesot mani dzirdējuši tāpat kā jūs — ticēs manam vēstījumam un mīlēs mani.

63. Es esmu norādījis jums uz jūsu kļūdām, lai jūs saprastu, ka jūs neparādāt Manu darbu saskaņā ar patiesības gaismu — lai jūs atjaunotos un pasaulei atklātu to, ko esat saņēmuši no Manis.

64. Tu domāji, ka Es, Izraēla, tā kā Es esmu mīlošs Tēvs, jums neizteiktu pārmetumus par jūsu kļūdām un ka Man būtu jūs jāapklāj ar Savu apmetni, lai pasaulei jūs iepazīstinātu kā patiesus mācekļus, karavīrus un rītdienas skolotājus. Ja Es tā rīkotos, Izraēl, Es pats jums atteiktu savu mīlestību. Jo,

kad būs pienācis laiks, jūs nespētu ar saviem vārdiem un darbiem liecināt par manu patiesību, un tad rītdienas cilvēce noliegtu manu atklāsmi. Jo „ ” pilnība nekad nav sajaukusies ar jūsu nepilnībām.

65. Es esmu jums teicis, ka jūs esat laikā, kad mīlestība cīnās pret naidu, mana gaisma pret tumsību, pazemība pret augstprātību. Taču rīt, kad jūs atmodīsieties, jūs savās sirdīs sajutīsiet bezgalīgu un dziļu skumju, saprotot, cik daudz laika esat izšķērdējuši, un tad jūs spēsiet novērtēt to vēstnešu darbu, kuri prata sagatavoties, lai jums nodotu manu patiesību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 349

1. Mīļā tauta: tu esi ticējusi manai atnākšanai šajā laikā, un pat manas atklāsmes pēdējās dienās jūs steigzaties pie manis, nenogurstoši, ilgojoties pēc mana Vārda. Daudzi ir aicināti, visiem Esmu dāvājis šī avota ūdeni, taču reti kurš Mani ir sadzirdējis un sapratis. Bet Esmu atklājies un izlējis mīlestību visā pasaulē.

2. Otrajā laikmetā Es jums teicu: „Laimīgi tie, kas ticēja, neredzot!” Un arī šajā laikā Es jums saku: „Esiet svētīti, jo jūs ticējāt un palikāt uzticīgi manam darbam, neredzot Mani!”

3. Manai atnākšanai nevajadzēja jūs pārsteigt, jo tā bija paziņota. Taču jūs nezinājāt stundu, kurā Es atnāktu.

Pēc manas atvadas Otrajā laikmetā mani vārdus pierakstīja mani mācekļi, un tie tos nodeva citiem, jauniem mācekļiem, lai tie tiktu izplatīti visā pasaulē.

Solījums par manu atgriešanos tiem, kas Man tieši sekoja, bija stimulēsmācībā, skaista cerība un barība viņu pēc zināšanām slāpējošajam garam. Un no paaudzes paaudzē mani mācekļi cerēja redzēt sava Skolotāja atkārtoto parādīšanos.

Bet lūk, paaudzes sekoja viena pēc otras. Liels skaits būtnu ieradās, lai iemiesotos uz Zemes, un pēc tam atgriezās Aizsaulē, neredzot, kā šis solījums piepildās. Pagāja gadsimti un pat tūkstošgades. Taču, kad pienāca stunda un mana klātbūtne Garā atklāja jaunu laikmetu, es konstatēju, ka cilvēki bija izdzēsuši manu vārdu no savām sirdīm un tikai ļoti nedaudzi gaidīja manu atgriešanos.

4. Esmu nācis pie jums klusi, bez pompas. Taču veids, kādā Esmu atklājies, daudzus ir pārsteidzis, vieniem tas ir bijis iemesls šaubām, bet citiem pat izsmiekam. Tikai tie, kuri spēja izturēt ar modru garu un modru prātu, ir sajutuši Mani tā, kā viņi varētu Mani sajust jebkurā formā, ko Es izvēlētos, lai atklātos. Taču solījums tika dots visiem, un tā piepildīšanās ir paredzēta vienlīdz visiem.

5. Šī ir mana atklāsmē šajā laikā: cilvēks visos laikos ir bijis mans balss nesējs. Es esmu viņu izvēlējis, jo viņš ir Mans bērns, Mans darbs — tas ir iemesls. Un, lai gan šis bērns jūtas nevērīgs Manai „”, jo nav pilnveidojies, Es redzu aiz šīm nepilnībām to gaismas daļiņu, kas ir daļa no Mana Gara — izredzēto radījumu, saprātīgo būtni, kas spēj nodot Manu Vārdu.

6. Jūs, cilvēki, — vai jūs mīlat tikai savus labos bērnus? Es esmu redzējis, kā vecāki ar lielāku rūpību atbalsta savus slimos vai nomaldījušos bērnus, lai atbrīvotu tos no ciešanām. Esmu izvēlējis šo laiku, lai šo uzdevumu veiktu kopā ar pazemīgiem, vienkāršiem vīriešiem un sievietēm,

grēciniekiem un neizglītotiem cilvēkiem. Jo viņos esmu atradis pateicību, un viņi ir spējusi attīrīties un pacelties, lai cienīgi pildītu savu uzdevumu.

7. Ja Es šajā laikā neesmu kļuvis par cilvēku, lai runātu ar jums, kā Es to darīju caur Jēzu, tam ir šāds iemesls: Vai jūs vispār varētu dzirdēt manu garīgo balsi, uztvert un saprast dievišķo valodu — šodien, kad esat tik ļoti materializējušies, ka nespējat dzirdēt un paklausīt sava gara balsij, kas tajā pasaulē, kurā dzīvojat, kļūst nobijusies un vāja?

8. Tāpēc Esmu izvēlējies cilvēku un apveltījis viņu ar garīgām spējām, lai viņš varētu būt Mans balss nesējs. Un caur šo atklāsmi Esmu atradis ticību un daudzi Mani ir sapratuši. Citi tomēr ir palikuši savā neticībā.

9. Es esmu jāvis Garīgajai pasaulei atklāties cilvēkam tādā pašā veidā un esmu apvienojis šīs būtnes garā un pārējās ķermenī.

10. Ir nepieciešams, lai jūs izgaršotu visu ciešanu kausu „garšu”, lai iepazītu gan sāpes, gan mieru, lai jūs visu iepazītu un tas kļūtu par daļu no jūsu eksistences. Jo Es gribu, lai jūs būtu patiesi mācekļi, lai jūs mācītu vairāk ar darbiem nekā ar vārdiem. Piemērs ir spēcīgāks par vārdu, un ir nepieciešams, lai jūs ļautu manam darbam sasniegt visus jūsu līdzcilvēkus, un tas ir labākais veids, kā to izplatīt.

11. Strādājiet pacietīgi, palieciet nelokāmi līdz galam. Nekas nedrīkst jūs apturēt jūsu ceļā, jo liels ir sāpju apjoms, ko jums jāmazina, un daudz ir tumsas, ko jums jāizskauž. Pirmkārt, jums jāuzticas savam Tēvam un sev pašiem un jāapzinās savu dāvanu vērtība.

12. Kad Jēzus Otrajā laikmetā vērsa savu vārdu pie cilvēku pūļiem, kas Viņam sekoja, Viņš vienā mācībā runāja uz visiem un katru atsevišķi, atklājot to būtņu iekšējo dzīvi, kas tuvojās Viņam. Taču, neraugoties uz dažādajām lūgšanām, grūtībām un nodomiem, ko viņi Viņam izklāstīja, Viņa gudrais, trāpīgais un skaidrais vārds vienmēr mierināja sāpes, atrisināja problēmu vai izkliedēja šaubas. Lai gan dažu cilvēku nesagatavotā sirds nespēja uzņemt šos vārdus un izprast to jēgu, garīgā dvēsele — kas ir pieejamāka nekā „miesa” un jutīgāka pret dievišķajām izpausmēm — pieņēma šos mācības, un, pēc tam, kad tā bija pārdomājusi un izturējusi cīņu ar savu ķermeni, tā beidzot noticēja. Jo tikai augstāks Meistars, bezgalīgās labestības Tēvs, spēja saskatīt drāmu, kas risinājās cilvēku iekšienē, un nomierināt un mierināt viņu dvēseles.

13. Daudzi cilvēki, redzot, ka mācekļi dzīvo kopā ar Meistaru, cerēja, ka tie veiks tādus pašus darbus, kādus bija paveicis Jēzus, un bieži vien viņi bija vīlušies, redzot, ka tie ir tikai mazi bērni, kuri sāka garīgi attīstīties un centās saprast sava Kunga lielās mācības. Taču Jēzus vēl nebija teicis pūlim:

„Klausieties šiem mācekļiem!” Savas sludināšanas laikā Viņš tos neievadīja kā skolotājus. Viņi vēl bija akmeņi, kurus tikko slīpēja, lai pēc tam tie spīdētu.

14. Cik bieži mācekļi mēģināja aizdzīt mazos bērnus, kuri tuvojās Jēzum, lai dzirdētu Viņa vārdu — domādami, ka rīkojas pareizi un tādējādi saglabā lielāku dievbijību, nesaprotot, ka arī šiem bērniem bija jāieņem sava vieta starp mācekļiem. Kad tas notika — cik lielas sāpes viņi izjuta, redzot, kā bērni kopā ar savām mātēm aiziet!

15. Ļaudis, kas sekoja Jēzum, vienmēr uzmanīgi vērtēja Viņa un Viņa mācekļu darbus. Kad viens no viņiem mēģināja aizstāvēt savu Skolotāju, izvelkot zobenu, viņa rīcību nosodīja ļaužu pūlis. Tomēr Jēzus turpināja labot un mācīt savus uzticīgos mācekļus līdz pat tai dienai, kad viņiem sacīja: „Es jūs atstāju savā vietā, lai jūs darītu cilvēkiem to, ko Es esmu darījis jums.”

16. Visas nepilnības, kļūdas un neziņa bija no viņiem nokritušas kā nevajadzīgas drēbes, lai viņi tiktu apģērbti ar Tā dāvanām un pilnvarām, kurš viņus sūtīja. Tagad viņi varēja pārstāvēt savu Skolotāju, un pat ja tauta viņus nežēlīgi pārbaudītu, tā neatrastu iemeslu viņus pārvest. Cik smagi viņiem nācās cīnīties ar sevi, lai sasniegtu to pacelšanās līmeni, kas bija nepieciešams, lai sludinātu sava Kunga mācību! Bet patiesi, Es jums saku, viņu piemērs ir neizdzēšams. Cik daudz pazemības un mīlestības viņi izplatīja savā ceļā, lai liecinātu par Manu darbu, un cik auglīgs un svētīgs bija viņu piemērs šai cilvēcei. Pat pēc daudziem gadsimtiem viņu vārdi un atmiņa par viņiem joprojām dzīvo cilvēku sirdīs, un Es Trešajā laikmetā, kas seko pēc tam, liecinu par viņu lielo darbu, jo viņi prata liecināt par Manu patiesību.

17. Šodien, kad Es atkal esmu apņēmts ar mācekļiem un maziem bērniem, tāpat kā Otrajā laikmetā, Es jūs sagatavoju tādā pašā veidā un apveltīju ar žēlastību un spēku. Jūs, tāpat kā viņi, paliksiet kā aitas starp vilkiem. Bet nezaudējiet drosmi, un neuzskatiet par neiespējamu paveikt lielu darbu un atstāt piemēru cilvēcei.

18. Jūs nemanāmi sāksiet dzīvot tikumīgu dzīvi, un jūsu soļi jūs vedīs uz arvien lielāku izpratni un jūsu misijas pilnīgāku attīstību. Jūs neapzināties to spēku, kāds būs jūsu piemēram, un to ietekmi, ko jūs izdarīsiet, veltot sevi savas misijas izpildei.

19. Es redzu, kā šīs cilvēces nākotnē tiks ar spožām burtiem ierakstīti šīs pazemīgās tautas darbi, kas, pārvarot grūtības un smagus pārbaudījumus, paver sev ceļu.

20. Cik daudz tumsas izskaudīs jūsu mīlestības un žēlsirdības darbi, un cik daudz fanātisma altāri sabruks jūsu garīguma spēka priekšā! Jo jūs

nesīsiet manu miera un mīlestības mācību savā skatienā, uz lūpām, sirdī un visās sava gara spējās.

21. Šodien, kad mans Vārds drīz vairs neizpaužies šādā veidā, Es jums saku: šo atklāsmju iztrūkums nedrīkst atdzēsēt jūsu sirdis un kļūt par iemeslu savstarpējai atsvešināšanai. Jūs vēl nevarat cīnīties vieni paši, pildot savu uzdevumu. Jūs vēl esat atkarīgi no tā, lai sniegtu viens otram siltumu, dzīvību un iedrošinājumu. Pēc manas atvadas es gribu redzēt, ka jūs turpināt savas sanāksmes. Jo es turpināšu vadīt jūsu darbus un iesaistīšos, lai uz šīm mīļajām sanāksmēm izlietotu iedvesmu. Es gribu, lai jūs, tāpat kā tagad, ar pacietību turpinātu vērsties pie maniem vārdiem, manām jaunajām atklāsmēm, jo Dievišķā Gaisma turpinās neierobežoti plūst pār jums visiem.

22. Pētot Manas mācības, izvairieties no jebkādiem strīdiem vai kaislībām, lai nekad neaptumšotu savu spriešanas spēju. Garīgums, kas ir dievbijība un pacilātība, vienmēr lai nosaka jūsu sanāksmes, un jums nevajadzētu domāt tikai par sevi. Aiciniet savā vidū slimos, vājos vai dzīvē nogurušos — tos, kuri piedzīvo vilšanos dažādajos kultos, kurus viņi praktizē, — tos, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc garīgās barības, pazemotos un neaizsargātos, jo viņu vajadzības netiek saprastas. Mīliet visus un atvediet viņus šurp, un sniedziet viņiem mierinājumu jūsu pulcēšanās vietās, dziediniet viņu brūces, palīdziet viņiem lūgties un nāciet visi vienoti vienā lūgšanā pie Manis. Meklējiet Mani kā Tēvu un kā Ārstu, tad šī rīcība būs pietiekama, lai Es izlietu dziedinošo balzamu un piešķirtu jums brīnumus.

23. Jo garīgāka būs jūsu sapulce, jo lielākus brīnumus jūs redzēsiet piepildāties. Starp jums parādīsies labi Manu mācību skaidrotāji, un, kad viņi runās, lai jums darītu zināmu savu skaidrojumu, Es viņus apgaismos un pateikšu viņiem to, kas viņiem šajā brīdī tiks iedvesmots. Tomēr nevienam nevajadzētu runāt no iedomības, lai viņš nezaudētu savas dārgās dāvanas.

24. Tāpat kā Es šajos laikos esmu atalgojis jūsu sagatavošanos, piešķirot jums šo atklāsmi, tāpat Es gribu piešķirt jums žēlastības arī tajos nākotnes laikos, lai paceltu jūs un stiprinātu jūsu dedzību manā darbā. Ja jūs rīkosieties tā, pie jums nāks vīrieši un sievietes, kuri — uzzinājuši par Manu atgriešanos — būs ieinteresēti iepazīt Manu vēstījumu un ar nepacietību jautās jums par to, ko Es jums esmu mācījis un kā Es Trešajā laikmetā esmu runājis uz cilvēci.

Tāču tā grāmata, ko šobrīd veido „Zelta spalvas” — tā iedvesma, ko Balss nesējs pārvērs vārdos, lai tie tiktu apkopoti grāmatu lapās un rūpīgi glabāti, — būs svētais mantojums, ko Es atstāju ikvienam, kurš izsalkis pēc maizes, un visiem tiem, kuri ilgojas pēc barības savai dvēselei.

25. Neatstājiet šīs lappuses aizmirstības stūrī, jo tās būs ieroči cīņas dienās, kad jūsu lūpas vēl nemācēs runāt ar vajadzīgo daļrunību. Ja jūsu vājā atmiņa aizmirsīs manus mācījumus, šie iespiestie vārdi runās ar to pašu pārlicību, ar kādu Es jūs esmu mācījis. Šo mācību gaisma iekļūs to sirdīs, kuriem jūs liecināsi, un tie būs satriekti un ticēs manai atklāsmei kā Svētajam Garam.

26. Jums pienāks cīņas brīdis, un jūs pieredzēsiet, kā tauta jūtas stipra un drosmīga, degot ticībā. Lai uzzinātu, vai šī stunda ir pienākusi, jums nevajadzēs jautāt saviem līdzcilvēkiem, bet jūs sajūtīsiet aicinājumu, ko jums vērs jūsu Tēvs. Pravieši būs nomodā, jo viņu atbildība nebeigsies. Viņu garīgās acis ar godbijību un mīlestību ieskatīsies tajā pasaulē, no kuras viņi skaidri redzēs zīmes, kas vadīs tautu pa pareizo ceļu. Un arī šajā pasaulē notiks notikumi, kas jums liecinās par to piepildījuma stundu.

27. Ko vēl jūs vēlaties uzzināt par tiem laikiem, ko jūs jau neesat sapratuši caur šo vienkāršo un skaidro vārdu, kas visu izskaidro un apgaismo? Ar tādu pašu skaidrību arī jums jānāca, lai jūs būtu patiesi cilvēku skolotāji un padomdevēji.

28. Reģioni uzskatīs jūs par savu aizsardzību, pravieši atradīs ticību. Jūsu labvēlīgie, dziedinošie vārdi būs pieprasīti no slimajiem, jūsu padoms tiks steidzami lūgts, un jūsu lūgšanas un aizlūgumi tiks lūgti arī pārbaudījumu brīžos.

29. Kādi brīnišķīgi laiki tie būs jūsu uzdevuma izpildei! Kāda lieliska iespēja, lai jūsu dvēsele uzplauktu un jūs attīstītu savas dāvanas! Kādu laimi jūs izjutīsiet, redzot, kā daudzi, kas bija dzīvojuši bezjēdzīgi, kļūst stipri labajā un pacilājas, veicot noderīgus darbus, nozīmīgus darbus!

Tā ir jūsu misija: atbrīvot tuvāko un atdot viņam gaismu, ko viņš bija zaudējis, lai viņš justos kā dievišķās žēlastības daļa. Visu to, no kā viņš bija sevi atņēmis, viņš tad atkal iegūs, lai kļūtu par dievišķā miera, dievišķās gudrības un dievišķās mīlestības īpašnieku.

30. Jūsu sagatavošanās šim laikam nedrīkst ietvert ne mistiku, ne cilvēciskas teorijas. Jums nevajadzētu būt kultu vai formalitāšu kalpiem, bet gan vienkāršiem skolotājiem, kuri ienāk rīcības laikā.

31. Saprotiet, ka cilvēce tagad mostas garīgajai dzīvei, un drīz jūs piedzīvosiet lielus notikumus, kas atklās tās progresu. Jūs redzēsiet, kā nācijas, kas ilgu laiku bijušas ienaidnieces, apvienosies un atzīs viena otru, daudzas pretinieku rases saplūdīs. Mācības, kuru saknes nav garīgumā un kuras ir valdījušas pār tautām, tiks izskaustas tieši to pašu tautu rokās, kuras iepriekš tās pasludināja par glābjošām, un parādīsies jaunas mācības, kas tiecas uz Augstāko. Es ļaušu tām iegūt nozīmi, jo tās būs kustības, kas ievadīs visdziļāko garīgumu. Taču, kad jūs redzēsiet šos

notikumus uz Zemes, jūs sapratīsiet, ka cilvēku gars ir gatavs nonākt pie vēl viena liela laika posma beigām.

32. Daudzi, kurus šodien sauc par gudrajiem, tajā laikā lauzīs galvu un būs satraukti, kamēr citi, kuri tikuši vajāti un pazemoti savas taisnīguma mīlestības dēļ, šajās izlīdzināšanās un morālās atjaunošanās dienās redzēs, kā izgaismojas viņu ilgas un dziedinošie ideāli.

33. Garīgā dzīve pilnībā atklāsies uz šīs planētas un padarīs savu ietekmi jūtamu visiem cilvēkiem, un tie, kuri ir bijuši materiālisti, aizvērs savas lūpas, aizvērs savas grāmatas un atvērs savas garīgās acis, lai ieraudzītu to dzīvi, ko viņi bija noliedzuši, un atvērs durvis, kuras viņi bija aizslēguši lielajām cilvēku pūlēm.

34. Viņi redzēs, kā mana gaisma spīd visā zemeslodes virsū un kā katra dvēsele ir apgaismota. Dārgumu krātuve būs atvērta, un ikviens, kurš vēlēšies ielūkoties tās iekšienē, to varēs izdarīt, ja vien sagatavosies ar nedaudz mīlestības.

35. Kad cilvēce iepazīs manu mācību un sapratīs tās jēgu, tā tajā ieguldīs savu uzticību un stiprināsies ticībā, ka tā ir drošais ceļš, ceļvedis ikvienam cilvēkam, kurš vēlas dzīvot taisnībā, mīlestībā un cieņā pret saviem tuvākajiem.

Kad šī mācība iesakņosies cilvēku sirdīs, tā apgaismos ģimenes dzīvi, stiprinot vecākus tikumībā, laulības uzticībā, bērnus paklausībā, un skolotājus tā piepildīs ar gudrību. Tā padarīs valdniekus lielmūtīgus un iedvesmos tiesnešus īstenot patiesu taisnīgumu. Zinātnieki jutīsies apgaismoti, un šī gaisma viņiem atklās lielus noslēpumus par visu cilvēci un tās garīgo attīstību. Tādējādi sāksies jauna miera un progresā ēra.

36. Spiritisms — kā Esmu nosaucis šo mācību — nenožīmē ne mistiku, ne fanātismu. Šī mācība aicina vienkāršot dievkalpojumu un visdziļāk pacelt dvēseli. Tā ved jūs pa šo ceļu un ļauj jums soli pa solim ienākt patiesības takā.

37. Cik maz ir to, kas Mani sapratuši un kam ir kaut mazākā nojausma par manu mācību patieso būtību! Arī savos mācekļos es redzu centienus turēties pie savu senču tradīcijām un paražām — bailes atteikties no daudzām ieradēm un rituāliem, kas traucē tautai virzīties uz priekšu savā sagatavošanā. Taču Es palīdzēšu šiem mazajiem, šīm vājajām dvēselēm, lai tās kļūtu stipras un panāktu pirmos mācekļus, jo jums visiem jāapvienojas vienā nolūkā.

38. Šīs tautas misija ir strādāt par mieru šajā pasaulē, sludinot un sējot Manu Vārdu savā ceļā, lai šī zemes ieleja būtu debesu dzimtenes atspulgs un tās iedzīvotāji — taisno cilvēku tēls, kuri dzīvo Manā Valstībā.

39. Lai sasniegtu šo mērķi šajā pasaulē, jums jācīnās, jācieš un jāraida asaras, bet savā cīņā jums nedrīkst zaudēt drosmi. Jūs šūposies cilvēciskās sirds nepilnību un cietības dēļ, bet jums nevajadzētu būt savu līdzcilvēku tiesniešiem. Atcerieties, ka Otrajā laikmetā mani mācekļi nekad nenosodīja nevienu no saviem līdzcilvēkiem. Tikai Es viens pats laboju un vērtēju to darbus, kuri sekoja Man, un, ja kāds, sašutis par to, ko bija izdarījis cits, nāca pie Manis, lai teiktu: „Kungs, kāpēc šis brālis ir grēkojis? Kas ar viņu notiks šī iemesla dēļ, kādas sekas tam būs viņa dzīves ceļā?”, tad Es viņam atbildēju: „Ja viņš ir grēkojis, tad neizdara to pašu kļūdu un negaidi arī sodu viņam, lai justos, ka esi pilnīgāks un Mani cienīgāks.” Arī tajā dienā, kad Es ar saviem mācekļiem svinēju Pēdējo vakariņu un visiem bija zināms Jūdas darbs, Mana klātbūtne lika valda klusumam – neviens viņu nenosodīja, neviens viņu nesauc par netaisnīgu vai nodevēju, neviens viņu nepārmeta vai nesauc par nepateicīgu. Klusums valdīja tāpēc, ka mācekļi jau bija iemācījušies šo mācību no sava Skolotāja, un tikai Jūdas sirdsapziņa lika viņam atbildēt par savu rīcību un tiesāja viņu.

40. Tādiem arī jums jābūt šajā laikā: netiesājiet un neaizskaujiet savus līdzcilvēkus, lai cik neziņīgi un kļūdaini jūs tos arī redzētu. Atstāji savas rūpes Man un pildiet savu pienākumu kā labi mācekļi. Rādiem piemēru; jo, ja jūs to darīsiet sirsnīgi, bez iedomības, jūs atradīsiet atbalsi to sirdīs, kas jūs apņēma, un drīz jūs redzēsiet, ka viņi iet pa tiem pašiem soļiem un seko tai pašai iedvesmai.

41. Modieties un lūdzieties, tauta! Centieties panākt vienotību un mieru. Jūs jau atrodaties šī gada pēdējās dienās, un Es vēlos redzēt jūs vienotus. Es esmu bijis cīrulis, zem kura spārniem visi cāļi ir atraduši patvērumu. Tāpat Es vēlos jums turpināt sniegt siltumu, lai jūs neizklīstu. Es esmu jūs bieži mācījis, lai jūs pirmie spētu vadīt tos, kas nāk pēc jums. Paturiet prātā, ka starp viņiem ir daudzi, kas nav stingri ticībā, un ir nepieciešams, lai jūs viņiem palīdzētu. Un pat starp tiem, kas Mani bieži ir dzirdējuši, ir tādi, kas ir vāji. Atkārtojiet viņiem Manus vārdus, dodiet viņiem siltumu un dzīvību, lai viņi nenovirzītos no ceļa, un ar saviem darbiem iestājieties par mieru šajā pasaulē. Lūdzieties, tad šī lūgšana apgaismos jūsu līdzcilvēku dzīvi. Un jūsu dvēsele, pārvērsta par miera lakstīgu, kā Meistars lidos pāri zemes virsmai un visiem labas gribas cilvēkiem nesīs Manu vēstījumu.

42. Tomēr negaidiet sēšanas rezultātu tajā brīdī, kad ieliekat sēklu zemē. Es jums esmu teicis, ka garīgajai sēklai nav tā pati vieta, kur dīgt, kā tai, ko jūs sējat savos laukos. Ja materiālā sēkla dīgst septiņās dienās, tad garīgā var uzplaukt gan septiņās sekundēs, gan septiņos mūžības posmos. Jums jābūt un jākopj ar mīlestību, un kādu dienu jūsu garīgā dvēsele, kas

pieder pie mūžīgās dzīvības, piedzīvos prieku, redzot, kā dīgst sēkla, ko tā sējusi, kā tā aug, zied un nes augļus. Bet ne tikai to – arī to augļu pavairošanos, no kuriem jūs esat sējuši tikai vienu sēklu.

43. Tādā veidā Es jums mācu un izskaidroju to, ko jūs nespējat saprast, Es katru dienu daru jums stiprākus, jo Es gribu redzēt jūs garīgi stiprus un fiziski veselus.

44. Katrs, kurš jūtas vājš vai slims, lai stiprinās manā klātbūtnē, izjūt manu mīlētājam un ceļas ar ticību un pašāvēību uz savu likteni. Tieši šī ticība būs atbalsts, lai noturētos uz kājām un turpinātu iet uz priekšu. Ja jūs ciešanas ilgst ilgi, pārvariet tās ar to spēku, ko Es jums dodu. Ja redzat sāpes savos līdzcilvēkos un vēlaties tās novērst, nāciet pie mīlētāja avota, un jūs ļoti ātri pārvērsīsiet šīs sāpes mierā un smaidā. Neredziet nāvi tur, kur tās nav, jo Es esmu dzīvība, un jūs visi kā cilvēki dzīvojat Manī.

45. Ja vēlaties lūgties par būtnēm, kas mīt Garīgajā ielejā, nenosakiet ne dienas, ne stundas, lai tās aicinātu un tuvinātos šīm būtnēm. Dariet to no mīlestības, kas jūs vieno ar tām, un ņemiet vērā, ka tās pieder pie Garīgās dzīves, ka tās dzīvo mūžībā un nav pakļautas laika ritējumam.

46. Tagad dzīvojiet kopībā ar šo pasauli, kas vienu tuvinā otram. Padariet savas mīlestības saites ciešākas, un, ja tās būtnes, ar kurām jūs uz Zemes bijāt vienoti, garīgajā kāpnē atrodas augstāk par jums, tās palīdzēs jums jūsu dzīvē. Ja, gluži pretēji, viņi ir palikuši atpakaļ un vajag jūsu lūgšanas un atbalstu — piemēru, ko jūs varat viņiem dot —, tad palīdziet viņiem, un tādējādi jūs saglabāsi harmoniju un mieru šajā pasaulē.

47. Neizrādiet nepacietību, lai atkal būtu kopā ar saviem tuviniekiem. Šī nepacietība izriet no cilvēka sirds, kas vēlas ieraudzīt šo būtņu tēlus, viņu sejas un uzvedību, lai uz brīdi par viņiem priecātos. Ierobežojiet šo nepacietību un ar patiesu garīgo tikumību gaidiet, līdz pienāks šis priecīgais atkalredzēšanās brīdis, un pēc tam jūs kopā dosieties pa to pašu ceļu, kas jūs visus aizvedīs pie manas labās rokas.

48. Esiet nomodā un lūdzieties par būtnēm aizsaulē. Tiem, kam no jums nekas nav vajadzīgs, jūsu lūgšana būs sveiciens, skūpstis, garīgs apskāviens. Bet tiem, kam vajadzīga jūsu palīdzība, jūsu lūgšana būs balzams, atbrīvošana, maigs pieskāriens un iedrošinoša balss pārbaudījumu un atgriešanās ceļā. Kad tās garīgās būtnes, kuras nespēja pacelties uz mājvietu, kas tām pienākas, uz pasauli, kurai tās pieder un kura tās gaida, saņems balsi no šīs pasaules, kas tās pievelk ar savām lūgšanām, tās pamodīsies no miega, augšāmcelsies no nāves un tieksies pēc savas pestīšanas.

49. Taču cilvēce nespēj ne izgaismot šo būtnu dzīvi, ne arī novērst to materializēšanos. Tā nespēj salauzt sirdsapziņas pārmetumu un sāpju ķēdes, kas tām uzgūst.

Jūs, kas piederat pie gaismas, — lūdzieties un parādiet žēlsirdību pret šo jums nezināmo pasauli un palīdziet viņiem atbrīvoties un doties ceļā uz dzīvi, kurai viņi pieder. Neatsakieties no viņu klātbūtnes un nebaidieties no viņiem. Es jūs sapulcēju, lai jūs kopā lūgtu un nāktu pie Manis. Tā Es jūs uzņemsu, lai dotu jums mieru, kam jāizplatās, lai aptvertu visus. Jo jūs visi esat mani mīļie bērni.

50. Mans Dievišķais Gars jūs apskauj un svētī. Pieņemiet Manu vārdu, lai jūs būtu pilni gaismas, spēka un gudrības, un iedziļinieties tajā, lai iepazītu Manu gribu. Es vēlos, lai jūs rūpīgi sargātu to, ko saņemat, un prastu to izprast.

51. Manās mīlestības izpausmēs jūs esat sajutuši, ka Es jums dāvāju dzīvību. Jūs sajūtat Manu siltumu un Manu aizsardzību un vairs neesat auksti, tāpēc kļūstat par būtnēm, kas pilnas ar ticību un cerību.

52. Katrs mans vārds ir uzdevums, un Es vēlos, lai jūs steigāties to izpildīt. Manas pravietības, kas sniegtas caur vienkāršām un pazemīgām būtnēm, piepildīsies, un jūs par to liecināsit.

53. Mana darba dēļ daudzi no jums tiks slikti vērtēti. Taču neuzņemieties šo lietu savās rokās, atstājiet to Man, un Es jūs aizstāvēšu. Centieties vienīgi izplatīt šo gaismu un būt pazemīgi. Kad vien jūs uzbrūk, izmantojiet tikai tos ieročus, ko Es jums esmu devis: mīlestību, cieņu un pazemību. Jo vairāk jūs kritizēs, jo vairāk Es parādīšu savu varenību jūsu vidū. Un tie no jums, kuriem ir dāvana skatīties pāri šai dzīvei garīgajās sfērās, — stipriniet vājos, apstiprinot Manus vārdus. Un tie, kuriem ir dāvana pacelties, lai dzirdētu Augstā Aizsaules balsis, — sagatavojieties, lai jūs varētu tālāk nodot Manus vēstījumus. Šīs augstākās atklāsmes stiprinās jūsu dvēseles pat vislielākajos pārbaudījumos.

54. Jūsu darbi paliks uzrakstīti uz visiem laikiem. Tāpēc jūs, kas esat veltījušies manam kalpojumam, lietojiet savu saprātu un vārda dāvanu pareizā veidā.

55. Es dodu jums savus mācījumus kā sēklu, lai jūs to sētu un koptu. Kad jūsu sagatavotā sirds kādreiz sajūtīs, ka ir pienācis laiks sākt savu darbu, lai tā dodas ceļā, dalās ar visiem izsalkušajiem, un sēkla vairojas.

Daudzi nespēs uztvert Labo Vēsti, jo viņu gars vēl nebūs gatavs saprast šīs mācības. Citi vēlēšies nozagt dārgo augli, lai to ļaunprātīgi izmantotu. Taču pēc tam viņi nožēlos un kā „pazudušie dēli” nāks pie Manis. Es tomēr aizstāšu sēklu, ko viņi neziņā zaudējuši, un katra labas gribas dvēsele to iegūs.

56. Kad jūs savā mācībā iemācīsieties atklāt visu gaismu un visu iedrošinājumu, kas nepieciešams jūsu garam, jūs sekosiet Man līdz galam. Jūs nejutīsiet nogurumu, neļausiet, lai jūs atturētu no jūsu uzdevuma – darīt zināmu Manu Vārdu, un neveiksmes jūs nepadarīs svārstīgus. Kad būsiet sapratuši vienu mācību, tad iedziļinieties nākamajā un turpiniet lasīt grāmatā ar bezgalīgām mācībām, ko Es jums atstāju, lai jūs to pētītu un barotos no tās. Smeliet no tās to, kas nepieciešams, lai dzīvotu. Dzīvojiet kā Mani mācekļi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 350

1. Es tevi uzņemu cilvēces vārdā, tu, Izraēla tautas mazā pulciņ! Jūs attālināties no pasaules, lai klausītos Manu koncertu un skatītos tālāk par matērijas robežām. Es ļaušu jums veikt ceļu Manā aizsardzībā, un katrs no jums nesīs lampu, lai neapgāztos, sasniedzot sava ceļa galā uz Zemes.

Kad jūsu dvēsele kādreiz atdalīsies no miesas, lai paceltos pie Manis un Man parādītu savus darbus, jūs redzēsiet, ka visi jūsu darbi, jūsu soļi ir ierakstīti jūsu dzīves grāmatā, un kopā ar Mani jūs izvērtēsiet savu darbu.

2. Šodien Es vēlos redzēt jūsu dvēseles brīvas, lai tās pildītu savu uzdevumu, būtu gatavas kalpot un ieklausītos manā iedvesmā, redzot un sajūtot dzīves ceļojuma beigas, kas ir tuvu, ļoti tuvu, un apzinoties, ka drīz saņemsiet atalgojumu, ko Es jums esmu paredzējis.

Es jums teikšu: nāciet pie Manis — jūs, kas ar cilvēcisko saprātu spējāt dzirdēt Manu Vārdu, jūs, kas dzīvojāt saskaņā ar Maniem baušļiem un sējāt mīlestību un piedošanu.

3. Ikviens, kurš savā prātā nes Manu Vārdu un dzīvē to ievēro, iegūs Manu Valstību, baudīs veselību, iedvesmu un pravietiskas dāvanas. Tādā veidā Mani mācekļi spēs pildīt Manu Likumu, neatkarīgi no tā, vai viņi ir neizglītoti vai izglītoti, nabagi vai bagāti, bērni vai pieaugušie.

Neizglītotais tiks apgaismots un runās ar gudrību. Tas, kam uz zemes nekas nepieder, jutīs, ka viņam pieder viss, jo viņš būs garīgi attīstījies un būs vienaldzīgs pret pasaules labumiem. Viņa sirds būs piepildīta ar prieku, jo viņš varēs dalīties savā dārgumā ar tiem, kam tā nav. Un bērni, kuru dvēseles ir ļoti attīstījušās, runās pārliecinoši, un viņu liecības iedegs ticību jauniešiem iesvētītajiem.

4. Jūs, kas esat mācījušies no Manis, — esiet pazemīgi, māciet ar pacietību un piedodiet savu līdzcilvēku kļūdas.

5. Es esmu jūs sagatavojis, lai jūs dotu dzīvību jaunām paaudzēm, kas ar vislielāko pilnību sazināsies ar Mani. Šajā laikā cilvēki redzēs, kā Es nāku pie viņiem un izveidoju Savu Valstību viņu dvēselēs.

6. Dzīvojiet modri un esiet gatavi jebkuram pārbaudījumam. Šodien jūs nesat Manā priekšā cilvēces un savas sāpes. Bet Es jums saku: „” Atbrīvojieties no šī kausa, sajūtiert mieru un nododiet to tālāk. Es jūs mīlu un dodu jums prieku. Ja jūs atbrīvosiet kādu dvēseli no sūpēm vai netikuma, jūs būsiert pakāpušies par vienu pakāpi augstāk un sajūtiert laimi, ka esat sadarbojušies ar savu Meistaru Dievišķajā darbā.

7. Lai mani eņģeļi ir ar jums! Es, jūsu Kungs, pavadu jūs jūsu ceļā.

8. Es šobrīd veidoju svētnīcu jūsu sirdīs. Es nemeklēju greznas mājvietas, nedz arī cilvēku bezjēdzīgo greznību. Es veidoju vienkāršu, maigu un pazemīgu sirdi, kas ir atsaucīga uz Manu aicinājumu.

9. Vairs tikai īsu laiku Es sazināšos ar jums caur cilvēka saprātu. Es jūs sagatavoju, lai rīt jūs dotu mieru pasaulei. Mana žēlsirdība glābj apmaldījušos no pazudināšanas. Jo Es nebūtu Tēvs, ja vērstos tikai pie tīrajām dvēselēm. Jo taisnie jau dzīvo Manā Valstībā.

10. Cilvēks vēlējās ar Mani sazināties, izmantojot savus dažādos ticības priekšstatus, bet garīgi viņš ir apstājies. Tāpēc Es esmu uzticējies jums Savu Vārdu, lai rīt jūs dotos ceļā un būtu skaidrs spogulis, kurā cilvēki varētu ieraudzīt savus trūkumus.

11. Es esmu ļoti tuvu katrai sirdij, taču cilvēki Mani nav sapratuši. Es esmu runājis ar jums jūsu pašu valodā, lai jūs varētu Mani saprast. Jo, ja Es jums sniegtu savus mācījumus izsmalcinātākā valodā, jūs Mani nesaprastu. Tāpēc Es runāju ar skolnieku un mācekli vienkāršos vārdos, lai viņi nesajuktu un neatteiktos no Manas mīlestības.

12. Pateicoties jūsu sagatavošanai un atjaunošanai, cilvēce saņems labumu. Jo ar kāda no jums, kas ir tā sagatavots, palīdzību vienīgi ar lūgšanu varēs apturēt nelaimes, kas apdraud cilvēci.

13. Es jums izskaidroju to, ko jūs neesat sapratuši, lai rīt arī jūs dotos ceļā, lai cilvēci mācītu ar pilnīgu skaidrību. Ja tūkstoš prāta orgānu būtu apmācīti, Es izplatītu savus mācījumus caur tiem.

14. Otrajā laikmetā Es izvēlējos divpadsmit no Saviem bērniem, lai padarītu viņus par Saviem apustuļiem, un viņi aizmirsta savus īpašumus, lai sekotu Man, un pameta savus tuviniekus.

Arī tas bija pie Manis, kuram Es teicu: „Atstāj zemes bagātības, uzņem savu krustu un seko Man.” Bet, tā kā viņš nevēlējās atteikties no savām bagātībām, viņš Man teica: „Kungs, es nevaru Tev sekot.”

15. Es esmu žēlsirdība un nepieprasu no jums upurējošu nāvi. Jo arī mani mācekļi, vadīti no savas gribas un paklausības manam Dievišķajam Likumam, devās ceļā, lai kļūtu par cilvēku zvejniekiem.

16. Šodien jūs esat mani mācekļi. Taču, lai jums būtu prieks, mierinājums un miers, ielieciet Manus vārdus savās sirdīs.

17. Atcerieties, ka Otrajā laikmetā, kad netiklā sieviete tika vajāta no pūļa, Es teicu viņas vajātājiem: „Ja kāds no jums ir bez grēka, tad lai tas pirmais met akmeni.” Tāpat arī šajā laikā Es atkal piedodu netiklajai sievietei. Tāpēc Es jums saku, ka jums nevajadzētu iejaukties savu tuvāko lietās. Nekļūstiet par tiesnešiem, lai viņus notiesātu. Jo arī jums Es saku: „Kurš no jums ir bez vainas?”

18. Es esmu Gaisma un žēlsirdība, un zinu, kā trūkst jums. Tāpēc neaizsargātā cilvēce nāk pie Manis, un Es esmu teicis tai: „Padari savas ciešanas panesamas, jo Es tās pazīstu. Es esmu mierinājums, Es esmu žēlsirdība, Es esmu piedošana.”

19. Šajā laikā cilvēce ir dezorientēta un sajaukta ar priekšstatiem, kurus tā pati ir barojusi, un tādēļ daudzi no jums ir šaubījušies par sava Meistara klātbūtni Trešajā laikmetā. Bet Es jums saku, mani bērni: sagatavojieties un saprotiet, ka šis vārds izriet no mana Dievišķā Gara.

20. Es dodu jums gaismu, lai jūs saprastu, kā mana Dievišķība atklājas caur cilvēka saprātu. Balss nesējs ir tikai instruments, ko Esmu sagatavojis, lai caur viņu runātu ar jums. Ir rakstīts, ka Es nāktu, lai atklātos, izmantojot vienkāršas sirdis, neveiklus prāta orgānus un neizteismīgas lūpas, lai runātu ar jums par Likumu, taisnīgumu un mīlestību.

21. Visos laikos Esmu sūtījis dvēseles ar lielu gaismu, lai tās iemiesotos uz Zemes, lai cilvēce, sekojot to piemēram un mīlestībai, varētu izglābties no haosa, naida un apjukuma.

22. Es tev esmu teicis, mīļā tauta, ka jūs, tāpat kā Otrā laika apustuļi, kļūsiat par cilvēku zvejniekiem. Ar mīlestību, ar žēlsirdību pret to, kurš cieš, jūs dosieties ceļā. Kura sirds tad jūs noraidīs ceļā? Apmulsusi dvēsele saņems gaismu un kristāldzidro ūdeni no maniem mācījumiem, lai remdētu savu slāpes.

23. Neļaujiet ļaunumam turpināt plaukt. Jaunatne iet bojā, jaunavas savā maigajā jaunībā tiek ievilkas netīrumos. Parādiat žēlsirdību pret saviem līdzcilvēkiem. Redziet ciešanu kausu, ko cilvēce šobrīd iztukšo.

24. Manas pravietojumi tagad piepildās. Tāpēc Es lūdzu jūs, lai jūs būtu sagatavojušies, lai — kad būs pienācis laiks pildīt savu misiju — jūs nejūtos vāji.

25. Šobrīd Es izvēlos tos, kurus Man jānosūta pie tautām, lai viņi būtu mācības vēstneši, kurus Es jums esmu uzticējis. Šo krustu, ko Es lieku uz jūsu pleciem, jums nevajadzētu uztvert kā nastu — tas ir spožs krusts, un to ir viegli nest.

Es pārveidoju jūs visus — no pirmā līdz pēdējam — par Saviem darbiniekiem. Mani garīgie pulki sargās jūs, un, ja dosieties cīņā un atstāsi to, kas jums pieder uz zemes, tāpat kā Otrā laika apustuļi, Es jums došu visu nepieciešamo, lai jūs atgrieztu cilvēci.

26. Es esmu jums simboliski teicis, ka 144 000 iezīmēto veidos Manu izredzēto tautu Izraēlu. Jūs parādīsiet pasaulei glābšanas laivu, un ar jūsu starpniecību Es dāvināšu cilvēcei mieru un mierinājumu.

27. Ne Es esmu tas, kas jūs apgrūtinā ar sāpēm. Jūsu ciešanu cēlonis ir jūsu nepilnībās un nepaklausībā. Es esmu jums teicis: „Mosties, mīļā tauta, jo pārbaudījumi klauvē pie tavām durvīm.” Bet, ja jūs visi būsiat nomodā un lūgsieties, pārbaudījumi tiks novērsti, un, ja kārdinājums nāks pie jums, jūs neiekritīsiet tā tīklos.

28. Es esmu jūs iezīmējis ar Savu Gaismu, lai jūs veiksmīgi pārvarētu pārbaudījumus. Šai dāvanai ir lielāka vērtība nekā visām zemes bagātībām un dārgumiem. Tā ir dievišķs skūpstis, ko Es šajā Trešajā laikmetā esmu uzspiedis uz jūsu dvēselēm, lai jūs pat vislielākajās nelaimēs un dzīves grūtākajos brīžos sajustu Manu mieru.

29. Šajā dāvanā ir dziedinošs balzams, lai jūs dziedinātu tos, kas slimi miesā vai dvēselē. Tai ir spēks apturēt dabas stihijas, kad tās ir atbrīvotas, tai ir ieroči, lai nesaskaņas un karu pārvērstu mierā. Tā ir daļa no jūsu garīgā mantojuma, ko jums šajā laikā jāizmanto un jāattīsta.

30. Jūsu sirdī bija vēlēšanās dzīvē sasniegt kaut ko lielu, neapzinoties, ka tas nebūs ne īpašumi, ne pasaules bagātības, ko jūs iegūtu, bet gan garīgās vērtības.

31. Kādu lielāku mērķi cilvēks varētu izvirzīt sev, kā kļūt līdzīgam savam Debesu Tēvam? Patiesi, Es jums saku: tā ir lielākā vēlēšanās, kāda jums jākopj.

32. Kļūt līdzīgam savam Kungam nav neiespējami. Tāpēc Es reiz nācu uz šo pasauli kā cilvēks, lai ar savu dzīvi un piemēru jūs mācītu kļūt līdzīgiem Dievišķajam Garam mīlestībā un taisnīgumā. Patiesi, Es jums saku: ja jūs savu dzīvi veltīsiet uzdevumam kļūt Man līdzīgiem, jūs atradīsiet to laimi un mieru, ko jūs vēltīgi meklējāt citos ceļos, un šis miers būs ne tikai iekšējs, bet arī ārējs. Jo tagad jūsu sirdsapziņa vairs nebūs spiesta jums katru dienu un katrā solī izteikt pārmetumus, kā to tagad dara jūsu pārkāpumi.

33. Mīliet Mani un ņemiet Mani Jēzū par paraugu. Atcerieties, ka Es jums caur to pazemīgo Meistaru no Galilejas pierādīju, ka Mana vara, Mana gudrība un Mans bagātums bija lielāki par pasaules varu, gudrību un bagātību. Jo visi Mani darbi izrietēja no mīlestības, kas ir dzīvības, spēka un gaismas avots, kas visu ir radījis.

34. Tāpat Es jums saku, ka šajā Trešajā laikmetā uzvara piederēs tiem, kuri ņem par paraugu Manus darbus. Jo ieroči, ar kuriem jūs cīnīsieties, būs tādi paši kā tie, kurus Es izmantoju tajā laikā.

35. Ja Es caur Jēzu jums teicu: „Es esmu pasaules gaisma”, tad Es vēlos, lai arī jūs būtu kā bāka jūsu līdzcilvēku dzīvē, lai jūsu klātbūtne vienmēr būtu labvēlīga un jūsu ietekme dziedinoša — lai jūsu domas būtu tīras un jūsu jūtas patiesas. Tad jūs pieredzēsiet, cik viegla ir dzīve, cik viegla ir dzīves cīņa uz zemes un cik skaisti ir kalpot savam tuvākajam. Tad, pateicoties saviem nopelniem, jūs būsit kļuvuši par Gaismas bērniem.

36. Kāds centiens mostas jūsu sirdīs mana Vārda ietekmē? Varbūt šīs pasaulesniecīgie centieni? Nē, mīļā tauta. Mans Vārds jūsos modina ceļu vēlmi pacelt savu dvēseli patiesības ceļā.

37. Es arī nevēlos, lai jūs maniem mācījumiem piešķirtu nepareizas interpretācijas, domājot, ka Es vēlos redzēt jūs nabadzīgus, raudošus, nožēlojamus un slimus, noplucis vai izsalkušus. Nē, Es vēlos, lai jūs iemācītos saskaņot savu materiālo dzīves cīņu ar savu garīgo misiju tādā veidā, lai jums pasaulē būtu viss nepieciešamais un lai Gars arī varētu rīkoties ar dažiem mirkļiem, lai izmantotu savas dāvanas un pildītu savu misiju.

38. Es tevi sagatavoju, ak, tauta, lai tu būtu šī laika pravielis cilvēces vidū — labs pravielis, caur kuru Es paziņoju gaidāmos notikumus un dodu jums savus uzdevumus un norādījumus.

39. Es jums saku: ja jūs kādreiz sētu krāpšanu un melus, jums nāksies nomazgāt savu kauna traipu ar sāpēm un asarām, un jo vairāk jūsu meli izplatīsies un jo lielāku postu tie nodarīs, jo lielāka būs jūsu attīrīšanās. Vai tie, kas izplata ļaunumu cilvēces vidū, varētu pamatoti saukties par „gaismas bērniem”? Nē, mīlie mācekļi!

40. Cik daudz gaismas Es esmu jums devis, jūs, cilvēku pūļi, kas dienu no dienas nākat, lai saņemtu Manas mācības! Paturiet prātā, ka nebūtu taisnīgi, ja jūs kļūtu miegaini un kādā mirklī jūs pārsteigtu kāds pārbaudījums, kas liktu jums paklupt!

41. Jūsu sirdis, pilnas sāpēm, Man saka: „Meistars, vai Tu mūs uzskati par spējīgiem uz neuzticību, nodevību vai neveiksmi?” Bet Es jums atbildu: Jā, tauta, protams, Es jūs uzskatu par spējīgiem lauzt savus solījumus. Vai starp tiem divpadsmit Otrā laika mācekļiem nebija tāds, kurš nodeva Mani pasaules tiesai, kad bija pārliecinājies, ka Valstība, ko Es piedāvāju, nav no šīs pasaules? Vai Pēteris neizdarīja nāvējošu sitienu kapteinim brīdī, kad tas Mani arestēja, jo māceklis šādā veidā vēlējās aizstāvēt savu Skolotāju un paturēt Viņu pie sevis ilgāk, nekā bija rakstīts? Vai Tomass neuzdrošinājās apšaubīt Manu garīgo klātbūtni, lai gan Es tik bieži biju apsolījis viņiem vienmēr būt kopā ar viņiem? Kāpēc Man šodien nevajadzētu šaubīties par jums? Protams, ne visi pārbaudījumu brīžos neievēros Manus vārdus, jo arī šodien, tāpat kā tajā laikā, būs uzticīgie, būs pienākumapzinīgie, būs paklausīgie un stiprie.

42. Mācekļi, šajā stundā Es jums saku tikai: „Modieties un lūdzieties, lai jūs neiekristu kārdinājumā.”

43. Izraēl: Ja Es redzu, ka jūsu sirdis ir aukstas, mans Gars skumst, un, ja Es redzu apņemšanos atjaunoties un būt paklausīgiem, tas piepildās ar prieku.

Es zinu, ka pēc 1950. gada jūs piemeklēs spēcīgas vētras. Taču jūs esat izredzētā tauta, kuru Es ar savas Vārda gaismu no esmu izglābis no visām nelaimēm. Arī jūsu pašu vidū jūsu ausīs nonāks daudzi nepatiesības vārdi,

taču Es nevēlos, lai starp maniem izredzētajiem valdītu apmulsums. Bet šajos notikumos mana patiesība izskaidīs melus, un ar mana Svētā Gara gaismu jūs būsit stipri, jūs zināsi, kā aizstāvēt manu darbu, un spēsi atturēt sajukumu no citiem, jo jūs esat Gaismas bērni.

44. Tāpat kā Es esmu pasaules gaisma, tāpat arī jums jābūt gaismai cilvēces vidū. Cilvēki cieš un raud, jo ir bijuši kurli pret Manu iedvesmu. Bet jūs esat tie, kam viņus jāvadī. Jums jābūt ceļotāja oāzei un jums maigi jādāvā viņam Mans miers.

45. Ja jūs negatavosieties, Es pierādīšu, ka pēdējais būs pirmais, un Es ierakstīšu savu likumu viņa sirdī, pat ja viņš nav dzirdējis Manu vārdu.

46. Patiesi, Es tev saku, Izraēl: jums jābūt padomdevējiem, kas citiem dod gaismu un mieru. Jums jāaizstāv Mans darbs piemērotā brīdī un ar maigumu jārunā uz vispretrunīgākā sirdi. Tad jūs pieredzēsiet, ka viņi kļūs par maigiem jēriem.

Neatkārtojiet tās kļūdas, kurās esat nonākuši, jo tās jūsu dvēselē ir atstājušas tikai atkāpi. Apvienojieties, lai nestu gaismu un mācību.

47. Rūpējieties, lai jūsu bērni saprastu labā un ļaunā sekas. Iepazīstiniet viņus ar piemēriem, ko Es jums esmu devis. Sagatavojiet viņus, jo viņi pieder pie tiem, kas rīt Man kalpos. Es vēlos redzēt jūs priecīgus un mierīgus, domājot tikai par labo, lai jūs vadītu mana Svētā Gara gaisma.

48. Katru brīdi Es pasargāju jūs no visiem kļūdainiem soļiem; tāpat arī jums jālūdz par citiem. Visur redziet sāpes: pamestie bērni, netīrumos iegrūstā jaunatne, sievas neuzticība. Bet, ja sastopaties ar grēcīgu un cilvēku kritizētu sievieti, tad māciet viņai patieso ceļu un atbrīvojiet viņu no rūgtuma un satraukuma, kas viņu apņēma, lai viņa sāktu atjaunoties.

49. Izraēl, parādi žēlsirdību pret pasauli, un tāpat kā Es runāju uz to Otrajā laikmetā, tāpat arī jums jānodod tai Mans vārds.

50. Es atstāšu cilvēcei Trešo Testamentu, kurā ir ietverts gudrības dārgums, kas nonāk pie jums, jo Es jūs daru cienīgus to saņemt, nepievēršot uzmanību jūsu kauna plankumiem, jo Es esmu Mīlestība un Pilnība. Bet Elija arvien vairāk attīrīs jūsu dvēseles.

51. Jūs esat attālinājušies no pasaules, lai dzirdētu Mani. Es esmu pie pazemīgajiem, lai viņu sirdīs izveidotu svētnīcu. Otrajā laikmetā Es runāju ar jums, lai dotu jums Savu mācību par mīlestību, žēlsirdību un piedošanu. Bet pasaule ir radījusi citas ticības apliecības atbilstoši savai izpratnei. Taču Es kā Tēvs turpinu apgaismot visus Savus bērnus.

Daudzi no jums Man saka: „Tēvs, vai tad mani līdzcilvēki ir nonākuši maldu varā? Kāpēc tad Tu viņiem neparādi ceļu?” Bet patiesi, Es tev saku, svētītā tauta: gaisma, kas jūs apgaismojusi — mācība, ko Es jums devu, Es

devu visiem vienādi. Bet cilvēki sekoja savai brīvajai gribai un nevēlējās Mani pieņemt.

Es nepiespiežu savus bērņus; katram ir jānokļūst uz Mana ceļa pēc savas gribas, ar saviem spēkiem. Jo šobrīd Es apgaismoju visu cilvēci. Daži ir Mani sadzirdējuši — tas esi tu, svētītā Izraēlas tauta. Citiem Es rādu ceļu caur intuīciju, un arī caur atklāsmēm viņi saņem Trešā laika gaismu.

52. Visos laikos Esmu sludinājis mīlestību, jo mīlestība ir aizsargvalnis, kurā Esmu ielicis visu Savu spēku. Laimīgs tas, kurš dzīvo ar mīlestību sirdī, jo viņš pamazām pārvarēs visas savas dzīves grūtības. Laimīgs tas, kurš savā dzīvē nes mīlestību sevī un atklāj to savā ceļā. Jo šie darbi būs svētība gan viņam, gan citiem.

53. Mani bērņi, atzīstiet Mani par Tēvu un par Garu, lai jūs vairs nemeklētu Mani elku pielūgsmē. Jūs vienmēr esat Mani kā Svētā Gara Gaismu savā dvēselē.

54. Ja jūs izrādāt žēlsirdību, tad Es esmu šajā žēlsirdībā, un, ja jūs dodaties ceļā, lai izpildītu visus Manus uzdevumus, tad esiet laimīgi, svētītā tauta, jo Mans svētījums paliks jūsos uz mūžīgiem laikiem.

55. Jūs vairs nedzirdēsiet Manu vārdu caur šiem līdzekļiem. Taču šis laiks bija paredzēts jūsu dvēseļu sagatavošanai, un pēc 1950. gada sāksies cīņa. Es nešķiršos no jums, taču ir nepieciešams, lai jūs kļūtu garīgāki. Jo caur tiem, kuri ir sagatavojušies, Es turpināšu atklāties no gara uz garu. Redzētāji turpinās Mani redzēt, un tiem, kuri kļūst garīgi, Es runāšu caur intuīciju, un viņos būs intuīcija.

56. Svētītā tauta: Otrajā laikmetā Es sacīju saviem mācekļiem: „Man ir dota visa vara debesīs un uz zemes”, un patiesi, Es jums saku: ejiet visur un nesiet manu vārdu, nesiet manu mīlestību un manu mācību.

57. Tāpat Es tagad saku tev, svētītā tauta: jūs esat sagatavotie mācekļi — jūs esat tie, kam jādodas pa visiem zemes ceļiem un jānes mans vārds un mana mīlestība. Atkal celsies tas, kurš ar šaubām sirdī saka, ka tas, ko jūs esat saņēmuši, ir bijis tikai meli. Šiem cilvēkiem atkal būs jāpieskaras manai brūcei sānā, lai noticētu.

58. Es redzu to, kurš — lai gan jau ilgu laiku ir klausījies Mani — noraidīs Mani tāpat kā Mans māceklis Jūdass Iskariots un pārdos Manu darbu. Bet Es pieeju šīm sirdīm un ar Savu taisnību atbrīvošu tās no nepatiesības. Jo Mans darbs ir nevainojams un tīrs, un tam nav nekādu trūkumu. Tas ar visu savu tīrību atdzīvosies visās sirdīs un dvēselēs, jo tā ir Mana griba.

59. Nāciet pie Tēva, nāciet uz jums sagatavoto svētku mielastu. Uz šī galda ir mūžīgās dzīvības maize jūsu dvēselēm. Es sagatavoju savus mācekļus, lai rīt jūs varētu liecināt, ka esat bijuši pie Tēva un ka Viņš mīt jūsu sirdīs, jo jūs esat tās sagatavojuši kā Viņa svētnīcu.

60. Jūs esat tie, kas no manas dārgumu krātuves esat saņēmuši spēku dot dzīvību „mirušajiem”, lai jūs būtu līdzīgi savam Skolotājam.

61. Ja jūs protat sagatavoties tā, kā Es jums esmu mācījis, manas garīgās dāvanas būs ar jums, un pēc jūsu sasniegtās garīgās attīstības jūsu līdzcilvēki atpazīs, ka jūs esat Gaismas bērni, ka, lai gan jūs sevī nesat manas augstās īpašības, jūs parādāt sevi kā vispazemīgākos.

62. Pacelies augšup, mīļā tauta, neaptur savas dvēseles attīstību. Izmanto mācības, ko tev devis tavš Skolotājs, iegravē tās savā sirdī. Jo īsi ir brīži, kad tu Mani dzirdēsi caur cilvēka saprātu.

63. Sagatavojiet Trešo Testamentu nākamajām paaudzēm. Pie jums ieradīsies lielas cilvēku pūļi, un, ja jūs būsiet sagatavojušies, jūs runāsi ar viņiem mana Svētā Gara iedvesmoti.

Pravietojums

64. Kāds kungs, liela zemes īpašnieks, nonāca pie varena koka. Pie tā atradās kristāldzirdra avota ūdens. Šajā vietā viņš aicināja garāmgājējus, kas tur gāja garām, un uzaicināja viņus atpūsties šī koka ēnā un remdēt slāpes ar šī avota ūdeni.

65. No šiem ceļotājiem minētais kungs izvēlējās septiņus vīrus un sacīja viņiem: „Jūs lūdzāt manu labvēlību, un tagad es katram no jums uzticēšu lielu daļu no šīm zemēm, lai jūs kā labi strādnieki tajās cītīgi strādātu, sējot šīs sēklas un kopjot tās, lai ievāktu bagātīgu ražu. Jo cilvēku pūļi ir lieli, un tie ir izsalkuši un izslāpuši.” Tad šis Kungs uzticēja viņiem sēklas un darba rīkus un teica visiem, lai tie rūpētos par koku un avotu, lai arī tie varētu uzņemt cilvēku pūļus pēc tam, kad šis Kungs būs aizgājis, un viņš piebilda: „Jums jāsagatavo lauki un jāiesēj tajos šīs zelta sēklas. Jums jālaista lauki ar šī avota ūdeni, lai jūs novāktu bagātīgu ražu, un jākopj varena koks, lai tā augļiem vienmēr būtu laba garša. Jums jāstrādā kopā, un, kad ieradīsies izsalkušie, izslāpušie un nogurušie cilvēku pūļi, jums jāpiedāvā viņiem koka ēna un tā augļu saldums. Jums jādod viņiem maize un ūdens, lai viņi justos stipri un savā sirdī nestu manu mieru.” Vīriešiem šis Kungs sacīja: „Es tagad dodos prom, taču jūs savās sirdīs ļoti tuvu sajūtīsiet manu klātbūtni, mans skatiens uz jums būs vērstš, un mana ausis jūs dzirdēs.”

Pravietojuma beigas

66. Patiesi, Es jums saku: šajā Trešajā laikmetā Es esmu aicinājis savus strādniekus, lai nodotu viņiem viņu mantojumu, lai jūs, tāpat kā jūsu Tēvs, sagatavotu svētku mielastu un uzņemtu tos, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc Maniem vārdiem. Ar jūsu starpniecību viņiem jāsaņem garīgās bagātības, kuras Es esmu uzticējis jums.

67. Jūs esat Manas avis, kas ir atvestas uz garīgo aploku. Gans, kas jūs vada šajā laikā, ir Elijas Gars. Neviena neredz šo ganu, bet visi viņu jūt. Daži to apzinās, citi to nezina.

68. Elija atvēra Dzīvības grāmatu sestajā nodaļā, tiklīdz Sestais zīmogs tika atvērts no Manas puses, jo Man ir pilnvaras to darīt.

69. Ko jums atklāja sestais zīmogs? Kādu vēstījumu grāmata glabāja savā klēpī, lai to šajā laikā parādītu pasaulei? Garīgo dzīvi, pašizpratni, visu jūsu īpašību atklāšanu, veidu, kā attīstīt garīgās dāvanas, garīgo atklāsmi caur prātu un atklāsmi no gara uz garu.

70. Jūsu dvēsele ir pilna prieka, jo tā jūtas apgaismota un redz, ka to sargā vēstneši un eņģeļi. Esiet uzticīgi savam ganiem, un jūs visā savā zemes ceļā sajūtīsiet šo svētīto mieru, kas jūs tagad pārpilda, un jums nevajadzēs bēgt, lai paslēptos, kad viņš sludinās manu taisnību šai pagānu, elku pielūdzēju un materiālistiskajai pasaulei. Jā, tauta, Elija ir jūsu vidū un atkal pārbaudīs viltus dieva priesterus, atkal parādot viņiem, kurš ir patiesais un kā Viņu jāpielūdz. Taču Elija nenāks, lai kļūtu par cilvēku. Cilvēka ķermenis nav obligāti nepieciešams, lai garīgā būtne varētu parādīties uz Zemes, un jo īpaši ne Elija, kuram pieder atslēga, kas atver durvis saziņai starp *vienu* pasauli un otru.

71. Garīgā pasaule vēl vairāk tuvināsies cilvēkiem, lai liecinātu par savu eksistenci un klātbūtni. Visur parādīsies zīmes, pierādījumi, atklāsmes un vēstījumi, kas neatlaidīgi liecinās par to, ka ir sākusies jauna ēra.

72. Būs strīdi, tautās valdīs satraukums, jo reliģijas pārstāvji izraisīs bailes tajos, kas tic šiem vēstījumiem, un zinātne šos *faktus* pasludinās par nepatiesiem.

Tad vienkāršie cilvēki iedrošināsies un celsies, lai liecinātu par to *pierādījumu* patiesību, kurus viņi ir saņēmuši. Celsies tie, kuri — zinātnes pamesti — garīgā ceļā atguvuši veselību, un viņi liecinās par brīnumainām dziedināšanām, par bezgalīgas varas un absolūtas gudrības atklāsmēm.

No vienkāršajiem un nepazīstamajiem cilvēkiem sabiedrībā parādīsies vīrieši un sievietes, kuru vārdi, pilni gaismas, pārsteigs teologus, filozofus un zinātniekus. Taču, kad strīds būs vislielākais un nabadzīgie tiks pazemoti, bet viņu liecības noliegs augstprātīgie, tad būs pienācis brīdis, kad Elija sauks pie atbildības un pakļaus pārbaudei zinātniekus, kungus un valdniekus.

Bēdas viltus cilvēkiem un liekuļiem tajā stundā, jo tad uz viņiem nāks pilnīga taisnība! Tā būs tiesas stunda. Bet daudzas dvēseles no tās pacelsies uz patieso dzīvi, daudzas sirdis atdzīvosies ticībā, un daudzas acis atvērsies gaismai.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 351

1. Es esmu Gaisma, Mīlestība, Žēlsirdība un Piedošana. Nāciet pie Manis, lai saņemtu to, kas jums nepieciešams jūsu un cilvēces labklājībai.

2. Mīļie mācekļi, kas esat sapulcējušies ap Meistaru: jūs nākat, lai saņemtu manu gudrību, lai dotu virzienu savai dzīvei un izpildītu misiju, ko es jums esmu uzticējis.

3. Ja jūsu Meistars jums pastāstītu visu, kas ir manā gudrībā, jūs to nekad nesaprastu. Un, neskatoties uz to, — kādi nopelni jums būtu, lai atklātu to, ko es savā dārgumu krātuvē esmu saglabājis jums? Tieši dvēseles pacelšanās padara jūs cienīgus saņemt manu dievišķo iedvesmu.

4. Jūs esat attīstījušies, un šajā laikā Es esmu jums atklājis to, ko jūs jau spējat saprast. Taču ne Es esmu tas, kas nosaka robežas jūsu sapratnei — jūs paši esat tie, kam jāpacelās augstāk, lai varētu saņemt no Manis vairāk.

5. Tas, ko Es jums esmu mācījis, ir pietiekams, lai saprastu, kāda ir jūsu misija un kā jums sevī jāizveido tā Baznīca, kuras vārdus jums ir teicis Tas, lai jūs apvienotu cilvēces pasaules uzskatus un spētu saskaņot šo mācību ar Jēzus mācību Otrajā laikmetā un ar to, ko Pirmajā laikmetā teikuši pravieši un apgaismotie.

6. Mana atnākšana šajos laikos nav notikusi fiziskā veidā, kā daudzi gaidīja, taču jums jābūt tiem, kuri cilvēci vedīs pie sapratnes par maniem Otrā un Trešā laikmeta mācījumiem.

7. Mana tauta: laiks, kad man būs jāpabeidz mana atklāsme šajā formā, ir tuvu, taču jums vēl vairāk jāsatavojas.

8. Pasaulē ir daudz kārdinājumu. Taču tiktāl, ciktāl jūs labāk saprotat Manu darbu un pārvaldāt savu ķermeni, jūs arvien vairāk tuvosities pilnībai.

9. Garīgoties, lai jūsu dvēsele sasniegtu to pacelšanās pakāpi, kas nepieciešama, lai turpinātu savu ceļu uz mūžīgo pilnību, kas ir mērķis, uz kuru tai jāsasniedz.

10. Atcerieties manus vārdus no Otrā Laika: „Dodiet ķeizaram to, kas pieder ķeizaram, un Dievam to, kas pieder Dievam.” Bet tagad Es jums saku: „Dodiet savam ķermenim to, kas tam pienākas, un savai dvēselei pacelšanos un attīstību, kas tai pienākas.”

11. Tagad Mans „Vārds” nav kļuvis par cilvēku. Tas nāk pie jums „garīgi” uz mākoņa, lai atklātu jums to, ko jūs nevarējāt saprast.

12. Gadu gaitā jūsu ceļā ir parādījusies kārdināšana. Tā centās jūs novirzīt no patiesā ceļa, sajaukt un dezorientēt, tādējādi radot nedrošību jūsu sirdīs.

13. Caur atklāsmi un intuīciju Esmu devis šai pasaulei vēstījumus, un Esmu sūtījis sagatavotus cilvēkus, izredzētas dvēseles, lai caur viņiem

runātu uz cilvēci. Un ikreiz, kad jūsu sirds bija sagatavojusies, jūs esat uzņēmumi Manu Garu. Es esmu atklājies jūsu dzīvē kā mācība, kā žēlsirdība un miers. Taču Es neesmu pievērsis uzmanību tam, vai jūs esat ticējuši manai atklāsmei vai nē. Jo mana vēlēšanās kā Meistara un Tēva ir, lai jūs spētu atpazīt to balsi, kas runā uz jums caur sirdsapziņu, caur jūsu mieru un jūsu pacelšanos.

14. Es neesmu nācis, lai glābtu jūsu ķermeni, bet gan jūsu dvēseli. Tāpēc Es esmu mīloši runājis ar jums, lai jūs paceltos un būtu kā Pirmā laika patriarhi, kā Otrā laika apustuļi, un lai jūs būtu Mani Trešā laika mācekļi.

15. Katrā attīstības posmā jūsu dvēsele ir palikusi materializēta, un tieši tādēļ jūs esat attālinājušies no manas mīlestības, esat pakļāvušies maldiem un esat devuši maniem vārdiem citu interpretāciju.

16. Jūs tagad tuvojaties laika beigām, kurās dzirdēsiet Manu Vārdu, kas nodots caur cilvēka saprātu; tātad – pēdējo reizi. Taču Es jūtu sāpes Savā Tēva sirdī, jo jūsu nesapratne un pieradums pie Mana Vārda liecina tikai par niecīgu garīgo pacilātību. Bet vai Es turpināšu atklāties caur cilvēka prātu tikai tāpēc, ka jums trūkst sagatavotības? Nē, mīļā tauta. Jo jūs esat dzirdējuši, ka Es esmu pilnība un mana griba ir viena.

Vai Tēvs savā gribā varētu būt tāds kā cilvēks? Tad Es nebūtu pilnīgs, Es nevarētu būt ne jūsu Radītājs, ne jūsu Dievs. Drīzāk karaliskā zvaigzne pārtrauktu spīdēt, nekā mans Vārds un mana griba nepiepildītos.

17. Jau Pirmajos laikos pravieši ir paziņojuši par šo žēlastības laiku, un šajā laikā Es sagatavoju jūsu dvēseles ar mana Svētā Gara gaismu, lai jūs katru dienu paceltos augstāk.

18. Jūs pieredzēsiet, ka tie, kuri nekad nav dzirdējuši Manu Vārdu caur kādu balss nesēju, kā arī nav bijuši klāt Manas Visuma Stara parādīšanās brīdī, pacelsies, lai Es sagatavotu viņu sirdis, un viņi saņems Manu dievišķo vēstījumu un Manas norādes ar intuīcijas palīdzību. Viņi mīlēs Mani tāpat kā Otrā laikmeta apustuļi. Viņiem piepildīsies Mans vārds: „Pēdējie būs pirmie.”

19. Pildiet savu misiju, jūs, Izraēla ciltis, apzinieties savu atbildību pret cilvēci, apzinieties, ka jūs esat mana likuma nesēji, ka jūs esat tās garīgās mācības vēstneši, ko Es jums esmu uzticējis.

20. Izraēl, dodies ceļā vienots un centīgs kā viena sirds, viena griba, un paklausī manam likumam un manai dievišķajai gribai. Tu taču zini, ka Es esmu tava glābšana.

21. Es esmu iegravējis savus mācības jūsu sirdīs, un mana dievišķā starojuma klātbūtne jūsu dvēselēs ir bijusi kā dzīvības eliksīrs, kas jūs stiprina un atdzīvina, lai jūs ķertos pie savas misijas izpildes, lai jūs būtu kā

vecākie brāļi un māsas cilvēcei, lai jūs ar paklausību un maigumu prastu vadīt viņus pa manu ceļu. Jums jābūt rītdienas skolotājiem.

22. Jūs, „pēdējie”: neuzskatiet Manu tautu par nezināmu, jo šajā laikā Es esmu sūtījis šīs dvēseles reinkarnēties, lai cilvēce caur tām iegūtu Manu žēlsirdību.

23. Cik daudz apmulsuma ir pasaulē, cik daudz krāpšanas, jo cilvēka prāts, tā vietā, lai vadītos pēc Maniem likumiem, ir nogrimis materiālismā, pagānismā un elku pielūgšanā, un nepilnīgi cilvēki ir uzdrošinājušies saukties par „Mana dievišķuma pārstāvjiem”, par Manas dievišķās balss, Manas mīlestības un Manas gaismas skaļruņiem. Taču Es redzu, ka viņi baro egoismu, tumsību, fanātismu, nepatiesību un nesaskaņas. Bet Es esmu pilnība, kas jums rāda ceļu uz garīgumu un mīlestību, lai jūs iegūtu piedošanu.

24. Pasaulē valda materiālisms un elku pielūgšana; tādēļ cilvēce ir pakļuvusi kārdinājumam un kritusi.

25. Ko Meistars izmantos, lai cilvēcei sludinātu manu patiesību?: Manu izredzēto tautu – Izraēlu.

26. Sapulcieties garīgi ap Meistaru. Jūs esat mani mācekļi, kuriem Es esmu devis savus mācījumus kā atvērtu grāmatu un kopā ar to Svētā Gara gaismas skaidrību, lai jūs saprastu manu Vārdu, to ievērotu un iegravētu savās sirdīs ar neizdzēšamām burtiem. Jūs esat Gaismas bērni, kuriem jādod cilvēcei labs piemērs, savos darbos parādot tai garīgumu, mīlestību un ticību.

27. Šajā Trešajā laikmetā Meistars ir garīgi nācis pie jums, lai caur cilvēka saprātu jums sniegtu savu Vārdu, un šis mācījums ir kā gaismas stars, kas ir nācis, lai atmodinātu jūsu dvēseli un liktu tai saprast, ka tā ir viņas Dieva un Kunga balss, Tēva balss, kas aicina savu bērnu — Meistara balss, kas izpaužas kā vārds mācībās, piemēros un cēlos principos, lai jūsu dvēsele redzētu sevi apgērbtu ar manā dievišķajā Garā esošajām īpašībām.

28. Mīļā tauta: Es vēlos, lai jūs ņemtu Mani par paraugu — Es vēlos, lai jūs būtu „Manam tēlam un līdzībai”. Tāpēc Es esmu nācis pie jums, lai atklātos caur manu balss nesēju saprāta spējām. Tieši viņus Es esmu izvēlējis, sagatavojis un attīrījis, lai jūs caur viņu garīgajām dāvanām saņemtu Manu Vārdu. Viņi bija cietas klintis, no kurām Es esmu licis plūst kristāldzidru un tīru ūdeni jūsu dvēselēm.

29. Esmu atnācis šajā laikā, lai „aklie” ieraudzītu manu Gaismu un parādītu viņiem jaunas dienas Gaismu. Es esmu nācis pie jums, lai liecinātu par savu klātbūtni, lai nestu jums savu mīlestību un patiesību, lai starp jums nebūtu nekādu šaubu. Es vēlos, lai, dzirdot manu Vārdu, jūs saprastu tā jēgu un paceltos ar pilnu ticību un mīlestību pret savu Tēvu.

30. Es vēlos, lai jūs izrādītu visdziļāko nožēlu par to, ka esat sevi aptraipījuši un attālinājušies no sava Tēva — lai jūs būtu jūtīgi pret garīgo, un lai jūsu sirds būtu svētnīca, ko jūs sagatavojat savam Tēvam, lai jūs sevi nēsātu Viņa mīlestību, Viņa mieru, Viņa gaismu un mūžīgo dzīvi.

31. Sagatavojieties, mani bērni, lai jūsu dvēsele būtu brīva no jebkādas materializācijas — lai jūs noņemtu tumšo plīvuru no savām acīm un redzētu Mani visā Manā godībā. Pasaules saistība ar maņām ir traucējusi jums pilnībā sajūst Manu klātbūtni un augsti novērtēt Manu gudrību, kas izplūst jūsu pašu sirdīs.

32. Cik pilnīgs un tīrs ir tas mācījums, ko Es esmu devis jūsu dvēselēm, lai jūs kļūtu cienīgi maniem garīgajiem labumiem un būtu šī dārguma mantinieki, ar kuru jums rīt jāiziet ceļā, iedvesmoti no mana Dievišķā Gara, lai parādītu žēlsirdību ciešošanai un vajadzīgajai cilvēcei. Tādā veidā pie jums piepildīsies pravietojumi.

Es cilvēcei caur jums parādīšu glābšanas ostu, glābšanas laivu. Jo patiesi, Es jums saku: tautas un nācijas, lielie cilvēku pūļi, kas dzīvo uz Zemes, ir nomaldījušies, ir nogalinājuši žēlastības dzīvi.

33. Saprotiet, ka *jūs* vairs nepiederat pie „mirušajiem”, jo Es esmu jums dāvājis dzīvību — jo ikviens, kas nāk pie Manis, augšāmcelsies. Ļaujiet šai dzīvībai un šai spēkam ļaut jums būt kopībā ar Mani. Neaizveriet acis pret šo gaismu, pret šo godību. Saprotiet, mani bērni, cik liels ir jūsu Tēva žēlsirdība.

34. Jūs esat tauta, kurai Esmu uzticējies, jo jūs dosiet cilvēcei cerību un mierinājumu un būsiat spožā lāpa, kas izklienēs tās tumsībā. Cilvēki savā izmisumā meklē Mani — vieni caur zinātni, citi savā elku pielūgšanā. Kad jūs redzēsiet, ka sievietes, bērni, jaunieši un pieaugušie sūdzas un sauc pēc Manis, jo nejūt Tēva klātbūtni — to Glābēju, kurš apsolijs atgriezties, lai dotu viņiem mieru, mierinājumu un žēlsirdību — ja redzēsiet, ka šī cilvēce attīrās un šķīstās savās sāpēs, tad jums jābūt gataviem, saskaņā ar Mani, modoties un lūdzoties par šo cilvēci, lai tā caur jūsu starpniecību Mani sadzirdētu un tiktu apgaismota ar Manas Svētā Gara gaismu.

35. Es panākšu, ka pat viscietākās sirdis sajūtīs Manas mīlestības pieskārienu, lai tās vairs nebūtu akmeņi, kas cilvēcei rada sāpes.

36. Šis ir laiks, svētītā Izraēlas tauta, kad tev jābūt gatavai un ar drošu soli jāvirzās uz priekšu, pildot savu grūto misiju.

37. Es esmu nācis ar Savu Vārdu, lai jūs garīgi atbrīvotu, lai noņemtu nastu, ko esat nēsājuši, lai atbrīvotu jūs no ķēdēm, kas jūs saistīja ar šo pasauli un neļāva jūsu dvēselēm pacelties pie Manis.

38. Jūs esat tauta, kurā Es vēlos redzēt taisno garīgo attīstību.

39. Nesiet savu krustu ar mīlestību, pazemību un lēnprātību, jo Es būšu jūsu Cīrenējs*. Dodiet cilvēcei labu piemēru un esiet skaidrs spogulis, kurā tā redz savu seju. Esiet labdabīgi un dalieties ar savu spēku ar saviem līdzcilvēkiem. Es vēlos, lai jūs ar savu smaidu pasaulei apliecinātu mīlestību, ko jums dāvājis Tēvs. Jo Es jūs neatstāšu vienus, saskaroties ar dabas spēku nežēlību.

Šajā lielu briesmu laikā, kad jūsu ceļu šķērsos kārdinājumi un lielas pārbaudījumi, jūs sajūtīsiet Mani ļoti tuvu, jo Es būšu jūsos pašos, lai jūs nejustu to bailes, ko pasaule izjūt, saskaroties ar Manas dievišķās taisnības atklāšanos.

**Spāņu valodas oriģināltekstā vārds „Zyrenāus” ir „Cirineo”. Tas ir vārds vīrietim, kurš palīdzēja Jēzum nest krustu, kad Viņš sabruka zem tā smaguma. Bībelē viņš tiek saukts arī par Simonu no Kirēnas.*

40. Nepārkāpiet likumu un neattālinieties no manas mīlestības, neļauļieties ietekmēt pasaules ļaunumam. Baidieties vienīgi no tā, ka attālināties no sava Tēva, jo šī bailes ir gudrības sākums, caur kuru jūs sasniegsiet visaugstāko laimi

41. Kas paliek gatavs un prot uzraudzīt darbu, ko Esmu uzticējis viņa rokām, tas nepārtraukti saņems no manas dārgumu krātuves Debesu valstības žēlsirdību, manu svētību, un tieši viņš būs tas, kurš cilvēces priekšā sniegs uzticamu un patiesu liecību.

42. Es esmu jums uzticējis gaismas ieročus, varenus ieročus, lai jūs aizsargātos no vajāšanām, ar kurām sastapsieties savā ceļā. Kā plēsējs katru brīdi kārdinājums ir gatavs atņemt jūsu dvēselei žēlastību un dāvanas, kuras Es esmu jums uzticējis — lai atņemtu jums labo sēklu un atstātu jums pleivas. Tā ir kā izsalcis vilks, kas gatavs jūs aprīt. Bet jums jādzīvo patiesībā, ko Es jums esmu devis, lai jūs būtu labi mācekļi, kuri ar savu piemēru rāda cilvēkiem šo ceļu.

43. Ja jūs neesat ne modušies, ne lūgušies, kārdinājums ir nācis pie jums kā viesuļvētras, ir nogāzis jūsu svētnīcu, nodzēsis jūsu lāpas gaismu un atņēmis jums mācību. Tad jūs esat jutušies atņemti no manas žēlsirdības, nabadzīgi un manā klātbūtnē kā apsūdzētie. Jūs raudājāt un izjūtāt nožēlu. Jūs lūdzāt savam Tēvam atkal žēlastību, un tad Es atkal ielieku jūsu rokās Gaismas grāmatu, noskaidroju jūsu prātu, sagatavoju jūsu sirdi, dodu jums jaunu tērpu un saku jums: Celieties, modieties un lūdzieties, lai jūs neiekrīstū kārdinājumā.

44. Apvienojieties, mīlā tauta, lai Tēvs priedātos par savu bērnu paklausību un pienākumu pildīšanu.

45. Es gribu, lai jūs būtu kā viens vienīgs māceklis, lai jūs pasaulei sniegtu vienu vienīgu mācību.

46. Cīnies, mana tauta, ar gaismas zobenu, ko Es jums esmu uzticējis savā Vārdā — ar lūgšanu, lai jūs uzvarētu kārdinājumu. Cīnieties ar manas mīlestības uguni, lai iznīcinātu nezāles, un ar Svētā Gara gaismu, lai izdzītu tumsību no apmulsušajiem, neziņotājiem, elku pielūdzējiem un samaitātajiem, un lai vadītu nevainīgos, kuri mani ir meklējuši materiālajos svētnīcās.

47. Jūs, kas vadāt šīs pieticīgās sapulcēšanās vietas, sveiciniet šos cilvēku pūļus un runāiet ar viņiem par Manu mīlestību ar Mana Vārda vienkāršību. Jums jāsaista viņiem, ka Es esmu nācis, ilgojoties pēc grēciniekiem — nevis, lai viņus pazudinātu, bet lai viņi iepazītu Mani, lai nosusinātu viņu asaras, lai izdzītu tumsību no viņu dvēselēm, lai dziedinātu viņu acu aklumu un ļautu viņiem sajust un ieraudzīt Manu klātbūtni. Tādā veidā jums Manā vārdā jādod dzīvība „mirušajiem”. Jūs, izredzētā tauta, esat kā spoža zvaigzne cilvēcei.

48. Jūs esat iegravējuši manu vārdu savās sirdīs, un, kad būsiet gatavi, mans Dievišķais Gars tiks nodots jūsu līdzcilvēkiem no šīs svētītās grāmatas. Es vairošu šo maizi, lai dvēseles tiktu pabarotas un stiprinātas.

49. Jūsu misijas izpilde jums būs tuva sirdij ne tikai laikā, kad dzīvosiet uz Zemes, jo uz tās jūs tikai sāksiet spert pirmos soļus. Jums jāpanāk, lai lielas tautu masas atgrieztos no elku pielūgšanas un noliktu savus kara ieročus, lai tās savās sirdīs varētu uzņemt manu miera vēsti. Taču jūsu dvēsele turpinās nenogurstoši cīnīties un strādāt arī pēc tam, kad tā būs atstājusi savu fizisko apvalku, līdz redzēsiet, ka cilvēkiem ir miers un laba griba, ka viņi sevī nes Svētā Gara gaismu, ka viņi meklē pacelšanos un kļūst garīgi.

Jūs cīnīsieties no paaudzes paaudzē, un tādā veidā jūs kāpsiet kalnā, līdz sasniegsiet tā virsotni, kur atspirdzināties ar savu darbu augļiem.

50. Pēc 1950. gada, kad vairs nedzirdēsiet Mani šādā veidā, neesiet satraukti un nesakiet: „Kur man jādodas? Kādu misiju man jāveic šajā ceļā? Kāda ir Tava griba, Kungs?”

Patiesi, Es jums saku: jūs saņemsiet Manu iedvesmu, jūsu dvēsele Mani dzirdēs, un jūs sajūtīsiet, ka Es jūs ņemu aiz rokas un rādu ceļu, pa kuru jums jāiet, lai vērstos pie saviem līdzcilvēkiem. Es panākšu, ka jūsu acis redzēs un jūsu ausis dzirdēs tos, kas Mani meklē — tos, kas Mani aicina, — un jūs zināsi, ka tie, kas Mani meklē, meklēs arī jūs. Tad Es jūs piepildīšu ar iedvesmu, un ar jūsu starpniecību Es dosu gaismu šiem ļaužu pūļiem.

51. Cilvēce ir attīrījusies savās sāpēs un attīrīsies vēl vairāk, lai dvēseles atstotos un saprastu, ka to augļi sevī nes rūgtumu un nāvi. Tās meklēs

savu Glābēju un atradīs ceļu, no kura tās ir novirzījušās. Bet šo gaismas, miera un mīlestības vēsti Es pasniegšu pasaulei caur saviem izredzētajiem.

52. Jūs dzīvojat žēlastības laikā, jaunā dienā, kurā dievišķā gaisma apgaismo visu cilvēku ceļu. Es, Meistars, jūs uzņemu, ļauju jums atpūsties manā klēpī un svētīju jūs, un tāpat kā Es šeit mīlu šo tautu, Es izlieku svētības un labvēlības visā zemeslodes apkārtnē.

53. Jūs, mani mācekļi, esat sagatavojušies, lai klausītos manu šī laika mācību. Jūs esat ieradušies ar ticību un cerību, tāpat kā esat nākuši pagātnē, kad Es esmu nācis jums pretim.

54. Ceļš, ko Es jums rādu, ir Likuma ceļš — plašs, precīzi noteikts ceļš, lai jūs justos droši, ejot pa to. Šī Likuma izpilde ir jūsu pestīšanas cena. Vai jūs vēlaties tikt pestīti un sasniegt šī ceļa galamērķi, lai iegūtu taisno dāvanas un spēku? Jums ir viss nepieciešamais, lai sasniegtu šo mērķi. Es esmu jūs apdāvinājis ar tikumiem, lai jūs pilnveidotu savu ideālu.

55. Ja jūtat, ka cīņa par jūsu gara uzvaru ir grūta, izmantojiet to spēku, kas jums pieder. Ja šīs pasaules likstas jūs nomāc, bruņojieties ar pacietību. Ja cilvēku nesapratne jums rada ciešanas, paceliet savu dvēseli un šeit, kopībā ar Mani, apklusiniet savas sūdzības un atgrieziet savai pasaulei mieru bez rūpēm un atriebības jūtām, bet kā labi mācekļi, mīlot un piedodot.

56. Izplatiet savā ceļā šo mācību, ko Es jums esmu devis, lai pasaule no tās barotos. Jo izsalkums un slāpes, ko cilvēki piedzīvo, ir pārliecinošas.

57. Neatstājiet neizmantotu brīdi, kad jūsu līdzcilvēki jums parāda savas ciešanas. Nesiet mierinājumu dvēselei, lai atvieglotu tās mokas. Jo tās garīgā nabadzība un slimība ir sāpīgāka un nomācošāka nekā tā, ko piedzīvo ķermenis.

58. Jūsu vārdiem kā mācekļiem būs spēks izkļiedēt miglu un skumjas, kas apņem jūsu līdzcilvēku sirdis.

59. Es esmu jūs aicinājis, lai apmierinātu to svētīto vēlmi, ko jūs Man parādāt — pilnveidot savu dvēseli, pārsniegt cilvēciskās zināšanas, lai ienāktu Dievišķajā dārgumu krātuvē. Un Es, kas ņemu vērā jūsu lūgumus un ilgojos pēc jūsu attīstības, esmu dāvājis savu vārdu bagātīgi, lai jūs justos laimīgi.

60. Kad šis laiks būs pagājis un jums paliks tikai atmiņas par šo atklāsmi, jūs uzskatīsiet sevi par laimīgiem, un, lasot Manu Vārdu grāmatās, jūs ar asarām aplaistīsiet šīs lappuses, kas uzrakstītas ar mīlestību un maigumu, ko jūs kā Mani bērni izrādat Man.

61. Jau ir tuvu brīdis, kad jūs kā Manas patiesības liecinieki stāvēsiet šīs cilvēces priekšā. Taču jau tagad jums jāizvirza mērķi un jāapbruņojas ar drosmi. Jo pārbaudījums, kas jūs gaida, ir liels. Nekas nedrīkst padarīt jūs

glēvus, mīlie mācekļi! Un tāpat kā Mans Vārds jums ir parādījis vienīgo ceļu – mīlestību un patiesību –, tāpat arī jums jābūt šīs sēklas nenogurstošajiem sējējiem cilvēces vidū.

62. Jūsu atbalsts lai ir lūgšana, tā jums sagatavos un nodrošinās labo. Šajā lūgšanā jūs sajūtīsiet, ka jūsu dvēsele pārceļas uz citām, augstākām un cēlākām pakāpēm, jo lielāka ir jūsu sagatavošanās. Un tajās jūs elposiet mieru, jūs jutīsieties iedvesmoti no būtnēm, kas tās apdzīvo – taisnīgie un tikumīgie, un tie jūs atvedīs manā klātbūtnē. Šajā kopībā Es jums sniegšu savas jaunās atklāsmes un uzdevumus.

63. Es vēlos, lai jūs tagad atpūstos no savas garās ceļošanas, lai jūs šajā zemes ielejā vairs neizlejiat asaras un dvēseliski paceltos augšup.

64. Es jums paziņoju, ka jūs vēl piedzīvosiet, kā pasaulē notiks lielākās katastrofas, kas būs cilvēku egoisma un varas kāres, mīlestības un žēlsirdības trūkuma sekas. Ko tu darīsi šajā laikā, Izraēl, kad redzēsi, ka visas dabas stihijas ir atbrīvotas un tās pārš tavus līdzcilvēkus?

Šajā pasaulē notiks spēcīgas zemestrīces, ūdens masas izplūdīs no krastiem, daļa jūras kļūs par sauszemes daļu, bet citas valstis tiks applūdušas ar ūdens masām. Cilvēki pametīs savas apdzīvotās teritorijas un pat savas dzimtenes, meklējot glābšanu. Ūdens plūdi, tāpat kā Pirmā laikmeta lielajā plūdod, izpostīs daudzas pilsētas, un tikai dažas izglābsies no šī bargā soda.

65. Kā jūs uzņemsiet šos cilvēkus, kuri bēg no tik lielām ciešanām un sāpēm un meklē glābjošo šķirstu šajā valstī? Vai jūs paklausīsiet manai gribai un dalīsieties ar viņiem ar savu maizi un savu mājvietu?

66. Drīz sāksies laiks, kad pasaulē notiks lielas pārmaiņas. Zeme drebēs, un saule sūtīs uz šo pasauli dedzinoši karstus starus, kas apdegs tās virsmu. Kontinentus no viena pola līdz otram piemeklēs ciešanas, visa pasaule tiks attīrīta, un nebūs neviena radījuma, kas nejustu šo bargumu un izpirkšanu.

67. Taču pēc šī lielā haosa tautas atgūs mieru, un dabas spēki nomierināsies. *Pēc tās „vētras nakts”*, kurā šī pasaule dzīvo, parādīsies miera varavīksne, un viss atgriezīsies pie saviem likumiem, kārtības un harmonijas.

68. Jūs atkal redzēsiet skaidras debesis un auglīgus laukus. Ūdensceļi atkal būs dzidri, un jūra – mierīga. Kokos būs augļi un pļavās – ziedi, un ražas būs bagātīgas. Cilvēks, attīrīts un vesels, atkal jutīsies cienīgs un redzēs, ka ceļš uz viņa pacelšanos un atgriešanos pie Manis ir izlīdzināts.

69. Katrs būs no pamatiem tīrs un attīrīts, lai būtu cienīgs piedzīvot gaidāmo Jauno laikmetu. Jo Man ir jāuzceļ jaunā cilvēce uz stingriem pamatiem.

70. Ir daudz garu būtņu, kas gaida tikai tikumības atdzimšanu šajā pasaulē, lai nāktu uz leju un izpildītu misiju, ko Es viņiem esmu uzticējis. Sagatavojieties un esiet gatavi tos uzņemt, kad šis laiks pienāks, un saīsiniet savas attīrīšanās dienas ar saviem žēlsirdības darbiem.

71. Es iešu visās mājās, lai caur viņu sirdsapziņu runātu uz valdnieku dvēselēm — uz ģimenes galvām, tiesnešiem un skolotājiem — un iemiesošu viņos likumu.

72. Ļaunuma valdīšana, kas tik ilgu laiku ir valdījusi šajā pasaulē, drīz pazudīs, lai dotu vietu Gara valdīšanai, cilvēkā esošo garīgo dāvanu un spēju atbrīvošanai, caur kurām viņam ir ļoti augsts aicinājums.

73. Daudzi no jums būs liecinieki šiem notikumiem, ko Es jums šodien paziņoju. Daži ticīgi, citi neticīgi, jūs redzēsiet, kā šie vārdi piepildās.

74. Gaidiet šo pravietojumu piepildīšanos, esot modri, vienmēr esiet modri, lai nekāds pārbaudījums jūs nepadarītu vājus, un iegaumējiet manus vārdus. Jo katrs no tiem satur gudrību un spēku, kas jūs glābs, ja jūs prāsiat tos pielietot savā dzīvē.

75. Ja jūs, lūdzoties un ievērojot manas pamācības, prāsiat sevi sargāt, jūs sasniegsiet savu garīgo attīstību un spēsiat apzināti iziet cauri jaunajam laikposmam, ko jūs drīz sāksiet piedzīvot. Jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni savās darbībās, savās sanāksmēs, un, iedvesmoti no Manis, jūs paveiksiet darbus, kas atbilst jūsu cieņai kā Maniem mācekļiem.

76. Dzīvojiet saskaņā ar jūsu garīgo brāļu un māsu vēlmēm un ideāliem, pat ja esat tālu viens no otra. Jūsu dvēselēm jābūt vienotām ar viņu dvēselēm, un jums visiem jādzīvo kopībā ar Mani. Tā ir Mana griba.

77. Sajūtiat Manu iedrošinājumu, kad dzirdat Manu Vārdu, jo tas ir dzīvība ikvienam, kas spēj to saprast, lai rīt jūs būtu Mani mācekļi, kas pilda Manu likumu — lai jūs nedotu barību Sodomai un Gomorai. Es dodu jums Savu Vārdu, lai jūs saprastu, kas ir dvēseles patiesās bagātības, lai jūs kļūtu garīgi un būtu cienīgi mantot Manu Valstību.

78. Es dodu jums mana Svētā Gara gaismu, lai jūs neiegrūstu tumsā. Es esmu runājis ar jums, lai jūs savās sirdīs ielaistu Mani un pārvērstu tās par manas dievišķības svētnīcu.

79. Kas šajā laikā baro pasauli? – Augstprātība, iedomība, naidis un netiklības, kas saslimstina dvēseli un ķermeni. Bet Es gribu redzēt jūs brīvus no šīs juteklības, un tādēļ Es esmu atstājis jūsu dvēselēm tikai baltu tērpu. Dzīves ceļojuma beigās Es gribu jūs uzņemt savās tēvišķajās rokās un teikt jums: “Esiet laipni gaidīti, jūs, kas pratuši dzīvot saskaņā ar Manu likumu un atdalījušies no pasaules, lai kļūtu par Maniem darbiniekiem.”

80. Ikviens, kas uzklausa Manu Vārdu un to pielieto, būs cienīgs saņemt Manu žēlsirdību no Manas dārgumu krātuves. Tieši šis cilvēks būs tas, kurš

citiem parādīsies kā skaidrs spogulis. Viņā būs dziedināšanas dāvana, pravietiskais vārds. Viņš būs kā kristāldzidra ūdens avots tiem, kam ir slāpes pēc Mana Vārda. Es ieliešu viņā Savu Dievišķo Vārdu un uzticēšu viņam Savu dziedinošo ziedi, lai tieši viņš sniegtu mierinājumu ikvienam, kas cieš.

81. Es panākšu, ka visur, kur viņš apmetīsies, valdīs miers un prieks, un Es viņam uzticēšu zobenu, lai viņš cīnītos pret jebkādu elku pielūgšanu.

82. Māciet savus bērnus meklēt Mani nezināmajā. Sakiet viņiem, ka esat sēdušies pie Manas galda un vairs neesat elku pielūdzēji. Ja viņi Mani noraida, mīliet viņus un piedodiet viņiem.

83. Tautas nosaka savas robežas, dodas karā un sēj nāvi. Bet Es esmu nācis Garā, lai sagatavotu dažus cilvēkus, un tie esat jūs, kas piederat pie jaunajām paaudzēm, kuras rīt meklēs Mani no gara uz garu. Tajā laikā zemes tautas vairs negatavosies karam. Cilvēki uzņems Mani savās dvēselēs.

84. Es vēlos, lai jūs būtu „pirmie”, lai jūs sagatavotos Labās Vēsts sludināšanai un lai jūs būtu paraugs saviem līdzcilvēkiem.

85. Mana griba ir, lai jūs attīrītos, jo netīrais nevar nonākt pie Manis, un tad jūsu sāpes ir ļoti lielas. Pacelieties pie Manis, lai mazinātu savas sāpes.

Es no jums atbrīvoju Jauno, lai jūsu dvēselē būtu labklājība un prieks — lai jūs paceltos uz Garīgā kalna virsotni.

86. Jūtiat mīlestību pret savu Meistaru un cilvēci, neatturiet manu žēlsirdību. Centieties atbrīvot savus līdzcilvēkus no fanātisma, tad mana Garīgā pasaule būs ar jums. Esiet mani liecinieki, tad es caur jums pasaulei sniegšu Labo Vēsti.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 352

1. Tas ir svētīts brīdis, kad mans Gars ierodas pie jums — diena, kad ceļus apgaismo mana Gaisma, lai mācekļi, ilgojoties pēc maniem vārdiem, ierastos šajās pulcēšanās vietās.

2. Tauta, Es tevi uzņemu, esi laipni gaidīta!

3. Es dzirdu jūsu lūgšanu, un, pamatojoties uz jūsu sirsnīgo lūgumu, Es izlieku Savu žēlsirdību pār cilvēci, lai katra cilvēciskā būtne garīgi sajustu Manu mīlestību.

4. Ar labu gribu un ticību jūs esat sagatavojuši savas sirdis un padarījuši sevi fiziski un garīgi gatavus, lai saņemtu dievišķo mācību.

5. Ar šo sagatavošanos jūs panākat, ka mans mīlestības vārds ir pie jums.

6. Mācekļi, jau no paša sākuma Esmu sagatavojis ceļus, kas jūs vestu līdz tam brīdim, kurā jūs atrodaties šajā mirklī — līdz garīgajai attīstībai, kas ļaus jums saprast sarunu no gara uz garu ar jūsu Tēvu.

7. Tādējādi Es jums lieku saprast, ka Es nekad neesmu ļāvis jums iet savu ceļu nejauši un ka jūsu soļi, pildot Manu likumu, ir pakļāvušies dievišķajam nodomam.

8. It kā Es būtu jūsu ēna — tā Es jums esmu sekojis visos laikos un vienmēr esmu palīdzējis jums virzīties uz dzīves un patiesības ceļu. Jo, kad jūs reiz būsiet uz tā, nevis Es sekos *jūsu* soļiem, bet gan *jūs* sekosiet *manām* pēdām.

9. Tieši šeit, uz mana ceļa, jūs atklāsiet visas dāvanas, ko glabā jūsu gars — vienīgā iespēja, kādā tas sevi atklāj nepieciešamos ieročus, lai aizsargātos pret tūkstošiem briesmām, kas to gaida ceļojumā.

10. Daudziem dzīves ceļš ir šķitis grūts un garš, jo viņi nevēlējās saprast, ka tieši viņi paši ar savām kļūdām un vājībām padara savas eksistences krustu arvien smagāku.

11. Viņiem trūka ideāla un mīlestības, tāpēc, kad viņi metās materiālistiskas dzīves apskāvienos, galu galā sajuta riebumu un nogurumu. Šīm pasaulē nogurušajām dvēselēm, kas savu gadsimtiem ilgo nogurumu ir pārnesušas uz savu cilvēcisko daļu, es šajā laikā esmu nesis savu iedrošinošo vārdu, kas ir kā smalks kalts, kurš pamazām apstrādā šo sirdi raupjos akmeņus, līdz tas tiem ir piešķīris skaistu un harmonisku formu – ne tikai formu, ne tikai ārējo izskatu, bet patiesu dzīvi, garīgo dzīvi.

12. Es gribu, lai no šīs klints paliktu tikai tās cietība, kas vēlāk kļūs par svētnīcas pamatu, kurā mīt vienīgi patiesība — baznīca, kurā tiek glabāts Mans likums un kurā skan sirdsapziņas balss.

13. Mani centieni šajā Trešajā laikmetā jūs mācīt, izmantojot cilvēka saprātu, ir bijuši caurvīti ar dievišķu pacietību. Jo Es gribu, lai, kad šī

atklāsme beigsies, mans Vārds paliktu katra no jums sirdī. Tāpēc rīt, kad jūs sapratīsiet, ka ir pienācis jūsu liecības laiks, jums jāizjūt, ka jūsu dvēsele ir piepildīta ar šo būtību un ka jūsu lūpas neatsakās izteikt garīgo iedvesmu, ko Es izlieku jūsos.

Jūs redzēsiet, ka jūs apņēma lielas cilvēku pūļi, un tomēr brīžiem jūs jutīsieties vieni. Bet jūsu vientulība būs tikai ārēja, jo pietiks ar to, ka jūs sazināties ar Mani, lai iekšēji sajustu Manu mīlošo atbalstu un turklāt sajustu Gaismas pasaules klātbūtni, kas, lai gan jūsu fiziskajai acij ir neredzama, tomēr ir uztverama jūsu dvēseles maņām.

14. Vai jūs varēsiet justies vientuļi vai pamesti, lai gan pazīstat lūgšanas noslēpumu, kas jūs savieno ar garīgo dzīvi? Vai ļausiet neveiksmēm sevi uzvarēt, lai gan savā būtībā jums piemīt jūsu Skolotāja spēks? Nē, mīlie mācekļi, jums nedrīkst zaudēt pašāvēību un kļūt vājiem savā misijas ceļā. Jo tad notiks tā, ka jūs raudāsi, jo uzskatīsiet sevi par izstumtajiem, neapzinoties, ka jūsu asaras krīt uz dārgumu, ko jūs nesat sevī un ko nevēlējāties redzēt.

15. Jau tagad piepildiet savu dārgumu lādi, bet apzinoties to, ko tajā glabājat, un apzinoties visu, kas jums pieder, kā arī katras jūsu dāvanas pielietojumu.

16. Es negribu, lai jūs tikai ar lūpām atkārtotu, ka esat manas Valstības mantinieki — es gribu, lai jūs patiesi zinātu, kāpēc esat mani mantinieki un kāds ir jūsu mantojums.

17. Tikai tas, kurš no pašiem pamatiem pazīst to, ko nes savā dvēselē, spēs darīt zināmu Manu darbu. Tikai tas, kurš apzinās visu, ko zina un kam pieder, spēs palikt nelokāms lielajos pārbaudījumos.

18. Es redzu, ka laikā, kad jūs Mani uzklausāt, jūs esat garīgi attīstījušies. Jo, ja jūs sevi pārbaudīsiet saskaņā ar savu sirdsapziņu, jūs atzīsiet, ka esat kļuvuši morāli labāki, ka jūsu ticība ir kļuvusi stiprāka, ka esat sevi uzņēmuši daļu no spēka, ko izstaro Mans Vārds. Taču Es jums saku arī to, ka jums nevajadzētu apmierināties ar to, ko esat sasnieguši līdz šim, bet gan soli pa solim turpināt ceļu uz pilnveidošanos, neapstājoties.

19. Tagad jūs pazīstat ceļu, pa kuru ejat, zināt, kurp virzāt savus soļus, un jums ir augsts ideāls.

20. Cik daudzi no jums ir ieradušies sakauti dzīves cīņā, bez neatlaidības darbos, nezinot, kurp esat devušies, bez mērķa un bez cerības uz glābšanu. Bet šodien jūs dzīvojat jaunu dzīvi, pilnu ar pašāvēību un ideāliem. Vai tas nav solis uz priekšu jūsu garīgajā ceļā?

21. Mana Gaisma jau sen spīd jūsu ceļā, lai pasargātu jūs no bezdibeņa, kurā krīt tās dvēseles, kurām nav ticības un cerības gaismas.

22. Es, kas pazīstu sāpes, kas gaida cilvēkus, nāku ar savu mācību, lai atklātu viņiem veidu, kā izturēt katastrofas, uzvarēt kārdinājumus un gūt uzvaru pār ļaunumu un nelaimēm. Tādējādi jūs esat saņēmuši vēl vienu apliecinājumu manai mīlestībai.

23. Es esmu nācis pie jums, lai jūs apvienotu un sāktu veidot jauno Izraēlas tautu saskaņā ar Manu apsolījumu, ko Esmu devis cilvēcei jau no seniem laikiem.

24. Vai nav tā, ka jūs bieži mierā vai meditācijas brīžos esat sajutuši, ka jums tuvojas kaut kas garīgs? Tas notika tāpēc, ka mans solījums bija ierakstīts jūsu dvēselē, vēl pirms jūs ieradāties uz Zemi, un, kad šis laiks ir pienācis, intuīcija atklājas skaidri un ļauj jums sajust manas klātbūtnes mirkli jūsu ceļā.

25. Nedomājiet, ka šī nojauta bija tikai jūsos, kas esat dzirdējuši šo vārdu — nē, tā ir bijusi katrā dvēselē, jo mana jaunā tauta veidos visu cilvēci, nešķirojot pēc rasēm, dzimtām, ādas krāsām un valodām.

26. Šodien, kad cilvēki visā pasaulē izdzer sāpes kā visrūgtāko kausu visos laikos, Esmu sastapis daudzus no jūsu līdzcilvēkiem meditējot un pat lūdzoties pēc tam, kad viņi bija izgājuši pārbaudījumu. Esmu redzējis lielus grēciniekus un spītīgus izlaidējus apstājamies savās darbībās un gatavojamies uz klausīt sirdsapziņas balsi.

27. Tas bija brīdis, kad Gars atklāja manas apsolījums sirdij un kad cilvēks sevī jautāja: „No kurienes gan nāk šī cerība, kas dzīvo manī?”

28. Es jums to pateikšu: tā plūst no mana Dievišķā Gara. Mans taisnības zizlis pieskaras jūsu sirds klintij, lai no tās izplūstu kristāldzīdus nožēlas ūdens, kurā jūs nomazgāsiet savus kauna traipus, līdz sasniegsiet atjaunošanos un panāksiet, ka no tās plūst mīlestība.

29. Lai cik stingri, nepielaidīgi un nežēlīgi jūs arī vērtētu manu taisnīgumu — patiesi, Es jums saku, jūs tajā vienmēr atradīsiet manu Tēva mīlestību.

30. Vēršiet savu uzmanību uz sevi: jūs nepārtraukti attīrāties ar sāpju palīdzību, bet vienlaikus jums ir mierinājums, balzams un spēks, ko jums dod Mans Vārds.

31. Es tev neko jaunu nesaku, cilvēce. Jo Pirmā laika likumā viss ir pateikts. Bet jūsu dvēseles nenobriedums un jūsu saprašanas neizveicība ir izraisījusi to, ka jūsu Tēvs, iemiesojies Jēzū, nāca pasaulē, lai ar darbiem jums izskaidrotu likuma saturu.

32. Bet cilvēces paaudzes nav spējušas iekļūt mana Vārda būtībā un ir izraisījušas to, ka šajā laikā ir nepieciešams jauns skaidrojums par Pirmā laika Likumu un maniem Otrā laika darbiem un vārdiem.

33. Es šobrīd meklēju sirdis, jo vienās Es gribu ierakstīt mana Likuma baušļus, it kā tās būtu akmens plāksnes, kurās Pirmajā laikmetā tika iegravēti mani baušļi, bet citas Es gribu pievilkt, lai tās būtu kā koks, pie kura tika krustā sist Jēzus.

34. Jā, cilvēce, starp cilvēkiem valda tik liela garīgā atpalicība, ka būs nepieciešams atkārtot pagātni, lai viņi atmodinātos un — reiz atmodinājušies — pieņemtu Manu jauno vēstījumu, kas ir skaidrojums visam, kas tika atklāts agrākajos laikos.

35. Es zinu, kā izmantot brīdi, kad Es sastopu cilvēku, kurš ir nodevies sevis pārdomām, sirdsapziņas pārbaudei vai lūgšanai, lai paziņotu viņam, ka ir pienākusi stunda, kad viņš atdzims patiesai dzīvei. Tas ir brīdis, kad dvēsele salauž ķēdes, kas to saistīja ar pasauli, un no savas būtības visdziļākajām dziļumiem izdala brīvības saucienu, kā gūsteknis, kurš pēc ilga gūsta laika beidzot redz, kā viņa acu priekšā atveras tie restu žogi, kas bija viņa mokas — kā kuģa avārijā cietušais, kurš, pēc tam, kad izmisīgi cīnījies pret nemierīgo jūru, beidzot redz pie horizonta ilgi gaidīto krastu.

36. Es jums saku: pārbaudījumi, ko cilvēks šajā laikā pats sev ir radījis, ir ļoti smagi, jo tie ir nepieciešami viņa glābšanai.

37. Dievišķā taisnība izpaudīsies attiecībā uz katra cilvēka mīļāko, lai pieprasītu atskaiti par katra cilvēka radības darbiem.

38. Nu tad, mīļā tauta: jūs, kas esat sajutuši manas klātbūtnes priekšnojautu kādā jūsu nenobriedumam saprotamā veidā — šeit es esmu pie jums, iemiesojot savu Vārdu, lai jūs to sajustu un varētu saprast. Jūs, kas esat daudzkārt pārdomājuši savu pagātni, savu tagadni un mūžību, kas jūs gaida, šobrīd uzņematies lielu garīgo atbildību pret cilvēci: būt par lieciniekiem manai jaunajai vēstij — šim vārdam, ko esat dzirdējuši Trešā Laika kalna pakājē.

39. Jums vēl daudz jācīnās pret „miesu” un pret pasauli, lai jūs vairs nebūtu tās kalpi — jums vēl ļoti jāattīra sava sirds, lai jūs to padarītu par Manas Vārda cienīgu nesēju.

40. Tāpēc ir nepieciešams, lai mans darbs jūs pakļautu pastāvīgai cīņai un lai jūsu dzīvē netrūktu pārbaudījumu kā gudru mācību, lai jūs dzīvotu modri.

41. Es jums apliecinu, ka tas, kurš savā ticībā ir nostiprinājies sāpēs, būs tas, kurš visā savā dzīves ceļā ar vislielāko stingrību paliks uzticīgs maniem likumiem. Jo ir daudzi, kuri jūt, ka ticība atdzīvojas tikai tad, kad saņem labvēlības. Bet, ja tas, ko viņi lūdz vai cer, nenāk pie viņiem, tad viņi Man pagriež muguru. Taču tā nav ticība, tas nevar būt nocietinājums, kurā meklēt patvērumu dzīves lielajās cīņās.

42. Cik svarīgi ir, lai cilvēks saprastu, ko nozīmē garīgā izpirkšana, lai, apzinoties, ka dvēselei ir pagātne, ko zina tikai Dievs, viņš ar mīlestību, pacietību, cieņu un pat prieku pieņemtu savu ciešanu kausu — apzinoties, ka tādējādi viņš nomazgā pagātnes un tagadnes kauna traipus, nokārto parādus un nopelna nopelnus Dieva priekšā.

43. Sāpēs nebūs garīgā pacelšanās, kamēr cilvēks necieš ar mīlestību, ar cieņu pret Manu taisnīgumu un pakļaušanos tam, ko katrs ir izpelnījies pats. Taču tikai šī pacelšanās pārbaudījumu vidū spēs dot cilvēkiem izpratni par to, kas ir garīgās atlīdzības likums.

44. Neizbīstieties, dzirdot šos atklājumus; gluži pretēji, priecājieties par to, ka šis vārds iznīcinās jūsu priekšstatu par mūžīgo sodu un visus skaidrojumus, kas jums pagātnē tika sniegti par mūžīgo uguni.

„Uguns” ir sāpju, pašpārmētumu un nožēlas simbols, kas mocīs dvēseli un attīrīs to, tāpat kā zelts tiek attīrīts kausēšanas krāsnī. Šajās sāpēs ir mana griba, un manā gribā ir mana mīlestība pret jums.

45. Ja būtu taisnība, ka tieši uguns iznīcina cilvēku grēkus, tad visiem grēcinieku ķermeņiem šeit, zemes dzīvē, būtu jābūt iemestiem ugunī — dzīves laikā, jo pēc nāves viņi to vairs nejūtu. Jo ķermeņi nekad neceļas Garīgajā telpā — gluži pretēji, kad tie ir pabeiguši savu uzdevumu, tie nogrimst zemes iekšienē, kur saplūst ar dabu, no kuras tie smēla dzīvību.

46. Taču, ja jūs uzskatāt, ka tas, ko jūs saucat par „mūžīgo uguni”, ir paredzēts nevis ķermenim, bet gan dvēselei, tad tā ir vēl viena smaga kļūda, jo garīgajā valstībā nav materiālu elementu, un uguns neietekmē dvēseli. Tas, kas dzimis no matērijas, ir matērija, tas, kas dzimis no gara, ir gars.

47. Mans Vārds nenāk, lai apstrīdētu kādu ticības pārliecību. Ja kāds tā domā, tas ļoti kļūdās. Mans Vārds izskaidros visu to, kas nav ticis pareizi interpretēts un kas tādēļ ir radījis kļūdas, kuras cilvēces vidū ir tikušas nodotas no paaudzes paaudzē.

48. Kāda būtu mana Likuma un mana Mācības vērtība, ja tie nespētu glābt dvēseles no kļūdām un grēkiem? Un kāda jēga būtu manai klātbūtnei kā cilvēkam šajā pasaulē, ja būtu daudzi, kuriem būtu jāiet bojā uz visiem laikiem, bezgalīgā izpirkšanā?

49. Klausieties manā vārdā, un jūs pieredzēsiet, no cik daudzām tumsām tas jūs atbrīvo. Klausieties manā vārdā, un jūs atklāsiet visas tās atklāsmes, pēc kurām ilgojas jūsu dvēsele — zināšanas, kas jums ir nepieciešamas, un visus skaidrojumus jūsu šaubām.

50. Visu, ko cilvēkam jāzina par garīgo dzīvi, lai varētu virzīt savu dzīves ceļu uz šo eksistences līmeni, Es jums atklāju savos mācībās.

51. Tādējādi jums radīsies priekšstats par dvēseles attīstību, jūs iepazīsiet posmus, kurus dvēsele šķērso, un uzzināsiet par atgriešanās nozīmi. Taču, ja jūs patiesi vēlaties saprast manas mācības, es jums saku, ka jums jāiemācās pamest šo materiālisma līmeni, kurā jūs dzīvojat, jo no tā nav iespējams ieraudzīt patiesības gaismu.

52. Prāts pats par sevi nespēj aptvert šī darba saturu. Tam ir vajadzīga arī garīgā jūtība un intuīcija, lai varētu iekļūt manas garīgās mācības būtībā.

53. Tas ir iemesls, kāpēc Es mācu Saviem mācekļiem lūgšanu no gara uz garu. Jo bez šāda veida lūgšanas cilvēki nespēs sasniegt sava prāta apgaismojumu ar citiem līdzekļiem.

54. Laiki, ko sludināja pravieši — tie, kuros nāks Patiesības Gars, lai visu izgaismotu, — ir tieši tie, kurus jūs piedzīvojat. Taču Es gribēju jūs pārsteigt, atklājoties šādā veidā, lai pārbaudītu jūsu spēju iekļūt pravietojumu jēgā, kuros teikts, ka Es garīgi atklāšos caur cilvēka saprātu.

55. Šodien, kad mans solījums ir piepildījies, man atklājoties cilvēkiem caur viņiem pašiem, Es vēlos, lai jūs neaizmirstu, ka viens no manas atklāšanās galvenajiem mērķiem bija tas, lai jūs izplatītu pasaulē to lūgšanas veidu un garīgo pacelšanos, ko Es jums iemācīju, lai cilvēks uzzinātu, kā viņam jāsagatavojas, lai sajustu manu klātbūtni savā dvēselē, prātā un sirdī.

56. Vai jūs, mīļā tauta, neuzskatāt, ka būtu labāk, ja tieši jūs būtu tie, kas šajā Trešajā laikmetā pasludinātu cilvēcei Manu klātbūtni Garā, nevis neierobežotie dabas spēki, neierobežotās vētras, zemestrīces, kas iznīcina pilsētas, jūras, kas postī zemi, un zeme, kas pārvēršas par jūru? Vai jūs neuzskatāt, ka no jūsu puses būtu garīgāk un cilvēciskāk šiem notikumiem iepriekš novērsties, piepildot mīlestību un žēlsirdību?

57. Sagatavojieties patiesībā un garā, tad Es izmantosiu šo tautu tāpat kā ticības stipro Noahu un ieteikšu tai uzcelt garīgu šķirstu, kura klēpī cilvēki atradīs glābšanu — arhu, kas celta ar ticību, garīgumu un žēlsirdību, kurai jābūt patiesam miera un drošības templim, kā arī patvērumam gan materiālu, gan garīgu nelaimju gadījumos.

58. Kad laiki pagājis un cilvēki pētīs un izpētīs liecības un zīmes, lai pierādītu manas atklāsmes patiesību, viņi sapratīs, ka viss, kas notika šajos laikos, nebija nekas cits kā viena no daudzajām zīmēm, kas pasaulei paziņoja par manas atklāsmes beigām un cita laikmeta sākumu.

59. Cik dziļi ir gulējuši Trešā laikmeta pravieši! Tik reti viņi atver acis un sagatavojas, lai redzētu to, kas nāk. Tāpēc šis tauta nezina visu, ko tai vajadzētu zināt par nākotni, tāpat kā citos laikos Izraēla jau gadsimtiem pirms kāda notikuma tika sagatavota un brīdināta caur saviem praviešiem.

60. Tam bija jābūt Manam Vārdam, kas jūs brīdina un pamodina, tāpat kā Es to daru šajā dienā, kurā Es jums arī paziņoju, ka Dievišķā taisnība piemeklēs zemes pilnvarotos vai valdniekus, jo arī viņiem ir jāattīra savas dvēseles. Viņi tiks piemeklēti arvien vairāk, jo tādā veidā Es sagatavošu miera, labklājības un vienotības laiku, kas sekos pārbaudījumu laikam.

61. Pēc jaunā plūdu laika mirdzēs varavīksne kā miera un jaunās derības simbols, ko cilvēce garīgi noslēgs ar savu Kungu.

62. Jums jāgatavojas smagai cīņai, jo jums visiem būs jācīnās pret ļaunuma pūķi, kura ieroči ir slavas kāre, naid, zemes vara, neierobežotība, iedomība, savtīgums, meli, elku pielūgšana un fanātisms — visas ļaunuma spēki, kas dzimuši cilvēka sirdī, pret kuriem jums būs jācīnās ar lielu drosmi un ticību, līdz jūs tos būsiet uzvarējuši

63. Kad jūsu kaislību pūķis būs nogalināts ar jūsu gaismas ieročiem, cilvēku acu priekšā parādīsies jauna pasaule — *jauna* pasaule, lai gan tā ir tā pati; bet tā šķitīs skaistāka. Jo tad cilvēki to izmantos savai labklājībai un attīstībai, visā savā rīcībā ieliekot garīguma ideālu.

64. Sirdis kļūs cēlākas, cilvēku prāts tiks apgaismots, gars spēs liecināt par savu eksistenci. Viss labais plauks, viss pacilājošais kalpos par sēklu cilvēku darbiem.

65. Arī materiālajā sfērā jūs piedzīvosiet pārvērtības: upes būs bagātas ar ūdeni, neauglīgie lauki kļūs auglīgi, dabas spēki atgriezīsies savās ierastajās gultnēs, jo starp cilvēku un Dievu, starp cilvēku un dievišķajiem darbiem, starp cilvēku un dzīves Radītāja noteiktajiem likumiem valdīs harmonija.

66. Vai mans vārds jums šķiet kā fantāzija? Tad tas ir tāpēc, ka jūs nespējat apzināties, ka atrodaties zemes laika posma beigās un garīgā laikmeta sākumā. Jūsu ceļš caur šo pasauli ir tik īss, ka daudzi no jums nespēj pamanīt pārmaiņas, kas notiek gan materiālajā, gan garīgajā dzīvē. Jo dažkārt šīm pārējām ir vajadzīgi gadsimti, līdz tās ir pabeigtas. Tikai pētījumi, ko veic prāts, kas pacelts ar ticību, labestību un lūgšanu, ļauj apzināties laika ietekmi uz cilvēkiem.

67. Ja jūs, kas Mani klausāties ar skepsi, kādreiz nonāksiet garīgajā pasaulē, jūs spēsiet aptvert šo patiesību visā tās pilnībā, jo tad jūs salīdzināsiet savas eksistences uz Zemes dažādajos laikos, kad tajā esat dzīvojuši, un spēsiet novērtēt katra zemes posma un katras garīgās ēras attīstību, mērķus un principus. Tad jūs nožēlosiet, ka neesat pratuši izmantot savas dvēseles pieredzi, lai veiktu darbus, kas būtu cienīgi tiem, kuri tik ilgu laiku ir bijuši dzīves skolnieki.

68. Es atstāju šos vārdus ierakstītus jūsu garā, lai, kad jūs kļūsiet par to piepildīšanās lieciniekiem, jūs svētītu Manu Vārdu un dotos liecināt par Manu mācību un izskaidrot visus notikumus, ko Es jums šobrīd pareģoju.

69. Es zinu, ka ļoti liels būs to nožēlas, kuri neticēja mani vārdiem vai tos noraidīja, kad viņi kļūs par to piepildīšanās lieciniekiem, un no viņu sirdīm izlauzīsies vārdi, kas lūgs man piedošanu par to, ka viņi šaubījās. Taču Es zinu arī to, ka starp viņiem būs tādi, kurus pārņems dedzība un kuri kļūs par manu mācību nenogurstošākajiem sējējiem.

70. Lai saglabātu savu ticību kā dzīvu liesmu, cilvēkam vienmēr ir bijuši vajadzīgi neparasti notikumi, kas liek viņam domāt un pacilā viņa jūtas. Garīgās attīstības trūkuma dēļ viņš šaubās par patiesību, ja tā atklājas vienkāršā veidā un nav ietverta noslēpuma plīvurā.

71. Jūs vienmēr esat Mani meklējuši caur sāpēm; reti ir tie, kas Mani meklē mīlestības un pateicības dēļ.

72. Cilvēkam jāpazīst pats sevi, lai apzinātos, ka viņš nav tikai matērija, bet ka viņam ir arī cēla, laba būtības daļa, kas ir gars.

73. Tie, kuri garīgi ir attīstījušies augstāk, atzīst Mariju par garu, nepiešķirot viņai konkrētu izskatu. Taču tiem, kuriem ir jāredz, lai ticētu, viņu garīgā atpalcība liek meklēt attēlus, kas atspoguļo viņu garīgās īpašības.

74. Ja ņemsiet par paraugu Meistaru, savaldot ķermeni, lai attīstītos jūsu garīgās dāvanas, jūs no Manis varēsiet saņemt visu, kas jums nepieciešams, lai darītu labu. Bet jums to nevajadzētu darīt, lai ar to lepotos citu priekšā, bet gan lai sekotu savam Meistaram.

75. Ja jūs meklējat Dievu, meklējiet Viņu garīgajā, labajā, dabas brīnumos, bet nemeclējiet Dievu attēlos.

76. Marija ir Gars, kas tik ļoti saplūdis ar Dievišķību, ka veido vienu no tās aspektiem, kā to attēlo trīs atklāsmes formas: Tēvs, Vārds un Svētā Gara Gaismā. Šajā nozīmē Marija ir tas Dieva Gars, kas atklāj un iemieso dievišķo rūpību.

77. Marija ir tā, kas jūs iedvesmo un iedrošina nopelnīt nopelnus un ar pazemību un gatavību pieņemt pārbaudījumus pasaulē, kurā dzīvojat, lai jūs pārbaudījumu vidū atrastu garīgo laimi, jo tas palīdz jūsu dvēselei sasniegt lielāku pacelšanos.

78. Dvēsele priecāsies par Dievu un būs Viņa daļa. Taču vispirms tai jāattīstās, apdzīvojot dažādus ķermeņus, lai pēc tam turpinātu savu attīstību augstākos dzīves līmeņos, līdz tā nonāk mūžīgajā pilnībā.

79. Mans tauta, neapmierinieties tikai ar to, ka dzirdat Manu Vārdu — izpētiet to, lai tad, kad vairs nedzirdēsiet Mani šajā veidā, jūs justos stipri

un sekotu sava Skolotāja piemēram, darot labu cilvēcei. Jūsu rīcībai
vienmēr jābalstās uz Manu patiesību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 353

1. Tēva sirds mīlestībā atveras, lai jūs uzņemtu. Jo Es redzu jūsu ciešanas un dāvāju jums Savu žēlsirdību.

2. Žēlastības avots plūst šajā Trešajā laikmetā, un, ja Otrajā laikmetā Es ar Savu vārdu sagatavoju Savus apustuļus, tad šajā laikmetā Es apgaismoju visu cilvēci ar Sava Svētā Gara gaismu. Jo Es gribu visus padarīt cienīgus saukties par Dieva bērniem.

3. Jūs esat izredzētā Izraēlas tauta, stiprā, lutinātā, un jums būs jāiet priekšā visai cilvēces pūlim, jo jūs visi esat mani bērni. Šajā laikmetā Es izvēlos grēcinieku, Es dodu „pazudušajam dēlam” iespēju izglābt savu dvēseli.

4. Es nevēlos, lai kāds pazustu, lai kāds no jums attālinātos no Manas klēpja, jo Mana mīlestība ir neatkārtojama. Šeit ir Mana žēlsirdība un Mana pilnīgā mīlestība.

5. Es jūs arī neizdodu, ne arī pievēršu uzmanību kauna plankumiem jūsu sirdīs. Es dzirdu jūsu nožēlu, kad jūs man sakāt: „Tēvs, mēs gribam iet pa šo ceļu bez jebkāda trūkuma.” Tad es piedodu katru grēku.

Es dzirdu arī, ka jūs man sakāt: „Tēvs, mēs gribam sekot Taviem pēdām”, un es jums saku: „Ieietiet šajā ceļā, kas ir pilns ar tikumību. Tas ir tīrais ceļš, uz kura grēks tiks izdzēsts no jūsu sirdīm.”

6. Jūs lūdzat Mani, lai Es jums ļautu sazināties ar saviem tuviniekiem, un patiešām, šajā žēlastības dienā Meistars jums saka: Es jums piešķiru šo žēlastību pēdējo reizi. Jo patiesi, Es jums saku: pēc šī gada šādas atklāsmes vairs nebūs pieejamas ar cilvēka prāta spēkiem. Taču tās dvēseles, par kurām jūs lūdzat Man gaismu, turpmāk sazināsies ar jums tikai no gara uz garu. Tāpēc Es jūs sagatavoju, lai jūsu dvēsele arvien vairāk paceltos, lai jūs saņemtu šo žēlastību.

7. Tu nekad nebūsi bez aizsardzības, tauta, jo Es nekad neesmu attālinājies no jums, vienmēr Esmu jūs sargājis ar Savas žēlsirdības maigumu. Tie esat bijuši jūs, kas reizēm esat atdalījušies no Manis.

8. Šodien Es jums atgādinu, ka jums ir Tēvs, ārkārtīgi mīlošs Tēvs, kurš jums dāvā savu žēlsirdību, lai vadītu jūs pa patieso ceļu.

9. Cilvēks ir uzlicis tumšu saiti uz jūsu acīm un novirzījis jūs no drošā ceļa, vedis jūs uz bezdibieniem, uz tām „” tumsām. Bet patiesi, Es tev saku, svētītā tauta: Es negribu, lai jūs ietu bojā. Tāpēc Es jums dāvāju jaunu iespēju jūsu glābšanai.

10. Šobrīd Es rakstu katrā jūsu sirdī vārdu „mīlestība” — mīlestība, kas ir Izraēlas tautas labākā aizsardzība — mīlestība, kas ir visvarenākais ierocis visai cilvēcei — mīlestība, kas jūs patiesi aizvedīs Gaismas valstībā.

11. Agrāk jūs bijāt nomaldījušies, kas kā „pazudušais dēls” gājāt pa pasaules ceļiem — satraukti savā dvēselē, vīlušies savā sirdī, ar rūpēm, kas iegravētas jūsu būtības dziļākajās dziļumos, un jūs neatradāt ne vārdu mierinājuma, ne roku, kas jūs vadītu, un reizēm jūsu priekšā parādījās tuksneša fatamorgana. Un, kad jūs domājāt, ka esat atklājuši drošo ceļu, tajā pašā brīdī jūs sapratāt, ka esat kļūdījušies un ka gaisma, kas parādījās jūsu acu priekšā, bija tikai ilūzija.

12. Šajā laikā jūs esat uzsākuši Gaismas ceļu. Tas nav bijis nejaušs gadījums, kas jūs ir atvedis uz šo ceļu — tā ir bijusi Mana griba. Jo patiesi, Es tev saku, mīļā tauta: „Neviens koka lapas nekrīt bez Manas gribas.” Jo katras radības liktenis ir Manī.

13. Tēvs jums saka: Kad Otrajā laikmetā Jēzus ķermeni nesa uz kapenes alu, mans Gars gatavojās dot gaismu dvēselēm, kas atradās tumsā, un atbrīvot tās no to važām. No šī brīža tās dvēseles, kas bija nolemtas „mūžīgajai” naktij, saņēma gaismu.

14. Mans vārds piepildīsies, dvēseles caur Manu žēlastību un Manu mīlestību saņems augšāmcelšanos un Garīgajā ielejā arvien vairāk meklēs pacelšanos. Jo tās ir atzinušas savu Kungu, savu Glābēju, kurš var tām iet pa priekšu. Tās dziedās Kungam „Hosanna”, un Es tām patiesi piešķiršu vēl vienu žēlastību: pārvērst tos par jūsu sargājošajiem eņģeļiem, lai tie jūs vadītu pēc 1950. gada. Jūs saņemsiet viņu vēstījumus un padomus caur intuīciju, un pārbaudījumu brīžos jūs varēsiet tos aicināt manā vārdā. Viņu griba ir mana griba, viņu mīlestībā pret jums ir mana mīlestība, jo viņi ir nomazgājušies Jēra tīrākajos ūdeņos un ir kļuvuši šīs žēlastības cienīgi.

15. Jūs esat izredzētā tauta, kurai tika nodots Likums, lai cilvēce vadītos pēc tā. Un tagad ir laiks, kad šai cilvēcei jāceļas uz Gaismas un Patiesības ceļa, ievērojot Manus baušļus.

16. Es esmu jums nodevis Savu dievišķo Gaismu trīs laikmetos, taču Es jums nenesu “augļus ar atšķirīgu garšu”. Mana mācība šajā Trešajā laikmetā ir tā pati garīgā mācība, kādu Es jums vienmēr esmu uzticējis.

17. Visos laikos dvēsele ir materializējusies. Tāpēc cilvēce ir apmulsusi un garīgi nespēj vadīt sevi pa ceļu, kas to ved uz pilnību.

18. Meistars ir bijis pie jums, lai jūs izvēlētos un sagatavotu, lai pārvērstu jūs par strādniekiem, kas sēj Manu Vārdu sirdīs, kas ilgojas pēc patiesības. Taču šaubas un garīguma trūkums ir bijis iemesls tam, ka Mans darbs vēl nav atzīts visā cilvēces vidū.

19. Mazs ir to skaits, kuri šajā laikā ir Mani sadzirdējuši. Mans Vispārējais Stars jūs ir apgaismojis un sagatavojis, lai visi mani bērni caur jums sadzirdētu manu aicinājumu.

20. Sagatavojies, Izraēl, lai ar pārliecību un drosmi satvertu mīlestības zobenu, ar kuru jūs cīnīsieties pret tumsību, kas jūs apdraud pat manas atklāsmes pēdējās dienās šajā formā.

21. Mans Dievišķais Vārds ir atklājies caur cilvēka saprātu, lai ar mana Vārda būtību dotu jums apbruņojumu un dzīvību jūsu dvēseles pacelšanai, lai jūs būtu paraugs cilvēcei.

22. Es esmu ielicis savus mācības jūsu dvēselē, lai tā paceltos, padarot savu ķermeni pakļāvīgu, lai jūs būtu mana Vārda vēstneši, lai cilvēki nekļūtu par šķērslī, kas kavē Gara darba virzību.

23. Pasaule baro pagānismu un elku pielūgšanu. Es nekad neesmu jums devis mācību, kas veicina fanātismu vai noliedz garīgumu, kas ir manā darbā. Dabas spēki ir liecinājuši par Mani, taču pasaule guļ dziļā miegā un ļauj dvēselei palikt bezdibenī un tumsā. Celies, Izraēl, ar paklausību, ar spēku savā garā, lai runātu uz pasauli un to atmodinātu.

24. Tā kā jūs neesat sagatavojušies, tā kā jūs neesat apguvuši manu mācību un neesat to pētījuši, tāpēc Es vairs neizpaudivos jūsu vidū caur balss nesēju — nē, jo manai gribai ir tikai viens mērķis, un tā atklājas, ļaujot manam vārdam piepildīties visā zemeslodes teritorijā — redzamajā un neredzamajā. Pēc 1950. gada Es turpināšu jūs vadīt un iedvesmot no gara uz garu.

25. Jūs neiet bojā, jo tad Es vairs nebūtu Dievs. Taču viss, kas izriet no Manis, ir jāatgriežas pie Manis. Bet dvēselei ir jāattīrās un savā cīņā jāiegūst nopelni, lai Manā caurskatāmajā skatienā izklātu savu tīro ražu.

26. Celieties ar drosmi, lai stātos pretī tumsai un viltībai. Parādiet patiesību, ko esat saņēmuši šajā laikā.

27. Gans Elija iet jums pa priekšu un izskaidros to, ko jūs neesat sapratuši. Mācieties, esiet kā maigas un pazemīgas avis, kas liecina pasaulei par to, ko tās ir saņēmušas no manas dievišķības.

28. Marija jūs aplās ar savu apmetni, un no viņas mātes sirds plūdīs dievišķā maiguma straume, lai jūs to nēsātu savās sirdīs un lai tā būtu jūsu iedrošinājums.

29. Sagatavojieties, tauta, jo jums sāksies grūti laiki, un nav mana griba, lai jūs, nepietiekami sagatavojušies, meklētu vadību pie akla un nabadzīga cilvēka, kuram jums nav ko dot. Es šajā laikā esmu atklājies, lai aklajam nestu gaismu un parādītu ceļu.

30. Atcerieties, ka Meistars jums jau sen teica, ka jums nāksies cīnīties pret viltus balsu nesēju krāpšanu. Jo nākamajos laikos parādīsies viltus darbinieki.

31. Nav mana griba, lai jūs būtu vāji vai bez zināšanām. Taču, ja jūs tā jūtaties, tad ne tādēļ, ka jums trūka manu mācību, bet tādēļ, ka jūs tās

neesat iegravējuši savās sirdīs. Daudzi no jums paļaujas uz to, ka Es vēl ilgi palikšu pie jums kā Meistars, kā to sludina cilvēciskā saprāta spējas. Bet Es jums saku, ka jums jābūt modriem, jo šis laiks tuvojas beigām. Tāpēc Es jums saku, ka jums jābūt gataviem, jo jūsu vidū parādīsies skolotāji, kuri pasaulei sniegs Manas mācības.

32. Cilvēce meklēs Mani, tā meklēs Manu darbu, tā meklēs jūs. Cilvēks, kurš visvairāk ir zaimojis, būs tas, kurš Mani meklēs vispirms, un jums tad būs jābūt gataviem, lai ar viņu runātu par Manu mācību.

33. Izraēl, nekad nenoliedz Manu žēlsirdību un neaizver savas lūpas, lai noklusētu Manu patiesību. Nevienam nav šādas gudrības kā jums, un pat visierobežotākais prāts piemērotā brīdī neļaus nevienam jūsu vārdam palikt nepamanītam. Kad jūs būsiet gatavi, no jūsu lūpām izplūdīs vārdi, kas pārsteigs pasauli.

34. Neizlaid garām šo iespēju, Izraēl, vienmēr esi gatavs pildīt savu uzdevumu un dod gaismu tiem, kas atrodas tumsā. Uzticies manam vārdam, jo laika gaitā tu redzēsi, ka uz Zemes virsmas izdzīvos tikai viena mācība: mīlestības mācība.

35. Rīt ceļā dosies lielas cilvēku pūļi, un jums būs jābūt par viņu ceļvežiem, jums būs jāizskauž viņu elku pielūgšana un fanātisms, jums būs jālūdz, lai mana gaisma spīdētu viņu prātos un dvēselēs, lai viņi vērstu skatienu uz Bezgalību un ieraudzītu manu klātbūtni, kas viņiem teiks: „Esiet laipni gaidīti pie Tēva, jūs ar ticību un cerību uz Mani esat sagatavojušies, lai saņemtu Manu Vārdu, un Es jūs uzņemšu.”

36. Jau no senākajiem laikiem Es esmu sagatavojis jūsu dvēseles, tuvinot tās tikumības ceļam, un esmu jums iedvesis savu iedvesmu.

37. Es jums vienmēr esmu rādījis taisnīgumu, mīlestību un paklausību maniem likumiem. Šī cīņa jums ir šķitusi grūta, un iet šo ceļu — sarežģīti. Tāpēc Es nepārtraukti apstrādāju jūsu sirdis.

Mans Vārds ir kā kalts, kas tuvojas cietam akmens gabalam un nepārtraukti to apstrādā, lai tam piešķirtu formu, lai radītu svētnīcu, kuras altārī mirdz tikumi, ko Es jums esmu nodevis. Tur Es vēlos mānot, lai vērotu jūsu ticību un saņemtu jūsu lūgšanas — tur jums pēc Manas gribas jāglabā Mans Dievišķais Vārds kā lādē, lai rīt, kad jūs jutīsieties pamesti un apņemti ar šīs dzīves likstām, jūs atcerētos, ka savā sirdī nēsājat dārgumu, ka jūsu dvēsele ir tā īpašniece, un ka jums jāizrāda žēlsirdība cilvēku pūļiem, kuri mirst no slāpēm un kurus Es redzu izsalkušus pēc patiesības. Dodiet viņiem maizi, ko Es esmu jums devis, kas ir dzīvības maize, kas baro dvēseli.

38. Mans vārds ir kā skaļš zvans, kas šobrīd aicina dvēseles, lai dotu tām drosmi, spēku un ticību.

39. Jūs esat klīduši bez orientiera, kā ceļotājs, kurš nespēj atrast ceļa galamērķi. Taču Tēvs šajā cīņā par cilvēci laikā ir nācis jums tuvāk. Tā kā dzīves likteņa pavērsieni jūs nomāc un netaisnība ir sasniegusi savu kulmināciju, Es esmu nācis kā spožs gaismas stariņš, kas izkļiedē tumsību.

40. Es esmu jūs aicinājis, jo jūs esat daļa no svētītās Izraēlas tautas divpadsmit ciltīm. Es nevēlējos, lai šis laiks pagātu, neļaujot jūsu dvēselēm sajust Manu mieru un neļaujot jums svētku mielastā baudīt vislabākos ēdienus, ko Es esmu jums sarūpējis pie Sava galda.

41. Es izplešu savas tēvišķās rokas, lai sveiktu jūsu dvēseles, lai iegravētu savu Vārdu jūsu sirdīs, lai parādītu jums Likumu, lai panāktu, ka jūs sajūtat manu dievišķo klātbūtni kā Svēto Garu.

42. Es gaidu jūsu pacelšanos un garīgo attīstību, lai jūs varētu pilnībā saņemt manu žēlsirdību. Jūs joprojām saista grēka ķēdes. Tāpēc Tēvs jums saka: Es esmu jūs pakļāvis smagai cīņai, taču esmu jums devis nepieciešamo spēku, lai jūs varētu pārvarēt šos šķēršļus.

43. Atbrīvojieties no grēka, atbrīvojieties no naida un ļaunuma un nāciet pie Manis, lai sagatavotos ar Manu mācību. Jo rīt jums jābūt šīs patiesības vēstnešiem.

44. Neesiet apmulsuši un neizkropļojiet ceļu, ko Es jums esmu mācījis, pievienojot manam darbam dažādus pasaules ticības uzskatus. Jo tad Es jūs saukšu pie atbildības kā sliktus mācekļus, kuri ir nodzēsuši savas lampas un devušies gulēt kā muļķīgās jaunavas manā līdzībā.

45. Ceļš, ko Es jums esmu iezīmējis, ir kā kausēšanas krāsns, kurā jūsu dvēsele attīrās, lai nonāktu pie Manis.

46. Tieši šis kausēšanas katls, kuram Tēvs jūs pakļauj, ļauj jums atpazīt pareizo ceļu un mudina jūs attīrīt savu dvēseli ar labiem darbiem, pienākumu pildīšanu un garīgo atgriešanos.

47. Ir nepieciešams, lai jūs attīrītos, lai jūs sajustu Manu klātbūtni un saņemtu Manas Dievišķās Gara iedvesmu. Tāpēc Es jums arī esmu mācījis lūgties.

48. Manam mieram jābūt katrā mājā; jūsu bērniem jābūt kā miera sēklai. Jums viņus jāvadī ar taisnīgumu, mīlestību un žēlsirdību, ar labiem piemēriem. Katrā mājā Es apmetīšos kā ceļotājs un tur runāšu par Savu likumu, kas atrodas ģimenes galvu sirdsapziņā, lai viņi rīkotos saskaņā ar Manu gribu.

49. Es iešu cilvēku mājās un izskaidīšu viņu alkatību. Es viņus mācīšu dzīvot kā brāļiem un māsām, lai viņi mīlētu viens otru un dzīvotu mierā.

50. Svētītā tauta: šis laika posms, kurā Es šobrīd runāju uz jums un kura beigas ir tuvu, iezīmēs ļaunuma beigu sākumu, samaitātības kulmināciju, kas šajā laikā ir barojusi pasauli.

51. Svētā Gara gaisma visā zemeslodes plašumā mirdzēs visā savā krāšņumā. Visi mani bērni ieraudzīs tās spožumu, un tā palīdzēs viņiem atdzimt jaunai dzīvei, kas pilna miera.

52. Kad notiks šie notikumi, mana tauta? Tu to nezini. Es atstāju pravietojumu ierakstītu tikai jūsu sirdīs; taču, kad jūs būsiet gatavi, jums nebūs grūti sajst Manu klātbūtni un dzirdēt Manu balsi no gara uz garu.

53. Rīt jūs garīgi apvienosieties, kā Es to no jums esmu prasījis, un tādējādi dosieties ceļā, lai izpildītu savu grūto misiju. Jūs apvienosiet savas domas, savus ideālus un savu gribu, lai Es varētu īstenot Savu gribu jūsu vidū.

54. Svētītā tauta: legravē manu vārdu savā sirdī, pārdomā, pēti un izpēti, tad tu sajūtīsi šīs maltītes garšu, ko Es jums esmu atstājis. Jūs dosieties ceļā, dosieties pie saviem tuviniekiem, uz dažādām provincēm, un būsiet kā mana miera, mana gaismas un manas žēlastības vēstneši, par kuriem Es jūs iecelu.

55. Šajā zemes nostūrī, kurā jūs dzīvojat, ir nolaidies mana Gara gaisma, lai apgaismotu jūsu dzīvi un pārvērstu jūs no egoistiskām būtnēm par patiesiem brāļiem un māsām saviem tuvākajiem.

56. Savā Vārdā Es jūs saucu par „Manu lauku strādniekiem”, jo Es esmu nācis pie jums, lai iemācītu jums pilnīgo veidu, kā kopt mīlestību cilvēku sirdīs.

57. Es vēl nepieprasu no jums vīnogulāju augļus, jo jums vēl daudz kas jāiemācās no Manis, lai jūs varētu Man sniegt Mani cienīgus augļus. Tomēr jums bieži jāatceras, ka Mana atklāsme šādā veidā nebūs mūžīga, bet gan pagaidu, un ka jums jāiemācās līdz pat Maniem pēdējiem mācījumiem.

58. Skaļais zvans, ko jūs tik ilgu laiku esat dzirdējuši un kas garīgi aicināja jūs uz pulcēšanos, tagad skan pēdējos sitienus. Tās skaņa ir smaga un pilna taisnīguma; jo tagad tas vairs nav priecīgais aicinājums, kas neziņotājus uzaicina uz garīgo mielastu, vai aicinājums slimajiem atbrīvoties no smagā sloga, vienkārši klausoties Manā dzīves vārdā. Tagad tas ir modinājuma aicinājums, kas sauc pie sevis mācekļus, kuri ilgu laiku ir saņēmuši dievišķos mācījumus — tā ir balss, kas visiem tiem, kuri ir saņēmuši manas patiesības pierādījumus, dāvanas, uzdevumus un labdarības darbus, pavēl pulcēties ap savu Tēvu un Skolotāju, lai viņi dzirdētu Viņa pēdējos mācījumus, Viņa pēdējos dzīves noteikumus.

59. Svētītas lai ir tās dvēseles, kuras, apzinoties šo brīžu nozīmi, atturas no pasaules kārdinājumiem un tukšajiem priekiem, lai garā būtu kopā ar Mani. Jo viņi sapratīs, kā izprast un ievērot Manus dievišķos baušļus. Viņi spēs turpināt kopj vīnogulāju, un dienas darba beigās, kad caur Garu

dzirdēs Manu aicinājumu, viņi Man varēs ziedot savas garīgās attīstības, mīlestības un pacelšanās augļus, kas Man ir tīkami.

60. 1950. gads ir ierakstīts šīs tautas garā, jo tas ir gads, ko es ar savu gribu esmu noteicis kā šī posma beigām, kurā es atklājos caur cilvēka saprātu.

61. Es esmu jums sūtījis savus mācījumus, lai jūs tajos atrastu iedrošinājumu un gaismu ciešanās. Jo tuvojas laiks, kad cilvēci sagaidīs lielas pārbaudījums, un Es vēlos, lai mana tauta tās pārvarētu neskarta un uzvaroša.

62. Joprojām Es redzu, ka jūsu ticība ir vāja. Pietiek ar to, ka dabas stihijas ir atbrīvotas, un jau jūsu sirdis piepilda bailes. Kāpēc? Vai Es jums neesmu teicis, ka dabas spēkiem jums ir jāpakļaujas un jūs jāciena, ja jūs ejat pa ceļu, ko iezīmē Mans likums?

63. Ak, ļaudis, tas notiek tāpēc, ka jūsu sirdsapziņa jums katrā solī atgādina, ka jūs kā labi mācekļi nepildāt savu pienākumu!

64. Es nemeloju un nepārspīlēju, kad saku jums, ka dabas valstības var dzirdēt jūsu balsi un paklausa jums un cienī jūs.

Izraēlas vēsture tika pierakstīta kā liecība par manu patiesību, un tajā jūs varat atklāt, kā Dieva tauta atkal tika atzīta un cienīta no dabas spēku un elementu puses. Kāpēc tas nevarētu attiekties arī uz jums?

Vai jūs domājat, ka mana vara vai mana mīlestība pret cilvēci laika gaitā ir mainījusies? Nē, jūs, pūļi, kas dzirdat šos vārdus, mana Gara gaisma jūs apgaismo, mana vara un mana mīlestība ir mūžīgas un nemainīgas.

65. Tagad Es vēlos, lai šī tauta, jaunā Izraēla, pilna ar ticību, spēku un garīgo gaismu, parādītos cilvēces vidū, lai arī pasaulei liecinātu par manas eksistences, manas mīlestības un manas taisnības patiesību, tāpat kā tā tauta no Pirmajiem laikiem liecināja par dzīvo un patieso Dieva eksistenci un taisnību.

66. Atcerieties, ka jūs esat gūstā esošā tauta, ka pasaule ir Jaunā Ēģipte un ka faraons ir valdošais materiālisms, kas jūs padara par vergiem un mocī. Bet atcerieties arī to, ka jums jāvienojas cīņā un kopīgi jāturpina savs ceļojums, lai nekad netiktu uzvarēti no saviem ienaidniekiem. Tad jūs redzēsiet, kā atkārtojas visi tie brīnumi un varenākie darbi, ko Izraēlas tauta piedzīvoja savā ceļā uz atbrīvošanu, lai gan tagad garīgā formā.

67. Mana tauta, mīļā tauta: ja tu patiesi mīli gara brīvību, ja tev ir izsalkums un slāpes pēc taisnīguma, ja kauna un nabadzības ķēdes, kuras tu velc līdzī, tev patiesi smagi nospiež, tad apvienojies garīgi, lūdzies patiesi, nostiprini savus nodomus, ļaujies apgaismot ticības, iedvesmas un ideāla gaismai, un dodies ceļā uz jauno Apsolīto zemi, kuras pastāvēšana ir tikpat droša, kā Kānaānas zeme bija tiem izraēliešiem, kuri Pirmajos laikos

izturēja tuksneša pārbaudījumus un grūtības, līdz sasniedza dievišķā apsolījuma piepildījumu.

68. Tā ir mana balss, kas jūs modina, un, ja jūs to neieklusītos, tā vairs neatnāks otrreiz, lai jūs rīt modinātu.

69. Izraēl: Neatlaidīgi dodies ceļā uz manu mācību, ko Es esmu ielicis tavā sirdī un tavā dvēselē. Es esmu Skolotājs, kas nāk pie jums, lai runātu ar jums jūsu sirds intimitātē un liktu jums sajust manas mīlestības uguni, lai paceltu jūsu dvēseli uz manā Dievišķā Gara gaismu un žēlastību.

70. Es nenogurstoši dāvāju jums Savu žēlsirdību, lai glābtu jūs no pazudināšanas. Kā ārsts Es jūs svaidīju ar Savu balzamu, un kā Tēvs Es tuvinos jums, mierinu jūs un ļauju jums atzīt savus trūkumus.

71. Svētais Izraēl, Es tev jautāju: ko tu darīsi rīt, ja Meistars vairs neizpaužies caur cilvēka saprātu? Tu vēl nespēj aptvert mana darba diženumu, un tādēļ Es jums esmu teicis, ka jums jāpēta un jāizpēta mans vārds, lai jūs neiekrīstu fanātismā un pielūgšanā.

Es esmu runājis ar jums visiem, ar visiem esmu sēdējis pie sava galda, un visus esmu iecēlis labākajās vietās. Es esmu jums parādījis sava Gara pazemību, lai arī jūs būtu pazemīgi.

72. Saprotiet, mīļā tauta, ka tagad ir laiks, kad jums jābūt maigiem un pazemīgiem, lai jūs būtu patiesi garīgie cilvēki, kuri sevī nes sava Tēva būtību, mīlestību un spēku, lai jūs tā arī dotos ceļā. Jo Es esmu jūs mācījis ar Svētā Gara gaismu, un, ja šobrīd jūs vēl esat mācekļi, tad rīt jums jābūt meistariem.

73. Es jums došu visu, kas jums nepieciešams, lai pabarotu pasauli. Jums jādodas pie tautām, cilvēkiem, ciemos un provincēs un jānodod tālāk tas, ko Es jums esmu uzticējis. Un, pateicoties iedvesmai, jums būs neizsīkstošs gaismas, žēlastības, mīlestības un mācības avots jūsu līdzcilvēkiem.

74. Es nekad neesmu jums mācījis neko lieku un ļaunu. Mans likums un mans darbs ir tīri un tālu no materiālisma. Tāpēc Esmu izskaudis fanātismu un elku pielūgšanu un pat atņēmis jums materiālos simbolus, kas iemieso garīgo. Esmu jums iemācījis tīro, pilnīgo veidu, kā lūgties un meklēt Mani.

75. Nav Mana griba, Izraēl, lai tu rīt pārvērstu lūgšanu namus par fanātisma mājvietām. Jo Es esmu jūs mācījis, kā jums jāpraktizē garīgā mācība, un, ja jūs esat izmantojuši Manas pamācības, jums būs tieša saziņa no gara uz garu. Tādējādi pie jums vienmēr valdīs saskaņa un brālība.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 354

1. Nāciet vēlreiz pie Meistara, o mācekļi, kas paātrināt savus soļus, lai pēc iespējas ātrāk nonāktu pie kalna pakājes, no kurienes jūs dzirdat sveicienu un padomu, ko jums sūta jūsu Tēvs.

No brīža, kad jūs sākat dzirdēt šīs balss skaņu, ko Es jums sūtu no bezgalības, jūsu dvēsele sāk pacelties, celties augšup, līdz tā sasniedz virsotni un atrod Mani, kamēr Es sniedzu savu mūžīgo mācību par mīlestību un gudrību.

2. Tādējādi jūs sagatavojaties katrā manā atklāsmē, kāpjot augšup no kalna pakājes, lai sasniegtu virsotni, kad mana mācība tuvojas beigām, apvienojoties un kļūstot par vienu ar manu Garu.

3. Šobrīd Es jums sniedzu pēdējās mācības šajā posmā, kad Es atklājos caur cilvēku, un jūs tās klausāties ar dedzību, dzert pilieni pa pilienam no to būtības un stiprināt savu ticību. Tādējādi jūs iepriecināt Manu Garu, jo, kad Mans Vārds šādā veidā beigsies, jūs paliksiet kā uzticīgi liecinieki. Es jūs atstāšu sagatavotus, lai turpinātu Manu darbu cilvēku sirdīs.

4. Ja jūs dziļi padomāsi, jūs sapratīsi, ka Es esmu jūs ņēmis savā gādībā, lai pārvērstu jūs par patiesiem apustuļiem — ka Es neesmu runājis ar jums tikai caur Savu Vārdu, bet arī jūsu dzīves pārbaudījumos un notikumos, ka Es esmu jūs tajos veidojis un attīrījis, jo Es vēlos jūs atstāt kā patiesības sludinātājus.

Neizsakiet manus vārdus, ja jūsu sirds tos nejūt, ja jūs nedzīvojat saskaņā ar maniem mācījumiem, lai šajā laikā jūsu darbi vairāk nekā jūsu vārdi liecinātu par pagājušajiem laikmetiem un jūs dotu piemēru pazemībai, pakļautībai un garīgajai pacilātībai. Es vēlos, lai pasaule, redzot, kā jūs ciešat un liecināt par dvēseles spēku, iemācītos uzticēties un pat smaidīt pat vislielākās sāpēs. Ja jūs sekosiet maniem norādījumiem, jūsu darbi atstās labu sēklu jūsu līdzcilvēku sirdīs.

5. Jūs vairs nevarat melot cilvēcei. Tā ir attīstījusies tik tālu, ka spēj atklāt gan patiesību, gan viltību.

6. Pie jums nedrīkst atkārtoties gadījums, kad farizeju un saduķiešu sektas pacēlās pāri tautai un ar viltus piemēriem to apmānīja un maldināja. Šodienas laikos manas tautas klēpī nedrīkst rasties tādas sektas. Starp maniem jaunažiem apustuļiem nedrīkst būt ne farizeji, ne saduķieši. Ikviens, kurš neuzskata sevi par gatavu sludināt, lai aizver savas lūpas, lai tur rokas sakrustotas, līdz viņš būs pārvērties par manu mācekli. Tikai tad viņam jāļauj savām lūpām atvērties, lai izrunātu manus vārdus un izlītu to dārgumu, ko viņš glabā savā dvēselē.

Tāpēc Es esmu daudz runājis ar jums, lai jūs atstātu sagatavotus, lai pasaule jūs nemaldinātu ar savām teorijām un nesagrautu templi, ko esat

uzcēluši savās sirdīs. Tāpēc Esmu veltījis ilgu laiku, lai jūs mācītu, lai Mans Vārds attīrītu jūsu dvēseli un ticība iedzīvotos dziļi, un pat jūsu ķermenis piedalītos garīgajā pārveidošanā, un jūs, tā sagatavoti kā Mani rīki, pasaulei atklātu to spēku un žēlastību, ar ko esat apveltīti.

7. Es neesmu izmantojis zinātniekus, filozofus vai erudītus, lai nestu Savu mīlestības sēklu šīs laikmetā cilvēcei. Es esmu izvēlējis pazemīgos, tos, kas izsalkuši un izslāpuši pēc dvēseles pacelšanās — tos, kas ilgojas pēc mūžības un tiecas pēc Visuma miera. Šie izsalkušie un tie, kam trūkst pasaules labumu, pieder pie Garīgā Izraēla tautas.

Kad Es aicināju šīs būtnes, lai uzticētu tām tik lielu misiju, Es tās neizvēlējos nejauši. Es gudri izvēlējos katru dvēseli, lai ļautu tai dzirdēt Manu balsi un norādītu tai ceļu, tās ikdienas darbu, dotu tai lauksaimniecības zemi un sēklu, kā arī lauksaimniecības rīkus. Jo, kad jūs būsiat sagatavoti, o jūs, zemes pazemīgie un nabadzīgie, Es jūs sūtīšu pasaulē, lai parādītu un piedāvātu šo Gaismu, kas jūs piepilda ar laimi un kas pēc tam izplatīsies pa visu zemeslodi.

8. Es liku jums gaidīt manu apsolījumu piepildīšanos, taču tikai šajā laikā jūs redzat, ka tie ir piepildījušies. Savās iepriekšējās inkarnācijās jūs meklējāt šī mana apsolījuma – atgriezties pie jums – piepildīšanos, bet to neatradāt. Bet jūsu dvēsele, kurai pieder mūžīgā dzīvība, atstāja savus pagaidu apvalkus kā drēbes, kas cīņā tiek saplēstas, un turas pie savas cerības, un beidzot jūs redzat, ka jūsu ticība un palāvība uz to, ka manam vārdam ir jāpiepildās, tiek atalgota. Šodien jūs esat redzējuši, kā jūsu dvēseles priekšā atveras plašais ceļš, kas ved pie Manis.

9. Vai mans Likums un manas agrāko laiku mācības nav bijušas tas pats ceļš, ko Es jums šobrīd rādu? Es, saku jums: savā mācībā, ko Es jums mācīju un atklāju jau no paša sākuma, Es esmu jūs sagatavojis tam, ko Es jums šodien saku. Caur Mozu un praviešiem Es jums darīju zināmu Likumu, lai jūs savstarpēji dzīvotu taisnīgi un ar cieņu un ar savu apdomīgo un kārtīgo dzīvi godinātu Mani.

Jūs esat sapratuši, ka tikai tad, ja darāt labu, jūs dzīvojat žēlastībā, un ka Es atalgoju jūsu darbus, ja tie atbilda likuma noteikumiem, un ka tad, ja neesat klausījušies to balsīm, esat sajutuši, ka neesat bijuši tīkami savam Tēvam un ka jūsu sirdsapziņa ir pārmetusi jums neuzticību.

Taču, lai gan jums bija acu priekšā tik gudri mācījumi manos vēstnešos, jums nebija ne jausmas, ka tie ved jūs uz garīgās dzīves atziņu. Cilvēce ar savu skatienu nepārsniedza sliekšni uz to brīnišķīgo dzīvi, kas piederēs jums visiem un kas ir mērķis, kāpēc jūs esat radīti.

10. Laiki pagāja, Es jums sūtīju Jēzu, un caur Viņu Es runāju uz cilvēku dvēselēm un sirdīm, lai viņi sajustu, ka Tas, kurš ar viņiem runāja, mācīja ar

savu dzīvi un piemēru, lai Viņa mācība tiktu uztverta kā debesu vēsts, kā aicinājums uz patieso dzīvi. Un jūs atvēruši savas acis, savu sirdi un savu dvēseli, esat piedzīvojuši, no kā nāca šis vārds.

Jūs esat uzņēmuši Viņa paraugus, brīnumus un mācības, un Viņā esat nojautuši garīgās dzīves skaistumu. Jūs esat sapratuši, ka šis pazemīgais Meistars nenāca, lai valdītu šajā pasaulē, ka Viņš nenāca, lai paliktu uz Zemes, un ka Viņš tikai īsu brīdi šķērsos to, lai pēc tam atgrieztos mājvietā, no kuras Viņš bija nācis, lai tur gaidītu savus mācekļus, kad Viņš būs pabeidzis savu pestīšanas darbu.

11. Bet kurp atgriezās tas Meistars, kurš bija ieradies, lai sniegtu liecību par savu bezgalīgo mīlestību pret cilvēkiem? No kurienes nāca Tas, kurš bija maiguma un gudrības avots? Un kur Viņa mācekļi meklētu to dzīvības maizi un mīlestības vīnu?

Cik daudzi Viņu mīlēja un sajuta, un, redzot, kā Viņš aiziet, labprāt būtu sekojuši Viņam līdz Viņa mājvietai, uz kuru Viņš atgriezās, un tas tāpēc, ka viņu dvēseles bija atmodušās dzīvei, sajūtot, ka Meistara balss viņus aicina un glāsta – pateicoties tam mācības vārdam, kas izskaidroja, ko nozīmē cilvēciskās mīlestības jūtas, materiālā daba, kā arī garīgās dzīves jēga.

12. Es neļāvu jums nicināt pasauli, nedz arī atņēmu cilvēkiem labo ēdienu, nedz dziedinošās priekas, nedz svētos pienākumus pret ģimeni. Es vienkārši vadīju cilvēkus uz šīs zemes dzīves morālo ceļu, bet dvēseli — uz bezgalīgo ceļu, kas ved pie Manis.

Pateicoties šim dievišķajam mācījumam, uzplauka tikumība, un dvēsele ieraudzīja atvērtas durvis uz augšupceļu ikvienai būtnei, kas ievērotu Manus baušļus. Taču neviens nenojauta, ka pēc tam Es atkal atnāktu ar Saviem vārdiem, lai turpinātu Savu darbu, un ka Es jums atklātu vēl vairāk nekā to, ko Es jums teicu Jēzū.

13. Pirms Es atvadījos no šīs pasaules, Es sacīju saviem mācekļiem: „Pie jums nāks Mierinātājs, Patiesības Gars, kas jums atklās to, kas atrodas Viņa dārgumu krātuvē.” Taču jums, kas vēlējāties iepazīt Gara dzīves noslēpumus, kuriem nekad nav gala, gaidīja viena dzīve pēc otras, viens pārbaudījums pēc otra, un katrs no tiem bija kāda no šiem vārdiem piepildījums. Jūs zinājāt, ka Tēvs nevarēja lauzt savu solījumu, jo jau senākajos laikos jūs pieredzējāt, ka katrs vārds, kas nāk no Viņa, piepildās. Un beidzot šajā laikā jūs saņemat atlīdzību par savu cerību.

14. Lūk, šeit ir mana darba turpinājums – mana atnākšana Trešajā laikmetā kā Mierinātāja Gars, apņemts ar maniem lielajiem eņģeļu pulkiem, kā tas ir rakstīts.

Šis garīgās būtnes manā pavadībā ir daļa no tās mierinājuma, ko Es jums esmu apsolījis, un viņu dziedinošajos padomos un tikumības paraugos jūs

jau esat saņēmuši liecības par viņu žēlsirdību un mieru. Caur viņiem Es esmu jums piešķīris labvēlības, un viņi ir bijuši starpnieki starp jums un manu Garu.

Kad jūs esat pamanījuši viņiem raksturīgās žēlastības dāvanas un viņu pazemību, jūs esat jutušies iedvesmoti darīt tikpat tīrus darbus kā tie, kurus viņi ir paveikuši jūsu dzīvē. Kad viņi ir apmeklējuši jūsu mājokli, jūs esat jutušies pagodināti viņu garīgās klātbūtnes dēļ.

15. Esiet svētīti, ja esat atzinuši viņu augstsirdību. Bet Meistars jums saka: vai jūs domājat, ka viņi vienmēr ir bijuši tikumīgi cilvēki? Vai jūs nezināt, ka liels skaits no viņiem ir apdzīvojis Zemi un iepazinis vājības un smagus pārkāpumus?

Bet paskatieties uz viņiem tagad: viņiem vairs nav nekādu trūkumu, un tas ir tāpēc, ka viņi klausījās sirdsapziņas balsi, atmodās mīlestībā un nožēloja savus agrākos pārkāpumus. Šajā pārbaudījumā krāsni viņi attīrījās, lai celtu sevi augšup, un šodien viņi kalpo Man, kalpojot cilvēcei.

Viņu gars mīlestības dēļ uzņēmās uzdevumu palīdzēt saviem tuvākajiem, lai atlīdzinātu visu to, ko viņi neizdarīja, dzīvojot uz Zemes, un kā dievišķu dāvanu viņi izmantoja iespēju sēt sēklu, ko iepriekš nebija sējuši, un novērst katru nepilnīgo darbu, ko bija paveikuši.

Tāpēc jūs tagad ar brīnumu vērojat viņu pazemību, pacietību un lēnprātību, un reizēm esat redzējuši, kā viņi cieš, lai izlīdzinātu savas kļūdas. Bet viņu mīlestība un izpratne, kas ir lielākas par šķēršļiem, ar kuriem viņi sastopas, pārvar visu, un viņi ir gatavi iet līdz pat upurēšanai.

16. Nepalieldiniet viņu ciešanas. Esiet paklausīgi, saprotoši un ieklausieties viņu padomos. Atbildiet uz viņu mīlestības izpausmēm – viņi ir jūsu garīgie brāļi un māsas –, tad rīt jūs būsit tādi, kādi viņi ir šodien. Arī jūs apdzīvosiet to pasauli, un jūsu mīlestība, pūles un nožēla nomazgās traipus, kas jums ir palikuši, lai jūs kļūtu tīri un nevainīgi kā viņi. Jūsu neatlaidība un mīlestība pret labo liks jums sūtīt lūgšanas tiem, kurus jūs uz Zemes esat atstājuši, iepinusies nelaimēs un ļaunumā, un jūs teiksiet Tēvam: „Kungs, ļauj man atgriezties, lai gan maniem brāļiem un māsām neredzamā un nepieskaramā veidā, lai tiem, kas cieš, nestu miera un veselības vēsti,” un Es jums piešķiršu šo žēlastību. Tad jūs būsit kā eņģeļi, un nekas jums netraucēs apmeklēt izpiršanas pasauli, sevī nesot to žēlastības un labestības avotu, ko Es esmu uzticējis jums kā saviem bērniem. Un tiktāl, ciktāl jūs ļausiet savai dvēselei pārplūst, jūs kļūsit mierīgāki un sasniegsiet lielāku pacilātību.

17. Kad Es pēdējo reizi likšu skanēt zvanam un aicināšu savus bērnus, lai tie pēdējo reizi dzirdētu Manu Vārdu, arī šo Garīgo pulku vēstījumi beigsies. Jūs vairs tos nedzirdēsiet caur dāvanu nesējiem, vairs

nedzirdēsiet viņu padomus šādā veidā. Taču viņi neaizies prom no jums, viņi turpinās būt klāt kā cilvēku sargājošie eņģeļi un aizstāvji. Pietiks ar to, ka jūs lūgsieties un lūgsiet viņu padomus, un jau viņi nāks jums palīgā. Bet dariet to ar tīru sirdi, lai jūs sajustu viņu ietekmi, un nešaubieties par viņu klātbūtni. Jo būtņēs ar tik augstu garīguma pakāpi pret saviem tuvākajiem valda tikai žēlsirdība.

18. Ko Garīgā pasaule ir mācījusi šajā laikā? Tā ir sniegusi vienīgi manu atklāsmu skaidrojumu un interpretāciju. Tā jums nav atklājusi vai mācījusi neko tādu, ko es nebūtu teicis jau iepriekš. Tā nav iepriekš paredzējusi manas mācības, taču tā tomēr ir bijusi praviete, ceļa sagatavotāja un vēstnese, kad tuvojās laiks, kad manas atklāsmes nonāks pie cilvēkiem.

19. Kad jūs gatavojāties piedāvāt savas prāta spējas šo būtnu atklāsmes saņemšanai, jūs, kam piemīt šī spēja, no viņiem saņēmāt apliecinājumus par viņiem raksturīgo tīrību un spēku. Cik daudz pazemības viņu vārdos un cik daudz paklausības un mīlestības pret Manu darbu ir parādījuši jūsu garīgie brāļi un māsas, un kā viņi ar saviem mācījumiem ir apgaismojuši jūsu dzīvi!

20. Jau tuvojas manu pēdējo atklāsmju dienas, un, ja jūs, balsu nesēji un vārdu pārnēsēji, negatavosieties, jūs nespēsiet saņemt manas pēdējās atklāsmes, rīkojumus un norādījumus, kurus man jums jāatstāj. Taču pēc šī laika — cik lielas pūles jums būs jāpieliek, lai iegūtu to, ko mana dārgumu krātuve jums ir sagatavojusi. Jums ir jāiegūst nopelni, lai no gara uz garu saņemtu to, ko jums būtu bijis jāsaņem, izmantojot savu dārgo dāvanu.

Kad šis posms beigsies, mana Garīgā pasaule kā paklausīgs kalps vairs neizpaužīsies, un pat ja to aicinās manā vārdā, tā vairs neizmantos cilvēka prātu, bet aprobežosies tikai ar to, lai apgaismotu un iedvestu savus dziedinošos padomus tiem, kuri to aicina, un visiem izlīs žēlsirdību.

Esmu noteicis šo dienu, tāpat kā esmu ierobežojis katru ēru katrā no laikmetiem vai laika posmiem, kuros esmu atklājis savu Garu. Un šajā laikmetā, kurā esmu ieradies, apņemts ar saviem Garīgajiem pulkiem, 1950. gads ir beigas, tāpat kā esmu teicis caur visiem saviem bals nesējiem.

21. Izmantojiet šo laiku! Esiet neatlaidīgi, skolnieki, esiet centīgi, mācekļi! Dažos no jums Es joprojām saskatu letargiju, citos — neziņu par laika norisēm, kuras jūs pašlaik piedzīvojat, un par stundu, kas tuvojas tautai. Dažos Es redzu nodomu turpināt vērsties pie Garīgās pasaules, bet citi cer, ka Es atsaukšu savu lēmumu. Taču Es nepiešķiršu ne vieniem, ne otriem to, par ko viņi Man lūdz.

22. Vēršiet savu skatienu atpakaļ un ļaujiet savām dvēselēm atcerēties notikumus, kas risinājās ap Mozu, kad viņš nonāca pie sava dzīves ceļa

gala. Tauta šajā vīrā saskatīja jūsu Tēva iemiesojumu. Jūs zinājāt, ka viņš bija garīgi spēcīgs, taisnīgs un gudrs likumos un rīkojumos, ko viņš deva — drosmīgs cīņā un pakļāvīgs pārbaudījumos, pilns ticības, enerģijas un dzīvības.

Kamēr tauta atpūtās grūtajā un garajā ceļojumā, Mozus nomodā bija, viņa dvēsele pacēlās pie Manis, un, stiprināts savā lūgšanā, viņš skatījās uz savu tautu un apņēma to ar savu mīlestību.

Kamēr tauta kaujās šūpojās un trūkstošā pašārvība lika tai zaimojāt, Mozus pacēla rokas un aicināja Jehovu, lūdzot spēku un drosmi tiem, kas viņam sekoja, un pēc lūgšanas viņš atgriezās pie savējiem, lai tos labi iedrošinātu cīņā, un tādējādi viņš tos aizveda līdz uzvarai.

23. Pēc tik daudzām cīņām, tik daudzām pārbaudījumiem tauta sāka uzticēties savam vadonim. Tā nedomāja par to, ka kādu dienu viņam nāksies to pamest, ka viņam, tāpat kā ikvienam cilvēkam, nāksies atstāt zemes dzīvi, lai paceltos augšup lidojumā.

Un beidzot pienāca šī diena, ko Es biju noteicis. Mozus dienas jau bija saskaitītas, un neviena diena *vairs* nepagāja vairāk par norādītajām. Un tā kā viņš sajuta savu galu, viņš uzkāpa kalnā, no kura varēja redzēt Kānaānas zemes, kuras viņi vēl nebija sasnieguši. No šī kalna viņš ar skatienu aptvēra tautu un teica: „Turpiniet ceļu, līdz sasniegsiet Apsolīto zemi.”

24. Kad tauta uzzināja, ka viņu vadonim, likumdevējam un pravietim bija pienākusi nāves stunda, tā vērsa savas lūgšanas pie Manis, lai Man teiktu: „Kungs, ļauj viņam palikt pie mums, jo mēs vēl neesam sasnieguši Kānaānas vārtus. Ļauj viņam mūs turp vadīt, un pēc tam uzņem viņu Savā klēpī.” Vīrieši un sievietes bija satriekti, pieaugušie un bērni raudāja, taču stunda bija pienākusi, un vadītāja dzīve netika pagarināta ne par mirkli. Taču tas notika ne tādēļ, ka Es, redzot tautas sāpes un mīlestību, ko tā izrādīja tam, kurā tā saskatīja Manu iemiesojumu, nebūtu bijis aizkustināts, bet gan tādēļ, ka stunda bija noteikta un Mani lēmumi ir gudri un neatsaucami.

25. Mozus nāca pie Manis, un tauta sekoja viņa pēctecim. Toreiz Izraēla izmēģināja to spēku, ko Mozus tai bija piešķīris. Tā spēja atpazīt šķēršļus un pasargāt sevi no neierobežotajām dabas stihijām, un tā cīnījās un uzvarēja savus ienaidniekus. Tā pacieta trūkumus un nenovirzījās no ceļa, kas to veda uz Apsolīto zemi, un pierādīja, ka Kungs bija taisnība, kad Viņš aicināja Mozu pie Sevis. Jo Mozus bija izpildījis savu misiju un tagad varēja atpūsties sava Tēva mīlošajā klēpī. Tauta bija iemācījusies dzīvot saskaņā ar likumu un to ievērot, ko Es tai biju devis caur Savu izredzēto.

26. Trīs gadus Jēzus dzīvoja kopā ar saviem mācekļiem. Viņu apņēma lielas cilvēku pūļi, kas Viņu dziļi mīlēja. Šiem mācekļiem nebija nekas cits kā

klausīties savā Skolotājā, kad Viņš sludināja savu dievišķo mācību. Sekojot Viņa pēdās, viņi nejuta ne izsalkumu, ne slāpes, nebija nekādu klupšanu vai šķēršļu, viss bija miers un laime atmosfērā, kas apņēma šo grupu, un tomēr — kad viņi kādu reizi bija īpaši aizrāvušies ar savu mīļoto Jēzu, Viņš sacīja viņiem: „Tagad pienāks cits laiks; Es aiziesu no jums, un jūs paliksiet kā aitas starp vilkiem. Šī stunda tuvojas, un man ir jāatgriežas tur, no kurienes esmu nācis. Jūs kādu laiku paliksiet vieni un nesīsiet liecību par to, ko esat redzējuši un dzirdējuši, tiem, kas izsalkuši un izslāpuši pēc mīlestības un taisnības. Darbojieties manā vārdā, un pēc tam es jūs uzņemsu pie sevis Mūžīgajā mājvietā.”

27. Šie vārdi noskuma mācekļus, un, jo tuvāk nāca šī stunda, jo uzstājīgāk Jēzus atkārtoja šo paziņojumu, runājot par savu atvadu. Bet vienlaikus Viņš mierināja to sirdis, kas Viņam klausījās, sakot, ka Viņa Gars neaizies un arī turpmāk sargās pasauli. Ja viņi sagatavosies, lai tolaik cilvēkiem nestu Viņa Vārdu kā mierinājuma un cerības vēsti, tad Viņš runās caur viņu mutēm un darīs brīnumus.

28. Dievišķais Gars ar šiem vārdiem paziņoja par šī laika posma beigām. Un kad Jēzu aizturēja cilvēku pūļi, lai Viņu tiesātu kā sabiedriskās kārtības traucētāju, mācekļi bija satraukti un sacēlās pret tiem, kuri Viņu apsūdzēja. Taču Meistars nomierināja viņu prātus un sacīja: „Neraizējieties, jo mana stunda vēl nav pienākusi.”

Daudzi bija nolēmuši izkliegt Jēzus sekotājus un pat pašu Meistaru sodīt. Bet Viņš, kurš zināja brīdi, kad Viņam bija jānododas, turpināja savu misiju, sagatavojot šo tautu, lai tā spētu drosmīgi stāties pretī pārbaudījumam.

29. Taču, kad Viņš nodevās savu ienaidnieku rokās, Viņa mācekļi iebilda un sašutumā teica: „Kāpēc Viņš šādi nododas un neizrāda pretestību? Kāpēc Viņš neaizbēg no tiem, kas nezina, Kas Viņš ir?” Un viens no šiem mācekļiem izvilka savu zobenu un ievainoja vienu no tiem, kas bija ieradušies, lai arestētu Meistaru. Bet Viņš pagriezās pret viņu un sacīja: „Ieliec savu zobenu makstī, neaizstāvi Mani šādā veidā! Ir pienākusi paziņotā stunda, un tam, kas ir rakstīts, ir jāpiepildās.”

30. Kad tie vīrieši un sievietes ieraudzīja savu Kungu pūļa vidū, viņi sajuta, ka tagad Viņu zaudēs uz visiem laikiem, ka vairs nedzirdēs Viņa Dievišķo Vārdu — ka tie laiki, kad Meistars bija ļāvis viņiem dzīvot garīgajās sfērās un savā sajūsmas pilnībā bija aizvedis viņus līdz Debesu Tēva kājām, būs pagājuši uz visiem laikiem, un viņos dzīvos vienīgi atmiņas par tiem laimīgajiem kopības un laimes pilnajiem laikiem.

31. Šie mācekļi lūdza žēlastību savam nevainīgam Meistaram, cerībā atkal redzēt Viņu brīvu, sludinām ceļos un ciemos, tāpat kā viņi Viņu bija

redzējuši tajos īsajos gados. Taču asaras un lūgumi no ļaužu pūļiem, kas Viņu mīlēja, nebija pietiekami, un Skolotāja dzīve netika pagarināta ne par stundu ilgāk par to, kas bija noteikts — ne par vienu mirkli.

32. Tikai pēc tam, kad upuris bija veikts un šie mācekļi atgriezās ikdienas dzīvē, un viņu sāpju pilnās sirdis nomierinājās, viņi sāka pētīt, veica dziļdomīgas pārdomas un saprata, ka viņu Skolotājs nebija atstājis savu darbu nepabeigtu, bet ka tas bija pilnīgi pabeigts — ka Viņš bija atnācis no nezināmas valstības, uz kuru Viņš atgriezās, pabeidzis savu darbu — ka Viņa dzīve kā cilvēkam un kā dievišķajam vēstniekam bija bijusi paraugs, un ka tas iezīmētu posmu, dārgo laiku, kurā Viņš savu uzticīgo sirdīs atstātu gudrības dārgumu un parādītu viņiem „ ” ceļu, pa kuru viņi varētu nonākt apsolītajā valstībā.

33. Pēc kāda laika viņi saņēma arvien lielākus pierādījumus tam, ka Meistars viņus iedvesmoja un piešķīra brīnumus, palīdzot viņiem pildīt savu apustuļu misiju, un viņi atklāja, ka Viņa Gars runāja caur viņu mutēm, kad viņi gatavojās un sagatavojās nest Viņa mīlestības vēsti tiem, kuri tos gaidīja. Šie pirmie mācekļi patiesi bija Viņa pārstāvji, un tā kā viņi ņēma par paraugu To, kurš viņus bija mācījis, viņi atkārtoja Viņa lielos darbus grēcinieku vidū.

34. Pildot šo uzdevumu, viņi daudz labāk saprata savu Skolotāju, jutās apgaismoti un piepildīti ar Viņa Garu, lai veiktu misiju, ko Viņš viņiem bija uzticējis.

35. Dievišķais „Vārds”, kas runāja caur Jēzu, ir tas pats, kas tagad ir atgriezies pie jums, lai turpinātu savu darbu. Es esmu atklājies caur vīriešiem un sievietēm, kurus Esmu izvēlējis. Tie ir cilvēciņi, vienkārši un pieticīgi cilvēki, kuri prata sagatavoties, lai pildītu savu grūto misiju, un kuri, kad šis laika posms būs beidzies, turpinās dzīvot jūsu vidū, turpinās darboties un pieliks vislielākās pūles, lai sasniegtu garīgo saziņu ar Mani.

36. Mozus simboliski uzkāpa kalnā, un, tā kā viņš bija nonācis pie sava dzīves ceļa gala, pacēlās pie Manis. Jēzus tika pacelts uz krusta, un no turienes Viņš pacēlās, lai apvienotos ar Mani. Taču šodien Trešajā laikmetā, kurā Es esmu runājis caur saviem balss nesējiem, Es atvilksu tikai Savu Visuma Staru — to vareno staru, kas, nolaižoties uz instrumentiem, kurus Esmu izmantojis, ir apgaismojis un satricinājis šo pasauli no viena pola līdz otram.

Katra radība saņēma savu gaismu, kas ir mana Gara gudrība un spēks. Un balss nesēji, kuri man šajā posmā ir kalpojuši, vēl kādu laiku paliks šajā pasaulē, lai liecinātu par mani.

37. Jūs, balss nesēji: veltiet sevi lūgšanai, esiet pieticīgi un vienmēr nesiet Manu Vārdu dzīvu savā dvēselē, un, kad būs pienācis Manas

atklāsmes pēdējais diena, apvienojieties ar Mozu un atcerieties, ka šī stunda ir līdzīga tai, kurā Sūtītājs, Likumdevējs, redzēja tuvojamies brīdi, kad Viņam bija jāuzrāda savs darbs Manā priekšā. Kļūstiet viens ar Meistaru un piedzīvojiet Viņa nāves cīņu pie krusta, lai jūs lūgtu un, tāpat kā Viņš tajā nāves stundā, teiktu: „Viss ir paveikts.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 355

1. Es svētīju tevi, Izraēlas tauta, kas šajā laikā ir sapulcējusies zemes ielejā, un Es svētīju arī būtnes, kas pieder pie šīs tautas un mīt garīgajā ielejā. Jo abām, cenšoties pildīt savu misiju, ir bijis viens vienīgs nodoms: mīlēt savus brāļus un māsas un kalpot viņiem. Jūs esat vienoti šajā mērķī un sākat dzīvot pilnīgā saskaņā.

2. Es esmu jūs sūtījis apdzīvot dažādas mājvietas, lai jūs no tām iestātos par mieru un nestu jūsu brāļu un māsu dvēselēm gaismas un taisnīguma staru. Jūs esat ieradušies uz Zemi kā daļa no tās lielās tautas, kas seko Man, lielāko pārbaudījumu stundā, un cīnāties kā karavīri šajā labā cīņā pret ļauno, un, uzsākot šo cīņu, jūs esat jutušies stipri, pārliecināti un droši par savu aicinājumu.

3. Klausieties Manī ar sagatavotu dvēseli, lai jūs varētu saprast Manu vārdu. Lai pat jūsu prāts neiejaucas, un šajā Manas atklāsmes stundā esiet pilni jūtīguma, uzmanības un dedzības, lai jūs ņemtu Manus vārdus kā vadlīnijas un būtu uzmanīgi savā darbā.

4. Jūs jau esat pārliecināti un ejat pa ceļu, lai izpildītu savu uzdevumu. Jūs esat uzņēmusi sevī katru Manu mācību, kas apmierina jūsu alkas pēc zināšanām un vēlmi iegūt izpratni par garīgo dzīvi.

5. Mācieties no Manis, uzņemiet sevī to darbojošos spēku, kas jums nepieciešams. Es esmu neizsīkstošais avots. Bet nedomājiet, ka Es jums to saku ar lepnumu. Jo, lai gan Es esmu visa Radītājs, Es jūs mācu pazemību. Tāpēc lūdziet Mani par visu, kas jums nepieciešams jūsu pestīšanai. Ja jums trūkst gaismas jūsu prātam, tad pieņemiet to. Ja jūs esat vāji savos nodomos, Es jūs stiprinu un dodu jums gribasspēku. Ja jūs nejūtat mīlestību pret savu tuvāko un lūdzat Man šo spēju, Es to jums dodu. Bet ziniet, ka visas šīs spējas un īpašības jums pieder jau no paša sākuma un tās vienkārši ir aizmigušas jūsu dvēselē, gaidot balsei, kas tās pamodina un liek tām pilnībā vibrēt un darboties.

6. Es šobrīd jūs sagatavoju, lai jūs varētu mācīt cilvēkus un pārvērst materiālistus par Maniem mācekļiem. Šo cilvēka doto vārdu ir dzirdējusi tikai neliela daļa cilvēces, bet visiem jāsaņem jūsu liecība un grāmata, ko Esmu uzrakstījis, kā mantojums šai un nākamajām paaudzēm.

7. Es vairs nevēlos redzēt neziņu un nomāktību jūsu dvēselēs. Es dodu jums spēku uzvarēt jebkuru jūgu, pareizi valdīt pār savu ķermeni un turēt dvēseli un ķermeni saskaņā ar Maniem likumiem, lai dzīves pēdējā stundā, ko Es jums piešķiru uz Zemes, jūs redzētu savu darbu pabeigtu un ceļu sagatavotu, kas jūs aizvedīs uz Augsto Pasauli.

8. Šis laika posms, ko jūs pašlaik piedzīvojat, ir pārejošs, tas ir mirklis mūžības vidū. Tāpēc es jums iesaku to uztvert kā dziļu mācību. Jo tā ir

viena no daudzajām pamācībām, kas veido garīgās gudrības grāmatu, kura piederēs katram no jums. Šajā dzīvē uzkrājiet visu pieredzi un pēc iespējas vairāk nopelnu, lai jūs saīsinātu ceļu. Ceļš, kas jums jāveic, ir garš, un jums ir jāpaātrina savi soļi.

9. Neiesakņojieties uz Zemes stiprāk, nekā to atļauj jūsu sirdsapziņa. Lietojiet augļus, ko tā jums piedāvā, ar mēru, lai jūs varētu dzīvot arī garīgajai attīstībai. Šī dzīve ar visu tās skaistumu, ar visu bagātību, ko tā jums piedāvā, ir tikai vājš atspulgs no tās dzīves, ko jūs dzīvosiet citās dzīves pasaulēs, kurās valda vislielākā pilnība.

10. Es esmu jums devis Zemi kā pagaidu mājvietu, un, iemiesojoties, jūs esat veidojuši daļu no šīs cilvēces. Taču, lai jūs būtu „miesas” stūres rati, kas virza tās ceļu, un lai tā kā paklausīga laiva ļautos vadīt šajā lielajā okeānā, Es esmu devis jums gaismu jūsu dvēselē, lai jūs sekotu maršrutam, ko Es esmu jums iezīmējis, vienmēr paklausot zīmēm, kas raksturo jūsu likteni, līdz jūs sasniegsiet ostu, kas jūs gaida.

11. Es esmu jūs kā gaismas staru sūtījis kopienā un sabiedrību klēpī, un Es vēlos, lai šajā mazajā pasaulē, kurā jūs dzīvojat, jūs atklātu savas dāvanas, kalpotu saviem tuvākajiem, palīdzētu viņiem atrisināt dzīves problēmas un virzītu viņus pa ceļu. Es esmu jūs gudri novietojis vietā, kur jūs varat darboties savu līdzcilvēku labā.

12. Cik grūts ir jūsu uzdevums, un cik viegli jūs varat apmaldīties brīdī, kad valda apjukums! Tāpēc es jums vienmēr esmu ieteicis lūgšanu. „Modieties un lūdzieties,” es jums esmu teicis, lai jūs neiekristu kārdinājumā. Dzīvojiet uzmanīgi, ieklausoties savas sirdsapziņas norādījumos, kas jums vienmēr ieteiks taisnīgumu un mīlestību jūsu rīcībā.

13. Jūs esat nākuši uz Zemi, lai būtu Mani līdzstrādnieki. Jo ir rakstīts, ka Es nāktu, apņēmts ar pulkiem, kuri šajā laikā kopā ar Mani cīnītos pret ļaunumu, un Es šobrīd apstiprinu Savus vārdus ar darbiem. Lielas būtnu armijas — vieni garīgi, citi iemiesoti — ir ieradušās manā pavadībā, lai paveiktu šo attīrīšanas un atjaunošanas darbu, lai atgrieztu visas dvēseles to pareizajā vietā.

14. Es aicinu jūs meditēt un nožēlot. Jo ir pienākusi smagā stunda, svinīgā diena, kurā jūs pēdējo reizi dzirdēsiet Manu vārdu, un jums ir nepieciešams atbrīvoties no jebkādas netaisnības, jo Es gribu, lai jūs būtu tīri un brīvi no grēka. Apvienojiet savus labos darbus un veltiet tos Man. Jo Es esmu jums piedāvājis vairot to augļus un ļaut tiem nonākt pie cilvēces kā mierinājuma, cerības un miera vēstījums.

15. Bet, ja Es šeit tiesāšu šo tautu, kas ir Mans māceklis, Es tiesāšu arī citas tautas, un Es visiem atstāšu Savu mīlestības mantojumu – Trešo

Testamentu –, lai jūs baudītu dāvanas un žēlastības, kurās Es ļauju piedalīties visiem Saviem bērniem.

16. Tām tautām, kuru vadītāji ir bijuši bargi un nepiekāpīgi, kas tās nežēlīgi ir novedušas līdz ciešanu bezdibenim, ir nēsājušas jūgu, un, neraugoties uz savām ciešanām, to dvēseles nav pakļāvušās, nav pacēlušās acis uz Mani, nedz arī lūgušas Man atbrīvošanu. Tās joprojām paliek savā lepnumā, un to augstprātīgās galvas nav noliekušās, lai lūgtu žēlsirdību. Tās ir izvēlējušās paciest bezkaunīgā kara skarbumu, neapjaušot, ka Es šobrīd atklājos katras radības ceļā, lai palīdzētu tai izturēt savu pārbaudījumu.

17. Šī naidā sacietējusi cilvēce nav gribējusi sajust Manu klātbūtni, un tā nezina, ka Es pazīstu un jūtu visas tās sāpes un ka Esmu gatavs piešķirt tai brīvību un triumfu, pēc kuriem tā ilgojas. Taču tos labumus, uz kuriem cilvēki cer, Es dāvināšu viņu dvēselēm, nevis viņu „miesai”. Es viņiem došu varu pār savu ķermeni, pār šo pasauli, kas viņus tik ļoti ir sasaistījusi. Es ļaušu viņiem uzvarēt materiālismu, lai padarītu viņus par garīgo labumu īpašniekiem, ļaušu viņiem ienākt tajā gudrības dārgumu krātuvē, kas ir mans Gars, lai viņi tajā varētu remdēt savu zināšanu slāpes un iegūtu patiesās dzīves zināšanas.

18. Apmainiet savu tieksmi pēc varas un pārākuma pret dvēseles dziedinošām vēlmēm, un jūs atklāsi, ka jūsu darbs jums sniedz legātīmu gandarījumu un prieku.

19. Kad jūs Mani atpazīsi, un izveidosiet harmonisku un paklausīgu ģimeni, kas prot pildīt Manus likumus? Šis laiks jau tuvojas. Pēc pārbaudījumiem, kas jums vēl būs jāpārvar, jūs atgriezīsieties pie miera un no savstarpējās mīlestības un cieņas veidosiet patiesu Dieva pielūgsmi.

20. Šobrīd Es jūs tiesāju, un tāpat kā Mans spriedums ir neizbēgams, tāpat arī Mana mīlestība un piedošana izpaužas pret katru no jums. Ko jūs darītu, ja, izsverot jūsu darbus, Es jūs pazudinātu un neatsaucami sauktu pie atbildības, kā to dara šis pasaules tiesneši? Saprotiet, ka Es esmu jūsu tiesnesis un vienlaikus jūsu aizstāvis. Saprotiet Mani un atzīstiet, ka Es esmu jūsu Tēvs, un tādēļ Es vēlos, lai jūs būtu glābti. Jo Es jūs mīlu bezgalīgi, neskatoties uz jūsu vājībām.

21. Pārbaudījumi, kas šodien piemeklē cilvēkus, un tie, kas nāks pēc tam, nostiprinās viņu dvēseles un ievietos tās vietā, kas viņiem pienākas. Katra radība izpirks savus pārkāpumus, līdz tā būs tīra un gatava ienākt garīguma ērā, kas jau ir sākusies. Un, kad šis attīrīšanās laiks būs beidzies, jūs atgriezīsieties pie Manis, lai Man pateiktos. Jūs nesūdzēsieties par sāpēm, ko esat pārcietuši, un jutīsieties tikai stipri, lai cīnītos par savu pacelšanos.

22. Taču, kamēr jūs iztukšojat savu ciešanu kausu, jums nevajadzētu justies pazemotiem vai nenovērtētiem no Manas žēlsirdības puses. Atcerieties, ka, pateicoties Manai mīlestībai, jūs esat radīti tīri, veseli un stipri, un tādiem jums ir jāatgriežas pie Manis.

23. Cik bagāta un gara ir dzīve, ko Es jums dāvāju, lai tajā iegūtu dvēselei nepieciešamos nopelnus! Šajā ceļā, ko jūs mēroat, jums jāpierāda tikums, kas ir iedzimts dvēselei — tomēr ne Man, jo Es jūs pazīstu un zinu, uz ko jūs esat spējīgi, bet gan sev pašiem, jo jūs vēl neesat sevi atpazinuši.

24. Šodien jūs esat pietiekami sagatavoti, lai saprastu manu pašreizējo vēstījumu, jo esat ilgi dzīvojuši un attīstījušies. Jūsu studijām un pētījumiem Es jums atstāju mācības, kas ir dārgs mīlestības mantojums: Dzīvības grāmatu. Katra tās lappuse jums atklāj gudrību, ko Es tajā esmu i, izmantojot jūsu ierobežoto valodu un pielāgojoties jūsu saprašanas spējām. Šīs zināšanas ļaus jums pilnīgi sazināties ar Mani, kad jūsu lūgšanā vairs netiks izmantoti vārdi, bet gan garīgā valoda, sirsnīgā izpausme, mīlestības apliecinājums, ko augstā dvēsele izjūt pret savu Dievu un ko Es pazīstu un ar prieku pieņemu.

Es vēlos, lai jūs šādā veidā runātu ar Mani, lai Es jums atklātu nākotni un sniegtu norādījumus. Taču šīs pravietojumus un norādījumus, ko saņemat, jums jāpaziņo saviem līdzcilvēkiem. Kad jūs būsiat tā sagatavoti, jūsu lūpas, kas līdz šim ir bijušas aizvērtas, atvērsies. Parādīsies liela dāvana runāt, un tas, ko jūs līdz šim esat slēpuši, pilnībā atklāsies.

25. Jūs, kas esat lūguši dziedināšanas dāvanu, jo spējat līdzjust citu sāpēm, piedzīvosiet šīs darbības attīstību, un jūsu lūgšana, jūsu vārds vai skatiens nesīs dziedinošu balzamu slimajiem.

Tie no jums, kas lūdzat mieru šai pasaulei, saskaņu un brālību starp cilvēkiem — nesiet šo spēku sevī un sējiet mieru savā ceļā, kā arī sūtiet savu dvēseli tur, kur trūkst miera. Jau tuvojas stunda, kad jūs visi būsiat apgaismoti un sajūtīsiet, ka jūsu dāvanas atdzīvojas un atklājas pilnā skaidrībā.

26. Šajā laikā daži ir dzirdējuši Manu aicinājumu kā skaļu zvana skaņu, kas ir sasniegusi jūsu dvēseli. Citi tomēr joprojām tiek meklēti visos ceļos, ko rāda Elija.

27. Jūs esat Mani meklējuši dažādās ticības apliecībās un dažādās pasaules uzskatu sistēmās, neatrodami glābšanas laivu. Bet Es jums saku: Es jums atkal rādu ceļu un dodu jums pamācību, lai jūs Mani saprastu.

28. No lielajiem pūļiem, kurus Elija ir sapulcējis šajā Trešajā laikmetā, daži joprojām ir sekojuši savai brīvai gribai. Bet citi ir apliecinājuši Man savu ticību un apņemšanos sekot Man un strādāt Manā laukā.

29. Jūs esat ieradušies nabadzīgi, izslāpuši un izsalkuši. Bet Es esmu ļāvis jums atpūsties zem varenā koka lapotnes, esmu jūs dziedinājis, esmu jums devis kristāldzidro ūdeni un mūžīgās dzīvības maizi.

30. Laimīgi ir tie starp jums, kuri ar patiesību sirdī devās ceļā, lai glābtu kuģa avārijā cietušos no nemierīgajiem jūras viļņiem.

31. Ļaudis, Es esmu sevi plaši atklājis caur jums, esmu jūs barojis ar vislabākajiem ēdieniem, esmu jums uzticējis neatsveramu dārgakmeni, esmu jums dāvājis žēlastības tērpu un apauts jūsu kājas, lai jūs nejūtu ērkškus. Jūs esat tas mazais bērns, kas Man saka: „Dievišķais Meistars, es iemūžināšu Tavu mācību savā sirdī un nododu to tālāk cilvēcei. Es būšu Tavs vēstnesis, kas nesīs šo gaismu pasaulei.”

32. Meistars jums saka: Es esmu jūs sagatavojis un uzticējis jums Savu likumu, lai jūs būtu kā Otrā laika mācekļi.

33. Es esmu jums devis mieru, Svētā Gara gaismu, lai jūsu dvēsele vairs nepaliktu tumšā.

34. Cik labi nākušas ir tās atklāsmes, ko Es jums esmu dāvājis caur cilvēka saprātu! Iedvesma plūst no šo sirdu dziļumiem kā mirdzoša lāpa. Jūs esat akmeņi, kurus Es arvien vairāk apstrādāju, lai tiem piešķirtu formu un panāktu, ka no tiem plūst visattīrītākais un dzidrākais ūdens. Jūs esat kanāls, caur kuru Es jums dodu Savu Vārdu.

35. Lūk, avots, varenais koks ar zariem, kas pilni ar labiem augļiem, kas ceļotājam sniedz ēnu, lai ļautu jums atpūsties no jūsu kaislībām, ambiciozajiem centieniem un kārdinājumiem. Jūs neesat ne kurli, ne akli, kas, dzirdot Manus vārdus, Mani neatpazīst. Ja jūs Mani dzirdat un ļaujat šai gaismai būt jūsu dvēselē, jūs ātri Mani sapratīsi un iemācīsieties lūgt par tiem, kuri Mani nav atpazinuši.

36. Vēršieties pie garīguma, un jūs pieredzēsiet, ka jūsu domu tumsa pazudīs un tās apgaismos skaista gaisma. Jūs saņemsiet Tēva iedvesmu un sajūtīsiet Viņa starojumu, lai jūs būtu kā dzidrs spogulis cilvēcei. Tad jūsu sejās atspoguļosies prieks un labestība pret citiem.

37. Laimīgs ir tas, kurš neuzpūšas, darot labu, jo viņš iegūs dārgumu nākamajā dzīvē. Negaidiet atlīdzību par to, ko darāt Manā darbā. Ļaujiet, lai Es esmu tas, kurš jums atlīdzina par jūsu darbiem.

38. Es jums vēlreiz saku, ka jums jāmīl viens otru; jo, lai gan jūs piederat dažādām rasēm un esat dažādās krāsās, Tēva acīs jūs esat viens bērns.

39. Jūs esat dvēseles, kas cēlušās no Tēva, kurām Es dāvāju Savu mīlestību, un kā Skolotājs Es uzticu jums mācības, lai labotu jūsu kļūdas un pārvērstu jūs par Maniem mācekļiem.

40. Tā kā pagātnē es jums devu solījumu, šodien es to piepildīšu. Es atgriežos, lai atbrīvotu jūs no sāpēm, ko esat pelnījuši, un lai atgādinātu jums, ka jums jāmīl viens otru no tautas uz tautu, no pasaules uz pasauli.

41. Tāpēc es esmu jūs aicinājis, tauta, lai jūs būtu mana miera, mana gaismas un manas mīlestības vēstneši visās tautās. Jūs esat mani sūtīti, kuriem jāskanina trompete, kuras aicinājums pamodinās cilvēci. Jūs esat kā garīgs zvans, kura skaņa jāatskaņojas katrā dvēselē un katrā sirdī. Tāpēc Es jūs šobrīd sagatavoju, lai jūs būtu tauta, kas visās zemes vietās nes laimi.

42. Laimīgs tas, kurš, pildot savu misiju, zaudē savu cilvēcisko dzīvību, jo viņa dvēsele pie Manis ieradīsies pilna laimes un triumfa.

43. Pēc 1950. gada Es turpināšu atklāties jums no gara uz garu. Jūsu misija tad nebūs beigusies. Jūs īstenosiet Manas mācības un, tāpat kā jūsu Skolotājs, izplatīsiet Manu mācību. Jums jābūt labajiem mācekļiem, kuri māca ar savu piemēru un nes cilvēcei Labo Vēsti.

44. Jums jāizplata Mani mācības, kas pierakstītas „Zelta spalvās”, visā to tīrībā un skaidrībā, un no visām šīm teksta lapām jums jāizveido grāmata, lai to darītu zināmu cilvēkiem. Tas ir Trešais Testaments, ko šajā laikā Tēvs kā Svētais Gars ir diktējis caur cilvēka prāta orgānu. Tajā Es jums sniedzu savus mācības burtu pa burtam, lai jūs tās izpētītu un pielietotu. Laiks, kurā Es runāšu šādā veidā, jau ir īss. Bet, ja jūs būsiat sagatavojušies un jūsu sirds būs svētnīca manai dievišķībai, Es mājos jūsos.

45. Es dodu jums savus mācības vārdus, lai jūs būtu Gaismas bērni. Es dodu jums savu gudrību, lai rīt jūs kļūtu par skolotājiem. Jo jums jāuzņem tie cilvēku pūļi, kas ir izsmelti, izsalkuši un izslāpuši, kuri ir izdzēruši tikai ciešanu kausu. Jums, maniem mācekļiem, ir jānoņem šis rūgtais kauss no viņu lūpām, lai dotu viņiem labestību un mieru un vadītu viņus uz pestīšanas ostu. Celieties ceļā, veidojot vienotu ķermeni, un esiet vienprātīgi, lai mīlētu Mani un kalpotu cilvēcei.

46. Neievērojiet viņu trūkumus un grēkus, jo jau Otrajā laikmetā Es mācīju piedot. Atcerieties: kad grēciniece nometās Man pie kājām, Es teicu tiem, kas viņu nosodīja: „Kurš no jums ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni.” Tie bija satriekti, jo dzirdēja sirdsapziņas balsi. Un, kad sieviete pacēla acis, Es viņai teicu: „Kur ir tie, kas tevi apsūdz? Atgriezies savās mājās un vairs negrēko.” Tāpat arī jums, mīļie mācekļi, nevajadzētu tiesāt savus līdzcilvēkus, jo tikai Es viens varu spriest par jūsu darbiem.

47. Dvēselei jānonāk pie Manis tīrai kā sniegpārslai. Sagatavojieties, svētītā tauta, lai jūs nejustos pamesti, kad vairs nesaņemsiet šo vārdu, bet gan nēsātu Mani savās sirdīs un varētu sazināties ar Mani no gara uz garu.

48. Visos laikos Es esmu jums rādījis ceļu, Esmu apgaismojis jūsu dvēseles, lai jūs būtu vienoti Manā dievišķajā darbā.

49. Daži no jums ir izpildījuši likumu, ko Es šajā Trešajā laikmetā esmu apstiprinājis, izmantojot cilvēka saprātu. Jūs esat bijuši paraugs, ko Esmu parādījis pasaulei. Taču citi no jums ir apstājušies ceļā.

50. Jūs man jautājat: „Meistars, kāds ir ceļš, pa kuru man jāiet, lai savā dzīvē nopelnītu nopelnus?” Un kā Meistars, kurš jūs nenogurstoši māca, lai jūs nebūtu neziņā, Es esmu jums devis gaismu, Es esmu jūs iedvesmojis un runājis ar jums caur jūsu sirdsapziņu, lai jūs strādātu manā laukā.

51. Es jums dodu varenā koka augļus pārpilnībā, lai jūs justos stipri, lai jūs nenogurstoši pūlētos un strādātu.

52. Es esmu pārpludinājis jūsu dvēseli ar savu žēlsirdību, lai jums nekas netrūktu. Es esmu remdējis jūsu slāpes un izsalkumu ar mana Vārda būtību un esmu uzticējis jūsu rokām savu darbu kā neatsveramu dārgakmeni.

53. Daži no jums ir mērojuši Gaismas ceļu, un tajā jūs esat atguvuši spēkus. Citi ir kļīduši pa maldu ceļiem, un sāpes un izsmelšana ir pārņēmušas viņu dzīvi.

54. Esmu aicinājis savus izredzētos, nepievēršot uzmanību viņu rasei, ādas krāsai, sociālajai šķīrai vai statusam — nepievēršot uzmanību tam, vai viņi ir attīstījuši savu intelektu vai arī viņiem ir neizglītoti un lēni prāta orgāni. Es esmu viņus izvēlējis no pasaules un sagatavojis ar Savu Gaismu un Savu žēlastību, lai caur viņiem atklātu Sevi. Es esmu aicinājis vīriešus, sievietes, bērnus un pieaugušos, kuri ir noguruši no pasaules un vīlušies tajā.

Sievietes, kuras ir izdzērušas rūgtu kausu, Esmu attīrījis, mierinājis un pārvērtis par savām kalponēm. Jaunatnei, kas šajā Trešajā laikmetā iet bojā pasaules samaitātības dēļ, Esmu noteicis robežu. Esmu viņiem dāvājis ēdienu no sava galda un aicinājis palielināt manu darbinieku un mācekļu skaitu šajā laikā.

55. Jūs esat veltījušies manam kalpojumam un lūdzat Man, lai Es jums palīdzētu sasniegt dzīves ceļojuma mērķi. Es jūs iedrošinu, palīdzu jums un stiprinu jūsu dvēseli un ķermeni, lai jūs nonāktu pie Manis.

56. Es esmu jūs glābis, kad jūs bijāt tuvu tam, lai ielēktu bezdibenī un kļūtu par izsalkušā vilka laupījumu. Daži no jums atzīst manu lielo mīlestību pret jums un slavē manu vārdu. Bet citi man parāda tikai to sāpi, ko paši sev ir radījuši.

57. Daži no jums lūdz Man, lai Es pagarinātu jūsu dzīves dienas uz Zemes, lai jūs varētu Man kalpot. Bet citi norāda Man uz savām nogurušajām kājām un sirdi, kas ievainota šīs dzīves likteņa pavērsienā dēļ.

Bet Es jums saku: Es esmu jūs visus sūtījis apdzīvot šo planētu, lai jūs veiktu nopelnus, kas veicina jūsu dvēseles pacelšanos.

58. Patiesi, Es jums saku: Es esmu nācis, lai glābtu grēciniekus. Daži no jums ir nolēmuši ievērot Manas mācības. Bet citi dzīvo pēc savas gribas un rāda Man savas sāpes. Taču Tēvs jums saka: saprotiet, mani bērni, ka jūs neievērojat Manas mācības un tādēļ jūs piemeklē sāpes, lai gan tā nav Mana griba. Atzīstiet Eliju par nenogurstošu ganu, kurš meklē jūs uz maldu ceļiem, krūmājos, lai atkal atvestu jūs atpakaļ aitu ganāmpulkā.

59. Viņš ļauj jums atpūsties savās ganu rokās un atved jūs manā klātbūtnē. Tad viņš lūdz par savu ganāmpulku, lai jūs atkal saņemtu manu žēlsirdību, manu piedošanu un manu svētību.

60. Ko jūs šodien lūdzat no Manis, kas jums ir vajadzīgs, ko Es jums nepiešķirtu? Jūs Man sakāt, ka Man jums jāpiedod un jādod drosme cīņā — turklāt, ka esat cietuši un jums vajadzīgs mierinājums. Nekas no tā, ko jūs darāt, nepaliek Man nepamanīts. Es esmu sekojis jūsu soļiem un kā zaglis ielauzies jūsu sirdīs, lai atklātu visu, kas ir jūsu iekšienē. Viss, ko jūs no Manis lūdzat, jums tiks piešķirts.

61. Jūs, kas meklējat Manu klātbūtni Garā, nevajag veikt ārēju kulta rituālu, nedz arī piedalīties rituālos un ceremonijās. Jūs nākat uz šīm pieticīgajām pulcēšanās vietām, kurās jums pēc Manas gribas jāsanāk, lai klausītos Manu Vārdu, un šeit jūs pacelaties, lai atrastu Mani.

62. Šobrīd Es meklēju labas gribas dvēseles, kuras par paraugu ņem Manus Otrā Laika apustuļus. Šodien Es neesmu nācis, lai kļūtu par cilvēku, un Mana atklāsme ir smalka. Tāpēc jums jāgatavojas un jāattīrās, lai jūs varētu uztvert katru Manu zīmi vai norādi.

63. Ēmiet par paraugu Eliju, nenogurstošo ganu, kurš cīnās un sagatavo cilvēku dvēseles. Palīdziet viņam šajā grūtajā uzdevumā un priecājieties, atklājot savas dāvanas. Atveriet dvēseles acis un jau šajā pasaulē ieraugiet citu — garīgo pasauli — pilnību.

64. Nododiet Man savu pienākumu izpildes apliecinājumu, kā to dara augstās būtnes, taisnīgie. Neizpētiat Manu darbu virspusēji, jo tad jūs to nesapratīsiet, nedz arī atklāsiet tā pilnību. Uztveriet to kā Trešo Testamentu, ko Es atstāšu cilvēcei, un atcerieties, ka Es pagātnē ar tādu pašu mīlestību esmu runājis uz jums: Jehova ar savu taisnības balsi, kad Viņš Pirmajos laikos runāja uz tautu — pēc tam Jēzus ar savu pestījošo vārdu, un šodien Mierinātāja Gars ir vadījis cilvēka dvēseli pa vienu un to pašu ceļu. Tas ir viens un tas pats Dievišķais Gars, kas visos laikos ir spīdējis pār jums.

65. Nesakiet, ka jūs Mēni mīlat, tikai tad, kad esat saņēmuši atvieglojumu savām ciešanām, un pēc tam attālināties. Redziet, kā ziedi

saglabā savu skaistumu un smaržu, pat ja laika apstākļi ir skarbi. Tāpat arī jums jāmīl Mēni — gan miera dienās, gan pārbaudījumu laikā.

Pravietojums

66. Jauns vīrietis atradās laivā uz viļņainas jūras. Taču, neraugoties uz viļņu spēku, laiva palika mierīga.

Šis jauneklis jūras vidū ieraudzīja divpadsmit vienkāršus vīrus, kuri izskatījās kā kuģa avārijas cietušie. Viņš tos ievilkā savā laivā un teica: „Es jūs nogādāšu ostā un došu jums to, kā trūkst.” Šie vīri noņēma ceļos savam glābējam priekšā un pateicās viņam. Taču savā sirdī viņi jutās nevēlīgi, lai būtu kopā ar viņu.

Kad jauneklis viņus tā ieraudzīja, viņš teica: „Es esmu atnācis, lai glābtu grēciniekus; es esmu meklējis nabagus, lai ar savu žēlastību padarītu viņus bagātus; es meklēju slimos, lai dāvinātu viņiem veselību.”

Kad tie kuģa avārijā cietušie dzirdēja šos vārdus, viņi saprata, kas bija tas jauneklis, kurš bija pasargājis viņus no nāves jūras satrauktos viļņos. Tad viņi sacīja viņam: „Kungs, jaunas dienas gaisma ir uzaususi mums un visiem, kas atrodas bēdās.”

Tad jaunais vīrietis sacīja viņiem: „Tagad es jūs iemācīšu šķērsot šo nemierīgo jūru.” Tad tie divpadsmit, kas bija izglābti, brīnījās, redzot, ka, viņu glābēja balsij skanot, nemierīgās viļņi kļuva maigi un paklausīgi.

Tie kuģa avārijā cietušie, kuri bija pārkāpuši kādu bausli, kādu likumu un kļuvuši par grēciniekiem un nelaime nonākušajiem, izjuta nožēlu un sacīja viņam: „Kungs, dod mums vēlreiz savu pamācību.”

Tad Kungs parādīja viņiem atvērtu grāmatu, kurā bija pierakstīts pilnīgs mācījums, un sacīja viņiem: „Es tagad uzticu jums šo laivu, lai jūs glābtu kuģa avārijā cietušos.” Viņi ar prieku pieņēma šo uzdevumu un apsolīja būt paklausīgi, lai izpildītu šo misiju.

Tās laivas ceļā tika glābti tie, kas bija nogrimuši jūrā, un tie vīri bija pārsteigti, pārliecināti par to spēku, ko Kungs viņiem bija piešķīris. Pravietojuma beigas

67. Meistars jums saka patiesībā: Es esmu jūs aicinājis šajā Trešajā laikmetā, kamēr pasaule virzās uz savas samaitātības kulmināciju, lai ar to mācību, ko Es jums esmu uzticējis, glābtu jūs šajā laivā, lai jūs to parādītu cilvēcei.

68. Pēc šī mācību laika jūs būsi spējīgi pildīt savu misiju pasaulē. Jūs pavadīs jūsu sargājošie eņģeļi, un jūsu vadlīnijas būs ticība un taisnīgums. Jums ir nelokāmi jācīnās pret neziņu, taču, veicot savu grūto uzdevumu — mācīt un labot –, jums jāizmanto arī žēlsirdība un pacietība.

69. Es saprotu jūsu lūgšanu, dzirdu jūsu lūgumus un zinu jūsu vēlmes un cerības, un saku jums: nebaidieties, jums nekas netrūks. Jums būs visi nepieciešamie līdzekļi, lai pildītu savu garīgo uzdevumu, un jūsu ķermeņa uzturēšanai Es jums došu to, kas jums nepieciešams.

70. Es jūs svētīju šajā žēlastības rītā. Jūsu sirsnīgajai lūgšanai jābūt kā apmetnim, kas aplāj tautas, tāpat kā Es tās svētīju tagad un uz visiem laikiem.

Miers ar jums!

Mācība 356

1. Jūs esat tie, kas ticēja manai atnākšanai. Šie jau ir pēdējie gadi manas atklāsmes laikā, un jūs joprojām steidzaties pie manis, lai klausītos Mani, it kā tie būtu tie paši laiki, kad jūs sākāt būt mani mācekļi.

2. Šajā laikā daudzi ir aicināti, taču tikai nedaudzi ir sekojuši Man. Bet uz visiem nolaidās Manas Gara gaisma. Ja es tajā Otrajā laikmetā teicu: „Laimīgi tie, kas ticēja, neredzot,” tad tagad es jums atkārtoju: „Laimīgi tie no jums, kas ticēja, neredzot, sekoja Man un palika neatlaidīgi!”

3. Lai gan man jums jāsaka, ka nevienam nevajadzētu būt pārsteigtam par manu atklāsmi un manu klātbūtni šādā veidā, jo tas jau Otrajā laikmetā bija no Manis pravietots un apsolīts. Es jūs neesmu pārsteidzis, tas nebija mans nodoms. Ja jūs bijāt pārsteigti par manu atnākšanu un ja daudzi bija izbrīnīti, uzzinot par manu atklāšanos, tad tādēļ, ka garīgi bijāt iemiguši dziļā miegā. Tas notika tādēļ, ka jūs nebija nomodā.

4. Pēc Manas aiziešanas Otrajā laikmetā tie, kas saglabāja ticību Man, no paaudzes paaudzē gaidīja Manu atgriešanos. No vecākiem uz bērniem tika nodots dievišķais solījums, un Mans Vārds uzturēja dzīvu ilgu pēc Manas atgriešanās piedzīvošanas. Katra paaudze uzskatīja sevi par izredzēto, cerot, ka tieši tajā piepildīsies viņu Kunga Vārds.

5. Tā pagāja laiks, un pagāja arī paaudzes, un no sirdīm mans solījums tika arvien vairāk izspiests, un cilvēki aizmirsu modināties un lūgties.

6. Pagāja gadsimti, un, kad cilvēce vairs pat neparedzēja, ka Es varētu atnākt visneparedzamākajā brīdī — kad cilvēki bija vistālāk no patiesības, — Es, piepildot Savu vārdu, padarīju jūtamu Savu garīgo klātbūtni.

7. Veids, kādu Es izvēlējos, lai atklātos šī laika cilvēkiem, daudzus pārsteidza un pat mudināja tos to nosodīt, iepriekš neapdomājot Manas iepriekšējās atklāsmes.

8. Es jums saku, ka jebkura forma, ko Es būtu izvēlējis, lai atklātos, būtu sajaukusi prātus visiem tiem, kuri nebūtu bijuši gatavi Mani uzņemt. Taču to, kurš bija nomodā un sagatavojies, nebūtu pārsteigusi neviena forma, ko Es būtu izmantojis savai atklāšanai, jo viņš būtu Mani sajutis jebkurā atklāšanās formā.

9. Visi, kas šajā laikā Man ir ticējuši — visi, kas Mani ir sajutuši, un visi, kas Man ir sekojuši — patiesi, Es jums saku, viņi Mani ir gaidījuši garīgi. Neapzinoties to, viņi ir meklējuši Manu atgriešanos un gaidījuši Manu vārdu.

10. Mans solījums tajā laikā nebija veltīts tikai vienai tautai, bet visai cilvēcei, tāpēc Es jums šodien saku, ka mana gaisma ir nolaidusies ne tikai uz šiem cilvēku pūļiem, kuri Mani dzird caur balss nesēju saprāta orgānu,

bet ka Es par sevi liecinu tūkstoš dažādos veidos visu cilvēku ceļā, lai viņiem padarītu jūtamu jauna laika atnākšanu.

Man jums jāpasaka arī tas, ka ir bijuši tādi, kuri — lai gan gaidīja Mani no dienas uz dienu un no dzīves uz dzīvi — nespēja noticēt, kad redzēja Mani nākam tādā veidā, kādā jūs Mani redzat, noliedza Manu klātbūtni un attālinājās. Kāpēc? Tāpēc, ka viņi ilgu laiku savā iztēlē bija radījuši tēlu, kas nebija tieši tas, ko Es izvēlējos.

11. Saproiet, ka Mani lēmumi un Manas iedvesmas pārsniedz jebkādas cilvēciskas minējums vai priekšstatus.

12. Es esmu jums devis daudz pierādījumu tam, ka mani darbi pārsniedz to, ko cilvēks spēj uztvert kā patiesību un pilnību.

13. Viena no lietām, kas daudzus cilvēkus ir visvairāk mulsinājusi, ir mana mācība, kas izteikta ar ierobežotajiem cilvēka prāta līdzekļiem. Taču, ja tie, kuri šī iemesla dēļ jūtas apmulsuši, mēģinātu iedziļināties manā vārdā — patiesi, Es jums saku, viņi drīz atklātu iemeslus, kāpēc Es izvēlējos tieši neizglītotu un pat nešķīstu cilvēku, lai izplatītu manu mācību. Tad viņi atklātu, ka iemesli, kāpēc Es izvēlējos šo līdzekli, bija Mana mīlestība, Mana taisnība un mūžīgais likums, kura dēļ cilvēka dvēsele spētu tieši sazināties ar savu Tēvu — saziņas veids, kurā vienlaikus piedalītos gan dvēseles īpašības, gan ķermeņa spējas.

14. Ir tikai dabiski, ka tas, kurš zina, ka ir grēcinieks, uzskata sevi par nevērīgu, lai saņemtu tādu žēlastību. Bet ir tikai taisnīgi un pamatoti, ka jūs arī uzzināt, ka Es raugos tālāk par jūsu klātbūtni un ka Es stāvu pāri jūsu nepilnībām.

15. Saproiet — tā kā jūs esat daļa no Manis —, ka vienīgais, ko Es daru, ir palīdzēt jums attīrīties un pilnveidoties, lai jūs dzīvotu Manī.

16. Vairs nav laika, kad citi nopelna nopelnus grēcinieku vietā. Šie laiki jau ir pagājuši, taču šie nopelni joprojām ir klātesoši kā piemēri.

17. Šodien grēciniekam pašam ir jāiegūst nopelni savas dvēseles pestīšanai. Un tajā es gribu būt viņa ceļvedis, viņa skolotājs, viņa glābējs.

18. Kad gan vecāki uz zemes ir mīlējuši tikai labos bērnus un nicinājuši jaunos? Cik bieži Esmu redzējis, ka viņi vismaigāk un visrūpīgāk izturas tieši pret tiem, kuri viņiem visvairāk nodara pāri un liek ciest! Kā gan būtu iespējams, ka *jūs* varētu veikt lielākus mīlestības un piedošanas darbus nekā Mani? Kad gan kādreiz ir bijis tā, ka Skolotājam jāiemācās no saviem mācekļiem?

19. Tādēļ ziniet, ka Es nevienu no jums neuzskatu par nevērīgu un ka ceļš uz pestīšanu tādēļ mūžīgi aicina jūs to mērot, tāpat kā manas Valstības vārti, kas ir gaisma, miers un labestība, ir uz visiem laikiem atvērtas, gaidot to ierašanos, kuri bija attālinājušies no likuma un patiesības.

20. Tāpēc es gribēju no grēcīgo radību pūļiem izvēlēties tos, kurus es izmantotu kā instrumentus, lai darītu dzirdamu manu Vārdu.

21. Cik daudz patiesas atjaunošanās gadījumu ir bijis starp tiem, kurus Esmu izvēlējis šim kalpojumam! Cik daudz liecību par atgriešanos un nožēlu!

22. Es paziņoju, ka mana atgriešanās notiks Garā, un tā Es to šajā laikā esmu piepildījis. Kāpēc Man būtu bijis jāizvēlas cits līdzeklis, kas nebūtu cilvēks, lai atklātu Sevi, ja tieši cilvēkus Es esmu meklējis? Pietika ar to, ka šie cilvēku pūļi nedaudz garīgi attīstītos, un jau viņu jūtīgums ļāva viņiem uztvert Manu klātbūtni un Manu būtību un šo atklāšanās veidu uzskatīt par pareizu un dabisku.

23. Man jums jāsaka, ka ne visi ir ieradušies ar pietiekamu jūtīgumu, kas viņiem jau no pirmā brīža ļāvis izjust manu klātbūtni. Jo, kamēr „ ” ir ieradušies ar modru garīgo skatienu, lai redzētu šo gaismu un uztvertu mana vārda būtību, citi ir ieradušies ar pētnieciskām fiziskām acīm, tāpēc viņu spriedumi, vērtējumi un novērojumi ir bijuši virspusēji, vienmēr attiecināmi tikai uz ārējo. Jo tā vietā, lai meklētu vārda jēgu vai būtību, viņi vērtēja valodas lielāku vai mazāku pareizību, lai pēc tam izpētītu runātāju dzīvi, viņu dzīvesveidu, runas veidu un pat viņu apģērbu.

24. Šiem pēdējiem, protams, bija jāatklāj nepilnības tajos, kuri attiecībā uz šo darbu ir tikai iesācēji, nepilnības, un tad viņi noliedza jebkādu patiesību manā mācībā, kamēr pirmie nepievērsa uzmanību manu kalpu kļūdām, ierobežojumiem un trūkumiem, jo ņēma vērā, ka viņi ir tikai cilvēki un tādēļ pieļauj kļūdas, un koncentrējās tikai uz šī vārda jēgu, būtību, tāpēc šajā „ziedu pušķī” viņi atrada mana Gara klātbūtni.

25. Kas nepievērš manam vārdam vajadzīgo uzmanību un neiedziļinās tā saturā, tas nekad nespēs atrast tā patiesību, kā arī nesaņems skaidrojumu vai atrisinājumu visām savām šaubām.

26. Es esmu tas, kurš savos vārdos pats visu izskaidro, lai starp mācekļiem nepastāvētu ne mazākā kļūda vai šaubas.

27. Atcerieties, cik bieži Esmu jums teicis, ka jums jāiemācās meklēt šī vārda būtību, tā jēgu, kas atrodas aiz jūsu valodas cilvēciskās formas. Atcerieties, ka Esmu jums teicis, ka jums nevajadzētu apstāties pie vārda zemes formas, jo tad jūs neatradīsiet tā jēgu, un ka jums vienmēr jāņem vērā, ka Es esmu atklājies caur grēciniekiem, caur cilvēkiem ar neattīstītu prātu, bez izglītības un studijām, lai jūs nepiešķirtu pārāk lielu nozīmi vārda ārējai formai un iemācītos atzīt manai atklāsmei to patiesību, kāda tai piemīt, kā arī piedēvēt šiem ķermeņiem to, kas tiem pienākas.

28. Saprotiet, ka ne visi ir meklējuši Manu Gaismu, ne arī visi ir bijuši skolnieki, kas centušies kļūt par mācekļiem. Tagad uzziniet, kāpēc daudzi

Man ir pagriezuši muguru un joprojām apgalvo, ka ir cietuši vilšanos no Maniem darbiniekiem!

29. Tās ir slāpjošas sirdis, kas ir bijušas pie neizsīkstošās patiesības avota, bet nespēja noliekties, lai dzertu līdz apmierinātībai. Tām ir ļoti liela tukšuma sajūta sevī, un tās meklē un sauc: „”, taču joprojām nespēj atrast to, kas nepieciešams viņu dvēselēm. Taču kādu dienu viņi atkal tuvosies šim ceļam, un tad viņu sāpīgā pieredze viņiem pateiks, ka vairs nevajag Meklēt Mani ārējā, bet gan dziļāk. Kad viņi atgriezīsies, jūs redzēsiet, kā gudrība staro tajos, kuri Mani ir dedzīgi uzklaušījuši — tajos, kuri ir palikuši pie Meistara un kuri par savu ticību un garīgumu ir tikuši atalgoti, jo uz viņiem izlija gaisma, kas atklāja viņiem lielus noslēpumus un mācības.

30. Es esmu pārbaudījis jūs visus, pirms jūs ieradāties, lai piedalītos manā sludināšanā. Es katram no saviem mācekļiem nosūtīju gudrus pierādījumus, lai tie jums dotu iespēju liecināt par manu klātbūtni. Bet patiesi, Es jums saku: kamēr vieni ir parādījuši pakļautību, pazemību un paklausību Manam aicinājumam, citi, lai gan arī viņi Mani ir dzirdējuši, ir palikuši bez ticības, bez gribas un bieži vien pilni ar lepnumu, nevēlēšanos un pat pretestību. Ko dvēsele var saņemt, ja prāts ir aptumšots un sirds saindēta? Tāds cilvēks varēs saskatīt vienīgi nepilnības.

31. Es pārbaudu jūs visus. Arī tos, kas Man seko, Es nepārtraukti pārbaudu, lai stiprinātu visu jūsu būtību un — ja Mans Vārds vairs nebūs dzirdams šādā veidā — lai viņiem būtu gudrība, kas ietverta Manā Vārdā, un vienlaikus visa nepieciešamā spēka, lai izplatītu šo mācību ar patiesu tīrību.

32. Maniem mācekļiem jābūt pārliecinātiem, ka tad, kad viņi vairs nedzirdēs Mani tā, kā tagad, viņu paraugs būs ļoti svarīgs. Jo tad tieši izcilajiem mācekļiem būs jāiemāca citi ar saviem darbiem. Viņiem jāzina, ka liecībai, ko viņi sniedz par Manu vārdu, vienmēr jābūt saistītai ar darbiem.

33. Ja rīt, kad pienāks liecības laiks šai tautai, mana tauta nedzīvos saskaņā ar manu vārdu — ja tā savus darbus nepielāgos manai patiesībai, tai nebūs nekādas jēgas atkārtot manus vārdus, lai cik pilnīgi tie arī būtu.

34. Kas vēlas, lai mani vārdi būtu jūtami sirdīs, tam jāapgērbjas mīlestībā, jābūt caurvītam ar žēlsirdību, jāuzkrāj pazemības un pacietības krājumi, jābūt gatavam piedot un ar labu gribu mīkstināt savu līdzcilvēku ciešanas. Tad viņš pieredzēs, kā pat viscietākā un visvairāk pretojošā sirds tiek satricināta un aizkustināta ar maniem vārdiem, kas darbojas manu mācekļu sirdīs.

35. Tā kā jūs zināt, ka iemesls, kāpēc daudzi jūsu līdzcilvēki, dzirdot šos vārdus, nav izturīgi, slēpjas tajā, ka viņi ir atklājuši jūsu nepilnības, tāpēc

centieties, cik vien iespējams, atturēties no mana likuma pārkāpšanas, apzinoties, ka jūsu piemērs viņiem rada lielu ietekmi.

36. Es vēlos, lai jūs justos apmierināti ar sevi, lai jūsu sirdsapziņa nekad jums nepārmet, ka kāds no jūsu līdzcilvēkiem ir novirzījies no pareizā ceļa, jo jūs neesat spējuši viņam parādīt mana darba tīrību un patiesību.

37. Kad Es Otrajā laikmetā runāju uz cilvēku pūļiem, Mans vārds — pilnīgs gan pēc jēgas, gan formas — tika dzirdēts no visiem. Mans skatiens, kas iespraucās sirdīs, atklāja visu, ko katrs slēpa sevī. Vienos valdīja šaubas, citos — ticība, bet vēl citos Mani uzrunāja bailes pilna balss: tie bija slimie, kuru sāpes lika viņiem cerēt uz brīnumu no Manis. Bija tādi, kas centās slēpt savu izsmieklu, kad dzirdēja Mani sakām, ka Es nāku no Tēva, lai cilvēkiem atnestu Debesu valstību, un bija arī sirdis, kurās Es atklāju naidu pret Sevi un nodomu Mani apklusināt vai iznīcināt.

38. Tie bija augstprātīgie, farizeji, kuri jutās aizskarti ar Manu patiesību. Jo, lai gan Mans vārds bija tik skaidrs, tik pilns mīlestības un tik mierinošs — lai gan to vienmēr apstiprināja vareni darbi, daudzi cilvēki joprojām vēlējās atklāt patiesību par Manu klātbūtni, vērtējot Mani pēc cilvēka Jēzus, pētot Manu dzīvi un pievēršot uzmanību Manu drēbju vienkāršībai un Manai absolūtajai materiālajai nabadzībai.

Taču neapmierinoties ar to, ka nosodīja Mani, viņi nosodīja arī Manus mācekļus, rūpīgi novērojot tos, vai nu viņi runāja, vai sekoja Man pa ceļiem, vai sēdās pie galda. Cik sašutumu izraisīja farizejiem, kad kādā konkrētā gadījumā viņi redzēja, ka Mani mācekļi nebija nomazgājuši rokas, pirms sēdās pie galda! Nelaimīgie prāti, kas sajauc ķermeņa tīrību ar dvēseles tīrību! Viņi neapzinājās, ka, pieskaroties svētajām maizītēm templī, viņu rokas gan bija tīras, bet sirdis pilnas ar pūšanu.

39. Kamēr Es sludināju šajā pasaulē, Es nekad neesmu teicis, ka mani mācekļi jau būtu meistari vai ka *viņiem* būtu jāpaklausa. Viņi vēl bija skolnieki, kuri — apburti ar mana Vārda gaismu — labprāt sekoja man, bet kuri vēl pieļāva kļūdas; jo bija vajadzīgs laiks, līdz viņi pārveidojās un pēc tam kļuva par paraugu cilvēkiem. Viņi bija akmeņi, kurus vēl izlīdzināja dievišķās mīlestības kalts, lai arī viņi vēlāk pārvērstu akmeņus par dimantiem.

40. Ja Es jums saku, ka mani mācekļi pieļāva kļūdas, atcerieties to reizi, kad Es runāju uz ļaužu pūli, un, tā kā starp viņiem bija dažas sievietes, kuras turēja savus mazos bērnus aiz rokas vai rokās, mani mācekļi, domājot, ka bērni varētu Man traucēt, pieļāva kļūdu, sakot šīm mātēm, lai tās ar saviem bērniem aizietu prom, jo viņi uzskatīja, ka Mans vārds ir domāts tikai pieaugušajiem. Jo viņi nezināja, ka Mans vārds ir paredzēts garam, neatkarīgi no tā, vai tas ir vecs cilvēks, pieaugušais, jauniets vai

bērns, un ka nav nozīmes, vai tas ir vīrietis vai sieviete, jo dzimums nav saistīts ar garu.

41. Kādu sāpi izjuta tās mātes, kas bija piegājušas pie Jēzus, lai Viņš svētītu viņu mazos, un cik ļoti viņas šajā manu mācekļu rīcībā apšaubīja žēlsirdību un mīlestību, ko Es izstaroju savos vārdos! Tāpēc Man nācās pacelt balsi, lai teiktu viņām: „Ļaujiet bērniem nākt pie Manis.”

42. Es izmantoju šīs kļūdas, lai dotu mācības saviem mācekļiem. Kad mani arestēja Olīvu dārzā, viens no maniem mācekļiem, Pēteris, mēģinot mani aizstāvēt, ar zobenu uzbruka augstā priesteru kalpam. Tad Es teicu: „Ieliec savu zobenu atpakaļ makstī. Jo visi, kas ķeras pie zobena, ar zobenu arī iet bojā.”

43. Es atvadījos no saviem mācekļiem, un tad viņi palika manā vietā, lai ar saviem darbiem un vārdiem liecinātu. Mans Gars pārpludināja viņus ar gaismu un iedvesmoja viņus visiem tiem darbiem, kas kalpotu, lai izplatītu manu sēklu pasaulē un paliktu kā mīlestības, pazemības un pacilātības paraugs. Viņi vairs nebija trausli bērni, bet bija pārvērtušies par dedzīgiem mācekļiem, par sava Skolotāja cienīgiem pārstāvjiem uz zemes. Vājības, šaubas un kļūdas bija atkāpušās, dodot vietu patiesībai, ko viņi apliecināja katrā savā darbā.

44. Mīļā tauta, arī tu manas atklāsmes laikā šajā periodā esi pieļāvusi kļūdas, tev ir bijuši trūkumi, esi nonākusi kārdinājumos un brīžiem esi šaubījusies. Taču Es pārtraukšu Savu atklāsmi un dosu jums laiku, lai jūs pārdomātu, sagatavotos un kļūtu stipri, jo arī jūs paliksiet uz zemes, lai liecinātu par Manu Vārdu — liecību, kas jāizpauž caur jūsu darbiem.

45. Tomēr nedomājiet par to, vai jūsu misija būs grūta un sāpīga. Patiesi, Es jums saku: ja jūs sasniegsiet garīgo gatavību, nekas jums nešķitīs ne grūts, ne smags.

46. Jūs nemanāmi sāksiet dzīvot dievbijīgu dzīvi, un tas būs visuzskatāmākais liecības apliecinājums, ko jūs sniegsiet saviem līdzcilvēkiem par manu patiesību.

47. Atcerieties, ka, neraugoties uz saviem trūkumiem, jūs jau bieži esat paveikuši brīnumus. Tāpēc paturiet prātā, ka, kad jūsu garīgums jūsos pilnībā uzplauks, jūsu darbi būs vēl lielāki.

48. Es redzu, ka jūs vēl neuzskatāt par tik svarīgu to, kāds piemērs citiem ir jūsu rīcība. Jūs nevēlējāties saprast to spēku, kas slēpjas jūsu vārdos, kā arī jūsu lūgšanās un darbos.

49. Es esmu Vienīgais, kurš zina sēklu, ko jūsu rīcība sēj cilvēku sirdīs, un Es jauju savai dzīvības un mīlestības rasai nolaisties uz jūsu sējumiem, lai tie neizzustu. Bet ir nepieciešams, lai jūs ticētu savu darbu patiesībai, lai jūs tos nezaudētu, jo jūs tos tikko esat sākuši. Apzinieties, ka vienmēr būs

acis, kas vēro visu, ko jūs darāt, un būs labi, ja šie skatieni vienmēr atklās paklausības piemēru pret maniem mācījumiem.

50. Jūsu ceļā ir nokritušas daudzas neziņas acu saites. Pateicoties jūsu vārdiem, daži no jūsu līdzcilvēkiem ir novirzījušies no grēka ceļa. Jūsu miermīlības piemērs ir palīdzējis daudziem mājokļiem, kurus bija satricinājis nesaskaņu vērpētis, atgūt vienotību. Daudzi slimie savās ciešanās ir sajutuši ziedi, ko jūs esat izlijuši pār viņiem, tādējādi atbrīvojot viņus no ciešanām, un jūs esat arī stiprinājuši daudzas sirdis pret pasaules vajāšanām un briesmām.

51. Kāpēc tad jūs nepiešķirat saviem darbiem to vērtību, kāda tiem pieder? Es jums nesaku, ka jums ar to jālepojas, ne arī, ka jums tie jāpadara zināmi — nē, Es gribu jums tikai teikt, ka katrā gadījumā, kad Es izlieku Savu žēlsirdību, jūs atzīstat to nozīmi, kāda šai „” gaismai, kas plūst caur jums, var būt jūsu līdzcilvēku dzīvē. Jo tad jūs vairs nespēsiet pamest savas sēklas.

52. Mīļie sējēji! Nesiet manu mieru pa pasauli, jo tajā ir mana mīlestība, mans žēlsirdīgums, mana patiesība un mans dziedinošais līdzeklis! Lai šis dziedinošais līdzeklis ir jūsu lūgšanā, domās, vārdos, skatienā, glāsmā, visā jūsu būtībā, un, es jums saku, tikai jūsu garīgais darbs uz Zemes jums sniegs bagātīgu gandarījumu, bet nekad nebūs rūgts.

53. Drīz Es vairs neparādīšos šajā veidā. Taču Es jūs atstāšu pilnus ar manu spēku un manu gaismu, un tādēļ jums nevajadzētu baidīties, ka Es jūs atstāju kā aitas starp vilkiem.

54. Manas vārda trūkums nedrīkst būt iemesls tam, ka jūs atdziestat; šo atklāsmju pārtraukšana nedrīkst izraisīt to, ka jūs attālināties viens no otra — gluži pretēji, tieši tad jums vēl vairāk jāsavienojas, lai jūs varētu stāties pretī cīņai un pārbaudījumiem.

55. Vēl ir tālu laiks, kad jūs garīgi tuvināšities, kamēr fiziski esat tālu viens no otra.

56. Pašlaik jums vēl ir nepieciešams redzēt un dzirdēt viens otru — pašlaik jums vēl ir nepieciešams dot viens otram siltumu, spēku, ticību un drosmi.

57. Es esmu jums paudis savu gribu, lai jūs pēc manas aiziešanas vēl kādu laiku turpinātu pulcēties, lai jūsu sagatavošanās padarītu jūs cienīgus liecināt par manu garīgo klātbūtni jūsu sanāksmju vidū. Taču, kad jūsu ticība būs kļuvusi stipra, jūsu nodomi būs nobrieduši un jūs būsiat pieraduši meklēt un uzņemt Mani no gara uz garu, tad jūs būsiat gatavi izklīst pa dažādiem ceļiem kā šīs mācības sējēji, kas atbrīvo un pacilā dvēseli.

58. Es vienmēr ieradīšos jūsu sanāksmēs, un tajās Es izliesu Savu iedvesmu uz katru prāta orgānu. Bet jau tagad Es jums saku: laimīgas būs tās sirdis, kas tajās dienās, kad vairs nebūs dzirdams Mans Vārds, turpinās izplatīšanā just to pašu aizkustinājumu, kas tās pārņem tagad, gaidot, kad nolaidīsies Mans stars.

59. Es vēlos, lai jūsu sanāksmes būtu caurvītas ar mieru, lai jūsu meditācija būtu dziļa un ļautu jums atklāt manas Vārda būtību, bet lai šādās reizēs nekad neparādītos strīdi vai kaislības. Jo tad jūs pļausiet tikai tumsību.

60. Es dodu jums neredzamu atslēgu, kas aizslēgs durvis uz jebkuru kārdinājumu. Bet vienlaikus Es atvērs durvis uz iedvesmu. Jo vienmēr apzinieties, ka tieši tad Trešā Laika atklāsmē pilnībā izliesies pār jums, jo šis vēstījums, ko nodod mani balss nesēji, ir kalpojis vienīgi tam, lai jūs sagatavotu.

61. Garīgums, iekšējā koncentrēšanās un jūsu domāšanas pacelšana būs atslēga, kas jums atvērs durvis uz jaunām atklāsmēm, kuru gaismā jūs atradīsiet visu noslēpumu atklāšanu un visu to, kas nav izskaidrots.

62. Jūs turpināsi cēsties piesaistīt jaunus draudzes locekļus, kuri tad kļūs par jaunajiem mācekļiem, par „pēdējiem”, uz kuriem Es tāpat izliesu Savu Garu. Jūsu sirds nedrīkst aizvērties pret citu cilvēku sāpēm — gluži pretēji: jūsu žēlsirdībai jābūt vislielākajai pret vājajiem un tiem, kas cieš, pret izsmeltajiem, garīgi izsalkušajiem un pēc mīlestības slāpjošajiem.

63. Jums jānodrošina, lai jūsu sapulcēm būtu garīgais spēks, kas piesaista jūsu līdzcilvēkus tāpat, kā šajā laikā Mans Vārds ir piesaistījis un sapulcējis lielas cilvēku pulus.

64. Jūsu lūgšana šajās sanāksmēs darīs brīnumus, kad vien jūs apvienosiet savas domas un uztversiet savu līdzcilvēku lietas tā, it kā tās būtu jūsu pašu. Tad jūs sajūtīsiet, kā uz viņiem izplūst mierinājums, veselība viņu ķermenim vai dvēselei — miers viņu sirdīm, gaisma, kas viņus pacels patiesajā dzīvē.

65. Ņemot vērā visus šos manas klātbūtnes pierādījumus, jūsu sirds nenožēlos šī laika posma beigām, jo jums ir mans Vārds rakstveidā, lai to izskaidrotu ar vislielāko sagatavotību; tad jūs to sajūtīsiet dziļi.

66. Parādīsies manu mācību izplatītāji — pravieši ar skaidru skatienu un patiesu vārdu. Jūs izmantosiet garīgāku metodi, lai dziedinātu slimos. Dziedinošais spēks, ko Es esmu ielicis jūsos, vispirms sasniegs slimā dvēseli un iedvesmos to pacelt savu novārdzināto ķermeni, kā arī iemācīs tam, kā pārvarēt ciešanas un kaislības, lai atgūtu dvēseles patieso brīvību.

67. Visam jūsu darbam jābūt peticīgam un klusam; nevienam sirdī nedrīkst ļaut iedzīvoties skaudībai vai iedomībai. Jo, ja tas notiktu, jūs

neredzētu brīnumu – saziņu no gara uz garu –, kas ir tas, ko jums jāsāk praktizēt, kad šis pašreizējais posms būs beidzies.

68. Tāpat kā Es šajās pēdējās manas atklāsmes dienās ar saviem vārdiem, kas pilni atklāsmēm, būtības un mācībām, esmu atalgots jūsu sagatavošanos, ko jūs esat veikuši, lai tos dzirdētu, tāpat Es jūsu saskarsmes no gara uz garu dienās atalgosiu jūsu pacelšanos ar iedvesmām un pravietojumiem, kas satricinās pasauli.

69. Manu mācekļu dedzība, cieņa un paklausība tiks atalgota ar garīgām dāvanām.

70. No citām zemēm ieradīsies cilvēki, lai jums jautātu, ko Es mācīju un ko Es paziņoju, un tad jūs atkārtosiet Manus vārdus. Taču, ja daži vai daudzi no Maniem mācījumiem būs izdzisuši no jūsu atmiņas, jūs ņemsiet vērā grāmatu, ko Mana iedvesma šobrīd diktē tiem mācekļiem, kurus sauc par „Zelta spalvām”.

71. Šai grāmatai jābūt pieejamai visiem bez izņēmuma un bez privilēģijām, tāpat kā mans Vārds ir bijis pieejams visiem. Tādējādi mana mācība netiks apraktas dažu nedaudzo sirdīs un vienmēr izstaros savu gaismu.

72. Jau tagad Es brīdinu šo tautu, lai tā pievērš uzmanību šai grāmatai, kas drīz būs tās rīcībā — lai jūs neļautu tās mācībām nonākt aizmirstībā, lai tās lappuses nepaliktu aizvērtas. Paturiet prātā, ka cīņu dienās, kas vēl nāks, šajās mācībās jūs atradīsiet kaujai nepieciešamos ieročus, atbilstošu atbildi uz jautājumiem, ko cilvēce jums uzdod, un risinājumu jūsu pārbaudījumiem.

73. Šī grāmata palīdzēs māceklim ar vāju atmiņu, palīdzēs arī tam, kurš ir valodiski neveikls, un tā būs nepieciešama tikai tādēļ, ka viņa nodoms ir iedvesmots no žēlsirdības un mīlestības pret saviem līdzcilvēkiem, lai brīžos, kad viņš atkārtotu Manus vārdus, lasot skaļi, padarītu manu klātbūtni jūtamu un ļautu to izbaudīt tiem, kuri nekad nav dzirdējuši Mani caur balss nesēju. Patiesi, Es jums saku: ja jūs gatavosieties Mani uzņemt šādā veidā, pat neticīgie un cietsirdīgie drebēs, jo jūsu liecība būs bijusi tīra.

74. Jau tagad Es jums atstāju šos ieteikumus, kas jums kalpos jūsu sagatavošanās procesā.

75. Pēc manas aiziešanas palieciēt vienoti, izpētiēt manus norādījumus un pārdomājiēt tos, tad jūs ieraudzīsiēt brīdi, kad jūsu tauta būs pietiekami spēcīga, lai stātos pretī cīņai.

76. Jums nevajadzēs jautāt nevienam par stundu vai dienu, lai dotos ceļā, lai izpildītu misiju, ko Es jums šobrīd uzticu. Jūs sajūtīsiēt savā sirdī manu noteikto brīdi, tāpat kā senlaiku pravieši, kuri iekšēji dzirdēja

dievišķo aicinājumu un, pilni ticības, paklausot šim aicinājumam, devās ceļā, lai izpildītu manu gribu.

77. Tajos laikos redzētāju uzdevums būs ļoti grūts, un ļoti liela būs viņu atbildība – dot tautai virzienu, pamodināt un iedrošināt to. Lai mana gaismas skaidrība vienmēr sasniegtu viņus, viņiem būs jāpaliek labi sagatavotiem un nekad nedrīkst ļaut, lai iedomība viņus apmāna vai meli viņus ievēd kārdinājumā.

78. Tāpat pasaulē notiks notikumi, kas būs kā zīmes vai norādes, lai jūs atpazītu savas došanās ceļā stundu.

79. Ko jūs tad nespēsiet zināt? Kādas šaubas būs jūsu sirdīs? Kādus jautājumus jums varēs uzdot, uz kuriem jūs nezināsiet atbildēt?

80. Tā kā Es esmu jums vienkāršā veidā izskaidrojis Savu Vārdu un visu Savu darbu, lai gan tas ir visdziļākais, kas jūsu dzīvē pastāv, jums saviem līdzilvēkiem ir jāizskaidro Mana mācība ar tādu pašu vienkāršību.

81. Tad jūs būsiat atbalsts vājiem un tiem, kas ilgojas pēc gaismas, kuri meklēs jūsu padomus un pārbaudījumu brīžos lūgs jūsu lūgšanas.

82. Tās būs brīnišķīgas darbības dienas šai tautai, ja tā spēs tās novērtēt un izmantot, un gaismas piepildīta iespēja jūsu dvēselei, kas pilnībā baudīs visas savas dāvanas.

83. Cik daudz atgriešanās gadījumu jūs pieredzēsiet! Cik daudz brīnišķīgu dziedināšanu cilvēkiem, kas slimi miesā vai dvēselē! Cik jūs priedzēsiet, redzot, ka arī jūsu līdzilvēki, kuri līdz tam bija dzīvojuši kā izstumtie, izpauž tās dāvanas, kuras jūs viņiem esat iemācījuši atklāt savā būtībā ! Tie, kas uzskatīja sevi par atraidītiem, redzot jūsu dāvanas, apstiprinās, ka jūs visi esat mani mantinieki un ka to, ko es jums dodu, es nekad vairs neatsaukšu, pat ja es to dažreiz jums neļauju saņemt, pamatojoties uz maniem pilnīgajiem mīlestības likumiem.

84. Saprotiet, kā Mans Vārds jūs sagatavo, lai jūs varētu ar stingru soli ienākt rīcības laikā, tādējādi dodot piemēru garīgumam un pazemībai.

85. Tagad ir jūsu sagatavošanās laiks, jo cilvēce jau ir tuvu tam, lai atmodinātos.

86. Es jūs atstāju nomodā un lūgšanā, jo jūs kļūsiat par lieciniekiem lieliem notikumiem, kas satricinās visas zemes tautas. Jūs redzēsiet visbriesmīgākos karus, kādi jebkad ir notikuši jūsu pasaulē. Jūs piedzīvosiet cīņu starp dažādām reliģiskajām kopienām un mācībām, redzēsiet, kā bads, epidēmijas un nāve izpostīs nācijas un pilsētas, un tas viss iezīmēs kāda laikposma, kādas ēras beigas. Taču pēc tam jūs piedzīvosiet dzīvības atdzimšanu.

Jūs pieredzēsiet, kā apvienosies tās tautas, kas gadsimtiem ilgi ir dzīvojušas kā ienaidnieki. Jūs būsiat liecinieki tautu un rasu izlīgumam,

redzēsiet, kā to noslēdz viena pret otru izrādītā mīlestība. Jūs redzēsiet, kā pazūd lielu reliģisko kopienu zemes vara un visur parādās garīguma augļi.

Jūs redzēsiet, kā daudzi cilvēki, kas pazīstami kā zinātnieki, nonāks apmulsumā, un redzēsiet, kā lielie viedokļu līderi būs satraukti, nezinot, ko teikt, jo patiesības gaismā viņus satricinās. Savukārt tie, kurus vienmēr ir vajājuši vai pazemojuši viņu mīlestības dēļ pret taisnīgumu un patiesību, redzēs, kā pie horizonta spīd brīvības un taisnīguma saule.

87. Tas būs piemērots laiks, lai pilnībā atklātos cilvēku garīgā attīstība un lai garīgā dzīve, kas pastāv ārpus cilvēkiem, tiktu patiesi izjusta.

88. Tas būs materiālisma sabrukums, kad cilvēki, kuri mīlēja tikai šo pasauli, ar gara skatienu ieraudzīs patieso dzīvi — kad visu jaunumu, kas mocīja cilvēci, izraisītāji iemetīs ugunī savas grāmatas, kurās viņi bieži vien ir noliedzuši patiesību.

89. Es, kurš nevaru nevienam atteikt savu gaismu, to dāvināšu visiem un tādējādi atvērs prāta orgānu durvis iedvesmai kā aicinājumu uz gudrību, mūžību un pacelšanos.

90. Izpētiet, ak, mācekļi, manu mācību un sakiet, vai kāda no tās daļām nozīmē atpalcību, regresu, stagnāciju vai apmulsumu.

91. Ja jūsu ticība manam vārdam ir pilnīga, tad nesiet to sevī kā neiznīcināmu zīmogu savā dvēselē, lai katrā jūsu rīcībā izpaustos garīgums.

92. Mans vārds jums apsola Valstību, kas saskaņā ar manu gribu jāizveido jūsu sirdīs, lai tā apgaismotu jūsu dzīvi un tās gaismā būtu mājās, vecākos, laulībās, bērnos un līdzcilvēkos, lai valdnieki būtu lielmutīgi, skolotāji — gudri un tiesneši — taisnīgi.

93. Šī ir mana mācība. Neļaujiet, lai tā tiktu sajaukta ar tām zinātnēm, ar kurām cilvēki meklē vienīgi savu dvēseļu izpaušmi un piepildījumu.

94. Es esmu nosaucis savu mācību par spiritismu, jo tā māca dvēseles pacelšanos un atklāj cilvēkam visas dāvanas, kas viņam pieder, lai viņš varētu pilnveidoties.

95. Cik maz ir to, kuri līdz šim brīdim nojauš šīs mācības patieso būtību! Tikai nedaudzi ir tie, kuri pamazām sāk Mani saprast! Lielāko daļu no jums Es joprojām redzu iegrimušus tradīcijās un paražās, kas jūsu dvēselei nesniedz nekādu labumu.

96. Cik daudz bailes Es redzu daudzu sirdīs, kad runa ir par to, lai atteiktos no šiem ieradumiem, tradīcijām un darbībām, kuras jūs esat radījuši manā darbā! Un cik ļoti jūs jūtaties aizvainoti, kad ar jums par to runā, nevēloties saprast, ka, ievērojot šīs tradīcijas, jūs atsakāties no mana likuma patiesas izpildes.

97. Saprotniet, ka cilvēces ārējā Dieva pielūgsmē visos laikos ir bijusi iemesls tās garīgajai stagnācijai. Taču jums nevajadzētu atkārtoti krist šajā

klūdā un vienmēr jāapzinās, ka, lai garīgi virzītos uz priekšu un sasniegtu pilnību, ir nepieciešams, lai pielūgsme Man būtu iekšēja, tīra, dziļa un garīga.

98. Es pārbaudīšu savu tautu ar gudrību un taisnīgumu, lai atbrīvotu to no neziņas vai klūdām. Es pasargāšu to no fanātisma, un arī tādēļ Es to pārbaudīšu.

99. Lai mīlētu savus tuvākos, lai izplatītu mieru, lai darītu zināmu Manu Vārdu, lai izrādītu žēlsirdību un lūgtu par cilvēces mieru – kas ir garīgais dievkalpojums, ko Es no jums gaidu –, jums nav vajadzīgas ārējas kulta darbības – ne sanāksmju telpās, kur jūs pulcējaties, ne jūsu mājās.

100. Atcerieties: kamēr jūs neapvienosieties patiesā garīgumā, jūsu lūgšanai nebūs vajadzīgā spēka, lai tā būtu jūtama jūsu līdzcilvēkiem.

101. Šo vārdu dēļ nedrīkst sacelties tie, kuri uzskata sevi par pietiekami tīriem, lai spriestu par saviem līdzcilvēkiem. Jo patiesi, Es jums saku: tikai Es viens pats varu spriest par vienu un otru darbiem.

102. Tāpat jums nevajadzētu tiesāt savus brāļus, pat ja pienāktu brīdis, kad jūs redzētu, ka viņi Mani nodod. Jo jums jāatceras, ka Es jums esmu teicis, ka tikai Es viens pats varu spriest par dvēseles tīrību vai netīrību. „Netiesājiet,” Es jums esmu teicis, bet dodiet labus padomus, centieties novērst, ka jūsu līdzcilvēki nonāk kārdinājumā. Bet, ja jums neizdosies to izdarīt, tad centieties palikt patiesībā. Tad pienāks diena, kad tie, kas ir novirzījušies no ceļa, atgriezīsies uz to, pārliecināti par savu kļūdu un sapratuši, ka jūs esat palikuši uzticīgi maniem baušļiem.

103. Esiet nomodā un lūdzieties, lai jūs būtu vienoti un mierā. Jūs jau atrodaties Manu Vārdu pēdējās dienās, un Es vēlos, lai, kad pienāks pēdējā diena, Es jūs atrastu garīgi vienotus.

104. Es esmu jums devis daudzas mācības, lai jūs zinātu, kā novērst to, ka kāds no jūsu brāļiem un māsām atdalās no tautas. Saprotiet, ka tie, kuri Mani ir dzirdējuši tikai ļoti maz, var būt vāji. Dodiet viņiem spēku un ticību. Arī starp tiem, kuri Mani ir dzirdējuši bieži, var būt sirdis bez stingrības, tāpēc dodiet viņiem siltumu un iedrošinājumu dzīves ceļā.

105. Kad jūs, tauta, būsiat apvienojušies, jūs pulcēsieties, lai lūgtu par mieru pasaulē, un tajā pašā laikā sūtīsiat savas dvēseles, kas uz domu spārniem pārvērtušās par miera baložiem, uz tautām.

106. Nekad negaidiet, ka jūsu lūgšanu rezultāts parādīsies uzreiz. Dažreiz jums nāksies mazliet pagaidīt, dažreiz — ilgi, un reizēm jūs pat nevarēsiet piedzīvot to, par ko Man lūdzāt. Bet jūsu misija tomēr būs izpildīta.

107. Jums jābūt miera sējējiem, bet Es jums vēlreiz saku, ka jums nevajadzētu gaidīt ražu pirms laika. Jums jāļauj šai sēklai dīgt, augt un nest

augļus, un tikai tad jums jānovāc raža un jāļauj, lai jūsu dvēsele piepildītos ar gandarījumu.

108. Mācekļi, brīnieties par to, ka jūs visu to iemācāties no viena no jūsu brāļiem vai māsām, kuru Es esmu pārvērtis par Savu rīku, lai jūs kļūtu par lieciniekiem darbiem, ko paveic Mana vara, pārvēršot neveiklu radību par būtni, kas garīgi ir noderīga visiem, un pārvēršot grēcinieku par būtni ar tīru sirdi un prātu, lai tā sludinātu Manu Vārdu.

109. Es esmu jums uzticējies arī savus balss nesējus, lai jūs mudinātu viņus uz attīstību un pilnveidošanos; un tagad, manu atklāsmu pēdējās dienās, tās draudzes, kurām izdevās pacelt savus balss nesējus, bauda garīgo „garšu” no nogatavināta augļa, kas ar neatlaidību un mīlestību ir koptas.

110. Ne visi ir sapratuši, kā to darīt, jo daudzi no viņiem ir atstājuši novārtā balss nesējus, viņus pametuši. Citiem viņi bez žēlsirdības un līdzjūtības ir atņēmuši dzīvības sulu, bet vēl citiem ir nogriezuši dzīvības koka zaļos zarus. Tā ir iemesls tam rūgtajam garšam, ko cilvēku pūļi bieži vien ir sajutuši tā vietā, lai izjustu saldumu; un no tā ir radušās daudzas kļūdas, piemēram, uzskatīt par pilnīgu to, kas ir bijis tikai balss nesēja nepilnība, vai arī Man piedēvēt balss nesēju netīrumus, materializācijas vai nepilnības.

Pēc Manas aiziešanas jums būs jāatdala pelavas no kviešiem, t.i., jums būs jāizskauda visas nešķīstības, kas varētu būt pievienotas Manam vārdam, lai jūs varētu nest šo mācību pa pasauli.

111. Ja jums jautātu, kāpēc Es atklājos caur tik daudziem vēstītājiem, jums jāatbild, ka, ja Es, lai nodotu Savu vārdu, būtu nācis tāpat kā savulaik Jēzū, Man būtu pieticis ar vienu vienīgu personu. Bet tā kā mana atklāsme notika caur vienkāršiem un neizglītotiem cilvēkiem, un mana vēsts vienlaikus bija ļoti plaša, viens vienīgs cilvēka prāta orgāns nevarēja būt pietiekams, bet bija vajadzīgi tik daudzi, cik būtu nepieciešams.

112. Sākot no Roque Rojas, mana vēstījuma ceļa sagatavotāja, caur kuru runāja Elija, un no Damianas Oviedo, caur kuru Es šajā laikā sniedzu savu pirmo vārdu, līdz pēdējiem vēstnešiem — katrs no viņiem ir sludinājis tikai daļu no mana darba, bet ne visu manu vēstījumu.

113. Tā, piemēram, caur Roque Rojas es jums darīju zināmu, ka cilvēcei ir sākusies Trešā laikmeta ēra. Es jums atklāju Sestā zīmoga atvēršanu, kurā ietverta tā gudrība, tiesa, dāvanas un daudzu seno praviotojumu piepildīšanās, lai izlietu savu gaismu uz katru garu un visu miesu.

114. „Zīmes” vai „atzīmes” noslēpums jums tika atklāts caur šo vīru, un viņš jums atgādināja par Trešā laikmeta izredzēto simbolisko skaitli.

115. Vēlāk Damiana jums atklāja manas atnākšanas mērķi — dāvanas, ko katrs māceklis nesa sevī, kā arī datumu, kad mana sludināšana beigsies. No šīm lūpām nāca vārds, ko šajā laikā nesa mans Gars un ko tas izteica ar vienkāršiem mācījumiem un nelielām līdzībām pirmajiem mācekļiem.

Taču garīgais vārds nāca arī no Marijas kā vēstījums ar bezgalīgu maigumu un neizsakāmu mierinājumu katrai skumjajai sirdij.

116. Rokam un Damianai viss sākumā bija tikai sākums, solījums. Taču gadu gaitā balss nesēji, kas sekoja viņiem, arvien dziļāk iekļuva balss nesēja uzdevuma noslēpumā, tādējādi ļaujot manam vārdam kļūt plašākam, manam darbam iegūt skaidru veidolu un noslēpumiem tikt atklātiem.

117. Cik daudzas sirdis ir guvušas iedrošinājumu un mierinājumu, dzirdot Manu Vārdu caur Manu izredzēto prāta orgānu! Cik daudzas dvēseles ir izglābtas no tumsas, jo tās ir dzirdējušas Mani ar viņu starpniecību!

118. Es svētīju savus balss nesējus, kuri prata sagatavoties un veltīja sevi manam kalpojumam.

119. Tomēr es jums saku arī to, ka daudzi no maniem bērniem man ir pagriezuši muguru un mani noliedza balss nesēju garīgās attīstības trūkuma dēļ. Es viņiem piedodu un dodu iespēju pašiem iztīrīt savus kauna traipus.

120. Mīļā tauta: modieties un lūdzieties līdz pat manas atklāsmes pēdējiem brīžiem, lai jūs ar stingru soli sāktu jauno posmu manas atklāsmes ceļā no gara uz garu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 357

1. Šodien Manā priekšā stāv jauneklis un jaunava, lai lūgtu Man, lai viņu savienība tiktu svētīta un apstiprināta ar Manu mīlestību.

2. Un Es jūs uzņemu, mani bērni — ne tikai šajā stundā, jo jūs vienmēr esat bijuši pie Manis, un Es pie jums.

3. Jūs nākat, lai svinētu savu savienību, taču Es jums saku: jūs jau sen esat apvienoti likteņa dēļ. Bet joprojām ir nepieciešams, lai cilvēki svinētu ceremoniju, kas liecina par abu cilvēku kopību, laulību, lai tā tiktu atzīta un cienīta gan garīgi, gan cilvēciski.

4. Jūs nepiedalāties ceremonijā, jūs nākat, lai saņemtu Tēva mīlestības apliecinājumu, padomu un Meistara pamācību.

5. Jūs esat divas dvēseles, divas sirdis, kas apvienojas, lai veidotu vienu būtni un vienu gribu. Jūs bijāt tālu viens no otra dažādās pasaulēs un ieradāties uz Zemes — vispirms viens, pēc tam otrs, un šajā pārejas posmā jūs tikuši pārbaudīti savā mīlestībā un pacietībā, tomēr palikuši Man uzticīgi. Jūs esat turējuši savus solījumus, ar mīlestību un ticību pārvarot visus šķēršļus.

6. Jūs atrodaties sava Kunga klātbūtnē, kurš grezno jūsu dvēseli un iedrošina to, lai jūs, pildot šo grūto uzdevumu, ko Es jums rādu, īstenotu visaugstāko, ko Es esmu devis cilvēkiem cilvēciskajā pasaulē.

7. Tagad jūs, īstenojot ideālu, ieejat šajā mīlestības, upurēšanās un dzīves iestādē — atteikšanās un paklausības iestādē pret likteni. Un lai jūsu solis uz jauno ceļu būtu drošs, jūs nākat ar ilgu pēc gaismas, un Es to bagātīgi izliešu pār jums.

8. Tu, vīrieti: tās spējas, ko Es piešķiru pirmajam vīrietim uz Zemes, Es esmu devis arī tev: talantu, gribu un enerģiju — kā arī spēku, dzīvību un sēklu. Tu simboliski tur zobenu labajā rokā un vairogu kreisajā. Jo zemes dzīve tevi aicina uz cīņu, kurā jūs, vīrieši, esat karavīri, miera, taisnīguma un tikumības sargātāji, cilvēcības aizstāvji. Es padaru jūs par karavīriem šajā cīņā un novietoju jūsu kreisajā pusē, tuvu jūsu sirdij, jaunavu. Viņa ir garīgi, morāli un fiziski zieds, ko Es kopju skaistā dārzā — cilvēku kaislību kārotā baudas dārzā, kuru Dievišķā Māte Marija nepārtraukti sargā un aizsargā, kā arī laista ar savas jaunavības un šķīstības kristāldzidro un tīro ūdeni.

9. Tu Mani pazemīgi lūdzi par šo ziedu, un Es to tev mīlestībā dāvināju. Tas ir vislielākais, ko vīrietis šajā dzīvē var iegūt.

Jūs neesat saistīti ar saviem vecākiem. Jo, lai izpildītu šo likteni, jūs attālināties no viņiem un paliekat dzīves cīņas ceļā. Arī jūsu bērni attālināsies no jums, kad būs pienācis laiks doties ceļā uz savu likteni, viņi pametīs vecāku mājas, un tad vīrieša sirdij tuvu paliks tikai viņa

dzīvesbiedre — sieviete, kuru viņš izvēlējās, kura ir dalījusi ar viņu priekus un bēdas, un kuru no viņa var šķirt tikai nāve.

10. Tas ir mans mīlestības vārds, kas jūs vieno un dod spēku jūsu nodomam.

11. Paceliet savas sejas, ejiet ar stingru soli, esiet viens otram kā atbalsts! Esiet mīlošs apmetnis, kas nosusina asaras, es saku jums abiem. Jo garīgi jūs abi esat vienlīdzīgi, garā nav dzimuma vai atšķirības. Nevienš no jums abiem nestāv pāri otram. Bet, reinkarnējoties, es esmu vīrieti nostādījis pirmajā vietā pirms sievietes.

12. Būt vīrietim ir pārbaudījums dvēselei, kam Es to pakļauju. Būt sievietei ir dvēselei tāpat kā atlīdzība.

13. Vīrietī slēpjas spēks, un viņam tas vienmēr jāizmanto ar saprātu. Sievietē, kas radīta ar maigumu un jūtīgumu, mīt mīlestība un upurēšanās, un abas šīs īpašības viena otru papildina. No šīs apvienošanās, no šīs dvēseļu un ķermeņu kopības plūst dzīvība kā neizsīkstoša straume. No šīs sēklas un šīs auglīgās augsnes dīgst sēkla, kurai nav gala.

14. Es jūs svētīju un apvienoju ar savu Meistara roku, ar savu dievišķo skūpstu. Es jūs atstāju kā paraugu šai tautai, jo jūs esat ieradušies šeit ar garīgu sagatavotību un godbijību.

15. Tautai jums jābūt par lieciniekiem, un Es to daru atbildīgu par jums. Es gribu, lai viņi šajā brīdī, pacilāti, jūsu ceļu apkaisītu ar laimi, vienmēr priecātos, redzot jūsu smaidu un mieru, un svētītu jūs, kad jūs vairojaties, tāpat kā Es jūs svētīju. Tā ir mana griba.

16. Jūsu derību nav apstiprinājusi garīdznieka roka, bet gan Mans mūžīgais likums, Mana mīlestība. Es vadu jūs uz piepildījuma ceļu, un, kad jūsu dzīves ceļš būs beidzies, jūs sniegsiet atskaiti savam Kungam. Un šajā brīdī jūs atkal dzirdēsiet šo vārdu skaņu — taču vairs ne cilvēka balss skaņu, bet to, ko dzirdat savas sirdsapziņas dziļumos, un jūs teiksiet: „Tēvs, kurš iezīmēja ceļu mūsu dvēselēm, šodien mums saka, ka esam sasnieguši mērķi un ka mums jāparāda savs darbs.”

Tur Es gaidu jūs savā mājvietā, kalna virsotnē, lai jūs redzētu savu Kungu. Es gribu jūs šajā brīdī uzņemt, dāvāt jums savus labumus un svētīt jūs.

17. Šodien Es jums dodu sēklu, vienu vienīgu, bet rīt jūs to Man atdosiet daudzkārt pavairot. Taču, ja vēlaties zināt, vai jūsu darbs Man ir tīkams, jūs to varēsiet pārliecināties, ja jūsu sirds jums patīks un sniegs gandarījumu.

Arī Marija jūs svētī, dāvā jums siltumu un prieku, aicina jūs soli pa solim iet pa tikumības ceļu, vienmēr ar to pašu tikumību un pacietību, kādu viņa jums ir parādījusi ar savu piemēru.

18. Es jūs svētīju un apvienoju.

19. Tauta, šie ir Mani pēdējie vēstījumi, kas nodoti ar cilvēku starpniecību. „Kā mēs nākotnē svinēsim šo laulību noslēgšanu?” jūs Man jautājat, mīļie mācekļi, un Es jums atbildu: dariet to savas draudzes klēpī. Apvienojieties to priekšā, kuri ir sagatavojušies kļūt par šīs mācības apustuļiem. Taču ne viņi jūs apvienos, jo šo uzdevumu Es neesmu uzticējis nevienam cilvēkam. Es esmu jūsu likteņa Kungs. Sagatavojieties fiziski un garīgi, lai nonāktu kopībā ar Mani, tad jūsu dzīves savienība paliks neizdzēšami ierakstīta mūžīgajā grāmatā.

20. Ja šajā svinīgajā brīdī, kad divas būtnes apvienojas, lai veidotu vienu veselu un ietu šo mīlestības, sevis noliegšanas un upurēšanās ceļu, jūs vēlaties nolasīt manas mācības — tās, kas runā par šīm lietām, — tad jūs to varat darīt. Tad, klausoties manos vārdos, jūsu sirdis tiks iedrošinātas savā apņēmībā, un jūsu soli kļūs droši.

21. Es vēlos, lai jūs dzīvotu ar šādu vienkāršību, un saucu par laimīgiem tos, kuri savu laulību svin ar apmierinātību un prieku. Jo viņi savā dzīves ceļā saņems žēlastību un svētības.

22. Jūsu līdzcilvēki no dažādām reliģiskajām kopienām ieradīsies, un, kamēr vieni sapratīs šī garīgā akta patiesumu, citi par to sašutīs. Bet jūs ar saviem tikumīgajiem darbiem pierādīsiet, ka esat saņēmuši Manu svētību un ka jūsu savienība ir nešķirama.

23. Es jums šajā dienā esmu teicis, ka brīdis, kad tiek svinēts šis akts, ir tikai jūsu derības apstiprinājums. Jo jūs jau iepriekš bijāt lemti satikties, un starp jums jau pastāvēja pievilcība un mīlestība. Es to atļāuju un uzdodu jums veikt šo ceremoniju jūsu tuvinieku, draugu un vecāku klātbūtnē, lai jūsu laulība tiktu atzīta un cienīta.

24. Vēl cilvēka garīgais līmenis un intuīcija nav pietiekami augsta, lai saprastu, ka divi cilvēki Manā vārdā tiek apvienoti svētā savienībā, pat ja tos nav salaulājis civilstāvokļa reģistrators vai garīdznieks. Bet šis laiks pienāks, un tad ne vīrietim, ne sievietei nebūs nekādu šaubu, kad viņi satiksies. Viņi atpazīs Manu noteikto stundu un sapratīs, kā sagatavoties, lai ar pārliecību un drošību noslēgtu savu laulības savienību, un sabiedrība viņus neaizskars, jo viņi nav apstiprināti garīdznieka klātbūtnē pie altāra. Šis laiks pienāks, taču sākumā, kamēr pasaule garīgi attīstās, rīkojieties tā, kā Es jums šodien esmu mācījis.

25. Otrajā laikmetā Es iegāju daudzu pāru mājās, kuri bija salaulājušies saskaņā ar Mozus likumu, un vai jūs zināt, kādus daudzus no viņiem Es tur atradu? Strīdošos, iznīcinot miera, mīlestības un uzticības sēklu. Es redzēju naidu un nesaskaņas viņu sirdīs, pie viņu galda un gultā. Es iegāju arī daudzu cilvēku mājās, kuri — lai gan viņu laulības dzīve nebija apstiprināta

ar likumu — mīlēja viens otru un dzīvoja tā, kā to dara cīruļi savā ligzdā, un lutināja un sargāja savu mazo mīluli.

26. Cik daudz ir tādu, kas dzīvo zem viena jumta, bet tomēr nemīl viens otru, un tā kā viņi nemīl viens otru, tad arī nav vienoti, bet garīgi nošķirti! Tomēr viņi neizpauž savu sašķeltību, baidoties no dievišķā soda vai cilvēku likumiem, vai sabiedrības sprieduma, taču tā nav laulība; šiem cilvēkiem nav ne kopības, ne patiesības.

Tomēr viņi izrāda savu viltus kopību, apmeklē ģimenes un baznīcas, dodas pastaigās, un pasaule viņus neaizsūdz, jo viņi prot noslēpt savu mīlestības trūkumu. Turpretim cik daudziem, kas mīl viens otru, nākas slēpties, noslēpt savu patieso vienotību un paciest nesapratni un netaisnību.

27. Cilvēks nav attīstījies pietiekami augstā līmenī, lai izprastu un pareizi novērtētu sava tuvākā dzīvi. Tie cilvēki, kuri pārvalda garīgos un laicīgos likumus, nepiemēro patieso taisnīgumu, lai sodītu šādus gadījumus.

Bet tie sapratnes un iecietības laiki, ko Es jums paziņoju un kuros cilvēce pilnveidosies, pienāks, un tad jūs pieredzēsiet, tāpat kā patriarhu laikos *pirms* Mozus, ka mīlošo savienība notiek tā, kā Es to šodien esmu darījis ar saviem bērniem: garīgā veidā. Tāpat rīkosieties arī jūs tajos nākotnes laikos: to cilvēku klātbūtnē, kuri apvienosies, draugu un radnieku klātbūtnē, vislielākā garīgumā, brālībā un priekā.

28. Kad uz Zemes būs daudz cilvēku, kas dzīvo mierā un ar labu gribu, jūs redzēsiet, kā uzplaukst manas dievišķās iestādes, un mani likumi padarīs jūsu dzīvi skaistāku. Atgriezīsies miera, saskaņas un labklājības laiki, nemazinot ne jūsu civilizāciju, ne zinātņi. Drīzāk Es jums saku: ja cilvēks, neraugoties uz to, ka nav strādājis pie sevis, jo viņam trūkst pacilātības, mīlestības un žēlsirdības, ir daudz ko atklājis un izvilcis no dabas daudzus tās noslēpumus — cik daudz vairāk viņš sasniegs, ja pacelsies pie Manis, lai lūgtu Man atklāt viņam noslēpumus un apgaismot viņa būtību, lai veiktu lielus, labdarīgus darbus! Es ļaušu cilvēkiem pārvērst šo pasauli par gaismas, pestīšanas un labklājības lauku visiem Maniem bērniem, jo Es vēlos, lai jūs piederētu Manai gudrībai un Manam mīram.

29. Es apklāju jūs ar Manas Vispārējās Stara gaismu, kas nāk uz leju un iekļūst jūsu sirdīs, tur izveidojot savu mājvietu, savu templi. Tajā Es saņemšu jūsu upuri, jūsu, kas Mani mīlat, dāvanu, un dzirdu jūsu balsi, kas vienlaikus ir lūgums un paklausība Manai gribai.

30. Neskatoties uz neveiksmēm, ko jūs piedzīvojat, jūs, pateicoties savai pacilātībai, parādāt sevi kā stiprus un jūtaties laimīgi, ka esat mani mācekļi. Jūs esat iesaistīti lielā garīgajā un zemes cīņā; izmantojiet laiku, ko Es jums esmu piešķīris, un gaidiet, ka šajā cīņā pienācis laiks novākt augļus.

Jūsu darbs uz Zemes katru dienu nesīs savu ražu, kad jūs dosieties atpūsties, un jūsu garīgie darbi pilnībā uzplauks, kad jūs, izpildot manus likumus, būsiet sasnieguši savas misijas galā.

31. No jūsu dvēseles plūst nepārtraukta lūgšana par mieru un atvieglojumu citām tautām, kuras cieš bezgalīgi vairāk nekā jūs.

Ziņas par iznīcināšanu, izmisumu un nāvi sasniedz jūsu tautu, kas jūs piepilda ar sāpēm un bailēm — nevis par savu vai savas ģimenes dzīvību, bet par citu, jums svešu cilvēku dzīvībām, kuri cieš un kuri ir jūsu tuvākie. Es jūtu līdzjūtību, kad dzirdu jūsu lūgumus un kad nesu jūsu miera un žēlsirdības vēstis šīm tautām.

32. Mīlie mācekļi, jūs dzīvojat šī kontinenta sirdī. Man patika sūtīt jūsu izraēliešu dvēseles uz šo bagāto un auglīgo zemi ar tās spožo sauli, mirdzošajām debesīm, zaļumiem klātajām ielejām un kalniem, skaistajām un ūdenī bagātajām upēm un brīnišķīgajiem ziediem — visu to, kas var atsvaidzināt un izdaiļot jūsu zemes dzīvi. Taču šīs krāšņuma un skaistuma vidū nežēlīgs karš apdraud apkārtējo vidi. Jūs sasniedz sāpju kliegzieni, sūdzības, Dieva zaimošana un apvainojumi. Bet Es neredzu jūsos kara noskaņojumu, jūs neesat paņēmuši ieročus, lai aizstāvētos vai uzbruktu. Es šajā tautā redzu tikai pakļaušanos taisnībai un nepatiku pret cilvēcisko ļaunumu. Taču Es no jums prasau kaut ko vairāk par to. Es gribu redzēt jūsu pakļaušanos uz Mani, jūsu dvēseles sagatavošanos, lai palīdzētu saviem tuvākajiem viņu pārbaudījumu ciešanās.

33. Šodien, tāpat kā pagātnē, cilvēce dzīvo, iesaistīta karos. Tā nav gribējusi kopj miera sēklas, bet šīs sēklas vienmēr, tāpat kā mana tuksnesī, nokritīs katra miera izslāpušā cilvēka sirdī.

34. Esmu sūtījis ģimeņu klēpī inkarnēties būtnes ar augstu garīgo līmeni — eņģeļus, kuriem jau no bērnības ir uzdevums mīkstināt un padarīt mīlošas dažādu rasu un ticību cilvēku sirdis. Bet ko cilvēce ir darījusi ar šiem sūtītajiem? Tā ir apšaubījusi viņu vēstījumu, vajājusi un nogalinājusi.

35. Jau senākajos laikos es redzēju, kā cilvēki vada asiņainus karus: senajā Fenīcijā un Sīrijā, kā arī pie romiešiem un grieķiem. Nebija ne cieņas, ne mīlestības, ne taisnīguma — ne starp viņiem pašiem, ne no vienas tautas pret otru. Spēcīgais nekad nepalīdzēja vājam, nedz arī varena izstiepa roku pretim trūcīgajam. Tas, kurš izrādīja civilizācijas gaismu, nenesa to ar mīlestību un patiesu ideālismu tautām, kas atradās tumsā. Viņa iekarojumi vienmēr notika ar vardarbību, naidu, varas alkas vai netaisnību.

Kad Es, Tēvs, redzēju, ka gan vienos, gan otros valdīja neziņa, Es sūtīju savus praviešus un ceļa rādītājus to tautu vidū, kuras atšķīrās ar saviem pasaules uzskatiem un paražām, lai viņi runātu par vienīgo patiesību un

vestu tās uz vienu un to pašu mērķi. Viņi runāja un sagatavoja cilvēku garu manai atnākšanai tajā laikmetā, ko jūs šodien saucat par „Otro laiku”. Un, kad pienāca laiks manai atnākšanai, Es apstiprināju šo uzticīgo praviešu vārdus, un viss piepildījās tieši tā, kā viņi bija teikuši.

36. Mana mācība nebija paredzēta tikai ebreju tautai, lai gan tā bija garīgi sagatavota un jau senākajos laikos izkausēta lielos pārbaudījumos, lai savā vidū uzņemtu Mesiju. Bet Derība, ko Es tai uzticēju, bija paredzēta visiem cilvēkiem no visām rasēm.

Šajā tautā parādījās apustuļi, mocekļi un liels skaits vīriešu un sieviešu, kuri dzīvoja paraugīgu dzīvi un prata sēt mīlestības sēklu. Taču arī citās dzimtenēs un valstīs, kas atradās tālu no Jūdejas, sāka uzplaukt Mans Vārds, ko bija nesuši Mani pirmie mācekļi.

37. Taču bija nepieciešams, lai šajā „Jaunajā pasaulē”, ko apdzīvoja cilvēki, kuri Mani dedzīgi mīlēja un meklēja, lai Mani pasniegtu savas dāvanas un upurus, uzaustu gaismā, lai ierastos Mans mīlestības vēstījums, Mana mācība, kas no jums prasa vienīgi to, lai jūs mīlētu cits citu Manī.

38. Es pieņēmu to radību nepilnīgo pielūgsmi, kas Mani mīlēja, jo tā tika sniegta neziņā. Vēlāk, kad tika pārvarēts attālums starp abiem kontinentiem un sēkla tika atvestas šurp, lai to izsētu šajā Jaunajā pasaulē un ieliktu tās iedzīvotāju mīlošajās sirdīs — cik daudz netaisnības un vardarbības izdarīja tie, kuri sevi dēvēja par Maniem mācekļiem, pret šiem cilvēkiem ar vienkāršām sirdīm un paceltām dvēselēm!

39. Viņu tīrie un sirsnīgie kulta rituāli un paražas saņēma tikai nosodījumu un skarbumu no tiem, kuri uzskatīja sevi par augstākiem, bet tomēr parādīja vislielākās atpalcības pazīmes. Tikai lēnām šī tauta caur uzticīgajiem mācekļiem saņēma Manu mantojumu un saprata tā dievišķo tīrību un izcelsmi.

40. Šodien Es redzu, ka jūs atkal esat apdraudēti, ieskausti varenu tautu vidū, kas alkst pēc jūsu mantojuma un satrauc jūsu dvēseli. Jūs vēl neesat sasnieguši savas spožuma virsotni, bet jūs vēl mirdzēsiet gan garīgi, gan zemes dzīvē. Es brīdinu jūs, lai jūs neiegrūstu letargijā, lai jūs lūgtu un sargātu savu mantojumu.

41. Es esmu atnācis pie jums šajā laikā un atkal dodu jums savu mīlestības mantojumu. Mana sēkla neizzūd. To var pūst spēcīgas vētras. Bet, ja tās vārpas tiek noplēstas no stiebriem, gaudi krīt zemē un atkal dīgst, lai nepārtraukti vairotos.

42. Jūs būsiet gaismā šajā pasaulē, jūsu tauta – lāpa citu tautu priekšā, kamēr jūs mīlēsiet mieru un labo visās tā izpausmēs. Jau tagad starp jums ir tie, kuri kļūs par miera vēstnešiem. Es esmu sagatavojis viņu dvēseli, lai šī gaismā uzplauktu viņu vārdos un norādījumos. Tad jūs, kas darbojaties

garīgi, kopā ar saviem valdniekiem, kuri rūpējas par šīs tautas labklājību, panāksiet, ka jūsu labdarība aptvers tos, kas slāpst pēc miera, patiesības un taisnīguma.

43. Gaisma simboliski nāca no austrumiem uz rietumiem, taču tagad šis vēstījums, ko Es jums esmu nesis, ceļos no rietumiem uz austrumiem, un abi saplūdīs vienā veselumā, tāpat kā patiesības atziņa, civilizācijas un rases. Kad jūs būsiet apvienojušies, jūs sapratīsiet, ka gaisma nav nākusi no cilvēkiem uz cilvēkiem, bet no Dievišķā Gara uz Viņa bērniem.

44. Šodien daudzi Mani noraida, noliedz un mēģina izveidot jaunus ceļus. Bet Likuma taisnais un šaurais ceļš ir visur, kur vien ir cilvēki. Jo šis Likums ir katra cilvēka sirdī, talantā, garā — vienīgais ceļš, pa kuru jūs nonāksiet pie Manis, un kas vienmēr aicina uz labo, žēlsirdību un prātīgumu. Jūs varat tikt nomākti ar lieliem pārbaudījumiem un sabrukt to smaguma dēļ. Bet, ja jūs mīlat taisnīgumu, jūs atkal piecelsieties spēcīgāki nekā iepriekš un triumfēsiet, jo tikai labais paliek nemainīgs laika gaitā.

45. Ja jūs ilgojaties pēc miera kādai tautai, nav nepieciešams doties pie tās. Radiet mieru savā sirdī vai savās mājās. Tas būs pietiekami, lai šīs tautas garā iedvestu saskaņu un vienotību.

46. Gan labais, gan ļaunais var tikt pārvests attālumā. Tāpēc Es esmu jūs mācījis ar sagatavotu dvēseli nākt palīgā tiem, kam nepieciešama jūsu palīdzība, neatkarīgi no tā, vai viņi ir tuvu vai tālu. Bet sargieties no tā, lai nesūtītu domas, kas kurina karu. Nevēlējieties vienas tautas sakāvi un otras uzvaru, jo šī ietekme sasniegs mērķi un izraisīs apvērsumus. Mīliet vispirms un esiet iecietīgi pret visiem saviem līdzcilvēkiem.

47. Ja jūs satricina to ievainoto sāpes, kuri ir cietuši no kara nežēlības, un jūs vēlaties viņiem nosūtīt nedaudz miera un mierinājuma, tad apmeklējiet tuvāko slimo, uztveriet viņu kā to prombūtnieku aizstājēju un manā vārdā ielieciet viņā savu žēlsirdību, tad Es tajās sāpēs mokošajās tautās mīlēšu un dziedināšu daudzus slimos.

48. Rūpējieties, lai jūsu mājas būtu templis, no kura staro gaisma, lai apņemtu tos, kas jūs apņem, un lai arī aiz šīm robežām citi cilvēki sajustu labklājību un piedalītos jūsu sagatavošanās darbos.

49. Drīz jūs atzīmēsiet Mesijas dzimšanu. Tuvojas dienas, kad cilvēce atcerēsies šo notikumu. Tautas, kas vēl dzīvo mierā, to svinēs ar prieku. Bet ir daudz cilvēku attālās valstīs, kuriem ir pienācis bēdu laiks un kuri mēģinās uz brīdi aizmirst bailes un šausmas, lai aicinātu manu Garu un atsauktu atmiņā šo notikumu. Citi jau cieš no kara sekām, kas viņus ir iegrūdušas bāreņībā un nabadzībā un piespiedušas iepazīt sāpes visās to izpausmēs.

50. Es visus apņemu ar savu mīlestību, uzklausišu viņu lūgšanas, un gaismas plūsma izstarosies pār šo cilvēci.

51. Jums ir jāgatavojas, jums savās sirdīs jāglabā visa mīlestība, ko Es jums atklāju savās divās atnākšanās reizēs, lai jūs mīlētu cits citu ar pilnīgu mīlestību un vienmēr būtu patiesās taisnības aizstāvji un starpnieki. Jo Es esmu jūs izvēlējis, lai ar jūsu starpniecību noslēgtu derību ar visiem cilvēkiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 358

1. Laimīgi esat jūs visi — ne tikai šajā vietā, bet visās vietās, kur jūs pulcējaties, lai būtu kopā ar savu Tēvu — jūs, kas Viņa Vārdu uzklausa kā viena dvēsele.

2. Ļoti īss ir laiks, kas jums atlicis, lai saņemtu manas mācības caur manu balss nesēju mutēm, lai jūs iemācītos, kā sagatavoties, lai pēc tam garīgajā klusumā dzirdētu Mani. Bet patiesi, Es jums saku: Es jūs nekad ne pametīšu, Es vienmēr būšu jums tikpat tuvu kā šajos brīžos.

3. Es esmu visur klātesošs, esmu visā Visumā un katrā no maniem bērniem. Taču ne visi jūs sajūtat sava Tēva tuvumu, sava Dieva klātbūtni.

4. Man ir svētnīca jūsu sirdīs, es esmu jums devis atslēgu, lai jūs to varētu atvērt. Taču tam jārodas no jūsu pašu gribas, tas ir pienākums, kas jums jāpilda.

5. Es esmu jums devis Garu, kas ir daļa no Manis paša, un materiālu apvalku, lai dzīvotu uz Zemes. Bet patiesi, Es jums saku: ja jūs prāsiat pārvarēt pārbaudījumus, kurus jums jāiziet šajā dzīvē, jūs sasniegsiet garīgo atbrīvošanos.

6. Pirmajā laikmetā Es uzticēju apgaismotām garīgām būtnēm uzdevumu iemiesoties šajā planētā un runāt uz cilvēci kā pravieši. Otrajā laikmetā, vadīts no Manas lielās žēlsirdības, Mans „Dievišķais Vārds” kļuva par cilvēku, lai jūs labāk saprastu savu Dievu. Es atnācu Jēzū, lai runātu ar jums par mīlestību. Un tagad, Trešajā laikmetā, Es esmu atnācis vēlreiz — Garā, lai sniegtu jums savus mācījumus.

7. Bija jāpaiet daudz laika, lai cilvēce sasniegtu garīgo briedumu. Jūs vienmēr esat pakļāvušies diviem galējiem: viens no tiem ir bijis materiālisms, ar kura palīdzību jūs cenšaties sasniegt lielākus pasaulīgus baudījumus; taču patiesībā tas ir kaitīgs, jo attur garu no tā uzdevuma izpildes. Bet jums jāizvairās arī no otras galējības: „miesas” nomiršanas, pilnīgas atteikšanās no visa, kas pieder pie šīs dzīves; jo Es jūs sūtīju uz šo Zemi, lai jūs dzīvotu kā *cilvēki*, kā *cilvēciskas* būtnes, un Es esmu jums parādījis pareizo ceļu, lai jūs dzīvotu tā, ka „dodat ķeizaram to, kas pieder ķeizaram, un Dievam to, kas pieder Dievam”.

8. Es esmu radījis šo pasauli jums ar visu tās skaistumu un pilnību. Es esmu devis jums cilvēka ķermeni, ar kura palīdzību jums jāattīsta visas spējas, ko Es esmu jums devis, lai sasniegtu pilnību.

9. Tēvs nevēlas, lai jūs atteiktos no visa labā, ko šī pasaule jums piedāvā. Tomēr jums nevajadzētu likt ķermeni augstāk par dvēseli, jo ķermenis ir pārejošs, bet dvēsele pieder mūžībai.

10. Cīnieties, cīnieties, lai sasniegtu dvēseles pilnību. Es esmu jums parādījis ceļu, kā sasniegt šo mērķi. Es esmu uzticējis jums lūgšanu kā

„ieroci”, kas pārspēj jebkuru materiālu ieroci, lai dzīves ceļā jūs aizsargātu pret viltību. Bet labāko ieroci jūs iegūsi, ja pildīsi Manu likumu.

11. No kā sastāv lūgšana? Lūgšana ir lūgums, aizstāvība, pielūgsmē un garīgā pārdomāšana. Visas tās daļas ir nepieciešamas, un viena izriet no otras. Jo patiesībā Es jums saku: lūgums ir tas, ka cilvēks lūdz Man, lai Es piepildītu viņa vēlmes, apmierinātu viņa ilgas — to, ko viņš uzskata par vissvarīgāko un vislabvēlīgāko savā dzīvē. Un patiesi, Es jums saku, mani bērni, Tēvs uzklausa lūgumu un dod katram to, kas viņam visvairāk nepieciešams, kad vien tas ir viņa labā. Bet sargieties lūgt kaut ko, kas ir pretrunā jūsu dvēseles pestīšanai. Jo tie, kas lūdz tikai pēc materiālām lietām, pēc miesas baudām un pārejošas varas, lūdz, lai viņu dvēsele tiktu iesprūsta važās.

12. Fiziskās baudas rada tikai ciešanas — ne tikai šajā pasaulē, bet arī pēc pārejas uz Garīgo pasauli; jo pat tur var nonākt šo fizisko vēlmju ietekmē; un tā kā dvēsele nevar no tām atbrīvoties, tā turpina mocīties no šīm ilgām un vēlas atkal un atkal atgriezties uz Zemi, lai reinkarnētos un turpinātu dzīvot materiāli. Tāpēc, mani bērni, lūdziet tikai to, kas jums patiesi nepieciešams jūsu dvēseles labā.

13. Otrais lūgšanas veids — aizlūgšana — izriet no mīlestības pret tuvāko, no tās mīlestības, ko Es jums kā Skolotājs mācīju, kad ierados šajā pasaulē. Lūdzieties par saviem tuviem un tāliem brāļiem un māsām, par tiem, kas dažādās tautās cieš no kara sekām, kas paciet šo pasaules pārejošo valdnieku tirāniju.

14. Sagatavojieties, ak, mani bērni, lūdziet par saviem līdzcilvēkiem, bet arī šajā aizstāvībā jums jāprot lūgt, jo svarīgākais ir dvēsele. Ja brālis, jūsu vecāki vai bērni ir slimi, lūdziet par viņiem, bet neuzstāji, lai viņi paliktu šajā dzīvē, ja tas nav tas, kas nepieciešams dvēselei. Labāk lūdziet, lai šī dvēsele kļūtu brīva, lai tā attīrītos savās ciešanās, lai sāpes veicinātu dvēseles garīgo attīstību. Tāpēc Meistars jau Otrajā laikmetā jums mācīja teikt: „Tēvs, lai notiek Tava griba.” Jo Tēvs zina labāk nekā jebkurš no saviem bērniem, kas dvēselei ir nepieciešams.

15. Trešais lūgšanas veids — Dievišķā Gara godināšana — nozīmē visu pilnīgo godināšanu; jo ar šāda veida lūgšanu jūs varat apvienoties ar pilnību, ar mīlestību, kas aptver visu Visumu. Dievkalpošanā jūs varat atrast to pilnības pakāpi, kuru jums visiem ir jāsasniedz, un dievkalpošana ved jūs tālāk uz garīgo kontemplāciju, kas kopā ar dievkalpošanu ved jūs uz vienotību ar Dievišķo Garu, Mūžīgās dzīvības avotu — avotu, kas jums katru dienu dod spēku, lai nonāktu Tēva Valstībā.

16. Tā jums jālūdz: sākot ar lūgšanu līdz garīgajai kontemplācijai. Tas jums dos spēku.

17. Kad būsiet labi sagatavojušies, jums jācīnās ne tikai par sevi, bet arī par to, lai palīdzētu saviem līdzcilvēkiem iet šo ceļu. Jo jūs nevarat sasniegt savas dvēseles pestīšanu tikai sev vien, bet jums jācīnās, lai sasniegtu visas cilvēces pestīšanu.

18. Cilvēki sauc: „Ja pastāv žēlsirdības un mīlestības Dievs — kāpēc tad labajiem jācieš no ļaunajiem, taisnīgajiem — no grēciniekiem?” Patiesi, Es jums saku, mani bērni: neviens cilvēks nenāk šajā pasaulē tikai tādēļ, lai sasniegtu savu dvēseles pestīšanu. Viņš nav atsevišķs indivīds, bet ir daļa no kopuma.

19. Vai cilvēka ķermenī vesels un pilnvērtīgs orgāns necieš, ja pārējie orgāni ir slimi?

Šī ir materiāla analogija, lai jūs saprastu saikni, kas pastāv starp katru cilvēku un pārējiem. Labajiem ir jācieš no ļaunajiem, bet labie nav pilnīgi nevainīgi, ja viņi neaizstāv savu brāļu un mūsu garīgo attīstību. Tomēr kā indivīds katram ir sava atbildība, un tā kā viņš ir daļa no mana Gara un tam līdzīgs, viņam piemīt griba un inteliģence, lai veicinātu visu attīstību.

20. Kopš Pirmā laika Es esmu runājis ar jums caur saviem praviešiem, lai jūs vadītu, bet nevis lai piespiestu jūs pildīt Manu likumu.

Bet laiks ir pagājis, un cilvēka garīgā dvēsele ir attīstījusies, sasniegusi briedumu un tagad spēj saprast savu misiju kā garīgā dvēsele. Cilvēce, kas atrodas tik tuvu bezdibenim, pazudināšanai, no jums vajag garīgu palīdzību.

21. Tā ir cīņa, pēdējā cīņa, visbriesmīgākā un visbiedējošākā starp tumsību un gaismu. Šobrīd visi tumsas gari apvienojas, un visiem gaismas gariem jāstājas pretī šai varai.

22. Jūs, kas esat Mani dzirdējuši, kas sevī nesat Svētā Gara Gaismu, mostieties! Vairs netērējiet laiku ar zemes baudām, ar laicīgiem mērķiem. Cīnieties par cilvēci, cīnieties par to, lai Tēva Valstība ienāktu šajā pasaulē. Tā ir misija, ko Es uzticu *visiem* – sākot no vismazākajiem līdz visizglītotākajiem.

Garīgā pasaule ir ar jums, un *pār visiem* ir Tēvs, pilns mīlestības, pilns žēlsirdības — Tēvs, kurš ar neizmērojamām sāpēm redz ciešanas, ko cilvēki nodara viens otram.

23. Šī ir gaismas cīņa pret tumsību, un katram no jums jācīnās, līdz tiks gūta uzvara. Lūdzieties, mani bērni, ar pilnīgu sirsnību. Sekojiet ceļam, ko Tēvs jums parādīja, kad šajā žēlastības rītā runāja ar jums par lūgšanu. Šī ir jūsu misija, tādējādi jūs sasniegsiet garīgo pilnveidošanos sev un glābšanu tiem, par kuriem jūs lūdzaties.

24. Jau ir tuvu stunda, kad jūs pēdējo reizi dzirdēsiet manu balsi caur cilvēciskajiem līdzekļiem. Bet Tēvs jums vēlreiz saka: jums nav ko baidīties pēc 1950. gada, ja jūs apvienosieties mīlestībā.

25. Nedomājiet, ka Es meklēju tikai tos, kuriem ir tīra sirds — nē, Es meklēju apmaldījušos, aptraipītos, jo tieši viņi visvairāk vajag manu žēlsirdību. Nedomājiet arī, ka Man ir kādas simpātijas — ne pret tiem, kas dzīvo greznībā, ne pret tiem, kas dzīvo nabadzībā. Es meklēju dvēseli, kurai vajadzīga gaismā — slimo, skumjo, izsalkušo, un šīs vajadzības Es sastopu gan bagātajos, gan nabagos.

26. Es nāku pie visiem, lai, izmantojot mācību, kas pilna mīlošas taisnīguma, nestu viņiem gaismas, mierinājuma un cerības vēsti. Patiesi, Es jums saku: ikviens, kas nāk pie šī avota, lai dzertu no tā, nekad netiks pieviltas cerības. Ikviens, kurš tajā meklē kaut ko savam labumam, to atradīs. Viss, ko Es jums piedāvāju, ir patiesība, viss, ko Es jums apsolu, piepildās. Manos vārdos nav nekādas melu, ar kurām šajā laikā ir pārpildīta jūsu pasaule!

27. Es jums piekrītu, ka jūs uz Zemes esat kļuvuši par skeptiķiem, jo jūsu līdzcilvēki jums ir daudz ko apsolījuši, bet neko nav izpildījuši. Tāpēc ir miljoniem cilvēku, kuri netic nekam un neko negaida, jo viņus ir padarījuši par upuriem, vedot no vienas vilšanās uz otru. Bet Es jums jautāju: ko jūs gaidāt no materiālistiskas, egoistiskas un necilvēciskas pasaules? Ko jūs gaidāt no tiem, kuri valda pār pasauli un neļauj sevi vadīt sirdsapziņai, kas ir vienīgā gaismā, kura ved uz patieso ceļu?

28. Atgriezieties pie Manis, bet nāciet bez sūdzībām un naida pret saviem līdzcilvēkiem. Nāciet pie Manis un ļaujiet Manam Vārdam no jauna iedegt ticības gaismu jūsu dvēselē. Jo tad jūs vairs nebūsiet vāji, rūgtums no jums atkāpsies, un cilvēku neuzticības un bailu vietā jums būs dzīvesprieks, cerība un mīlestība pret tuvākajiem.

29. Kad mana gaismā būs iekļuvusi visās sirdīs un cilvēki, kas vada tautas, kas tās māca, un visi, kam jāpilda vissvarīgākie uzdevumi, ļausies vadīt un iedvesmoties no tās augstākās gaismas, kas ir sirdsapziņa, tad jūs varēsiet uzticēties cits citam, tad jūs varēsiet uzticēties saviem brāļiem, jo mana gaismā būs visos, un manā gaismā valdīs mana klātbūtne un mana mīlestības taisnība.

30. Šodien jūs dzīvojat garīgās apmulsuma laikmetā, kurā ļauno sauc par labo, kurā domājat saskatīt gaismu tur, kur valda tumsība, kurā lieko izvēlaties par svarīgo. Bet mana vienmēr gatavā un palīdzīgā žēlsirdība laicīgi iejauksies, lai jūs glābtu, un parādīs jums patiesības gaismas ceļu — ceļu, no kura jūs esat novirzījušies.

31. Tautas virzās uz priekšu, un to zinātniskās zināšanas arvien pieaug. Bet Es jums jautāju: kāda gan tā ir „gudrība”, ar kuras palīdzību cilvēki, jo dziļāk tajā iedziļinās, jo vairāk attālinās no *garīgās* patiesības, kurā slēpjas dzīves avots un sākums?

32. Tā ir cilvēciskā zinātne, tā ir erudīcija, kādu to uztver cilvēce, kas slimo ar egoismu un materiālismu.

33. Tad šīs zināšanas ir nepareizas un šī zinātne ir slikta, jo ar tās palīdzību jūs esat radījuši sāpju pasauli. Vietā, kur vajadzētu būt gaismai, valda tumsība, jo jūs arvien vairāk virzāt tautas uz iznīcību.

34. Zinātne ir gaisma, gaisma ir dzīvība, spēks, veselība un miers. Vai tas ir *jūsu* zinātnes auglis? Nē, cilvēce! Tāpēc Es jums saku: kamēr jūs neļausiet Gara gaismai caurvīt jūsu prāta tumsību, jūsu darbiem nekad nevarēs būt augsts un garīgs avots, tie nekad nevarēs būt nekas vairāk kā vienkārši *cilvēcīgi* darbi.

35. Patiesās zināšanas, zināšanas par labo, ir Manī, un Es esmu Tas, kurš tās iedvesmo tiem, kuri Man ir piedāvājuši savu prātu kā glabātavu Manām atklāsmēm. Tie ir tie cilvēki, kuri, upurējot sevi, ir veltījuši savu dzīvi atklājumam, atklāsmei, kas ir cilvēces labā. Šie cilvēki patiesi ir izveidojuši gaismas ceļus, patiesi ir nesuši saviem līdzcilvēkiem miera, veselības un mierinājuma vēsti. Daži ir paveikuši pilnīgus darbus, citi ir bijuši ceļa brucēji. Bet gan vieni, gan otri ar saviem darbiem ir jums mācījuši, ka labais, mīlestība un dvēseles pacelšanās ir bijuši atslēga uz viņu uzvaru.

36. Patiesi, Es jums saku: ar ideālu darīt labu un nest mieru tiem, kam tas nepieciešams, jūs varēsiet atvērt slepenākās durvis uz manu dārgumu krātuvi, jo nav tādu durvju, kas spētu pretoties mīlestības aicinājumam. Turpretim tas, kurš, iedvesmots no egoistiskiem un augstprātīgiem mērķiem, meklē erudīciju, zināšanas un varu, ir spiests zagt, ir spiests sagrābt, lai varētu iegūt kaut ko no tā, ko viņš vēlas, lai tam tiktu atklāts.

37. No visa tā jūs varat secināt, ka, ja jūsu zinātnes mērķis ir cilvēces labklājība un augstāka attīstība, tad dārgumu krātuves durvis būs atvērtas un atklās cilvēkiem dzīves bezgalīgos noslēpumus.

38. Cik maz jūs esat ieguvuši savai labklājībai, un cik daudz jūs, gluži pretēji, esat nozaguši, lai nodarītu sev ļaunumu!

39. Svētītā Izraēlas tauta: pacelies lūgšanā, lai sajustu Manu klātbūtni. Laimīgi tie, kuri lūgšanā sajūt Manas Dievišķās Gara ietekmi, jo viņi nejutīsies kā bāreņi, kad Mans Vārds vairs neizpaužīsies caur bals nesējiem.

40. Laimīgi tie, kuri lūgšanu veic ar mīlestību, ar tīrību un pacilājas, lai tuvinātos Man. Patiesi, Es nenosodu, vai jūsu lūgšanas ir cēlas vai nepilnīgas. Es ņemu vērā katru lūgumu, taču Es esmu Skolotājs un mācu

jūs lūgties. Es esmu pilnīgs un laboju jūs, lai jūs nepieļautu nekādu nepilnību.

41. Mīļā tauta: Cik bieži Tēvs ir redzējis, kā cilvēki uz Zemes veic pilnīgus darbus cilvēciskajā sfērā, un tas Man ir bijis patīkams. Taču jūs Man vēl neparādāt pilnīgus darbus garīgajā sfērā, jo garīgo pilnību jūs sasniegsiet tikai tad, kad būsiet atbrīvojušies no jebkādas materializācijas. Tad, tauta, jūsu gars ieraudzīs augstāku dzīvi, ieraudzīs Manu vaigu un dzirdēs Manu mīlošo balsi. Tas patiesi sapratīs Manu likumu un zinās, kas tas ir, kas tas ir bijis un kas tas būs mūžīgajā dzīvē.

42. Šajā laikā, Izraēlas tauta, šajā ķermeņa apvalkā, kurā Es jūs esmu sūtījis reinkarnēties, jūs līdzināties bērnam. Bet nebaidieties, sapņojiet par pilnību, meklējiet to un tiecieties pēc tās. Jo jūsu liktenis ir izveidot cilvēcei ceļu – miera, tikumības, mācības un atklāsmes ceļu.

43. Tava misija, izredzētā tauta, ir atvērt ceļu cilvēka dvēselei, lai tā savā būtībā atrastu savu Radītāju.

44. Trīs laikmetos tu esi atradis ceļu, kas ved uz pilnību, jo tava sirdsapziņa ir kā spožs bāka, kurā deg lāpa. Bet tu esi bijis vājš un šajā ceļā neesi spējis saskatīt garīgo krāšņumu. Iedomība un augstprātība ir pakļāvušas jūsu dvēseli, un jūs esat izmantojuši savas dāvanas tikai tam, lai radītu valstības šajā pasaulē — valstības, kurām jūs nepiederat; tomēr jūs esat bijuši valdnieki un esat piederējuši bagātības, jums ir bijuši kalpi un jūs esat piešķīruši sev titulus, esat paaugstinājušies pār citiem un esat aizmirsuši savu Tēvu, esat aizmirsuši savu misiju.

Taču pēc tam pat pasaule sacēlās pret jums, pazemoja jūs un pakļāva. Bet tajā verdzībā, kurā tu nonāci, Izraēl, tu Mani neaizmirsīji, tu izmantoji savu sagatavošanās laiku, lai atkal uzsāktu ceļu, kas ved pie Manis, un tu ieklausījies savas sirdsapziņas balsī.

45. Kāpēc Tēvs ir pieļāvis šos kritienus? Kāpēc Tēvs ir pieļāvis, ka jūs iepazīstat visas šīs dzīves iedomības, visas grūtības un viltus godu? Vai Tēvs to patiešām ir atļāvis?

Jā, mana izredzētā tauta, Es esmu atļāvis, lai Manā priekšā paceltos arī samaitātības un cilvēciskā grēka tornis. Es esmu atļāvis, lai manā radībā parādītos septiņi lielie grēki, no kuriem izriet visi pārējie. Bet patiesi, Es jums saku: grēks nenāk no Manis, tā izcelsme nav Manī. Es esmu tikai atļāvis, lai tas pastāvētu, lai jūsu dvēsele gūtu pieredzi, lai jūs varētu novērtēt sava Dieva varenību, Viņa pilnību, Viņa taisnīgumu, Viņa mīlestību, Viņa patiesīgumu — lai jūs varētu augsti novērtēt pilnību un iepazīt arī nepilnību.

46. Bet Tēvs jums saka: „Tagad pietiek! Es jūs atrodu gūstā, apgrūtinātus ar ķēdēm, grūtībām un slimībām. Taču savā gūstā jūs neesat Mani aizmirsti, un Es jums saku: ticiet Man un sev, Izraēl, Es jūs atbrīvošu!”

47. Jūsu attīstība ir liela, jūsu dvēsele ir liela un pazīst Mani. Jūs savā dvēselē uzkrājat patiesību, sirsnību, žēlsirdību un mīlestību, un ar šīm dāvanām jūs varēsiet pasaulei nest mieru, saskaņu, gaismu un pestīšanu.

48. Kas šajā pasaulē var jums dot mieru un apturēt karus, kas pārņem tautas? Šīs spējas pieder jums, tā ir jūsu patiesā lielība, kuras pamats ir pazemība un lēnprātība. Svētītā tauta, nekad neapmainiet mīlestības vārdu vai patiesību pret zemes naudu, nekad neizkropļojiet žēlsirdības darbu ar liekuļošanu, jo tad jūs neliecināsi, ka esat mani mācekļi.

49. Izraēlas tautai šajā Trešajā laikmetā jābūt pazemības, lēnprātības un garīguma paraugam. Ejiet pa pilnības ceļu. Tagad tu zini, svētītā tauta, ka miers, gudrība un mācība, ko Es izlieju jūsu dvēselēs, nav domāta tikai tam, lai jūs to uzkrātu, bet gan tam, lai jūs šo mācību izplatītu, nodotu tālāk un izplatītu starp cilvēci. Jūs esat pilnvaroti to darīt.

50. Meistars jums saka: ar to vien, ka nedarāt ļaunu, jums nepietiek. Jums jādara labais, lai jūs būtu cienīgi manai Debesu valstībai. Es esmu jums visiem piedēvis visas jūsu kļūdas, visus jūsu kritienus, esmu jums ar saviem vārdiem, ar savām asinīm un asarām attīrījis no visiem jūsu kauna traipiem. Tāpēc Es prasu no jums, lai jūs cīnātos, lai jūs pūlētos, lai jūs varētu sasniegt dzīves ceļojuma galamērķi, kur Es esmu.

51. Apzinies, tauta, to lielo misiju, ko Tēvs tev uzticējis jau tavas radīšanas brīdī. Jūs nezināt, vai šī nav pēdējā iespēja apdzīvot Zemi. Taču, ja jūs atstāsi savu misiju nepabeigtu, Es jūs atkal sūtīšu uz pasauli — vienus, lai tie novāktu ražu, un citus, lai tie varētu pabeigt iesākto misiju. Bet citi no jums vairs neatgriezīsies uz Zemi. Es viņiem uzticēšu misijas, lai viņi varētu darboties un cīnīties garīgajā pasaulē.

52. Es jums atklāšu lielas Augstās Pasaules mācības. Jo Es šobrīd jūs sagatavoju garīgajai dzīvei, patiesajai dzīvei — tai dzīvei, kurai nav ne sākuma, ne gala. Es jūs sagatavošu, parādīšu jums ceļu un arī durvis, jo jūs esat pirmsdzimtie, kuriem Es vienmēr esmu mācījis ceļu, ko arī jums jāiemāca citiem. Un tāpat kā Es jums šajā pasaulē esmu parādījis ceļu, tāpat jums tas jāatpazīst arī Augstajā Pasaulē. Tad jūs turpināsi vadīt dvēseles pa ceļu, kas jūs ved uz patieso mieru.

53. Tauta: Ir pienācis laiks, kad jums jāiemācās lūgties. Šodien Es jums nesaku, ka jums jākrīt uz zemes, Es nemācu jūs lūgties ar lūpām vai aicināt Mani ar izvēlētiem vārdiem skaistās lūgšanās. Šodien Es jums saku: vērsieties pie Manis ar domām, paceliet savu dvēseli, un Es vienmēr nāksiu pie jums, lai jūs sajustu Manu klātbūtni. Ja jūs neprotat runāt ar savu

Dievu, Man pietiks ar jūsu nožēlu, jūsu domām, jūsu sāpēm, Man pietiks ar jūsu mīlestību.

54. Šī ir valoda, ko Es dzirdu, ko Es saprotu, valoda bez vārdiem, patiesības un sirsnības valoda. Šī ir lūgšana, ko Es jums esmu iemācījis šajā Trešajā laikmetā.

55. Vienmēr, kad esat darījuši labu darbu, esat sajutuši Manu mieru, mīlētājus un cerību, jo tad Tēvs ir jums ļoti tuvu.

56. Manos vārdos ir uguns, un ar šo uguni Es iznīcinu nezāles.

57. „Mīliet viens otru”! Neizsmējiet viltus dievu, ko pielūdz jūsu līdzcilvēks. Neuzskatiet jūsu līdzcilvēka mācību par nepareizu, lai cik kļūdaina tā arī būtu. Ja vēlaties, lai jūs cienītu un sekotu jums, vispirms jums jāizrāda cieņa. Tomēr nebaidieties no neviena, jo Es esmu jums devis patiesību un vārda dāvanu. Celieties, runājiet un pārlieciniet savus līdzcilvēkus. Vārdā ir balzams, mīlestība, spēks un dzīvība. Vārdā ir vara, lai jūs dotos ceļā.

58. Mans Vārds paliks uzrakstīts uz visiem laikiem; no tā jūs sastādīsiet Trešā Laika grāmatu, **Trešo Testamentu**, Tēva pēdējo vēstījumu; jo visos trīs laikmetos Dievam bija Viņa „zelta spalvas”*, lai atstātu cilvēcei Savu gudrību.

**Šis termins attiecas uz tiem Dievišķo atklāsmu dalībniekiem, kuriem bija uzdevums stenogrāfiski pierakstīt Kunga Vārdu.*

59. Mozus bija pirmā „zelta spalva”, ko Tēvs izmantoja, lai Pirmā laikmeta notikumus ar neizdzēšamām burtiem uzrakstītu uz pergamenta ruļļa. Mozus bija Jēhovas „zelta spalva”.

60. Starp maniem apustuļiem un pēctečiem Otrajā laikmetā Jēzum bija četri „pildspalvas”, un tie bija Matejs, Markuss, Lūkas un Jānis. Tie bija Dievišķā Meistara „zelta pildspalvas”. Taču, kad pienāca laiks, kad Pirmajam Testamentam bija jāsavienojas ar Otro Testamentu mīlestības, atziņas un garīgās attīstības saitēs, no tā izveidojās viena grāmata.

61. Tagad, Trešajā laikmetā, kad jums atkal ir mans Vārds, esmu iecēlis arī „zelta spalvas”, lai tas tiktu saglabāts rakstveidā.

Kad pienāks laiks, jūs sastādīsiet vienu grāmatu, un šī grāmata, kas attiecas uz Trešo laiku, — kad pienāks laiks — tiks apvienota arī ar Otrā un Pirmā laika grāmatām, un tad no šo trīs laiku atklāsmēm, pravietojumiem un vārdiem izveidosies **Lielā Dzīves grāmata*** visu dvēseļu stiprināšanai. Tad jūs atzīsiet, ka visi vārdi — no pirmā līdz pēdējam — ir piepildījušies patiesībā un garā, ka visas pravietojumi bija iepriekš paredzētais vēstures gaita, ko atklāja cilvēces Tēvs. Jo tikai Dievs vienīgais var likt pierakstīt notikumus, kas notiks.

**Paskaidrojums no „Patiesās dzīves grāmatas” 85. mācības, 24. panta:
„Jums nav jācenšas, lai šis (pašlaik tapošais) testaments vai grāmata tiktu
apvienota ar iepriekšējām, jo Es esmu tas, kurš šajā grāmatā apvienoju trīs
laikmetu atklāsmes un mācības, izvelkot no tām būtību, lai radītu vienotu
vēstījumu.”*

62. Kad pravieši runāja, to darīja nevis viņi paši, bet Dievs caur viņiem.

63. Es esmu nodrošinājis saviem jaunajiem izredzētajiem pietiekamu sagatavošanos, tādu pašu, kāda bija Mozum un Otrā laikmeta četriem mācekļiem, lai mans Vārds tiktu pierakstīts pilnīgā tīrībā, pilnīgā skaidrībā un patiesībā, jo tas ir paredzēts rītdienas paaudzēm; tomēr, ja kāds plānotu kaut ko pievienot vai izsvītrot no šīs grāmatas, Es jūs saukšu pie atbildības.

64. Nu, mani mīļie bērni: kurš piešķir nozīmi grāmatai, kuru jūs sākat sastādīt? Patiesībā — neviens! Taču pienāks brīdis, kad cilvēce, pilna ilgu un ziņkāres, lūgs jūsu grāmatu, un tad tā atmodīsies, pētīs manu Vārdu un diskutēs par to. Šajā ideju cīņā parādīsies dažādas puses — zinātnieki, teologi un filozofi. Jūsu Vārda liecība un Gudrības grāmata tiks nesta uz tautām, un visi runās par manu mācību. Tas būs jaunas cīņas sākums — vārdu, domu un ideoloģiju karš; taču beigās, kad visi patiesībā un garā būs atzinuši, ka Lielā Dzīves grāmata ir rakstīta no Kunga, viņi brālīgi apskausies un mīlēs viens otru, kā tas ir mana griba.

65. Kāpēc Pirmajā laikmetā nepietika ar Jēhovas Vārdu, lai apvienotu pasauli, un kāpēc to nespēja arī Jēzus mācība Otrajā laikmetā? Kāpēc šajā laikmetā nav pieticis ar to, ka kopš 1866. gada Es nododu savu Vārdu, lai tautas mīlētu viena otru un dzīvotu mierā?

66. Ir nepieciešams, lai šīs trīs grāmatas veidotu vienu veselu, lai šis vārds apgaismotu visu pasauli. Tad cilvēce sekos šai gaismai, un Bābeles lāsts tiks atcelts, jo visi cilvēki lasīs Lielo Patiesās Dzīves Grāmatu, visi sekos vienai un tai pašai mācībai un mīlēs viens otru Garā un patiesībā kā Dieva bērni.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 359

1. Mīļie mācekļi: Priecājieties par sava Skolotāja pēdējiem atklājumiem un pēc šī laika dodieties lūgšanu ceļā, lai runātu ar Mani. Lūdzieties vienmēr — gan miera dienās, gan pārbaudījumu dienās, lai justos stipri un drosmīgi, lai stātos pretī pārbaudījumiem.

2. Šis laiks ir bijis garīgā apvāršņa paplašināšanās un laimes laiks tiem, kuri ir sapratuši, kā izprast Manas atklāsmes. Bērns ir ieradies, lai satiktos ar savu Tēvu, un, pateicoties saņemtajiem mācījumiem, ir juties tik drošs pie Viņa krūts, tik stiprs savos pārliecības, kā arī tik mīlēts, ka turpmāk dzīvos tikai tādēļ, lai sargātu savu dārgumu un atcerētos privilēģiju, ar ko tas ir apveltīts. Tomēr saprotiet, ka Es visus savus bērnus mīlu ar vienādu mīlestību. Jūs visi veidojat manu ģimeni, un, lai gan tikai neliels skaits ir tieši piedzīvojis manu atklāsmi caur cilvēku, tomēr jūs visi esat saņēmuši no Manis gaismu un iedvesmu.

3. Katram cilvēkam ir tikšanās ar Mani, un jūs visi nonāksiet pie Manis. Ceļi ir sagatavoti. Vispirms ir aicināti vienkāršākie prāti, pēc tam pievienosies pārējie. Viņi ieradīsies pazemīgi, ar pazemotu dvēseli, brīvi no sacelšanās un viltus augstprātības. Un tajā stundā Es viņiem piedošu viņu pazemības un pašizpratnes dēļ un uzticēšu viņiem lielus uzdevumus, lai izpildītu lielo misiju, kas viņus gaida.

4. Tajā laikā, kad Es aicināšu visus, stūrgalvīgie kļūs pakļāvīgi, cietsirdīgie kļūs jūtīgi, un lepnie iemācīsies pakļauties ar patiesu paklausību. Jo Mans Gars mācīs visus, apgaismošos un svētīs Manus mīļotos bērnus, un no viņu dvēselēm pacelsies lūgšana, viena vienīga mīlas dziesma viņu Tēvam un Radītājam. Šajās dienās šo planētu apmeklēs dvēseles ar lielu tikumību, un tie, kas jau šeit ir atgriezušies, ar lielu ilgu pēc pilnveidošanās dosies uz citām — garīgajām mājvietām.

5. Patiesi, Es jums saku: jūs, kas esat sekojuši maniem mācījumiem, kad šie balss nesēji apklusīs un vairs nepārraidīs manu Vārdu, nejutīsiet, ka Es esmu tālu no jums. Jūs jutīsiet Mani tuvu, Mani turēsiet savā iekšējā templī, un tajā jūs turpināsiet dzirdēt manu balsi un ar to saņemt manu vadību un mierinājumu.

6. Par to, kas pēc 1950. gada piemeklēs šo pasauli, jūs zināt maz. Bet Es jūs brīdinu un saku, ka tajā rūgtajā kausā, ko cilvēce pašlaik dzer, tā dibenā vēl ir palikušas raugs, un ka sāpes kļūs vēl lielākas. Taču pēc tam tās tiks noņemtas, kad tās izpirkšana būs beigusies, un tai tiks piedāvāts jauns prieka kauss.

7. Garīgā pasaule turpinās rūpēties par cilvēkiem un tos sargāt kā uzmanīgs sargs viņu dzīves un pilnveidošanās ceļā, tādējādi pildot uzdevumu, ko tā ir saņēmusi no Manis.

8. Pēc manas pēdējās mācības jūs turpināsi pētīt manus vārdus, lai zinātu, ko jums jādara, un, ja tas notiks, jūs kopā ar Mani veidosiet vienotu Garu, kas sniedz palīdzību un aizsardzību cilvēcei.

9. Dievišķā Māte izplata savu maigāko mīlestību visiem saviem bērniem. Viņa ir aizsargājošs apmetnis nabadzīgajiem un bāreņiem, kā arī rūpīga aprūpe slimajiem un bezpalīdzīgajiem. Viņas Gars, kas iestājas par visiem, palīdz šai pasaulei pārbaudījumu brīdī.

10. Domās izstaigāji savu pasauli un nesiet saviem līdzcilvēkiem mierinājuma un brālības vēsti. Manas atklāsmes pēdējā dienā Es runāšu uz visām tautām, un Mani vārdi paliks neizdzēšami ierakstīti Manu mācekļu sirdīs. Es atstāju jūs kā apustuļus, lai jūs dotos pie tiem, kam jūs esat vajadzīgi.

11. Jūtiemies mierā pie manas krūts un aizmirstiet savas bēdas. Jo manas atklāsmes pēdējā dienā Es jūsu vietā atrisināšu lielās problēmas, ko jūs man izklāstīsi.

12. Sagatavojieties, jo pārbaudījuma stunda jau tuvojas! Laimīgi ir tie vēstneši, kuri ar pašaieliedzību un apzinoties savu uzdevumu, ir nodevuši Manu iedvesmu līdz pēdējam brīdim.

13. Redzētājiem radīsies iespāids, it kā Manī notiktu jauna upurēšanās nāve, jo Mans Gars mīlestības dēļ pret cilvēkiem bezgalīgi atkārtoti Savu ciešanu ceļu. Atcerieties visus šos mīlestības pierādījumus, lai jūs atrastu pestīšanu.

14. Marija rūpēsies par jums jūsu garajā ceļā, stāvēs jums blakus, tāpat kā Otrajā laikmetā notika ar maniem mācekļiem. Viņa bija mīloša un maiga Māte, kas ar savu maigumu deva drosmi tām dvēselēm, piepildīja to sirdis ar prieku un dalīja ar tām to sāpju brīžus. Un, kad viņa lūdza, arī Mātes domas pacēlās augšup un gaidīja Tēva gribu.

15. Šodienas laikos Marija jūs apklās ar savu garīgo apmetni, lai jūs nepārsteigtu gaidāmie pārbaudījumi.

16. Ar savām dvēselēm un sirdīm jūs veidosiet templi, kurā atklāsies Svētais Gars, lai jūs atstātu pasaulei paklausības un garīguma pēdas.

17. Mans Vārds kā jaunas rītausmas gaisma pamazām apgaismos un atmodinās visu tautu iedzīvotājus.

18. Es esmu zvaigzne, kas jūs ved uz Apsolīto zemi. Šeit skan mana Vārda koncerts, kas ir caurvīts ar mīlestību un iedrošina jūsu dvēseli tās ceļā.

19. Ja sāpes jūs ir tuvinājušas Man, Es jūs uzņemšu ar mīlestību — ļaujieties uz Mani. Es gribu būt kopā ar jums, un jums jābūt kopā ar Mani, lai jūs un Es šajā harmonijā būtu viens. Es gribu būt jūsu ceļabiedrs, kas rāda ceļu uz jūsu attīstību — gaisma, kas vienmēr iet jums pa priekšu.

20. Es esmu Meistars, kas jūs pārveido un garīgina, kas piepilda jūsu sirdis ar maigumu, lai tas izpaustos jūsu vārdos, skatienos un darbos.

21. Esiet saskaņā ar mīlestību, kas ir spēks, kurš virza pasaules vispārējā simfonijā. Nāciet Man tuvāk, lai saņemtu Manu Vārda būtību, lai sajustu Manas mīlestības neizmērojamību, lai arī jūs iedrošinātu skumjo un nosusinātu asaras tam, kurš raud.

22. Es dodu jums mierinājumu jūsu ciešanās, Es dziedināšu jūsu brūces un atstāšu jūsos tikai pieredzes gaismu, lai jūs pārdomātu un rūpētos par to, lai jūsu dvēsele tuvinātos Man.

23. Ja jūs kļūsiat garīgi, jūsu darbi Manā priekšā būs kā smaržīgas rozes. Ja jūs lūgsieties, Es jums atbildēšu bez balss, bez vārdiem, ar mīlošu, mierinošu vibrāciju. Cik pacilājošs būs brīdis, kad jūs sajūtīsiet Manu glāstu kā atbildi.

24. Cilvēce, ieklausieties Manī, Es nevēlos, lai kāds no jums pazustu. Nāciet, atsaucoties uz aicinājumu, ar ko gans sauc savas avis. Daudzi ir palikuši izkaisīti sāpju ceļā. Bet jums visiem jānokļūst līdz aplokam, kur mana mīlestība gaida jūs, lai jūs izglābtu.

25. Mīļā tauta: apvienojieties ar saviem brāļiem, lai, sarunājoties ar Mani, jūs, pateicoties mīlestībai, ko Es jums iedvesmoju, piedotu pat vissmagākos apvainojumus. Kāpēc jums nepiedot tam, kurš nezina, ko dara? Viņš to nezina, jo neapzinās, ka šo ļaunumu nodara pats sev.

26. Otrajā laikmetā Mesija dzīvoja starp cilvēkiem, lai tos mīloši vadītu, atvieglotu viņu ciešanas un sniegtu viņiem savus mācības, lai viņi mīlētu cits citu.

27. Tajā laikā Es atradu cilvēkus dziļā miegā, kas bija izauguši tikai pateicoties pasaules bagātībām un mantai. Tāpēc, uzzinot, ka apsolītais Mesija bija piedzimis necilā dzimšanas vietā, viņu apmulsums bija ļoti liels.

28. Es atklāju, ka mana tauta bija kļuvusi par imperatora pavalstniekiem. Taču Es tai dāvāju gaismu, mieru un mierinājumu. Bija rakstīts, ka Tēva Vārds nāks, lai runātu ar cilvēkiem un mācītu viņus ievērot likumu, kā arī glābtu viņus no pazudināšanas. Bija nepieciešams, lai Viņš izdertu ciešanu kausu, lai jums parādītu ceļu uz pestīšanu.

29. Jau no savas agrās bērnības Es runāju ar likuma skolotājiem un biju kā glābjoša zvaigzne, kas nomaldījušos ved uz viņu pestīšanas ostu.

30. Mīļā tauta: smaga bija Manu apustuļu cīņa, lai sagatavotu cilvēci Manai mācībai. Pēc Manas aiziešanas viņi devās ceļā, lai cīnītos bez vilcināšanās, nebaidoties no savu līdzcilvēku ļaunuma. Viņi paļāvās uz Mani un dienu no dienas izplatīja Manas mācības par mīlestību un žēlsirdību. Bet ko cilvēce ar viņiem izdarīja? – Noraidīja un vilka uz asins skatuves.

Viņus vajāja un izsmēja, taču viņi pildīja Manu uzdevumu līdz pat savas dzīves pēdējam brīdim.

31. Šajos laikos Es tev saku, tauta: jūs vairs nebūsiat mocekļi; šodien Es no jums prasīu vienīgi sagatavošanos, lai jūs cilvēcei nestu maizi un ūdeni. Taču arī šajos laikos cilvēki stāties jums ceļā.

32. Jūs esat Izraēla, cilvēces stiprinieks, ko Esmu iecēlis par jūsu līdzcilvēku atbalstu. Caur jums viņi iegūs jūsu Dieva žēlsirdību, piedošanu, mīlestību un žēlsirdību.

33. Otrajā laikmetā gudrie, kurus jūs esat nosaukuši par „Trīs svētajiem karaļiem”, kā savas atziņas apliecinājumu man atnesa zeltu, vīraku un mirru. Arī vienkāršie gani nolika man pie kājām savas dāvanas. Šodien gan es no jūsu dvēselēm kā mīlestības upuri saņemšu jūsu pacilātību, jūsu lūgšanu.

34. Mīļā tauta: visos laikmetos Es esmu runājis ar jums, un šajā Trešajā laikmetā Es esmu jums daudz ko iemācījis. Daži no jums Mani esat dzirdējuši tikai nedaudz. Taču Mani lielie mācījumi ir pierakstīti ar Manām „zelta spalvām”, un, ja kādreiz vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesēju, tie jūs turpinās vadīt un iedrošināt. Jo barība, ko Es jums pasniedzu pie Sava galda, jums garšos lieliski un liks jūsu dvēselei justies stiprinātai.

35. Aizmirstiet savas sāpes tajā brīdī, kad saņemat Manu Vārdu. Attālinieties no šīs pasaules kārdinājumiem, esiet dievbijīgi pie šī garīgā galda. Laimīgi tie, kas klausās Manu Vārdu ar šādu sagatavošanos, jo tas ir dzīvība jūsu dvēselei.

36. Kārdinājums atņēma jums tiro tērpu. Bet, ja Es redzu jūsos skumjas un dziļas sāpes, Es atkal aplāju jūs ar savu garīgo apmetni.

37. Esiet stipri pret šīs dzīves pārbaudījumiem, atrisini savas problēmas ar gaismu, ko Es jums esmu uzticējis. No savas ceļa novāciet visus šķēršļus, kas varētu kavēt jūsu attīstību. Izskaidiet fanātismu un liekulību no savām sirdīm, esiet drosmīgie šajā pasaulē un veidojiet mīlestības un brālības ķēdi.

38. Jūs esat garīgie cilvēki, jūs neceļat materiālas baznīcas ar bronzas zvaniem, jūs ceļat baznīcu savā dvēselē, savā sirdī, un Tēvs nāks uz šo baznīcu un būs ar jums mūžīgi. Es pats būšu šīs baznīcas gaisma.

39. Saprotiet, ka Es šajā laikā esmu atnācis, lai jūs pamodinātu no nāves miega, lai parādītu jums jaunu dienu, lai jūs dzirdētu Manu balsi un lai jūs Mani redzētu.

40. Jūs esat Gaismas bērni, kuriem ir uzdots atklāt noslēpumus, ko cilvēki ir atklājuši manā darbā, lai visi Mani saprastu.

41. Jums būs jāatsakās no visiem agrākajiem ieradumiem, kurus esat pievienojuši manam darbam, un tad jūs garīgi attīstīsieties ar vienu mērķi un vienu gribu.

42. Jūs bijāt apspiesti ļaunuma un piesaistīti materiālismam, un gaidījāt Mani zem akmens baznīcu jumtiem, kuras radījis cilvēks. Jūs nebijāt sapratuši, ka šajā laikā Es nācu Garā, lai sniegtu jums Savu mācību. Taču šeit Es esmu un atklājos pazemīgajiem, lai viņi pasaulei nestu vēsti, kas garīgi atbrīvos cilvēci.

43. Kā mīlošs Tēvs Es nāku pie jums, lai izrādītu jums Savu mīlestību. Jo vēl pirms Tiesneša Es esmu jūsu Tēvs, kurš jums piedod un ar Savu apmetni aplāj jūsu garīgo kailumu. Bet kā pilnīgs Tiesnesis Es jums nododu Savu Vārdu un dodu jums iespēju atgriezt jūsu dvēselei tās sākotnējo tīrību.

44. Tagad ir pienācis laiks, lai jūs izpildītu Manu likumu. Vai jūs gribat, lai Es jūs atkal sauktu pie atbildības, jo jūs Mani neesat sapratuši? Jums jābūt Trešā laikmeta labajiem un uzticīgajiem mācekļiem — vairs neguliet! Atcerieties, ka no Manām brūcēm joprojām plūst Dievišķās asinis.

45. Negaidiet, līdz mana taisnība kļūs jūtama jūsu vidū. Celies, tauta, un parādi Man, kā ir pavairojusies sēkla, ko Es jums esmu uzticējis. Bet, ja līdz šim jūs neesat pieredzējuši pasaules atgriešanos, tad tādēļ, ka neesat sagatavojušies un nav kļuvuši garīgi.

46. Izraēl, sagatavojies, jo tev jāuzsāk ceļš un jāizplata mana mācība, lai cilvēce to saprastu un tad, kad vairs nedzirdēsiet manu vārdu, jūsos nebūtu sāpju.

47. Izredzētā tauta: garīgi attīsties, virzies uz priekšu, lai laika plūdums jūs nesastaptu nepagatavotus. Kļūstiet cienīgi atalgojumam, kas jūs gaida Augstajā Pasaulē.

48. Ir pienācis brīdis, kad Meistars vairs nedod jums savu vārdu caur balss nesējiem. Taču nav mana griba, lai jūs atgrieztos uz ceļiem, uz kuriem varat zaudēt to sagatavotību, ko esat ieguvuši, praktizējot manas mācības. Izmantojiet manu spēku, un jūsu prātā lai ir gaisma.

49. Es esmu apgaismojais jūsu ceļu, jo Es esmu jūsu dvēseles vadītājs. Es jūs veidoju, lai jūs glābtu. Es esmu jūsu Tēvs, un kā Tēvs Es esmu jums devis Savu vārdu, lai jūs vairs nekristu savā ceļā.

50. Meklējiet Mani, mani bērni, savās sirdīs, jo tur Es mīlu. Izjūtiēt nožēlu, lai jūs varētu dzīvot Apsolītajā zemē.

51. Es esmu gaisma, kas nepārtraukti izplūst.

52. Es esmu „Mūžīgais Vārds”, kas jums jautā: kad jūs atgriezīsieties pie Manis?

53. Laimīgs esi tu, svētītā tauta, Mans miers, Mana gaisma un Mana mīlestība ir ar tevi.

54. Mana tauta: Šodien ir piemiņas diena, kurā visa cilvēce gatavojas svinēt Jēzus dzimšanu. Cilvēki ir garīgi apvienojušies, lai izteiktu savas lūgšanas, un lūdz par mieru pasaulē. Taču, kamēr vieniem šī lūgšana plūst no sirds dziļumiem, citiem tā ir tikai vārdi. Patieso lūgšanu, kas rodas no garīguma, praktizē tikai ļoti neliels skaits cilvēku. Taču visu zemes tautu sagatavošanās, apvienojoties ar garīgās tautas sagatavošanos, veido vienu vienīgu lūgšanu, vienu vienīgu lūgumu, kas nonāk pie Manis.

55. Mīlestība, ko Es kā Meistars sludināju pasaulei, nav saprasta, un tādēļ cilvēks ar savām naidīgajām attiecībām kurina slepkavīgos karus. Tie ir jūsu darbi, kas nes augļus, kurus jūs pēc tam novācat. Ja jūs vēlaties būt taisnīgi, jums ir visas iespējas darīt labu.

Es izlieku savu žēlastību jūsos, lai jūs pilnībā izpildītu savu misiju. Bet, ja jūs vēlaties uzspiest savu gribu un savu egoismu, neievērojot Manu likumu, tad jūs būsiat atbildīgi par ļaunumu, ko esat nodarījuši.

56. Garīgais tauta: Tava uzdevums ir apvienoties ar garīgajām spēkiem, kas darbojas kosmosā, lai palīdzētu pasaulei. Apvienojieties arī ar tiem, kuri domā par mieru un klusumu, mīlestību un labklājību.

57. Mīļā tauta: Mans vārds baro ne tikai jūs. Mans Vārds kā iedvesma izplūst visos, kas jūt cilvēku sāpes — tajos, kas ilgojas pēc labestības un žēlsirdības cilvēces labā. Laimīgi tie, kas piedod un nožēlo savus grēkus, kas ir gatavi attīrīties un pārvarēt sevi, lai garīgi paceltos un kalpotu cilvēcei. Viņiem Es dodu Savu žēlastību, Savu iedvesmu, Savu piedošanu.

58. Vienīgais veids, kā nācījas var dzīvot mierā, ir paklausība kristīgajiem principiem, kurus Jēzus mācīja pasaulei Otrajā laikmetā un par kuriem Es jums šobrīd atgādinu.

59. Tie ir mīlestības, sapratnes un žēlsirdības principi, kurus cilvēcei ir jāievēro, lai dzīvotu mierā. Taču arī tiem, kuriem trūkst garīgās attīstības, Es dāvāju savu mīlestību un žēlastību, neņemot vērā viņu grēkus. Es uzskatu jūs visus par savu ganāmpulku un mīlu jūs visus vienādi. Tāpēc Es jums saku: neviens Man nav tālu, Mans piedošanas plašums aptver visu pasauli. Pat ja jūs sacelaties pret Manu likumu un barojat savu naidu, Es jums piedodu vienu reizi un tūkstoš reižu, lai jums būtu vienādas iespējas atjaunoties un sasniegt mūžīgo pilnību.

60. Spiritisms nav reliģija; tā ir tā pati mācība, ko Es izplatīju pasaulē Jēzus personā kā ceļvedi visiem cilvēkiem visos laikos. Tā ir mana mācība par mīlestību, taisnīgumu, sapratni un piedošanu.

61. Šajā Trešajā laikmetā Es, ņemot vērā jūsu garīgo, fizisko un intelektuālo attīstību, esmu runājis ar jums tikai ar lielāku skaidrību.

62. Spiritisms ir jābūt ikvienā cilvēkā. Es vērsos pie dvēseles, lai tā kopā ar savu ķermeni paceltos un lai ķermenis no savas dvēseles saņemtu atklāsmi un iedvesmu, ko var izmantot gan sev, gan vispārējai labklājībai, tādējādi pildot vispārējo likumu — strādāt cilvēces labā.

63. Manu garīgo darbu visos laikos ir sapratuši visi tie cilvēki, kuri ir atmodušies un attīstījušies ceļā uz mūžīgo pilnību. Viņi ir smēlušies no manas žēlastības un manas dievišķās gudrības neizsīkstošā avota un, iedvesmoti no Garīgās pasaules, ir sagatavojuši cilvēcei labāku nākotni. Visa zinātniskā un cilvēcei labvēlīgā attīstība ir iedvesmota no augstajām garīgajām būtņēm, kuras kā skolotāji nepārtraukti vada prātus, kas gatavojas darboties vispārējā labuma vārdā.

64. Tādā veidā prāts uztver manu mācību jēgu, manas gudrības iedvesmu. Taču atbilstoši cilvēka garīgajai sagatavotībai, viņa tieksmēm un domāšanas brīvībai, viņš var šīs idejas uzņemt savā labā vai savā paša pazudināšanai.

65. Ja zinātnieks ar savām intelektuālajām spējām strādā cilvēces pazudināšanas un iznīcināšanas labā, viņam to nevajadzētu attiecināt uz augsto garīgo būtņu iedvesmu.

66. Šīs garīgās būtnes ir iedvesmojušas viņa smadzenes, lai viņš saprastu dabu, lai viņš to pētītu un atklātu tās lielos noslēpumus, kā arī izprastu visas tās izpausmes. Tomēr cilvēkam ir brīvība izmantot šo iedvesmu, šo žēlastību tādā veidā, kā viņš vēlas. Tā nāk pie viņa kā labvēlība; taču, ja viņa jūtas nav cēlas vai ja viņš vēlas izmantot šo iedvesmu savu samaitāto instinktu dēļ vai garīguma trūkuma dēļ, lai nodarītu ļaunumu, viņš to var darīt.

67. Tā ir gribas brīvība, ko Es esmu piešķīris cilvēkam, lai viņš būtu atbildīgs par savām darbībām un caur tām iegūtu nopelnus vai arī izpelnītos attīrīšanu, ko izraisa viņa nepilnīgie darbi.

68. Cilvēks savas garīgās būtības daļas ziņā ir radīts kā sava Dieva „tēls un līdzība”, jo viņš ir apveltīts ar tādām pašām spējām kā Dievišķais Gars. Jūsu ķermenis pieder zemei, taču jūsu garīgā dvēsele ir cēlusies no Manis un tai jāatgriežas pie Manis tīrai un pilnīgai. Tāpēc dvēseles ceļš ir garš attīstības ceļš.

69. Savā mūžīgajā pastāvēšanā jūsu dvēselei nepietiek ar vienu vienīgu ķermeni, tāpat kā jūsu ķermenim dzīves laikā šajā pasaulē nepietiek ar vienu vienīgu apģērbu. Tāpēc dvēseles reinkarnācija ir nepieciešama tās attīstībai. Katrā posmā jūs iepazīstat bagātību un nabadzību, veselību un visas slimības, kas skar cilvēkus. Jūs iepazīstat egoismu, lepnumu, rūpes un žēlsirdības trūkumu, bet arī piedošanu un mīlestību, cēlsirdību un plašsirdību.

70. Jūs esat nonākuši līdz šim laikam, iemiesojoties dažādos ķermeņos. Jūsu dvēsele pakāpeniski ir attīrījusies no saviem traipiem. Jo jau no paša sākuma tā ļāva sevi uzvarēt ķermeņa tieksmēm un tādējādi attālinājās no tīrības un pilnības, kas tai piederēja, kad tā izplūda no Manis.

71. Jūs esat nonākuši Trešajā laikmetā, un jūsu dvēsele ir attīstījusies, taču ne pietiekami, lai spētu pilnībā valdīt pār saviem ķermeņa instinktiem un dzīvot pilnīgi garīgā posmā.

72. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu izklāstījis Savu mācību, izmantojot cilvēka prātu, lai dotu jums jaunu iespēju jūsu dvēseles attīstības ceļā.

73. Svētītā tauta: tāpat kā mani mācekļi Otrajā laikmetā nesaprata manu mācību lielumu, kamēr viņi Mani dzirdēja un bija liecinieki maniem lielajiem darbiem, līdz Es vairs nebiju kopā ar viņiem, un tikai tad nolēma savas darbības pēc iespējas pielāgot manai mācībai, tāpat notiks arī ar tevi, tauta. Es jums atstāju garīgo gudrību, lai jūsu rīcība būtu mana darba cienīga un vērtīga, un lai tā jums kalpotu par pamatu un iedvesmu, un lai jūs ar katru savu darbu pasaulei liecinātu, ka Kristus ir atklājis garīgi un ka Viņa iedvesma, izmantojot prāta spējas, kuras sagatavojuši Viņa bezgalīgā žēlsirdība, plūst kā neizsīkstošs žēlastības un gudrības avots.

74. Es esmu jūs mācījis uzskatīt Dievu par Vissvarīgo, par brīnumu bez robežām jūsu garīgajai iztēlei, par spēku, kas izraisa kustību un darbību visā Visumā — par dzīvību, kas atklājas gan vienkāršākajā augā, gan tajās pasaulēs, kas miljoniem skaitā riņķo Visumā, nevienai no tām nepakļaujoties likumam, kas tās pārvalda.

75. Šis likums esmu Es, jūsu Dievs, — tas ir nepārtrauktas attīstības likums, kas pārsteidz cilvēku un atver viņam plašus pētniecības laukus, kas ļauj viņam arvien dziļāk iekļūt dabas noslēpumos.

76. Tādējādi cilvēka un Dieva vienotība tiks apstiprināta arī caur šīs dabas izpratni, kurā atklājas Dieva varenība un spēks.

77. Dievs nav ne tēls, ne simbols, ne arī parādība.

78. Viss radītais ir veidojies nepārtrauktas attīstības rezultātā — es jums to jau esmu teicis — kopš dzīves sākuma, tas ir, no brīža, kad es dzīvi manifestēju atomā, un tas attīstījās molekulās, un molekulas — elementos, un no tiem radās pasaules, kas apdzīvojās saskaņā ar to pašu loģiskās un dabas attīstības likumu.

79. Mana mācība ir katras zināšanas, katras darbības pamats — tā ir gaisma, kas ļauj atpazīt visus brīnumus, kurus cilvēks savas garīgās nepilnības dēļ vēl nespēj saprast.

80. Tieši cilvēks ir tas, kurš rada šķēršļus savai garīgajai attīstībai. Dievs nesoda, Viņš arī nav sodītājs. Dievs ir visvarens, Viņš ir spēks, gaisma, dzīvība un mīlestība. Viņš iemiesoja savu „Vārdu”, lai dzīvotu tāpat kā jūs

uz Zemes, pakļauts tām pašām kārdinājumām, un tādējādi Viņš jūs mīlēja vēl vairāk. Tā kā Dievs ir gudrība, sapratne, vispārējais miers — kā jūs tad varat ticēt, ka, lai gan Es jūs mīlu tā, kā Es jūs mīlu, — ka, lai gan Es cilvēku apdāvināju ar tik daudz žēlastībām un dāvanām, — ka, lai gan Es viņu sagatavoju mūžīgai garīgajai dzīvei, Es varētu viņu sodīt?

Nē, cilvēce, jūs paši esat tie, kas uzvelkat uz sevi visus šos sāpju pārbaudījumus, kas jūs skārst. Jūs metat šķēpu, kas ievaino jūsu līdzcilvēkus, jūs pacelat slepkavīgo roku, lai iznīcinātu to, kurš jums traucē. Tāpēc Es jums saku, ka jūs paši esat tie, kas saskaņā ar Manu dievišķo taisnīgumu uzvelkat uz sevi attīrīšanu. Ja jūsu darbi ir vērsti uz visaptverošu pilnību, tad ar saviem nopelniem jūs esat pelnījuši atalgojumu. Bet ja jūsu darbi ir slikti, jūs saņemat attīrīšanu, vai nu miesā, vai garā.

81. Spēki, kas pārstāv jaunumu, pamazām veido spēcīgu kodolu, lai iegrūstu pasauli savos karos, lai cilvēki viens otru noraidītu un visur valdītu iznīcība.

82. Šis būs pēdējais gads, kurā Es jums caur cilvēka prātu atgādināšu par kristīgajiem mīlestības un piedošanas principiem.

83. Mīliet savu tuvāko, dzīvojiet mierā ar sevi, piedodiet tiem, kas jūs aizvaino. Jo Kristus jums piedod, un jūsu Skolotājs, kas šajā Trešajā laikmetā atklāts kā Svētā Gara gaisma, arī piedod cilvēcei.

84. Mans tauta: atver savas lūpas, lai sniegtu mierinājumu, iedrošinājumu un padomu. Katrai jūsu rīcībai jābūt mīlestības paraugam, lai mans mācījums tiktu saprasts vairāk caur jūsu darbiem nekā caur jūsu vārdiem.

85. Tādā veidā pasaule sapratīs, ka Kristus atkal staigāja uz Zemes — ne fiziskā veidā, ar to ķermeni, kas piederēja Jēzum 33 gadus, bet caur Gaismu un garīgo gudrību, kas tika izlieta pār katru no Viņa mācekļiem.

86. Mīļā tauta: Tā labestības un augstsirdības dēļ, kas ir jūsu dvēselēs, Es jums saku: pielietojiet manu mācību, dariet labu, nevienam nenosodiet. Rūpējieties, lai jūsu ķermenis nebūtu instruments, kas ved jūs uz deģenerāciju un netīrību, bet lai tas palīdzētu jums pacelt jūsu dvēseli un, pat ja jūs sastopaties ar kārdinājumiem, jūs varētu iziet no tiem uzvaroši.

87. Uztveriet savu ķermeni kā kaut ko trauslu, kas ir dots dvēselei tās attīstībai.

88. Neuzskatiet citas mācības par nepilnīgām, bet vienkārši dariet labu.

89. Es nododu savu tīro un nevainīgo darbu jūsu rokās, un jūs būsit atbildīgi par to, kādā veidā attīstīsies spiritisms.

90. Es jums neatstāju nekādus noteiktus kulta rituālus, nedz arī pienākumu veikt konkrētus rituālus. Jo nav mana griba, lai jūs atkal

nonāktu fanātismā. Jums jāsanāk kopā, lai pētītu manu vārdu, un jānodrošina, lai arī citi gūtu daļu no šīs zināšanas.

91. Garīgums kļūs jūtams, kad visām tautām būs vienots pasaules uzskats. Tad būs Kristus valstība.

92. Kristīgais princips uzvarēs, un garīgums kalpos cilvēkiem par ceļvedi, lai ieviestu taisnīgos likumus, kas valdīs pār cilvēci. Tikai tā pasaulē valdīs miers.

93. Cik bieži jūs sanākat kopā, lai pētītu Manu Vārdu, lai dalītos savās problēmās, lai darītu kaut ko vispārējā labuma vārdā, lai lūgtu garīgo palīdzību, lai lūgtu garīgi. Koncentrējieties uz sevi, tad katrs no jums, kas būs tā sagatavots, runās un sniegs padomus. Viņā atkārtosies Meistara vārdi, kurus Viņš ir devis caur balss nesējiem. Taču nebūs nepieciešams, lai viņš būtu ekstāzē; vienīgi caur iedvesmu viņam būs iespēja izrādīt žēlsirdību un panākt, ka cilvēki atpazīst un izjūt Manu darbu.

94. Tauta, ejiet pie cilvēkiem, runājiet ar viņiem tā, kā Kristus runāja ar jums, ar to pašu žēlsirdību, ar to pašu mērķi un cerību.

95. Ļaujiet viņiem saprast, ka pastāv ceļi uz pacelšanos, kas sniedz lielāku gandarījumu nekā tie, ko dod zemes labumi. Ļaujiet viņiem saprast, ka pastāv tāda ticība, kas ļauj ticēt un cerēt uz vairāk nekā to, kas ir taustāms. Sakiet viņiem, ka viņu dvēsele dzīvos mūžīgi un ka tādēļ viņiem jāgatavojas, lai baudītu šo mūžīgo laimi.

96. Pildiet savu uzdevumu šādā veidā, dodieties ceļā ar patiesību un savu darbu augstsirdību, un, kad jūs beidzot nonāksiet pie Manis, Es jums teikšu: esiet laimīgi, kļūstiet par daļu no Manis paša, izbaudiet manas dievišķības neaprakstāmo laimi. Aizmirstiet matēriju, aizmirstiet, ka jums šajā pasaulē bija ciešanas, un jums vairs nebūs iemesla atkal just sāpes un tikt pakļautiem neskaitāmiem kārdinājumiem.

97. Jūs būsi tikai garīgas būtnes, kas ar saviem nopelniem ir pārvarējušas pakāpienu kāpnes uz pilnību — tās pašas Jēkaba debesu kāpnes, attīstības kāpnes, kas sākas uz Zemes un pazūd bezgalībā. Jūs būsi kāpuši pakāpi pēc pakāpes, un galu galā tās jūs aizvedīs uz mūžīgo dzīvi, uz Gaismas valstību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 360

Mans miers lai ir ar jums!

1. Dievišķā Meistara mīļie mācekļi: jūs atkal nākat pie Manis, un Es jums dodu vietu pie Manas galda. Es redzu, ka esat iemācījušies runāt mīlestībā. Pat visrūgtākajās dienās jūs spējat smaidīt ar cerību un ticību lielāko sāpju vidū, jo esat smēlušies drosmi no Maniem mācījumiem.

2. Tā Es gribu jūs redzēt – vienmēr pilnus ar mieru, drosmi un pašāvēību. Jūs esat sasnieguši laiku, kad jūs pilnībā sajūtat Mani gan savas būtības iekšienē, gan ārpus tās, katru mirkli jūtot Mani sev pavisam tuvu. Jūs vairs neesat tie, kas teica: „Tēvs, kāpēc Tu mani aizmirsti pārbaudījumā, kāpēc Tu mani neuzklausī?” Šodien jūs protat lūgties pārbaudījumā, un pēc lūgšanas jūs pazemīgi gaidāt mana miera atnākšanu. Jūs paklausīgi ļaujat, lai Meistars jūs pārbauda.

3. Tagad jūs patiešām esat mani mācekļi. Jūs apzināties savu nopelnu vērtību un protat atklāt un izvērtēt savas kļūdas. Šodien jūsu dvēsele ir apgaismota ar tik lielu spožumu, ka jūs zināt, kad esat bijuši tīkami savam Tēvam un kad esat Viņu aizvainojuši.

Jums ir aukstuma un nomāktības brīži. Bet, kad šie brīži ir pagājuši, jūsu sirdīs atkal uzliesmo mīlestības un ticības liesma, atkal izgaismojas jūsu iekšējās dievkalpošanas altāris, un jūs savā svētnīcā sajūtat Tēva klātbūtni — to Tēvu, kurš vienmēr ir jūsos — neatkarīgi no tā, vai esat tam gatavi vai nē.

4. Es nevaru pazudināt nevienu no saviem bērniem, jo tas nozīmētu atņemt viņam dzīvību. Es esmu jūsu radītājs dzīvei, nevis nāvei.

5. Ak, mācekļi! Septītajā dienā šī laika cilvēks atpūšas, uz brīdi paceldams savu dvēseli pie Tēva pateicībā vai lūdzot palīdzību. Bet ne visi ir nomodā, ne visi lūdz. Taču to dēļ, kuri dzīvo nomodā — to dēļ, kuri iestājas par mieru, par cilvēku labklājību, Es panāku, ka pasaule iegūst gabaliņu no mana miera apmetņa, pilienu no mana dievišķā balzama, manu mīlestības skūpstu, kurā ir mana piedošana un iespējas, ko Es dāvāju katrai dvēselei tās pestīšanai.

6. Tagad ir izšķirošs laiks dvēselēm, patiesi — cīņas laiks. Viss ir strīds un cīņa. Šis karš norisinās katra cilvēka sirdī, ģimeņu klēpī, visu iestāžu iekšienē, visās tautās, visās rasēs. Cīņa notiek ne tikai uz Zemes plāna, bet arī Garīgajā ielejā. Tā ir Lielā kauja, ko simboliskā veidā redzēja citu laiku pravieši un ko redz arī šī laika praviešu vai redzētāju vīzijās. Taču šo kauju, kas norisinās un satricina visu, cilvēce nesaprot, lai gan tā ir šīs kaujas sastāvdaļa un lieciniece.

Mūsdienās cilvēces gājiens ir paātrinājies — bet kurp tā dodas? Karp cilvēks dodas tādā steigā? Vai viņš šajā reibinošajā ceļā atrod savu laimi,

vai sasniedz ilgo miera stāvokli, to brīnišķīgo dzīvi, ko katra sirds savtīgi vēlas?

7. Es jums saku, ka tas, ko cilvēks ar savu steigu patiesībā sasniedz, ir pilnīgs izsīkums. Cilvēka garīgā dvēsele un sirds virzās pretī *dzīves apnikumam* un *nogurumam*, un šo bezdibeni ir radījis pats cilvēks.

8. Viņš ielidos šajā bezdibenī, un šajā pilnīgajā izsīkumā, šajā haosā, ko veido naids, izklaides, neapmierinātas varas alkas, grēks un laulības pārkāpums, garīgo un cilvēcisko likumu zaimošana, viņš piedzīvos šķietamu dvēseles nāvi, pagaidu sirds nāvi. Bet Es panākšu, ka cilvēks no šīs nāves atdzīvosies. Es panākšu, ka viņš piedzīvos savu augšāmcelšanos un šajā jaunajā dzīvē cīnīsies par visu ideālu atdzimšanu, par visu principu un visu tikumu atdzimšanu, kas ir dvēseles īpašības un mantojums, kas ir tās sākums, tās Alfa. Jo no Manis izplūda dvēsele, no Manis tā ieguva dzīvību, no Manas pilnības tā dzēra, no Manas žēlastības tā tika piesātināta.

9. Šajā lielās garīgās cīņas laikā atbalstiet cilvēkus ar savām lūgšanām. Ja redzat viņus raudošus, tad *savas* asaras neattieciniet uz iemeslu, kas *viņus* liek raudāt, bet raudiet viņu dēļ, jo viņi ir jūsu līdzcilvēki, un jūsu mīlestības asarām jābūt balzamam un mierinājumam. Ja redzat, ka viņi ir nemierā, nepiedalieties viņu nemierā, jo jūs esat miera bērni. Bet lūdziet par viņiem un kļūstiet visi par miera eņģeļiem. Ļaujiet mieram no jūsu dvēseles nolaisties kā rasai, kas ir mīlestības auglis visai pasaulei.

10. Ja uzzināt, ka viņi izraisa diskusijas un izsaka domas, kas ir pretrunā citu uzskatiem, tad stāviet pāri visam tam. Šajā brīdī atcerieties Manu darbu, Manu Vārdu un pārvariet iemeslus, kas stiprina cilvēkus viņu cīņās un karos, ar Svētā Gara gaismu, ar savām lūgšanām, savu paraugu un saviem vārdiem. Ja redzat, ka viņi ar ieročiem uz pleciem dodas ceļā un tos bez žēlsirdības vērš pret savu pašu brāli, tad arī jūs ķerieties pie saviem mīlestības, žēlsirdības, piedošanas un mūžīgās dzīvības ieročiem.

11. Iegūstiet dvēseles Miera Valstībai! Pārlieciniet grēciniekus pievērsties žēlastības dzīvei. Tādējādi Tēva kalpi kļūs daudzskaitlīgāki, un grēka, iznīcības un nāves valstība tiks iznīcināta jūsu cīņas rezultātā!

12. Laimīgi tie, kuri tik lielā tumsā vēl atrod spēku savā sirdī, lai meklētu Mani, vai kuri tajā vēl saglabā nedaudz tīrības, lai to uz īsu brīdi pārvērstu par svētnīcu un ļautu savai sirdsapziņai runāt uz viņiem par Mani, par viņiem pašiem un par viņu tuvākajiem.

13. Es esmu jums paziņojis par laiku, kurā cilvēka gars pielūgs Dievu kā nekad agrāk, kurā viņš savam Tēvam sniegs garīgo pielūgsmi, ko Es esmu mācījis cilvēkiem jau no senākajiem laikiem ar saviem pilnīgajiem mācījumiem. Es vienmēr esmu devis lielas atklāsmes, vienmēr esmu bijis

Skolotājs, un arī kā Tēvs esmu atklājis savu noslēpumu plīvuru, lai cilvēciskās būtnes varētu Mani labāk atpazīt un lai šādā veidā Mani varētu mīlēt ar lielāku pilnību. Bet cilvēkam zemes dzīve ir šķitusi tik brīnišķīga, šīs pasaules dārgumi tik bagātīgi, ka viņš vienmēr ir aizmirsis mācības, kas viņam stāsta par garīgo dzīvi. Viņam ir bijušas acis tikai uz brīnišķīgo materiālo radību – Tēva darbu un spoguļi, vāju atspulgu no dzīves Augstākajā Pasaulē. Un, kamēr viņš ir atvēris savas acis, prātu un maņas, lai skatītu, pieskartos un ilgotos pēc šīs pasaules labumiem, viņš ir aizvēris sava gara acis un aizmirsis, ka virs visa tā pastāv cita, brīnišķīga eksistence, cita, vēl bagātāka dzīve un citi, patiesi lielāki bagātības. Šajā mīlestībā, šajā cilvēka tieksmē pēc zemes labumiem viņš ir sevi materializējis.

Tomēr viņa dvēsele Mani nav aizmirsusi, tā saglabā nojautu par Manu eksistenci un turklāt jūt ilgas pēc barības, ko zeme tai nevar sniegt, un tā meklē Mani. Bet tā meklē Mani nepilnīgi un ne vienmēr pa labākajiem ceļiem.

14. Tā kā cilvēks ir materializējies, viņam Mani jāmeklē caur taustāmu kultu, un tā kā viņa gara acis nav atvērtas, viņam jārada Mans tēls, lai Mani redzētu. Tā kā viņš garīgi nav kļuvis jūtīgs, viņš vienmēr prasa materiālus brīnumus un pierādījumus, lai ticētu manai eksistencei, un izvirza Man nosacījumus, lai Man kalpotu, sekotu Man, mīlētu Mani un atlīdzinātu Man par to, ko Es viņam dodu. Tā Es redzu visas baznīcas, visas reliģiskās kopienas, visas sekas, ko cilvēki ir radījuši visā pasaulē. Tās ir caurvītas ar materiālistu, fanātistu un elku pielūgšanu, ar noslēpumainību, krāpšanu un svētku zaimošanu.

15. Ko Es no tā pieņemu? Tikai nodomu. Kas no visa tā nonāk pie Manis? Manu bērnu garīgās vai fiziskās vajadzības, viņu nelielā mīlestība, viņu ilgas pēc gaismas. Tas ir tas, kas nonāk pie Manis, un Es esmu kopā ar visiem. Es nepievēršu uzmanību ne baznīcām, ne formām, ne rituāliem. Es nāku pie visiem saviem bērniem vienādi. Es uzņemu viņu dvēseles lūgšanā. Es pievelku viņus pie savas krūts, lai apskāvienā viņi sajustu Manu siltumu, un šis siltums būtu stimulants un iedrošinājums viņu ceļā, kas pilns ar pārbaudījumiem un izmēģinājumiem. Bet tāpēc, ka Es pieņemu cilvēces labo nodomu, Man nav jāļauj, lai tā paliktu mūžīgi tumsā, ietīta savā elku pielūgšanā un fanātismā.

16. Es vēlos, lai cilvēks atmodinātos, lai dvēsele paceltos pie Manis un šajā pacelšanās brīdī varētu ieraudzīt sava Tēva patieso godību un aizmirstu liturģiju un rituālu viltus spožumu. Es vēlos, lai, sasniedzot savu patieso pacelšanos, cilvēks atjaunotos, atbrīvotos no cilvēciskajām vajadzībām un pārvarētu sajūtu piesaistītību, kaislības, netikumus un

atrastu sevi; lai viņš nekad Tēvam neteiktu, ka ir zemes tārps; lai viņš zinātu, ka Tēvs viņu ir radījis pēc sava tēla un līdzības.

17. Tas ir iemesls tavai atbildībai šajā Trešajā laikmetā, ak, Izraēlas tauta!

18. Es tev esmu teicis, ka cilvēce ir kā lauks, ko Esmu padarījis auglīgu, un šajā auglīguma radīšanā slēpjas tās dāvanu un slēpto spēju atmodināšana. Pašlaik cilvēce saņem Manu vēstījumu caur intuīciju, caur garīgiem sapņiem un dažādās citās formās. Arī Mana Garīgā pasaule atmodina un sagatavo cilvēkus. Notikumi un gadījumi skaidri runā uz sirdi un dvēseli, un caur to visu cilvēce ir ieguvusi nelielu sagatavotību. Tā zina, ka atrodas ceļu krustcelēs — tā jūt, ka ir iegājusi nozīmīgā un garīgā bagātībā pilnā laikmetā. Tā jūt, ka dievišķā taisnība neizbēgami gulstas uz visām radībām. Bet trūkst dzīvā vārda „ ” un galīgā pierādījuma viņu acu priekšā. Taču šis pierādījums un šis vārds pieder tev, tauta. Es to esmu uzticējis tev; jūs esat šīs atklāsmes nesēji, kas ir dievišķās mīlestības sēkla, kuru jūs sēsiet laukos, kurus mana pilnīgā gudrība jau ir padarījusi auglīgus.

19. Turpiniet labprāt nodoties lūgšanām, lai Es varētu jūs arī turpmāk veidot, lai Es drīz varētu jūs pārvērst par šī darba kalpiem un apustuļiem, kuru Es — kā jūs zināt — esmu nosaucis par spiritistu, trinitāru un marianisku — nosaukumus, kas izzudīs, kad pasaule kādreiz izpildīs manus likumus. Tad vairs nebūs ne vajadzības pēc nosaukumiem, ne pēc simboliem, jo jūs visi savā būtībā it kā nesīsiet garīgu akmeni, kas kopā ar visiem pārējiem veidos patieso templi, patieso svētnīcu, kurā mīt jūsu Tēvs un Radītājs.

20. Vai varbūt visa cilvēce ir trinitāriska? — Nē, mācekļi. Ne visi savā dvēselē nes trīs laikmetu mantojumu. Ir daudzi, kas nesaglabā pat divu pagājušo laikmetu mantojumu, un daži pat ne pirmā laikmeta mantojumu. Bet jūs nesīsiet trīsvienības sēklu — manu likumu, manu mācību vai pamācību, kā jūs to gribat saukt, ko Es esmu jums uzticējis trīs laikmetos, kā sēklu visu tautu un visu cilvēku sirdīs.

Neuzspiediet manu mācību ar lāstiem, draudiem vai sāpēm. Vienkārši izklāstiet to, parādiet to tik tīru un skaidru, kāda tā ir. Piedāvājiēt šo mūžīgās gudrības avotu un ļaujiet izslāpušajiem dzert no tā kristāldzidrā ūdens. Patiesi, Es jums saku: tie, kuri sajūtīs, ka ir remdējuši savu slāpi, tad būs kopā ar jums. Tie, kas dzers, bet tomēr nespēs remdēt savu slāpi, paliks noraidoši. Tomēr šo lietu jums jāatstāj Manā ziņā. Un būs citi, kas atteiksies dzert, bet jūs gaidīsiet, jo avots pastāv mūžīgi. Ja tie, kas šodien atsakās, nevēlas dzert no šī ūdens, tad rīt viņu slāpes būs vēl lielākas. Viņu slāpes viņus mocīs, un tad viņi nāks pie avota, un, ja to neatradīs tuvumā, meklēs to cauri tuksnešiem un pa tāliem ceļiem, jo atcerēsies, ka tas bija

svaigs un veldzējošs, līdz to atradīs. Jo, lai gan Man tika atteikts ūdens, Es to jums nekad neatteikšu.

21. Cilvēce vēl nav garīga, bet jau tagad dvēseles mostas un atzīst savu elku, „”, kurlumu un aklumu, un jau tagad tās apzinās viltus upuru un gandarīšanas bezjēdzību, un daudzus Es sastopu nogurušus un apnicīgus no fanātisma. Viņi ilgojas pēc barības, kas garīgajai garšas sajūtai ir salda un patīkama, viņi ilgojas pēc vīna, kas patiesi atdzīvina dvēseli.

22. Es redzu draudzes, mazās sekas un lielas cilvēku apvienības, kas tiecas pēc garīguma, kas ienāk garīgajā svētnīcā, dvēseļu mājvietā — daži pa ceļiem, kas ir tuvu garīgajam nolūkam, kas ir tas, kas nonāk pie Manis. Kādu dienu Es viņus atalgo, un patiesais spiritisms, dziļā mācība, pilna ar pamācībām un atklāsmēm, Svētā Gara mierinājumu un garīgo barību, tiks atklāta visiem — tiem, kas ilgojas, tiem, kas slāpst, kā arī tiem, kam ir aukstas sirdis un kuri ir vienaldzīgi.

23. Vai visa cilvēce ir marianiska? Patiesi, Es jums saku: nē, daudzi pat nepazīst Mariju. Es redzu daļu cilvēces, kas pat nezina viņas vārdu, un citu lielu daļu, kas caur viņu ir nonākusi lielā fanātismā, vislielākajā elku pielūgšanā, svētuma zaimošanā un mantkārībā. Un vēl citu cilvēces un reliģisko kopienu daļu, kas viņu neatzīst par cilvēces garīgo māti.

24. Es esmu jūs nosaucis par „Marijas tautu”, jo jūs mācīsiet cilvēci, kas ir Marija.

25. Es tev saku, ak, tauta: Marija nav tikai sieviete, kas Otrajā laikmetā ieņēma Glābēju. Es saku visām tām cilvēces daļām, kuras es tikko minēju, visām sektām un reliģiskajām kopienām, visām rasēm un visiem cilvēkiem, ka Marija ir mātišķā, dievišķā būtība, kas vienmēr ir pastāvējusi. Viņa ir sievišķā, vispārējā būtība, kuru jūs varat atklāt un ieraudzīt visos Radības darbos. Viņa ir maigums, aizstāvība un krūts, kas baro.

Jau pagātnē jums tika atklāta Marijas eksistence un viņas ierašanās uz Zemes. Jo patiesi, no pirmajiem līdz pēdējiem – visiem esmu runājis kā Tēvs, kā Tiesnesis un kā Skolotājs.

26. Jau senajos laikos patriarhi un pravieši sāka runāt par Mesijas atnākšanu. Taču Mesija neatnāca tikai Garā — viņš atnāca, lai piedzimtu no sievietes, lai kļūtu par cilvēku, lai no sievietes saņemtu ķermeni.

Arī Dieva mātes garam bija jāklūst par cilvēku, jāklūst par sievieti, par tīrības ziedu, lai no tās ziedu vainaga plūstu Dieva „Vārda” smarža, kas bija Jēzus.

27. Kad šī sieviete sasniedza jaunavības vecumu, viņa tika saderināta. Tēvs nosūtīja viņai eņģeli, lai paziņotu par viņas misiju. Bet kā eņģelis viņu atrada, kā viņš pārsteidza saderināto jaunavu? Lūdzoties. Un tā kā viņš viņu atrada sagatavotu, viņš teica: „Esi sveicināta, Marija, tu, kas esi

atradusi žēlastību Dieva priekšā. Nebīsties, jo tavs klēpis uzņems To, kurš valdīs Jēkaba namā, un Viņa valdīšanai nebūs gala.”

28. Marija zināja, ka viņa dzemdēs varenāku un lielāku ķēniņu nekā visi zemes ķēniņi. Bet vai tāpēc viņa sevi kronēja par karalieni starp cilvēkiem?

29. Vai viņas lūpas laukumos, ielās, vienkāršās būdīnās vai pilīs sludināja, ka viņa kļūs par Mesijas māti, ka Tēva „vienīgais Dēls” nāks no viņas klēpja? Protams, nē, mana tauta: viņā bija vislielākā pazemība, lēnprātība un žēlastība, un apsolījums piepildījās. Viņas cilvēciskās mātes sirds bija laimīga, un jau pirms dzemdībām – gan tajā brīdī, gan pēc tam visā Dēla dzīves laikā – viņa bija vismaigākā māte, kas garīgi zināja Jēzus likteni, misiju, kas viņam bija jāpilda starp cilvēkiem, un to, kāpēc viņš bija nācis. Viņa nekad nepretojās šim liktenim, jo viņai bija daļa tajā pašā darbā.

30. Ja viņa reizēm izplūda asarās, tās bija cilvēciskas mātes asaras, tā bija miesas daba, kas sajuta sāpes Dēlā, savā paša miesā.

Bet vai viņa bija sava Dēla, Meistara, *mācekļa*? Nē. Marijai no Jēzus nekas nebija jāmacās. Viņa bija pašā Tēvā un bija iemiesojusies tikai tādēļ, lai izpildītu šo skaisto un grūto uzdevumu.

Vai šī brīnīšķīgā mātes sirds aprobežojās tikai ar mīlestību pret savu mīļāko Dēlu? Protams, nē; caur šo mazo cilvēcisko sirdi mātes sirds atklājās mierinājumā un cēlajos vārdos, padomos un labdarībā, brīnumos, gaismā un patiesībā.

Viņa nekad neizrādījās, nekad nepareizi nesaprata Meistara vārdus. Bet tāpat kā viņa bija pie silītes, kas viņai kalpoja par šūpuļkrēslu, tāpat viņa bija arī pie krusta, pie kura Dēls, Meistars, visas radības Tēvs nomira un izelpoja savu pēdējo elpu kā cilvēks.

31. Tādējādi Viņa piepildīja savu aicinājumu kā cilvēciskā Māte un deva visām mātēm un visiem cilvēkiem cēlu paraugu. Un lai cilvēce viņu ievērotu, lai arī viņu mīlētu un lai viņas paraugs netiktu izdzēsts no cilvēku sirdīm, asiņojošais Meistars uz krusta vienu no saviem septiņiem vārdiem veltīja Mātei, sacīdams viņai: „Māte, šis ir Tavs Dēls!”, un sacīja Dēlam, kurš tajā brīdī bija Jānis, Kunga apustulis: „Dēls, šī ir tava Māte!”

32. Tādējādi Meistars vēlējās atstāt Jāni kā cilvēces pārstāvi un cilvēku sirdīs izveidot mīlestības un cieņas svētnīcu Vispasaules Mātei.

33. Vai apustulis Jānis šo mātes mīlestību pieprasīja tikai sev? Nē, patiesi, viņš devās pie savējiem, pie cīņas un mācību biedriem, pie pārējiem mācekļiem, un sacīja viņiem: „Meistars to teica, pirms Viņš aizgāja”, un tad mācekļi palika pie Marijas, līdz Viņa tika pacelta bezgalībā.

34. Vasarsvētku dienā, tajā svētku dienā, ko tauta kopš seniem laikiem svinēja kā Lieldienas, mācekļi bija sapulcējušies, un viņu vidū bija Marija.

Un Svētais Gars, simbolizēts kā balts balodis, nolaidās pār viņiem, pārpludināja viņus ar savu gaismu un piepildīja ar savu žēlastību.

35. Mācekļi izjuta visdziļāko cieņu un mīlestību pret Mariju. Un ja šie sējēji, šie dvēseles ārsti, izjuta šo godbijību pret Glābēja Māti kā cilvēku — kāpēc tad nākamajām paaudzēm, kas sekoja viņiem, to neizjust? Es esmu jums teicis, ka Marija ir mūžīga, un patiesi, Es jums saku: ja jūs vēršaties pie Viņas, daudzi no jums Viņu atradīsiet.

36. Kad mans māceklis Jānis atradās vientulībā savā patvērumā Patmosas salā, kur viņš saņēma lielās atklāsmes par nākotnes laikmetiem, kur viņš garīgi iekļuva Augstajā Pasaulē un redzēja Kunga lielos noslēpumus, ietērtus simbolos un attēlotus tēlos, tur viņš redzēja arī Marijas tēlu.

Šajā lielajā atklāsmē, ko Jānim caur Tēvu uzticēja nākamo laikmetu cilvēkiem, viņš pēc liela zīmes ieraudzīja sievieti, kas bija tērpta saulē, ar mēnesi pie viņas kājām un uz pieres vainagu ar divpadsmit zvaigznēm. Šī sieviete izjuta dzemdību sāpes, un, kad šīs sāpes bija vislielākās, Jānis ieraudzīja Ļaunumu pūķa veidā, kas viņai sekoja un gaidīja tikai bērna piedzimšanu, lai to aprītu.

Bet Meistars jums saka: tā kā šī atklāsmē, ko Tēvs deva Jānim par nākotnes laikiem, Es jums saku: viņš redzēja Mariju Trešajā laikmetā, īsi pirms Viņa dzemdēja Marijas tautu, un Ļaunumu, kas slēpās, lai uzbruktu Kunga tautai.

Jānis redzēja arī to, ka dzimšanas brīdī uzliesmoja liela eņģeļu cīņa pret pūķi, kurš iemiesoja cilvēku Ļaunumu — cīņa, kas šobrīd notiek pie jums, jo Marijas tauta ir piedzimusi, jau parādījusies uz zemes virsmas un šodien saņem savu mīlestības vairogu un zobenu, lai dotos lielajā galīgajā cīņā.

37. To nozīmē šī atklāsmē, ak, mīļā tauta! Tāpēc Tēvs šajā dienā tev ir teicis: tie, kas pazīst Mariju, nepazīst viņu patiesībā. Viņi redz viņu tikai kā sievieti, uzskata viņu tikai par cilvēcisko māti, un ap viņu ir radījuši kultus, rituālus, svētkus un fanātismu. Šīs elku pielūgsmes dēļ viņi ir aizmirsuši Kunga likumu izpildi, Meistara vārdu un mīlestību vienam pret otru.

38. Tēvs nevēlas, lai pasaule iepazītu Mariju šādā veidā, un arī Es nevēlos, lai viņu mīlētu šādā veidā. Marija nav tikai sieviete, Es jums to jau esmu teicis: Marija ir mātes būtība, kas pastāv Dievišķajā un atklājas visā radītajā.

39. Ja jūs meklēsiet Viņu nakts vientulībā, klusumā, ko nekas netraucē, tur, kosmosā, jūs sastapsiet Viņas tēlu, un, ja jūs meklēsiet Viņu ziedu smaržā, jūs Viņu arī sastapsiet, un, ja jūs meklēsiet Viņu savas mātes sirdī, jūs Viņu atradīsiet. Ja vēlaties Viņu sastapt Jaunavas tīrībā, arī tur Jūs Viņu

ieraudzīsiet, tāpat kā neskaitāmos darbos, kuros atspoguļojas mūžīgā Sievišķība, kas pastāv Dievā un visā Viņa radībā.

40. Kad jūs kādreiz fiziski dosieties ceļā, lai pildītu uzdevumu, sludinātu un mācītu, jūs saskarsieties ar cietajām sirdīm, ar tiem, kuri ir radījuši slēgtas durvis, lai neļautu iekļūt Marijas mīlestības būtībai un viņas vārdam.

Daudziem šī būtība nepastāv. Ko tad tu darīsi, ak, tauta? Vai tu pielietosi vardarbību, lai nojauktu šo sienu, šīs durvis, lai Marijas mācība varētu iekļūt šajos cilvēkos un tautās? Nē. Es esmu jums teicis, ka jums ir tikai jāatspoguļo mans darbs, jāparāda mana mācība, bet jums jārunā ar tik lielu dvēseli, ar tik lielu sirdi, ar tādu patiesīgumu, ka daudzi no tiem stūrgalvīgajiem atgriezīsies un teiks: „Patiesi, Visuma Mātes būtība pārplūst visu zemeslodi, šī mācība ir skaidra un saprotama. Tā ir kā dzīvības avots, kas aicina dzert, bet neuzspiež to darīt.”

41. Patiesi, Es jums saku: ja tas notiktu, Es jau sen būtu ar Savu spēku savācis visas dvēseles, lai tās iemērkta šajā ūdenī, lai tās no tā dzertu un lai tās aizvestu uz mērķi, kuram jūs visi esat paredzēti. Bet jums ir jānokļūst pie Manis ne tikai caur Mani, bet arī pašu spēkiem.

Tāpēc Es esmu jums devis garu, gribu, saprātu, spējas un maņas. Tāpēc Es esmu jums atklājis Savu likumu un devis jums nepieciešamo laiku, kā arī ievirzījis jūsu dvēseli attīstības, progresā un pestīšanas ceļā. Es vēlos, lai jūsu sirds un jūsu vārds būtu kā avots, kā neizsīkstošs avots cilvēku vidū, un lai jūsu balss pazemīgi aicinātu dzert no mana Vārda, ko jums jāizplata.

42. Ja šis ūdens ir kristāldzids, ja tas ir tik tīrs, kā Es to jums esmu uzticējis — patiesi, Es jums saku, tad cilvēki tajā atradīs savu veselību un pestīšanu. Tad viņi no visas sirds sauks un apliecinās, ka pie jums ir atraduši Manu patiesību, un tā ir Izraēlas atbildība Trešajā laikmetā — tā ir nasta, kas gulstas uz garīguma, trīsvienības un Marijas tautu.

43. Jūsu maigā un pazemīgā gājiena satricinās reliģiskās kopienas, satricinās pamatus un principus. Jūsu vārds, kas vienmēr būs Mans, nojauks viltus svētnīcas, un no tām nepalik akmens uz akmens. Tā gāzīs elkus, visu to elku pielūgšanu, ko cilvēki ir radījuši ap Dieva godināšanu, kā arī ap Mariju un viņas vārdu, līdz ir nonākuši pie vislielākajām pārspīlējumiem. Tam visam ir jāizzūd, sadedzinātam Svētā Gara Vārda ugunī, ko Es esmu ielicis jūsos un turpināšu ielikt.

44. Kad šis Mans vārds vairs neizpaudīsies caur balss nesējiem, Es jūs atradīšu sapulcējušos Lieldienās, tāpat kā Manus Otrā laikmeta mācekļus, un Mans Svētais Gars nāks pilnībā, savienojoties no gara uz garu ar jums, šī Trešā laikmeta ceļa sagatavotājiem, pilnīgas saziņas ceļa sagatavotājiem starp Svēto Garu un cilvēku garu.

45. Ko Tēvs jums atklās tajā brīdī?: To, ko Es jums neesmu teicis caur cilvēka prāta orgānu. Bet saprotiet, ka jums ir jābūt patiesai iesvētībai un garīgumam — saprotiet, ka, lai sasniegtu šo sagatavošanos, jums ir jāatbrīvojas no jebkādas fanātisma un materiālisma pēdas.

Kā jūs sasniegsiet šo lielisko sagatavošanos?: Ar šodienas studijām, ar turpmāko attīstību, vēlāk — ar jūsu patieso mīlestību. Jo mans vārds nav beidzies. Mans vārds nebeigsies 1950. gadā. Mana atklāsmē turpināsies. Tomēr vairs ne caur balss nesējiem, vairs ne šādā atklāsmes veidā, jo jūsu garīgā pacilātība pēc 1950. gada arvien vairāk pilnveidosies. Jūsu garīgā pacilātība kļūs lielāka, un mana atklāsmē notiks tikai caur Garu.

46. Tie, kas ir bijuši mani balss nesēji, ir nogājuši garu ceļu. Tie, kas bieži ir saņēmuši manu staru, turpinās attīstīties un nodot tālāk lielas iedvesmas vai atklāsmes. Savukārt tiem, kas manu dievišķo staru ir saņēmuši tikai dažas reizes un kuriem mans vārds bija retāks, mana iedvesma tad būs liela, ļoti liela. Viņiem nevajadzētu kavēt savu attīstību, savu gājienu šajā ceļā. Jo to, ko viņi šajā atklāsmes laikā nav sasnieguši ar cilvēcisko saprātu, viņi tad varēs saņemt no gara uz garu, un tad viņu dvēselēs būs prieks un pateicība.

47. Taču Es ne tikai caur tiem, kuri bija svētīti balss nesēji, krāšņi atklāšos. Arī pār dāvanu nesējiem krāšņi mirdzēs Mans Dievišķais Gars. Šī žēlastība viņiem nebūs mazāka, tā visiem būs vienāda. Arī Mana Garīgā pasaule staros, tās plūstošais stars, pārvērsts iedvesmā un domās, būs vērsts uz Kunga mācekļiem, lai šīs Gaismas būtnes turpinātu atklāties šīs planētas būtnēm — caur draudzes vadītājiem, „pamatsakmeņiem”, redzētājiem un „zelta spalvām”, caur iezīmētajiem un neiezīmētajiem; caur tiem, kuri ir piedzīvojuši simbolisko iezīmēšanas rituālu, kā arī caur visiem tiem, kuri uzskata sevi par pārāk nederīgiem, lai veidotu daļu no manas tautas.

Uz „Pirmajiem” un „Pēdējiem” būs uguns mēles, ko izlies Svētais Gars, lai jūs rīt, ļoti tuvu „rīt”, varētu sludināt visiem saviem līdzcilvēkiem — tajā rītausmā, kas jums tuvojas, un kurā jūs varēsiet nest manu vārdu ne tikai tiem, kas runā jūsu valodā, bet arī tiem, kas runā valodās, kuras jūs šodien vēl nepazīstat.

48. Kā jūs varēsiet sazināties ar viņiem?: Ar savu labo gribu, ar saviem pūliņiem, ar savu dedzību un mīlestību. Es jums palīdzēšu, saka Tēvs. Es darīšu brīnumus jūsu vidū. Es parūpēšos, lai jūsu vidū, no jūsu draudzēm, parādītos ceļa brucēji, vēstneši, kuri pēc Manas gribas ir sagatavoti un kuri pārvalda citas valodas, lai nestu Labo Vēsti, Dieva trešo vēsti, citiem tautām, citiem cilvēkiem, citām rasēm. Tādējādi Bābeles tornis, kas laika gaitā materiālajā pasaulē ir ticis iznīcināts cilvēku rokām, pakāpeniski tiks

iznīcināts arī garīgajā pasaulē, un virs tā pacelsies Svētā Gara tornis, patiesā Baznīca, patiesā pielūgsmes vieta un svētnīca, kurā visi sniedz viens otram roku, kurā saplūst visas valodas, kurā visas rases un dzimumi saplūst Tēva mīlestībā.

49. Šajā žēlastības rītā, kad jūs esat saņēmuši manu vārdu daudzās pulcēšanās vietās, kas tomēr veido vienu tautu, Meistars lūdz jums aizlūgšanu, žēlsirdību un lūgšanu par pasauli. Izskaidiet no savām sirdīm jebkādu nesaskaņu vai aizspriedumus un tuvinieties garīgi, lai veidotu garā stipru tautu, un šim garīgajam spēkam jāpalīdz cilvēkiem.

Kāpēc jūs vēl neesat spējuši paveikt lielus brīnumus savās dvēselēs un ar savām domām? Kāpēc lūgšanas ierocis, ko Es jums esmu atklājis, šajos laikos vēl nav atklājies visā savā krāšņumā?

50. Tava sagatavotības trūkuma dēļ, tauta — tava vienotības trūkuma dēļ tu esi jāvusi, lai plēsīgais putns, lai kārdinājums, kas vienmēr slēpjas, iekļūtu tevī, lai tevi sadalītu un vājinātu: tas ir kārdinājuma viltīgs gājiens, kas nekad nav ļāvis tev apvienoties.

Lai gan mans mīlestības vārds vienmēr ir bijis ar jums, jūsu sirdis joprojām sliecas uz ļaunajiem pamudinājumiem, jūs joprojām ļaujat sevi apmānīt ar maldinošajām gaismām un to viltību. Bet esiet modri, tauta, esiet nomodā, o spiritisti, trinitārieši un Marijas sekotāji, lai šajos sagatavošanās laikos jums — šajos pārbaudījumu laikos cilvēcei, kas šobrīd atkal dzer ciešanu kausu — varētu sniegt liecību par savu spēku — nevis ņemt daudz ieroču, bet gan vienu gaismas zobenu un ar to pārgriezt kārdinājuma virves, salauzt verdzības ķēdes, nojaukt sienas, atvērt durvis, lai atbrīvotu dvēseles un ļautu tām uzplaukt Trešā Laika gaismā.

51. Tu to vari izdarīt, tauta, ar domu spēku, ar lūgšanu. Bet tai jāizriet no patiesās mīlestības, ko Es jums šobrīd iedvesmu. Apvienojieties, atzīstiet viens otru, piedodiet viens otram, mīliet viens otru, tad jūs visā pasaulē piedzīvosiet brīnumus un redzēsiet, kā šī cilvēce, kas trakulīgā skrējienā traucas uz bezdibeni, par kuru Es jums runāju, ļoti drīz piedzīvos kritienu un arī izjutīs to „līdz šejieni un ne tālāk”, kas būs riebumu, apnikumu, dvēseles nogurums naidā, materiālismā, jutekliskās baudās un izklaidēs, lai jūs tai pasniegtu brālīgo roku, mīloši pieskartos un pamodinātu, lai teiktu:

52. „Lūk, vairs nav pašpārliecinātības pilīm. Valdnieki ir pametuši savus troņus, alkātīgie bagātņieki ir pazuduši, un kara ieroči vairs neizspļauj nāvi no savām mutēm. Karaspēka vadītāji un karavīri ir sakauti. Pacel savu seju uz augšu un ieraugi pie horizonta jaunas dienas gaismu, jaunu rītausmu, kas apgaismo jaunu dzīvi.”

53. Tagad Es uzņemu jūsu dvēseli tās lūgšanā. Es vēlos tajā atrast pateicību, un tādēļ Es atkal atklājos pasaulē, lai izlietotu Savu Garu dažādās formās pār cilvēci. Es varētu to darīt bez jūsu starpniecības, bet caur to Es vēlos parādīt Savu žēlsirdību.

54. Tā es jūs atstāju šajā žēlastības rītā: paceltus mīlestībā un žēlsirdībā pret saviem līdzcilvēkiem — garīgi paceltus, lai jūs savā būtībā sajustu sava Tēva svētību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 361

1. Es atrodu jūs lūdzamies, un Mans Gars nolaižas pie jums. Es barojos no jūsu mīlestības, no jūsu ticības. Es esmu nogaršojis jūsu augļus, un tie Man ir tīkami. Tāpēc Es jūs svētīju un piešķiru jums mieru.

2. Jūsu dvēseles ir dažādos veidos pārbaudītas no Manas puses. Taču, kad esat pārdzīvojuši sāpīgu brīdi, jūs pacelaties un jautājat Man, vai Es esmu jūs pametis, un ļoti drīz vien jūs jau esat bijuši pie Manis. Patiesi, Es jums saku: jūs neesat vieni, un jūsu ticība ir ļāvusi jums pārvarēt šī laika grūtības un lielos pārbaudījumus.

3. Jūs, kas, meklējot Mani, esat mērojuši garus ceļus, beidzot esat Mani atraduši, un, dzirdot Manu vārdu, jūsu šaubas ir izkļiedējušās, un jūs esat saņēmuši skaidru atbildi uz savu lūgumu. Visur jūs esat dzirdējuši lūgšanas un aicinājumus pēc Manas Gara klātbūtnes, un pat ja jūs Mani nebūtu aicinājuši, Es būtu nācis pie jums, kā Esmu apsolījis. Jo Es jums esmu teicis, ka šajās sāpju dienās Es stāvēšu jums blakus jūsu bēdās.

4. Es esmu jums devis jūtīgumu, lai jūs priekšlaicīgi sajustu to, kas nāks, lai jūs pret katru garīgo parādību būtu modri un atpazītu Manu vārdu piepildīšanos.

5. Es runāju ar jums ar to pašu mīlestību un gudrību, ar kādu Es runāju pagātnē, un Es apstiprinu Savus pagātnes vārdus un pierādu pravietojumu piepildīšanos.

6. Jānis savā lielajā atklāsmes redzējumā redzēja, kā šajā laikā atklāsies Mans Gars, kā, atverot Sesto zīmogu, Gudrības grāmata apgaismos dvēseles. Viņš redzēja lielās cīņas starp cilvēkiem un viņu bēdas. Viņš redzēja grāmatu aizvērtu un beidzot atvērtu caur Neaptraipīto Jēru. Un jums Esmu parādījis šīs grāmatas lappusi pēc lappuses jūsu garam. Tajā ir ietverts likums, ko Es jums devu jau laiku sākumā.

7. Novērtējiet Manu darbu, izpētiet to no sākuma līdz galam. Atcerieties visu pagātni un apvienojiet to ar šo atklāsmi, lai viss jūsu dvēselē būtu dzīvs. Es esmu izdevis likumus un noteikumus cilvēku materiālajai dzīvei, esmu devis norādījumus morālajai un garīgajai dzīvei. Es esmu jūs pārnēsis uz gara sfērām, un jūs esat ieelpojuši šīs mājvietas mieru un laimi, lai jūs to pilnībā pazītu un iegūtu zināšanas par maniem likumiem.

8. Dzīvojiet augsta ideāla vārdā, rūpējieties, lai jūsu dvēsele, pildot savu misiju, atgūtu dzīvesprieku un enerģiju. Izplatiet mieru savā dzīves ceļā, aiciniet cilvēkus lūgties ar to lūgšanu, ko Es jums esmu iemācījis, lai viņi atkal justos cienīgi savam Radītājam. Kopiet viņu sirdis, kas ir neapstrādāta auglīga zeme, auglīga zeme maniem mācījumiem.

9. Sekojot maniem mācībām, strādājot cilvēces labā, jūsu dvēsele kļūs stiprāka, jūs priecāsit un arī cietīsiet, un sapratīsiet, cik daudz vērtā ir

ticība un mīlestība. Tad cīņā jums nevajadzēs ļauties sajaukt dažādaļām ticības apliecībām. Mana mācība stāv pāri jebkurai reliģijai un jebkurai sektai. Nesiet manu vārdu, kas ir mana mīlestības izpausme, un neizmantojiet to kā ieroci, lai cīnītos pret saviem līdzcilvēkiem; jo tas neaizvairo, tas nesāpina, tas ir tikai dzīvība dvēselei.

10. Notīriet trauku no iekšpuses un ārpusē, lai tas varētu uzņemt to esenci, ko Es jums nododu. Jūsu misija ir liela. Lai uzvarētu, jums jāsadarbojas. Sajaucieties ar visām tautām, saplūstiet ar visām rasēm, nesiet visiem manu miera vēsti. Pēc tam Es jūs aizvedīšu uz „Ieleju”, kurā jūs visi būsi vienlīdzīgi, kurā pazudīs cilvēciskā nabadzība un cilvēciskais egoisms, lai jūs būtu tikai garīgas būtnes.

11. Es zinu, ka jūs vēl kādu laiku atlīdzināsi savu nesaskaņu. Taču pienāks diena, kad, apņicis savs vājums, jūs tuvosieties viens otram, lai, vienoti un saskaņā, kļūtu stipri.

12. Es gribu, lai jūs būtu tīri. Tāpēc jūs pašlaik attīrāties sāpēs, lai atgrieztu dvēselei tās sākotnējo tīrību un tikumību. Tie pārbaudījumi, kurus jūs tagad pārciešat, jūs nenonāvēs. Tie tikai pamodinās jūs no jūsu dziļā miega, lai jūs tiektos pēc savas dvēseles pilnības.

13. Lai gan līdz šim ar saviem darbiem jūs neesat sevi padarījuši cienīgus, pienāks diena, kad šīs tautas pazemība, neatlaidība, mīlestība un ticība tiks pelnīti slavētas. Daudzi, ieraugot jūsos šīs tikumības, vēlēsi jums piešķirt vārdu vai titulu, vai uzlikt kroni uz galvas. Bet tad jūs atcerēsieties Jēzu un pazemīgi paslēpsieties. Kā Es jums esmu teicis, jūsu valstība nav šajā pasaulē.

14. Ja jūs vēlaties iekarot cilvēku sirdis, tad runājiet patiesi, ar vislielāko patiesību. Esiet pazemīgi starp pazemīgākajiem, lai jūsu vārdiem un darbiem būtu ticamība.

15. Cik ļoti priecāsi Mans Gars, redzot, kā jūsu darbs parādās starp cilvēces morālajiem un garīgajiem drupām. Jūsu darbs jau ir sācies. Redziet slimos, kas ir kļuvuši veseli, — neticīgos, kas ir piedzimuši ticībā, — atjaunos grēciniekus. Jūsu darbs vēl ir neliels, bet Es to uzskatu par labu un daudzkāšoju tā augļus.

16. Izraēl: Meistars ir pie tevis, pilns mīlestības un žēlsirdības. Es vienmēr esmu devis jums pierādījumus par savu mīlestību ceļā, ko esmu jums iezīmējis.

17. Mans „Dievišķais Vārds” runā uz tautu, un šo „Vārdu” jums sūta Tēvs, lai jūs varētu iepazīt darbu, ko Esmu uzticējis jūsu rokām.

18. Es rādu jums savus apustuļus kā paraugu. Tāpēc šajā laikā Es izliekos jūsu dvēselēs, lai jūs pakļautu savu ķermeni. Es esmu pieskāries cietajai klintij, lai no tās izplūstu kristāldzids ūdens.

19. Neticiet, ka jau esat nonākuši pie sava uzdevuma izpildes beigām, nedz arī tam, ka pēc 1950. gada Es turpināšu runāt caur cilvēka prātu. Viss, ko Es jums esmu teicis, ir piepildījies un piepildīsies, mīļā tauta.

20. Trešajā laikmetā jūsu dvēsele ir nosūtīta reinkarnēties, lai jums būtu jauna iespēja izpildīt savu misiju, izmantojot mana Dievišķā Gara klātbūtni šajā laikā.

21. Es esmu kopā ar jums savas lielās mīlestības dēļ un dodu jums spēku, jo nevēlos redzēt jūs vājus.

22. Es esmu žēlastības un mīlestības avots. Dzeriet, dodiet dzīvību savai sirdij un dvēselei. Attālinieties no materiālismā, lai jūs varētu saprast tās misijas lielumu, ko Es jums esmu uzticējis.

23. Mīļā tauta: ja jūsu sirdis ir pilnas sāpju, nāciet pie Manis, jo Es pārvēršu jūsu ciešanas priekā un stiprināšu jūs garīgi un fiziski, lai jūs varētu turpināt ceļu, pilni apmierinātības un cerības.

24. Es uzņemu cilvēku pūļus, kas masveidā nāk pie Manis, lai izklāstītu Man savas sāpes. Es tos uzklāšu klusumā; tie ir pūļi, kas no dažādām sektām un baznīcām ierodas šajās pieticīgajās pulcēšanās vietās, lai dzirdētu Manu vārdu, lai savā dvēselē un sirdī saņemtu Manu miera un cerības vēstījumu.

25. Kad viņi ierodas pie šī koka, viņi sajūt tā ēnas vēsumu, kas liek viņiem atpūsties, un viņi priecājas, dzirdot manu lakstīgalu čivināšanu. Tad viņi sajūt Manu klātbūtni un šī koka augļu saldumu.

26. Ir rakstīts, ka šajā Trešajā laikmetā Es nāktu Garā un kā skaļš zvans izsūtītu aicinājumu cilvēcei, lai tai dāvātu mierinājumu, maizi un garīgo ūdeni. Es esmu uzcēlis Savu Baznīcu Manu bērnu sirdīs un dvēselēs. Šīs Baznīcas svinīgumā un klusumā jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni, tur jūs saņemsiet to, ko jūs Man uzticējat savās meditācijās un lūgšanās. Šīs Baznīcas iekšienē jūs sajūtīsiet, ka jūs apgaismo Svētā Gara gaisma.

27. Šajā laikā Esmu sagatavojis savas izredzētās tautas divpadsmit ciltis, lai visas tautas caur tām saņemtu gaismu — lai tās, skanot trompetes skaņai, pamodinātu tos, kas gul, un lai tie, paceldami skatienu uz debesīm, varētu Mani ieraudzīt ar savu gara acīm.

28. Cilvēce ir apmaldījusies, taču Es esmu nācis, lai vadītu to Svētā Gara gaismā un lai tā atpazītu Manu Vārdu pēc tā patiesās nozīmes.

29. Laika gaitā tie raksti, ko atstāja mani mācekļi, ir tikuši mainīti, un tādēļ starp konfesijām valda nesaskaņas. Bet Es izskaidrošu visus savus mācības, lai apvienotu cilvēci vienā gaismā un vienā gribā.

30. 1950. gads drīz beigsies. Taču Es esmu jums atstājis izsmelošu mācību, ko jums jāiepazīstina ar jaunajām paaudzēm, lai tās atrastu mieru un dzīvību savai dvēselei.

31. Jūsu rokās Es uzticu Trešā Testamenta grāmatu, lai jūs ar tās palīdzību nestu cilvēcei Labo Vēsti.

32. Jūsu sirdis jau nojauš to ilgas pēc mājām, ko jūs izjutīsit, kad vairs nedzirdēsiet Mani šajā veidā. Tāpēc Es jums esmu teicis: pielietojiet manu mācību un neļaujiet sevi apmānīt tiem, kuri rīt celsies un viltīgi apgalvos, ka Es joprojām atklājos caur viņu prāta orgāniem.

33. Jūs esat liecinieki tam, ka viss, ko Es jums esmu teicis Savā Vārdā, ir piepildījies, taču jums jādzīvo modri, lai manā tautā nebūtu nepaklausības. Jūs sajūtīsiet to sāpes, kuri ir vāji un kuri vēl nav sapratuši manu mācību. Taču jūs viņiem izskaidrosiet manu patiesību un vadīsiet viņus caur manu Vārdu. Es atklāšos caur tiem, kas ir sagatavoti, un arī caur „pēdējiem” Es izplūšu kā gaisma un iedvesma.

34. Es neatstāšu cilvēci bez aprūpes, glābšu apmaldījušos un aicināšu pie sava galda tos, kuri nav dzirdējuši manu Vārdu šādā veidā. Elija turpinās apvienot cilvēku pūļus, lai jūs parādītu viņiem grāmatu, kas satur manu Vārdu. Ar jūsu starpniecību Es pamodināšu miega apņemtās dvēseles un atbrīvošu tās no elku pielūgšanas. Bet, ja jūs nebūsit gatavi runāt ar cilvēci, tad runās akmeņi, un jūs pieredzēsiet, ka visneizglītākais kļūs par manu patieso mācekli un runās par manu patiesību.

35. Jums jānodod cilvēcei Labā Vēsts, neizkropļojot Manu darbu, jums jābūt pazemīgiem kā jūsu Skolotājam un nedrīkstat tērpties greznos tērpos, lai piesaistītu savu līdzcilvēku uzmanību.

36. Jūs nedrīkstat rīt sagrozīt manu mācību, māciet tikai to, ko Es jums esmu uzticējis. Es esmu jums devis savu mācību pārpilnībā, lai jūs būtu cilvēces vadītāji un vēstneši. Ja vairs nedzirdēsiet manu vārdu caur balss nesēju, jums jāpalīdz viens otram un jāmīl viens otru, lai varētu atrisināt problēmas, kas rodas jūsu ceļā.

37. Jūs esat tauta, kuru Es šobrīd apvienoju, lai cilvēce caur jums atpazītu Mani. Es esmu vislielākais žēlsirdīgais un esmu jūs barojis ar vislabāko barību. Liels ir cīņiņš, kas jums būs jāizcīna. Tāpēc Es mīloši runāju ar jums, lai atbrīvotu jūs no kļūdām, kuras jūs piedēvējat manam darbam, lai, kad pienāks laiks, jūs varētu būt pasaules gaisma.

38. Garīgās armijas apņem jūsu dvēseles, tās ir gatavas uzsākt cīņu, jo jūs neesat vieni šajā pasaules uzskatu cīņā. Arī mana Garīgā pasaule būs kopā ar jums. Šīs garīgās būtnes iedvesmo jūs mieram un harmonijai, lai jūs tādi parādītos cilvēces priekšā.

39. Liels būs jūsu cīņiņš. Jums jārada paklausības paraugs un savās sirdīs jāievēro sava Meistara likums. Jūs iedrošināsit cilvēkus, taču Mans Vispārējais Stars vairs neizpaužies, tāpat arī Mana Garīgā pasaule neizpaužies caur jūsu saprātu. Tomēr Meistars sniegs jums savus

mācījumus augstākā formā un kā Svētais Gars – spēku, svētību un žēlsirdību.

40. 1950. gada beigas tuvojas, un miega apņemtā cilvēce Mani nav sajutusi. Bet Es viņus pamodināšu, lai viņi Mani ieraudzītu.

41. Kad notiks šie notikumi? Šis laiks ir tuvu. Drīz pienāks mana atklāsmes caur cilvēka prāta orgānu beigas. Ar to balss nesēju starpniecību, kuri šajās pēdējās dienās ir pratuši sagatavoties, Es esmu jums devis lielus un skaidrus norādījumus, mīlestības pilnus uzdevumus, lai jūs tos izpildītu, kad vairs nedzirdēsiet manu vārdu šādā veidā.

42. Es esmu atvēris jūsu priekšā savas gudrības grāmatu un esmu jūs mācījis, kā jums jāpilda sava misija, kā jums jāstaigā pa manu ceļu. Es esmu jums parādījis briesmas un esmu devis jums spēku, lai pārvarētu šķēršļus un nojauktu barjeras.

43. Pirms Es pārtraukšu runāt ar jums šādā veidā, Man jūs jāsagatavo, lai rīt jūs būtu skolotāji, kas jaunažiem mācekļiem izklāstīs Manas mācības.

44. Ja jūs jūtaties, ka esat zaudējuši šos mācījumus, nevainojiet par to Mani, jo Es esmu jums dāvājis Savu Vārdu – mūžīgās dzīvības maizi jūsu dvēselēm – pārpilnībā.

45. Es esmu jums devis savus mācības pilnīgā veidā. Taču, ja jūs tām pievienojat kaut ko, kas tajās nepiederas, jūsu sirdsapziņa jums pateiks, ko jums ir jāizņem, lai rīt cilvēce saņemtu tikai manas pilnīgās mācības.

46. Sakiet cilvēcei, ka Es kā Visvarenais Dievs vienmēr esmu bijis kopā ar jums. Jums nekas nav trūcis, jo Es katrā attīstības posmā esmu piepildījis jūsu dvēseli ar žēlastību un spēku.

47. Tauta, tu manas dievišķās gaismas klātbūtnē esi apsolījusi mīlēt Mani. Bet jūsu materiālisms vienmēr ir bijis šķērslis Gara uzdevuma izpildei, jo jūs nepazīstat sevi un nezināt, kādi ir jūsu mērķi un ideāli. Tomēr mana žēlsirdība ir apvienojusi jūs šajā pārbaudījumā, lai jūs sajustu manas mīlestības uguni un atzītu mana Svētā Gara mieru.

48. Es esmu Devējs, man ir jums vairāk, ko dot, nekā jūs varat lūgt. Es zinu par ķermeņa vajadzībām, pazīstu dvēseli un zinu jūsu bēdas un rūpes.

49. Lūkas, Markuss, Jānis un Matejs tika izraudzīti pēc Manas gribas. Katrai dvēselei Es uzticēju uzdevumu, atbildību, un viņi ar neatlaidību, apņēmību un mīlestību izplatīja Manu mācību un radīja Otrā Laika Testamentu. Un tāpat kā viņus, Es šodien atmodinu jūsu dvēseli, lai tā varētu atpazīt laiku, sajust un saprast zvērestu, ko tā ir devusi Manai Dievišķībai, un lai tā ķertos pie savas misijas izpildes.

50. Jēzus liecināja par Dievišķo Spēku, jo Viņā bija pats Dievs, kurš parādījās uz Zemes, lai pasaule Viņu iepazītu. Tas bija pats Tēvs, kurš nodevās tautai Vārdā, mīlestībā, patiesībā un gaismā.

51. Tas, kas ir uzrakstīts Zelta atmiņu grāmatā, piepildīsies un notiks. Laika gaitā viss piepildīsies.

52. Izraēla: Es neesmu runājis ar jums tikai šajā laikā. Bet jūsu dvēsele ir bijusi sasaistīta un nav izmantojusi to, ko Es tai devu Pirmajā laikā, Otrajā laikā un šodien Trešajā laikā. Bet ko jūs šobrīd gaidāt no Kunga? Kāds ir jūsu lēmums un jūsu vēlēšanās?

Es šobrīd runāju ar jums, izliekot savu Dievišķo Vārdu. Taču Es vairs nedošu jums laiku, lai jūs Man sekotu, izpaužoties caur balss nesēju, un, ja dvēsele pretojas un ķermenis atsakās paklausīt Maniem baušļiem, jums būs sīki jāatbild Man priekšā. Jo kā Tiesnesis Es izsludināšu aicinājumu un likšu jums saprast to, kas ir uzrakstīts jūsu likteņa grāmatā.

Kad dvēsele stāvēs augstākā Tiesneša priekšā, tā atzīs savu pārkāpumu un, pilna skumjām, lūgs Man vēl laiku, lai to labotu, – jaunu reinkarnāciju.

53. Es neesmu runājis tikai ar jūsu dvēseli, bet arī ar jūsu ķermeni. Tam Es esmu piešķīris papildu dzīvību, spēku un žēlsirdību, lai dvēsele varētu izpildīt savu misiju.

54. Es esmu mīlestībā izlējis Savu Dievišķo Vārdu, esmu jums dāvājis visu, ko mans Gars un mīlošākā Tēva sirds bija paredzējusi jums. Jūs esat visdārgākais manā Dievišķībā.

55. Jūs esat nonākuši pie mana vēstījuma beigām, ko Es esmu paudis caur balss nesēja prāta orgānu. Taču, ja jūs vairs nedzirdēsiet manu mācību, Es jūs turpināšu vadīt, jo Es vairs nebūtu Tēvs, ja Es jūs pamestu tuksnesī bez maizes un ūdens.

56. Sagatavojieties ar maniem norādījumiem, pētiēt to, ko Es esmu devis jūsu sirdīm savos vārdos.

57. Sagatavojiet savu prātu, lai tas uzņemtu manas Gaismas svārstības. Attīstiet savas dāvanas, lai jūs varētu apturēt dabas spēkus, jo cilvēci piemeklēs lielas katastrofas.

58. Mana mīlošākā Tēva sirds atveras, lai pat pēdējais savā dvēselē varētu sajust manas Dievišķās mīlestības siltumu. Es esmu atvērta grāmata, patiesība un likums.

59. Es esmu devis cilvēcei savu Garīgās mācības, Mīlestības mācības un Harmonijas mācības. Es neesmu devis jums savus norādījumus tikai šajā laikā. Kopš pirmā brīža, kad mans Dievišķais Gars nodeva jūsu dvēseli Zemei, es esmu runājis uz to caur saviem izredzētajiem, un nekad neesmu jūs vadījis tumsā, fanātismā vai elku pielūgšanā. Jo šie darbi manā skatījumā nav patīkami, jo tie attālina jūsu dvēseli no Gaismas, no manas Mīlestības, padara to gausu un izraisa to, ka tās glābšanas laiks ieilgst un rada tai lielas sāpes.

60. Ko darīt, lai cilvēki Mani atpazītu, saprastu un lai viņu sirdis Mani sajustu? Ko darīt, lai dvēsele pārrautu ķēdi, kas to saista ar materiālismu? Piešķirt jums vēl kādu laiku un izsludināt aicinājumu Izraēlas izredzētās tautas dvēselēm, lai tās kā labi karavīri un strādnieki stātos cilvēces priekšgalā, lai būtu tās vadītāji cīņā, kas tuvojas.

61. Dievišķais Meistars nāk uz leju, lai atklātos caur cilvēka prātu, taču meklējiet Mani jūsu sirds dziļumos – tur Es esmu.

62. Iegremdējieties dziļā meditācijā, tauta. Aizveriet acis un mēģiniet ar garīgo skatienu ieraudzīt cilvēku pūļus, kas tuvosies jums, ilgojoties pēc liecības, kas liecina par manu klātbūtni.

63. Atcerieties, ka jums viņus jāgaida ar sirdi, kas pilna žēlsirdības. Jo nāks tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc mīlestības, tāpat kā jūs esat atnākuši, ilgojoties pēc Manis, lai remdētu savu slāpi.

64. Neuzņemieties veikt lielus darbus, ja neesat tam sagatavojušies. Centieties sasniegt lielāku garīgumu, jo tad viens vārds, viena lūgšana vai viens mīlestības darbs spēs radīt lielākus brīnumus nekā tie, kurus jūs savā iedomībā varētu būt vēlējušies paveikt.

65. Žēlsirdība un atkal žēlsirdība – tas ir tas, ko Es esmu modinājis jūsu. Žēlsirdība ir tā sajūta, ko Es ar saviem mācījumiem esmu visvairāk atdzīvinājis. Jo žēlsirdība ir mīlestības un gudrības izpausme. Patiesi, Es jums saku: ja jūs gatavosieties ar žēlsirdību uzņemt savus līdzcilvēkus, kuri vēl ieradīsies, tad jūs viņus būsiet uzņēmuši ar vislabāko uzņemšanu, ar visizteiksmīgāko liecību, ko jūs varat sniegt par manu patiesību. Pret šo mīlestības apliecinājumu pretosies tikai ļoti nedaudzi.

Bet, ja jūs vēlēsieties viņiem izskaidrot Manu vēstījumu ar citiem līdzekļiem, jums nāksies daudz cīnīties, jo pasaulei ir apnicis vārdi, mācības un filozofijas. Tas, pēc kā pasaule, pārņemta ar bailēm, izsalkusi un slāpst līdz nāvei, ir mīlestība. Tāpēc Es jums atkārtoju, ka žēlsirdības darbs, pat ja tas ir neliels, bet sirsnīgs, no sirds nācis un patiesīgs, spēs vairāk nekā tūkstoš sprediķu vai sarunu ar skaistiem vārdiem bez satura un patiesības, tādiem, kādus pasaules tautas dzird dienu no dienas, taču šie vārdi netiek pielietoti.

66. Vēl vairāk sagatavojieties tam, ko jūs teiksiet, lai gan jums palīdzēs jūsu runas prasme un arī Raksti kalpos kā atbalsts vai palīgs jūsu atmiņai. Bet neaizmirstiet, ka tas, ko realizē jūsu dvēsele, kas izplūst no jūsu būtības dziļākajām dziļumiem, būs jūsu auglīgākais sēklis — tas, ar ko jūs saviem līdzcilvēkiem sniedzat vislielāko labumu un ar ko vienlaikus saņemat vislielāko laimi, kad pienāks brīdis saņemt savu atalgojumu.

67. Mīļā tauta, nāc pie Manis, apvieno domas ar sirdsapziņu, lai tu sajustu Manu mieru.

68. Tas, ko Es jums dodu Savos vārdos, rīt būs jūsu aizsardzība, jūsu zobens un jūsu vairogs, un, kad jūs būsiet apvienojušies garīgumā, dažādas reliģiskās kopienas nāks pie jums, lai jūs mīlētu cits citu.

69. Es esmu jums savos vārdos teicis, ka laiks, kad mana atklāsme nonāk pie jums caur cilvēka saprātu, drīz beigsies. Taču jūs turpināsi saņemt manas dievišķās balss skaņu savas būtības dziļumos.

70. Kad parādījās šīs jaunās dienas gaisma, jūs dzirdējāt skaļā zvana aicinājumu, kas skan starp cilvēci. Jūs bijāt akli, kas ieraudzīja šīs gaismas spožumu un kas, pateicoties manai žēlsirdībai, jūtaties vadīti pa šo ceļu.

71. Jūs esat mani mācekļi, ceļa sagatavotāji tām tautu pūlēm, kas rīt nāks pie Manis, kas kā vēstneši tālāk nesīs šo miera, dzīvības, mīlestības un gaismas vēsti. Ar savu piemēru jūs liecināsi par patiesību, ko sludināt.

72. Pārbaudījumi un kritieni, ko esat piedzīvojuši, lai kļūst par pieredzes gaismu jums, lai rīt jūs ar taisnīgumu ietu pa Manu ceļu.

73. Es esmu jums atklājis iemeslu katram notikumam un katram sāpīgajam pārbaudījumam cilvēces vidū — iemeslu, kāpēc šajā vislielākās samaitātības laikā Es esmu jūs apgaismojis ar Svētā Gara gaismu un apvienojis divpadsmit manas izredzētās tautas Izraēlas ciltis.

74. Tāpat kā Pirmajos laikos jūs ieradāties Kānaānas zemē, tāpat Es vēlos, lai jūs šodien dotos ceļā uz patieso Apsolīto zemi. Jūs jau esat sākuši spert pirmos soļus, lai uzkāptu kalnā, kura virsotnē atrodas lielā pilsēta, kas jūs gaida.

75. Rīt jūs nejutīsieties pamesti, jo Es un mana Garīgā pasaule stāvēsim jums klāt, lai jūs varētu pildīt savu misiju — lappusi pēc lappuses iepazīstināt cilvēci ar manu mācību grāmatu.

76. Jūsu darbs 1950. gadā nebeigsies, bet daudzi no jums novirzīsies no ceļa. Bet laimīgi būs tie, kas paliks nelokāmi, jo viņi būs kā mana tempļa pīlāri.

77. Jūs jautājat sev: „Vai Tēva „Vārds” pazudīs, un vai mēs vairs nejutīsim šo mīlestību? Vai Meistars aizies, un vai mēs vairs nedzirdēsim to Vārdu, kas bijis mūsu dvēseles prieks un iedrošinājums?” Nē, mana tauta, Tēvs neaiziet, Meistars turpinās savu gaismas misiju. Šodien jūs Mani esat dzirdējuši caur vienu vai otru prāta orgānu. Bet rīt jūsu sagatavošanās procesā vairs nebūs robežu, jo tad jūs visi varēsiet ar Mani sazināties no gara uz garu. Un caur ikvienu, kurš ir sagatavots, Es ļaušu plūst Savai iedvesmai. Tad jūs iepazīsi patieso sajūsmu, tad Meistara atklāsmei vairs nebūs robežu. Tādā pašā veidā jūs saņemsiet augsta garīgā līmeņa garīgo būtnu vēstījumus.

78. Jūs lūgsieties klusumā, un Es pieņemsu jūsu upuri un atbildēšu jums, apdāvinot jūs ar Savu svētību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 362

1. Meistars jūs uzņem savā bezgalīgajā žēlsirdībā, lai jūs dzirdētu Viņa vārdu.

2. Tēvs jums saka: Saprotiet to, ko Es jums uzticu garīgi, lai jūs sagatavotos izplatīt šo vēstījumu cilvēces vidū. Jo drīz pienāks brīdis, kad jūs vairs nedzirdēsiet manu mācību caur balss nesēju. Es jums to esmu paziņojis, un mans vārds ir karaļa vārds, un tam ir jāpiepildās.

3. Kopš 1866. gada Esmu sagatavojis cilvēka prāta spējas, lai nodotu Manu Vārdu, un šī atklāsme tagad tuvojas savam noslēgumam.

4. Mans darbs nav jauns. Jūs jau atrodaties Trešajā laikmetā, kurā cilvēce ir attīstījusies.

5. Vai mans vārds tevi ir saļaucis, mīļā tauta? Es jūs sastapu dažādos ceļos: vienus fanātismā, citus elku pielūgšanā, kad viņi cilvēku likteni piedēvēja zvaigznēm, un vēl citus, kuri šajā laikā noliedza manu klātbūtni, un tādēļ es jūs sastapu vājus. Es šajā Trešajā laikmetā esmu ieradies garīgi, lai jūs barotu ar saviem vārdiem.

6. Trīs laikmetos Es esmu jūs mācījis, taču šajā Trešajā laikmetā daži ir noliedzuši mana Trīsvienīgā un Marijas Garīgā darba patiesumu un atkal ir nonākuši elku pielūgšanā un apmulsumā, domājot, ka pilda Manu gribu.

7. Jau Pirmajā laikmetā mans darbs sāka atklāties, ļaujot jums atzīt vienīgo patieso Dievu.

8. Šodienas laikmetā Esmu sagatavojis neizglītotos prātus, caur kuriem Esmu jums nodevis Savu Vārdu. Jo Es vienmēr esmu meklējis vienkāršību.

9. Tādā pašā veidā Es apmācīju Mozus prātu – vienkārša vīra, pilna ar tikumiem, liela gara. Ar viņa starpniecību Es devu savai Izraēlas tautai Likumu un četrdesmit gadus vadīju to cauri tuksnesim, lai aizvestu to uz Apsolīto zemi.

10. Otrajā laikmetā nāca Jehovas „Vārds”, lai kļūtu par cilvēku, kā to bija redzējuši pravieši. Taču pirms tam nāca Elija, lai sagatavotu ceļu.

11. Tagad jūs atrodaties Trešajā laikmetā, Svētā Gara laikmetā. Kopš 1866. gada Esmu sagatavojis cilvēka prāta orgānu, lai tas kalpotu par pjedestālu Manam Dievišķajam Staram, un kopš tā laika Es runāju uz jums caur vīriešiem un sievietēm.

12. Tā ir ēra, kurā dvēselei mīlestībā jāpakļauj ķermenim, un ķermenim jāpakļaujas dvēseles pavēlei.

13. Dvēsele attīstīsies no kāpnēm uz kāpnēm, un tādējādi tā izpildīs savu misiju, ko tā nevarēja pabeigt zemes ķermenī.

14. Kur ir krāpšana? Kur mans darbs ir pārvērsts par biznesu, kur ir nepareizi interpretēts mans vārds, ko esmu devis visos laikos? Es vienmēr esmu lūdzis jums izveidot manu templi jūsu dvēselē. Bet jūsu apmulsums

ir bijis liels, jo jūs tā vietā esat uzcēluši granīta baznīcas un bagātīgi izrotājuši tās ar akmens rotājumiem un tēliem, ko radījusi cilvēka roka.

15. Cilvēce: Es esmu jūs sastapis kā elku pielūdzēju, kas meklē Manu Garu ierobežotās figūrās. Vai jūs neatceraties, ka Otrajā laikmetā Es jūs aizvedu uz upju krastiem, lai sniegtu jums Savu mācību? Vai Es jums tajā laikā mācīju elku pielūgšanu? Nē. Tagad, šajā laikā, Es meklēju templi jūsu sirdīs — templi, kuru elementi nespēs iznīcināt, jo mans darbs, ko jūs izplatīsiet, būs tikpat skaidrs un tīrs kā mana mācība. Tādā veidā tiks iznīcināts fanātisms un elku pielūgšana.

16. Es gribu, lai jūsu sirds templis vienmēr būtu sagatavots, lai Es tajā varētu dzīvot. Jums to nevajadzētu rotāt ar lauka ziediem, bet gan ar jūsu sirds labajiem darbiem, ar lūgšanu. Šajā templī Es gribu redzēt lāpu, kuras gaisma nekad neizdziest: ticību. Tādējādi, kad dabas stihijas būs atbrīvotas, jūs būsit glābšanas laiva saviem līdzcilvēkiem.

17. Nāciet pie Manis, ak, mīļā tauta, lai jūsos būtu mana Vārda mana. Ļaujiet tās būtībai būt dzīvībai jūsu dvēselē. Es esmu atnācis šajā laikā, lai jums atkal dotu savu Likumu, savu Patiesību un savu Mīlestību.

18. Paskatieties uz cilvēci, kas savu grēku dēļ atrodas bēdās. Jums jādodas viņiem palīgā, sniedzot viņiem Manu mācību, lai viņi paceltos lūgšanā.

19. Izraēla: jums jau ir pienācis cīņas laiks, un vairs nav tālu brīdis, kad cilvēce dzers ļoti rūgtu kausu. Tad jums jāpacelaties lūgšanā un jāsaņem jūsu līdzcilvēku lielās sāpes. Bet saprotiet, ka Es, , mīlestības dēļ pret jums un visu cilvēci esmu jums parādījis ceļu uz uzdevuma izpildi, izlejot Savu asinis līdz pēdējai pilienei, un caur tām Es esmu nācis, lai sagatavotu pasauli ar Savu vārdu — caur jums pašiem.

20. Es esmu skumjo mierinātājs, Es esmu mīlošais Tēvs, kas jūs iedrošina jūsu ceļos. Tautas sēro, tām vajadzīgs Mans Vārds, tās meklē Mani un nespēj Mani atrast. Tās pērk vētras, un savu Jaunuma jūrās tās atrod nāvi. Bet tu, tauta, celies kā drosmīgs karavīrs, lai cilvēce šajā laikā būtu kopā ar Mani.

21. Izraēl, Es tevi sagatavoju ar Savu spēku. Balsties uz Manu likumu, dari grēku nožēlu, lai grēka pasaule būtu pie tavām kājām.

22. Mans Vārds dod jums patiesības gaismu.

23. Es nevēlos redzēt šo zemi klātu ar liķiem. Es vēlos, lai cilvēce kā jauns Lāzars pieceltos no kapa, un jūs ar to spēku, ko Es jums esmu piešķīris, palīdzētu tai atrast mūžīgo dzīvību.

24. Tauta, kas tev trūka, lai tu dotos ceļā, lai izpildītu Manu gribu? Celieties ar krustu, lai izpildītu uzdevumu. Laimīgs tas, kurš pilda savu pienākumu, jo Es viņam došu visu, ko Esmu apsolījis, un, kad jūs ienāksiet

Manā Valstībā, Es jums teikšu: „Laipni lūgti, mīļā tauta, sagatavojiet savu sirdi kā atvērtu grāmatu, lai tajā ierakstītu Manu dievišķo mācību.”

25. Es esmu starp jums, jo jums ir vajadzīga mana gaisma. Šajā Trešajā laikmetā jūs vēl neesat garīgi attīstījuši savas sirdis, taču Es esmu atnācis, lai tās mīlestībā sagatavotu.

26. Es sniedzu jums mierinājumu un esmu jūs pārbaudījis, lai jūs apzinātos, vai esat izmantojuši Manu Vārdu. Pildiet Manu Likumu, un jūs atradīsiet patieso laimi. Taču ikreiz, kad esat bijuši nepaklausīgi, jūs esat izjutuši tikai sāpes.

27. Daudzi ir atpazinuši Mani, dzirdējuši Manu balsi un pacēlušies pie Manis. Arī pasaule, nogurusi no savas materiālās dzīves, meklē savu Tēvu. Bet jūs esat Mani izredzētie, kurus Esmu barojis ar Savu vārdu, lai jūs izplatītu aicinājumu saviem līdzcilvēkiem, lai viņi saņemtu to gaismu, ko Esmu devis jums.

28. Es esmu jūs sagatavojis, jo vēlos, lai jūs, tāpat kā Es, veiktu patiesas mīlestības darbus.

29. Cilvēki ir apmulsuši, viņi izdzer ciešanu kausu un nezina to, ko Es viņiem ar tik lielu mīlestību esmu devis Savā darbā. Viņi savās sirdīs ir padodas kārdinājumam un ļāvuši nezālēm izplatīties, lai gan tā nav Mana griba.

30. Trešajā laikmetā Esmu izmantojis cilvēkus ar labu gribu. Dažos Esmu atradis labu gribu, citos – iedvesmu, bet vēl citos – paklausību un manu mācību ievērošanu.

31. Bet patiesi, Es jums saku: kārdinājums piemeklē Manu tautu, lai atņemtu tai Manu žēlastību un Manu gaismu. Liels ir Meistara cīniņš, taču Es izlieku Savu žēlsirdību pār Savu izredzēto tautu, jo redzu, ka ir saplēsts baltais tērps, ko Es tai esmu devis.

32. Visu, kas jūsu dvēselei trūka, Es tai esmu piešķīris. Es esmu jums devis Savu Vārdu, lai jūs varētu garīgi attīstīt savas sirdis.

33. Sagatavojies, mana tauta, pasaule tevi vajag. Saproti, kā tā kurina savus karus, kā to ir piemeklējis kārdinājums un kāpēc cilvēki tādēļ nespēj pacelties. Bet Es šobrīd apgaismoju cilvēci, lai tā saņemtu Manu mieru.

34. Mana Valstība sastāv no miera un mīlestības. Es prasu no jums, mana tauta, nedaudz labas gribas, stingru apņemšanos un nebeidzamu vēlmi kalpot cilvēcei. Es vēlos, lai jūs sajustu viņu sāpes savas būtības visdziļākajos nostūros, lai jūs izrādītu žēlsirdību pret tiem, kuri nav dzirdējuši Manu Vārdu un cīnās tikai ar savām ciešanām. Saprotiet, mani bērni, ka visās vietās atskan sāpju kliegieni, ka cilvēce ir satricināta, ka vainīgais attīrās.

35. Sējiet mīlestības sēklu starp saviem līdzcilvēkiem, izmantojiet savas dāvanas, lai viņi sasniegtu pestīšanu. Jo jūs esat tie, kas spēj to darīt, jo Es esmu ielicis jūsu rokās atslēgu, lai atvērtu cilvēcei durvis uz Manām jaunajām atklāsmēm.

36. Kad būsiet izpildījuši savu misiju, Es pieņemsu jūsu daudzkārt pavairotās sēklas. Jūs esat lampa, kurai jāapgaismo tautu tumsība.

37. Saprotiet, ka tas, ko Es jums esmu devis, ir mūžīgs, jo Es to esmu ielicis jūsu dvēselē. Es esmu nodevis savu darbu jūsu rokās, lai jūs strādātu cilvēces pestīšanas labā. Es esmu jums devis likumu, pēc kura jāvalda tautām. Bet neapmaldieties ceļā. Ja jūs šajā garīgajā darbā sadarbojaties ar Tēvu, neveiciet rituālus un nepielūdziet elkus. Pētījiet manu dievišķo mācību, saprotiet manu dievišķo nodomu, ko Es jums iedvešu caur iedvesmu, jo Es savienojos ar jūsu dvēseli.

38. Es esmu jūs sūtījis uz šo pasauli, jūs esat mani kalpi. Daži ir iemiesojušies, bet citi ir garā; un šie ir atklājušies ar sagatavoto prātu palīdzību. Viņi ir atnākuši, lai izlīdzinātu grēkus. Šajos manos kalpos pastāv mīlestība, jo viņi ir cēlušies no Manis. Viņi ir apgaismoti, jo Es esmu viņus pārpludinājis ar savu dievišķo gaismu un visus apdāvinājis. Taču viņi savā pazemībā būs cilvēces kalpi, nevis valdnieki.

39. Elija ieradās pasaulē kā ceļa sagatavotājs Manai atnākšanai Otrajā laikmetā. Viņš bija patiesības praviets, ko Es sūtīju, jo cilvēci vadīja viltus mācekļi, un bija nepieciešams, lai visi atgrieztos pie ganāmpulka, jo visiem ir jānokļūst Debesu valstībā.

40. Trešajā laikmetā Es atkal sūtīju Eliju, taču garā, lai viņš atklātos caur Roque Rojas, lai cilvēks pēc tam saņemtu Manu vēstījumu caur balss nesējiem.

41. Es jūtu cilvēces ciešanas, jo tā nespēj atrast glābšanas laivu un neredz jaunās rītausmas gaismu.

42. Pildot pagātnes laiku pravietojumus, Es šajā Trešajā laikmetā esmu atnācis Garā un esmu atklājis ar cilvēka saprāta palīdzību. Mans Gars apgaismo cilvēci no „mākoņa”.

43. Es esmu Patiesība un nāku, lai sagatavotu sirdis, lai tās atpazītu Manu ceļu un apzinātos, ka Es neesmu pametis pasauli.

44. Es esmu pie jums kā atvērta grāmata. Šobrīd Es jums sniedzu to pašu mācību, kādu jūsu dvēsele saņēma agrākajos laikos. Taču tagad jūs esat attīstījušies, un tādēļ Mans Dievišķais Vārds ir atklājis caur cilvēka saprātu.

45. Es sūtu Savu Visuma Staru, lai mācītu jūsu dvēseli, atmodinātu to un liktu tai saprast, kādā veidā notiek tās atgriešanās un kā tai jādodas ceļā,

lai izpildītu savu misiju. Jo laiks tai ir pagājis pārāk ātri, un tā savās dažādajās reinkarnācijās nav sapratusi, kā sasniegt nepieciešamo attīstību.

46. Jūs neesat pratuši valdīt pār savu ķermeni, lai padarītu to paklausīgu un pakļautu maniem likumiem. Jo jūs esat jutušies vāji un esat pakļāvušies kārdinājumiem, jo neesat stiprinājušies ar mana Dievišķā Vārda būtību.

47. Lai gan Es esmu Tiesnesis un Visvarenais, Es neesmu jūs pametis, ne arī notiesājis, lai gan jūs Mani esat aizvainojuši un pārkāpuši Manu likumu.

48. Es atkal esmu jums izskaidrojis, kā jums jānokļūst uz pilnīgā ceļa, ko Esmu jums iezīmējis, lai jūs varētu atrast Garu dzīvi.

49. Jūs visi šajā laikā esat ieradušies šeit, lai izpildītu misiju, ko Es jums esmu uzticējis. Taču, redzot jūs guļam, Es runāju ar jums un pieprasīju no jums atbildību, jo jūs neesat klausījušies savas sirdsapziņas balsī.

50. Es esmu izlējis savu Dievišķo Vārdu pār jums kā kristāldzidru ūdeni. Es esmu ielicis savā sirdī savu mīlestību un sava Vārda būtību kā pilnīgu un unikālu mācību. Bet kāds bija paraugs, ko jūs esat devuši saviem līdzcilvēkiem?

51. Pasaulē, jūsu nepietiekamās sagatavotības dēļ, nav atzīts tā darba lielums, ko Es esmu uzticējis jūsu rokām. Cilvēki savās sirdīs nav sajutuši mana Dievišķā Gara mieru, viņi ir sašķelti un baro atšķirīgus ideālus, meklē jaunas dievības un jaunus likumus, lai sevi dēvētu par Dieva pārstāvjiem šajā pasaulē.

52. Es esmu runājis ar jums taisnīgi, lai jūs atzītu savas kļūdas un būtu paraugs citiem. Jo jūs esat Gaismas bērni, pasaules garša un sāls, atzīti par Garīgā Izraēla tautu.

53. Es esmu jūsu Skolotājs un sūtu jums Savu Gaismu, lai no jums aizvāktu jebkādu tumsību, lai pārvērstu jūs par labiem mācekļiem, kuri ievēro Manas mācības un atgriež savus līdzcilvēkus.

54. Es esmu jums runājis par apustuļiem, kurus mana žēlsirdība izvēlējās Otrajā laikmetā. Es viņiem devu pierādījumu, lai viņi ticētu Man un sekotu Man. Kad viņi saprata, ka patiešām atrodas pie Skolotāja, viņi, nometušies ceļos, piedāvājās Man sekot, lai kļūtu par maniem mācekļiem, par mana Likuma un mana Darba sludinātājiem.

55. Viņu sirdis bija tikpat trauslas kā jūsu sirdis. Bija nepieciešams, lai Meistars vārdu pa vārdam iegravētu viņu sirdīs, lai pārvērstu viņus par labiem mācekļiem.

Pēc tam, kad viņi bija saņēmuši Manas mācības un visus mīlestības apliecinājumus, ko Es viņiem dāvāju, bija Mana griba viņus sūtīt, lai viņi stāstītu par to, ko bija dzirdējuši no Manis.

56. Taču, pirms Meistars atvadītos, bija nepieciešams pārbaudīt viņu sirdis. Tāpēc Es viņus sūtīju pa dažādiem ceļiem, lai redzētu viņu uzticību,

drosmi un pārliecību par Manu patiesību. Taču, kad viņi bija bez Meistara klātbūtnes, viņi jutās kā mazi bērni, viņu drosme samazinājās, viņu griba kļuva vāja. Viņu pacilātība un pašāvība uz sevi vēl bija niecīga. Tāpēc viņi piedzīvoja rūgtumu un raudāja. Taču Meistars viņus atkal apvienoja, lai iedvestu viņos pašāvību un mīlestību.

57. Kad Es atnācu šajā pasaulē, Es neiedvesmojos no neviena cilvēciskā ideāla, nedz arī pārņēmu mācības no kādas reliģijas vai zinātnes. Es pats biju Zināšanas, Pilnība, pats Dievs, kurš šajā pasaulē kļuva par cilvēku, lai uzticīgi izpildītu Mozus likumu, ko cilvēki bija pārpratuši.

58. Kad ļaužu pūlis sapulcējās, lai klausītos Jēzus mācības, mani apustuļi pievērsa tam savu uzmanību un ar godbijību klausījās manā vārdā. Pietika ar vienu teikumu, un viņi jau atpazina „Dievišķā Vārda” bezgalīgo žēlsirdību. Pietika ar vienu vārdu, un jau viņi izveidoja grāmatu ar neizmērojamu gudrību un zināšanām par mācību, ko Es tobrīd izplatīju. Jo Es devu viņiem pilnīgu mācību, lai mani izredzētie varētu stāties cilvēces priekšā un vadīt to pa mīlestības, miera un sapratnes ceļu.

59. Es nekad neesmu jūs pametis, vienmēr esmu iestājies par jums, par visu cilvēci, un katram devis to, kā trūkst, lai jūsu dvēsele varētu stiprināties un pati varētu pārraut saites, kas to saista ar materializāciju.

60. Esmu atkal atnācis šajā laikā Garā kā Spēks un Mīlestība pār šo cilvēci, jo tā ir apmaldījusies un cilvēki ir izsaukuši karu — tagad, kad dabas spēki ir atbrīvoti, pārbaudījumi un slimības piemeklē valstis un mājās tiek uzliktas sēru lentas — tagad, kad sirdis raud un mokās esošie ķermeņi mēro savu dzīves ceļu bez orientiera, vēl neatraduši roku, kas viņiem laipni piedāvātu maizi, spēku un palīdzību.

61. Mīlošais Tēvs nevar pamest cilvēci tās nedrošībā, ciešanās vai bēdās. Pravietojumi, ko Es jums esmu devis, tagad piepildās.

62. Attālinieties no materiālisma, lai jūs varētu pildīt dievišķo un garīgo likumu, ko Es jums esmu devis. Tas ir pilnīgs, tīrs un pilns gaismas, lai jūs atrastu dzīvi, žēlsirdību un spētu vadīt sevi mīlestības, sapratnes un morāles ceļā.

63. Jūsu sirdis nav pakļāvušās manai mīlestībai, jūsu tumsība un nesapratne nav ļāvušas jums atklāt manu mācību jēgu tajā pilnīgajā gaismā, ko Es izlieju jūsu dvēselēs, un jūsu ausis nav Mani dzirdējušas. Vai jūs gribat, lai Jēzus nāktu uz leju, lai kļūtu par cilvēku, lai jūs Viņu justu pie sevis un ar roku varētu pieskarties Viņa brūcēm, Viņa drēbēm? Nē, šis laiks tagad ir pagājis.

64. Mīlie mācekļi, patiesi Es jums saku: šobrīd Es izlieju uz jums Savu Svēto Garu un Savu Vārda būtību jūsu sirdīs.

65. Kā Tēvs Es uzņemu ikvienu, kas klausās Manos vārdos, un ikvienu, kas ir gatavs doties pa visiem ceļiem, kurus viņam rāda Mana griba.

66. Es nāku šajā laikā, lai jūs no jauna sajustu ticību, paļāvību un manas mīlestības siltumu — lai jūs dzīvotu pie Manis uz visiem laikiem, lai jūs varētu atjaunoties un kā atvērtā grāmatā lasīt manas atklāsmes un mācības.

67. Šajā laikā Mans Dievišķais Gars ir kā spoža zvaigzne jūsu dvēseles priekšā. Es dāvāju jums Savu gaismu un mīlestību, lai jūs vienmēr uzticētos savam Tēvam un Radītājam. Jo ir pienācis laiks, kad Es vēlos redzēt jūs ar sagatavotību jūsu dvēselē. Es vairs nevēlos, lai jūs teiktu, ka jūsu Tēvs ir attālinājies no jums. Nē, mani bērni, jūs neesat vieni.

68. Es nevēlos redzēt jūs savā ceļā ar satraukumu dvēselē, jo pusdienlaika gaisma apgaismo jūsu sirdis.

69. Šajā laikā Es dodu jums to, ko Es jūsu labā glabāju Savā dārgumu krātuvē. Tāpēc ir nepieciešams, lai jūs Meklētu Mani savas sirds visdziļākajos noslēpumos. Ir nepieciešams, lai jūs pildītu Manu Dievišķo Likumu, lai jūs nekļūdītos un neradītu apmulsumu saviem līdzcilvēkiem, bet saprastu un izpētītu Manas mācības un būtu Mani patiesi mācekļi, kas tās ievēro. Tādējādi jūsu garīgajās acīs vairs nekad nebūs akluma, un jūsu ausis būs gatavas dzirdēt Manu balsi, lai jūs patiesi sajustu, ka Meistars, pasaules Glābējs, apmetas jūsu sirdī un no turienes atklājas. Tādējādi jūs liecināsi cilvēku priekšā.

70. Lai šī pasaule tiktu attīrīta, ir nepieciešams, lai jūs savu dzīvi padarītu garīgu, lai jūs būtu dzīvs svētnīca un novērstos no tā, kas jums neder, un attīrītu savu dvēseli no spītības un netīrumiem.

71. Nezinot, kāpēc esat atnākuši un kāpēc Tēvs jūs ir aicinājis, jūs esat ieradušies, un Es esmu jūs uzņēmis un mīlestībā sagatavojis. Ja jūs uz īsu brīdi piemeklēja sāpes, Es pēc tam jums sniedzu mierinājumu un dāvāju dzīvību, iedrošinot un stiprinot jūs ar Savu žēlsirdību, lai jūs nožēlotu jaunos darbus. Jo Es patiesi vēlos, lai jūs stātos Manā priekšā tīri un attīrīti.

72. Ja tā nebūtu, jūs nebūtu sēdināti pie mana galda šajā Trešajā laikmetā, jūs nebūtu piekrituši izmantot ūdeni, kas jūs attīra, un jūs ietu pa maldīgiem ceļiem. Bet Tēva balss atskanēja jūsu sirdīs un atgriezta jūsu jūtīgumu, un tādējādi jūs varējāt parādīties sava Kunga priekšā.

73. Es jūs sagatavošu un stiprināšu, ja jūsu ticība draud izdzist. Es esmu Tas, kas to aizdedzis, lai jūs to barotu, jo Es negribu, lai tā izdziest. Es gribu, lai jūs, sagatavojoties, attīrītos no traipiem. Jo jūs patiešām esat izredzētie, un Es gribu, lai jūs kādreiz atbrīvotu savus līdzcilvēkus no tumsas. Tāpēc jums no visas sirds jāatzīst savs Dievs un jāizplata zināšanas par manu

mācību pasaulē, katrā sirdī iededzot lāpu. Tas ir dievkalpojums, ko no jums gaida Jūsu Dievs un Kungs, un ko gaida arī cilvēce.

74. Es esmu jūs mācījis pacelt savu dvēseli un savienoties ar Dievišķo Garu. Es prasu no jums atjaunošanos un saku jums: jūsu Tēvs ir pilns mīlestības un žēlsirdības, un Es atklājos savas radības pilnībā. Es esmu jūs mācījis, kā jums jānodod tālāk mana mīlestība; Es esmu jūs atbrīvojis, un jūs vairs neesat verdzībā, jo Es esmu sadedzinājis visu nešķīsto, kas bija jūsos, un šis uguns ir attīrījis jūsu darbus un domas. Es esmu pārrāvis saites, kas jūs saistīja ar šo pasauli.

75. Jūs esat gājuši pa maldīgiem ceļiem — pa ceļiem, kas veda jūs uz nāvi. Tāpēc mans Vārds jūs ir pamācījis kā balss, kas jūs labo un ir pamodinājusi no jūsu dziļā miega. Es esmu jums atgādinājis to, ko jūs bijāt aizmirsuši. Es esmu jūs attīrījis un pārvērtis jūsu sirdi par svētnīcu.

76. Šī ir mana cīņa, lai jūs glābtu, lai noņemtu jums acu saites, kas aizsedza jūsu acis, lai iemācītu jums atpazīt Mani manā patiesībā. No izstumtajiem, kādi jūs agrāk bijāt, Es esmu jūs pārvērtis par Gaismas bērniem, par izredzētajiem bērniem, kuri valkā vislabākos tērpus, pat kamēr viņi vēl ir iemiesoti. Tā ir bijusi Mana griba, lai jūs apzinātos Manu klātbūtni, lai jūs sagatavotos un dzīvotu Manā Valstībā.

Es esmu gribējis, lai jūs būtu pirmie, kas Mani garīgi redz un sajūt, lai jūs par to liecinātu saviem līdzcilvēkiem. Sakiet, ka stunda ir pienākusi, lai viņi sagatavotos, lai neticīgie iegūtu ticību. Sakiet cilvēkiem, ka mana Valstība ir klātesoša viņu pašu dvēselēs. Klauvējiet pie sirdīm no durvīm uz durvīm, lai pamodinātu guļošos, jo pār viņiem ir pārņēmis varu nāve.

77. Cilvēki ir izraisījuši karus, lai aizstāvētu savus pārejošos troņus un īpašumus. Ejiet un sakiet viņiem, ka Miera Kungs ir atnācis, lai cīnītos pret ļaunumu. Taču šī cīņa notiek ar mīlestības un gaismas ieročiem. Jo Es esmu dzirdējis atraitņu vaimanas un raudas, bāreņu sūdzības, esmu redzējis cilvēku nemieru un naidīgumu.

78. Ejiet pie viņiem un sakiet viņiem, ka ir atnācis dzīvais Dievs, ka viņiem nav vajadzīgi ne pašu roku darinātie elki, ne materiālie tempļi — ka mīlestības, gaismas un miera Dievs aicina visus savus bērnus, lai tie atjaunotos un ieklausītos sirdsapziņas balsī.

79. Es jums saku: laipni lūgts „pazudušais dēls”! Jūs esat daudz rauduši, jo saskārāties ar ļaunumu un attālinājāties no manas mūžīgās žēlsirdības. Jūs redzējāt tikai bezdibenus un tuksnešus. Bet tagad skatieties uz dzīvā ūdens avotiem, kas uz visiem laikiem ir remdējuši jūsu slāpes. Redziet dzīvības koku, kas jums dod savus augļus un ēnu zem savām lapām. Es jums piedāvāju patvērumu un barību un izskaidīšu jūsu pagātnes materiālistu.

80. Es uzticu jums Evanģēliju, ko jums jāsludina, lai cilvēce atpazītu Mani un paceltos, ilgojoties pēc Manas mīlestības. Sakiet saviem līdzcilvēkiem, ka Es kā mīlošs Tēvs gaidu viņus ar atvērtām rokām. Sakiet viņiem, ka tagad ir pienācis laiks viņu garīgajai vienotībai — lai atceltu savas robežas un izskaustu savstarpējo atsvešinātību. Jo Man jūs visi esat Mani bērni, un Es jūs visus mīlu vienādi. Nesiet viņiem šos vēstījumus, ejiet pie viņiem kā Mani pārstāvji un ņemiet Mani par paraugu savā ceļā, lai jūsu vārdi būtu pilni iedrošinājuma, mierinājuma un dzīvības.

81. Cīnieties savā dzīves ceļā un uzvariet pasaules tumsību. Izskaidiet elku pielūgšanu no sirdīm; sagatavojiet ceļu, lai visi nonāktu pie Manis. Visur, kur jūs izskanēsiet aicinājumu, nevis jūs, bet Es būšu Tas, kurš tiks dzirdēt Savu balsi, un kur vien jūs arī ietu, tur Es būšu.

82. Tēvs jums saka: Sagatavojieties, jo Es apmetīšos jūsu sirdīs. Ja jūs būsiat tam cienīgi un jūsu dvēseles būs stipras, tad ne jūs būsiat tie, kas dāvinās cilvēcei, bet Es ar bezgalīgu mīlestību.

83. Saproties, ka Es izmantosiu jūs. Jums jāgatavojas liecināt par Mani un rādīt cilvēcei miera un likuma karogu kā glābšanas ostu nelaimē nonākušajiem. Runājiet bez bailēm no teorijām, no viltus mācībām par garīgumu. Sakiet viņiem, ka Tēvs nevēlas cilvēces pazudināšanu, ka Viņš tiecas pēc visu Savu bērnu glābšanas.

84. Sakiet, ka arī jūs esat nākuši pie Manis bez nekā laba, ka esat bijuši kurli un akli pret patiesību. Sakiet, ka pat visizkropļotākais grēcinieks, kurš zaudējis ticību, spēs izglābties, ka Es protu attīrīt un šķīstīt viņa dvēseli. Tāpēc nebaidieties nokāpt bezdibenī, lai glābtu savus līdzcilvēkus. Kāpiet kalnos un dodiet arī tur. Bet esiet no sirds pazemīgi, lēnprātīgi un tikumīgi. Kā vadītājs Es jums atstāšu Svētā Gara gaismu, kas ir izlieta visā Visumā.

85. Ja jūsu līdzcilvēku nepareizās interpretācijas traucē jūsu ceļu, tad sakiet viņiem, ka veseliem ārsti nav vajadzīgi. Esiet nomodā un lūdzieties, pacelieties garīgi pie Manis. Jo Es nojaukšu Bābeles torni, iznīcināšu elkus, sajauksu zinātniekus, parādīšu Savu Gaismu, atbrīvošu cilvēkus no akluma un izraušu naidu un ļaunos nodomus ar saknēm. Es panākšu, ka mirušie augšāmcelsies, ka tie, kas uzskatīja sevi par lieliem, atzīs savu niecīgumu, un panākšu, ka lepnie nolieksies Manā priekšā.

86. Es meklēju dvēseles glābšanu, un šajā lielās cīņas laikā jums jārunā ar tiem, kuri vēlas Mani no jauna krustā sist.

87. Tēvs jums saka: ja jūs Mēni mīlat, tad pildiet Manu likumu, strādājiet pie sevis. Ja jūtaties vāji vai jums kaut kā trūkst, lūdziet Tēvu, jo Es jūs uzklausišu. Bet lūdziet to, kas ir pareizi, tad Es jūs piepildīšu ar Savu žēlastību.

88. Ja jūs gatavosieties, Es no jums izveidošu savus apustuļus, kuri atklās Manu mīlestību. Bet neuzpūstieties un nedarījiet pārāk lielus soļus, lai neapmaldītos. Kad būs pienācis laiks, Elija jūs apbruņos ar Svētā Gara gaismu.

89. Dāvanas, ko Es jums esmu devis, Es neatsaukšu, nedz arī mainīšu. Tās paliks jūsu dvēselē uz mūžīgiem laikiem, un, kad jūs sasniegsiet kalna virsotni, jūs ieraudzīsiet savas cīņas augļus.

90. Vadieties pēc maniem vispilnīgākajiem norādījumiem, nesiet savās sirdīs mieru un klusumu, lai jūs to dāvinātu citiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 363

1. Mīļie mācekļi, uzklausiet vārdu, kas jūs stiprinās. Esiet pārliecināti par mana darba patiesību, lai jūs to īstenotu un ar savu piemēru parādītu saviem līdzcilvēkiem.

2. Ja cilvēks atjaunojas, ja manā patiesībā valda viņā un viņa garīgās spējas pārvar viņa pasaulīgās kaislības, tad viņš būs sapratis manu darbu.

3. Liels ir manu darbinieku pūliņš, un ceļš, kas jāveic, ir ļoti garš. Viņu darbs ir sācies, un sēkla ir iesēta. Taču nāks citi darbinieki, lai novāktu augļus un laika gaitā atkal iesētu sēklu. Tavs uzdevums, mana tauta, ir panākt, lai šajā laikā atzītu manu darbu un lai cilvēce saņemtu manas bezgalīgās gudrības žēlastību, kādu tā vēl nekad nav varējusi izjust.

4. Manai gaismai, izplatoties pa visu pasauli, ir panākusi to, ka katrā mācībā meklē manu patiesību. Tas ir iemesls cilvēku rīcībai atbilstoši viņu dažādajām ticības pārliecībām.

5. Tas ir to pravietojumu piepildījums. Kurš no viņiem pārstāv patiesību? Kurš slēpj izsalkušu vilku aitas ādā? Kurš, tērpies *tīrā* tērpā, apliecina savu absolūto iekšējo tīrību?

6. Jums jāpielieto spiritisms, lai atklātu manu patiesību; jo cilvēce ir sadalījusies tik daudzās ticības apliecībās un pasaules uzskatos, cik tas atbilst cilvēka domāšanas attīstībai.

7. Tādējādi ir veidojušās arvien vairāk sektu un konfesiju, un jums būs ļoti grūti novērtēt patiesības saturu, kas ir katrā no tām.

8. Mana mācība apgaismo cilvēku domas un priekšstatus, un pamazām ikviens sapratis pamatus, lai pilnveidotu savus darbus un virzītu tos uz pilnīgāku un augstāku ceļu.

9. Spiritisms nav jauna mācība, kas vēlas sasniegt pagātnes ticības mācību attīstības līmeni — nē, tā ir tā pati atklāsme kā Pirmajā un Otrajā laikmetā. Tā ir visu reliģiju *pamats*, par ko Es šajos šķelšanās laikos vēlos atgādināt cilvēcei, lai tā neaizmirstu savas saknes.

Cilvēka darbi, viņa paražas un veids, kādā tiek ietekmēti maņas, lai dažādās reliģijās sevi iepriecinātu un lepoties ar tām, ir pretrunā ar to, ko mans darbs vēlas parādīt pasaulei.

10. Es caur Jēzu atstāju pilnīgo mācību, lai starp cilvēkiem valdītu mīlestības izpratne. Tās sekas ir bijušas svētība pasaulei. Tagad atkal tiek domāts par kristīgajiem principiem. Taču pasaule ir tik tālu no tiem, ka tikai pārbaudījumi, kurus cilvēce šobrīd piedzīvo, atgādinās tai par mīlestību, ko Meistars mācīja ar savu piemēru.

11. Mana mācība ir gaisma, kuru jums jāmeklē, lai starp cilvēci vienmēr valdītu miers.

12. Katrā rīcībā, kurā ir ietverti labi nodomi, atklājas Mans darbs. Tas ir būtiska daļa no visa tā, ko cilvēks var veidot, vadoties no labdarības mērķiem, no godīgiem nodomiem palīdzēt cilvēcei, tuvināt tautas cita citai, vadīt cilvēkus ceļā uz augstāku attīstību un pilnveidošanos.

13. Garīgums, ko Es jums atkal mācu, ir dievišķais darbs, kas, lai gan ir tik liels, spēj ierobežoties, lai atklātos mīlestības aktā. Tomēr nekrītiēt kļūdā un nepalieciet pakļauti kādas reliģiskās kopienas kulta rituāliem, kā arī neievērojiet priekšstatus, ko citi cilvēki ir ieviesuši kā nemainīgus.

14. Es esmu jums teicis, ka manam darbam nevajadzētu jūs sašķelt, ka jums jāvieno savas domas un jādara labais, daloties ar maniem mācījumiem ar saviem līdzcilvēkiem. Ja viņi tos ievēro, nav nozīmes, kāda ir viņu mācība. Viņi sajūtīs garīgumu, izstarojoši mīlestību saviem līdzcilvēkiem.

15. Ir daudzi, kas saprot mana darba garīgo būtību un to praktizē tādēļ, ka mīlestības un žēlsirdības dāvināšana sniedz gandarījumu.

16. Kad pienāks brīdis, kad Mans Vārds vairs nebūs dzirdams caur cilvēka prāta orgānu, būs tādi, kas mēģinās runāt, ļaunprātīgi izmantojot Manu Vārdu. Bet Es jau esmu jums teicis: tie būs krāpnieki!

17. Es jūs neatstāšu vienus. Jūsu prāts nepārtraukti saņems manu iedvesmu. Es būšu jūsu vārdos, jūsu darbos. Jūs arī turpmāk varēsiet pulcēties, lai atcerētos manu vārdu. Tāpēc es esmu atļāvis, lai tas tiktu saglabāts rakstveidā, lai tas jums būtu pastāvīgas pētišanas temats. Taču nav mana griba, lai jūsu pulcēšanās notiktu prātu apmānoši kulta rituāli. Jo tad tas, ko es jums esmu mācījis, pārvērstos par rituāliem un tradīcijām.

18. Es esmu uzticējis jums savu darbu; katram no jums ir jāseko savam ceļam, jāpilda savs pienākums. Pielāgojiet savas vajadzības manas mācības norādījumiem. Visās savās darbībās jūs atklāsiat iespēju mīlēt savu tuvāko un viņam piedot, piedot saviem līdzcilvēkiem — nevis no mistiskā viedokļa, bet kā dabisku rīcību saskaņā ar attīstības posmu, ko jūs šobrīd piedzīvojat. Tādā veidā pasaule pamazām sapratīs manu darbu.

19. Ja cilvēce būtu uzklausi jūsu, sapratusi un izpētījusi manu mācību, tad tās priekšā pie horizonta būtu atvēries patiesības un mīlestības ceļš, un tā nepiedzīvotu tās sāpes un bailes, kurās tā atrodas.

20. Saprotiet, ka neviens nav taisnīgs un pilnīgs. Jūsu pārkāpumi ir lieli, jūs cīnāties ar sevi. Tieši tādēļ Es esmu jums dāvējis Savu žēlsirdību.

21. Tāpat kā tie mācekļi, kurus Es izvēlējos un kuri raudāja par Jēzus aiziešanu, bet kuriem pēc tam bija dievišķā iedvesma un kuru prāts tika apgaismots, un kuri atdeva savu dzīvību, lai aizstāvētu Manu darbu, tāpat arī jūs sērosiet par Meistara aiziešanu saistībā ar Viņa atklāsmēm. Taču jūsu prāts atvērsies, jūsu sirds iedegsies mīlestībā un žēlsirdībā pret saviem

līdzcilvēkiem, un jūs turpināsiet mīlēt Mani, mīlot savu tuvāko un viņam piedodot.

22. Tad mana patiesība atklāsies garīgi, un viss kļūs lielāks, taisnīgāks un patiesāks.

23. Tā kā cilvēce nav saskaņā ar Visuma Likumu, kas valda pār visu radību, iestāsies nekontrolējams stāvoklis, kas izpaužies dabas spēku varā.

24. Cilvēks ir sadalījis atomus, un viņa attīstītais prāts izmanto šo atklājumu, lai iegūtu milzīgu spēku un radītu nāvi.

25. Ja cilvēks būtu *garīgi* attīstījies tādā pašā mērā kā viņa zinātne un intelekts, viņš jauno dabas spēku atklājumus izmantotu tikai cilvēces labā. Taču viņa garīgā atpalcība ir liela; tādēļ viņa egoistiskais prāts ir izmantojis savu radniecisko spēku cilvēces postam un pielietojis iznīcinošus spēkus, tādējādi novēršoties no Jēzus mīlestības un žēlsirdības principiem (). Tāpēc, ja jūs redzēsiet, ka no debesīm krīt uguns plūdi, tas nenotiks tāpēc, ka atveras pašas debesis vai ka jūs mocīs saules uguns — nē, tas ir cilvēka darbs, kurš sēs nāvi un iznīcību.

26. Es esmu atnācis šajā laikā, lai atgādinātu jums par manu mīlestības mācību, un rīt jūsu mazbērni dzirdēs manas balss skaņu, kas aicinās viņus atcerēties un apzināties, ka pastāv lielāki spēki, kas var viņus iznīcināt.

27. Es jums saku to pašu, ko toreiz teicu saviem mācekļiem: „Modieties un lūdzieties, lai neiekristu kārdinājumā”, jo jūs piedzīvosiet grūtus laikus. Taču, ja jūsu ticība būs liela, jūs redzēsiet, ka viss notiek cilvēces labā. Un nākotnē, kad cilvēki sapratīs, ka viņi ir strādājuši tikai naidam un iznīcināšanai, dabas spēki tiks atbrīvoti cilvēces labā un radīs mīlestību un paliks mierā. Tad dvēsele atradīs labvēlīgāku lauku savai attīstībai, jo Es, o mīlie mācekļi, esmu nācis, lai jums dotu mieru un mierinājumu. Es esmu jums runājis par labāku dzīvi un atklājis jums lielos brīnumus, kurus jūsu dvēsele spēs parādīt pasaulei. Jo jūs atdosiet redzi akliekiem un dziedināsiet garīgi slimos ar manu mīlestības vārdu. Jūs panāksiet, ka klibie pametīs savas gultas, lai sekotu Man.

28. Nāks laiks, kad jūs, pildot savu uzdevumu un kļūstot garīgāki, labāk sapratīsiet Mani. Tad jūs sajūtīsiet vienotību, un jūsu dvēselēs valdīs prieks. Tad jūs visi iemācīsieties būt nomodā un lūgties, lai pasaule ieraudzītu Manu svētīto darbu ar to tīrību, ar kādu Es to esmu uzticējis jums.

29. Nāks brīdis, kad katra sekta un baznīca sāks pētīt pati sevi, lai atrastu to, kas pieder pie Mana darba. Taču, lai atrastu šo dārgumu, viņiem būs nepieciešams pacelt savas dvēseles un ieklausīties Gara balsī.

30. Šodien Meistars jūs turpina mācīt un pārvērš cilvēkus par patiesiem kristiešiem.

31. Mani mācekļi, jūs nezināt, kad piedzīvosiet savas misijas beigām, kad savā cīņā sasniegsiet uzvaru. Jo jūs turpināsiet strādāt no paaudzes paaudzē, lai panāktu, ka cilvēces vidū valda garīgums. Jūs šķersiet robežas un jūras, dosieties uz provincēm, valstīm un tautām, lai izplatītu manu patiesību.

32. Tāpat kā Otrajā laikmetā, kad mani mācekļi, pārpildīti ar Svētā Gara gaismu, bez bailēm no pasaules un neņemot vērā attālumus, devās ceļā, lai izplatītu manu mācību, tāpat arī jums jāsagatavojas un, kad pienāks laiks, jādodas ceļā, lai pildītu savu misiju.

33. Šajā laikmetā Es esmu bijis labākais Skolotājs, Es nekad neesmu jums melojis, Es vienmēr esmu runājis ar jums vienkāršos un skaidros vārdos, lai jūsu dvēseles un sirdis varētu sajust Mani un baroties no būtības, kas stiprina un atdzīvina.

34. Es jūs pazīstu, un visos laikos, kad esmu jūs sūtījis reinkarnēties, esmu atklājis jums. Taču jūsu prāts nespēj atcerēties jūsu iepriekšējās reinkarnācijas.

35. Es nekad neesmu novirzījis jūs no pienākumu pildīšanas ceļa, nekad neesmu devis jums citu likumu, nedz arī esmu vadījis jūs pa maldu ceļiem, ko radījis cilvēks. Visos laikos cilvēki ir sekojuši savai gribai un parādījuši pūliem dievības, kuras viņi paši radījuši savā prātā. No viņu lūpām nākuši viltus vārdi, melīgi pravietojumi, un ir bijušas vājas sirdis, saistītas dvēseles, kas nespēja atbrīvoties un saprast, ka tās gaida mūžīgo dzīvi.

36. Jā, Izraēl, cilvēka sirds vienmēr ir centusies pielūgt materiālās lietas, un auss ir baudījusi skaisti skanošus vārdus. Tāpēc cilvēks ir izmainījis to, ko Es Otrajā laikmetā atnesu kā kristīgo mācību, pārvēršot to par „relīģiju”. Cilvēka sirdī vienmēr ir atmodies egoisms, mantkārība un iedomība, un tie ir pasludinājuši sevi par karaļiem un valdniekiem, lai tauta tiem pakļautos, lai padarītu to par vasaliem, par vergiem, piesietu to pie grēka un vadītu tumsā, orientācijas zaudējumā un apmulsumā.

37. Pasaule noraidīja Mani kā Jēzu, piesita Mani pie koka krusta un vēlāk padarīja krustu par pielūgsmes objektu, metoties ceļos tā priekšā, lai lūgtu piedošanu. Šodien jūs barojat materiālistu, naidīgumu un ļaunprātību. Cilvēce šodien dzīvo vislielākajā samaitātībā.

38. Dzīves ceļā ir apmaldījušies pieaugušais, jauniets, jaunava un bērns, un viņi nespēj atrast to pilnīgo ceļu, ko Esmu iezīmējis ar saviem mīlestības un žēlsirdības piemēriem.

39. Lielās cilvēku masas ir aizmirsušas, kā tām jāmeklē savs Radītājs. Dvēseles ir jāvušās, lai tās vadītu matērija, un šodien tās raud, jo ir

zaudējušas žēlastību un pilnvaras, ko mans žēlsirdīgums tām deva tajā brīdī, kad Es tās sūtīju uz Zemi.

40. Kas noticis ar Izraēlu? Ko cilvēce līdz šim ir piedzīvojusi? Ko visi ir sastapuši savā ceļā? Tikai dadžus un ērkšķus, pasaules uzskatu karu. Visa cilvēce ir nonākusi maldu varā. Bet kam jāsakārto tas, ko cilvēks ir sajaucis, kurā viņš ir kļūdījies? Kam jādod tas, kā trūkst cilvēcei, lai tā varētu ļauties vadīt pēc šī likuma, šīs mācības un šīs gaismas?: Es, Mierinātājs, kurš Trešajā laikmetā „mākonī” nāku uz leju, lai runātu ar tautu un to mācītu, lai tai vēlreiz liktu apzināties, ka tā ceļā ir zaudējusi visu, un ka Es kā Radītājs esmu to paņēmis aiz rokas, lai vadītu pa savu ceļu, lai iepazīstinātu ar garīgo dzīvi.

41. Rīt lieli notikumi apliecinās to, ko Es jums esmu devis kā praviotojumu, un caur sāpēm, ko dabas spēki izraisa valstīs un tautās, cilvēki dosies ceļā un meklēs Izraēlas tautu.

42. Kara noskaņojums, kā arī postījumi, slimības un bads pieaug, un tā rezultātā cilvēkam nav miera ne sirdī, ne mājās. Bet vai Es to tā esmu vēlējies, un vai mans Svētais Gars nāk uz leju, lai baudītu jūsu sāpes un ciešanas? Nē, mīļā tauta, manā Dievišķajā Garā valda bezgalīgs skumjas.

43. Cilvēce ir aizmirsusi svētīto galveno bausli, ko Es tai devu Otrajā laikmetā: „Mīliet viens otru”.

44. Es esmu sagatavojis laikmetu, kurā cilvēce pacelsies paklausībā. Jūsu mazbērni redzēs to godību, ko Es izliesu uz šo zemi. Jo manai gribai ir jāpiepildās šajā pasaulē, ko Es jums nodevu kā zemes paradīzi, un pienāks laiks, kad uz šo planētu ieradīsies tās dvēseles, kas ir sasniegušas augstu attīstības pakāpi un ir cīnījušās. Mana Dievišķā Gaisma apgaismos Zemi, un tajā valdīs mana likuma piepildījums.

45. Atcerieties manus vārdus līdz pat pēdējam mirklim savā materiālajā dzīvē, tad jūsu gars jums atgādinās visu, ko esat dzirdējuši manos vārdos un ko prāts bija aizmirsis.

46. Tajā pēdējā brīdī jūsu dvēsele vēlēsies vēl vienu dzīves mirkli, lai varētu izpildīt savu uzdevumu, taču jūsu liktenim ir jāpiepildās.

47. Es esmu teicis, ka pienāks apmulsuma un nepaklausības laiks, kurā šis „darbinieks” celsies un apgalvos, ka mana atklāsme ar cilvēka prāta spēkiem nebeigsies. Taču pienāks brīdis, kad mans vārds piepildīsies, pat ja cilvēks vēlētos pretoties manai gribai.

48. Cik daudz kļūdu ceļā ir pieļāvuši daudzi no tiem, kuriem Esmu uzticējis uzdevumu un žēlastību! Cik daudz nesapratnes Es redzu, kas pēc 1950. gada izplatās starp Maniem bērniem!

49. Savas nesapratnes un muļķības dēļ cilvēks attur Manu palīdzīgo mīlestību, pilnvaras un žēlastību un stāv malā no patiesā ceļa – likuma, harmonijas un patiesības ceļa.

50. Es nenoliedzu to, ko es jums devu pirms gadiem. Kopš 1866. gada es esmu runājis uz tautu caur pirmo balss nesēju un pareģojis tai, ka pienāks laiks, kad mans vārds vairs neizpaužies tautas vidū. Taču, redzot, ka sirdis pārņem izmisums, Es ar vienkāršiem vārdiem darīju viņiem zināmu, ka 1950. gads būs pēdējais, kad mana mācība tiks sludināta caur balss nesēju prāta spējām — vārdi, kas tika teikti tieši tajā lūgšanu namā, kas nes vārdu „Damiana Oviedo”.

51. Vēlreiz Izraēla sadalīsies pa ciltīm, tā atkal sadalīsies un vēlēsies ar kājām midīt tīro un taisnīgo likumu, ko Es nodevu tās rokās; vēlreiz Izraēla atgriezīsies pie iepriekšējiem ceļiem un kritīs elku pielūgšanā un fanātismā. Tā pievērsīsies sektām un nonāks apmulsumā, tumsā un izbaudīs skaisti skanošus un viltīgus vārdus, ko tai piedāvās cilvēks.

52. Cik daudz sāpju manai sirdij ir sagādājuši kalpi, kuri nav sapratuši manu likumu, un cik daudz sāpju šobrīd sagādā tie, kuri — lai gan Es viņus esmu apmācījis un iecēlis — šodien ir devuši patvērumu šaubām un nedrošībai un, savas nesapratnes un savtīguma dēļ, ir teikuši, ka Es vēl kādu laiku palikšu starp cilvēkiem, ka Es saskaņā ar viņu cilvēcisko gribu vēlreiz nosūtīšu savu Visuma Staru un turpināšu atklāties uz ilgu laiku.

Tāpēc Es jums esmu teicis: kad Es savos vārdos esmu parādījis nenoteiktību, nedrošību vai gribas pretrunas? Nekad, patiesi, jo tad Es vairs nebūtu pilnīgs, vairs nebūtu jūsu Dievs un jūsu Radītājs.

53. Manī ir apņēmība, viena vienīga griba, un tādēļ Es runāju tik skaidri kā spožā dienasgaisma, lai visi varētu sajust Mani Manā klātbūtnē, Manā būtībā un Manā varā, lai gars varētu atpazīt (*pamatā esošo*) saprātu un Vārdu, ko Es esmu devis caur cilvēka saprātu.

54. Meistars jums saka: cilvēks ir uzcēlis ēkas un nosaucis tās par baznīcām, un šajās vietās cilvēki, ienākot tajās, izrāda godbijību, baro fanātismu un elku pielūgšanu un pielūdz to, ko pats cilvēks ir radījis. Manuprāt, tas ir pretīgi, un tādēļ Es esmu atņēmis no tevis, Izraēlas tauta, visu to, ko tu sākotnēji pazini un dzirdēji, lai tu atmestu savu fanātismu.

55. Izraēla tautas lūgšanu namiem jābūt pazīstamiem cilvēcei, tie nedrīkst tikt slēgti, jo tiem jāsniedz patvērums vājajiem un apmaldītajiem, nogurušajiem un slimajiem. Caur jūsu sagatavošanos, paklausību manai augstākajai gribai un manas likuma ievērošanu Es liecināšu par sevi manu dievišķības patieso mācekļu darbos.

56. Jums nevajadzētu uztraukties par to, ka parādās arī viltus balsu nesēji, viltus draudžu vadītāji, viltus „darbinieki”, ka viņu zaimojošās lūpas

runā uz tautu un apgalvo, ka Mans Vārds un Mans Visaptverošais Stars joprojām paliks kā mācība tautas vidū.

Es atklāšu, *kurš* ir krāpnieks, *kurš* neievēro likumu saskaņā ar Manu gribu, *kurš* ir tas, kurš izpauž tikai savu paša gribu, un Es atklāšu darbu, ko viņš ir izdarījis, un likumu, ko *viņš* ir radījis, un tie tiks noraidīti un izraidīti.

Jo Es atturēšu dievišķo žēlastību un varu, un kārdinājums tos noķers savos tīklos, un tādēļ ikviens, kas tos meklēs, savā dvēselē nejutīs mana Svētā Gara žēlastību.

57. Kad baznīcu un sektu pārstāvji redzēs, ka Izraēla sadalās, ka Izraēla savstarpēji noliedz un ir vāja, viņi meklēs iemeslus, lai sagrābtu neatsveramo dārgakmeni, lai iegūtu Jaunās Derības lādi un rīt paziņotu, ka *viņi* ir patiesie Dieva sūtītie cilvēces vidū un Manas dievišķības pārstāvji.

58. Jūs visi zināt Likuma pirmā baušļa jēgu: „Tev jāmīl Dievs vairāk nekā savus vecākus un bērnus — vairāk nekā sevi pašu un arī visu, kas tev pieder uz zemes.” Ja jūs tā rīkotos, jūs justu dvēseles mieru, jūsu ciešanas būs vieglākas, un dabas spēki būs jums žēlīgi. Jūs izdzīvosiet pārbaudījumus, kas paredzēti jūsu dvēseles pilnveidošanai, neizjutot neveiksmi.

59. Ja jūs reiz sapratīsiet šo bausli un to ievērosiet, jūs būsiat apmierināti ar savu likteni, mīlēsiet cilvēkus un cienīsiet viņu dzīvi. Jūsu darbos valdīs taisnīgums, un jūs savas dāvanas izmantosiet savam labumam un savu tuvāko labumam.

60. Lai gan ceļš, ko Es jums esmu iezīmējis, nav patīkams ceļš, bet gan dzīve, kas pilna ar atteikšanos un stingru Manu baušļu ievērošanu, tomēr tas nav upurēšanās ceļš. Mīlestība un žēlsirdība nenožīmē sāpes, drīzāk tās ir prieks un dzīvība dvēselei, un Es jums piedāvāju šo priekpilnību, lai jūs iepazītu patieso garīgo laimi.

61. Jūs paši esat radījuši savas ciešanas, attālinoties no likuma izpildes. Vai vēlaties apturēt kara izplatīšanos un tā sekas? Tad mīliet un piedodiet, dalieties ar savu maizi, un jūs jutīsieties apmierinātāki. Uzticieties dievišķo likumu iedarbībai to gudrībā un taisnīgumā, tad tie jūs aizsargās.

62. Esiet dvēseles, kas rūpējas par saviem darbiem, un dzīvojiet lūgšanā un pastāvīgā sagatavošanā, lai jūs būtu stingri pret kārdinājumiem un pārvarētu valdošo materiālismu. Sākumā jūsu soli būs svārstīgi kā mazam bērnam, kas sāk staigāt. Bet pēc tam jūs kļūsiat spēcīgāki, iegūsiat zināšanas, līdz sasniegsiet savu garīgo dāvanu attīstību, kuru vērtība uz Zemes ir neaprēķināma.

63. Ja uzsāksiet šo ceļu, jūs kļūsiat par cilvēkiem ar lielām tikumībām un spēsiat valdīt pār savu ķermeni un dzīvot garīgi. Jūsu dzīves ceļā sirdsapziņa būs jūsu bāka. Tā būs jūsu draugs un tiesnesis. Tā vienmēr

runās jums patiesību, un tās norādījumi būs pareizi un tieši tajā brīdī, kad jums tie būs nepieciešami. Šī balss ir mana vienmēr maigā un mīlošā balss, kas jums rāda labo.

64. Kas var baidīties no Manis, kas esmu jūsu dzīves Tēvs un Kungs? Es esmu radījis visu, ko jūs pazīstat, un arī to, kas jums ir nezināms, jūsu priekam un ilgstošai laimei. Nešaubieties par To, kurš jūs mīl bezgalīgi vairāk, nekā jūs ar savu prātu varat saprast un aptvert. Atcerieties manas Ciešanu nozīmi, un, kad reiz būsiet sapratuši, kas jūs esat, jūs dievbijīgi vēršīsiet savu skatienu uz Mani, lai dāvinātu Man savu mīlestību un pakļautos mani likumiem.

65. Es jums nododu Savu Vārdu, kas jums dod dzīvību kā debesu koncerts. Daudzus no jums Es atrodu dziļā miegā. Bet tāpat kā Es atdzīvināju Lāzaru, tāpat Es šodien atmodinu jūsu dvēseli žēlastības dzīvei. Izmantojiet Manu spēku un celieties kājās, lai uzsāktu ceļu, kas jūs aizvedīs pie Gara dzīves, kas ir mūžīgā dzīve.

66. Ir palicis tikai neliels laiks, līdz Dievišķais Meistars atsauc Savu Vārdu. Taču pirms tam Es vēlos, lai jūs būtu sagatavoti, lai jūs izpildītu misiju, ko Es esmu jums paredzējis. Es vēlos jūs iemācīt darbus, kas ir tīkami Manam Dievišķajam skatienam.

67. Šobrīd Es nododu jūsu prāta spējām grāmatu, kuru jums rīt jāizlasa un jāizskaidro. Tajā pēc Manas aiziešanas jūs atradīsiet Manas mīlestības uguni, un jums jāļauj saviem līdzcilvēkiem piedalīties tās Dievišķajās mācībās, kas liecina par inteliģenci, zināšanām un varu — par visu to, ko sevī ietver Mana Dievišķība.

68. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu jūs mācījis, ka jūs visi esat viena Tēva bērni, ka jūs visi manas bezgalīgās žēlsirdības acīs esat brāļi un māsas un ka Es visām dvēselēm esmu piešķīris vienādas dāvanas.

69. Svētītā tauta, tev sākas jauns piepildījuma posms, kurā jums jāizplata Mani mācības. Jo jūs esat Mani mācekļi, Mani izredzētie, un jums jābūt gataviem, lai tāpat kā Es sētu mīlestības sēklu cilvēku ceļos. Tomēr nedomājiet, ka visi jūsu līdzcilvēki jums ticēs, jo no daudziem no viņiem jūs saņemsiet tikai izsmieklus un nicinājumu. Bet sēkla tomēr dīgs, un viņi nāks pie Manis.

70. Kad kādreiz visas dabas valstības un visa radība sniegs liecības un apliecinājumus par Manu taisnīgumu, neuzskatiet to par sodu. Tas būs tikai pārbaudījums, kas parāks, ka cilvēce, kura nav klausījies Manam vārdam, atzīs savu kļūdu, pēc tam, kad būs pārdzīvojusi apjukumus un ciešanas, kuras tā attiecinās uz dažādiem iemesliem, kas izraisījuši dabas spēku izvirdumu. Bet jūs nedrīkstat ļauties apmulsumam, jums jābūt gataviem, lai šo pārbaudījumu veiksmīgi izturētu ar patiesu ticību,

mīlestību un žēlsirdību pret saviem līdzcilvēkiem, kas palīdzēs glābt cilvēku masas.

71. Sagatavojies, ak, Izraēlas tauta! Es atstāju jums Savu žēlastību, lai jūs arī turpmāk būtu stipri. Izplatiet aicinājumu cilvēcei. Es vēlos atklāties katrā sirdī, vēlos padarīt sevi jūtamam katrā dvēselē un dot tai ūdeni un maizi, kas to baro un stiprina. Saprotiet, ka cilvēcei ir slāpes, un ka jūs nedrīkstat pamest tos, kas cieš tuksnesī.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 364

1. Es nāku pie jums, pilns mīlestības, lai apgaismotu jūsu prātu, lai ar Savu Vārdu padarītu jūsu sirdis jūtīgas.
2. Šajā laikā Es uzņemu gan to, kurš klausās šo mācību, gan to, kurš no tās ir tālu — gan to, kurš Mani ir aizmirsis, gan to, kurš savas sirds dziļumos ir radījis svētnīcu.
3. Meistars ir pilns prieka, redzot, ka jūs esat labi strādnieki, kas izravējuši nezāles no saviem sējumiem un atbrīvojuši graudus no salmiem, lai Man atnestu tikai zelta kviešu vārpas.
4. Jūs, kas tā strādājat, esat izpildījuši solījumu, ko devāt savam Tēvam tajā brīdī, kad ieradāties Manā klātbūtnē, lai Es jums uzticētu sēklas un zemes gabalus. Ar savu paklausību jūs Man atgādināt par daudzkārt pavairoto sēklu.
5. Manu strādnieku skaits ir pavairojies. Bet laimīgi ir tie, kas prot apsēt un kopj savus laukus, jo viņi ievāks bagātīgu ražu.
6. Mana Tēva balss izsūta aicinājumu visiem cilvēkiem. Taču tie, kas dzīvo pasaulīgo izklaides dēļ, ir radījuši barjeru, kas traucē viņu dvēselēm dzirdēt manu aicinājumu. Sāpes būs tās, kas viņus pamodinās un ļaus dzirdēt manu balsi caur sirdsapziņu.
7. Kas ievēro Manu likumu, tas sapratīs, kā ievērot arī cilvēku likumus, un nebūs nekādu šķēršļu vai barjeru, kas traucētu viņam strādāt Manā darbā.
8. Ja cilvēce dzīvotu saskaņā ar manu likumu, tā nebūtu savu kaislību verdzene, nedz arī izdzertu ciešanu kausu.
9. Savas nepaklausības dēļ tā ir pārvērtusi šo zemi par asaru ieleju. Visur skan sāpju vaidi, sektās un reliģijās nav domas vienotības, kā arī nav brālības starp tām.
10. Esmu šeit sagatavojis šo tautu, lai tā ar Tēva spēku un gudrību atklātu miera, gaismas un mīlestības vēsti, kurai jāsasniedz visas tautas. Esmu uzticējies tai zobenu, vairogu un karogu, lai tā nenogurstoši cīnītos, līdz mana griba tai norādīs beigām.
11. Mīļā tauta, sagatavojies un, tāpat kā Pirmajos laikos, dodies ceļā, atstājot šo „ieleju”, lai dotos uz Apsolīto zemi. Uzticieties Man, jo tāpat kā tajos laikos jūru ūdeņi atkāpsies, lai jūs varētu iet cauri, un tuksnesī atkal nebūs trūkuma ne mannai, ne ūdenim, kas plūst no klints.
12. Kad cilvēce beidzot sekos maniem norādījumiem, tā no sava ceļa novāks sāpīgo attīrīšanu, ko pati ir uz sevi uzvilkusi.
13. Šodien Mans vārds nāk pie tevis, Izraēl, lai palīdzētu jums attīstībā, lai jūs varētu izpildīt grūto uzdevumu, ko Es jums esmu uzticējis, lai jūs varētu būt paraugs saviem tuviniekiem un līdzcilvēkiem. Jo Izraēlas tautai,

apvienojot sirdis un dvēseles, jābūt paraugam, tai jābūt spogulim visai cilvēcei, un tai savā sejas atspuldzē jāredz sevi Izraēlas garā.

14. Es apgaismoju jūsu prātu, lai jūs visi ar savām domām, vārdiem un darbiem varētu liecināt par Mani. Jo jūs, kas esat iesācēji, esat aicināti būt Mani lieli mācekļi un vēlāk – skolotāji cilvēces vidū – Svētā Gara mācības labi skolotāji, nevis materializējušies cilvēki, nevis tādi, kas kļuvuši stulbi, ievērojot senās paražas.

15. Tāpēc es šajā laikā prasu no jums garīgumu, pacilātību, vienkāršību un tīrību katrā jūsu rīcībā un darbībā saskaņā ar manu likumu.

16. Elija garīgi sagatavo visu pasauli, Izraēlas garu, manai drīzajai atvadu stundai, lai jūs būtu drosmīgi un pilni gaismas cīņai, kas jūs gaida.

Pēc manas aiziešanas neiegrimstiet letarģijā, kā arī neapstājieties uz ierastā ceļa vai nenovirzieties no tā, bet pazemīgi un cienīgi ieņemiet manu vietu kā skolotāji. Jūs — ar savu sevis noliegšanu, gatavību un dvēseles pacilātību, ar savu mīlestību un žēlsirdību — jums jādodas ceļā, lai sētu garīgo, trīsvienības un Marijas sēklu visos ceļos un takās, kur sirdis jūs gaida, kur rokas atveras, lai jūs uzņemtu, kur dvēseles, kas slāpst un izsalkst pēc manas patiesības un mīlestības, gaida manu izredzēto ierašanos. Jo drīz jūs dosieties ceļā, lai pamodinātu pasauli, lai vairs neļautu tai gulēt, jo tā ir mana griba.

17. Ak, mīļā Izraēlas tauta! Elija ir palīdzējis jums pacelt jūsu dvēseles. Viņš ir apvienojis jūsu domas un gribu vienā veselumā. Viņš ir apvienojis visas dvēseles, lai mans svētais stars varētu iemājošs pašā Izraēlas garā.

18. Elija iet jums pa priekšu un sagatavo ceļus, padara takas ejamas. Tieši viņš jūs attīra, palīdz jums attīrīt pat vismazāko sirds traipu, lai jūsu sirdsapziņa vienmēr būtu mierīga un gatava kalpot manai dievišķībai un jūsu līdzcivēkiem. Tieši viņš dod jums jaunu drosmi ceļā, kad redz, ka esat noskumuši un nomākti — tieši viņš brīdina jūs par briesmām un apgaismo jūsu apmātības un tumsas brīžos. Tieši Elija jūs mierina sāpju brīžos un soli pa solim ved uz vienu vienīgu apvienošanās punktu — uz punktu, uz kuru ir aicinātas visas dvēseles, kas ir Augstā Aizsaulē, un uz kuru jūs nonāksiet, paceldami savu dvēseli, ar patiesu lūgšanu un patiesu Dieva pielūgsmi.

19. Nebaidieties ne no cilvēku sprieduma, ne no kritikas. Arī Mani šajā laikā nosodīs, apspriedīs, pēris, taču nenonāvēs. Mans darbs, mana gaisma un mana patiesība netiks uzvarēti. Spiritualisms, kas ir Mana mācība, nevar pazust; tas turpinās izpausties, neraugoties uz cilvēku nesapratni, nepaklausību, nepateicību, neticību un iedomību. Mans Dievišķais Gars un Mana mācība turpinās izpausties un virzīsies no sirds uz sirdi, no gara uz garu, no tautas uz tautu un no pasaules uz pasauli, neapstājoties. Jo nav nekādas spēka, nav nekādas varas, ne likuma, ne šķēršļa, kas varētu

apturēt Manu Garu un Manu Gaismu — nav nekādas ēnas, kas varētu aptumšot Manu Visuma Gaismu. Tāpēc Es vienmēr būšu Gaisma, būšu Patiesība, Es vienmēr būšu Gars.

20. Bet, kā Es jums esmu teicis: jūs esat mani bērni, kurus Es esmu padarījis par saviem mācekļiem, lai jūs ņemtu Mani par paraugu un kļūtu līdzīgi manai dievišķībai, lai jūs varētu pilnībā saprast savu Tēvu, kurš ir Svētais Gars. Bet jūs to sapratīsiet, garīgi attīstoties caur šo spiritistisko, trinitāro un marianisko mācību.

21. Lūdzieties par „pirmajiem” un strādājiet arī jauno paaudžu labā — par tiem, kas nāks pēc jums. Ja „pirmie” spēja spert pirmo soli, jums jāspēra otrais, un tie, kas nāks pēc jums, spers trešo. Un tādējādi cilvēce Man garīgi arvien vairāk tuvosies no paaudzes paaudzē un no laikmeta laikmetā, līdz tā sasniegs patieso garīgo pacelšanos un pilnīgu Manas dievišķības pielūgsmi. Bet Es jums saku: visas pasaules miers nav atkarīgs ne no *vienas* sirds, ne no daudzām sirdīm — tāpat arī ne no Manas darbības izplatīšanas, kas ir pasaules mēroga un garīga. Viss ir atkarīgs no Manas gribas, bet Savā žēlsirdībā, Savā bezgalīgajā mīlestībā Es tev, Izraēl, ļauju piedalīties Manā darbā — dvēseles pilnveidošanā un pasaules miera nodrošināšanā. Mani bērni, Es esmu vēlējies, lai jūs piedalītos Manā darbā, šajā mīlestības darbā, šajā gaismas cīņā pret tumsību.

22. Atcerieties, ka pasaule gaida jūs, ka tautas gaida manu tautu, ka šī pasaule, kas nespēj atrast dziedinājumu, kas nepazīst patieso Dieva pielūgsmi — šī pasaule, kas nespēj atrast savu Dievu, sastopas ar *jums*, un ka tai *jūsos* ir jāatrod *Mani*, jādzird *Mani* un jāredz *Mani*. Jo Es gribu, lai *jūs* būtu Mans tēls — Es gribu, lai Mans vaigs un Mana mīlestība atspoguļotos jūsu pašu dvēselēs un jūsu darbos.

23. Neiekrītiēt fanātismā, jo tas nav tas, ko jums jā māca. Neiekrītiēt elku pielūgšanā, jo tas nav tas, ko jums jā dod pasaulei. Jums garīgi jā dod ūdens, kas remdē slāpes — maize, kas pabaros izsalkušos, apģērbs, kas nosegs kailumu.

24. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu atklājies caur cilvēka saprātu, un tie, kurus Esmu apveltījis ar „paklāja” statusu, ir bijuši apveltīti ar vienu no Svētā Gara lielākajām dāvanām: caur viņiem tiek pārraidīts Mans Dievišķais stars, lai pasaulei nodotu Manu Vārdu. Un jūs esat piedzīvojuši ļoti pazemīgas, neziņas pilnas un nenožīmīgas sirdis, caur kurām Es esmu jūs pārsteidzis ar saviem vārdiem par pilnību, gudrību, veselību, žēlsirdību un iedrošinājumu — ar saviem vārdiem, kas vienmēr ir bezgalīgs skatiens, kas jūsu sirdīs lasa jūsu pagātni, tagadni un nākotni. Un vienmēr, kad jūs to šajā Trešajā laikmetā esat dzirdējuši caur balss nesējiem, jūs esat sajutuši, ka Meistars ir kopā ar jums un ka Viņš jūs vēro, jūs dzird un pievērš

uzmanību pat jūsu pēdējai lūgšanai — ka Viņš pieņem jūsu uzdevuma izpildi un vērtē katru jūsu domu, katru jūsu vārdu un darbu.

25. Šajā Trešajā laikmetā mans Svētais Gars ir pilnībā atvēris Augstā Aizsaules durvis, lai ļautu manai Garīgajai Gaismas pasaulei, kas ir pilna attīstības un ilgojas pēc uzdevuma izpildes, nākt pie jums, lai izpaustos caur cilvēka saprātu, lai runātu ar cilvēkiem, lai izskaidrotu manu Dievišķo Vārdu un dziedinātu garīgās un fiziskās slimības ar garīgo fluīdu — ar to pašu fluīdu, ar kuru Jēzus, jūsu Skolotājs Otrajā laikmetā, dziedināja slimos — ar mīlestības, dzīvības un garīgās veselības fluīdu.

26. Mana Garīgā pasaule ir bijusi jūsu draugs, jūsu ārsts, jūsu brālis, bet — pilnīgs brālis, pilns mīlestības, pacietības un žēlsirdības.

27. Svētītā Izraēlas tauta, esmu uzticējies jūsu rokās Jaunās Derības lādi. Jūs esat mani izredzētie, kurus es pārvēršu par kristāldzidra ūdens avotiem, lai cilvēce pie jums atrastu dzīvinošo ūdeni.

28. Jūsos Esmu izlējis Savas garīgās žēlastības dāvanas; jūs esat Mans templis, kurā mīt Mana gaisma un Mana mīlestība. Jūs esat tie, kuriem ar pazemību jānododas pie tautu pūļiem, kas ir nonākuši fanātismā un elku pielūgšanā, lai parādītu Manu gaismu tiem, kuri ir slēpuši Manu patiesību un sagrozījuši Manu likumu.

29. Tauta, tu esi ticējusi manai garīgajai klātbūtnei, jo jūs esat sajutuši Mani savu sirdi visdziļākajās dziļumos: tā ir jūsu dvēsele, kas laika gaitā ir attīstījusies.

30. Es esmu runājis ar jums caur grēciniekiem, lai jūs mācītu meklēt Manu Valstību. Taču jūs esat materializējuši to, kas pieder pie Mana darba. Jūs esat radījuši dzīves līmeni, kas nav tas, par ko Es jums runāju. Jūs esat materiāli attēlojuši krustu, kas ir pestīšanas simbols. Krusts, pie kura Jērs jūs ir izglābis ar savu dievišķo piemēru — šis krusts jau tajā Otrajā laikmetā pazuda no jūsu materiālajām acīm, lai jūs nepārvērstos par elku pielūdzējiem.

31. Jau Pirmajā laikmetā Tēvs caur saviem praviešiem runāja uz jums, lai jūs neiekristu kārdinājumā un elku pielūgšanā. Otrajā laikmetā Es atnācu caur Jēzu, lai nodotu visai cilvēcei savu mīlestības un patiesības mācību. Es jums nemācīju reliģiju, jo reliģijas ir radījuši cilvēki.

32. Jau Otrajā laikmetā Es jums teicu: „Es atgriezīšos pie jums”, un Es esmu izpildījis savu vārdu. Lai cik liels arī būtu fanātisms un elku pielūgšana — šeit atkal ir jūsu Skolotājs, garīgi parādījies. Es attīru jūsu sirdis ar savu vārdu, lai paceltu jūsu dvēseles, lai tās sasniegtu pestīšanu.

33. Laimīgs ir tas, kurš, saņēmis Manu mīlestību, Manu mieru un Manu gaismu, prot glābt to, kurš iet bojā, un ar savu lūgšanu spēj apgaismot arī

tās būtnes, kuras mīt „Garīgajā ielejā” — tās tumšās spēkas, kuras nespēja uzņemt Svētā Gara gaismu.

34. Tu esi pazemīga, izredzētā tauta, taču Es tevi padarīšu lielu un gudru Garā, lai tu sniegtu cilvēcei virzienu un mierinājumu. Es esmu runājis uz tevi caur dažādiem balss nesējiem, lai tu kopā ar Mani strādātu kā paraugs šīs cilvēces atjaunošanai.

35. Jūs esat tauta, kuru Esmu mācījis garīgumam, lai jūs šādā veidā sniegtu uzticamu liecību par savu Tēvu.

36. Iegūstiet pilnīgu izpratni par Manu darbu, lai jūs Mani godātu no gara uz garu.

37. Nevēlaties palikt savā materiālismā, vairs nekrītiēt apmātības un tumsas tīklos. Šajā laikā, kad Es jūs glābju no grēka purva, atpazīstiet Mani pēc Manas gaismas, pēc Manas mīlestības un pēc Manas taisnības.

38. Es negribu, lai jūs sašķeltos, nedz arī lai jūs pārkāptu Manus norādījumus.

39. Kāpēc starp jums ir izcēlusies vētra? Tāpēc, ka jums trūkst sagatavotības un izpratnes par Manu Vārdu. Kad mana atklāsme jums šajā formā būs beigusies, Es vēlos, lai jūs stātos savu Meistaru priekšā ar gandarījumu par to, ka esat ievērojuši Manus baušļus.

40. Esi gatavs, mana tauta, un neļaujies apmānīt no ļaunajiem draudzes vadītājiem — neļauj viņiem jums uzspiest *savus* likumus. Jo Es redzu, ka viņi slēpj manu mācību un izplata tikai savējo, un ir sākuši pelnīt naudu ar manu darbu, attēlojot to kā pilnu ar noslēpumiem un materializācijām. Mana griba ir, lai jūs izplatītu manu darbu ar tīrību un garīgumu. Jo šis darbs ir cēlies no mana Gara un satur mana Vārda būtību cilvēces atjaunošanai.

41. Es gribu, lai jūs visi ķeraties pie patiesas uzdevuma izpildes un izskaustu savas nepilnības no mana darba. Saproti, ka jau no mana atklāsmes sākuma caur cilvēka prāta orgānu mana cīņa ir bijusi liela, lai jūs izglābtu no grēka.

42. Es joprojām redzu savas avis dažādos ceļos, taču Elija kā spožs bāka šobrīd jūs apvieno un sapulcina uz viena ceļa. Viņš ar skaļu zvanu izsūta aicinājumu manai izredzētajai tautai, lai tā nonāktu glābjošajā ostā.

43. Pirmajā laikmetā Tēvs izglāba savu tautu caur Mozu. Viņš bija izraudzītais, lai pildītu šo grūto uzdevumu. Viņš bija paklausīgs „” un drosmīgi gāja jums pa priekšu, un tautas nesapratne neļāva viņam ne uz brīdi kļūt vājam.

44. Otrajā laikmetā Es atnācu kā Tēva „Vārds”, lai kļūtu par cilvēku un atklātos cilvēkiem.

45. Tas bija Tēva bauslis, un tam bija jāpiepildās. Bija nepieciešams dzīvot kopā ar cilvēkiem, lai nestu viņiem manu mācību un manu patiesību. Mans Vārds atklājās savā būtībā, klātbūtnē un spēkā, lai piekļautu pie sirds durvīm un tās atvērtu.

46. Es vienmēr esmu runājis uz cilvēci kā intuīcija, kā atklāsme caur pravietiskām vīzijām. Šodien, šajā laikā, Es esmu nācis Garā, piepildot pravietojumus, lai cilvēce atpazītu jaunas rītausmas gaismu un paceltos. Zīmes jau tika pravietotas Pirmajā laikmetā, un tām bija jāpiepildās šajā Trešajā laikmetā, Svētā Gara laikmetā.

47. Es runāju ar jums pavisam skaidri, lai nekas nepaliktu apslēpts, un, ja Pirmajā un Otrajā laikmetā Es ar jums nerunāju par to, ko jums šodien atklāju, tad tādēļ, ka tā bija Tēva griba. Jo Es pats esmu piepildījis savu Vārdu un šobrīd liecinu jums par savu klātbūtni jūsu vidū.

48. Mani ieskauj Izraēla tautas divpadsmit ciltis, un Es nododu visiem Savu vārdu, lai, kad pienāks laiks, jūs dotos ceļā un liecinātu cilvēcei par Manu klātbūtni.

49. Pacelieties manas atklāsmes pēdējos brīžos šajā veidā, apvienojieties kā viens darbinieks, kā viens draudzes vadītājs, lai Es ar prieku sirdī varētu atvadīties, jo Es esmu pamudinājis savu tautu veidot vienotu ķermeni un būt vienotai gribai.

50. Cilvēces grēks mani nevar uzvarēt, un jūs ar savām nepilnībām nespēsiet iznīcināt manu gaismu, manu mīlestību, manu žēlsirdību, jo Es stāvu pāri visam radītajam un nav tādas varas, lai cik spēcīga tā arī būtu, kas varētu uzvarēt manu gudrību un manu varu. Tāpēc Es runāju uz jums un dodu jums mīlestību, lai jūs atzītu Mani par Tēvu un lai jūs godātu Mani kā Dievu.

51. Mani lauka strādnieki: Es uzticu jums Savu Vārdu kā labu sēklu, lai jūs to man parādītu daudzkārt pavairotus, kad jūsu darbs būs pabeigts.

52. Pildiet savu misiju, lai Tēvs piepildītu solījumus, kas doti jūsu garam. Kāpēc jūs vēlaties, lai Es jums dodu to, ko jūs neesat pelnījuši? Kāpēc jūs vēlaties novākt to, ko neesat sējuši? Pirms tam jums ir jāpieliek pūles un jāstrādā. Es nevēlos, lai jūsu sirdsapziņa jums pārmet.

Esiet svētīti, mani bērni, jo jūs saprotat savu Tēvu un vēlaties nopelnīt šo atalgojumu, pamatojoties uz pūlēm un darbu. Jums jācīnās par šo mērķi, un, ja cilvēki upurējas materiāla mērķa vārdā un pat zaudē savu dzīvību, tad jums jāsasniedz šis garīgais mērķis, kurā jūs dzīvību nezaudēsiet. Jo, ja jūs līdz galam paliksiet neatlaidīgi, jūs iegūsiet mūžīgo dzīvību.

53. Nopelniet nopelnus, lai jūs nonāktu Apsolītajā zemē. Tur jums būs atpūta no lielajām cīņām.

54. Ja divi vai trīs no mani izredzētajiem sanāks kopā un pacels savu garu uz manu dievišķību, Es būšu kopā ar viņiem un iedvesmošu viņus. Katrā vietā, kur jūs Mani aicināsi, Es būšu klātesošs. Jo Es jums esmu teicis, ka katra grēcīga un negrēcīga acs Mani redzēs un visi sajutīs manu klātbūtni.

55. Jūs, strādnieki, atrodieties zem varenā koka, jo zināt, ka Es jūs gaidu ar atvērtām rokām. Jūs zināt, ka tieši Man jums ir jāuzrāda sava uzdevuma izpilde. Jo tikai Es vienīgais to varēšu novērtēt, jo tā ir mana lieta, un Es esmu vienīgais, kas var jūs atalgot vai saukt pie atbildības.

Taču jūs uzticieties savam Tēvam un zināt, ka — lai cik skarba arī būtu mana pārmetuma — kopā ar to Es izlieku arī savu žēlsirdību un žēlastību pret jums. Jo Es jūs mīlu un žēloju, un dodu jums spēku, lai izturētu mana pārmetuma triecienu.

Katram no jums pieder lauks manā zemē, un tajā jums jāsēj un jānovāc raža. Es kā Tēvs pieņemu jūsu pūles, jūsu upurus un jūsu ciešanas. Es redzu jūsu asaras un iedrošinu jūs ar saviem vārdiem, lai jūs turpinātu virzīties uz priekšu, vienmēr uz priekšu līdz pat mūžībai.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 365

1. Mācekļi, Es esmu jūs sēdinājis pie sava galda, un pie tā Es esmu jums piedāvājis bagātīgu maltīti no maniem mācījumiem: manu Miesu un asinis, Vārdu un tā jēgu, lai, barojoties ar to, jūs kļūtu nemirstīgi un neuzvarami dzīves lielajās cīņās.

2. Jūs apņemiet Mani, un Skolotājs iekļūst jūsu sirdīs un redz jūsu skumjas. Kāpēc, mani bērni? Es esmu jūs sagatavojis patiesajai atklāsmei — šajā laikā, kad Esmu bijis kopā ar jums un atklājos caur vienkāršiem un pazemīgiem cilvēkiem. Taču tā nav bijusi ne labākā, ne pilnīgākā no formām, ko Esmu izvēlējis, lai sazinātos ar cilvēci. Tā ir bijusi sagatavojoša atklāsmē, lai jūsu gara acis drīz varētu redzēt Mani nākam „uz mākoņa”, un tad arī jūsu dvēsele varēs sazināties ar eņģeļiem to pacelšanās brīdī.

3. Pilnīgākā saziņa ar Meistaru ir tā, kas nāks pēc mana Vārda atklāšanas. Šo atklāsmju iztrūkums gan daudzus padarīs vājus ticībā — tos, kuri nespēja ne saprast Mani, ne izprast Manas mācības. Taču tie, kuri labi izpētījuši Manu Vārdu un izmantojuši laiku mīlestības darbiem, zinās, ka Es savai atklāsmei esmu noteicis robežu piemērotā stundā, labvēlīgā brīdī, lai pēc tam jūs nodotu Bezgalībai, Mūžībai, Garīgajam.

4. Modieties un lūdzieties, šis brīdis ir izšķirošs, tā ir pārbaudījuma stunda, ak, mana tauta! Jums jāmodās par cilvēci un par sevi, jo jūsu lūgšanai jābūt kā apmetnim, kas to apklāj, — kā arī kā neiznīcināmai sienai, kas to sargā. Kārdinājums jūs gaida tūkstoš dažādās formās, neļaujieties tam.

Meistars dod jums šīs pravietojumus, jo jūs dzersiet ļoti rūgtu kausu, ko tauta pati ir sagatavojusi — kausu, ko Es esmu dzēris Aizsaulē un ko Es tagad dosu jums dzert. Jo jūs tagad esat stipri, jo Es esmu ielicis savu gudrību un gatavību jūsu dvēselē, un, ja jūs modīsieties, jūs spēsiet izturēt pārbaudījumus un vētras.

5. Kas ir šajā kausā, kas atstājis tik rūgtu garšu Meistara lūpās? Tā ir šīs tautas neticība, tā ir šīs tautas nepaklausība, tās materiālisms, tās elku pielūgšana, tās fanātisms, tās atjaunošanās trūkums, tās sasniegtais niecīgais garīgums un tas mazais, ko tā ir novērtējusi un izmantojusi mācību laikā — nesaskaņas un strīdi, kas vienmēr ir valdījuši šajā tautā starp darbiniekiem un starp draudžiem. Un tas viss kopā tagad veido kausu, no kura jūs paši dzersiet. Bet Es dodu jums spēku, lai izturētu šo pārbaudījumu.

6. Jums, kas dzirdat šos vārdus, Es saku: jūs neesat piepildījuši šo kausu, bet jūs tomēr no tā dzersiet, jo jūs iesaistīsieties cīņā un nebūsiet vienaldzīgi — jo jūs saskarsieties ar to cilvēku jūtīguma trūkumu, kuri, šķietami, vienmēr ir modušies un lūgušies, bet patiesībā savā rutīnā ir dziļi

gulējuši — jo jums nāksies stāties pretī vājajiem, daudzajiem nepaklausības upuriem, daudzu cilvēku svētuma zaudēšanai, jo jūs būsiet mana darba karavīri gan savā vidū, gan ārpus tās.

7. Es vēlos, lai jūs rīt būtu aizsargājošs spēks. Bet sagatavojieties, krājiet garīgo spēku, lai ne uz brīdi neklūtu vāji. Ar šiem vārdiem Es jūs iedrošinu lūgties un sagatavoju jūs cīņai, lai jūs nonāktu pie manas krūts, pie kalna virsotnes, kur Es atrodos.

8. Nāc pie Manis, mīļā tauta, un ievēro Manu bausli. Nāciet pie Manis, Izraēl, un barojieties ar Manu Vārdu, lai jūs neapgrūtinātu izsalkums un slāpes. Laimīgs ir tas, kurš, dzirdot Manu Vārdu, to pieņem ar pazemību un glabā savā sirdī. Jo pienāks laiks, kad cilvēce meklēs šo maizi, un jums būs jānodod tai tas, ko Es esmu uzticējis jums Savā darbā.

9. Laiki ir pagājuši, un jūsu dvēsele ir attīstījusies, un tagad jūs atrodaties laikā, kurā esat sasnieguši progresu un garīgo pilnveidošanos.

10. Trīs laikmetos Es esmu nodevis Savu likumu jūsu rokās. Mans darbs ir tāds pats kā tas, ko Es jums jau devu Pirmajā laikmetā, kad caur Mozu uzticēju jums Likuma plāksnes, un viņš četrdesmit gadus bija jūsu ceļvedis tuksnesī.

11. Otrajā laikmetā Es piepildīju šo likumu, lai atbrīvotu cilvēci. Un Trešajā laikmetā Es atkal esmu atnācis kā Svētais Gars, lai jums izskaidrotu to pašu likumu.

12. Pēc tam jūs nodosiet cilvēcei liecību par manu patiesību — šai cilvēcei, kas gaida, ka redzēs Mani ar savām fiziskajām acīm, lai noticētu, un pēc tam Mani noliedz.

13. Pasaulē ir pienācis apjukuma laiks, jums — cīņas laiks. Trīs gadus pirms 1950. gada beigām Es ar jums esmu runājis sīki, lai jūs sagatavotos un garīgi apvienotos. Taču tagad, kad 1950. gads tuvojas beigām, daudzi no jums savā materiālismā ir apmaldījušies.

14. Cīņa jūs gaida, un jums jāceļas kā karavīriem. Es esmu uzticējis jums ieročus, lai jūs cīņā būtu neuzvarami. Sāciet ar to, ka uzvarat paši sevi.

15. Daudzus gadus Es esmu jums uzticējis Savu Vārdu. Taču tie, kuri nav sapratuši savu Meistaru, lūdz, lai Es vēl kādu laiku atklātos caur cilvēka saprātu. Taču Mans Vārds ir karaļa vārds, un tam ir jāpiepildās.

16. Viltus mācekļi turpinās pastāvēt, un viņi mulsinās cilvēci. Tad tā sauks un teiks: „Kur Tu esi, mans Dievs, kur ir Tava patiesība, kāds ir Tavs darbs un kur ir Tavi izredzētie?”

17. Pēc manas aiziešanas jums jāsniedz liecība par manu klātbūtni un jāpakļaujas maniem likumiem, lai jūs darītu zināmu šo darbu visā tā tīrībā.

18. Kad mana vēsts, ko sludina balss nesēji, būs beigusies, pasaule atdzims garīgumā, gaismā un mierā, un, kad nāks jaunas paaudzes, vairs

nebūs ne fanātisma, ne elku pielūgšanas. Tad mani meklēs Svētā Gara templī, kur es būšu uz visiem laikiem.

19. Šajā žēlastības dienā Es apvienošu un sapulcināšu pie kalna pakājes divpadsmit ciltis, kas veido Manu izredzēto tautu Izraēlu.

20. Šajā Trešajā laikmetā jūs esat sagatavoti ar Manu Vārdu, ar Svētā Gara Gaismu, lai pildītu misiju, ko Es jums uzticēju jau no paša sākuma, lai jūs būtu tauta, kas paklaus Manam Likumam, – Manas Dievišķības vēstneši cilvēku vidū.

21. Šajā dienā Es aplūkoju jūsu sagatavošanos un uzņemu jūsu dvēseles. Parādiet Man to, ko esat iemācījušies no Manis. Jo Es esmu izlējis savu Dievišķo Vārdu jūsos, lai dotu jums mācību, dzīvību un garīgumu, lai jūs garīgi būtu „Manam tēlam un līdzībai”.

22. Šajā dienā Mans tēvišķais skatiens iespiežas jūsu būtībā un izpēta visu. Es redzu, ka jūsu dvēseles ir sagatavotas, un es tām dodu savus uzdevumus, lai jūs tos izpildītu, kā jau ir rakstīts kopš Pirmā laika un kā tas ir apstiprināts arī šajā laikā caur maniem balss nesējiem.

23. Kā Meistars Es esmu bijis nenogurstošs kopā ar jums un esmu jums devis mācības, lai padarītu jūs par maniem mācekļiem. Es esmu jūs attīrījis un ar savām asinīm jums devis dzīvību. Es esmu jūs novirzījis no citiem ceļiem un esmu no jums atbrīvojis fanātismu un elku pielūgšanu. Tagad jūs esat brīvi no visa tā, jo Es esmu ielicis patiesību jūsu sirdīs un dvēselēs, un caur to Es esmu jūs garīgi attīstījis, un šodien Es jums parādu jaunu lappusi no Gudrības grāmatas. Bet visu gaismu, atklāsmi, Es jums sniegšu no gara uz garu.

24. Jums jāsagatavo savas sirdis un jāpaciļā savas dvēseles, lai jūs saņemtu manu gudrību pilnīgā saziņā no gara uz garu.

25. Jums jāattīsta savas dāvanas un vienmēr jābūt gataviem, lai mans Svētais Gars izlītos pār jums.

26. Šajā dienā Es jums saku savā klātbūtnē, Marijas, Elijas un Pirmā laika patriarhu klātbūtnē: jūs, dvēseles, kas veidojat manu izredzēto tautu Izraēlu, Es jūs iesvētīju, lai jūs spertu pirmos soļus, pildot to lielo un cēlo misiju, kurai Es jūs esmu sagatavojis.

27. Pieņemiet manas mīlestības glāstus un veltiet sevi savas misijas pildīšanai cilvēces vidū.

28. Dodieties visos ceļos, parādiet saviem līdzcilvēkiem Manu darbu un lieciniet par Mani, tad ar Manu gudrību un Maniem norādījumiem jūs dosiet dzīvību „mirušajiem” un parādīsiet cilvēkiem Manu likumu.

29. Dalieties ar visiem ar to žēlsirdību, ko Es jums esmu uzticējis, sajūtiēt savā garā atbildību par darbu, ko Es jums esmu uzticējis, un nesiet šo krustu, lai garīgi pārveidotu pasauli.

Tie no jums, kas ir sagatavoti, lai ar maniem mācījumiem mācītu cilvēkus — „pirmos” un „pēdējos”. Esiet kā lāpas, kas apgaismo dvēseles, un klāijiet galdus ar mūžīgās dzīvības maizi tiem, kam ir izsalkums, un tiem, kas meklē manu gudrību.

30. Lieciniet ar saviem žēlsirdības darbiem, kurus nesat savā dvēselē. Cīnieties nenogurstoši dienu no dienas un „sargāji” cilvēci un paši sevi, jo Es gribu redzēt jūs apvienotus manā Dievišķajā Garā.

31. Manā rokā ir grāmata – Dzīvības grāmata. Ieraksti tajā savu vārdu, Izraēl, lai tev būtu mūžīgā dzīvība un tu saņemtu no Manis visu to, ko Es jums esmu apsolījis kopš laiku sākuma.

32. Es atstāju jums Savu klātbūtni, Elijas klātbūtni un Marijas maigumu. Es sagatavoju garīgos pulkus, lai tie garā un patiesībā apvienotos ar jums. Jums jābūt sava Dieva templim, jo tā ir Mana griba.

33. Kā svētīta ēna nāk uz leju mana cēlā mīlestība, lai apklātu jūs jūsu ceļā. Jo Es redzu brīdi, kurā jūs atrodaties, un pārbaudījumu, ko piedzīvo jūsu gars.

34. Ar lielām rūpēm jūs gatavojaties, lai šajā dienā uzklausītu Manu Vārdu.

Svētītā tauta: Astoņdesmit četrus gadus Meistars ir bijis kopā ar jums, lai jūs mācītu. Taču Es redzu, ka jūs joprojām stostāties, izrunājot pirmo zilbi, un esat bijuši vāji attiecībā uz maniem baušļiem.

35. Cilvēce ir dezorientēta, apmulsuša un kļuvusi par izsalkuša vilka upuri. Lai gan, ņemot vērā cilvēka saprāta spējas, mana atvada brīdis ir tik tuvu, jūs neapzināties to lielo pārbaudījumu, kuram jūsu gars no šī brīža tiks pakļauts.

36. Saproti, Izraēl: Es esmu jums devis trīs gadus, lai jūs iegūtu lielu sagatavotību, lai jūs visi būtu apvienoti un sapulcēti kā aitas manas mīlestības aplokā — lai jūs pieliktu pūles un varētu ievākt lielu ražu — lai šajā dienā jūs nenāktu manā klātbūtnē ar noliektām galvām un man parādītu tikai zelta vārpu.

37. Bet jūs neesat pilnībā sapratuši Manu Vārdu, nedz arī esat izpratuši Manu iedvesmu. Jūs esat apstājušies, esat atstājuši krustu uz ceļa un esat satraukti savas nepaklausības dēļ. Taču jūsu cīņa vēl nav beigusies: Es runāšu ar jums caur atklāsmi un intuīciju, lai jūs turpinātu strādāt Manā darbā un būtu garīgi vienoti.

38. Pēc Manas aiziešanas balsu nesēji savstarpēji sašķelsies. To visu redz Mans skatiens. Taču tā ir Mana griba, lai jums visiem būtu vienāds sagatavojums. Ja jūs tā rīkosieties, Es jūs turēšu nomodā. Es esmu jūsu sirdīs iespiests savu Vārdu un tā jēgu, un tas, ko „Zelta spalvas” ir pierakstījušas no maniem mācījumiem, veidos Trešo Testamentu.

39. Meistars nekad neattālināsies no jums, jo ikvienam, kurš patiesi prot sagatavoties, lai Meklētu Mani, Es sniegšu no Gara uz Garu atbilstoši viņa pacelšanai un garīgajai attīstībai. Es atklāšos kā atklāsme, kā intuīcija un kā iedvesma, lai jūs varētu vadīt ļaužu pūļus un sasniegt kalna virsotni.

40. Es pakļaušu jūs lieliem pārbaudījumiem, jo katrs pārbaudījums aicina jūs pildīt pienākumus un būt paklausīgiem.

41. Tā Es šodien runāju uz ganāmpulku, ko Elija ir izvēlējis šajā Trešajā laikmetā, un kā Tēvs Es pieņemu jūsu uzdevuma izpildi, jūsu pūles un jūsu gatavību.

42. Caur balss nesējiem Es jums esmu teicis, ka 1950. gada pēdējā dienā jūs pēdējo reizi dzirdēsiet Manu Vārdu un ka tas, kurš pēc šīs dienas aicinātu Manu Staru vai Manu Garīgo pasauli, lai sazinātos līdzšinējā veidā, nonāktu melos un krāpšanā. Šodien Es atkārtoju savu norādījumu jums.

43. Kad sāksies 1951. gads, mans Svētais Gars jūs apgaismos sarunai no gara uz garu, un kā Tēvs es nenovēršu no jums savu skatienu un mīlestību.

44. Šajā dienā uz jums krīt mana Gara mīlestības asara, jo jūs spējāt izmantot manas garīgās dāvanas un sajūst manu klātbūtni savā dvēselē.

45. Jūs pildīsiet manus uzdevumus uz Zemes, jo Es redzu, ka esat sagatavoti, pilni ar mācībām, spēku un gudrību.

46. Jūs esat bijuši paklausīgi manai gribai. Es esmu jūs garīgi attīstījis dzīves ceļā, esmu izskaudis materiālistu, kas bija jūsos, un esmu ļāvis jums sajūst manu klātbūtni jūsu dvēseles pacelšanā.

47. Es atveru plašākas durvis, kas tomēr ir pilnas ar gaismu un garīgo pilnību, caur kurām jūs ieiesiet un caur kurām jūs ļausiet saviem līdzcilvēkiem nonākt garīguma valstībā.

48. Es jums dodu pravietojumus, atklāsmes, intuīciju un patiesu izpratni par Manu Dievišķo gribu. Jums jābūt kā klarnetēm un trompetēm, kas izplata Manu mācību un tādējādi atmodina cilvēci.

49. Es gaidu jūs uz kalna virsotnes, un, kad būsiet izpildījuši manus uzdevumus, Es jūs apbalvošu ar lauru vainagu. Es jūs apņemsu savās tēvišķajās rokās, un kā atlīdzību par jūsu paklausību jūs ieiesiet Apsolītajā zemē, un, kad tad būsiet pie Manis, Es jums teikšu:

50. „Laipni lūgts, mācekļi, pie pilnīgā mācības grāmatas.”

51. Kopš brīža, kad jūs esat iezīmēti ar manu dievišķo gaismu, jūs esat saņēmuši grūto un lielo uzdevumu – iestāties par cilvēci.

52. Es redzu nelaimes, ko esat pārdzīvojuši, taču patiesi, Es jums saku: ne Es esmu bijis tas, kas jūsu ceļā ir licis sāpes. Jūs paši to esat izraisījuši, un šodien Es atgriežu jūsu dvēselēm to, kas jums pieder. Taču Es esmu jūs piepildījis ar Savu žēlastību un teicis jums: jums jābūt cilvēces stiprajiem un jānodod viņiem Mana gaisma.

53. Jums jābūt dzīvajam mīlestības un žēlsirdības paraugam saviem tuvākajiem, kad jūs viņiem parādāt Manu darbu. Jo jūs esat bērni, kas spēja Mani saprast, un Es redzu, ka esat gatavi vienmēr klausīties Manī un sekot sava Skolotāja pēdām.

54. Ilgu laiku Es esmu jums teicis, ka cilvēki, kuri ir zaudējuši orientāciju, nāks pie jums, lai lūgtu manas mācības. Šodien Es jums saku: parādiet viņiem patiesību, ka jūs neesat elku pielūdzēji, ka jūs dzīvojat Gaismas laikmetā, lai viņi meklētu Mani no gara uz garu. Tādējādi viņi atradīs mīlošo Tēvu, visvareno Dievu, labāko ārstu un arī savu labāko draugu.

55. Ja pie jums nāks filozofi, jums jāpaskaidro viņiem tas, ko viņi nespēja saprast, un ja nāks zinātnieki, jums jādod viņiem manas gudrības gaisma. Jo mana Svētā Gara gaisma ir ar visu manu tautu.

56. Mīlie Meistara mācekļi: šajā Trešajā laikmetā Es jums esmu paziņojis, ka, beidzoties 1950. gadam, Es vairs nedos jums Savu Vārdu caur cilvēka prāta orgānu. Taču Es esmu jums atstājis mierinājuma un virzības vārdus, lai jūs pēc tiem vadītu savas darbības, stiprinātu savu ticību un rīt kļūtu līdzīgi savam Meistaram.

57. Šajā garīgās un intelektuālās attīstības laikmetā, kurā cilvēks cīnās ar sevi pašu un ar dažādām pasaules uzskatu sistēmām, lai atrastu patiesību, jums jāuzsāk savs darbs, lai panāktu, ka cilvēce atsakās no saviem pagātnes paražām, rituāliem un ieradumiem, lai tā vispusīgi iepazītu un saprastu garīgumu.

58. Mūsdienās pasaule nesaprot viena otru: brālis nogalina brāli, sievietes aizmirst savu kautrību un cieņu, vecāki nesaprot savus bērnus, un bērni — savus vecākus. Dzīvības vērtība netiek pietiekami augstu novērtēta. Cilvēki seko dažādiem ideāliem, un starp viņiem nav vienotības. Nāciju vadītāji nesaprot viens otru.

59. Tāpēc Es esmu nācis Garā un atklājies caur cilvēka saprātu, lai pasaulei darītu saprotamu, ka Mans darbs ir glābšanas laiva, un atgādinātu tai to pašu mācību, kādu Es tai devu Otrajā laikmetā.

60. Meistars no jums neaizies, taču Viņš vairs neparādīsies šajā veidā, jo jūs sākat jaunu garīgās attīstības posmu, kurā jums ir nepieciešams attīstīt savas dāvanas. Jo tikai tādā veidā jūs pierādīsiet, ka esat izmantojuši manu mācību un ka esat cienīgi izplatīt manu darbu.

61. Tikai vienreiz Tēva „Vārds” ar visām savām varas un mīlestības spējām parādījās pilnīgi sagatavotā ķermenī — tas bija Jēzus. Bet šajos laikos, pateicoties manai žēlsirdībai un žēlošanai, tika sagatavoti „pēdu paklāji”, lai varētu atklāties Mierinātāja Gars, kas ir mans paša Gars. Ja jūs sagatavosieties, jūs nākotnē visaptveroši saņemsiet manu iedvesmu.

62. Kāpēc Es esmu atnācis atkal, mani bērni? Tāpēc, ka cilvēks ar saviem instinktiem, ar savām kaislībām arvien vairāk ir sliecies uz to, kas viņu attālina no garīguma. Viņš ir sekojis tik atšķirīgiem ceļiem, ka, mēģinot saprast Manu darbu, ir to sagrozījis.

Cilvēks ir garīgi apstājies, jo viņa dvēseles attīstība nav saskaņā ar viņa zinātnisko attīstību. Cilvēki neiegūs lielāku pacelšanos, neievērojot rituālus, ne arī baidoties no soda vai atriebības par saviem darbiem.

63. Dvēsele, kas iemiesojusies gan vienā, gan otrā ķermenī, ir guvusi dažādas pieredzes, lai iepazītu labā priekšrocības un ļaunā nicināmību. Tādējādi, izjūtot gandarījumu par to, ka mīlestības dēļ pret Radītāju darāt labu, jūs varēsiet sasniegt mūžīgo pilnību.

64. Mans darbs ir mīlestība, un mīlestība ziedo sevi bez egoisma, nemeklējot labumu sev. Tāpēc bija nepieciešams, lai Es atnāktu, lai atgādinātu jums par manu mācību.

65. Katrs no jums ir apveltīts ar manu gaismu, un jūs esat sajutuši arī augsto būtņu klātbūtni, kas jums palīdzēja tieši tajā brīdī, kad jums tas bija nepieciešams. Jūs esat sajutuši Meistaru sev blakus. Es esmu dzīvojis kopā ar saviem bērniem viņu bēdu un šaubu brīžos. Kas gan varētu apšaubīt tās parādības, kuras Kungs šajā laikā ir atļāvis, lai mierinātu cilvēci?

66. Es nevienu neierobežu. Jums jāļauj manam darbam uzplaukt un jāizplata to atbilstoši jūsu sagatavotībai. Žēlsirdības izrādīšana būs jums labākā pieredze, un caur šo tikumu jūs pacelsieties garīgi.

67. Šīs atklāsmes, kuras jūs esat saņēmuši no Manis caur balss nesēju, tagad tuvojas beigām, bet jūs turpināsit saņemt Manu iedvesmu, jo jūsu dvēsele ir apgaismota ar Mani un sagatavota sarunai no gara uz garu.

68. Manam Garam nav vajadzīgi materiāli simboli un rituāli. Tas ir turpinājums mācībai, ko Jēzus atstāja Otrajā laikmetā.

69. Spiritisms nav reliģija, tas nav sekta, tas nav jauns mācības virziens, tas ir visu laiku likums. Tas ir mīlestība, piedošana un gaisma, ko Jēzus atstāja pasaulei Otrajā laikmetā. Ja jūs saprotat manu mācību un to ievērojat, tad jūs būsit cienīgi saukties par spiritistiem.

70. Tie, kuri no 1950. gada turpina pārliecināt savus līdzcilvēkus, ka Es joprojām atklājos caur cilvēka prātu, uzsauks sev sodu, un savā laikā viņi izdarīs secinājumus un pamodīsies no sava miega.

71. Tēvs vairs neizpaužas pašreizējā veidā, bet viss, ko Es jums esmu devis, paliek saglabāts rakstveidā.

72. Es atstāju savu mācības vārdu, izliju savu mīlestību, lai jūs visi savus darbus iedvesmotu no tās. Es esmu piedēvis visus apvainojumus, jo Es esmu piedošana un mīlestība, jo Es atklājos taisnībā. Bet ne tādā veidā, kā jūs to saprotat, ja domājat, ka Es jums sodu, iznīcinot jūs ar atbrīvotajiem

stihijas spēkiem. Nē, mana taisnība ir atklājusies jums, kad Es jūs sagatavoju un apgaismoju, lai jūs saprastu Mani, kad Es jums parādīju jūsu pašu darbus un liku jums atzīt to, kas jūs esat, un to, kas jūs būsiat, kad Es jums atklāju to, ko pasaule ir izpelnījies, un to, ko cilvēcei ir jāsaņem ar jūsu starpniecību.

73. Jūs pulcēsieties, lai pētītu Manu Vārdu, kas tiks saglabāts rakstveidā, un jo labāk jūs to sapratīsiet, jo lielāku spēku un iedvesmu jūs gūsiet.

74. Es jūs atstāju vienotus un pārliecinātus par to, cik liela nozīme manam darbam būs pasaulē nākotnē. Es jau esmu jums teicis, ka jūs esat sējēji, taču ražu jūs nepļausiet savā zemes dzīvē. Nē. Jo tas, ko jūs sēsiet šajā laikā, ir paredzēts rītdienas pasaulei.

75. Manam darbam jums jābūt kā kristāldzidram spogulim, kas atspoguļo jūsu rīcību un ļauj jums atpazīt pašiem sevi.

76. Mana tauta: Es tevi neatstāšu vienu. Kad vien tas būs nepieciešams, Es būšu pie tevis, un, ja tu runāsi Manā vārdā, Es būšu klāt un dāvināšu mīlestību un žēlsirdību.

77. Atbilstoši jūsu sagatavotībai jūs no Manis varēsiet saņemt dzīvību, iedvesmu, mīlestību, zināšanas, sapratni, spēku, dziedinošo spēku un visu to, kā trūkst, ikreiz, kad būsiat saskaņā ar Mani.

78. Jūsu attīrīšanās posmam ir jābeidzas, lai jūs varētu sākt savu pacelšanās posmu. Tādējādi jūs savā dvēselē sajūtīsiet neaprakstāmu laimi, kad saplūdsiet ar sava Debesu Tēva mīlestību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 366

Mans miers lai ir ar jums!

1. No Jaunās Sionas kalna augstumiem Es sūtu jums Savu vārdu, ak, mīļā tauta. Es pēdējo reizi atklājos caur cilvēka saprātu — līdzekli, ko mana Dievišķā Griba izvēlējās šajā Trešajā laikmetā, lai atklātos, lai izlietu savu Vārdu starp cilvēkiem un sagatavotu viņus pilnīgai atklāsmei no Gara uz Garu, un caur šo sagatavošanu saņemtu no cilvēkiem pilnīgu godināšanu manai Dievišķībai.

2. Šis ir bijis sagatavošanās laiks, kurā Tēvs, apņemts ar saviem garīgajiem pulkiem, jums ir devis mācības, ar kurām Viņš jūsu priekšā ir atvēris Lielo Dzīves Grāmatu, Dievišķās Gudrības Grāmatu, Septiņu Zīmogu Grāmatu, lai šis tauta, lasot lappusi pēc lappuses, uzklautu Dievišķo skaidrojumu visiem Viņa mācījumiem, varētu pārvērsties par Svētā Gara mācekli, par stipru apustuli, kurš ar savu piemēru, domāšanas veidu un vārdu tuvinātu Manu darbu šīs cilvēces sirdīm, šai pasaulei, kas šajā brīdī, kad Es jums sniedzu Savu pēdējo vēstījumu, vērtās savās bēdās, savās sāpēs un savā pašu asinīs.

3. Es esmu nācis pie jums un redzējis, ka esat sagatavojušies. Lūgšanā, ko jūs veltāt Tēvam, ak, mīļā tauta, Es redzu svētnīcas celšanu, kas aicina Mani tajā atrasties. Tā ir jūsu pašu sirds, ak, mani bērni. Tajā Es saņemupuri, jūsu patīkamo smaržu, un pie garīgā altāra kājām Es redzu jūsu ražu — to, ko jūs laika gaitā esat izstrādājuši un novākuši, un ko tagad, būdami mani darbinieki, esat noveduši līdz kulminācijai.

Mans skatiens kā tiesnesim, kā tēvam un kā meistaram vērtē jūsu visu sēklu. Tajā ir ietverta jūsu cīņa, jūsu vēlmes pēc garīgās attīstības, jūsu ciešanas, ideāli, kurus jūs redzējāt piepildāties, un tie, kurus jūs vēl neesat redzējuši uzplaukt. Bet jūsu gara pazemība ir sniegusi savu upuri, ko Es patiesi pieņemu. Mana Tēva roka stiepjas, lai saņemtu augli, ko jūs Man nesat.

4. Mana tauta kļūst skaidrāka, un tā pati sevi vērtē. Atmiņa kļūst skaidrāka, un jūs atceraties brīžus, to jūsu dvēselei laimīgo rīta lūgšanu, kurā jūs pirmo reizi uzsācāt ceļu, pa kuru šodien ejat, kurā jūs dzirdējāt balsi, kas atskanēja tuksnesī, kā arī brīdi, kad tā bija vērsta uz jums. Un no tās dienas jūs, neraugoties uz neveiksmēm, šķēršļiem un ērkšķiem, soli pa solim esat sekojuši manām pēdām.

5. Cik daudz jūs esat piedzīvojuši, cik daudz esat redzējuši un izjutuši, un beidzot esat nonākuši līdz tai dienai, ko mana tauta tik ļoti baidās! Līdz šai tiesas, sirdsapziņas un sagatavošanās dienai!

6. Neviens nezināja, vai Tēvs viņam bija piešķīris iespēju šajā zemes dzīvē un savā pašreizējā miesas apvalkā piedzīvot manu pēdējo atklāsmi.

Bet jūs esat šeit! Jūs pakāpeniski esat veidojuši vienu sirdi, vienu strādnieku, vienu ziedu, kas izplata smaržu, kura sasniedz manas troņa augstumus. Un, pateicoties šai dvēseles sagatavošanai, Es atkal nāku pie jums, pilns spēka, gaismas, miera un žēlastības, lai tev, ak, mīļā tauta, teiktu: tu neesi pamests. Neļaujiet skumjām iekļūt jūsu sirdīs — neļaujiet, lai jūs pārņemtu izmisums, ja vairs nedzirdat Manu Vārdu caur šiem vēstītājiem. Neskatieties atpakaļ, vienmēr ejiet uz priekšu, meklējiet manas darbības būtībā iedrošinājumu, kas jūs soli pa solim vedīs līdz mērķim.

7. Tauta ir sagatavojusies, un tur, augšā, virs jums, arī debesis ir gatavas. Tās ir tērptas kā līgava, gaidot līgavaiņa ierašanos, un šai vispārējai sagatavošanai piemīt jaunavas tīrība, ziedu smarža un jaunas rītausmas gaisma.

Aiz jums, bet tur, kur šajā godības un tiesas brīdī ir pacēlies jūsu gars, atrodas lielie gari, kas apņēmu Tēvu — jums vēl nezināmās garīgās būtnes, kuras rīt redzēsiet un mīlēsiet kā savus brāļus un māsas, kā savus sūtņus, kuri no Bezgalības kā mirdzošas zvaigznes ir apgaismojuši jūsu eksistences ceļu, un starp viņiem ir arī tie, kurus pazīstat pēc vārda. Tas ir Mozus ar Likumu savā garā, ar nemirstīgo, nemainīgo Likumu. Tie ir patriarhi, apustuļi, pravieši, mocekļi, svētie, taisnīgie, nevainīgie un lielie grēku nožēlotāji. Katrs no viņiem ir sagatavojies.

8. Garīgā ieleja staro pār jums, un pat dabas spēki pacilā savas balsis kā vēstneši, lai satricinātu cilvēka dvēseli, sirdi un teiktu viņam: „Šī stunda ir tāda pati kā tā, kurā Jēzus izelpoja pēdējo elpu uz krusta.” Patiesībā šajā brīdī Es varētu atkārtot savus septiņus vārdus no Otrā Laika, kurus Es izsaucu, karājoties uz krusta. Bet patiesi, Es jums saku, tie jau ir ierakstīti cilvēces apziņā ar dievišķajām asinīm.

9. Es esmu nācis ar jauniem vārdiem, kuros tomēr ir tā pati gaisma, tā pati būtība un gudrība, lai cilvēks neteiktu, ka Svētais Gars tikai atkārtoja mācības, kas tika atklātas pagātnē.

10. Ja jūs sagatavosieties un arvien dziļāk iekļūsiet tajā, kas šajā brīdī uz jums staro, jūs, tāpat kā Jānis savā redzējumā, varēsiet ieraudzīt Visuvareno uz Viņa troņa. Tas ir Viņš, kurš runā uz jums — Tas, kura vaigu nevar redzēt — Tas, kurš ļāva tikai nojaust, ka Viņš ir Ķēniņu Ķēniņš un Visuvarenais. Tieši Viņš šajā brīdī runā uz jums no Jaunās Sionas kalna augstākā virsotnes un ļauj sevi ieraudzīt katrai garīgajai acij, kas pacilājas un sagatavojas. Viņu ieskauj arī vecākie — divpadsmit pa labi un divpadsmit pa kreisi —, Dieva izredzētās tautas cilšu patriarhi, Otrā laika apustuļi, Jēzus pēcteči. Tie ir tie, kuri mūžīgi ieskauj Tēvu, lai no turienes turpinātu starot uz jums uz visiem laikiem.

Vieni dod jums dzīvību uz šīs zemeslodes – asinis, spēku un ceļa sākumu. Otri dos jums garīgo dzīvību, liecinot par manu darbu, manu ciešanu ceļu, manu Vārdu. Un šajā brīdī viņi kopā ar Tēvu tiesā savu tautu, vērtē savu sēklu, pārbauda savus augļus un arī noliecas Dievišķā Tiesneša priekšā.

11. Taču mans spriedums šajā brīdī attiecas ne tikai uz Trešā Laika mācekļiem, kā arī ne tikai uz divpadsmit garīgajām ciltīm, kuru locekļi daži ir inkarnējušies, bet citi atrodas garīgajā stāvoklī. Mans spriedums ir visaptverošs. Katra būtne, katra dvēsele šajā brīdī tiek nosvērta uz maniem Dievišķajiem svariem. Un pēc tam, kad tās ir tiesātas, Es tās atkal ievirzu uz drošo ceļu.

12. Kopš mana vēstījuma sākuma caur cilvēka prāta orgānu jums no vēstītāja uz vēstītāju, no paaudzes uz paaudzi, no darbinieka uz darbinieku tika paziņots par dienu, par stundu, ko mana taisnība noteikusi mana vēstījuma beigām.

Tēvam šis laiks ir bijis tikai mirklis mūžībā, bet šai tautai tas ir bijis ilgs un pietiekams laiks, lai sagatavotos, pārveidotu savu dvēseli un atdzīvotos cilvēces vidū, un šī laika posma beigas pēc Manas gribas tika noteiktas 1950. gadā.

13. Šo gadu Es neesmu veltījis tikai jums. Tā ir bijusi žēlastība, ko cilvēces Tēvs dāvējis, ļaujot Meistara gaismai spīdēt katrā sirdsapziņā, liekot satricināties pašām iestādēm līdz pat to pamatiem un satricinot cilvēkus, kuri sektās un baznīcās izrāda garīdznieku uzdevumus, lai cilvēce šajā laikā, šajā gadā, nomodā un lūgšanā atgūtu skaidru prātu, lai tā varētu sasniegt mieru, vienotību un brālību, varētu noņemt ciešanu kausu no savām lūpām un pārvērst savus slepkavojošos ieročus par darba rīkiem.

14. Viss tika dāvēts šai pasaulei 1950. gada sākumā. Garīgi Es visiem saviem bērniem nosūtīju savu miera, iedrošinājuma un gaismas vēstījumu. Es esmu svētījis visus ceļus un devis auglību visām sējām.

Bet tagad, gada beigās, kad Es nāku, lai no cilvēka rokas saņemtu ražu, kad Es iztauju viņa paša sirdsapziņu — ko viņš Man piedāvā? Kas ir tas, ko šī pasaule Man sniedz?: savu nepaklausību, savu materiālismu, savu neuzticību Manai Dievišķajai taisnībai, savu cieņas trūkumu pret Manu varenību.

Bet patiesi, Es jums saku: šī tauta, ko Esmu mācījis, ir kā visa cilvēces spogulis, tā ir atspoguļojums nesaskaņām, kas valda pasaulē. Jo, ja jūs redzat, ka šī pasaule ir sadalīta varas blokos, tad arī jūs esat sadalījušies garīgajos varas blokos. Ja zemes lielās tautas, lielās nācijas ir nolēmušas pārējās uzsūkt sevī, anektēt un paverdzināt, tad arī šajā tautā Es redzu daudzus, kuri vēlas būt pirmie un piesaistīt citus savā pusē. Un ja jūs redzat

cilvēces vidū, šajās lielajās tautās un nācijās, slepkavīgo karu — ja jūs redzat, ka cilvēki, izmantojot jaunus ieročus, ko paši ir radījuši, dodas pretī nāvei, tad arī šajā tautā es redzu tādus, kuri apbruņojas ar jauniem ieročiem, lai iznīcinātu cilvēku ticību, lai vienus paceltu pāri citiem, lai panāktu, ka „pirmie” pazemo „pēdējos” un noraida viens otru. Bet, ja šī pasaule Man ir neuzticējusies, tad Es pieņemu tās neuzticību, ļauju Sevi pakļaut pārbaudījumam un patiešām tiek pakļauts pārbaudījumam. Bet jūs — kā jūs vēlaties izturēt Manu spriedumu, ak, tauta?

15. Pēc tam, kad Esmu saņēmis jūsu augļus, pēc tam, kad Esmu jūsu pārpilnībā apdāvinājis ar svētībām, Es jums saku: garīgais nevar mirt. Tikai grēks pazudīs. Izklaidīsies kaislības, arī šīs cilvēces lepnās varas kritīs, un no tām nepaliks akmens uz akmens. Tā cilvēciskā zinātne, kas paredzēta ļaunumam un iznīcināšanai, tiks iznīcināta ar manu taisnīgumu, un arī jūsu vidū Es izskaudīšu jūsu viltību, jūsu pasaulīgo domāšanu un nesaskaņas, un Es saglabāšu tikai jūsu dvēseli, kurā Esmu ielicis Sestā zīmoga gaismu — tās nodaļas, kas šajā laikā ir atvērusies un kurā ir rakstīts, ka jūs tajā piedzīvosiet Kunga Dievišķās taisnības lielo dienu.

16. Šī ir liela diena, un tā nav divdesmit četras stundas gara. Jo jūs nezināt, cik ilgi ilgs Tiesas diena, jūs nezināt, kad tā beigsies. Bet jebkurā gadījumā jūs jau atrodaties laiku kulminācijā un dzīvojat zem Kunga tiesas.

17. „Modieties un lūdzieties šajā laikā” — to Es jums esmu mācījis. Jūs esat mana sēkla, esat mani mācekļi, esat mana tauta, ko Es sūtīšu starp citām šīs zemes tautām, ko Es vadīšu tumsā, jo tā ir gaisma — ko Es ļaušu ienākt slimnieku, spītālīgo un izmisušo vidū, lai jūs tur nestu gaismu un mierinājumu, dziedinājumu un mieru. Es jums parādīšu bāreņus un atraitnes, nabadzību visās tās izpausmēs, grēku viszemākajā līmenī, lai, saskaroties ar šiem skumju, pamestības un nāves tēliem, jūsu dvēsele paceltos, jūsu jūtas atmodinātos, jūsu sirds atvērtos kā mīlestības avots un jūs beidzot piepildītu starp cilvēkiem to dievišķo aicinājumu, ko Es jums esmu paredzējis jau no paša sākuma.

18. Kad jūs savā pasaulē atkal ieraudzīsiet taisnības sauli? Kad jūs atkal ieraudzīsiet mieru cilvēku sirdīs? Kad tu, ak, mīļā tauta, dzirdēsi dziesmu, miera slavinājuma dziesmu, kas no cilvēka dvēseles ceļas uz Tēva sirdi?

19. Patiesībā jums vēl būs jāredz, kā šajā pasaulē notiek lielas pārmaiņas, lai šis laiks pienāktu. Joprojām ir atvērts Sestais zīmogs, un man vēl būs jāpāršķir daudzas lappuses, lai jūsu vidū tiktu atvērts Septītais zīmogs.

20. Kādas zīmes Es jums došu, lai jūs visā pasaulē varētu atpazīt, ka cilvēkiem atveras Septītais zīmogs? Kad visā pasaulē iestāsies liela klusums. Tā būs mana zīme. Bet kāds būs šis liels klusums, ak, tauta, ar

kura palīdzību jūs varēsiet liecināt pārsteigtajai cilvēcei, ka tas ir viena laikmeta beigas un cita sākums?

21. Kad kari uz īsu brīdi būs apsīkuši, kad dabas spēki būs nomierinājušies, kad būs beigusies manu likumu un manas mācības vajāšana, tad cilvēces vidū iestāsies liela klusuma, un šī klusuma būs paziņojums, ka atveras Septītais zīmogs, lai atklātu cilvēcei savus noslēpumus. Tā ir grāmatas pēdējā daļa, ar kuru jums jāiepazīstas, kas jūsu garam jāapgūst, lai tas atpazītu Tēvu un atpazītu sevi.

22. Garīgums parādīsies visā cilvēces vidū. Ļoti tuvu ir cīņas laiks, priekšzīmes jau tuvojas. Cilvēki paši tās radīs. Es sodīšu baznīcu vadītājus, priesterus, visus garīdzniekus un mācītājus ar savu taisnīgumu. Šajā brīdī viņi dziļi savā garā sajutīs Manu tiesu. Nav neviena, kurš šajā stundā būtu mierīgs. Vieni noliec galvu, citi raud, vēl citi mēģina apklusināt sirdsapziņas balsi. Bet visi jūt Mani, visi sajūt Mani, jo šajā brīdī Es esmu kopā ar visiem.

23. Es gribu cilvēces vidū atklāt Baznīcu, ko dibināja Pēteris, taču redzu, ka uz šī pamata akmens nav uzcelta svētnīca. Cik maz ir to, kas ziedošanās, sekojot viņa pēdās.

Es redzu lielās baznīcas, lielās reliģiskās organizācijas, greznību un bagātību, spožumu un varu, bet Es neredzu garīgo greznību, Es neredzu tikumības svētku tērpus, Es neatklāju varu, kas būtu daļa no Manas vispārējās varas. Un patiesi, Es jums saku, es redzu, ka tie „Pētera pēcteči” Garīgajā ielejā raud, kad viņi skatās uz tiem, kuri sekoja viņiem un noveda cilvēci nelaimē un nāvē — ka to lūpas, kuri šajā laikā sauc sevi par apustuļiem un Pētera pēctečiem, gan runā par mīlestību, par Kristu, par pasaules mieru, taču aiz saviem vārdiem kurina slepkavnieciskus karus. Pēteris nesēja nāvi. Es izņēmu viņam zobenu no rokas. Es viņu mācīju atdot dzīvību, lai dotu dzīvību citiem. Es viņu mācīju izliet *savu* asinis, lai tās būtu kā mīlestības sēklas, kā patiesības liecība, kā patiesais zīmogs viņa paša darbiem, un viņš to pildīja līdz pat sava dzīves ceļa beigām.

24. Tāpēc šajā Trešajā laikmetā, kad Es vērtēju to sēklu, kurus Es atstāju kā paraugu, kā vēstnešus starp cilvēkiem, Es varu cilvēkiem teikt tikai to, ka viņi kā muļķi ir cēlušies uz smiltīm un ka viņi nav pratuši celt uz neapgāžamā Pētera klints, uz kuras cilvēkam bija jāuzceļ sava Tēva un Kunga patiesā Baznīca. Es jums saku arī: no visas tās krāšņības, no visas tās varenības nepaliks ne akmens uz akmens.

Bet ko pēc tam darīs tautas masas? Ko darīs ganāmpulki bez ganiem un bez žoga? Kurp aitas virzīs savus soļus, ja zvani vairs neaicinās uz aitu aploku?

25. Tad, tauta, kad aitas vērš savu blēšanu uz aizsauli, kad tās meklē savu ganu kalna virsotnē, tad mana Valstība nāks pie visiem. Es atnākšu

„mākoņos”, kā solīts, saskaņā ar manu praviešu vārdiem, un katra acs — gan grēcinieku, gan taisnīgo — redzēs Mani. Tad cilvēki, satricināti garīgi, pārbijušies no patiesības, skatīsies uz augšu un aizmirsīs visu, kas atrodas zem viņu kājām. Un viņi vairs neraudzīsies uz granīta svētnīcām, nedz arī viņu ausis turpinās dzirdēt zvanu skaņas. Tad cilvēce — atmodoties no sirds uz sirdi, no tautas uz tautu un no nācijas uz nāciju — pacelsies ilgojoties pēc Svētā Gara, kurš ir atvēris savu dārgumu lādi, lai atklātu dārgumu un ieliktu to visos cilvēkos, kam ir laba griba.

26. Bet tajā laikā — kuri būs manu atklāsmu skaidrotāji? Kuri izskaidros Svētā Gara noslēpumus cilvēcei, kas tad jau būs atmodusies Tēvam?

27. Jūs labi zināt, ka tieši jūs būsiet tie, kurus Es izkļiedēšu pa dažādām vietām visā pasaulē, lai jūsu mutes būtu kā trompetes nakts vidū — lai jūsu liecības būtu vareni darbi, kas aizkustina cilvēku sirdis. Tad jūs varēsiet pasacīt pasaulei: „Lūk, šeit ir Sestais zīmogs visā savā krāšņumā! Lūk, sestais zīmogs savas laika kulminācijā! Lūk, Svētais Gars, kas sazinās ar cilvēka garu — gans, kas meklē avi un liek tai dzirdēt savu balsi, savu vārdu, savu dziesmu bez jebkādu materiālu starpnieku iejaukšanās!” Un daudzi jūs uzklausi, jo jūs būsiet tie, kas iet ar stingru soli.

Jūsos neviens neredzēs vilcināšanos, jūsu lūpās nebūs stostišanās. Jūs sniegsiet savu skaidro, dziļdomīgo un visaptverošo liecību visiem, kas to vēlas saņemt. Un jūs tiksiet uzskatīti par apustuļiem, jūs tiksiet uzklausi kā pravieši, un draudžu, mājokļu un iestāžu vidū jūs tiksiet uzņemti kā manas dievišķības ceļa brucēji un vēstneši!

28. Kļūsti stiprs, ak, tauta! Esi gatavs un ļauj, lai Mans darbs dziļi iesakņojas tevī. Saglabā to, tur to stingri, jo tagad jūs to pētīsiet. Patiesi, Es jums saku: lai gan jūs jau daudz saprotat no mana darba, jūs vēl neizprotat visu. Pārdomu laikā, ko Es jums piešķiru, jūs spēsiet izprast daudzas mācības, kas jūs pārsteigs. Jūs tagad dzīvojat Trešajā laikmetā, taču jūs vēl neesat iemācījušies pareizi interpretēt Pirmā laikmeta praviešus. Jūs neesat padziļināti iedziļinājušies Vārdā, ko Jēzus jums teica tajā Otrajā laikmetā, un darbu, ko jums atklāja Svētais Gars, jūs vēl neesat uzņēmuši savā sapratnē. Taču jums šie trīs Testamentu, šīs trīs atklāsmes būs jāapvieno savā garā vienā veselumā, jo tās visas veido vienu likumu, vienu grāmatu, vienu ceļu, vienu patiesību.

29. Tuvojas laiks, kad Pirmā un Otrā laika grāmatas atkal atgriezīsies jūsu rokās, jūsu acu priekšā, jūsu garā, un tad jūs varēsiet saprast pagātni caur tagadni un apstiprināt tagadni ar atklātajiem mācījumiem pagātnes laikos.

30. Es esmu jāvis, lai manu vēstnešu cilvēciskās rokas pierakstītu vēsturi, kas ir jūsu pagātne. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu atklājies caur

šiem Man izvēlētajiem un sagatavotajiem balss nesējiem, lai jums paziņotu jaunas atklāsmes. Tas ir jūsu tagadne.

Es esmu runājis ar jums arī pravietiskā tonī un šajā Trešajā laikmetā esmu sagatavojis praviešus, lai viņi jums stāstītu par notikumiem, kas vēl ir priekšā, un šī pravietojumus ir jūsu nākotne.

Pagātne, tagadne un nākotne ir tādas kā jūs – tās ietver visu. Tā ir mūžība, ko Es jums dāvāju, kurā jūs dzīvojat un kuru jums pēc Manas gribas ir jāpieder, lai jūs nepiederētu tikai pie zemes laika un nebūtu tikai šī laika valdnieki.

31. Izpletiet savas garīgās rokas! Izpletiet savus spārnus! Atveriet acis un apskaujiet mūžību, jo jūs esat spiritisti, kas apzinās dzīvi, notikumu likumsakarības un saprot visu, kas ir bijis, kas ir un kas būs. Mana Gaisma ir ļāvusi jums daudz ko saprast, un jūs sapratīsiet vēl vairāk, ja sagatavosieties.

Jūs stāvēsiet teologu un teosofu priekšā, un tie būs pārsteigti. Tad jums nedrīkst būt glēvulības, tev, ak, Izraēl, nedrīkst trūkt ticības, jo tad jūs drebētu to priekšā, kuri patiesi, patiesi nav lieli manās acīs. Arī citas garīgās acis uzskatīs jūs par līdzvērtīgiem, par šī laika „strādniekiem” — par dvēselēm, kas šodien veido daļu no maniem garīgajiem koriem, kuri jau sen ir bijuši starp jums kā šo lauku strādnieki, ceļu sagatavotāji, vēstneši un balsu nesēji.

32. Skaties, o redzējais! Sajūti, o mīļā tauta, šos lielos pulkus, kas ir šeit, kas ir pie jums un starp jums, pilni mīlestības, cieņas un prieka savās dvēselēs.

Tur ir Roque Rojas, Damiana Oviedo, visi balsu nesēji, kas ir aizgājuši uz Garīgo ieleju — tie „strādnieki”, „pīlāri”, draudžu vadītāji un daudzi no tiem, kuri nes manu garīgo zīmi un veido tautu, garīgo strādnieku leģionu, kuri šajā brīdī sajaucas jūsu vidū, lai veidotu Trešā Laika tautu, šī Trešā Laika garīgos strādniekus, kuri gatavojas saņemt Svēto Garu, kas atklājas cilvēces vidū. Arī viņi Man parāda savu uzdevuma izpildi, rāda Man savu sēklu un palīdz jums sagatavoties, lai jūs būtu cienīgi to parādīt Tēvam.

33. Jūs visi šajā svētītajā stundā, šajā tiesas un mīlestības brīdī esat apvienojušies un veidojat vienu ģimeni, vienu tautu Tēva priekšā. Kādā sfērā šajā brīdī vibrē jūsu dvēsele? Garīgajā sfērā. Tāpēc jūs izjūtat šo mieru un šo laimi. Jūs esat aizmirsuši pasaules nelaimes. Jūs vairs nejūtat savas nastas smagumu, un rūgtums jūsu mutē šajā brīdī ir kļuvis tikai par saldumu. Kāpēc, tauta? Tāpēc, ka jūs esat pacēlušies pāri cilvēkiem, reliģiskajām priekšstatām un visām sektām. Jūs pacelaties klusi, pazemīgi, jo jūsu prieka sauciens neatrod atbalsi šīs pasaules plašumos. Taču tur,

garīgajā sfērā, jūs redzat visu būtņu pacelšanos, dematerializāciju, lai godinātu Radītāju.

34. Jūs jūtat, ka jūs apņēmti un ieskauj bezgalīgi daudz būtņu, kas dara sevi jūtamas, jo tās ir pamodušās taisnības balss ietekmē. Bet, kad jūs dzirdat to skanam caur cilvēka balsi, to visā pasaulē uztver gara dziļumos, un jūs man jautājat: „Tēvs, vai Debesu valstība, Tava valstība, tagad būs pilnībā pie mums?” Bet Tēvs jums saka: „Es gribētu, es gribētu, lai jūs jau tagad nēsātu Debesu valstību savās sirdīs. Bet līdz šim brīdim jūs to vēl neesat sasnieguši, ak, manas lietas karavīri!”

35. Jums vēl būs jācīnās, jums būs jāturpina strādāt un jācieš, lai sasniegtu savu vienotību. Taču tieši jūsu pašu vienotības sasniegšana ļaus jums sajūst, ka Tēva Valstība atrodas jūsu sirds dziļumos. Šī Valstība ir Otrā Jeruzaleme, balta pilsēta, kurā saskaņā ar manu gribu jums ir jādzīvo. Tās vārti ir atvērti, un tās iedzīvotāji ir sagatavoti, un tās mūru iekšpusē valda miers, pestīšana un mūžīgā dzīvība.

Jums vēl nedaudz ilgāk būs jāiet pa šo ceļu, tad jūs būsiet sasnieguši šo pilsētu. Šodien Es varu jums teikt, tāpat kā Pirmajos laikos, tāpat kā Mozum: „Redziet apvārsnī Apsolīto zemi!”

36. Mozus savā pēdējā stundā neredzēja jūsu ienākšanu Apsolītajā zemē. Arī Meistars savas nāves priekšvakarā kā cilvēks nespēja redzēt tautas pievēršanos viņa likumiem. Kad Kungs bija uzkāpis kalnā, tāpat kā Mozus Pirmajos laikos, un redzēja, ka zemes Jeruzaleme, kā vienmēr, grēko, iegrimusi savā gadsimtiem ilgajā miegā, tad Meistara acis un sirds izplūda asarās par šo mīloto pilsētu, un viņš sauca: „Jeruzaleme, Jeruzaleme, tu neesi atzinusi to labo, kas tev bijis! Es gribēju tevi apvienot, tāpat kā cīrulis savāc savus cāļus. Bet jūs esat aizmiguši un neesat sajutuši manus soļus, nedz arī dzirdējuši manus vārdus.”

Šodien, šajā stundā Es tev, tauta, saku to pašu: „Izraēl, Izraēl, tu tik ilgu laiku esi Mani turējusi pie sevis, taču jūs nespējāt mīlēt viens otru ar to mīlestību, ar kādu Es jūs esmu mīlējis. Jūs neesat apvienojušies, lai gan Tēvs jums tik daudzas reizes ir iedvesmojis šo mīlestību un šo brālību, un Viņš bija pārvērties par lakstīgu, zem kuras spārniem visi cāļi būtu atraduši vietu un varētu atzīt viens otru. Bet, tāpat kā pagātnē, jūsos paliek spēks, lai jūs turpinātu dzīves ceļojumu.

37. Vai jūs ieradīsieties, lai ieņemtu Apsolīto zemi?

38. Jā, mīļā tauta. Jau no šejienes jūs nojautāt Lielās pilsētas gaismas. Jau šeit jūs sajūtat tās dārzu smaržu. Arī jau no šejienes jūs dzirdat tās iedzīvotāju balsis, un šis realitātes iespaids iedrošina jūs ceļā, lai jūs nenokļūtu maldu ceļā. Šī skaistā debesu panorāma nepārtraukti aicina jūs

virzīties uz priekšu, lai sasniegtu tās vārtus un beidzot varētu teikt: „Es ar saviem pūliņiem esmu iekarojis Apsolīto zemi.”

39. Mozus ticība un drosme Pirmajā laikmetā jūs aizveda uz Apsolīto zemi — zemi, kas bija debesu Tēvzemes, mūžīgās dzimtenes, atspulgs. Jēra asinis, Meistara asinis jūs izglāba Otrajā laikmetā. Tas ir jūsu atalgojums. Neviena nespēs Man atņemt to, kas pieder Man. Un šajā laikmetā Mans Vārds, kas jums nodots caur cilvēka saprāta orgānu, atkal pacels jūs ceļā — līdzeklis, ar kura palīdzību Es jums esmu atklājis Trešā laikmeta lielos mācības. Tā ir jūsu sirdsapziņas gaisma, kas neļauj jums novirzīties no ceļa, tā ir tā pati atvērtā plaša patiesībai.

Nekad neattālinieties no tās, jo tuvojas vārdu un pasaules uzskatu kara laiki, viedokļu un interpretāciju karš par manu darbu. Nekad nepārprotiet manu likumu, manas atklāsmes, manu mācību, bet sargieties no interpretācijām, ko tām piešķir jūsu līdzcilvēki. Pakļaujiet interpretāciju, skaidrojumu, ko citi sniedz mani un likumiem, savam spriedumam, savai dvēseles jūtīgumam, un, ja uzskatāt šo interpretāciju par pareizu, tad pieņemiet to. Ja citi jūs apsteidz sapratnē, esiet objektīvi un taisnīgi un piešķiriet pirmo vietu tiem, kuri ir atmodušies pirms jums un ir spējīgi atklāt manas darba būtībā tā patiesību, tā mūžīgās vērtības un gaismu.

40. Es jūs atkal atstāju kā aitas starp vilkiem. Bet šīs aitas ir sagatavotas, tās neiet bez ganiņa. Tās zina drošo ceļu un zina, kur atrodas vārti. Kamēr jūs ejat pa šo ceļu, jums nav ko baidīties. Jo vieglāk ir vilkam kļūt par aitu, nekā aitam par vilku. Taču, ja jūs novirzītos no ceļa un iekāptu augstprātības, nepaklausības, pašpārliecinātības vai materiālisma ādā, tad jūs kļūtu par plēsīgiem vilkiem, par izsalkušiem vilkiem. Bet tad bēdas jums! Jo būs spēcīgāki vilki un spēcīgāka taisnība, lamatas un bezdibenis.

41. Mans ceļš ir ierakstīts jūsu sirdsapziņā. Drīz uz Zemes vairs nebūs ne dvēseļu gani, ne garīdznieki, kas jūsu acīm svinētu rituālus, ne arī pulcēšanās vietas, kas simbolizētu Dieva vispārējo templi. Visa pasaule jums būs kā templis, un jūsu garā būs Kungs, Meistars, jūsu mīlošais Jēzus, pilns gudrības un mīlestības, vienmēr gatavs jūs uzklaustīt. Jums nebūs cita altāra kā jūsu sirds, ne arī cita vadītāja kā jūsu pašu sirdsapziņa.

42. Šīs mācības jums ir atklātas un ir ieguvušas formu jūsu garā. Jūs vairs nevarēsiet novirzīties no ceļa, jo esat to labi iepazīuši.

Kad pasaule redzēs, ka jūs dzīvojat bez zemes dieviem, bez rituāliem un bez garīdzniekiem, tā būs sašutusi, nosodīs jūs un to, kas varētu liecināt par manu patiesību, un par to, ka tieši jūsu darbi, jūsu tikumība, jūsu dzīve būs tie, kas panāks, ka jūs nepaliksit vieni. Jo jūs ne tikai ar savām lūpām izplatīsiet Manu darbu, jums tas ir jādzīvo, jo *viena* jūsu dzīves rīcība ir vērtīgāka par tūkstošiem jūsu vārdu, lai cik pārliecinoši tie arī būtu.

Mīlestība, lēnprātība, upurēšanās — tādā veidā pasaule Mani atpazīs jūsos.

43. Es atstāju jūs kā skolotājus Manā vietā, un, lai gan pie Manis jūs vienmēr jutīsieties kā mazi bērni, cilvēku priekšā jūs būsiet kā skolotāji, kā vecākie brāļi un māsas, kuri tiem, kas atpaliek, nodod visu to, ko Es jums devu. Un ja šie cilvēki, pateicoties savai mīlestībai un atdevei Manam darbam, kļūs lielāki par jums, tad atzīstiet to un smaidiet — bet ar mīlestības smaidu, ar garīgu gandarījumu. Jo jums patiešām pienāks jauns laiks, kurā jūs viņus panāksiet ceļā, lai visi būtu vienlīdzīgi, jo jūs visi no paša sākuma esat cēlušies vienādi un arī kā vienlīdzīgi jums jānokļūst pie Manis.

Jūs visi kļūsiet lieli, lai saprastu Mani. Jūs visi kļūsiet par garīgām būtnēm ar spēku, gudrību un mīlestību, lai sajustu un saprastu Tēvu un kopā ar Viņu valdītu pār Visumu, kā tas ir mana griba.

Jo pašlaik jūs esat augstākas pakāpes cilvēki salīdzinājumā ar zemākas pakāpes cilvēkiem; taču tāpat kā Es esmu uzticējies jums šo pasauli, lai jūs tajā valdītu, tāpat arī pēc tam, kad Es jūs aizvedīšu uz Savu Valstību, jūs visi būsiet valdnieki Tēva priekšā un valdīsiet pār visu radību. Tad jūs būsiet valdnieki ar patiesu diženumu. Nevienš nejutīsies pārāks par otru. Mīlestība noteiks visus jūsu darbus, un jūs vienmēr baidīsiet pilnīgu garīgo laimi, mīlot Tēvu un mīlot sevi. Jūs nejustīsiet ne Tēvu, ne tuvāko kā prombūtnīgu vai tālu. *Viena* pasaule atradīsies blakus otram pasaulei, tāpat kā šobrīd viena māja stāv blakus otrai mājai.

44. Tā, tauta, tā, mācekļi, Es gribu jūs vest uz pilnību; tā jums saskaņā ar Manu gribu jānokļūst šajā lielajā „pilsētā”, kas ir sagatavota no mūžības, lai jūs būtu tās iedzīvotāji, mūžīgie iemītnieki šajā mierā un šajā pilnībā.

45. Visu, ko Es jums esmu atklājis no 1866. līdz 1950. gadam, izmantojot līdzšinējo atklāsmes veidu, jūs varat atrast „Septiņu zīmogu grāmatā”, un visi šīs cilvēces notikumi apstiprina to, kas tajā ir rakstīts. Es vienmēr esmu atklājies saviem bērniem. Pašlaik jums vēl ir šis atklāsmes veids, kas tagad pie jums beigsies.

46. Nāks jauns veids, kā Es atklāšos: pilnīgā forma no gara uz garu. Garīgā atklāsmē sasniegs augstu pilnības pakāpi starp cilvēkiem, bet savu augstāko pakāpi tā sasniegs tikai tad, kad jūs būsiet atstājuši pasauli un fizisko apvalku. Ar šo dāvanu Es turpināšu atklāt daudzus noslēpumus, sniegtu jums jaunas un lielas atklāsmes. Cilvēki uzsāks garīguma ceļu, un šajā ceļā viņi atradīs gaismu saviem darbiem, savām misijām, saviem uzdevumiem un savai zinātnei.

47. Ar garu sarunas palīdzību Es joprojām tiks jautāts un meklēts no visiem. Ar šo līdzekli Es runāšu ar saviem bērniem un iedvesmošu viņus.

Laimīgs ir tas — Es jums saku šajā dienā —, kurš ar šo žēlastību meklē Mani ar pazemību, maigumu un godbijību, jo viņš Manī atradīs bagātīgu un neizsīkstošu gaismas, atklāsmes un labdarības avotu. Bet bēdas tam, kurš Mani meklē ļaunā veidā, jo Es viņu sodīšu, lai viņš saprastu savu kļūdu. Ja viņš arī tad joprojām būs muļķis, viņš saskarsies tikai ar šķietamo gaismu, kas ir tumsība un kārdinājums!

48. Pakāpeniski, sākot no manu mācību sākuma, jūs esat ieradusies. Jūs esat noguruši no ceļa, slimi — un daudzi bez nekā laba — esat nonākuši pie manām kājām. Mans Vārds un manas mīlestības apliecinājumi pārvarēja jebkādu neticību. Mana garīgā būtība uzvarēja materiālistu. Es pārveidoju cietās sirdis, kas līdzinājās klintīm, par jūtīgām, un padarīju grēciniekus par saviem kalpiem. Vīriešus un sievietes, kas nodevās netikumiem, Es vedu cauri atjaunošanai, lai pārvērstu viņus par saviem darbiniekiem. Daudzus, kuri nespēja vadīt savus soļus, Es pārveidoju par draudzes vadītājiem, lai asinātu cilvēku sirdsapziņu.

Daudziem laicīgiem lūpām vēlāk nācās izrunāt Dievišķo Vārdu. Daudzi neizglītoti un neveikli prāta orgāni, kas bija slēgti zinātnes gaismai un cilvēciskajām zināšanām, labprāt atvērajas, lai ļautu iekļūt Garīgās pasaules gaismai. Bet patiesi, Es jums saku: Es neesmu sadalījis savus aicinātos klasēs, kastās vai dzimtās. Es neesmu noraidījis zinātnieku, neesmu noraidījis rakstu zinātāju. Es neesmu aizvēris durvis izglītajam cilvēkam, jo bieži vien izglītais Mani saprata ātrāk un labāk nekā neizglītais. Citos gadījumos neizglītotie un neziņotāji ātrāk atzina, ka viņos ir notikusi dvēseles apgaismošanās.

49. Es esmu aicinājis visus. Es esmu norīkojis sūtņi, vēstnesi uz Manu bērnu ceļu, un, ja daudzi ir bijuši paklausīgi un pakļāvīgi Manam aicinājumam, citi ir bijuši kurli un nekad nav nākuši pie Manis. Bet no tiem, kas ir palikuši neatlaidīgi — vieni savā pārliecībā, savā ticībā, citi, lai pārvarētu savu neticību, līdz viņi ir uzvarējuši, citi savā slimībā, līdz viņi ir atguvuši veselību, un vēl citi, kas Man teica: „Tēvs, ja Tu nevēlies mani dziedināt, es Tev sekos arī tā.”

50. No visiem šiem, kas Mani mīlēja, Es izveidoju savu „strādnieku” kopienu, savu jauno apustuļu pulku, un Es esmu atļāvis pastāvēt daudzām pieticīgām un nabadzīgām pulcēšanās vietām, lai tauta varētu pulcēties to ēnā un tur saņemt Manu Dievišķo vēstījumu ar Manu balss nesēju, dāvanu nesēju, draudzes vadītāju, „pīlāru”, redzētāju, „zelta spalvu” un „pamatu akmeņu” starpniecību. Jo Es esmu runājis uz šo tautu caur septiņām dāvanām, kuras iemieso septiņi gari (Dieva troņa priekšā), esmu to vadījis un sagatavojis. Neskatoties uz manu izredzēto nepilnību, neskatoties uz viņu kļūdām un nesapratni, Es vienmēr esmu atklājis savu

darbu — vai nu vienā vārdā, vienā redzējumā, vienā pārbaudījumā, lai tas būtu stimuls un pamudinājums šai tautai un lai tie, kuri jau bija noticējuši šīs atklāsmes patiesībai, vairs nekad nevarētu šaubīties.

51. Lai gan daudzi Man ir pagriezuši muguru, daudzi ir palikuši uz ceļa un sekojuši Man līdz šī laika posma beigām. Jūs esat šie neatlaidīgie, šie darbinieki, šie cilvēku pūļu vadītāji. Jo jūs visi esat aiz sevis vilkuši dvēseļu un sirdu pūļus un esat bijuši liecinieki tieši šo pūļu pārmaiņām viņu veselībā, morālē un reliģijas praktizēšanā. Lai gan jūs redzējāt viņus viņu pirmajos soļos nožēlojamus, slimus, trūcīgus un neziņā, tagad jūs redzat Izraēlas pūļu lūpās gaismu, viņu rīcībā patiesību, viņu dzīvē atjaunošanos un viņu dievkalpošanā ilgas, vēlmi un pilnību.

52. Es neesmu nevienam atteicis Savu Vārdu. Es vienmēr esmu bijis gatavs šai tautai, un caur visiem šiem starpniekiem Esmu izpludinājis būtību, patiesību un dzīvību. Ne visi ir pratuši sagatavoties, ne visos Esmu atklājis garīgumu. Tiem, kuri ir sasnieguši visvairāk, tas ir noticis pateicoties viņu sagatavotībai, pacelšanai un atdevei Manam darbam. Bet tagad ir pienācis pēdējais diena, par kuru Esmu paziņojis visiem. Jo nav neviena, kurš nezinātu, ka Tēvam šajā datumā ir jāpārtrauc Savs vārds tādā veidā, kādā jūs to esat saņēmuši, uz visiem laikiem.

53. Vai tauta ir gatava šim notikumam?

54. Vai mācekļi ir pietiekami stiprs šim pārbaudījumam?

55. Dažus Es redzu stiprus, citus vājus, un Meistars saka stiprajiem: Lūdziet par vājajiem! Un tiem, kas ir atmodušies: Sargājiet tos, kas gul! Un tiem, kas ir visvairāk pavirzījušies uz priekšu: Sajūtiēt atbildību pret tiem, kas ir palikuši atpakaļ! Un tiem, kas ir visvairāk saņēmuši: apzinieties to un, kad būs pienācis laiks, dalieties ar šiem mācījumiem ar citiem!

56. Bet Tēvs jautā visai savai tautai: Kāpēc jūs vēlaties vēl ilgāk aizkavēt Meistaru? Kāpēc jūs prasāt, lai Tēvs pārkāpj savu paša vārdu un tādējādi dod jums piemēru par nepilnību? Vai jūs neesat sapratuši, ka Es esmu nemainīgs, ka Es esmu nepielūdzams, ka Es esmu pilnīgs? Vai jums trūkst mana vārda, ko Es jums tik daudzus gadus esmu pacietīgi nodevis?

57. Mans vārds ir bijis pilnīgs darbs, kas tagad ir beidzies pie jums. Jums ir dāvanas, jums ir mācība, jums pieder manas atklāsmes. Es esmu jūs sagatavojis: ko jūs vēl varat lūgt? Ko tu vēl gribi no Tēva, ak, tauta?

58. Tomēr tie, kas gul — nepaklausīgie, kuri ir pieraduši svētīt, pārkāpt Manus baušļus un teikt: „Mēs varam neievērot Kunga vārdu. Viņš var savai tautai piešķirt visu. Lai notiek mūsu griba!”

59. Ak, patiesi, šie nezina, ko viņi saka, nedz arī to, kam viņi pakļauj sevi, jo Tēva tiesa varētu tikt atbrīvota!

60. Kunga lielā taisnības diena jau ir klāt pie jums, un arī cilvēciskā tiesvedība — modra, draudīga, apgaismota ar manu dievišķo taisnību — var sākties, lai spriestu tiesu par cilvēku darbiem!

61. Visi, kas ir pieņēmuši Dievišķo darbu, Garīgo Vārdu — visi, kas ir izmantojuši manu mācību un manus likumus, lai valdītu pār cilvēkiem, lai tos mācītu, lai ierobežotu viņu netikumus un grēkus, lai vadītu tos uz mūžības ceļu, stāv tiesas priekšā. Starp viņiem tu, Izraēl, esi pirmajā vietā, un pēc tevis nāk visas reliģijas.

62. Šeit ir mani svāri! Šeit ir mana taisnība un arī mans nežēlīgais zobens! Vairs neuzticies Man, mana tauta! Neesi tāds kā šī cilvēce, kas Pārdomu gadā, Piedošanas un Izlīguma gadā sacēlās, satvēra savus slepkavīgos ieročus, aptraipīja miera baltās lapas ar brāļu asinīm un — patiesi, Es jums saku — ignorēja manu miera priekšlikumu!

63. Bēdas pasaulei! Tā stāv uz bezdibeņa malas! Tā ir tuvu tam, lai iztukšotu lielo ciešanu kausu līdz pat nogulsnēm, un tai nāksies izvest lielu sāpju kriedzienu, lai tā varētu atmodināties.

64. Tā cilvēks ir gribējis. Es esmu piedāvājis viņam savu mieru, esmu piedāvājis viņam savu mīlestību, esmu vairāk tuvinājis viņam, un tomēr — viņš nevēlas neko no manas valstības, viņš vēlas savējo. Arī neko no manas varas — viņš ir izvēlējis savu varu. Arī neko no maniem svētku tērpiem — viņš vēlas turpināt ietīties lepnumā. Viņš nevēlas mūžīgo dzīvi, viņš vēlas tikai laicīgo varu un nāvi, kas izrēķināsies ar visiem cilvēku darbiem.

65. Es esmu iepriekš noteicis vietu visiem, kas meklē manu mieru un kas cilvēku netaisnīgajos karos atrod nāvi. Jo ir daudzi, kas ar ieroci labajā rokā atrodas kaujas laukos, taču sirdsapziņa runā uz viņiem. Raudošā sirdsapziņa, izmisums sirdī saka Tēvam: „Piedod man, jo es sēju nāvi. Jo ar to es Tevi ievainoju.”

66. Tie ir tie, kuri ir sajutuši Mani. Es viņus izglābšu. Lūdziet par viņiem, tauta. Daudzi atgriezīsies pie miera, daudzi atgriezīsies mājās. Tie, kas kritīs, tie, kas atstās savus ķermeņus drupās, dižciltīgi pacelsies garā, jo mana balss tos aicina uz šo miera un taisnības valstību, lai tiem teiktu: uz zemes jūs neesat atraduši taisnību, bet mana taisnība pastāv un aicina jūs, apņem jūs un atdzīvina jūs.

67. Jūs piedzīvosiet vēl daudzus sāpīgus pārbaudījumus. 1951. gads, līdz kura sākumam ir palikušas tikai dažas stundas, nesīs cilvēcei „dāvanu” — pārbaudījumus, un ja 1950. gads, kas bija sagatavots ar Tēva gaismu, tika aptumšots ar cilvēku traģēdiju, piesūcināts ar pašu cilvēku asinīm, satricināts ar lieliem notikumiem — patiesi, Es jums saku, ka 1951. gads cilvēci satricinās vēl vairāk.

68. Jūs, kas esat daļa no Manis un esat sagatavoti, lai izdzīvotu visus šos pārbaudījumus, nedrīkstat pārtraukt „modrību”, nedrīkstat pārtraukt lūgšanas. Atcerieties, ka jūs esat kā „miera apmetnis”. Nemiet vērā, ka jūs esat balzama īpašnieki. Atcerieties, ka jūs esat mierinājums šajā pasaulē, un ka tādēļ Es jūs šajā stundā neaizvedu pie Sevis, jo jūs vēlaties palikt vienoti ar Manu Visuma Staru un Manu garīgo pasauli un nevēlaties pamest šo pasauli, lai varētu piedzīvot Augstāko Valstību. Šis laiks jums vēl nav pienācis. Palieciet vēl pie cilvēkiem un esiet viņiem svētība un piedošana.

69. Jūsu ieroči ir gatavi. Jūsu spēks ļaus jums virzīties uz priekšu līdz pat galam. Bet patiesi, Es jums saku: nedomājiet, ka šīs nelaimes izjūt tikai jūs. Atcerieties, ka katrā pārbaudījumā Es jums piešķiru žēlastību. Katram ciešanu un nelaimes gadījumam sekos labvēlība un mīlestības apliecinājums jums.

70. Es esmu runājis ar jums kā Tiesnesis. Es esmu bijis pie jums kā Tiesnesis, taču mana tiesas spriešana ir vispārēja. Kā Meistars esmu bijis ar jums visus šos mācību gadus, kas kulmināciju sasniedza pēdējos trīs gados, kurus es veltīju atmiņai par tiem trim gadiem, kad es sludināju Otrajā laikmetā, kā arī kā atgādinājumu par trim laikmetiem.

Mana mācība kā Meistara ir viss mans Vārds. Mana atklāsme kā Svētajam Garam ir viss, ko es jums esmu teicis visā šajā mācību laikā. Šī grāmata ir ierakstīta ar Svētā Gara uguni jūsu sirdsapziņā, pašā jūsu sirds miesā, kur mans Vārds paliks neizdzēšams. Tā vērsas pret visu pasauli. Un viss, kas jums ir ielikts kā kaut kas, kas pagātnes laikos bija neizdibināms noslēpums, tagad šajā Trešajā laikmetā tiek atklāts ar jūsu garam brīnišķīgiem gaismas stariem.

71. Es jūs atstāju kā mana darba, mana Vārda un manu baušļu skaidrotājus. Redziet, kā cilvēki, vēloties iekļūt Kunga Vārdā, Viņa Likumā, Viņa pravietojumos un visā tajā, ko Jānis pēc mana dievišķā pavēlējuma nodeva cilvēcei, ir tikai sajukuši! Kā cilvēki, teologi, skaidrotāji varēs nonākt pie patiesības? – Caur liecību, ko jūs sniežat par to, ko Svētais Gars jums teica.

Svētais Gars visos savos mācībās ir ienesis gaismu. Viņš neko nav slēpis. Visi plīvuri ir atvilkti, un dārgumu krātuve ir atvērta tautai. Jūs esat šīs gaismas uzticamie glabātāji, jo jūs esat saukti par Svētā Gara mācekļiem un bērniem. Tāpēc dodieties pie cilvēkiem un palīdziet viņiem saprast. Jūs redzēsiet, cik liels prieks būs viņos, kad viņi beidzot varēs lasīt rakstus un saprast to, ko iepriekš nespēja aptvert — pravietojumus, kuru piepildīšanos viņi ir redzējuši, un tos, kas vēl kļūs par realitāti.

72. Tādā veidā jūs attaisnosiet šo augsto aicinājumu, o Svētā Gara pravieši un apustuļi, o svētītā Izraēla tauta! Tādi jūs esat bijuši mani mācekļi šajā laikā, tā jūs esat Mani uzskatījuši par Skolotāju, taču Es vēlos, lai jūs beidzot atzītu Mani par Tēvu.

73. Jūs atkal esat sēdušies pie manas mīlestības galda. Jūs visi esat mani mācekļi. Es vienmēr esmu sadalījis maizes plāksni divpadsmit daļās, un manas tautas divpadsmit ciltis ir ēdušas vienādi daudz.

Svētās Vakarēdiena laikā, pēdējā reizē, kad Es tajā Otrajā laikmetā ēdu, apņemts ar saviem apustuļiem, Es, ņemot maizi, teicu viņiem: „Ņemiet un ēstiet, šī ir mana miesa.” Es svētīju vīnu un devu viņiem dzert, sacīdams: „Dzeriet, šīs ir manas asinis.” Bet pēc tam Es piebildu: „Dariet to manā piemiņā!”

74. Visā Otrajā laikmetā cilvēce ir barojusies no šī simboliskā attēla. Taču, kad Tēvs atkal parādījās jūsu vidū — vairs ne miesā caur Jēzu, bet garīgi starp „mākoņiem”, un Viņš atklājās caur Sava Dievišķā Gara gaismu, izmantojot pazemīgas, cilvēciskas būtnes, Es jums teicu: laiki ir mainījušies, laiki ir pagājuši, un šodien Mans *Vārds* ir Miesa, , un tā jēga ir Asinis. Jūsu kopība ar Meistaru ir garīga.

Taču šajā brīdī, kad Es jums pēdējo reizi šādā veidā dodu Savu Vārdu, Es jums saku: Neaizmirstiet, ka šis Vārds, kas jums ir bijis barība un būtība, dzīvība, pestīšana un atjaunošanās, veselība un cerība šai tautai, satur mūžīgu būtību, un ka pat tad, ja jūs to vairs nedzirdēsiet caur balsi nesējiem, tas vienmēr būs jūsos kā dzīvības avots, kā maize, kā izsmalcināts ēdiens, kā balzams un cerība.

75. Saglabāji to, ko Es jums atstāju, un vienmēr nesiet to savā dvēselē. Bet, ja jūs vēlaties nonākt pilnīgā vienotībā ar savu Meistaru, ja jūs vēlaties Viņu pilnībā uzņemt savā sirdī, jums pietiks ar sagatavošanos, domas un sirds tīrību, lai atbrīvotu dvēseli, kura ļoti ātri spēs Mani atrast. Tā Mani atradīs pārvērstu par ēdienu, par barību, kas pilna ar dzīvību un labu garšu.

76. Sagatavojieties tā, o tauta, lai jūs vienmēr varētu nonākt šajā pilnīgajā vienotībā. Jums nekad netrūks mana iedrošinājuma un mana miera.

Jūs esat apsēdušies ap Mani, ēdat šo dzīvības maizi, un Meistars saka arī jums, kā Viņš to darīja citā laikā: starp pazemīgajiem, starp tiem, kuri Mani ļoti mīlēja — starp tiem, kuri, neraugoties uz pārbaudījumiem, pacietīgi un neatlaidīgi sekoja Man, ir tādi, kuri nodos Manu darbu cilvēciskās tiesas rokās. Daži turpinās sagrozīt Manu darbu, Manu paša Vārdu, Manu Testamentu par niecīgu naudu, un jūs atkal jautājat sev: „Vai es rīt no čakla un paklausīga darbinieka pārvērtīšos par nodevēju?”

„Kas ir šis Meistars?“, jautā Man jūsu gars, un Es jums saku: jūs to nezināt. Bet šajā brīdī Es jūs sagatavoju, Es dodu jums spēku, lai jūs atstātu tikai Mani, lai Es jūs tiesātu.

77. Ja savā ceļā redzat, ka pacilājas nodevējs, nepatiesais, cietsirdīgais, vājš vai neticīgais, zaimojošais, pasaulīgi noskaņotais, tad piedodiet viņam — jā. Runājiet ar viņu mīlestībā, ar šo tiesas vārdu, ar ko Es esmu runājis ar jums. Bet tam jābūt Manam spriedumam, nevis tavam, tauta, jo tavs vēl nav pilnīgs.

Kamēr jūs darbojaties manā darbā un to pildāt, domājiet, ka nav nodevēju — aizmirstiet, ka ir pasaulīgi noskaņoti cilvēki, un domājiet, ka ir tikai paklausīgi cilvēki. Nenododiet nevienam, bet mīliet, piedodiet un vienkārši strādājiet. Jo aiz jūsu uzdevuma izpildes stāvēs mana taisnība un noteiks visu, atdos visiem viņu gaismu, viņu pilnību, manā darbā un manajos likumos izlabos un padarīs cienīgus tos, kuri ir pilnīgi savas dzīves sākumā un tāpat arī tās beigās.

78. Mani pēdējie vārdi — vai jūs domājat, ka Es varu jūs vadīt no krusta augstumiem? Cilvēce nav atjaunota. Mani sasniedz sūdzības, pie Manis nonāk cilvēku zaimi, cilvēku karu apdullinošais troksnis, bērnu raudas, vīriešu un sieviešu bezcerība. Es redzu skumjas un nabadzību, Es redzu impērijas pagrimumā un varas, kas ir tuvu sabrukumam, nāves elpu visā cilvēces ģimenē. Un starp visām šīm lāsta un aicinājuma balsīm ir viena balss, kas atskan starp cilvēkiem un sasniedz Mani, aizkustina Manu Dievišķo Garu. Tā ir vārds, kas saka: „Nāc!“ Tas ir tas, ko šī pasaule Man saka: „Nāc!“ Jo Gars ir saņēmis Manu apsolījumu, jo cilvēki zina, ka Es esmu paziņojis par Savu atgriešanos, jo cilvēki ir pamodinājuši cits citu, sakot: „Kungs paziņoja, ka Viņš atgriezīsies.“ Jo, ņemot vērā cilvēciskās taisnīguma trūkumu, viņi, ilgojoties pēc mana miera un taisnīguma, vēršas pie Manis, lai Man teiktu: „Kungs, kāpēc Tu nenāc?“ Kāpēc Tu neredzi manas sāpes? Kāpēc Tu neņem vērā manu tragēdiju?”

79. Es tieši tagad raugos uz tevi, cilvēce. Mans skatiens kā Tēva tevi redz, bet manas acis ir arī tiesneša acis. Tu nekad neesi gribējis Mani kā Tēvu. Tu neesi atzinis Manu augstāko varu pār sevi. Tu neesi gribējis Mani kā Skolotāju, tikai kā tiesnesi, un kā tiesnesi tu Mani tagad, šajā brīdī, arī redzi.

Lai vēl vairāk nepalielinātu slogu tavā sirdsapziņā, Es tev nesaku, ka Es karājos pie krusta. Neredzami Es atrodos uz kalna, kalna virsotnē, bet — tāpat kā pie tā krusta — ar atvērtām, neizmērojami atvērtām rokām, lai tevi apskāvētu. Un tāpat kā toreiz mana sāne atvēra, lai izlietotu uz tevi mīlestības ūdeni un asinis, tāpat šodien mans Gars atveras, lai izlietotu uz visiem dievišķo ūdeni un asinis — piedošanas, žēlsirdības un miera.

80. Manas rokas ir izplestas! Visa mana dvēsele jūt tavas sāpes. Bet ne tās fiziskās sāpes, ne tās cilvēciskās sāpes, ne tās mokāto dvēseļu sāpes. Tās ir dievišķas sāpes — neaptveramas ierobežotām būtnēm, tās ir „” sāpes, kuras jūs nevarat pazīt. Jo patiesi, Es jums saku: Man ir slāpes, tauta, Man ir slāpes, cilvēce, pēc tava miera, pēc tava pestīšanas un tava mīlestības!

81. Tie, kas šobrīd klausās caur cilvēka balsi, šajā brīdī neuzdrošinātos pacelt roku, lai aizskartu savu ticības brāli. Viņi nespētu atvērt lūpas, lai savā Kunga priekšā izteiktu kādu apvainojumu. Taču tie, kuri šajā pulcēšanā nav klāt, ļoti labi aizvaino viens otru, nogalina viens otru, atņem viens otram dzīves, labklājības un mīlestības dārgo dārgumu. Tas notiek tāpēc, ka viņi vispār nezina, ko dara.

Bet šajā cēlajā dienā, pasaules mēroga mīlestības un taisnīguma dienā, visi tie, kas atstāj savu ķermeni, lai šķērsotu garīgās telpas, atkal dzird Jēzus vareno balsi, kas no šī kalna virsotnes saka viņiem: „Patiesi, jau šodien jūs būsi kopā ar Mani paradīzē.”

82. Visi tie, kas šīs dievišķās ietekmes rezultātā ir sagatavoti, ir atmodināti un Man saka: „Kungs, šī svētā gada pēdējā dienā es atstāju savu ķermeni, lai paceltos uz nezināmo. Uzņem mani!” Patiesi, Es jums saku, viņi Mani atradīs Manā valstībā. Bet tiem, kuri zaimo Dievu, kad viņi uz visiem laikiem aizvērs ķermeņa acis, garīgās acis būs aizvērtas manai gaismai, un viņi tās atvērs tikai pēc sava paša tiesas.

83. Kad Kristus kā cilvēks izjuta visu sāpi un šajā sūpē uz īsu brīdi tika pamests no Gara, Viņš kā cilvēks, kā cilvēciska būtne teica: „Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis?”

84. Šodien Es saku visiem, kas dzīvo, staigā, cieš un grēko kopā ar Mani: ja jūtat „miesas” vājumu, tad aiciniet savu Garu, kā to darīja Meistars. Gars ir spēcīgāks par „miesu”. „Miesa” ir un vienmēr būs vāja. Taču, ja pārbaudījumi Garam būtu pārāk lieli un spēcīgāki par to, vēršieties pie Manis. Tas būs vienīgais gadījums, kad Es atļaušu jūsu ķermenim teikt, ja tas sajūtīs Gara prombūtni tieši šī pārbaudījuma spēka dēļ: „Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis?”

Tad jūsu acīs, jūsu dvēselē nekavējoties parādīsies gaismas stars, kas pacels to uz gaismas ceļu un sniegs tai pierādījumus, ka tā nav viena pati, ka Dievs nekad nepamet, ka Tēvs nevar pamest savus bērnus, jo īpaši lielu pārbaudījumu brīžos, kad tie pilnībā liecina par savu Kungu.

85. Es jūs atstāju vienotus un uzlieku jums maiguma apmetni, kas jūs vienmēr ir aplājusī un kuras siltumu jūs jau esat iepazinuši.

86. Marija atradās pie Kristus kājām, neizsakot ne vienu sūdzību, ne vienu pārmetumu pret šo cilvēci. Tāpēc Tēva acīs viņa bija liela kā sieviete

un kā Gars. Jo viņa ir vispārējās mātes mīlestības Gars, kas pastāv Dievā. Un šajā svētītajā stundā Es atstāju šo mīlestību iespiestu savā tautā, jo jūs esat Trešā laikmeta Marijas tauta, kas ļaus tagadējai un nākotnes cilvēcei atpazīt šīs mīlestības, šīs smaržas, šīs bezgalīgās maiguma, šīs aizstāvības un šīs cilvēkiem nesaprotamās jaunavības klātbūtni. Un Tu, kas esi Manī un visā, dzirdi to balsi, kas tev saka: „Paliec vienmēr kā Māte Visumā!” Un šai tautai, kas pārstāv visu cilvēci šajā un citos laikos, Es saku: „Tauta, Dēls, šeit ir tava Māte!”

87. Es negribu jums atstāt ne sāpes, ne skumjas. Jo, lai gan Mans Dievišķais Gars ir skumjš, nāvējoši skumjš, Es gribu jums atstāt atmiņu par to, ka jūs bijāt pie pēdējās mielastes, lai šī pēdējā stunda, ak, mīļā tauta, būtu tā, kas jūsu sirdīs atstāj neizdzēšamu atmiņu — tā ir jaukā stunda, kopības un laimes stunda, jo jūs dzirdat „Vārdu”, kā jūs to esat dzirdējuši jau tik ilgu laiku.

Šajā stundā, kad esat baudījuši bagātīgos garīgos ēdienus, līdz esat remdējuši savu garīgo izsalkumu un slāpes, nedomājiet par pasaules ciešanām. Es esmu kopā ar visiem. Šajā brīdī nedomājiet par tagadni. Uz īsu brīdi dzīvojiet nākotnē, tajā miera laikā, ko Es jums sagatavoju, un redziet, kā jūs visi mīlestības pilni apņēmet Tēvu tieši pie šī galda — mīlestības, mācības, atklāsmes un piedošanas galda.

88. Ņemiet un ēstiet! Mans Vārds ir mana Miesa. Ņemiet un dzeriet! Mana Asinis ir tā būtība, ko Es esmu ielicis savā Vārdā, kur jūs Mani šajā Trešajā laikmetā patiesi esat atklājuši. Ne balss nesējā, ne viņa balss tonī, ne cilvēciskā vārda ārējā formā, bet gan tā jēgas dziļākajā būtībā. Tur atrodas būtība, kas ir pati mana Vārda asinis. Dzeriet to, jo rīt *jūs* būsiet maize un vīns, Miesa un Asinis cilvēces vidū!

89. Es jūs atstāju sēžot kopā pie šī galda, kam nekad nevajadzētu būt tiesas zālei, bet gan skolas solam mācekļiem un skolēniem, kuri iedziļinās Meistara mācībās un ar savu sagatavotību padara sevi cienīgus tam, lai Viņš katru brīdi atklātos viņiem. Rīt Es jūs pārsteigšu tāpat kā ceļotājus no Emausas, tāpat kā tos apustuļus, kuriem bija vajadzīga mana klātbūtne un mani pierādījumi, lai viņi varētu iedrošināties un atgūt spēkus, un tāpat Es pārsteigšu arī jūs. Jums nekad nedrīkst būt nepatiesības, jūsu liecībai vienmēr jābūt patiesai. Tad jūsu pravietiskās lūpas droši vadīs šīs mīļotās tautas, kas šeit atrodas, soljus, un tā nekad nekluptīs. Jums tā jāpasargā no lielajiem briesmām un jāatved uzvarētāji līdz Jaunās Jeruzalemes vārtiem — tai pilsētai, ko Es jums esmu dāvinājis šajā Trešajā laikmetā, lai jūs kā tās sargi to piedāvātu cilvēcei — ar tās vārtiem, kas ir atvērti visai pasaulei, caur kuriem jāieiet cilvēkiem, kas ilgojas pēc patiesības, un tiem, kas

izsalkuši pēc garīguma. Un jūs kā tautu labi vadītāji un virzītāji ar stingru soli tos aizvedīsiet līdz pašai balti mirdzošās pilsētas sirdij.

90. Mans spriedums ir pasludināts, tāpat arī Mans mācījums un Manas atklāsmes. Mans tēvišķais miers, Mana mīlestība ir ar visiem. Sajūti, sajūti, ka Es jūs patiesībā un Garā piespiežu pie Savas dievišķās sirds!

91. Klausieties, klausieties Tēva balsi, kas sāk skanēt jūsu sirds dziļumos, kas šajā brīdī sāk meklēt atbalsi jūsu visdziļākajās dziļumos. Jo no šiem brīžiem Es jūs atstāju žēlastības laikā, laikā, kad notiek saruna no gara uz garu.

92. Ak, mīļā tauta: dodieties ceļā, ieejiet mājās un visur sējiet mieru! Nesiet manu Testamentu un līdz pēdējam brīdim aizstāviet manu Trīsvienības un Marijas Garu darbu, ko Es jums esmu atklājis, ko Es jums esmu uzticējis šajā Trešajā laikmetā, pildot savu agrāk doto vārdu.

93. Es atnācu „uz mākoņa”. No tā Es nolaidu Savu Visuma Staru, un ar tā palīdzību jūs esat Mani piedzīvojuši no 1866. gada, sākot ar Roque Rojas, līdz 1950. gadam, izmantojot pēdējos balss nesējus, caur kuriem Es liku atbalstīt Savu Visuma Vārdu – vārdā, būtībā, klātbūtnē un varā. Bet, ja šodien jūs esat iepazinuši dažus, kuri veido Manu tautu, Izraēla tautas locekļus, divpadsmit cilšu sastāvdaļas, tad rīt Mans Vārds kļūs pazīstams visā pasaulē caur šiem lieciniekiem un sūtņiem, kurus Es atstāju cilvēces vidū. Tas tiks pasludināts kā patiesība un būs glābšanas riņķis, aizsargājoša osta, ceļvedis zemes ceļotājiem un miera valstība visai pasaulei, jo tā ir Mana griba.

94. Es jums atstāju savu mieru. Uz redzēšanos, mīļā tauta! Drīz jūs Mani pilnībā saņemsiet Svētajā Garā... Kāpēc tu raudi, tauta? Redzi, kā Es šajā brīdī jums pierādu savu vārdu. Es turpinu runāt ar jums un neizpildīšu savu uzdevumu.

95. Nāciet pie Manis, tauta! Raudiet vien, raudiet, jo Es uzņemšu jūsu asaras. „Miesa” ir vāja, bet gars ir spēcīgs. Tas zina, ko ir saņēmis, un ir paklausīgs, piekritot Manai gribai. Bet jūsu miesas apvalks ir bērns, kurš savā dzīves ceļojumā laiku pa laikam jūtas vājš, un kuru jums pašiem jāpadara spēcīgs.

96. Nāc, tauta, un atstāj savas sāpes pie Maniem kājām! Atver savu sirdi un nodod Man pat savu pēdējo sūdzību, lai Es to pārvērstu mierā. Ilgu laiku tu esi apklusinājis savas sāpes, ko tev rada apziņa par Manas Vārda neesamību. Bet pēdējā brīdī „miesa” tevi ir nodevusi, ķermenis ir kļuvis vājš, jo tas ir nenobriedis. Es to ņemu savās rokās, šūpinu tajās un saku: „Nebīsties! Jo patiesi – ja dzīve tavām lūpām ir rūgts kauss, Es to ar tava gara palīdzību pāršu padarīt saldu.”

97. Acis, kas izlej asaras un tādējādi ļauj savas sāpes pārplūst: raudiet, jo tādā veidā jūs attīrāties, lai skaidri atpazītu Jauno Laiku!

98. Nāciet pie Manis, vīrieši, sievietes, jaunieši, pieaugušie un bērni, kas esat kļuvuši par strādniekiem, un atbrīvojiet savu sirds sāpi Manā dievišķajā klātbūtnē, kad tajā būsiet izlijuši pēdējo asaru, kad Tēvā būsiet atstājuši pēdējo skumju elpu un pēdējo nopūtu. Lai paliek tikai prieks, miers un jautrība. Jo Es gribu, lai jūs būtu tauta, kurai pieder dvēseles miers, ko dod sirdsapziņa par izpildīto pienākumu, un cerība uz sagatavoto Jauno Laiku.

99. Jūs esat mana dziedinošā balzama īpašnieki. Dodiet tam spēku un dziediniet savu ķermeni, un nesiet šo veselību visur.

100. Viss, ko jūs esat uzticējuši Tēvam, ir Viņā. Es to patiesi esmu dzirdējis un rūpējos par tevi.

101. Šīs lūgšanas dēļ — pieņem, saņem!

102. Visa pasaule saņem manu mieru, manu svētību, ja tā prot sagatavoties — ja tā spēj izliet asaras, saskaroties ar šī laika beigām — lai tā ir svētīta! Laimīga tā, ja tā pacelsies garīgumam, atjaunošanai un mieram!

103. Pieņem, ak, zemeslode, manu mieru, manu svētību — *manu* ieroci, lai tu uzvarētu! Mani karaspēki stāv tev blakus, arī mans balzams, un drīz tu dzirdēsi Tēva Vispārējo Balsi, Svētā Gara Balsi un Garīgās pasaules iespaidīgo Balsi, kas tieši šajā naktī atklāsies cilvēkiem draudzēs, mājās un ceļā, jo tā ir mana griba.

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 339	Panta nr.
Atklāsme par dvēseles mūžīgo dzīvi	10
Atklāsme par garīgo pasauli	18
Mierinātāja Gara paziņojums	25
Mācība 340	Panta nr.
Dievišķā darba lielums, kas vairs nav reliģija	3
Atklāsmes, kuras var saņemt tikai meditācijas ceļā	43
Ikviens var „redzēt” Dievu	45
Trešais Testaments	67
Sāpes un attīrīšanās	69
Mācība 341	Panta nr.
Izredzēto atbildība	2
Nerunāji slikti par saviem līdzcilvēkiem	52
Kamēr cilvēce nepilda dievišķos likumus, tai vienmēr būs kāds, kas to apspiedīs	53
Mācība 342	Panta nr.
Piemērots laiks garīgajai atbrīvošanai	1
Saruna no gara uz garu	12
Meksikā piepildās dievišķais solījums	15
Garīgā Izraēla misija	34
Mācība 343	Panta nr.
Garīgā Izraēla cīņa	2
Trešais Testaments	11
Reinkarnācijas	17
Jēkaba kāpņu nozīme	23
84 gadi, lai cilvēki to saprastu	47
Mācība 344	Panta nr.
Sagatavošanās un garīgā misija	1
Attīrās sāpes	53
Dvēseles liktenis	64
Mācība 345	Panta nr.
Tiesas laiks un pamācība par mūsu izcelsmi	2
Radišana un labā un ļaunā sākums	10
Labā un ļaunā svārstības un ietekme	16
Radišanas izcelsme	20
Sirdsapziņa ir dievišķā balss mūsos	30

Materiālie ieroči un garīgie ieroči	36
Elija, dievišķais priekštecis visos laikmetos	51
Kas bija Roque Rojas?	57
„Septiņu zīmogu grāmata”	61
Saruna no gara uz garu	71
Garīguma laiks	74
Atpūta nav domāta	78
Vispārējās garīgās svārstības	81
Sikle ir Dieva rokā	90
Mācība 346	Panta nr.
Sagatavošanās garīgajai pilnveidošanai	1
Dvēseles nāves nav (sk. 95,4 un 146,47)	19
Pravietojumi	41
Mācība 347	Panta nr.
Pravietojumi	3
Mēs nevaram novērst to, ka Dievs mūs mīl. Garīgais Izraēls nevar vienu reizi sliecies uz vienu pusi, citu reizi – uz otru	11
Garīgā lūgšana	21
Dvēsele barojas no mīlestības	23
Daudzi mācījumi tiks atstāti rakstveidā	26
Ir pienācis tiesas laiks	27
Robeža drīz tiks sasniegta	29
Mācība 348	Panta nr.
Piemēri un padomi no trim laikmetiem	1
Trešais Testaments	26
Mācība 349	Panta nr.
Kunga atgriešanās Trešajā laikmetā	1
Cilvēks visos laikos ir bijis dievišķais „balss nesējs”	5
Garīgums diskusiju vai vardarbības vietā	22
Spiritualista uzdevums	27
Jauna garīguma un taisnīguma ēra	32
Cildinoši piemēri	39
Tuvošanās Garīgās valstības būtnēm	45
Mācība 350	Panta nr.
Mācekļu sagatavošana	1
Spilgti piemēri visiem laikiem	14
Lielākā vēlēšanās	31

Mīlestības spēks	52
Ko atklāj sestais zīmogs	69
Mācība 351	Panta nr.
Lielāka garīgā pacilātība	3
Garīgā Izraēla misija	19
Pravietojumi par lieliem notikumiem	64
Mācība 352	Panta numurs
Laiks sagatavošanai un jēdzienu noskaidrošanai	4
Garīgais atmodinājums	34
Garīgā atlīdzība	42
Nepareizas interpretācijas par mūžīgo uguni	44
Pravietojumi	54
Atrodiet sevi	72
Mācība 353	Panta nr.
Mīlestība	10
Aicinājums uz garīgumu un pilnību	18
Ļaunuma beigu sākums	50
1950. gada nozīme	60
Dabas spēki pakļaujas garīgajam	62
Mācība 354	Panta nr.
Pasaulē joprojām valda liekulība un ļaunprātība	11
Garīgo spēju attīstība	26
Saziņa no prāta uz prātu	27
Ikviens var atgūt zaudēto laiku	38
Vispirms cīņa, pēc tam miers	46
Garā uz garu saziņas ēra	54
Tiesas un galīgās kaujas laiks	58
Cilvēce joprojām audzē ļauno sēklu	65
Piemēri no pagātnes laikmetiem	74
Garīgās nemierības laiks	81
Trešā laikmeta iemesls	84
Mācība 355	Panta nr.
Garīguma laikmets	1
Cieņa pret tuvākā tiesībām ir miers	19
Trešais Testaments	44
Mācība 356	Panta nr.
Dievišķās atklāsmes iemesli šajā Trešajā laikmetā	3

Jums jāatrod dievišķā vārda būtība	27
Kļūdas kalpo par mācībām	40
Parauga nozīme	46
Garīgums	61
Pravietojums par materiālisma sabrukumu	88
„Spiritualisms”, nevis spiritisms	93
Patiesais garīgais rituāls	99
„Balss nesēja” uzdevums	118
Mācība 357	Panta nr.
Kāzu svētība	1
Miera un saskaņas misija	28
Inkvizīcija	38
Meksikas liktenis	41
Labā un ļaunā ietekmes sekas	46
Mācība 358	Panta numurs
Pārejošais un mūžīgais	9
Kas ir lūgšana?	11
Mēs esam daļa no kopuma	18
Slimā cilvēciskā zinātne un dievišķā gudrība	31
Grāmata par trim laikmetiem	58
Mācība 359	Panta nr.
Gaisma un dievišķā iedvesma dod visiem mierinājumu	1
Īstais templis	18
Spiritualisms nav reliģija	60
Iedvesma un domas brīvība	64
Reinkarnācijas nepieciešamība	68
Dievs ir „Viss”	74
Evolūcijas mūžīgais likums	78
Dievišķie padomi	84
Mācība 360	Panta nr.
Izšķirošais laiks dvēselēm	6
Īstais krustpunkts	9
Garīgums bez rituāliem	13
Skaidras koncepcijas	19
Marija un viņas mātes loma	23
Vasarsvētki	34
Atklāsmes grāmata 12	36
Mūžīgā sievišķība	39

Saziņa no prāta uz prātu	44
Mums jānojauc sienas	50
Mācība 361	Panta nr.
Pēdējie sagatavošanās darbi	1
Žēlsirdība un vēlreiz žēlsirdība	65
Mācība 362	Panta numurs
Aicinājums piepildīt garīgo Izraēlu	2
„Tempļa” nozīme	14
Jānis Kristītājs bija iemiesotais Elija	39
Jēzus neiedvesmojās no neviena cilvēciskā ideāla	57
Mācība 363	Panta nr.
Garīgums nav reliģiozitāte	9
Harmonija ar Visuma likumu	23
Egoistiskā cilvēka darbs	25
Mūsu smadzenes neatceras reinkarnācijas	34
Pravietojums par Gaismas valstību pasaulē	44
Mācība 364	Panta numurs
Dievišķā mīlestība ir neuzvarama	1
Spiritualisms ir dievišķā mācība	19
Kunga atgriešanās	32
Dievs ir neuzvarams	50
Nopelnu nozīme	52
Mācība 365	Panta nr.
Pēdējie aicinājumi un pavēles	1
Spiritualisms nav reliģija	69
Dievišķais vārds ir jāpieraksta	71
Mācība 366	Panta nr.
Atvadu runa	1
Dievišķais tiesa	11
Ko Izraēla un pasaule piedāvā Radītājam?	14
Pravietojums par apokalipsi, kas piepildās	15
Septītā zīmoga atvēršana	19
Baznīcu vērtēšana	23
Garīgie vēstneši	27
Mēs dzīvojam mūžībā	30
Lūkas 13	36
Pilnīga saziņa no gara uz garu	46

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720
„Patiesās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums
Trešais Testaments (pieejams arī spāņu, angļu un franču valodā)
Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)
Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem
Pravietojumi par Trešo laiku

Grāmatu izdevniecība „Buchdienst zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de
Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis
El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis
„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums
Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg
Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de
Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco Nr. 54 Interior 5, Col. Zacahuiztco, 03550 Mehiko, D.F.
„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums
„Trešais Testaments”
un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)
www.tercera-era.net (spāņu valodā)
www.144000.net (daudzvalodīgs)
www.dritte-zeit.net